

Giới thiệu Nghịch Tu Phong Thần Convert

Tự Thần Thoại Thời Đại sau khi kết thúc. Nhân, yêu, tiên, ma, quỷ, ngũ giới cuộn cuộn sóng ngầm, một hồi náo loạn sắp đến. Xem một người phạm tục làm sao lấy thần nghịch thiên, đúc ra một bộ Phong Thần truyền kỳ!

***

**

*

Lần đầu mình cv nhé, có gì sai sót mong mọi người thông cảm ạ!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Hường Vân

Sau , Thần giới đóng kín, Tiên Ma hai giới thống lĩnh trước các giới, lẫn nhau trong lúc đó tranh đấu không ngớt. Mà Nhân giới làm một giới có lực lượng sinh sôi dồi dào nhất, cũng đã từ từ đi ra khỏi thời kỳ sa sút ở < Thần Thoại Thời Đại >, trở nên phồn vinh, sinh ra cửu đại châu, tu tiên giả càng là nhiều vô kể. Cho tới bây giờ....

Thanh châu, Yên Vân môn, nơi phổ thông để từ cư trú một gian thạch thất truyền ra một tiếng thờ dài. Hường Vân mở hai mắt ra, một thân tử y, tướng mạo phi phàm, tuy nhiên hai mắt trần đầy sự bất đắc dĩ cùng cay đắng, vẫn như cũ không che dấu được sự sắc bén, ngũ quan như là chứng tình cùng nguyệt khảm ở trên mặt, so sánh với đó hai tay cũng có chút vụng về, nhưng trong lúc phát tay lại là như thế tự nhiên, hài hòa.

Hường Vân gia nhập Yên Vân môn cũng đã được mười năm, mười năm trước hắn vẫn là một cái hài tử, sinh sống tại Thanh châu một cái thôn trang nhỏ không buồn không lo cùng với cha mẹ. Nhưng ác mộng phủ xuống như vậy đột nhiên, một đêm tỉnh lại, toàn bộ thôn trang một mảnh tử khí, một hồi đại hỏa mang tất cả mọi người bao gồm cha mẹ hắn, người thân cùng với bạn tốt tất cả đều chôn chôn biển lửa, mà hắn lại được Yên Vân môn một trưởng lão đi qua cứu.

Hay là bởi vì ái tài chi tâm, người trưởng lão này đưa hắn vào Yên Vân môn, thu làm môn hạ. Bởi vì thiên phú dị bẩm, hắn tu luyện rất nhanh, năm năm liền tu luyện tới Luyện Khí Đại viên mãn, được Yên Vân môn định vì Hạch Tâm Đệ Tử đến bồi dưỡng. Nhưng chuyện tiếp theo để hắn rơi xuống thần đàn, bị trở thành một trò cười. Hường Vân hắn thời gian luyện công đột nhiên nhập ma, may mà sư phụ hắn đúng lúc phát hiện, giữ được tính mạng, nhưng hắn một thân tu vi chung quy bị hủy.

Tất cả những thứ này, phảng phất ngay ở hôm qua phát sinh, thoáng như Hoàng Lương nhất mộng, nhưng lại là một ác mộng.

Nghĩ tới đây, Hường Vân không khỏi cảm thán thế sự khó liệu.

"Tiểu Vân!" Một thanh còi mở tiếng cười từ ngoài cửa truyền đến. Hường Vân khước miệng giật giật, lộ ra một nụ cười, người tới chính là hắn bị giáng chức vì là đệ tử cấp thấp sau khi, biết đến cùng là đệ tử cấp thấp Dịch Lam.

Từ khi Hường Vân bị giáng chức vì là đệ tử cấp thấp sau khi, bên người không thiếu được những lời vô tình, đệ tử trong môn đối với cái này sa sút thiên tài rất là "Chăm sóc", chỉ có Dịch Lam đưa hắn cho rằng bằng hữu đối xử, tuy rằng bởi vậy cũng bị những đệ tử khác căm thù.

"Tiểu Dịch, có tìm tới cái ăn sao?" Hường Vân cau mày vì thư đạo: "Khỏi phải nói, vốn là đánh tới một con thỏ hoang, kết quả trên đường trở về gặp phải Lê Nguyên". Nói tới chỗ này, hai người nhìn nhau không nói gì, Lê Nguyên tu là Hường Vân bị giáng chức đệ tử cấp thấp về sau, Yên Vân môn mới bồi dưỡng Hạch Tâm Đệ Tử, tu vi thâm hậu, nhưng đối với Hường Vân rất là không vui.

"Lại là ta liên lụy người!" Hường Vân cười khổ mà nói.

"Không, là chúng ta không đủ mạnh, không thể tự bảo vệ mình! Giới tu tiên vốn là cá lớn nuốt cá bé!"

Cá lớn nuốt cá bé, không đủ mạnh! Hường Vân tâm như là bị tàn nhẫn xé rách, hắn cho là hắn đã từ lâu đi ra năm năm trước mất đi chính mình vẫn lấy làm kiêu ngạo thiên phú tu luyện mang đến thống khổ, lại không nghĩ rằng, nó vẫn một mực tồn tại.

Có lẽ có vết sẹo mãi mãi cũng sẽ ở, chưa bao giờ sẽ biến mất, chỉ có thể bị lãng quên, mãi đến tận lần thứ hai được vạch trần!

Hắn đột nhiên có một loại dự cảm, hắn muốn trở nên mạnh hơn, không tiếc bất cứ giá nào trở nên mạnh mẽ, hắn phải bảo vệ người mà mình muốn bảo vệ! Nhưng mà hắn cũng rõ ràng, muốn trùng tu là cỡ nào khó khăn, ròng rã năm năm, hắn cũng bắt quá tu luyện tới Luyện Khí một tầng, mà bình thường nhập môn đệ tử chỉ cần mấy tháng là có thể tu luyện tới.

"Tiểu Dịch, ta lại đi nữa tìm xem có cái gì đồ ăn đi!" Luyện Khí kỳ Tu Luyện Giả vẫn không thể hoàn toàn tích cốc, còn cần chút ít đồ ăn cung cấp.

Hương Vân đi ra nhà đá, nơi này là đệ tử cấp thấp ở lại nơi. Vốn là Hương Vân ở tại Hạch Tâm Đệ Tử độc lập động phủ, nhưng bởi vì mất đi tu vi, ngược lại sẽ gây nên rất nhiều người đố kỵ cùng đồ mất, vì lẽ đó mặc dù hấn Sư Phụ cực lực phản đối, hấn vẫn dứt khoát chuyển tới đệ tử cấp thấp trụ sở. Lúc này là lúc chạng vạng, rất nhiều đệ tử chính đang trong đại viện tu luyện, tu vi cao hơn một chút chính đang thử nghiệm lực hút thuật, muốn nắm lên trên mặt đất hòn đá, mà tu vi hơi thiếu một chút thì đang tĩnh tọa thu nạp linh khí.

Hương Vân đang chuẩn bị trực tiếp xuyên qua những người này, đột nhiên không biết ai kêu một tiếng "Phế Vật", tu luyện các đệ tử dồn dập mở mắt ra, nhìn thấy Hương Vân, lại mất đi hứng thú nhắm mắt lại.

Đúng vậy a, năm năm, tất cả mọi người đã chẳng muốn trào phúng hấn, tin tưởng không được bao lâu, Hương Vân cũng sẽ bị đám đệ tử này cho lãng quên.

Hương Vân trong lòng một trận đau nhói, bước nhanh rời khỏi nơi này. Không lâu hấn đi tới một chỗ thung lũng, cẩn thận tìm tới một chỗ cạm bẫy, bên trong quả nhiên nằm hai con thỏ nhỏ. Nơi này là hấn thường thường tại bắt giữ con mồi địa phương, đặt không ít cạm bẫy, thường thường sẽ có thu hoạch.

Hương Vân một tay một con thỏ, triển khai Kinh Thân Thuật, bóng người hướng phía sau tiến lên. Chỉ chớp lát, hấn cảm giác trong cơ thể linh lực không đủ khả năng, thu rồi Kinh Thân Thuật, ngồi xếp bằng xuống, dựa theo bên trong công pháp thổ nạp Thiên Địa Linh Khí. Chỉ chớp lát sau, trong cơ thể linh lực liền hướng tới bão hòa, không cách nào hút vào. Trong cơ thể vùng đan điền, một tia mỏng manh linh lực chậm rãi vận chuyển. Đây chính là Hương Vân tất cả linh lực, Luyện Khí tầng một linh lực đại khái cũng chỉ có thế.

Trở lại nhà đá, Hương Vân cùng Dịch Lam hai người ăn một bữa mỹ vị thỏ nướng, cuối cùng cũng coi như không có đói bụng, Hương Vân đột nhiên liền đối với tương lai có chút hi vọng, dù sao còn có ăn, còn có thể có huynh đệ tốt như vậy, tự mình nghĩ nhiều như vậy làm gì đây?

Đêm khuya, Hương Vân lần qua lộn lại không cách nào ngủ, mí mắt mơ hồ nhảy nháy, hình như có chuyện gì sắp xảy ra. "Ngày mai là phân phát đan dược tháng ngày, cũng không nên xảy ra chuyện gì a!" Hương Vân nghĩ thầm, nhưng càng thêm bất an. Nhìn một chút ngủ say Dịch Lam, hấn ngồi xếp bằng lên, chuẩn bị lần thứ hai thử một chút đột phá một tầng.

Hương Vân bắt đầu thổ nạp, linh khí không ngừng được hút vào trong cơ thể, lại không ngừng từ trên người sắp xếp ra, tựa hồ không có gì thay đổi, linh lực trong cơ thể tia cũng không có cái gì biến hóa. Vẫn mỏng manh, nhưng hấn không hề từ bỏ.

Thời gian chậm rãi qua đi, nửa canh giờ, một canh giờ. . . . .

Đột nhiên Hương Vân cảm giác được linh lực trong cơ thể tia có điều tăng trưởng, màu sắc có điều thêm dày, đồng thời có sắp phân liệt xu thế. Hương Vân tâm hết sức kích động, đây chính là tiến vào Luyện Khí tầng hai dấu hiệu, khi này phiên linh lực tia phân liệt thành hai mảnh giống nhau thời điểm, hấn liền trở thành Luyện Khí hai tầng tu sĩ.

Gần rồi, gần rồi, Hương Vân quần áo bởi vì căng thẳng mà bị mồ hôi thấm ướt, nhưng vào lúc này, dị biến đột phát, Hương Vân linh lực trong cơ thể biến mất không còn một mống, mà sắp lên cấp luyện khí tầng hai cũng vì vậy mà không thành công!

Càng kinh khủng chính là, nếu như lúc này có người kiểm tra Hương Vân thân thể. Sẽ phát hiện, lúc này Hương Vân trên người không có bất kỳ linh lực, linh căn hoàn toàn tiêu tan, linh lực bản nguyên biến mất không thấy hình bóng. Nói cách khác, lúc này, Hương Vân không còn là một tu sĩ, mà là một từ đầu đến đuôi phạm nhân!

Hương Vân ngớ ra, đầy mặt cay đắng lắc lắc đầu, lại là như vậy. Từ khi năm năm trước có chuyện sau, hấn liền phát hiện linh lực của chính mình có lúc sẽ không duyên vô cớ biến mất, sau đó vài canh giờ sau, lại về tự động khôi phục, đồng thời linh căn thuộc tính cũng sẽ phát sinh biến hóa. Không nghĩ tới lần này sẽ ở thời điểm như thế này xuất hiện vấn đề này, chẳng lẽ là thiên ý?

Hương Vân có chút buồn bực địa đi ra nhà đá, nhìn lên bầu trời rơi vào trầm tư, trong hoảng hốt hấn nhìn thấy một vòng Hồng Nguyệt xuất hiện ở không trung, chờ hấn lại nhìn kỹ lúc, lại khôi phục màu trắng.

Hương Vân dụi dụi con mắt, tự giễu nói, "Xem ra là nên nghỉ ngơi thật tốt một chút, đều xuất hiện ảo giác rồi."

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2:

Ngày kế, Hường Vân rất sớm đã thức dậy. Tối hôm qua bởi vì linh lực biến mất nguyên nhân, Hường Vân cơ hồ không có ngủ, mãi đến tận xác nhận linh lực lần thứ hai khôi phục, mà hần linh căn thuộc tính cũng từ Kim Thuộc Tính chuyển đổi trở thành Mộc thuộc Tính, hần mới an tâm địa ngủ một lúc.

Hường Vân từ từ địa lật xem xuất giá bên trong các điển tịch, thế nhưng vẫn chưa phát hiện bất kỳ cùng hần loại hiện tượng này có liên quan miêu tả cùng ghi chép, phảng phất hần loại thể chất này thiên cổ tới nay chưa từng có, bởi vậy tuy rằng trong lòng rất mê hoặc, nhưng Hường Vân cũng rất thật cẩn thận, chưa bao giờ hướng về người khác tiết lộ qua chính mình tình huống như thế, liền ngay cả Dịch Lam cũng không biết. Hường Vân e sợ bởi vì chính mình không cẩn thận, sẽ không mình không trắng mà đem tính mạng của mình khai báo, không có linh lực hần chỉ có thể mặc cho người chà đạp.

Hường Vân đem những ý nghĩ này để qua sau đầu, ép buộc chính mình không nghĩ nữa những vấn đề này. Bởi vì y theo thông lệ, ngày này là Yên Vân môn cho đệ tử cấp thấp phân phát đan dược tháng ngày, vì lẽ đó Hường Vân cùng Dịch Lam đều thức dậy tương đối sớm, đơn giản tĩnh tọa sau liền chuẩn bị đi tới phân phát đan dược quảng trường rồi.

Đặt ở trước đây, Hường Vân không phải cần linh thứ này, hần đồ thiết yếu cho tu luyện muốn tài nguyên xưa nay đều không có hạn chế, cuộn cuộn không ngừng. Hay là chính bởi vì môn phái đối hần đầu nhập vào nhiều lắm, vì lẽ đó buông tha mới có thể như vậy triệt để, cũng bị môn phái những đệ tử khác cảm ghét đi. Mặc dù sự phụ của hần hiện tại vẫn đối với hần không tệ, cũng vẫn thừa nhận chính mình hay là hần đồ đệ, nhưng hần cũng tự cảm giác xấu hổ, không mặt mũi đối với sự phụ.

Dọc theo đường đi, chu vi đệ tử không hề che giấu chút nào về phía Hường Vân ném đi ánh mắt khinh bỉ.

Hường Vân nhưng không để ý chút nào, chỉ đối với Dịch Lam nói rằng, "Lần này linh xong đan dược, ngươi nên có thể tăng cấp đến tầng ba chứ?"

"Tiểu Vân, ta nghĩ phân một ít chính mình đan dược cho ngươi tu luyện, hay là đan dược càng nhiều ngươi thì có cơ hội đột phá cũng khó nói."

Hường Vân khoe miệng co rúm, lắc lắc đầu, từ lúc năm năm trước sự phụ hần liền từng thử dùng lượng lớn linh khí xung kích, nhưng mà lần lượt đều thất bại.

Rồi sẽ có biện pháp, hướng Vân nắm tay bóp chặt, không nói gì, yên lặng mà tiếp tục chạy tới chỗ cần đến.

Khoảng chừng một chén trà thời gian sau, hai người rốt cục đi tới quảng trường. lúc này, Yên Vân môn mấy trăm tên đệ tử cấp thấp đều ở xếp hàng có thứ tự địa linh thuộc về mình đan dược. Phụ trách phân phát đan dược chính là một vị Trúc Cơ hậu kỳ trưởng lão, người này họ Thạch, Yên Vân môn một đời mới Thiên Kiều Lê Nguyên chính là đệ tử của hần rồi.

Rất nhanh đến phiên Hường Vân, Hường Vân đi lên trước, nói: "Ra mắt trưởng lão."

Thạch trưởng lão không tỏ rõ ý kiến địa hừ một tiếng, đem vốn là chuẩn bị giao cho Hường Vân bình thuốc vừa thu lại, "đối với ngươi mà nói, những đan dược này là không có tác dụng gì, không bằng tặng cho sự thúc ta?"

Hường Vân hơi thay đổi sắc mặt, do dự trong lúc đó, cảm nhận được đối diện Thạch trưởng lão dĩ nhiên tỏa ra thuộc về Trúc Cơ kỳ đại viên mãn tu sĩ uy thế, sắc mặt có chút trắng bệch. Hường Vân cắn răng phun ra vài chữ, "Tạ trưởng lão!" cảm giác áp lực buông lỏng, Hường Vân nhân cơ hội rời đi đội ngũ, trong mắt hàn quang lóe lên, sắc mặt dị thường khó coi.

"Tiểu Vân, hần đoạt của ngươi đan dược? Đường đường trưởng lão càng không tiếc thân phận làm chuyện như vậy!" Dịch Lam tâm tình phần nộ mà không lời nào có thể miêu tả được.

Hường Vân nắm chặt song quyền, "Không quan trọng lắm, trước ta còn vô dụng, chúng ta phải nhẫn!" Nói xong, Hường Vân không nhìn được lại nhìn phía chính đang ức hiếp một người khác tiểu tu sĩ Thạch trưởng lão, người sau tựa hồ là chú ý tới hần liếc coi, tự tiểu phi tiểu nhìn hần một chút, Hường Vân vội vàng thu hồi ánh mắt của chính mình.

Không lâu Dịch Lam thuận lợi được thuộc về hần này phân đan dược, hai người có chút không cam lòng rồi đi nơi đây.

Có Kinh Thân Thuật gia trì, hai người tốc độ tiến lên vẫn tính khá là nhanh, rất nhanh hai người liền tới đến bên trong một chỗ thung lũng, nơi này cũng là trở về bọn họ chỗ ở phải trái qua.

Lúc này, một thân mang áo lam, tướng mạo hèn mọn người, ánh vào Hường Vân mi mắt, Hường Vân bỗng nhớ lại hần là Lê Nguyên người ở bên cạnh, tên là Trương Hải, trong lòng ám đạo không tốt.

Đúng như dự đoán, Trương Hải ngăn hai người lại.

Dịch Lam nghi hoặc mà nhìn Hường Vân một chút, Hường Vân ánh mắt ra hiệu hần bình tĩnh, chính mình nhưng tiến lên phía trước nói, "Không biết đạo hữu ngăn cản huynh đệ chúng ta hai người, để làm gì?"

Kỳ thực Hường Vân rất rõ ràng đối phương ý đồ đến, rồi lại không thể làm gì, Trương Hải lúc này cũng dĩ nhiên là Luyện Khí tầng năm rồi.

"Đạo hữu cần gì phải trang, giả bộ không hiểu đây? Nói vậy vừa nãy phát đan dược, hai vị rất là được lợi đi! Không bằng đưa cho ta thử một lần?" Trương Hải không hề che giấu chút nào địa làm rõ ý đồ đến. Nói vậy hần là kết luận đệ tử cấp thấp không dám cùng hần phản kháng, mới như vậy

quang minh chánh đại cướp giật đệ tử đan dược.

Hương Vân nhất thời trong lòng rất nhiều ý nghĩ xẹt qua, nhất thời có chút lo lắng. Mà một bên Dịch Lam nhưng sắc mặt cũng đã rất khó coi, hừ lạnh một tiếng "Vừa nãy lão đoạt tiểu Vân, hiện tại tiểu nhân nhỏ bé lại tới cướp ta, thật đúng là ghê gớm."

Mắt thấy hần liền muốn động thủ, Hương Vân đột nhiên kéo hần, lấy ra năm viên đan dược ném cho Trương Hải, "Cũng chỉ còn sót lại này năm viên, không rồi!"

Dịch Lam đột nhiên nhớ lại Hương Vân trên người còn có lần trước không dùng hết Định Linh Đan, giờ khắc này cũng giao ra, giận không thể kìm nén đang muốn phát tác, đột nhiên nhìn thấy cách đó không xa đi tới Lê Nguyên, cũng minh bạch Hương Vân tại sao sáng khoái như vậy địa giao ra đan dược, không thể làm gì khác hơn là đề xuống phần nộ, cố nén kéo Hương Vân lý khai.

"Hương đạo hữu, vì sao nhìn thấy ta cứ như vậy vội vã rồi đi?"

Bên tai đột nhiên truyền đến Lê Nguyên thanh âm, Hương Vân không thể không dừng lại, cường tiểu từng chữ từng chữ địa nói rằng, "Chạy về đi tu luyện, không sánh được đạo hữu thiên tư thông minh, tu luyện mười năm, bây giờ đã luyện khí viên mãn." Dứt lời, cũng không quay đầu lại rồi đi.

Lê Nguyên nghe được Hương Vân trong lời nói cười nhạo mình thiên phú không bằng trước hần tâm ý, nhưng cũng không để ý chút nào cười cợt, "Hương Vân, ngươi muốn trốn, không đơn giản như vậy."

Trở lại nhà đá, Hương Vân cùng Dịch Lam đều là một mặt mù mịt. Trầm mặc hồi lâu, Dịch Lam yên lặng lấy ra chính mình đan dược, phải đem nó cho Hương Vân. Hương Vân sững sờ, vốn muốn cự tuyệt, nhưng nghĩ Dịch Lam hơn nữa sẽ không đồng ý chính mình từ chối, đơn giản đem đan dược chia ra làm hai phần, một người năm viên!

Hương Vân nhìn năm viên đan dược, trầm mặc không nói, nhìn như bình tĩnh hai mắt dưới nhưng ẩn giấu đi to lớn Phong Bạo, trong lòng tràn đầy thật sâu sát cơ.

Người không phạm ta, ta không phạm người. Chỉ là hần bây giờ vẫn không có thực lực có thể cùng người khác chống lại, chỉ có thể tạm thời ẩn nhẫn.

Cùng lúc đó, Yên Vân môn, Thạch trưởng lão trong động phủ.

Thạch trưởng lão đột nhiên tâm thần chấn động, mơ hồ cảm giác thấy hơi bất an. Lập tức hần lại hưng phấn lấy ra ngày hôm nay phân phát đan dược khẩu lưu bộ phận, dựa vào những này, Thạch Nguyên hần liền có tiến giai Kết Đan tự tin. Đương nhiên cái kế hoạch này còn cần hần đồ đệ tốt -- Lê Nguyên trợ giúp.

Trên thực tế, những đan dược này toàn bộ đều là vì Lê Nguyên chuẩn bị. Từ khi Hương Vân có chuyện sau đó, Chương môn quyết định không hề giống Hương Vân trước đây như thế không tiếc tiêu hao tất cả tài nguyên cho Hạch Tâm Đệ Tử, mà là cung cấp nhất định tài nguyên, vì lẽ đó Thạch Nguyên ngày hôm nay không thể không lợi dụng chính mình đang làm nhiệm vụ phân phát đan dược đến ức hiếp những tiểu tu sĩ này.

"Đồ nhi a, chỉ cần ngươi tiến giai Trúc Cơ, sư phụ liền có mười phần nắm chắc lên Kết Đan, ngươi cũng đừng làm cho sư phụ thất vọng a!"

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Thanh Hạc thượng nhân

Thời gian hai năm đảo mắt đã qua. Tại đây hai năm bên trong, Hương Vân tu vi vẫn chưa từng tăng trưởng, mà Dịch Lam nhưng là ở hai năm bên trong tu đến luyện khí tầng thứ ba. Yên Vân môn trong hai năm này cũng là đóng chặt môn phái, toàn bộ môn phái đệ tử tất cả đều ở khổ tu bên trong, liên Lê Nguyên cũng đều biết điều địa tu luyện. Hương Vân càng là cửa lớn không ra, công trong không bước, tuy rằng không hiệu quả rõ rệt, nhưng là vẫn chưa thấy nhụt chí.

Hương Vân thu hồi công pháp tu luyện, luôn cảm thấy buồn bức mất tập trung, hôm nay là Hương Vân gia nhập Yên Vân năm thứ mười ba. Mười hai năm trước hôm nay, cha mẹ, toàn thôn chết thảm, chỉ có chính mình được Thanh Hạc thượng nhân cứu, mười hai năm tình cảnh đó Hương Vân trước sau chưa từng quên.

Còn chưa kịp thương tâm, đột nhiên một đạo bùa Truyền Âm bay vào, bùa Truyền Âm là tu sĩ lẫn nhau lan truyền tin tức một loại phương thức, nhưng

với Hường Vân hiện nay tu vi mà nói, chỉ có thể kích hoạt bùa Truyền Âm, mà không làm được phát bùa Truyền Âm.

Hường Vân dùng linh lực kích hoạt rồi bùa Truyền Âm. Bùa Truyền Âm bên trong truyền đến Thanh Hạc thanh âm, "Vân nhi, mau chóng đến phía trước sư phụ động phủ!"

Sau khi nghe xong, Hường Vân vội vàng đi vào hẻm Thanh Hạc động phủ. Thanh Hạc chính là mười hai năm trước cứu Hường Vân người kia, cũng chính là Hường Vân Sư Phụ, mười hai năm, từ khi Thanh Hạc đem hướng Vân mang về Yên Vân môn, đối với hắn có thể nói là tỉ mỉ chu đáo, mặc dù biết thiên phú của hắn đã hủy, mặc dù trong môn phái các trưởng lão khác cản trở, Thanh Hạc cũng không đưa hắn trực xuất sư môn, mà là vẫn thử nghiệm khôi phục Hường Vân tu vi.

Hường Vân vừa đi vừa nghĩ, hơi nghi hoặc một chút vì sao Thanh Hạc vào lúc này tìm hắn.

Thanh Hạc trong động phủ, Thanh Hạc hai tay bấm quyết, trong mắt tơ máu dày đặc, tựa hồ đang thôi diễn cái gì. Đột nhiên hắn sâu sắc phun ra một ngụm máu tươi, lầm bầm nói, "Mặc dù không tiếc đánh đổi mạnh mẽ để bộ thân thể này tiến giai đến Kết Đan, vẫn không cách nào thôi diễn ra này một tia hi vọng đến tột cùng cùng ai có quan hệ, lẽ nào Nhân giới thật sự giữ không được?" Thanh Hạc trong mắt có chút mê man, trên mặt lộ ra nồng đậm vẻ mệt mỏi.

Cảm nhận được động phủ kết giới phát động, Thanh Hạc như là rơi xuống quyết định gì, "Người này tương lai ta dĩ nhiên nhìn không thấu, việc này thực tại quý dị, thôi, chỉ có đánh cược lần này rồi!" Hơi suy nghĩ, động phủ ở ngoài cấm chế mở ra, một cái đường nhỏ xuất hiện tại Hường Vân trước.

Hường Vân đến trong động phủ, bất kiến quá Thanh Hạc, có chút bất an địa ngồi ở phía trên bờ đoàn. Thanh Hạc lúc này lại có chút khó có thể ngôn ngữ. Hồi lâu, Thanh Hạc thở dài một hơi, chủ động đã mở miệng, "Vân nhi, lần này tìm ngươi lại đây, là có chuyện với ngươi bàn giao." Thanh Hạc dừng một chút, Hường Vân trong lòng hồi hộp, có chút bất an.

"Đón lấy nói cho ngươi chuyện, bất luận là đối với người nào, một mình ngươi lời không thể nói ra đi, hiểu chưa?"

Hường Vân tuy có nghi hoặc, nhưng không chút do dự mà phát xuống thẻ độc, Thanh Hạc hài lòng gật gật đầu. Tiếp tục nói "Ta cũng không phải là Nhân giới tu sĩ, hoặc là nói, ta bản tôn cũng không phải là Nhân giới tu sĩ, lần này đến nhân giới là vì điều tra có quan hệ Ma giới âm mưu."

Nhìn thấy Hường Vân thật lòng biểu hiện, Thanh Hạc không khỏi thở dài.

"Ma giới đã bắt đầu xâm lấn Nhân giới, bọn họ muốn lấy Nhân giới làm ván nhảy tiến công Tiên giới, bởi vì Nhân giới cùng Tiên giới giới thành chương là yếu kém nhất."

Lúc này Hường Vân đã hoàn toàn lâm vào trong khiếp sợ, quả thật làm cho hắn một chỉ có 20 tuổi thiếu niên tiếp thu sự thật này, rất khó. Nhưng Hường Vân dù sao không phải người bình thường, rất nhanh khôi phục như cũ. Thanh Hạc mới tiếp tục giảng giải.

"Theo ta suy tính, nếu như không có bất ngờ, Ma giới sẽ ở 500 năm bên trong triệt để ma hóa Nhân giới, đến lúc đó, cả Nhân giới cũng sẽ không còn tồn tại. Nhưng ở ta thôi diễn bên trong, trước sau có một biến số không cách nào triệt để rõ ràng, ta mơ hồ cảm thấy hắn có thể sẽ thay đổi tất cả những thứ này."

"Này, sư phụ ngươi có suy tính ra người này là ai sao?"

"Ta không tiếc hi sinh bộ thân thể này, cuối cùng cũng coi như có một tia manh mối, người này ở Thanh châu! Nhưng, không cách nào thấy rõ hắn đến tột cùng là ai. Vân nhi, sư phụ hi vọng ngươi có thể ở Ma giới công phá Nhân giới trước, phi thăng Tiên giới, không muốn vì đó mệt, sư phụ tin tưởng ngươi."

Hường Vân trầm mặc không nói, tựa hồ là nhìn thấu Hường Vân tâm tư, Thanh Hạc cười nói: "Vân nhi, ngươi cũng không cần lo lắng quá mức, bằng thiên phú của ngươi, sớm muộn có thể phi thăng, hướng hồ. . . . ." Hường Vân đánh gãy Thanh Hạc, "Sư phụ, ngươi lại đã quên bây giờ ta từ lâu không có mười hai năm trước này phần thiên phú, ta có thể dựa vào cái gì bảo đảm chính mình trăm năm bên trong phi thăng đây?"

"Vân nhi, kỳ thực linh căn của con cũng không kém, ta nhìn kỹ, bên trong thân thể của ngươi linh căn thuộc tính thật là ngũ linh thể, xác thực tới nói, trong thân thể của ngươi tồn tại Ngũ Hành Linh Căn, còn có biến dị linh căn Phong Linh Căn cùng Lôi Linh Căn." Nói xong câu đó, Thanh Hạc không nhận được muốn ho ra máu, rồi lại cố nén trở lại, "Đề ta kỳ quái là, trong thân thể ngươi linh căn vô cùng không ổn định, linh căn thuộc tính mạnh yếu bất ổn định, có lúc biểu hiện ra loại này, có lúc biểu hiện ra một loại khác, loại này linh căn, ta cũng chưa từng nghe thấy. Nói chung, sư phụ tin tưởng thiên phú của ngươi năng lực nhất định không có mất đi, ngươi mạnh khỏe tự lo thân."

Lời còn chưa dứt, Thanh Hạc nhưng là rốt cục không nhận được ho ra máu, Hường Vân sốt sắng "Sư phụ, người thế nào rồi?"

Thanh Hạc cười cợt, lại lắc đầu, chỉ là từ trong lồng ngực lấy ra hai loại đồ vật, mấy cái túi chứa đồ cùng một cái vòng tròn châu, đưa chúng nó đưa cho Hường Vân, cũng dặn hắn: "Bên trong này là đan dược, từ luyện khí đến Trúc Cơ cần thiết toàn bộ đều có, bên trong này là pháp bảo, còn có cái này. . . . ." Cuối cùng Thanh Hạc ánh mắt đứng ở cái kia tròn châu bên trên, "Cái này tròn châu lại lịch bí ẩn, ngay cả ta cũng không biết, có một ngày nó đột nhiên phá vào Tiên giới thành chương, gây nên vô số người tranh đoạt. Buồn cười có người liền nó là cái gì cũng không biết liền phong thưởng, thậm chí bồi thêm tính mạng mình, ta lật xem vô số điển tịch cũng không tra được nó đến tột cùng là cái gì, liền ta đưa nó làm không gian chứa đồ dẫn tới nơi này, cũng cùng nhau cho ngươi thôi."

Hường Vân đột nhiên ý thức được cái gì, hắn mơ hồ cảm thấy Thanh Hạc trạng thái có chút không thích hợp lắm, đầu tiên là ho ra máu, hiện tại lại là đưa ra biết sao nhiều đồ vật. "Sư phụ, ngươi muốn rời khỏi?" Hường Vân vội vàng hỏi, lấy được nhưng là yên lặng một hồi.

"Sư phụ, mười hai năm trước đã tạ người đã cứu ta, ta biết người không phải người bình thường, người là tiên, thậm chí địa vị càng cao hơn." Hường Vân dừng một chút, mới nói tiếp, "Nhất nhật vi phụ, chung thân vi phụ, ở trong lòng ta, người mãi mãi cũng là ta duy nhất người nhà!" Hường Vân cũng không còn cách nào không chế tâm tình, nước mắt theo khoeo mắt lướt xuống, hần biết, khả năng này là hần một lần cuối cùng nhìn thấy Thanh Hạc rồi.

"Thằng nhỏ ngốc, người đi đi, ta sẽ vẫn chờ người tới tìm ta!"

Hường Vân quỳ gối Thanh Hạc trước mặt, nặng nề dập đầu lạy ba cái, ký ức phảng phất trở lại mười hai năm trước ngày đó, hần cũng là như vậy quỳ gối Thanh Hạc trước mặt, lạy ba cái đầu, trở thành Thanh Hạc đồ đệ. Mười hai năm trôi qua, lại là tại đây một ngày, hần lần thứ hai thừa nhận người nhà rồi đi thống khổ.

Hường Vân đứng dậy, rồi đi, trước sau chưa từng quay đầu lại, hần sợ chính mình sẽ không nhận được.

Nhìn Hường Vân ly khai bóng lưng, Thanh Hạc nói nhỏ "Hi vọng đừng là hần đi!"

Bình tĩnh Như Mộng, Hường Vân làm sao cũng không muốn đến đã từng bị kịch sẽ tái diễn, mà chính mình vẫn là cố sự vai chính. Hần hướng về bầu trời gào thét, "Tại sao? Tại sao lại là ngày hôm nay? Tại sao quan tâm người của ta đều phải cách ta mà đi! Tại sao!" Hần vừa khóc vừa cười địa lung tung không có mục đích chạy, muốn trốn tránh hiện thực này, cái này hần không thể nào tiếp thu được rồi lại không thể không tiếp nhận hiện thực.

Rốt cục, Hường Vân vẫn là tỉnh táo lại, hần tin tưởng Thanh Hạc sẽ không chết đi, sẽ ở xa xôi Tiên giới chờ hần, cuối cùng cũng có một ngày bọn họ sẽ lại gặp lại, mà hần muốn làm nhưng là trước đó để cho mình trở nên càng mạnh hơn!

Lúc này thiếu niên cũng không biết, từ sau ngày đó, hàng năm hàng năm, cũng không còn Thanh Hạc, không có hần quen thuộc sư phụ gọi hần "Vân nhi".

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: đột phá một tầng

Đội được Dịch Lam tìm tới Hường Vân thời điểm, đã là ngày hôm sau buổi sáng rồi. Nhìn thấy Hường Vân một khác, Dịch Lam chấn kinh rồi. Giờ khắc này Hường Vân trên mặt, là Dịch Lam chưa từng gặp qua biểu hiện, tràn đầy chán chường cùng tuyệt vọng, Dịch Lam không biết xảy ra chuyện gì, chỉ biết là bảy năm trước Hường Vân tu vi mất hết, bị giáng chức vì là đệ tử cấp thấp lúc cũng chưa từng có loại này biểu hiện. Dịch lam trong lòng rất là lo lắng, vô vô Hường Vân vai, không nói một lời đứng tại hần bên cạnh, nhẹ nhàng nói một câu, "Không có chuyện gì, có ta!" Dịch Lam trong lòng vạn phần nghi hoặc, nhưng một đầu tư cũng không có, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Hường Vân dần dần từ trong bi thống khôi phục như cũ, nhìn về mặt lo lắng Dịch Lam, miễn cưỡng nở nụ cười dưới.

"Ta không sao, người không cần lo lắng. . . . . Chúng ta trở về đi thôi."

Dịch Lam không có hỏi tới Hường Vân, chỉ là nhẹ nhàng nói "Không có chuyện gì là tốt rồi." Hường Vân cảm kích nhìn một chút Dịch Lam, không nói gì.

Trở lại nhà đá, bởi vì Hường Vân đã một ngày đêm chưa tiến vào ẩm thực, vì lẽ đó Dịch Lam quyết định đi ra ngoài tìm chút gì ăn trở về. Đang chuẩn bị ra ngoài, đột nhiên có chút không yên lòng địa vòng trở lại, "Tiểu Vân, mặc kệ phát sinh cái gì, chúng ta đều phải kiên cường địa sống tiếp, để cho mình càng mạnh mẽ, mới sẽ không bị thương tổn!" Sau đó cũng không quản Hường Vân có hay không nghe rõ đã đi ra ngoài.

Hường Vân đột nhiên có chút tư tưởng thông thấu, nếu con đường phía trước ai cũng không thể nào đoán trước, chính mình lại lo lắng cũng vô dụng, chỉ cần mình đủ mạnh, mặc kệ cái gì Ma giới, Tiên giới, chính mình cũng có thể tới đi như thường. Hường Vân không có lựa chọn nói cho Dịch Lam liên quan tới Ma giới xâm lấn chuyện, một là bởi vì hần đối với Thanh Hạc có lời thề, hai là, hần không muốn để cho Dịch Lam tâm cảnh chịu ảnh hưởng, ảnh hưởng đến hần tu luyện.

Dù sao còn có quan tâm người của hần, dù sao còn có hần muốn bảo vệ người, hần nhất định phải trở nên càng mạnh hơn. Hường Vân ở trong lòng yên lặng cho mình gây áp lực, hần muốn trở nên mạnh hơn, hần muốn Trường Sinh! Sinh ly từ biệt thống khổ, hần không muốn lại chịu đựng!

Hít sâu một hơi, Hường Vân tỉnh táo lại, ép buộc chính mình tạm thời không nghĩ nữa những chuyện kia. Lấy ra Thanh Hạc tặng cho chính mình mấy dạng vật phẩm, đầu tiên là đan dược túi chứa đồ, Hường Vân lấy ra Luyện Khí kỳ bình đan dược, bên trong không thể nghi ngờ toàn bộ đều là Định Linh

Đan, cũng chính là Yên Vân môn phân phát cho đệ tử cấp thấp đan dược, Hường Vân chưa từng gặp nhiều như vậy Định Linh Đan, phải biết, Định Linh Đan ở đan dược bên trong tuy rằng chỉ có thể toàn toàn cấp thấp đan dược, nhưng ở Yên Vân môn loại này môn phái nhỏ bên trong, vẫn là rất quý giá, e sợ Hường Vân hiện tại cầm trong tay đã so với toàn bộ Yên Vân môn tồn tại còn nhiều rồi. Hẳn là Thanh Hạc đi tới Nhân giới sau khi thu thập, hoặc là từ Tiên giới nghĩ biện pháp mang đến tới, Hường Vân nhìn kỹ một hồi, những đan dược này tựa hồ màu sắc cũng càng tinh khiết, nên phẩm chất muốn càng tốt hơn một điểm.

Thứ hai bên trong túi trữ vật là một ít Luyện Khí kỳ sử dụng Linh Bảo, hẳn là Thanh Hạc chuyên môn vì hắn chuẩn bị, Hường Vân nhìn một chút sẽ thu hồi cái này túi chứa đồ, liền hiện nay hắn tới nói, linh lực còn thiếu rất nhiều để sử dụng Linh Bảo, nghĩ biện pháp tăng cao tu vi mới phải việc cấp bách. Cuối cùng, Hường Vân bị viên này lai lịch bí ẩn hạt châu hấp dẫn.

Hường Vân trừng trừng nhìn chăm chăm hạt châu này xem, đột nhiên một trận hồi hộp, cảm thấy hạt châu này rất giống người con mắt. Hường Vân con mắt cảm nhận được một luồng đậm nhói, xem ra, hạt châu này cũng không có thể đã lâu nhìn chăm chú.

Thật đúng là lai lịch bí ẩn a, Hường Vân nghĩ thầm, bởi vì hắn bây giờ vẫn không có thần thức, vì lẽ đó tạm thời không cách nào mở ra bên trong không gian chứa đồ. Hường Vân thu hồi hạt châu, thầm nghĩ một ngày nào đó sẽ biết rõ lai lịch của nó.

Hường Vân khoanh chân ngồi xuống, nuốt vào một viên Định Linh Đan, bắt đầu dựa theo Yên Vân môn cơ sở công pháp thổ nạp. Định Linh Đan dược lực rất nhanh khuếch tán ra đến, Hường Vân thổ nạp trong quá trình, dẫn dắt đan dược bên trong linh lực tiến hành Đại Chu Thiên tuần hoàn, đem chuyển hóa thành linh lực của chính mình, cuối cùng hướng về đan điền. Một vòng một vòng, Hường Vân cảm nhận được trong cơ thể linh lực đang không ngừng mà tăng cường.

Đột nhiên không có dấu hiệu nào, Hường Vân cảm giác được trong cơ thể linh lực tăng lên dữ dội, trên da xuất hiện một ít bụi bẩn. Lập tức, hắn phát hiện mình linh lực trong cơ thể tia từ một mảnh đã biến thành hai mảnh, mà đây chính là biểu thị hắn đã đột phá Luyện Khí một tầng, đạt tới Luyện Khí hai tầng.

Hường Vân mở hai mắt ra, có chút không dám tin tưởng, chính mình thử nghiệm đột phá nhiều năm như vậy một tầng cứ như vậy thành công? Hắn hơi nghi hoặc một chút, lần này đột phá quá trình vẫn chưa giống như trước như vậy chậm chậm, phảng phất tất cả lại như nước chảy thành sông, dĩ nhiên là hoàn thành.

Kỳ thực nói đi cũng phải nói lại, điều này cũng cùng Hường Vân tâm cảnh có quan hệ, trước đó, hắn một cái nhỏ tâm cẩn thận, sợ sệt chính mình lần thứ hai thất bại. Mà lần này hắn mới vừa đã trải qua một hồi Đại Bi, trong lòng không có gì tạp niệm, dĩ nhiên là ung dung hơn nhiều. Đương nhiên, điều này cũng cùng Thanh Hạc càng cao hơn phẩm chất đan dược có quan hệ.

Hường Vân đẩy cửa ra, đi ra ngoài, tìm tới một chỗ dòng sông, rửa sạch trên người bụi bẩn. Hường Vân lại đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, mình bây giờ là Mộc Thuộc Tính linh lực, nếu như linh lực sau khi biến mất một lần nữa biến thành cái khác thuộc tính linh lực, chính mình vẫn là hai tầng sao? Liền vừa vui sướng đảo mắt bị khuôn mặt lo lắng thay thế, có điều vấn đề này trong thời gian ngắn cũng không chiếm được nghiệm chứng, Hường Vân cũng là tạm thời buông xuống xoắn xuýt trái tim.

Trong phòng nhỏ, Dịch Lam đã nhấc theo gà rừng trở về, biết được Hường Vân đột phá một tầng, kích động suýt chút nữa khua tay múa chân. Nhưng lập tức tựa hồ lại nghĩ đến cái gì, ánh mắt có chút lờ mờ, một bộ muốn nói lại thôi đáng vẻ.

Hường Vân nhìn thấu Dịch Lam biểu hiện có chút không đúng, mơ hồ đoán được hắn muốn nói cái gì, thật vất vả bình tĩnh tâm lại bắt đầu làm đau. Hường Vân thở dài, mở miệng nói rằng, "Người là muốn nói sư phụ ta," nói đến sư phụ hai chữ thời điểm Hường Vân ngừng một chút, hắn ý thức được sau đó cũng không có cơ hội nữa lại gọi Thanh Hạc một tiếng "Sư phụ", không khỏi tâm tình hơi không không chế được, nhưng hắn vẫn là ghen ngào nói tiếp "Sư phụ ta lão nhân gia người đi về cõi tiên, đúng không?" Nói xong, Hường Vân nhắm chặt mắt lại, không chế không để cho mình khóc lên.

Dịch Lam trầm mặc, không biết làm sao cùng Hường Vân nói chuyện này, Hường Vân hẳn là đã sớm biết Thanh Hạc sẽ chết, cho nên mới phải biểu hiện như vậy đến tuyệt vọng cùng chán chường. Hắn lấy ra hai vỏ rượu, đối với Hường Vân nói: "Tiểu Vân, ta từ nhỏ đã không còn cha mẹ, linh hội không tới mất đi người thân cảm thụ, cũng không biết làm sao an ủi người, nhưng ta có thể cùng người cùng say một hồi."

Hường Vân một bát một bát địa uống, ở Dịch Lam trước mặt, hắn không cần bất kỳ nguy trang.

Dịch Lam cũng có chút men say "Tiểu Vân, kỳ thực ta đặc biệt ước ao người, người từng có cha mẹ quan ái, còn có một như vậy thương người Sư Phụ, mà từ nhỏ đến lớn, người là người thứ nhất, cũng là một người duy nhất tốt với ta người, nếu như khó chịu, người sẽ khóc đi!" Hường Vân rốt cục không không chế được, nước mắt vỡ đê giống như tuôn ra, theo rượu đồng thời trà trộn vào trong miệng. Hường Vân chỉ nói, "Tiểu Dịch, người rượu này thật là khô, thật nện."

"Tu tiên, tu tiên, chúng ta tu cái gì tiên, liền Tiên Nhân cũng ít không được Thiên Đạo luân hồi, còn có Tiên Nhân không cách nào giải quyết vấn đề, Tiểu Dịch, người nói chúng ta đến cùng đang theo đuổi cái gì đây?" Hường Vân đột nhiên nở nụ cười, cười đến nhìn thấy mà giật mình, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ cùng mê man, này ở đâu là cười, rõ ràng là không hề có một tiếng động gào khóc.

Mãi đến tận màn đêm thăm thẳm, hai người say ngất ngây ở trước bàn. Mà tình cảnh này, chính là Hường Vân một đời khó có thể quên một màn.

Cực kỳ lâu sau đó, Hường Vân y như cũ nhớ tới từng ở chính mình khó vượt qua nhất thời điểm, có một huynh đệ tốt bồi tiếp chính mình, nhớ tới từng có một người bồi tiếp hắn cùng uống say, đồng thời rơi lệ.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: thần bí hạt châu sơ hiện uy lực

Từ khi đêm đó Hường Vân cùng Dịch Lam say mềm sau khi, hai người đều rất có ấn ý lựa chọn không hề nhắc lại Thanh Hạc chuyện. Nhưng đối với Yên Vân môn mà nói, Thanh Hạc ngã xuống nhưng là một việc lớn.

Thanh châu là một Thiên Địa Linh Khí tương đối mỏng manh châu, môn phái thế lực cũng không nhiều lắm, Tu Tiên Giả tuy nhiều, đại thể tu vi nhưng cũng không cao thâm. Hiện nay ngoại trừ thể ngoại tán tu ở ngoài, tu vi cao nhất cũng bất quá Kết Đan hậu kỳ, những người này thường thường là môn phái cung phụng, thường ngày dễ dàng chắc là không lộ diện. Liên hiện tại Thanh châu tình thế tới nói, Yên Vân môn, Thiên Đạo phái, Huyết Linh cốc, Ngự Linh tông Tứ Đại Môn Phái thế lực to lớn nhất, vì lẽ đó một Kết Đan Kỳ tu sĩ đối với môn phái tầm quan trọng thì không cách nào cân nhắc.

Yên Vân môn gốc gác vốn cũng không toán thâm hậu, chỉ có không tới hàng chục Kết Đan Kỳ tu sĩ, hơn nữa một thần bí Thái Thượng Trưởng Lão. Vì lẽ đó Thanh Hạc chết để Yên Vân môn ở tứ phái bên trong vốn là thế yếu tình cảnh càng thêm nguy hiểm, Yên Vân môn không thể không tạm thời hạ lệnh, phong tỏa cái tin tức này, nghiêm cấm tiết lộ.

Đương nhiên, tất cả những thứ này đều cùng Hường Vân không có quá to lớn quan hệ, hần bây giờ hần không thể mỗi ngày mười hai canh giờ tất cả đều dùng để tu luyện. Hường Vân trình độ chăm chỉ e sợ toàn bộ Yên Vân môn không ai bằng, khô khan tĩnh tọa, không phải người bình thường có thể tiếp tục kiên trì, Hường Vân cũng hùng hồn mà đem Thanh Hạc đưa cho chính mình đan dược phân cho Dịch Lam. Dịch Lam nhưng không làm được đường như Hường Vân như vậy tu luyện, còn một lần lo lắng Hường Vân Tẩu Hóa Nhập Ma. Kỳ quái là, từ khi lần kia sự kiện sau khi, Hường Vân hiện ra cảm giác được việc tu luyện của chính mình tựa hồ dễ dàng hơn rất nhiều, có thể cảm giác được tu vi tăng trưởng, tuy rằng chậm chậm, nhưng không giống trước đây như vậy khiến người ta cảm thấy tuyệt vọng.

Hường Vân sở dĩ như thế cố gắng tu luyện là bởi vì Thí Kiếm Đại Hội sắp triển khai. Thí Kiếm Đại Hội là Thanh châu các môn phái mỗi mười năm sẽ tổ chức một lần một hội tỷ thí, cuộc tỷ thí này mục đích có hai cái: một là cho đệ tử trong các môn cơ hội biểu hiện mình, đang Thí Kiếm trong Đại Hội biểu hiện ưu dị đệ tử bình thường sẽ bị bản môn phái các Trưởng lão thu làm đệ tử; hai là vì tuyển ra tiến vào Thí Kiếm phong ứng cử viên.

Thí kiếm phong là Thanh châu cảnh nội một chỗ vô cùng quý địa phương, quanh năm bị cấm chế bao phủ, cách mỗi mười năm sẽ tự động mở ra một lần. Hấp dẫn các môn phái đệ tử chính là trong đó có không ít kỳ ngộ, pháp bảo, đan dược, linh thảo. . . . . Thậm chí nghe đồn trong đó có trực tiếp khiến người ta phi thăng Tiên giới phương pháp. Vì thế, thí kiếm phong cũng hấp dẫn không ít Đại Năng tu sĩ phía trước, nhưng mà những người này hoặc là xông vào Thí kiếm phong mà chết, hoặc là đang thí Kiếm Phong mở ra sau bị bên trong cấm chế bài xích mà ra, càng không có người nào thành công. Phải biết phía trước thăm dò người ở trong, không thiếu Nguyên Anh, Hóa Thần tu sĩ, có thể thấy được bên trong là cỡ nào nguy hiểm. Một mực kỳ quái là, thí kiếm phong đối với tu vi hoi thấp đệ tử tới nói, trái lại không có hạn chế, nguy hiểm cũng tựa hồ càng nhỏ hơn. Cứ thế mãi, nơi đây liên tục dần dần không hề bị chú ý, chỉ là làm Thanh châu Tứ Đại Môn Phái đệ tử thí luyện nơi.

Hường Vân như vậy khát vọng tiến vào, là bởi vì bên trong có Trúc Cơ huyền bí, rất nhiều tiến vào bên trong luyện khí đệ tử ung dung Trúc Cơ. Vì lẽ đó vô luận như thế nào Hường Vân cũng muốn đi thử một chút, trước đó, đương nhiên, hần đến đem tu vi tăng cao đến luyện khí viên mãn.

Đáng nhắc tới chính là, Hường Vân trước lo lắng làm chính mình linh căn chuyển đổi thời điểm, tu vi sẽ không cùng bước tăng trưởng vấn đề đã chiếm được nghiệm chứng, hần hết thấy thuộc tính linh căn cảnh giới giữ vững nhất trí, cũng không có xuất hiện hần lo lắng đích tình huống.

Trời còn chưa sáng, Hường Vân liền đứng dậy bắt đầu thọ nạp Thiên Địa Linh Khí, hôm qua lúc tu luyện, hần mơ hồ có chút muốn đột phá cảm giác. Hường Vân lấy ra ba viên "Định Linh Đan", đây là hiện nay hần mức cực hạn có thể chịu đựng, nhiều hơn nữa, dư thừa dược lực có thể sẽ thương tới tự thân, nhưng ba viên đối với hiện nay hần tới nói, lại không đủ để hần đột phá hiện nay bình cảnh.

Liều mạng!

Hường Vân cắn răng lại lấy ra một viên Định Linh Đan, "Nhất định phải ở hai năm sau thí kiếm đại hội trước tu luyện tới Luyện Khí kỳ Đại viên mãn."

Hường Vân có lòng tin như vậy, có đầy đủ đan dược chống đỡ, hơn nữa hần lại Thanh Hạc chuyện phát sinh sau, đột nhiên khai khiếu, hần bây giờ tu luyện cũng là vùng đất bằng phẳng, thậm chí so với mười hai năm trước càng nhanh hơn!

Hường Vân kiên định nuốt vào Định Linh Đan, đan dược bắt đầu tan ra, nguồn linh lực khổng lồ ở trong người tán loạn, Hường Vân nhin xuống thống khổ, dẫn dắt đan dược linh lực chậm rãi bên trong hóa thành linh lực của chính mình, sau đó đem đưa về đan điền. Vòng đi vòng lại, hần không ngừng bổ sung đan dược, không ngừng luyện hóa dược lực.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, Hường Vân ở trong vòng ba ngày từ đầu đến cuối không có mở mắt, chìm đắm đang tu luyện bên trong. Rốt cục ở ngày

thứ ba, khi hấn lại một lần nữa luyện hóa xong trong thân thể lưu lại đan dược lực lượng lúc, vùng đan điền có biến hóa, nguyên lai màu xanh nhạt hai cái linh lực tia đã biến thành hai mảnh cánh hoa hình dáng, mà màu sắc cũng đã từ màu xanh trở nên hơi tím bầm. Hường Vân biết đây là cho thấy nguyên lai linh lực tia đã chứa đựng không được những ngày qua linh lực, khả năng sẽ phân liệt ra điều thứ ba tia linh lực, cũng chính là đột phá đến tầng thứ ba!

Hường Vân lúc này mới cảm giác được bên trong đan điền từng trận quặn đau, cùng trước một lần lên cấp không giống, lần này, Hường Vân Chân Chân xác thực xác thực cảm nhận được đột phá độ khó cùng thống khổ. Hường Vân có chút không thể nào hiểu được, vì sao chỉ là thăng cấp tầng ba sẽ thống khổ như vậy, nhưng mà, hấn cũng không biết, bởi vì hấn sai lầm phương pháp tu luyện dẫn đến hấn bây giờ không phải là ở thăng cấp tầng ba, mà là đang trực tiếp hướng về tầng bốn khởi xướng xung kích. Người bình thường tu luyện chỉ có thể đem linh lực dẫn dắt đến một mảnh linh lực tia, khiến cho phân liệt, mà Hường Vân dĩ nhiên đồng thời lấp đầy hai mảnh linh lực tia, dẫn đến hai mảnh linh lực tia đồng thời muốn phân liệt, cái này độ khó tự nhiên lớn vô cùng.

Theo lý thuyết Hường Vân là đã tu luyện qua một lần người, hấn phải biết làm sao tu luyện, nhưng là Hường Vân lại không thích dựa theo lẽ thường ra bài, đã nghĩ thử một chút phương pháp này, như vậy tu luyện cũng coi như là phúc họa nửa nọ nửa kia, một khi thành công có thể liên phá hai tầng, nhưng một khi thất bại sẽ bạo thể mà chết.

Hường Vân trước cũng không biết đồng thời tu luyện hai thiên linh lực tia hậu quả, giờ khắc này cũng có chút minh bạch tình cảnh trước mắt mình, có chút hối hận chính mình tùy tiện hành động, nhưng đã không còn kịp. Vùng đan điền, linh lực có chút không khống chế được, to lớn đau đớn để Hường Vân cơ hội muốn hôn mê, Hường Vân còn đang kiên trì, hi vọng chống được hai mảnh linh lực tia đều phân liệt.

Ngay ở Hường Vân khổ sở chống đỡ thời điểm, đột nhiên trong lòng một vật không bị khống chế địa bay ra, chính là Thanh Hạc đưa cho thần bí hạt châu! Hạt châu này bỗng dừng quay một vòng, lại rơi xuống ở Hường Vân trong lòng. Một vòng không nhìn thấy sóng gợn khuếch tán ra đến, chạm được Hường Vân thân thể, nhất thời Hường Vân cảm giác trong cơ thể xao động linh khí tất cả đều ngừng lại, như là thân phục giống như vậy, linh lực trong cơ thể tia cũng rút cục thành công phân liệt Thành Tứ phiên, Hường Vân cũng rút cục tiến giai đến tầng bốn. Còn chưa kịp nhìn kỹ, Hường Vân liền ngất đi.

Mãi đến tận Hường Vân tỉnh lại, thân thể vẫn một trận hư thoát, hiển nhiên lần này đột phá đã tiêu hao hết hấn tất cả thể lực. Hấn vội vàng triển khai Nội Thị Thuật, phát hiện tuy rằng lần này đột phá quá trình hung hiểm dị thường, nhưng kết quả vẫn là rất khiến người ta hài lòng, trong đan điền, bốn mảnh linh lực cánh hoa vây quanh một chỗ linh lực hồ, kinh mạch được mở rộng rất nhiều, có thể chứa đựng càng nhiều linh lực.

Xác nhận xong thân thể mình không ngại sau khi, Hường Vân lúc này mới chú ý tới, bên trong gian phòng bay một đạo bùa Truyền Âm, xem linh lực hấn là Dịch Lam lưu lại, "Tiểu Dịch có thể phát bùa Truyền Âm rồi hả? Xem ra ở ta lúc tu luyện, hấn nên cũng từ tầng ba tu luyện đến tầng bốn rồi."

"Tiểu Vân, nhìn thấy người đã đột phá ta an tâm, trên bàn là nướng kỹ thỏ, tỉnh rồi liền ăn đi. Nếu như không có chuyện gì, ta ở Thạch Lâm, có thể tới nhìn." Bùa Truyền Âm cấp tốc thiêu đốt, Dịch Lam thanh âm bay ra.

Hường Vân dẫn dắt linh lực, muốn triển khai lực hút thuật, đem trên bàn thỏ nướng cách không đi qua đến, đột nhiên đan điền nguyên bản xinh đẹp linh lực hoa hồ đen kịt một màu, Hường Vân lần thứ hai mất đi linh lực, Hường Vân nhìn rơi trên mặt đất thỏ nướng, một trận cười khổ.

Hấn từ trong lòng ngực lấy ra viên này thần bí hạt châu, trước chính là cái này hạt châu đưa hấn từ Quỷ Môn quan cứu trở về, đây tốt cùng là cái gì hạt châu đây? Hường Vân nghĩ mãi mà không ra, căn cứ Thanh Hạc nói, đây cũng không phải Tiên giới đồ vật. Thần bí hạt châu đơn giản mộc mạc, không có bất kỳ hoa văn, hạt châu là màu đen, toàn thân óng ánh, ở bên trong có thể nhìn thấy bóng người của chính mình. Hường Vân sắc mặt có chút quái lạ, không biết tại sao, hấn từ đầu đến cuối đều cảm thấy đây là một con người.

"Người đến tốt cùng là cái gì đây?" Hường Vân bất đắc dĩ nói qua, đưa nó trịnh trọng cất đi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thạch Lâm nguy cơ

Không lâu, Hường Vân linh lực liền khôi phục như lúc ban đầu rồi. Hường Vân quyết định bắt đầu tu luyện một ít cấp thấp phép thuật, nói tu luyện, không bằng nói ôn tập càng chuẩn xác, bởi vì từ lúc mười năm trước hấn cũng đã sẽ rồi. Chỉ có điều nhiều năm như vậy không sử dụng, có chút mới lạ, vì lẽ đó, những này trái lại đối với hấn mà nói rất dễ dàng.

Đầu tiên là vừa nãy hấn hay dùng trôi qua lực hút thuật. Lực hút thuật khá là đơn giản, hấn chỉ là đơn giản luyện tập một hồi. Lực hút thuật nhưng thật ra là phi thường thực dụng, đặc biệt là đối với vẫn không có thần thức Luyện Khí kỳ đệ tử, bọn họ sử dụng Linh Bảo, đều là lấy lực hút thuật khởi động.

Tối Trúc Cơ kỳ, mở ra Thức Hải sau khi, liền có thể dùng thần thức điều khiển pháp bảo, không cần sử dụng linh lực, đương nhiên đặc thù pháp bảo ngoại trừ.

Hương Vân lấy ra Thanh Hạc cho hấn thả Linh Bảo túi trữ vật, bên trong có không ít linh khí, Hương Vân từ lúc rất nhiều năm trước, cũng đã hiểu rõ quá Luyện Khí kỳ linh khí rồi. Nói như vậy, linh khí chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng, Luyện Khí kỳ cũng là như thế, nhưng ở này bốn loại cấp bậc bên trên còn có cực phẩm linh khí. Loại này linh khí tương đối ít thấy, Hương Vân cũng chỉ là ở bên trên điện tịch từng thấy.

Thanh Hạc trong túi chứa đồ linh khí cũng không nhiều, nhưng xem cấp bậc, đều là phi thường cao, chí ít, Hương Vân thấy được không xuống hai cái cực phẩm linh khí. Kỳ thực cực phẩm linh khí phi thường dễ dàng phán đoán, nó cùng bên cạnh linh khí khác nhau vẫn là lớn vô cùng. Hương Vân lấy ra cái này linh khí, lúc này mới phát hiện nó là một cái Sơn Hà phiến. Hương Vân lấy lực hút thuật thôi thúc, đồng thời dựa vào linh lực kích phát, quạt dĩ nhiên biến ảo ra Sơn Hà hình dáng, bên trong phỏng bản đá không chịu nổi gánh nặng, sụp đổ ngã xuống đất. Hương Vân có chút khiếp sợ vật này uy lực, quả nhiên không hổ là cực phẩm linh khí. Hương Vân luyện tập sử dụng cái này Sơn Hà phiến, phát hiện này linh khí có thể công có thể thủ, từ từ cũng có thể vận dụng như thường. Nhưng rất nhanh, Hương Vân linh lực trong cơ thể liền khô cạn, cũng không còn cách nào chống đỡ sử dụng vật ấy.

"Cái này quạt không sai, đáng tiếc bằng vào ta linh lực lại không thể lâu dài chống đỡ." Hương Vân thu hồi quạt, lại bắt đầu thổ nạp linh khí.

Sau nửa canh giờ, Hương Vân linh lực liền khôi phục đến gần đủ rồi, liền, hấn quyết định đi đi Thạch Lâm nhìn.

Thạch Lâm là Yên Vân bên trong bộ ngành phái đệ tử lẫn nhau trao đổi tu luyện vật tư địa phương, bởi vậy thường thường có rất nhiều đệ tử tụ tập, mà bây giờ theo thử kiểm đại hội áp sát, Thạch Lâm càng là náo nhiệt, tất cả mọi người muốn vì chính mình tìm được một ít hộ thân linh khí hoặc là phù triện, cũng hoặc là tăng cao tu vi đan dược, nói vậy dịch lam chính là ôm loại ý nghĩ này nghĩ đến thử một lần. Nói chung, hiện tại trong bãi đá có chút ngư long hỗn tạp, cũng không thiếu hữu tâm nghĩ ngờ gây rối đệ tử chặn đường cướp đoạt đích tình huống.

Nghĩ tới đây, Hương Vân thi triển Kinh Thân Thuật, nhẹ nhàng nhảy một cái, chính là mấy trượng có hơn, so với trước nhanh hơn không ít. Không bao lâu, hướng về vân liền đi tới chỗ cần đến, trong bãi đá người quả nhiên vẫn là rất nhiều, xem ra đều là ôm cùng dịch lam gần như ý nghĩ người.

Tuy rằng Thanh Hạc cho hướng về vân rất nhiều đan dược cùng linh khí, thế nhưng hướng về vân trên người cũng không có item trao đổi cần thiết dùng đến đích xác linh thạch, vì lẽ đó hướng về vân vẫn không có vội vã ra tay. Hấn một bên chung quanh rồi rảnh xem, một bên tìm kiếm lấy dịch lam.

Trước bởi vì tu luyện khá là chậm chậm, hướng về Vân Hoa phải đi rất nhiều tinh lực đang đọc tu tiên sách cổ ở trong, đối với rất nhiều như pháp bảo, đan dược, phù triện, cấm chế năm đó đều rất có hiểu rõ, vì lẽ đó dọc theo đường đi hấn cũng phát hiện không ít "Hàng giả".

Đột nhiên, một trận tiếng cãi vã hấp dẫn Hương Vân, hướng về vân đi tới, chỉ thấy hai người đang vì một cái lộ ra hơi thở lạnh như băng kiếm mà tranh chấp, một người trong đó xem ra rất là thô lỗ, có chút lời thôi lách thếch; một cái khác thân mang bạch y, mày kiếm nhú chặt. Mắt thấy giữa hai người cọ sát ra chút tia lửa, một lời không hợp liền muốn đầu vô thời gian, chủ nhân đột nhiên mở miệng nói "Hai vị đạo hữu, không cần như vậy, ta đã nói qua, cái này linh khí người trả giá cao được."

Cái kia xem ra khá là thô lỗ người lập tức nói rằng: "Có điều một cái cấp cao linh khí, đến cần gì phải nhất định phải cùng ta tranh đoạt?" Nghe được lời này, Hương Vân trong lòng cả kinh, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai bọn họ cho rằng đây là một món cấp cao linh khí. Kỳ thực lấy Hương Vân ở luyện khí phương diện nghiên cứu, hấn kết luận kiếm này nhất định là cực phẩm linh khí. Nhưng chủ nhân cũng không có nghi vấn, nói vậy hấn cũng không rõ ràng.

Hương Vân trong lòng có chút vui mừng, cứ như vậy, kiếm này giá cả e sợ phải lớn hơn giảm bớt đi. Hấn không chút biến sắc địa tự hỏi chính mình có muốn hay không ra tay, chỉ chốc lát sau, hấn liền làm ra quyết định, như cực phẩm linh khí như thế hi hữu gì đó, ai sẽ ngại nhiều đây? Liền, hấn lên lút triển khai phép thuật, che dấu chính mình đích thực thực khuôn mặt, tuy rằng không thể tránh Quá Sở có người, nhưng là có nhất định hiệu quả.

Hấn chen tách vây xem đoàn người, lớn tiếng nói: "Không biết đạo hữu vật ấy giá gì cả?"

"Giá khởi điểm 50 khối linh thạch, thế nhưng vừa nãy hai vị đạo hữu đã đem kiếm này giá cả mang lên 100 linh thạch."

Hương Vân nhún nhún mày, cũng không phải bởi vì giá cả rất cao, mà là hấn đột nhiên nghĩ đến trên người mình là không có bất kỳ linh thạch. Liền hấn có chút khó khăn nói: "Vị đạo hữu này, ta có thể dùng đồng giá Định Linh Đan đến trao đổi sao?"

Ra ngoài Hương Vân dự liệu, người này thoải mái đáp ứng rồi, "Không thành vấn đề, ta vừa vận hướng về vân dùng đổi lấy linh thạch đi mua Định Linh Đan đây!"

Hương Vân đại khái ước lượng một chút, 100 linh thạch đại khái cũng là trị : xứng đáng 25 hạt Định Linh Đan, hướng về vân liền nói rằng, "Ta ra 30 hạt Định Linh Đan đem đổi lấy vật ấy."

Trước kia ở đây hai người sắc mặt có chút bất mãn, đối với cái này người đến sau rất là phản cảm, ba người trong lúc đó triển khai một hồi tranh cướp đại chiến, lẫn nhau cũng không chịu từ bỏ, nhìn dáng dấp hai người hơn nửa cũng là phương diện này Hành gia, nhìn thấu kiếm này cấp bậc.

Rốt cục Hương Vân lấy ra thứ 50 hạt Định Linh Đan, những này kỳ thực đều là hấn cùng dịch lam ở bên trong môn phái linh phẩm chất thấp Định Linh Đan, Thanh Hạc cho hấn tối thiểu là Trung Phẩm, hấn cũng không có lấy ra. Còn bên cạnh hai người kỳ thực linh thạch cũng đã dùng hết, đang dùng các loại linh khí làm đặt cọc.

Hương Vân mắt thấy vây xem nhân viên càng ngày càng nhiều, sợ sệt bị người nhìn chăm chăm, liền không thể không lấy ra một hạt Trung Phẩm Định Linh Đan. Này hạt Định Linh Đan vừa ra, chu vi liền đan dược người không khỏi một trận náo động, Trung Phẩm Định Linh Đan, đó là có thể gặp

không thể cầu đan được a. Liên không nghĩ ngờ chút nào, thanh kiếm này rơi vào hướng về vãn trong tay.

Hướng Vân vội vàng thu hồi kiếm, rồi đi nơi đây, hần không cần hết sức lưu ý đều có thể cảm nhận được vài cỗ khí thể mạnh mẽ đã khóa chính mình. Hần không có hoảng loạn, không có vội vã rồi đi, trái lại ở trong bãi đá khắp nơi chuyển loạn, mỗi cái quây hàng đều sẽ nhìn một chút, sau đó một bức đáng tiếc đáng về rồi đi. Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, có một ít người tựa hồ đối với hướng về vãn mất đi hứng thú, không hề khóa chặt hần, mà vẫn cứ có không ít người còn theo dõi hần hướng đi, trước sau chưa từng từ bỏ.

Hướng Vân biết vừa nãy mình đã lộ tài, hướng hồ hiện tại trên người mình có một đem cực phẩm linh khí kiếm, hần không tin mới vừa rồi không có những người khác nhìn ra thanh kiếm này cấp bậc, nên chỉ là muốn chơi bợ ngựa bất ve, Hoàng Tước tại hậu xiếc thôi. Một mực những người này nếu có thể khóa chặt hướng về vãn khí tức, nói rõ thực lực khẳng định không yếu, hướng về vãn đột nhiên cảm nhận được nguy cơ đến.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7:

Trong bãi đá, Hướng Vân trà trộn vào tắc đám người, xóa trên mặt nguy trang, khôi phục diện mạo như trước. Lần thứ hai trong đám người đi ra, vẫn như cũ cùng vừa nãy khác nhau rất lớn. Nhưng là một chiêu này tựa hồ hiệu quả không lớn, loại kia bị người tập trung cảm giác vẫn như cũ để hướng về vãn có một loại lạnh suu suu cảm giác.

Đang lúc này, Hướng Vân chợt phát hiện Dịch Lam, hần vốn muốn tiến lên, lại nghĩ đến hiện nay mình bị người tập trung, e sợ tùy tiện trò chuyện sẽ cho dịch lam mang đến phiền phức không tất yếu.

Nghĩ tới đây, Hướng Vân tăng nhanh bước chân muốn rời khỏi, lại nghe được mặt sau Dịch Lam dường như phát hiện chính mình, hô chính mình vài tiếng quay đầu nhìn lại, hần dĩ nhiên đuổi theo. Hướng Vân thở dài, không thể không dừng lại, thấp giọng cùng Dịch Lam nói rằng: "Ta vừa nãy mua món cực phẩm linh khí, bị người theo dõi, chỉ sợ hiện tại, người cũng có nguy hiểm."

Nghe nói lời ấy, Dịch Lam không khỏi có chút nóng nảy, "Tiểu Vân, chúng ta cùng đi, ngay ở trong môn phái, nói vậy bọn họ cũng không dám quá trắng trợn."

Hướng Vân chỉ là lắc lắc đầu, "Không được, ta không thể liên lụy người, không liên quan, ta tự có biện pháp thoát thân."

Lời còn chưa dứt, Hướng Vân liền ngay tại chỗ thi triển Kinh Thân Thuật, mấy cái lên xuống, liền biến mất ở Thạch Lâm nơi sâu xa. Lập tức, vài đạo thân hình không hẹn mà cùng địa theo sát hướng về Vân lý khai phương hướng mà đi, dịch lam đem hết thảy đều nhìn ở trong mắt, quyết định chủ ý không thể để cho Hướng Vân một người ứng đối nhiều như vậy cường địch, liền cũng lặng lẽ đi theo.

Giờ khắc này, bóng đêm đã giáng lâm. Hướng Vân tự biết trốn không ra người phía sau, từ lâu ở hoàn toàn trống trải bình dã trên nhắm mắt dưỡng thần, chậm đợi sắp đến một cuộc chiến sinh tử.

Hồi lâu, hướng về vãn đột nhiên mở mắt, đến rồi!

Một người, hai cái, ba cái. . . . . Có tới bảy người đuổi lại đây, hơn nữa dĩ nhiên không có một người là tu vi ở năm tầng trở xuống, Hướng Vân không sợ phản giặc, cười lớn nói, "Được, rất tốt, hôm nay ta liền chém các ngươi, hơn thế!" Bảy người cười to, không biết người này nơi nào tới tự tin, một vị bảy tầng tu sĩ vênh vao tự đắc địa đứng ra nói: "Quả thực điếc không sợ súng, một nho nhỏ. . . ." Lời còn chưa dứt, một thanh trần ngập hàn khí kiếm đột nhiên xuất hiện tại trên cổ hần, đảo mắt đầu người rơi xuống đất, một vòi máu tươi trên không trung trôi qua.

Trên đầu hần hai mắt tròn lên tròn trịa, như là ở biểu đạt hần không cam lòng, nhưng mà Tu Tiên giới cũng không có hối hận hai chữ. Hướng Vân thu hồi kiếm, chỉ thấy thanh kiếm này, thân kiếm Quang Hoa lưu chuyển, hai bên có nhận, kiếm dài ba thước có thừa. Nắm chặt cán kiếm, từng tia một lạnh lẽo cảm giác truyền đến, Thiên Địa Linh Khí không ngừng bị : được thân kiếm chính mình hấp thu, thoải mái thân kiếm

Đây không phải Hướng Vân mua này thanh cực phẩm linh kiếm vậy là cái gì! Tuy rằng trong nháy mắt bị Hướng Vân chém giết một người, những người còn lại nhưng không có bao nhiêu về sợ hãi, trái lại kiên định hơn cướp giật trái tim. Dù sao, vừa nãy Hướng Vân dù sao cũng hơi đánh lên ý tứ, ý vào kiếm này tốc độ thôi, chỉ cần sớm có cảnh giác, chỉ sợ Hướng Vân rất khó thành công.

Nhưng Hướng Vân động tác này nhưng cũng để mọi người yên lặng một hồi, nhất thời càng không người nào nguyên ý trước tiên ra tay đối phó Hướng Vân, dù sao ở đây cá nhân cũng là bụng mang kế hoạch nham hiểm, một khi hướng về vãn chết rồi, chỉ sợ mọi người cũng sẽ lập tức trở mặt, vì lẽ đó giờ

khắc này tự nhiên không ai đồng ý lãng phí linh lực đi tới đối phó hướng về vân. Hướng Vân tự nhiên là vui với nhìn thấy loại cục diện này, cũng không sốt ruột, sáu người cùng hướng về vân trong lúc đó dĩ nhiên duy trì quỹ dị đối lập.

Đang lúc này, không có dấu hiệu nào, một nhánh Trường Qua phá không mà đến, nhắm thẳng vào một vị khác bảy tầng tu sĩ. Mọi người nhất thời chỉ chú ý phòng bị Hướng Vân cùng lẫn nhau trong lúc đó, nhưng không có phát hiện trong bóng đêm, còn có một người!

Nhìn thấy Trường Qua, Hướng Vân biết là Dịch Lam đến rồi, này chi Trường Qua chính là hướng về vân từ Thanh Hạc trong túi chứa đồ lấy ra, đưa cho Dịch Lam sử dụng. Theo lại một cái bảy tầng tu sĩ ngã xuống đất, trong bóng tối đi ra một người, người này không phải dịch lam là ai! Mọi người phát hiện Dịch Lam tu vi sau, lại là một trận thần phục! Bốn tầng! Lại là một bốn tầng! Hai tên bảy tầng tu sĩ dĩ nhiên trước sau bỏ mạng ở hai cái bốn tầng tu sĩ trong tay, mặc dù là đánh lén, nhưng là đáng giá mọi người cảnh giác.

Còn sót lại năm người liếc nhau một cái, quyết định trước tiên tạm thời liên thủ diệt trừ Hướng Vân cùng Dịch Lam, lúc này ai cũng không dám bắt cản, nhất thời các loại phép thuật, linh khí được tế lên, công kích hai người. Hướng Vân thấy thế thu hồi linh kiếm, trái lại lấy ra một cái quạt giấy, chính là Sơn Hà phiến, bằng linh lực của hắn là hoàn toàn không đủ để đồng thời khởi động hai cái cực phẩm linh khí.

Trong lúc nhất thời mọi người công kích bị quạt hoàn toàn ngăn trở, mọi người gặp lại một cái cực phẩm linh khí, cũng dần dần giết đồ cả mất rồi. Hướng Vân Chiết Phiến vừa mở, Sơn Hà hộ thể, nhất thời "vạn pháp bất xâm". Hắn phá tan công kích, đi tới Dịch Lam trước mặt, chặn lại rồi tắt cả công kích. Hướng Vân cũng không phải loại chịu thiệt không hoàn thủ người, theo Hướng Vân Linh lực nhập liệu, Sơn Hà phiến thanh thế tăng mạnh, biến ảo ra tới Sơn Hà phảng phát chân thực tồn tại. Nhất thời trên sân năm cái tu sĩ cảm giác quần sơn ép thân, tu vi tương đối thấp ba cái năm tầng tu sĩ càng là không thể tả, hoàn toàn không thể chống đối Sơn Hà phiến uy lực.

Đang lúc này, Dịch Lam di chuyển, chẳng biết lúc nào thu hồi lại linh mâu nơi tay, trong nháy mắt thu gặt ba cái năm tầng tu sĩ tính mạng. Hướng Vân giờ khắc này linh lực cũng có chút không chống đỡ nổi, Sơn Hà phiến gây áp lực có điều giảm thiểu, hai tên sáu tầng tu sĩ trong nháy mắt thoát đi.

Lúc này hai người cũng không tiếp tục như vừa nãy như vậy nhẹ như mây gió, sắc mặt đều có chút khó coi, vạn vạn không nghĩ tới, Hướng Vân thậm chí có hai cái cực phẩm linh khí, bảy người mạnh mẽ chỉ còn dư lại hai người, bất quá bọn hắn cũng đều rõ ràng, dựa vào một luyện khí tăng bốn tu sĩ linh lực kiên quyết không thể lâu dài duy trì cực phẩm linh khí tiêu hao. Vì lẽ đó hai người cũng không sốt ruột, ở phía xa dựa vào phép thuật cùng linh khí quấy rầy hướng về vân, chậm rãi hao tổn Hướng Vân linh lực.

Kỳ thực hai người đoán không lầm, Hướng Vân giờ khắc này dĩ nhiên muốn đèn cạn dầu, trong cơ thể vùng đan điền, bốn mảnh linh lực cánh hoa lu mờ ảm đạm, loạng choạng loạng choạng, hẳn biết, đây đã là cực hạn. Hướng về vân có chút không cam lòng, thật vất vả chính mình có thể lại bắt đầu lại từ đầu tu luyện, làm sao sẽ dễ dàng như vậy liền kết thúc đây? Nhìn thấy Dịch Lam tình trạng so với mình cũng không khá hơn chút nào, nói vậy linh lực cũng gần như khô cạn, nhưng hắn còn đang khổ sở chống đỡ lấy, thay mình chống đỡ, rốt cục, Hướng Vân hạ quyết tâm.

Hướng Vân phun ra một cái bản mệnh tinh khí, vừa nãy đã uể oải uể oải suy sụp Sơn Hà phiến đột nhiên uy lực tăng mạnh, thanh uy càng sâu hơn trước, nhưng lần này Sơn Hà phiến chỉ là cuốn lên Dịch Lam,

"Hào hảo sống sót!"

"Tiểu Vân, không!"

Dịch Lam trên mặt phẫn nộ, cảm kích, bị thống gấp nhau, liều mạng muốn giấy dựa đi ra, nhưng Sơn Hà phiến cũng đã không cho phản kháng mà dẫn dắt hắn cấp tốc hướng về xa xa bay đi, lập tức liền xẹt qua phía chân trời, Hướng Vân an ủi địa cười cợt.

Hướng Vân gắng gượng lấy ra linh kiếm, nhưng chung quy không thể kích phát linh kiếm uy lực, đan điền linh lực cánh hoa đã vô cùng không ổn định, tựa như lúc nào cũng có thể sẽ tan vỡ. Đầu chỉ Hướng Vân như vậy, này hai cái sáu tầng tu sĩ cũng không khá hơn chút nào, đều là cung giương hết đà thôi.

Hai người thở ra một hơi, cuối cùng cũng coi như muốn kết thúc, cũng thật là một hồi ác chiến.

Hướng Vân biết, chính mình hơn nửa tránh không khỏi tai nạn này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: tiên linh vào cơ thể

Mắt thấy Hường Vân đã đèn cạn dầu, hai người cũng nhắc lên một cái linh lực, muốn đem hướng về vãn chém hạ.

Bất ngờ xảy ra chuyện, một tiếng sét đùng đoàng không có dấu hiệu nào mà vang lên, kèm theo là, giữa bầu trời xuất hiện một vết nứt lớn. Vết nứt sau đen kịt một mảnh, không thể nhìn thấy bên trong tình hình. Một tia Tiên Thiên cương phong từ trong gáy ra, rơi xuống, Hường Vân trước người linh kiếm lập tức thân nát, thay Hường Vân chặn quá một kiếp, hai người khác nhưng là không có như vậy Linh Bảo hộ thể, thân thể lập tức bị Tiên Thiên Cương Khí đập vỡ tan, còn chưa tới kịp từ vừa nảy trong vui sướng khôi phục như cũ, hai người liền đã song song mất mạng.

Nhưng Hường Vân đích tình huống cũng không thể lạc quan, Tiên Thiên Cương Khí tuy rằng chỉ có một tia, cũng không phải một cái Nhân giới cực phẩm linh khí là có thể ngăn cản, Hường Vân nhất thời hoảng loạn, tựa hồ đã đi tới tuyệt lộ, lúc này hần lấy ra viên này thân bí hạt châu. Nhưng mà, để hần thất vọng là thân bí hạt châu không có đưa đến bất kỳ tác dụng gì, đồng thời Tiên Thiên Cương Khí mang theo hạt châu đánh xuyên hướng về vãn bụng, tiến vào Hường Vân đan điền. Bên trong đan điền bốn mảnh cánh hoa vẫn chớp chớp, lúc nào cũng có thể muốn tan vỡ.

Lúc này, hạt châu đột nhiên thoát khỏi cương khí, dừng ở bốn mảnh giữa cánh hoa linh lực hồ vị trí, ngừng lại. Tiên Thiên Cương Khí nhưng là ở Hường Vân trong cơ thể tùy ý xông tới. Cũng còn tốt trải qua linh kiếm chống đỡ, này sợi cương khí uy lực đã không lớn bằng lúc trước. Nhưng Hường Vân cũng rõ ràng cảm nhận được chính mình chống đỡ không được bao lâu, trong cơ thể gân mạch đang bị phá hoại, mà hần nhưng không có biện pháp gì.

Hường Vân trước xem qua liên quan với Tiên Thiên Cương Khí điển tịch, truyền thuyết, các giới diện mặc dù có thể bị : được tách ra, chính là bởi này Tiên Thiên Cương Khí tồn tại, ở mỗi cái giới trong lúc đó tồn tại cực kỳ mạnh mẽ Tiên Thiên Cương Khí, liền Chân Tiên đều không thể thời gian dài ở giới trong lúc đó qua lại. Nhìn dáng dấp chính mình vẫn là trốn không ra tai nạn này, Hường Vân không khỏi có chút ủ rũ, đồng thời cũng có nồng đậm không cam lòng.

Đột nhiên, giữa bầu trời trong vết nứt, té xuống tới một người tiểu nhân, vết nứt cũng cấp tốc khép kín, tiểu nhân chỉ có không tới cao ba tấc, ngũ quan giống y như thật, toàn thân lông lánh Kim Ngân hai màu phù vân, loại này phù vân hết sức phức tạp.

Nhìn chằm chằm phù vân nhìn một lúc, Hường Vân không khỏi cảm thấy hoa mắt. Đồng thời, rốt cục không chịu được nữa, ngã trên mặt đất. Tựa hồ là chú ý tới trên đất Hường Vân, cái này tiểu nhân bay tới. Tiểu nhân xem ra có chút suy yếu, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ hóa đạo, thoát nhìn là bị trọng thương.

Hường Vân tâm niệm bay lộn, phá tan giới bên trong xuất hiện cương phong, nói rõ người này nhất định là từ những khác giới mà đến, mà bây giờ đáng đáp này, hần là tu sĩ ở Nguyên Anh kỳ sẽ tu ra Nguyên Anh, hần là bỏ thân thể. Lúc này, tiểu nhân tựa hồ cũng đứng Hường Vân sinh ra nồng đậm hứng thú.

"Tiểu tử, ngươi thân thể này không sai!"

Nói xong, thân thể nho nhỏ cấp tốc chui vào hướng về vãn thân thể, thẳng đến đan điền, ở đây người tiến vào Hường Vân Đan điền một khác, Hường Vân trong cơ thể này một tia Tiên Thiên Cương Khí tựa hồ gặp cái gì nhân vật đáng sợ. Vội vàng chui ra Hường Vân thân thể, hướng về xa xa bỏ chạy.

Thế nhưng, Hường Vân thân thể tựa hồ không thể chịu đựng tiểu nhân năng lượng khổng lồ, chính đang da bị nê ra, Hường Vân thì tại tiểu nhân vào cơ thể một khác đó cũng đã đã hôn mê, không rõ sống chết. Tiểu nhân tựa hồ từ lâu ngờ tới tình huống như thế, mấy cái không phải người giới phù vân vãn tự đánh ra, Hường Vân thân thể da liền đình chỉ bị nê, cùng lúc đó, tiểu nhân khí tức trên người càng ngày càng yếu, cũng không còn cách nào chống đỡ, nhắm hai mắt lại, lâm vào ngủ say.

Một luồng thuần chánh sức mạnh từ nhỏ trên thân thể người tách ra, bắt đầu tu bổ, cải tạo Hường Vân thân thể, Hường Vân cũng vẫn không có tỉnh lại, đồng thời thân thể phù hợp bên trong đất trời. Nguồn sức mạnh này thân phận khổng lồ, ở tu bổ xong Hường Vân thân thể sau khi, bắt đầu chậm chậm địa tăng trưởng Hường Vân tu vi.

Hường Vân Đan điền nơi, vốn là muốn muốn chiếm cứ trong tâm cánh hoa linh lực hồ tiểu nhân, giờ khác này nhưng xuất hiện tại cánh hoa bên cạnh, không cách nào tới gần cánh hoa nửa bước, mà giữa cánh hoa thỉnh linh chính là viên này lai lịch bí ẩn hạt châu.

Một ngày, mười ngày, một tháng, hai tháng, ba tháng. . . . . Hường Vân từ đầu đến cuối không có tỉnh lại, không biết thời gian trôi qua hôn mê, nguồn sức mạnh kia vẫn còn không có tiêu giảm xu thế, vẫn cứ đang gia tăng Hường Vân tu vi, Hường Vân trong cơ thể cánh hoa ở trong lúc vô tình dĩ nhiên chậm rãi phân liệt, giờ khác này nghiêm nhiên đã có chín mảnh cánh hoa tồn tại.

Mặt trên cánh hoa vượn vô số tia nhỏ đan xen vào nhau, dưới đáy duỗi ra một cái trường hành, giờ khác này cánh hoa nở rộ, trong lúc mơ hồ có dần dần khép kín xu thế. Mà kỳ quái là, trong khoảng thời gian này bên trong, hướng về vãn linh lực cũng rút cuộc không có biến mất quá, vô cùng vững chắc, phảng phất hần mầm họa đã giải trừ.

Hết thấy đều tại phương hướng tốt phát triển, ngoại trừ Hường Vân còn không có tỉnh lại. Mà tên tiểu nhân kia từ khi tiến vào Hường Vân Đan điền, đồng thời tách ra một nguồn sức mạnh sau, cũng không nhúc nhích, không có tỉnh lại dấu hiệu.

Cứ như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua, cự ly Hường Vân bị tập kích đã qua hai năm, ít đi Hường Vân Yên Vân môn tựa hồ cũng không có biến hóa gì đó, không ai đi quan tâm cái này nho nhỏ tu sĩ. Chỉ có Dịch Lam kiên trì chờ đợi, cùng đợi Hường Vân trở về, hần lần lượt đi tới năm đó hai người một lần cuối gặp lại địa phương, mỗi lần đều yên lặng không tiếng động mà ngồi ở chỗ đó, hồi lâu mới rời đi, lúc rời đi, trên mặt nhất định che kín nước mắt.

Dịch Lam vẫn không quên được chuyện năm đó, cũng không tiếp tục tựa như từ trước như vậy, hai là trầm xuống tâm nỗ lực tu luyện, dĩ nhiên khai phá ra chính mình tiềm năng, tu vi tiến bộ thần tốc, trước đây không lâu, hần thành công lên cấp Trúc Cơ kỳ, cùng hướng về vãn cùng hần cùng thời kỳ Sư huynh Sư đệ tu vi cũng có tăng trưởng. Yên Vân môn một mảnh phồn vinh phát triển đáng vẻ, khi biết Dịch Lam lên cấp Trúc Cơ kỳ sau, được bên trong một vị Kết Đan Kỳ trưởng lão thu làm đệ tử. Mà đáng nhắc tới chính là, Lê Nguyên thì tại nửa năm trước mất tích, không có ai biết hần đi nơi nào,

Yên Vân môn phái ra lượng lớn đệ tử trong bóng tối tìm kiếm, nhưng thủy chung không có kết quả, phảng phất người này bỗng dưng từ trong môn phái bốc hơi rồi.

Thí kiếm đại hội cũng sắp tổ chức, toàn bộ Thanh châu một bức gió nổi lên trong lầu trước cơn mưa đáng về.

Ngày hôm đó, làm Hường Vân trong cơ thể cuối cùng một tia đến từ tiểu nhân linh lực được luyện hóa, Hường Vân rốt cục tỉnh lại, vừa mới mở mắt, lại phát hiện con mắt có một loại bị đâm đau cảm giác. Hường Vân bỗng nhiên có một loại lại thấy ánh mặt trời cảm giác, hẳn có chút mộng, không biết xảy ra chuyện gì, bên cạnh vẫn là quen thuộc cảnh tượng, không biết thời gian trôi qua bao lâu. Đột nhiên lại là một đạo Kinh Lôi bổ xuống, Hường Vân bên cạnh đột nhiên xuất hiện một đạo cương khí, Hường Vân cả kinh, theo bản năng muốn trốn. Chỉ thấy này sợi cương khí có chút quen mắt, phảng phất là này sợi ở trong cơ thể mình từ ngược này một tia, lúc này nó lại bị Thiên Lôi chia ra làm hai.

Hường Vân đột nhiên cảm giác được trong cơ thể truyền đến, khát vọng, đúng, chính là khát vọng cảm giác, hai khí có chút không bị khống chế địa bay vào hẳn trong cơ thể, Hường Vân vội vàng thi triển Nội Thị Thuật, lập tức thấy được một bức đề hấn khiếp sợ hình ảnh:

Trong cơ thể, một cây Thanh Liên chậm rãi chuyển động, Thanh Liên bên trên, một viên thần bí hạt châu chậm rãi chuyển động, mà không xa xa một cuộn mình tiểu nhân vẫn còn đang ngủ say.

Đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Chính mình đến tột cùng hôn mê bao lâu?

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: xung kích Trúc Cơ

Vùng đan điền một màn để Hường Vân có chút không dám tin tưởng mình thấy tình cảnh, giờ khắc này hẳn đan điền đã xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Chín mảnh cánh hoa tạo thành Thanh Liên rạn nứt rời rạc, quay chung quanh ở hoa sen trung ương linh lực hồ so với trước không chỉ làm lớn ra bao nhiêu lần, giờ khắc này linh lực hồ thâm thúy không thấy đáy, giữa hồ ngay phía trên có một viên thần bí hạt châu, hướng về vãn có chút không tìm được manh mối. Đây rõ ràng là Luyện Khí chín tầng Đại viên mãn cảnh giới, mà mình ở ngất trước rõ ràng chỉ là luyện khí tầng bốn a, trong lúc này đến cùng xảy ra chuyện gì? Hường về vãn trong lòng âm thầm thăm dò, lúc này, nhớ tới vừa bị hấp dẫn tiến vào hai sợi "Khí", chỉ thấy giờ phút này hai "Khí" vây quanh thần bí hạt châu từng vòng lớn mạnh, Hường Vân hữu tâm ngăn cản, lại phát hiện dĩ nhiên thuyên chuyển không được một tia linh lực, chỉ có không thể ra sức địa quan sát.

Rốt cục làm hai "Khí" đại khái lớn mạnh đến một tầng đan điền lớn nhỏ thời điểm, ngừng lại, đồng thời bắt đầu chìm xuống, từ từ chìm đến Thanh Liên rễ cây bên dưới, Thanh Liên hình như có linh tính bình thường sâu sắc cảm nhận ở mảnh này xem ra có chút hư vô "Khí" bên trên. Ở cảm nhận bên trên sau, Thanh Liên tựa hồ có hơi hoan hô nhảy nhót, thật giống lấy được to lớn gì đồ bổ giống như vậy, rễ cây lấy tốc độ rõ rệt sinh trưởng, mãi đến tận rễ cây hiện đầy toàn bộ cái gọi là "Khí".

Lúc này, Hường Vân cuối cùng nhớ ra trước khi hôn mê nhìn thấy một tiểu nhân vọt vào thân thể của chính mình, lúc đó cho rằng cái này như Nguyên Anh tiểu nhân sẽ đoạt xác hắn, xem ra là không có làm như thế. Hẳn ở Thanh Liên bên thấy được cuộn mình tiểu nhân, Hường Vân từ tế đánh giá một hồi tiểu nhân.

Tiểu nhân thân mang chiến giáp, chiến giáp trên vẽ đầy Kim Ngân màu phù văn, Hường Vân cực lực muốn phân biệt mặt trên văn tự, lại phát hiện loại này văn tự hẳn dĩ nhiên chưa từng gặp. Hường về vãn càng ngày càng khẳng định suy đoán của mình, người này hơn nửa không phải nhân giới người. Đột nhiên, vào lúc này, tiểu nhân nhúc nhích một chút, từ từ mở rộng ra thân thể nho nhỏ, nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh, phát hiện nơi xa Thanh Liên. Theo bản năng muốn bay qua, chiếm cứ Thanh Liên Liêm Tâm. Liền hẳn vận dụng một tia trong cơ thể pháp lực, đến gần rồi Thanh Liên, đang muốn bay lên lúc, ở vào Liêm Tâm thần bí hạt châu đột nhiên chấn động, nhìn như cường đại tiểu nhân phảng phất điều đứt dây giống như, không có hình tượng chút nào địa lẫn lộn trở lại.

Tiểu nhân ngẩn người, có chút hoài nghi địa nhìn một chút thân thể của chính mình, xem ra là trong cơ thể thương quá nghiêm trọng, ừ, trước tiên tu dưỡng một quãng thời gian, tiểu nhân tự mình thôi miên. Bắt đầu kiểm tra thân thể của chính mình, cũng là vào lúc này, hẳn nghe được một đạo tràn đầy không xác định ngữ khí âm thanh.

"Trước. . . . . Tiền bối, " không cần phải nói, âm thanh tự nhiên là Hường Vân phát ra, nói xong hai chữ này, Hường Vân cũng không biết vì sao lại nói thế, trong lòng có quá nhiều nghi hoặc.

Như là biết rồi ý nghĩ của hắn, tiểu nhân chủ động mở miệng nói: "Ta biết ngươi nghĩ hỏi cái gì, ta hiện tại có chút suy yếu, e sợ tinh táo không được bao lâu, giải thích với ngươi không được nhiều lắm, ta vốn là Tiên giới một tên Chân Tiên, bị kẻ thù ám hại, không thể không phá tan giới, nhưng bị thương thân, ở giới bên trong ngang qua lúc, bị cương phong tập kích càng là hoạ vô đơn chí, hiện tại đã gần như là phế nhân. Tu vi của ngươi là dựa vào Ta Tiên Nguyên Lực mạnh mẽ nâng lên mà đến, khả khả, một tên Chân Tiên Tiên Nguyên Lực, tiểu tử ngươi cũng coi như không chịu thiệt."

Nói tới chỗ này, tiểu nhân không lên tiếng nữa, cho Hường Vân một ít bước đệm thời gian, đột nhiên tiểu nhân hoàn toàn biến sắc.

"Không được, trong cơ thể ta thương tái phát, đoạn này tâm quyết ngươi trước tiên nhớ kỹ, pháp quyết này tên là 'Thiên Vân tâm pháp'." Một đoạn phức tạp tâm quyết truyền vào Hường Vân tâm thần, Hường Vân mạnh mẽ nhớ kỹ đoạn này khẩu quyết, không có vội vàng đi tìm hiểu. Đột nhiên, tiểu nhân lần thứ hai lâm vào ngủ say, tâm quyết truyền cũng thuận theo kết thúc.

Hường Vân không biết tiểu nhân trên người xảy ra chuyện gì, cũng vô lực giúp hắn cái gì, mơ hồ cảm thấy tiểu nhân đối với mình mà nói, hay là cũng không phải là một cái chuyện xấu, người này hiện nay thoát nhìn là không có ác ý, đương nhiên, sau này cũng khó nói, nói chung chính mình vẫn phải là hành sự cẩn thận.

Tạm thời đem Chân Tiên chuyện để ở một bên, Hường Vân lần thứ hai đem sự chú ý tập trung ở Thanh Liên trên, chính mình tu vi xác thực đột nhiên tăng vọt đến Luyện Khí chín tầng Đại viên mãn, việc này không giả, hơn nữa cũng xác thực dường như Chân Tiên nói.

Hường Vân không khỏi hơi xúc động, từng có lúc, hắn cũng từng tới cảnh giới này, tu vi của hắn cũng là hiện tại như vậy. Đảo mắt, đã qua nhiều năm như vậy, hắn cũng không lại là năm đó cái kia xanh niết thiếu niên rồi. Hường Vân đột nhiên có một loại cảnh còn người mất thể lương cảm giác, mình có thể đi tới ngày hôm nay bước đi này, ở mức độ rất lớn là Thanh Hạc trợ giúp, không có Thanh Hạc, hắn tuyệt đối không thể có thể sống đến hiện tại, nhưng là đã từng đối với mình tốt như vậy người đâu? Bây giờ lại đang phương nào? Hường về vẫn trong lòng gây nên một tầng sóng gợn.

Hường Vân từ tế địa suy nghĩ quá rất lâu, năm đó vì sao lại đột nhiên Tẩu Hỏa Nhập Ma, nhưng nghĩ mãi mà không ra, cuối cùng chỉ có thể đổ cho chính mình trước sau đối với người nhà rồi đi không cách nào tiêu tan, vì lẽ đó nhất thời có chấp, để tâm ma có thể thừa dịp. Bây giờ lần thứ hai đạp ở cái này cửa ải, Hường Vân tâm tình có chút kích động, đồng thời cũng có chút căng thẳng.

Giờ khắc này Hường Vân trong cơ thể Thanh Liên tuy rằng đã có mô hình, nhưng tiến vào Trúc Cơ kỳ một bước mấu chốt nhất là để nó nở rộ một lần, một khi nó nở rộ, liền đại diện cho bước chân vào Trúc Cơ kỳ cảnh giới. Dù là Hường Vân đã phi thường bình tĩnh, giờ khắc này đối mặt một hồi lâu trước không nhảy tới khám, cũng có muốn khiêu chiến một hồi ý nghĩ.

Liền, Hường Vân ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, lấy ra bốn hạt Định Linh Đan, tựa hồ cảm thấy có chút thiếu, liền lại lấy ra bốn hạt. Tám hạt Định Linh Đan bị Hường Vân một cái nuốt vào, Hường Vân cố gắng luyện hóa dược lực, lại phát hiện, Định Linh Đan đối với hắn hôm nay tới nói, hiệu quả có chút kém, hắn lại một khẩu khí ăn vào đại lượng Định Linh Đan, lấy lượng thủ thắng!

Tựa hồ cảm nhận được ngoại bộ linh lực không ngừng tràn vào, Thanh Liên bắt đầu run rẩy, tựa hồ liền muốn nở rộ, cánh hoa cũng loạng choạng loạng choạng, khó khăn muốn tỏa ra. Có thể đúng là vẫn còn thiếu mất chút gì, chỉ có thể duy trì tại đây trường hợp, cũng không thể tiến thêm một bước nữa. Hường Vân có chút nóng nảy, đột nhiên nghĩ đến Thanh Hạc để cho hắn đan dược bên trong cũng còn có Trúc Cơ kỳ, vội vàng lấy ra một viên "Trúc Cơ Đan", coi như là ở Thanh Hạc lưu lại đan dược bên trong, loại trúc cơ đan này cũng là cực nhỏ, Trúc Cơ Đan vẫn tính là dường như khó luyện chế.

Hường Vân ăn vào Trúc Cơ Đan, Trúc Cơ Đan dược lực quả nhiên mạnh rất nhiều, Hường Vân cảm nhận được một cỗ cường đại linh lực, từ trong đan dược diện tan ra. Hắn không dám có chút lãng phí, vận chuyển cơ sở công pháp, dẫn dắt linh lực hướng về đan điền xung kích, Thanh Liên rốt cục bắt đầu có muốn mở ra xu thế, cánh hoa cũng có chút hướng ra phía ngoài mở ra cảm giác.

Hường Vân không có lười biếng, tiếp tục kiên trì, thời gian từ từ trôi qua, hắn lần thứ nhất cảm giác thời gian trôi qua chậm rãi như vậy, quần áo trên người đã sớm bị mồ hôi thấm ướt, Thanh Liên như là cảm nhận được hướng về vận nỗ lực cùng kiên trì, rốt cục mở ra một mảnh cánh hoa.

Hường Vân khó nén về kích động, nhưng càng thêm nghiêm túc khai thông linh lực rót vào Thanh Liên rễ cây, muốn thôi hóa Thanh Liên nở rộ, nhưng lập tức hướng về vận phát hiện, không quản lý mình cố gắng như thế nào, còn dư lại cánh hoa đều vẫn không nhúc nhích, liền Thanh Liên cũng yên tĩnh lại.

Hường Vân có chút không phục, nhưng cũng không thể làm gì, đã biết lần thử nghiệm xung kích Trúc Cơ cuối cùng cuối cùng đều là thất bại, nhưng là có một chút thành quả, có thể nở rộ một mảnh cánh hoa vẫn là rất tốt.

Hường Vân thu rồi công pháp, quả nhiên, chính mình vẫn là quá nóng lòng, sao có thể nhanh như vậy liền từ luyện khí tầng bốn nhảy đến Trúc Cơ kỳ. Hường về vẫn triển khai một tiểu phép thuật, lập tức trên người liền thay đổi một cái sạch sẽ quần áo, dựa vào ký ức hướng mình trụ sở chạy đi.

Chương 10:

Lúc này, Hường Vân trong đầu có rất nhiều vấn đề muốn có được đáp án, hẳn muốn trước tiên xác định bây giờ cách hấn ngất đã qua bao lâu, muốn xác nhận Dịch Lam an toàn. Hường Vân chỉ cảm thấy đau đầu, không nghĩ tới vèn vèn mua một thanh kiếm, dĩ nhiên sẽ gọi ra nhiều chuyện như vậy. Trong môn phái con đường vẫn như cũ chưa từng thay đổi, Hường Vân thầm nghĩ sẽ không có trôi qua rất lâu, cũng không từ từ chủ nhanh hơn bước tiến.

Đi ngang qua hấn bắt giữ tiểu thú thung lũng lúc, hấn vào xem một hồi, phát hiện mình bày trong bầy rập vẫn như cũ truyền ra mùi hôi mùi vị, đến gần vừa nhìn, động vật nhỏ Thi Cốt chất thành một đồng nhỏ, giờ mới hiểu được e sợ chính mình ngủ say rất lâu. Liền hấn lại bắt đầu lo lắng lên Dịch Lam đến, Khinh Thân Thuật, lấy bây giờ linh lực thôi thúc, bước chân nhanh hơn rất nhiều.

Một chén trà sau khi, Hường Vân rút cục về tới từ trước trụ sở, phát hiện nơi này đệ tử dĩ nhiên thay đổi một nhóm người, không còn là trước cùng Hường Vân đồng kỳ đệ tử. Hấn bước nhanh chạy tới mình nguyên lai gian phòng, gian phòng vẫn còn, đang muốn đẩy cửa mà vào.

Hường Vân bỗng nhiên có chút sợ sệt, sợ sệt thể sự xoay vần, cảnh còn người mất, hết thầy đều trở nên xa lạ.

Hường Vân chính đang do dự, bỗng nhiên cửa phòng từ bên trong bị người mở ra. Đi ra một vị thiếu niên áo gấm, thiếu niên xem ra tinh thần tựa hồ có hơi không được, trong ánh mắt hiện đầy tơ máu, nhưng cả người nhưng tràn đầy tự tin. Tuy rằng khí chất có điều biến hóa, nhưng Hường Vân y nguyên đầu tiên nhìn liền nhận ra người này, không phải Dịch Lam còn có thể là ai.

Hường Vân nổi lòng lo lắng rốt cục rơi xuống, thầm nghĩ nói nhiều lắm, cuối cùng chỉ hóa thành một câu: "Ta đã trở về." Cay đắng nước mắt không tự chủ lưu chảy xuống, mà đối diện Dịch Lam dù chưa phát một lời, nhưng là từ lâu lệ rơi đầy mặt.

Rốt cục Dịch Lam xoa xoa nước mắt, đưa ra hai tay ôm lấy Hường Vân, cười nói.

"Hoan nghênh về nhà! Ta liền biết tiểu tử ngươi mới không dễ như vậy chết."

.....

Hai người yên lặng một hồi, nhớ lúc đầu, bởi vì tu vi yếu tiểu bị người bức đến tuyệt cảnh, cuối cùng Hường Vân liều mạng bảo vệ Dịch Lam, vốn tưởng rằng hai người từ đây chính là Âm Dương vĩnh cách, không hề nghĩ tới Hường Vân không có chết, hai người rốt cục tương phùng.

Lúc này, Hường Vân đột nhiên phát hiện Dịch Lam tu vi đã đến Trúc Cơ kỳ, Hường Vân lúc này mới nhớ lại hỏi Dịch Lam, "Tiểu Dịch, ngươi Trúc Cơ rồi hả? Ta biến mất rồi bao lâu a? Thí kiếm đại hội bắt đầu sao? Bên trong có cái gì chuyện trọng đại phát sinh sao? Ta làm sao vẫn không có bị người phát hiện?"

"Ngươi đừng vội, ta từng kiện nói cho ngươi, chúng ta đi vào trước."

Hường Vân rốt cục phát hiện, chính mình vẫn cùng Dịch Lam đứng cửa, lúng túng cười cợt, dè xuống nghỉ ngơi trong lòng, tiến vào gian phòng. Bên trong gian phòng trang hoàng vẫn không có thay đổi, đơn giản, một tấm bàn đá, hai chiếc giường, giống nhau từ trước.

"Tiểu Dịch, nha, muốn đòi giọng gọi sư thúc rồi." Hường Vân đùa giỡn đùa nói rằng, "Ngươi tại sao không có đơn độc mở ra động phủ a?"

"Tên gì sư thúc, chúng ta là huynh đệ tốt, muốn làm cả đời." Dịch Lam vẻ mặt thành thật địa đáp trả Hường Vân, "Bởi vì ta vẫn luôn không tin ngươi chết, ta nghĩ chờ ở đây, ta sợ ngươi trở về không tìm được ta!"

Dịch Lam bắt đầu cho Hường Vân giảng giải ngày ấy sau khi phát sinh một ít chuyện, Hường Vân cũng rốt cục biết được chính mình kỳ thực cũng chỉ ngủ hai năm không tới thời gian, ở đây hôm sau, bởi lúc đó tiên anh phá giới sinh ra động tĩnh quá lớn, bên trong môn phái một lần cho là có báu vật đưa ra, dẫn dắt lượng lớn đệ tử kiểm tra, nhưng chỉ phát hiện mấy cổ xác chết, Dịch Lam cũng là bằng này cho rằng Hường Vân y nguyên sống trên đời.

Đương nhiên, cuối cùng tự nhiên sử tay trắng trở về, kỳ quái là, từ Yên Vân môn Kết Đan trưởng lão đến Luyện Khí kỳ đệ tử, dĩ nhiên không có một người phát hiện Hường Vân vị trí, phảng phất hấn lúc đó cũng không tồn tại với thế giới này.

Lại tới sau khi, Dịch Lam liền nói đến Lê Nguyên chuyện tình, cùng Hường Vân không giống, Lê Nguyên đột nhiên mất tích ở bên trong cửa đưa tới sóng lớn mệnh mỏng, dù sao lại là một tên Hạch Tâm Đệ Tử mất đi, để Yên Vân môn nguyên khí đại thương.

Dịch Lam không nhịn được hỏi Hường Vân đưa đi hấn sau khi kinh lịch, cùng với hấn là làm sao sống sót, hai năm qua lại đi nơi nào. Hường Vân áp ứng theo bản năng mà che dấu Chân Tiên giảng thế chuyện tình, tuy rằng hấn tin tưởng Dịch Lam, nhưng hấn không muốn đem Dịch Lam cũng kéo vào cái này chính mình cũng không biết rõ chuyện tình bên trong đi. Chỉ nói lúc đó chính hấn đã hôn mê, cũng không biết xảy ra chuyện gì, cho tới bây giờ mới tỉnh lại.

Dịch Lam không thể làm gì khác hơn là đem nguyên nhân về đến ngày đó xuất hiện tại nơi đó cảnh tượng kì dị trong trời đất, theo Dịch Lam nói, toàn bộ Yên Vân môn đều có thể nhìn thấy này kỳ lạ cảnh tượng kì dị trong trời đất, gió lạnh rít gào, Lôi Đình rít gào. Lúc này, hấn cũng đột nhiên phát hiện Hường Vân tu vi cũng tới đến luyện khí Đại viên mãn, kích động hỏi Hường Vân: "Tiểu Vân, ngươi cũng sắp Trúc Cơ rồi hả? Ngươi là làm sao tu luyện,

người không phải hôn mê sao?"

Hương Vân bắt đầu đi vầy vầy tay: "Đúng vậy, ta sau khi hôn mê tỉnh lại cũng đã Luyện Khí kỳ đại viên mãn, ta cũng không rõ ràng đến tột cùng xảy ra chuyện gì."

Dịch Lam trong lòng cũng có chút không thoải mái, từ khi hai người có chuyện sau Dịch Lam mỗi ngày không ngày không đêm địa khổ tu, hơn nữa Hương Vân cho lượng lớn đan dược, cuối cùng vừa mới đến Luyện Khí chín tầng Đại viên mãn, hay là đang Yên Vân môn bồi dưỡng bên dưới, thăng cấp Trúc Cơ kỳ.

So sánh với đó, Hương Vân quả thực quá ung dung, bất tri bất giác chính mình tu vi liền đến cao như vậy, còn một bộ việc không liên quan tới mình đáng về, Dịch Lam có chút lý sự, đối với Hương Vân cũng có chút hết chỗ nói rồi.

Dịch Lam không có hỏi nhiều, hẳn biết hay là Hương Vân ẩn giấu một ít gì, nhưng nếu Hương Vân không nói, liền nhất định có đạo lý của hắn, mỗi người đều có bí mật của chính mình, ép buộc người khác nói ra đến trái lại không được, chỉ ít, Hương Vân sẽ không hại hắn, vậy thì được rồi.

Dịch Lam lại lấy ra vài hũ rượu, hai người một bên trò chuyện hai năm qua kinh lịch vừa uống rượu, kỳ thực chủ yếu là Hương Vân đang nghe Dịch Lam nói, bởi vì Hương Vân hôn mê ròng rã hai năm, cũng không có gì hay nói. Dịch Lam hướng về Hương Vân nói qua ngày đó mình là làm sao thất lạc cùng tuyệt vọng, sau đêm đó Dịch Lam ròng rã chán chường gần nửa năm, mãi đến tận có một ngày đột nhiên nghĩ đến lúc trước Thanh Hạc chết rồi, Hương Vân cũng là như thế, nhưng cuối cùng cũng vẫn là gắng gượng vượt qua, mới hoàn toàn tỉnh ngộ.

Liền, hắn bắt đầu liều mạng tu luyện, người khác một ngày tu luyện sáu cái canh giờ, hắn liền tu luyện tám cái, chín cái thậm chí nhiều hơn, người khác một lần dùng ba hạt Định Linh Đan, hắn liền dùng sáu hạt. . . . .

Hắn một lòng chỉ muốn tăng cao tu vi, bảo vệ mình cùng mình quan tâm người, quan tâm người, hắn không phải trở thành cái kia bị quy tắc chi phối người, hắn muốn trở thành lập ra quy tắc người.

Rượu đến nơi sâu xa, Hương Vân cũng không tựa như lần trước say rượu như vậy mê man, lần này nội tâm của hắn dĩ nhiên vô cùng kiên định, tu tiên, là vì để cho mình trở nên càng mạnh hơn, để cho mình có năng lực đi bảo vệ người chung quanh.

Không sai, Tu Tiên giới là tàn khốc, thậm chí vô tình, cá lớn nuốt cá bé là Tu Tiên giới sinh tồn cơ bản pháp tắc, trước đây Hương Vân là vô cùng bài xích những này quan niệm, nhưng lần này sinh tử kiếp qua đi, hắn trái lại đã thấy ra, cá lớn nuốt cá bé, như vậy hắn nhất định phải làm người cường giả kia!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: kinh hiện thần thức

Ngày kế, Hương Vân cùng Dịch Lam tỉnh lại.

Hương Vân đã biết được Dịch Lam được trong môn phái một vị bề quan nhiều năm, ở Lê Nguyên sau khi mất tích đột nhiên xuất quan một vị Kết Đan Kỳ trưởng lão Lý Văn Thiên thu làm môn hạ. Vốn là lấy Dịch Lam Trúc Cơ kỳ tu vi là có thể đơn độc mở ra động phủ, nhưng Dịch Lam từ đầu đến cuối không có dòi ra ngoài, hiện tại Hương Vân trở về, hai người liền bắt đầu thương lượng dòi ra ngoài chuyện tình.

Chỉ có điều Hương Vân hiện nay vẫn là luyện khí Đại viên mãn, còn chưa đạt tới Trúc Cơ kỳ, muốn đơn độc mở ra động phủ, e sợ vẫn cần Dịch Lam hỗ trợ. Hai người thương lượng chọn ngày không bằng gặp ngày, liền tức khắc lên đường đi chuẩn bị mở ra động phủ rồi.

Trúc Cơ kỳ đệ tử mở ra động phủ nhất là có thể chọn linh khí càng dồi dào địa phương, hai là vì càng tốt hơn an toàn địa bề quan. Nhưng mở ra động phủ là cần xin, xin tư cách chính là tu vi nhất định phải đến Trúc Cơ kỳ.

Hai người không nhiều lời nói, liền vội vàng đi tới công việc thủ tục địa phương. Lấy hai người bây giờ tu vi, rất nhanh liền đạt tới chỗ cần đến, chỗ này tên là quản sự đường, tên như ý nghĩa, chính là chương quản trong môn phái to to nhỏ nhỏ các loại những công việc một chỗ. Quản sự đường hôm nay trách nhiệm người là một xem ra mập mạp tu sĩ, thật xa liền thấy được Dịch Lam, xem ra là nhận thức Dịch Lam, một mặt tươi cười địa chạy tới nghênh tiếp Dịch Lam.

" Dịch huynh, hôm nay làm sao rảnh rồi đến quản chuyện đường đi dạo, có chuyện gì muốn dặn dò sao? Cứ việc nói, tiểu đệ nhất định làm được."

"Ta hôm nay là tới lại đây mở ra động phủ, muốn chọn một linh khí dồi dào địa phương."

"Tốt, Dịch huynh mời tới bên này." Tiểu quân sự nhìn hót nói rằng, lúc này dường như chú ý tới bên cạnh Hường Vân.

"Không biết vị đạo hữu này có chuyện gì a?" Giờ khắc này nghiêm nhiên thay đổi một bộ vẻ mặt nghiêm túc.

Trở mặt nhanh chóng, Hường Vân nhất thời cũng có chút mộng, cười khan nói, "Ngạch, ta cũng là đi mở mang động phủ."

"Một mình ngươi nhỏ nhỏ luyện khí tu sĩ cũng muốn mở ra động phủ? Ngươi làm quân sự đường quy củ là không khí sao?" Tiểu quân sự chuyển qua đến tiếp tục đối với Dịch Lam cười nói, "Dịch huynh, chúng ta đi tuyển điểm đi."

Dịch Lam liếc nhìn Hường Vân, phát hiện người sau đã ở nhìn hán, không thể làm gì khác hơn là mở miệng nói: "Nhưng là huynh đệ của ta vẫn còn ở nơi này chờ đây, ngươi nói làm thế nào mới tốt đây?"

Quân sự ngẩn người, hướng về chung quanh liếc một cái, cuối cùng không thể không hỏi "Dịch huynh, ngài nói huynh đệ không phải là hán chứ?" Hán chỉ chỉ Hường Vân.

"Ừ, có vấn đề gì không?"

"Không. . . . . Không thành vấn đề, đương nhiên không thành vấn đề."

Lúc này, quân sự lại phát huy hán gió chiều nào che chiều ấy bản lĩnh, một mặt cười lấy lòng địa quay về Hường Vân, đi tới.

"Đạo hữu làm sao không nói sớm là Dịch huynh bằng hữu đây? Đều là người mình, ngươi vừa này là muốn mở ra động phủ đúng không? Vừa vận động thời đi vào tuyển điểm đi!" Quân sự thái độ trước sau 180 độ Đại Chuyển Biến, hơn nữa không chút nào cảm thấy lúng túng đáng về đề Hường Vân có chút giật mình, xem Dịch Lam tựa hồ là đã quen.

Bất kể nói thế nào, hai người thành công chọn được từng người động phủ, kỳ thực chỉ là chọn một chỗ mở ra động phủ địa điểm, cụ thể động phủ còn cần chính mình đi mở tích.

Dẫn vật hồi lâu, hai người rốt cục đơn giản mở ra hai gian cách xa nhau không xa động phủ, Hường Vân động phủ cấu tạo vô cùng đơn sơ, trong động phủ cũng chỉ có một nhỏ nhỏ phòng khách, một gian phòng nghỉ ngơi, một gian phòng luyện công, có điều lấy hai người linh lực, có thể chống đỡ phi kiếm mở ra đến mức độ này đã rất không dễ dàng.

Ở bên ngoài động phủ sắp xếp cẩn thận từ quân sự đường linh tới cấm chế, động phủ coi như hoàn thành. Lúc này hai người ngồi ở trong động phủ nói chuyện phiếm, Dịch Lam đột nhiên nhớ tới cái gì tựa như, một cái quạt giấy đột nhiên xuất hiện tại trong tay, hán đem Chiết Phiến đưa cho Hường Vân.

"Vật quy nguyên chủ." Nguyên lai đây chính là lúc trước Hường Vân dùng để hộ tống Dịch Lam đào tẩu Sơn Hà phiến.

Hường Vân nhưng kiên quyết chối từ, "Cái này quạt là ta đưa cho ngươi, sẽ không có phải quay về đạo lý, hưởng hồ, hai năm qua nó ở trong cơ thể ngươi bồi dưỡng, ngươi tới sử dụng sẽ càng có uy lực." Tựa hồ sợ Dịch Lam không yên lòng, Hường Vân lại bổ thêm một câu, "Hơn nữa, sự phụ trả lại cho ta để lại một cái cực phẩm linh khí, ngươi không cần lo lắng cho ta."

Dịch Lam nghe nói sau, cũng sẽ không kiên trì nữa, dù sao hán xác thực cũng rất yêu thích cái này quạt, liền hán thu hồi quạt, đối với Hường Vân nói: "Đã như vậy, vậy ta sẽ không khách khí, ta đi trước, ngươi cẩn thận nghỉ ngơi một chút, sau đó chăm chỉ tu luyện, sớm ngày tu đến Trúc Cơ!"

Hường Vân gật gù đầu, Dịch Lam đang muốn rời đi. Đột nhiên lại được Hường Vân gọi lại, "Tiểu Dịch, Thí kiếm đại hội phải không liền muốn triển khai?"

"Đúng, không sai! Vì lẽ đó tiểu Vân, ngươi phải nắm chặt thời gian tu luyện a!"

"Được!"

Dịch Lam rời đi Hường Vân động phủ, Hường Vân rốt cục có thời gian kiểm tra tình huống của chính mình, trước xung kích Trúc Cơ chưa hề hoàn toàn thành công, Hường Vân liền vội vã trở về, không có chú ý tới thân thể có biến hóa gì hay không, theo lý thuyết, mặc dù mình chỉ thôi hóa một phần cánh hoa cũng có thể sẽ có chút không giống.

Hán đi tới phòng luyện công, nơi này được gia cố cấm chế, có thể tùy ý triển khai phép thuật. Lão Phương pháp, Nội Thị Thuật, Hường Vân Từ tế địa quan sát, đầu tiên là đan điền, bên trong đan điền bộ tựa hồ không có gì thay đổi, ngoại trừ Thanh Liên linh lực hồ tựa hồ so với trước đây đại ở ngoài cũng không cái gì không giống. Nhưng Hường Vân không hề từ bỏ, hán bắt đầu thăm dò thân thể những nơi khác.

Rốt cục, hán ở chỗ mi tâm phát hiện một đoàn màu vàng ánh sáng, Hường Vân hơi suy nghĩ, muốn nhìn một chút đây là cái gì, kết quả một tia kim quang chủ động bay ra, đồng thời nó ở dựa theo Hường Vân ý nghĩ biến hóa hình dáng.

Hường Vân đột nhiên minh bạch đây là cái gì, không sai, đây chính là Trúc Cơ kỳ tu sĩ độc hữu thần thức. Tiến vào Trúc Cơ kỳ sau, tu sĩ trong cơ thể sẽ xuất hiện thần thức, thần thức là một loại rất kỳ diệu đồ vật.

Thần tức là thần niệm, thức tức là Thức Hải. Thần niệm có thể tra xét vạn vật, Thức Hải có thể cất giữ ký ức. Thần thức bất diệt, thì lại người chưa diệt.

Có thần thức, tu sĩ liền có thể mở rộng nghe nhìn, có thể nhìn thấy, nghe được rất nhiều tai mắt không kịp đồ vật. Hơn nữa, dựa vào thần thức, tu sĩ có thể điều khiển nhiều linh khí, như vậy có thể tiết kiệm linh lực sử dụng, cũng có thể tốt hơn phát huy linh khí uy lực.

Hương Vân trong đầu đột nhiên nhớ tới trước đây nhìn liên quan với thần thức điển tịch. Trong lòng cũng hơi nghi hoặc một chút, chính mình rõ ràng vẫn không có đột phá Trúc Cơ kỳ, chẳng lẽ là bởi vì đã đột phá một phần, tự ra phát hiện sao?

Bất kể nói thế nào, có thần thức tóm lại không phải một cái chuyện xấu, Hương Vân cũng là thích hoài, từ khi chính mình bước lên con đường tu luyện, gặp phải kỳ quái, chuyên không cách nào giải thích nhiều hơn nữa, cũng không kém món này.

Hương Vân có chút ngạc nhiên địa quan sát thần thức, trong thần thức, chỉ có được thần niệm gói hàng tận cùng bên trong là thức, cũng chính là ký ức, mà phần lớn thần thức cũng chỉ là đơn thuần thần niệm, vì lẽ đó thần thức tổn thương cũng sẽ không đối với trí nhớ của một người sản sinh ảnh hưởng.

Hương Vân điều động một tia chính mình không nhiều thần thức, hơi suy nghĩ, nó sẽ theo Hương Vân ý nghĩ hành động. Hương Vân đem thần thức bám vào trên túi trữ vật, bên trong túi trữ vật phẩm liền rõ rõ ràng ràng địa hiện ra ở Hương Vân trong đầu, Hương Vân hơi suy nghĩ, liền lấy ra một thanh kiếm, đúng là so với trước đây dùng linh lực muốn đơn giản rất nhiều.

Hương Vân bắt đầu liên hệ thần thức điều khiển, từ từ thực lực, rất nhanh, thần thức liền bị tiêu hao sạch sẽ. Dù sao Hương Vân chưa hề hoàn toàn Trúc Cơ, tri thức kẹt ở đóng cửa khóa, thần thức còn không nhiều. Hương Vân không thể làm gì khác hơn là một bên tu luyện, một bên chờ thần thức khôi phục lại tiếp tục luyện tập.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: châu bên trong không gian

Hương Vân hơi hơi quen thuộc một hồi thần thức sử dụng, sau đó ở trên túi trữ vật diện in dấu lên thần trí của mình. Đột nhiên, hần nhớ tới chính mình thân thể bên trong này một thần bí hạt châu, liền thi triển Nội Thị Thuật, nhìn thấy giờ khắc này hạt châu vẫn như cũ phiêu phù ở Thanh Liên bên trên, Hương Vân có chút ngạc nhiên địa dùng thần thức thăm dò hạt châu, đột cảm giác chính mình có một loại bị hạt châu hút vào cảm giác.

Một trận mê muội, hồi phục sau hần đã đưa thân vào một thế giới khác. Đây là một loại cảm giác thật kỳ diệu, Hương Vân cũng cảm giác được chỉ cần mình tâm niệm hơi động, vẫn có thể trở lại thực tế thế giới ở trong, vì lẽ đó hần cũng không có hoảng loạn, nhìn đáng đáp, đây mới là hạt châu này chính xác cách dùng.

Hương Vân hơi hơi thích ứng một hồi hoàn cảnh xa lạ, liền bắt đầu cẩn thận quan sát trong hạt châu không gian, Hương Vân tò mò đánh giá, ở bên trong phát hiện rất nhiều thứ, tỷ như đan dược, pháp khí, trận cò. . . . .

Hạt châu này xem ra càng giống như là một cao cấp không gian chứa đồ, Hương Vân tiếp tục thăm dò, đột nhiên, hần phát hiện một mảnh vườn thuốc, Hương Vân có chút khó có thể tin địa xoa xoa mắt, mặc dù có chút không nhận ra những dược thảo này giống, nhưng đây đúng là vườn thuốc không sai!

Hương Vân phi thường khiếp sợ, phải biết, bình thường như không gian chứa đồ nơi như thế này là không có linh khí, nói cách khác không thể trang, giả bộ vật còn sống, bao quát dược thảo sinh trưởng cũng là không thể.

"Lẽ nào nơi này có linh khí?" Hương Vân khuôn mặt khó mà tin nổi, nói xong chính mình cũng không thể tin được, liền, hần thử thả nạp một hồi, đương nhiên, kết quả rất rõ ràng, bên trong không gian là không có linh khí, trái lại đầy rẫy một loại xa lạ năng lượng.

Loại này năng lượng cùng Hương Vân linh khí không giống nhau, cùng tiên anh tiên linh lực cũng không như thế, là một luồng hoàn toàn xa lạ, Hương Vân chưa từng gặp năng lượng. Hương Vân mang theo đầy bụng nghi vấn đưa mắt nhìn sang càng xa xăm, lại phát hiện xa xa là một mảnh cương phong mãnh liệt, xem ra cũng là thuộc về không gian này một phần, thế nhưng tạm thời còn chưa mở ra.

Vốn tưởng rằng, có thể giải mở hạt châu khấn che mặt bí ẩn, nhưng bây giờ xem ra, hần hay là đối với hạt châu không biết gì cả, trái lại cảm thấy hạt châu càng thêm thần bí.

Hương Vân cường điệu đưa mắt tìm đến phía linh khí, hiện nay, hần linh kiếm bị hủy, Sơn Hà phiên lại đưa cho Dịch Lam, đang thiếu một cái linh khí. Đương nhiên một loại linh khí Hương Vân đúng là có rất nhiều, thế nhưng hần nhưng không lọt mắt, hần muốn là cực phẩm linh khí, nói thật ra, hần cũng không quá chắc chắn hay không còn có cực phẩm linh khí, cực phẩm linh khí vốn là vô cùng hi hữu, coi như Thanh Hạc vì hần sưu tập một ít, thế nhưng

Hương Vân cũng không biết đến cùng có vài món.

Bởi vì... này một đồng ở trong có không ít linh khí, Hương Vân thần thức hơi động, liền đồng thời cuốn đi ra, đồng thời mình cũng thối lui ra khỏi không gian, trở lại hiện thực không gian.

Hương Vân nhìn một chút trước mặt vũ khí, lại phát hiện chúng nó nhiều nhất bất quá là cấp cao linh khí, Hương Vân có chút thất vọng, tùy ý chọn lựa một cái xem ra cũng không tệ lắm kiếm, dự định thử một lần. Liền hần thần thức một quyền liền muốn đem còn dư lại thu hồi bên trong không gian, lúc này, hần tựa hồ cảm giác được có một dạng đồ vật như ẩn như hiện, hần dừng lại thu về động tác.

Hương Vân nhìn tới nhìn lui, cũng vẫn là không phát hiện cái kia như ẩn như hiện linh khí, hần linh cơ hơi động, đem linh lực đề đến hai mắt, nhất thời hai mắt ứa ra ánh sáng màu xanh, xem ra có chút yếu đi, bất quá hần cũng không hề để ý, mà là lại bắt đầu lại từ đầu tìm kiếm.

Rốt cục, hần thấy được một đôi đường viên, xem bộ dáng là một đôi cánh, Hương Vân đem cầm vào tay, phát hiện nó nhẹ như không có vật gì, dùng tay sờ soạng một hồi chất liệu, cánh trên phẳng phất là thật sự lỏng lẻo, Hương Vân bước đầu phán đoán một hồi, cái này nên cũng coi như linh khí, cho tới cách dùng vẫn không tính là rõ ràng, từ nó chất liệu đến xem, tối thiểu hần là một cái cực phẩm linh khí.

Hương Vân Tưởng muốn thử thử một lần vật ấy cách dùng, liền thúc giục linh lực trong cơ thể nhập liệu. Linh lực một chút theo kinh mạch chảy vào cánh ở trong, nhưng phẳng phất là đá chìm biển lớn, một chút phản ứng cũng không có. Hương Vân không hề từ bỏ, còn đang kiên trì.

Từ từ, Hương Vân ẩn ẩn cảm giác thấy hơi không đúng, cánh kích phát cần thiết linh lực có chút vượt quá sự tưởng tượng của hần, trong cơ thể linh lực đã trôi qua ba phần tư, nhưng sức hút không có dừng lại xu thế, đáng sợ nhất là, Hương Vân phát hiện mình đã cắt không ngừng cùng cánh trong lúc đó liên lạc, chỉ có thể mặc cho bằng cánh hấp thu linh lực của hần. Thời gian một chút quá khứ, mắt thấy linh lực chậm rãi lần ít, Hương Vân lòng như lửa đốt, "Không được, ta không thể ngồi mà đợi giết!" Một cái tay khác một phen, một bình Định Linh Đan xuất hiện tại trong tay, vội vàng bắt đầu hấp thu trong đan được diện linh lực, nhưng cái này cũng là phí công, vèn vèn chỉ có thể chậm lại một hồi linh lực trôi qua tốc độ. Mà này một lát trì hoãn, linh lực đã bị hấp thu thất thất bát bát.

Lúc này, Hương Vân phát hiện mình bản nguyên có chút rung động, đây đối với tu sĩ mà nói, là vô cùng nguy hiểm.

Hương Vân ép buộc chính mình tỉnh táo lại, khổ sở suy nghĩ, đột nhiên, trong đầu bốc lên một ý nghĩ kỳ lạ ý nghĩ. Hương Vân vội vàng đem trong cơ thể không nhiều linh lực hướng về tiên anh vị trí dẫn dắt, sức hút trong nháy mắt cũng bị thu hút tới, tiên anh bên người đầy rẫy rất nhiều tự do tiên linh lực, giờ phút này chút tiên linh lực, bị cánh điên cuồng hút vào, Hương Vân tuy rằng nội tâm vô cùng đau lòng, nhưng là xem như là giải trừ nguy cơ.

Chỉ là bị hút vào chính là tiên linh lực a, chính mình cũng chưa kịp luyện hóa, cứ như vậy bị hút đi, Hương Vân cũng có chút không cam lòng, nhưng cũng không thể làm gì.

Đồng thời trong lòng cũng là một trận nghĩ đến mà sợ hãi, phía sau lưng đã đều bị mồ hôi ướt, phẳng phất vừa đã trải qua một hồi sinh tử đại chiến.

Lại quan sát cánh, phát hiện cánh tựa hồ bởi vì hút vào tiên linh lực, có chút run rẩy, tựa hồ là. . . . . Kích động? Hương Vân có chút dờ khóc dờ cười.

Rất nhanh, tiên linh lực nhập liệu để sức hút đình chỉ, Hương Vân nổi lòng lo lắng rốt cục rơi xuống.

Lúc này cánh lại đột nhiên duỗi ra một cái tia nhỏ, nối tới Hương Vân mi tâm Thúc Hải vị trí. Sau đó Hương Vân liền cảm nhận được một trận khổng lồ thông tin, thông điệp truyền vào chính mình Thúc Hải.

Tu sĩ cũng đã có dã nhìn không quên bản lĩnh, Hương Vân cũng không ngoại lệ, những tin tức này cấp tốc chứa đựng ở Hương Vân ngay trong óc, Hương Vân tâm thần hơi động, những tin tức này liền xuất hiện tại đầu óc. Tất cả những thứ này rất nhanh sẽ hoàn thành, Hương Vân Từ tế địa đọc lấy những tin tức này, yên lặng mà bắt đầu tìm hiểu, vạn hạnh chính là, những tin tức này vẫn tự mặc dù có chút lạ, nhưng Hương Vân vẫn có thể chờ tính tình chậm rãi phân biệt.

Đến nơi này, Hương Vân cũng trong lòng nắm chắc rồi, trước ở giới thiệu linh khí trong điển tịch xem qua. Trong truyền thuyết, có một loại linh khí, hần cấp bậc vô cùng cao, đã không chỉ hạn chế với Luyện Khí, Trúc Cơ kỳ tu sĩ sử dụng, mà là một loại trường thành hình linh khí, bình thường gọi là Thông Thiên Linh Bảo, cấp bậc đã vượt qua cực phẩm linh khí rồi.

Mà loại này trong truyền thuyết Thông Thiên Linh Bảo, cần tu luyện tương quan pháp quyết mới có thể điều khiển, điển tịch bên trong bên trong cũng không có ghi chép tỉ mỉ, đại khái sách người cũng chưa từng thấy, chỉ nói là Thanh châu, chưa bao giờ từng xuất hiện loại này cấp bậc linh khí. Mà tự nhiên không có làm sao mở ra khẩu quyết phương pháp, bây giờ nhìn lại, hần là cần nhập nguồn linh lực khổng lồ mới có thể làm đến.

Bất kể nói thế nào, Hương Vân lấy được một cái siêu phẩm cấp linh khí!

Tiếp tục tổ đọc khẩu quyết tương quan nội dung, đầu tiên ánh vào trong đầu chính là hai chữ lớn "Linh lực!"

Chương 13: linh dược cùng phép thuật

Linh dược khâu quyết vẫn tự có chút tối nghĩa khó hiểu, Hường Vân khi thì cau mày, khi thì đi qua đi lại, khi thì lại bỗng nhiên tỉnh ngộ, cả người đều lâm vào tìm hiểu trạng thái. Tuy rằng những này vẫn tự không dài, nhưng là thực tại hao tổn Hường Vân không ít thời gian.

Bởi bên trong vẫn tự rất nhiều đều là Thượng Cổ Văn Tự, có chút đã thất truyền, vì lẽ đó ở lĩnh ngộ trong lúc, Hường Vân còn đi đến môn phái Tàng Thư Các tra xét một ít liên quan với cổ văn điển tịch, Hường Vân trong ấn tượng là có loại sách này tồn tại.

Sau khi tra xong trở lại động phủ, Hường Vân lại bắt đầu trầm tư, bế quan rỗng rã ba ngày, rốt cục đem hiểu được. Linh dược sử dụng phương pháp đã hoàn toàn bị Hường Vân nắm giữ, Hường Vân khoe miệng hơi giương lên, tâm tình phi thường sung sướng. Giải lao chốc lát, liền không thể chờ đợi được nữa địa bắt đầu chuẩn bị tế luyện "Linh dược" rồi.

Hường Vân từ trong túi chứa đồ lần thứ hai lấy ra linh dược, linh dược vẫn rất nhẹ rất mỏng, Hường Vân triển khai phép thuật khiến cho nổi giữa không trung. Sau đó bấm quyết, từng đạo từng đạo phức tạp Thủ Ấn đánh ra, từng cái từng cái phức tạp phù văn tiến vào nổi linh dược bên trong.

Hường Vân không ngừng mà kết ấn, cùng lúc đó, linh dược cũng có chút biến hóa. Nguyên lai mắt thường ít có thể thêm linh dược từ từ hiển lộ ra, từ từ trở nên rõ ràng. Làm linh dược nằm ở một loại nửa trong suốt trạng thái lúc, Hường Vân định chỉ kết ấn. Tiểu tâm dược dược dùng linh lực thao túng linh dược, linh dược được Hường Vân đưa đến chỗ sau lưng, lúc này, linh dược phảng phất rất có linh tính bình thường chủ động tiến lên cùng Hường Vân phản lưng kết hợp, linh dược trên dưới ra như tia giống nhau vật chất, trực tiếp thẩm thấu Hường Vân da dẻ, tan vào trong máu thịt.

Hường Vân đã sớm biết, quá trình này sẽ rất thống khổ, nhưng vẫn là nhịn đau không được đến toàn thân co giật, muốn ngất. Đương nhiên linh dược chắc là không biết quân điều này, hiện tại mặc dù Hường Vân tưởng chừng dừng lại cũng không làm được, linh dược từng tắc từng tắc địa thâm nhập bộ xương, linh dược cùng Hường Vân phản lưng kết hợp địa phương có không ngừng chảy máu.

Hường Vân cắn cắn môi, trên môi Huyết thứ kích hấn tỉnh lại, nhần nhin to lớn đau đớn, hấn tiếp tục bấm quyết, đồng dạng phù văn lần này chui vào chính hấn thân thể, linh dược dung hợp cũng từ từ tăng nhanh.

Tuy rằng chỉ có chưa tới một canh giờ, nhưng đối với Hường Vân tới nói, nhưng phảng phất qua rất lâu. Rốt cục linh dược hoàn toàn cùng Hường Vân thân thể phù hợp, giờ khắc này, linh dược hoàn toàn thuộc về Hường Vân. Hường Vân Lưỡng mắt tối sầm lại, mê man quá khứ. Phản lưng vết thương bắt đầu khép lại, linh dược chớp chớp địa hấp thu Thiên Địa Linh Khí, vẫn bám vào Hường Vân trên thân thể.

Hường Vân tỉnh lại lần nữa lúc, bởi vì linh dược sinh ra vết thương đã không có dấu vết, thân thể mệt nhọc cũng tiêu trừ. Hấn khó tránh khỏi có chút hưng phấn, tuy rằng cái này quá trình tu luyện rất gian khổ, nhưng kết quả vẫn là rất khiến người ta hài lòng.

Hường Vân sờ sờ sau lưng cánh, lông xù, lại như thật sự như thế, hơn nữa hấn cũng không cần lo lắng sẽ bị người nhìn thấy cánh mà hiểu lầm, cánh là có thể thu hỏ , chỉ cần Hường Vân hơi suy nghĩ, nó sẽ biến thành một mảnh lông chim dấu ấn bám vào Hường Vân phản lưng.

Hường Vân hoan hỉ địa vỗ cánh một cái, lại lập tức đập lấy vách đá, Hường Vân lúng túng sờ sờ mũi. Quên chính mình còn đang trong động phủ, Hường Vân cũng không vội vã thí nghiệm linh dược hiệu quả, nghĩ đến Thông Thiên Linh Bảo, chắc chắn sẽ không để cho mình thất vọng.

Linh dược khâu quyết bên trong ghi lại kỳ thực không ngừng linh dược mở ra phương pháp, chỉ có điều Hường Vân hiện tại nắm giữ kỳ thực không nhiều, khâu quyết bây giờ đối với Hường Vân Lai nói vẫn là quá khó khăn. Linh dược khâu quyết bộ phận thứ nhất ghi lại linh dược mở ra phương pháp cùng với một phần đơn giản sử dụng phương pháp, tỷ như lợi dụng lông chim đến công kích, phòng thủ loại hình. Lúc này, Hường Vân chỉ là đơn giản liên lạc một cái công kích cùng phòng thủ phương pháp.

Sau đó Hường Vân liền thư thư phục phục địa ngủ một giấc, dù sao vì tu luyện linh dược, đã tiêu hao hấn quá nhiều tâm thần.

Tỉnh lại sau giấc ngủ, Hường Vân có chút khó khăn, hiện tại hấn có hai cái lựa chọn, số một, tiếp tục công pháp tu luyện, tranh thủ sớm ngày Trúc Cơ, thứ hai, tu tập đơn giản một chút phép thuật thần thông, vì là Thí Kiếm đại hội chuẩn bị.

Hường Vân lựa chọn người sau, trong thời gian ngắn e sợ mình cũng không cách nào đột phá Trúc Cơ kỳ, còn không bằng đem hi vọng đặt ở thí kiếm phong bên trong. Thế nhưng mặc dù nói đoạn thời gian muốn tăng cao tu vi rất khó, tăng cao thực lực nhưng có rất nhiều con đường, tỷ như hấn bây giờ ý nghĩ.

Hường Vân bây giờ nói thế nào cũng coi như là nửa cái Trúc Cơ, có thể tu luyện phép thuật đã vô cùng nhiều rồi. Yên Vân môn làm Thanh châu mấy Đại Cự Đầu một trong, như thế nào đi nữa nói tàng thư cũng coi như là tương đối phong phú, trong đó phép thuật cũng tự nhiên không thiếu.

Nhưng những sách này không giống Hường Vân trước ở Tàng Thư Các nhìn những kia sách, trước Hường Vân nhìn sách đều là chút không thể nào quan trọng, đối với các đệ tử mở ra , mà những công pháp này loại sách nhưng cần hướng ứng môn phái điểm công hiến để đổi. Hường Vân tự nhiên không có gì nếu nói môn phái điểm công hiến .

Hết cách rồi, Hường Vân không thể làm gì khác hơn là phát ra một đạo bùa Truyền Âm cho Dịch Lam.

Không bao lâu, Dịch Lam liền tới đến Hường Vân động phủ. Ném một đồng thẻ ngọc cho Hường Vân, thẻ ngọc chỉ dùng để đến ghi chép, xem ra là Dịch Lam đi Tàng Thư Các sao chép.

"Xem ra, cái này Hạch Tâm Đệ Tử thân phận cũng không phải không hề có tác dụng." Dịch Lam tự giễu nói, "Người muốn những pháp thuật này làm gì? Linh lực của người lại không nhiều, có thể sử dụng mấy lần a?"

"Ai nói ta linh lực không nhiều, dầu gì thả chút cấp thấp phép thuật đều là đủ đi!" Nói xong Hường Vân không khách khí chút nào đem Dịch Lam đuổi ra ngoài, "Ta muốn bắt đầu tu luyện."

.....

Dịch Lam có chút không nói gì, thấp giọng nói một câu, "Thật là một tu luyện kẻ điên."

Hường Vân tự nhiên không biết Dịch Lam đối với hắn đánh giá, giờ khắc này hắn chính đang chuyên tâm địa đọc lấy Dịch Lam đưa tới thẻ ngọc.

Phần lớn đều là cấp thấp phép thuật, chỉ có một đạo tên là "Vạn Kiếm Quyết" phép thuật là Trung Phẩm phép thuật, Hường Vân trước cũng đã học được một chút cấp thấp phép thuật, cho nên đối với cấp thấp phép thuật hứng thú không lớn, bắt đầu nghiên cứu Vạn Kiếm Quyết. Nhưng Vạn Kiếm Quyết dù sao cũng là một Trung Phẩm phép thuật, lấy Hường Vân hiện nay linh lực mà nói, xác thực không đủ dùng, miễn cưỡng chỉ có thể phát sinh một đòn.

Hường Vân có chút khổ não, rồi lại không muốn từ bỏ. Bởi vì dùng linh lực liên hệ, hiệu suất của hắn sẽ rất thấp. Liền hắn yên lặng mà tìm hiểu pháp quyết, lý giải mỗi một dấu tay, sau đó ở trong đầu mô phỏng, thần thức không cảm thấy bắt đầu mô phỏng Vạn Kiếm Quyết phóng ra phương pháp, một lần một lần.

Chờ Hường Vân cho rằng gần như thời điểm, hắn bắt đầu thí nghiệm, lần này, hắn sử dụng linh lực. Hai tay cấp tốc bấm quyết, kết ấn, trong miệng nói lầm bầm, xem ra thanh thể xác thực rất lớn, trong cơ thể linh lực cấp tốc bị điều động hết sạch. Hường Vân ánh mắt sáng ngời, "Vạn Kiếm Quyết!"

Mấy giây sau, Hường Vân còn vẫn duy trì vừa nảy tư thế, nhưng mà, chẳng có cái gì cả phát sinh.

Hường Vân lúng túng cười cợt, sờ sờ mũi, "Không đúng vậy, là nơi nào thất bại?"

Một bên khôi phục linh lực, Hường Vân một bên nghĩ lại vừa nảy thí pháp quá trình. Trong đầu, thần thức lại bắt đầu chiếu lại vừa nảy quá trình, từng lần từng lần một. Đột nhiên Hường Vân đột nhiên đứng lên, "Ta biết rồi, là bởi vì nhiều bấm một ấn!"

Hường Vân càng nghĩ càng thấy được bản thân lần này chắc chắn sẽ không sai, thật vất vả linh lực khôi phục, hắn lại bắt đầu thử nghiệm, kết quả. . . . .

Hường Vân cũng có chút hết chỗ nói rồi, không thể không ở tâm thần bên trong tiếp tục một lần lại một lần địa thôi diễn.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Thí kiếm đại hội (một)

Từng lần từng lần một thất bại không có đánh bại Hường Vân, Hường Vân tiếp tục thôi diễn cùng thử, càng ngày càng tiếp cận chính xác phóng ra phương pháp. Không biết qua bao lâu, rốt cục, Hường Vân thành công thi triển một lần Vạn Kiếm Quyết. Sau đó Hường Vân lại sẽ lần này phóng ra quá trình tỉ mỉ hồi tưởng một lần, rốt cục xác định chính mình không có vấn đề sau, thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì Thí kiếm đại hội còn chưa bắt đầu, vì lẽ đó Hường Vân cũng không có vội vã xuất quan, đơn giản lại bắt đầu bế quan.

Lần này bế quan, Hường Vân mục đích chủ yếu là vì củng cố tu vi, dù sao mình liên tục vượt năm tầng, cần vững chắc một hồi. Mặt khác chính là muốn tiếp tục tìm hiểu linh lực đến tiếp sau công pháp, Thí kiếm đại hội mở ra cũng sắp rồi. . . . .

Thời gian ba tháng thoáng một cái đã qua, Hường Vân phong đã lâu động phủ cửa lớn rốt cục lần thứ hai mở ra, từ trong đi ra một vị tu sĩ áo tím, chính là

bế quan ba tháng Hường Vân. Hường Vân hít sâu một hơi, thấy được rất nhiều đạo bùa Truyền Âm bị động phủ trận pháp đón đỡ ở bên ngoài, Hường Vân đóng trận pháp, tiện tay cầm lấy vài đạo bùa Truyền Âm, rót vào linh lực, chỉ thấy bùa Truyền Âm không gió tự cháy, sau đó từ trong truyền ra Dịch Lam thanh âm.

"Tiểu Vân, ngươi mau ra đây!"

"Vân a, Thí kiểm đại hội sắp bắt đầu rồi!"

"Tiểu Vân từ, ngươi nếu không ra, ta liền mạnh mẽ xông ngươi động phủ rồi ! !"

.....

Hường Vân đi ra động phủ, trước mặt va vào bay đến Dịch Lam, Dịch Lam đã chú ý tới bên này Hường Vân động tĩnh chạy tới.

"Không kịp giải thích, chúng ta trên đường nói!"

Hường Vân vội vàng cười lên độn quang, "Tiểu Dịch, Thí kiểm đại hội ở đâu cử hành a?"

"Ồ huyết phong đài, Luyện Khí kỳ đệ từ ngày mai sẽ phải bắt đầu tỷ thí, chúng ta phải nắm chắc!"

Hường Vân dừng lại độn quang, "Chúng ta độn tốc có chút chậm, như vậy ngươi dùng Sơn Hà phiến bay."

"Vậy còn ngươi?"

"Ta tự có phương pháp. . . . ." Lờ còn chưa dứt, Hường Vân sau lưng đột nhiên triển khai một đôi lông xù cánh, chính là linh dực!

Lúc này Hường Vân lần thứ nhất ở bên ngoài sử dụng linh dực, không khỏi có chút kích động. Lúc này linh dực đã hoàn toàn cùng Hường Vân hòa làm một thể, căn bản không nhìn ra là Hường Vân tế luyện vào .

Hường Vân Hưng phấn địa nhập linh lực, linh dực một tấm, nhẹ nhàng một tấm, Hường Vân liền xuất hiện ở vài chục trượng ở ngoài. Lưu lại một mặt mộng Dịch Lam, không trung còn lưu lại Hường Vân tàn ảnh.

Đương nhiên, ở Dịch Lam trong mắt, nó vèn vèn chỉ có thấy được Hường Vân tốc độ kinh người, mà không nhìn thấy linh dực tồn tại.

"Ừ!" Dịch Lam cảm giác mình nhận lấy kinh hãi, "Này, chuyện này. . . . . Tốc độ này!"

Hường Vân loé lên một cái lại trở về, chỉ là hít thở dài.

"Ngươi. . . . . Ngươi, ngươi làm sao bay như thế. . . . ." Dịch Lam vẫn không có từ trong kinh ngạc khôi phục như cũ, hần rõ ràng nhìn thấy Hường Vân không có dựa vào bất kỳ linh khí, liền bay ra ngoài rất xa, so với hần một Trúc Cơ kỳ tu sĩ thôi thúc linh khí phi hành còn nhanh hơn, hần không khỏi có chút khó có thể tin.

"Nha, ngươi là nói cái này?" Hường Vân sau lưng bạch quang né qua, một đôi cánh hiển hiện ra, chính là linh dực. "Vừa nãy là ta lần thứ nhất thí đôi cánh này, phát hiện có chút vấn đề. . . . ."

"Hả?"

"Số một, nó không thể dẫn người. . . . . Thứ hai, nó chỉ có thể bay thẳng tắp, muốn chuyển biến thì không thể liên tục bay, nhất định phải dừng lại đổi phương hướng."

Dịch Lam có chút ngạc nhiên địa sờ sờ linh dực, "Cảm giác không sai, lông xù ." Dịch Lam bình luận, nói qua, hần liền đưa tay muốn đi rút một cái lông chim.

Hường Vân có chút không nói gì, để linh dực tiến vào nửa hư vô trạng thái, cứ như vậy, Dịch Lam lại liền không nhìn thấy linh dực tồn tại, chỉ có điều nếu là cố ý dùng linh lực hoặc là thần thức quan sát, vẫn như cũ có thể phát hiện, Hường Vân sau lưng có linh lực trượt dấu vết.

Dịch Lam đặt câu hỏi, "Ngươi chừng nào thì dài ra một đôi cánh?"

.....

Phí hết đại lực, Hường Vân mới để cho Dịch Lam tin tưởng đây không phải là cánh, mà chỉ là một món linh khí.

Dịch Lam vẫn là nói lảm bảm, "Này linh khí thật chân thực. . . . ."

"Được rồi, chúng ta không đi nữa thật sự muốn tới không kịp!"

.....

Dịch Lam lúc này mới lấy ra Son Hà phiến, bạch quang lóe lên, Son Hà phiến từ từ lớn lên, Dịch Lam thông dong bước lên, thúc một chút linh lực liền cấp tốc bay tới đằng trước, tuy rằng Son Hà phiến sử dụng lúc tiêu hao linh lực rất lớn, nhưng vừa đến Dịch Lam hiện tại tu vi rất xa so với trước sử dụng Hưởng Vân; thứ hai, hiện tại chỉ là dùng phi hành, vì lẽ đó Dịch Lam vẫn có thể chịu nổi linh lực hao tổn.

Hai người tiếp tục chạy đi, lần này tuy rằng tiêu hao càng nhiều linh lực, thế nhưng tốc độ rõ ràng nhanh hơn không ít. Hai người tận lực duy trì tốc độ gần như, kỳ thực chính là Hưởng Vân ở chậm lại tốc độ chờ Dịch Lam, Dịch Lam có chút không nói gì, chính mình một Trúc Cơ tu sĩ tốc độ còn không có một Luyện Khí kỳ nhanh!

Vài canh giờ sau, hai người rốt cục đến đích đến của chuyến này —— huyết phong đài, ung dung dựa vào Yên Vân môn lệnh bài thông qua thủ vệ kiểm tra, liền có một tên Luyện Khí kỳ đệ tử dẫn theo hai người chạy về phía tỷ thí nơi.

Các đại môn phái đã phân chia thật nghỉ ngơi khu vực, giờ khắc này Luyện Khí kỳ đệ tử tỷ thí tựa hồ đã bắt đầu rồi, Hưởng Vân lường người đi tới nơi so tài, yên lặng đứng ở Yên Vân môn khu vực.

Lúc này, bởi Trúc Cơ kỳ đệ tử tỷ thí còn chưa bắt đầu, cơ hồ các đại môn phái người đều đang chú ý Luyện Khí kỳ đệ tử tỷ thí. Yên Vân môn vị trí mới đứng ở phía trước thính linh chính là đã lên cấp Kết Đan Thạch Nguyên, Thạch trưởng lão, cũng chính là năm đó cướp Hưởng Vân Đan thuốc người trưởng lão kia!

Thạch Nguyên nhân nhật liếc mắt nhìn Hưởng Vân cùng Dịch Lam, ánh mắt chỉ ở Dịch Lam trên người dừng lại một lúc, hoàn toàn bỏ quên Hưởng Vân tồn tại, thoát nhìn là đã không nhớ rõ Hưởng Vân người này rồi. Cho tới có ý chú ý một hồi Dịch Lam, chắc là bởi vì Dịch Lam hiện nay là Yên Vân môn trọng điểm bồi dưỡng đệ tử, là Lý Vân Thiên đồ đệ.

Hưởng Vân cũng bởi vì chuyện năm đó, đối với Thạch Nguyên hận đến chết, năm đó Thạch Nguyên chính là lấy loại này ánh mắt khinh bỉ nhìn mình, loại kia xem thường ánh mắt, Hưởng Vân sẽ nhớ kỹ cả đời, Thạch Nguyên là cái thứ nhất để cho mình có trở nên mạnh mẽ ý nghĩ người! Hưởng Vân trong mắt hàn quang lóe lên, nắm đầm nắm chặt, Dịch Lam vỗ vỗ vai hắn, ra hiệu hắn bình tĩnh, Dịch Lam có thể cảm giác được hướng về tàn mác phát ra ý lạnh, sợ hắn kích động.

Nhưng Hưởng Vân hận về hận, vẫn có lý trí, kỳ thực nói trắng ra là, Hưởng Vân cùng Thạch Nguyên cũng không có bao lớn cừu hận. Rất nhanh tỉnh táo lại, không hề đi quản Thạch Nguyên, đưa mắt tìm đến phía tỷ thí trong sân.

Lúc này, trên đài, hai tên tu sĩ đang thân nhau, Hưởng Vân từ từ mà nhìn bọn họ, từ trong học tập đối kích phương pháp. Hiện tại, Hưởng Vân vẫn không có vào trận ý nghĩ, hẳn biết, càng đi về phía sau e sợ sẽ kịch liệt, hẳn bây giờ chỉ muốn nghỉ ngơi dưỡng sức.

Một khi lấy trước mắt hắn Luyện Khí kỳ Đại viên mãn tu vi vào trận, thế tất sẽ khiến cho sự chú ý của chúng nhân, trở thành một bia ngắm, hắn cũng không muốn đối mặt đông đảo Luyện Khí kỳ Đại viên mãn tu sĩ, vì lẽ đó hiện tại hắn chỉ là nhìn trên sân, ngược lại thời gian còn dài hơn, hắn có thể từ từ xem, vì là không lâu sau đó ác chiến làm chuẩn bị.

Lại nói giữa đài hai tên đệ tử, một tên là Yên Vân môn đệ tử của bốn môn, một thân áo xanh, trong tay một thanh xem ra phẩm chất cũng không toán cao trường kiếm. Một người khác nhưng là toàn thân áo đen, được khối đen bao phủ, xem ra hẳn là Huyết Linh cốc tu sĩ, một thân công pháp ma đạo cũng thật là quỷ dị. Lúc này, hai người tỷ thí đã là gay cấn tới độ trạng thái.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Thí kiếm đại hội (hai)

Trên đài hai người giờ khắc này chính đang đánh cho khí thế ngất trời, kể từ bây giờ đích tình huống xem ra, Yên Vân môn đệ tử tựa hồ là giữ lấy ưu thế, quơ trường kiếm từ khác nhau phương hướng công kích lấy Huyết Linh cốc vị áo đen kia đệ tử.

Huyết Linh cốc đệ tử chỉ là bị động địa đang chống cự, bâng vãng Kim Cương Phù màn ánh sáng khổ sở chống đỡ. Nhưng màn ánh sáng đã ở từ từ trở nên âm đạm, đột nhiên, rầm rắc một tiếng, Kim Cương Phù hóa thành màn ánh sáng, vụn vụn, hóa thành điểm điểm linh khí, tiêu tan không gặp.

Đệ tử áo xanh thấy thế, trong lòng vui vẻ, vội vàng điều khiển trường kiếm tiếp tục công kích. Đột nhiên, nam tử mặc áo đen phun ra một ngụm máu tươi, bất thiên bất ý ở giữa Yên Vân môn đệ tử trên y phục, một luồng mùi máu tanh phả vào mặt, Yên Vân môn đệ tử nhú nhú mảy, thế tiến công càng ngày càng ác liệt.

Hương Vân chợt nhìn thấy nam tử mặc áo đen trên mặt hiện lên nụ cười quái dị, trong lòng bỗng nhiên có chút vì là đồng môn đệ tử lo lắng, người này e sợ không như trong tưởng tượng dễ đối phó như vậy. Hương Vân khỏe mắt dư quang trong lúc vô tình liếc về Thạch Nguyên khỏe miệng giật giật, tựa hồ muốn nói "Ngu xuẩn!" Sau đó Thạch Nguyên liền nhắm hai mắt lại, tựa hồ đối với trên sân tỷ thí đã mất đi hứng thú.

Hương Vân lại sẽ ánh mắt tìm đến phía đối diện Huyết Linh cốc khán đài, phát hiện Huyết Linh cốc ác đệ từ một mặt thần nhiên, nhìn về phía Yên Vân môn nam tử mặc áo xanh ánh mắt phảng phất là đang nhìn một kẻ đã chết, nói vậy Huyết Linh cốc còn có thủ đoạn gì nữa.

Hương Vân đem linh lực nhắc lên, hai mắt nhất thời ánh sáng màu xanh lấp loé, có điều lúc này tất cả mọi người đang chú ý trên đài tỷ thí, đến cũng không ai chú ý tới Hương Vân.

Hương Vân lần thứ hai nhìn về phía trên đài, đúng như dự đoán, thấy được một ít không đồng dạng như vậy đồ vật, vừa nãy nam tử mặc áo xanh trên y phục nhiễm vết máu bên trong hiện lên từng tia một như có như không, nhân nhật hắc tuyến, chui vào thân thể của hắn, nam tử mặc áo đen nhìn như không địch lại, nhưng cũng nhất thời không có lộ ra kẻ hờ. . . . .

Đột nhiên, Hương Vân thân thể chấn động, đồng thời, tay phải của hắn cấp tốc kéo lại Dịch Lam, sắc mặt một hồi khó coi. Dịch Lam chỉ cảm thấy thân thể chìm xuống, nghiêng người vừa nhìn, là Hương Vân chặt chẽ kéo lại chính mình, sắc mặt trắng bệch, một bức sợ sệt sẽ ngã xuống đáng vẻ.

. . . . .

Đột nhiên, Dịch Lam thân thể cũng là chấn động, một mặt khó mà tin nổi.

"Tiểu Vân. . . . . Ngươi, ngươi. . . . ."

"Đừng nói chuyện, chậm lại giải thích với ngươi." Hương Vân ngăn lại Dịch Lam lời kế tiếp.

Dịch Lam không thể không tiếp tục làm bộ nhẹ như mây gió đáng vẻ, nhìn về phía trong sân. Nhưng mà, trong lòng hắn từ lâu nhắc lên con sóng thần, ngay ở vừa, thần thức của hắn đảo qua Hương Vân trong nháy mắt, phát hiện ở Hương Vân trong cơ thể, dĩ nhiên một tia linh lực cũng không có!

Như vậy chỉ có hai loại giải thích, số một, Hương Vân tu vi đã cao hơn nhiều chính mình, vì lẽ đó hắn mới có thể một tia linh lực đều không nhìn thấy; mặt khác một loại là bên cạnh người này là một từ đầu đến đuôi phạm nhân, không có tu luyện qua, vì lẽ đó không có linh lực tồn tại!

Đầu tiên Hương Vân tu vi là không thể nào cao hơn chính mình, thứ yếu căn cứ Hương Vân phản ứng, quá nửa là linh lực bởi vì nguyên nhân gì biến mất không thấy.

Hai người từ lâu vô tâm tỷ thí, nhưng vẫn là ở lại chỗ này tiếp tục xem, giờ khắc này rồi đi, trái lại càng lôi kéo người ta chú ý.

Ngay ở hai người thất thần thời điểm, trên đài hai người đã phân ra được thắng bại, nguyên bản còn đang đối lập hai người, giờ khắc này nam tử mặc áo xanh nhưng thống khổ ngã trên mặt đất, kêu dài, "Ngươi giỏi nham hiểm, ta muốn giết ngươi!"

Nhưng mà trả lời hắn chỉ có một tiếng cười gằn, nam tử nhìn về phía Thạch Nguyên, phảng phất bắt được một tia nhánh cỏ cứu mạng. "Sư thúc, cứu ta, cứu ta a. . . . ."

Thạch Nguyên mở hai mắt ra, lắc lắc đầu, "Không phải ta không cứu ngươi, mà là đã quá muộn, chỉ trách chính ngươi không cẩn thận, nhiễm phải Huyết Linh cốc bá đạo này phép thuật."

Nam tử nghe xong, nguyên bản bởi vì thông khổ mà vận vẹo mặt hoàn toàn biến hình, "Huyết Linh cốc, ta và các ngươi liều mạng!"

Nam tử phun ra mấy cái tinh huyết, niệm phong lại trên người một ít huyết đạo, dĩ nhiên lần thứ hai đứng lên, khí thế so với trước còn thịnh.

Hương Vân đồng tử, con ngươi co rút lại, "Đều như vậy còn muốn chiến?" Dịch Lam hỏi đáp: "Người này cũng là ngốc, nếu là vừa nãy hắn có thể rất lớn đâm bỏ qua thân thể, một lần nữa đoạt xác cũng không nếm không thể có một tia cơ hội sống còn, nhưng bây giờ. . . . ."

"Hiện tại làm sao vậy?" Hương Vân có chút ngạc nhiên.

"Hiện tại a, hắn vừa nãy lợi dụng tinh huyết niệm phong lại huyết đạo phương pháp nhưng thật ra là ta Yên Vân môn một môn tà thuật, gọi là dẫn máu và nước mắt thuật, bây giờ đã rất ít người đi tu luyện, này thuật, tuy nói có thể tạm thời tăng lên rất cao tiềm lực của một người, nhưng hậu quả cũng là vô cùng nghiêm trọng. Có điều. . . . ." Dịch Lam ngừng một chút, mới tiếp tục nói, "Hắn bây giờ nên cũng có thực lực đánh với ta một trận!"

Tuy rằng Dịch Lam không có cụ thể nói hậu quả là cái gì, nhưng nghĩ đến, như loại này bá đạo tà thuật, chính phái vốn là ít có người tu luyện, càng giống như là ma đạo phương pháp tu luyện, vì lẽ đó bình thường đối với thân thể thương tổn rất lớn. Giờ khắc này ngược lại là Huyết Linh cốc người kia muốn lo lắng, không phải vậy không cẩn thận liền có thể có thể sẽ tiền mất tật mang, không khỏi không có bắt được tiền vào thí kiếm phong tư cách, còn làm mất mạng.

"Vậy đây là trái với quy định sao? Trúc Cơ tu vi đánh luyện khí, không phải rất dễ dàng sao? " Hương Vân sinh ra nghi hoặc, "Nếu như tất cả mọi người dùng chiêu này. . . . ."

"Ngươi đang ở đây nghĩ gì thế? Triển khai loại pháp thuật này đánh đối tuyệt đối là mỗi người đều không thể thừa nhận, vì lẽ đó căn bản sẽ không có rất nhiều người dùng là, hơn nữa, ngươi chỉ là đồ có Trúc Cơ linh lực, nhưng không cách nào thuần thực vận dụng. Những thứ này đều là nhục cảm trí

mạng, hưởng hờ, ta không tin những người khác không có thủ đoạn bảo mệnh." Dịch Lam giải thích.

Hường Vân có chút bỗng nhiên tỉnh ngộ cảm giác, Thí kiểm đại hội nhìn như là một hồi đơn giản tỷ thí, trên thực tế ý nghĩa từ lâu không giống, thậm chí biến vị, đã không chỉ là vì tranh cướp thí kiểm phong tư cách.

Không ít người kẹt ở tu vi bình cảnh không cách nào đột phá, hi vọng mượn cơ hội này đột phá, có người tuổi thọ sắp tới, chỉ muốn liều mạng một phen. . . . . Nói chung, mỗi người đều muốn ở trên tiên lộ đi được càng xa hơn.

Đương nhiên, đối với Thanh châu mỗi cái môn phái thế lực tới nói, Thí kiểm đại hội cũng là một phi thường trọng yếu biểu diễn thực lực nền tảng, để những kia nằm ở quan sát thái độ thế gia lựa chọn nương nhờ vào chính mình, dựa vào đang thí kiểm trong đại hội bày ra thực lực tới lôi kéo tán tu thế lực. Vì lẽ đó, cũng làm cho Thí kiểm đại hội càng thêm rắc rối phức tạp.

Đặc biệt là lần này Thí kiểm đại hội, càng là có chút đặc thù, tuy rằng Yên Vân môn cực lực che lấp chính mình trong môn phái tồn thất như Thanh Hạc, Hướng Vân, Lê Nguyên, nhưng nhiều người nhiều miệng, hơn nữa những môn phái khác gian tế, tin tức khó tránh khỏi tiết lộ đi ra ngoài, vì lẽ đó, Yên Vân môn địa vị bây giờ có thể nói phải tràn ngập nguy cơ, đồng thời những môn phái khác cũng đúng Yên Vân môn mắt nhìn chăm chăm, bất cứ lúc nào muốn chia cắt đi Yên Vân môn khối này thật.

Nhưng, dù sao lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa béo, còn lại môn phái kiêng kỵ Yên Vân môn gốc gác, vì lẽ đó hiện nay cũng chỉ là nắm quan sát thái độ, một khi Yên Vân môn lộ ra mỗi một thế, e sợ, Yên Vân môn địa vị cũng sẽ không bảo đảm rồi.

Vì lẽ đó môn phái sẽ truyền cho đệ tử một ít bảo mệnh thuật, hoặc là pháp bảo linh khí đều cũng có khả năng. Hướng Vân phòng chừng đầm máu và nước mắt thuật, chính là Yên Vân môn lên lút truyền cho đệ tử, vì chính là kinh sợ rục rạc rịch rịch những tông môn khác. Bất kể nói thế nào, tỷ thí vẫn còn tiếp tục, Hướng Vân tâm tư lần thứ hai kéo trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Thí kiểm đại hội (ba)

Lúc này huyết linh cốc thanh niên áo đen cũng không có sợ, mà là khoe miệng lộ ra khinh miệt cười, hướng Vân như có điều suy nghĩ, nhìn đến thật là có ứng phó thủ đoạn.

Quả nhiên, nam tử áo đen ném ra một viên viên châu, hóa thành một màn ánh sáng, vật này là huyết linh cốc kết đan trưởng lão luyện chế cấm khí, lực phòng hộ kinh người, thế nhưng phạm là cấm khí, đều có một bệnh chung, chính là tiêu hao lớn, hơn nữa sử dụng số lần là có hạn chế. Thông thường có rất ít người biết nguyện ý đi luyện chế loại vật này, xem ra huyết linh cốc cũng là bỏ ra rất lớn vốn liếng.

Quả nhiên, chống đỡ một thời gian công kích, yển vân môn cái vị kia đệ tử dần dần khí thế suy nhược xuống phía dưới, mắt thấy công kích của mình không có bắt đầu đến bất kỳ tác dụng gì, yển vân cửa đệ tử trong nháy mắt cũng là mất hết can đảm, sắc mặt tái nhợt, trong cơ thể bốn nguyên tử tiêu tán, bởi vì mạnh mẽ sử dụng khắp huyết thuật hậu quả hiển hiện ra, theo bản viện tiêu tán, thân thể cũng từ từ trở nên mờ nhạt, rốt cục hẩn hóa thành một hồi tro bụi, hoàn toàn biến mất.

Trên khán đài người phía sau không khỏi mọc lên một lương khí, nhao nhao có loại thò chó chết bị thương ý, hướng Vân cũng không miễn âm thầm nhắc nhở chính mình tại đối mặt huyết linh cốc đệ tử lúc nhất định phải chú ý không thể khinh thường!

...

Từng cuộc một tỷ thí chậm rãi qua đi, hướng Vân từ lúc mới bắt đầu nóng ruột đến bây giờ đã triệt để chết lặng, lo lắng cũng vô ích, linh lực cũng sẽ không bởi vì lo lắng xuất hiện, đơn giản an tâm mà xem tỷ thí, từ trung học tập kinh nghiệm, ngược lại, luyện khí kỳ đệ tử còn nhiều mà, cho nên tỷ thí cũng là thời gian rất dài, hẩn không vội ở nơi này trong chốc lát. Ngược lại là dễ Lam vẫn rất lo lắng hướng Vân, nói lấy vô tâm quan sát tỷ thí.

Ánh trăng phủ xuống, ngày thứ nhất tỷ thí có một kết thúc, các môn phái đệ tử đều lục tục trở lại vì mỗi cái môn phái chuẩn bị động phủ rồi, yển vân cửa bị phản động phủ còn thật nhiều, hơn nữa dễ Lam đệ tử nòng cốt thân phận, dễ dàng tìm được một gian động phủ, cũng đủ hẩn cùng hướng Vân ở lại.

Bên trong động phủ, dễ Lam vung tay lên, một cái cách âm tráo xuất hiện, đem động phủ bao vây ở bên trong, như vậy có thể đơn giản phòng ngừa người khác nghe trộm.

"Tiểu Vân. Ngươi chuyện gì xảy ra? Vì sao trong cơ thể không hề linh lực tồn tại? "

Hương Vân mình cũng có chút không nói, từ lần trước gặp chuyện không may đến bây giờ, linh lực trong cơ thể còn không có tiêu thất qua, hẳn một lần đã cho là được rồi, không nghĩ tới ở thời khắc mấu chốt này xảy ra vấn đề.

"Kỳ thực, ta cũng không rõ lắm chuyện gì xảy ra từ mười mấy năm trước ta đột nhiên rơi xuống tới Luyện khí kỳ một tầng sau, liền thình thoảng sẽ xuất hiện loại tình huống này, thế nhưng.. "

Hương Vân nhất ngữ nhất thập đối với dễ Lam nói ra về loại hiện tượng kỳ quái này, nhưng chính như hương Vân theo như lời, chính hắn cũng hoàn toàn không biết vấn đề này xuất hiện nguyên nhân. Nghe hương Vân tự thuật, dễ Lam cũng dần dần cau mày, vẻ lo âu dặt vu ngôn biểu.

...

"Cuộc tỷ thí của ngươi làm sao bây giờ? "

"Ta cũng không biết, vô tình hướng trước kia hẳn là cả đêm có thể khôi phục lại, thế nhưng.." hương Vân không có nói tiếp, hẳn mơ hồ cảm thấy lần này có thể sẽ không nhẹ nhõm như vậy.

Dễ Lam cũng nhìn thấu hương Vân do dự, "Nếu không, lần này thử kiểm đại hội coi như? Ta thay ngươi tìm thứ ngươi muốn a !. "

"Không được, nhất định phải vào thử kiểm son, ta sẽ không bỏ qua! "

...

Một lúc lâu, hương Vân gỡ xuống bên hông túi đựng đồ, giao cho dễ Lam, dễ Lam tâm linh thần hội mở ra túi đựng đồ, xuất ra đồ vật bên trong. Hương Vân nghiêm túc từ đó chọn lựa một cây trường thương cùng một mặt cái khiên.

Trường thương là một kiện cao giai linh khí, mà cái khiên thì là một kiện pháp bảo!

Như thế nào pháp bảo đâu? Pháp bảo là kết đan kỳ tu sĩ luyện chế, sử dụng linh khí, bất luận từ chất liệu trên, vẫn là trong uy lực đều vượt qua xa luyện khí, trúc cơ tu sĩ sử dụng linh khí có thể so sánh.

Đây cũng là hương Vân từ trong hạt châu tìm ra , may mắn trước có đưa chúng nó đơn độc lấy ra.

"Coi như, những linh khí này bản thân uy lực kinh người, không có linh lực, ngươi thủy chung không còn cách nào sử dụng, huống ngươi dự định giải thích thế nào trên người không có linh lực sự tình đâu? "

Dễ Lam lời nói nhưng lại nhắc nhở hương Vân, nếu như hắn cứ như vậy lên sân khấu, trên người không có linh lực nhất định sẽ bị phát hiện, đến lúc đó có thể gặp phiền toái. Vì vậy, hắn lại từ vừa rồi dễ Lam lấy ra đồ đặc trưng tìm được một cái ngọc bội, treo ở trên người, cái ngọc bội này có cắt đứt thần thức tác dụng, lấy ngọc bội phòng hộ, nói vậy sẽ không có người phát hiện, còn như thế nào đối phó đối thủ, hương Vân cũng có dự định...

"Được rồi, tiểu Dịch, ngươi bây giờ qua đòi tục nhân gian, thay ta tìm một quyển võ lâm tuyệt học tới, nhất định phải tốt nhất! "

Dễ Lam nhận tình sáng lên, phương pháp này thoát nhìn sai lầm, trên thực tế áp dụng cũng là có khả năng, dù sao Phàm đạo vũ công tu luyện tới cực hạn, cũng là có thể cùng một chút luyện khí tu sĩ chống đỡ được, trước đây cũng chưa từng chưa từng có dùng võ nhập đạo tiền lệ.

Dễ Lam không nói hai lời, nhanh như điện chớp ra động phủ, thay hương Vân đi tìm bí tịch võ lâm đi.

Hương Vân lo lắng cùng đợi, nếu như luyện võ hiệu quả không tốt, sợ rằng chính mình thật đúng là được buông tha lần này thử kiểm đại hội. Trong lòng nhất thời cảm giác vô hạn khổ sáp, đồng thời cũng hy vọng linh lực của mình có thể nhanh lên khôi phục lại.

Không bao lâu, dễ Lam trở về, cầm một quyển thế gia bí tịch, < lăng ba công pháp >, bẳng vào hương Vân người tu tiên thân phận, học tập một bộ thế tục võ công tự nhiên là không có chút nào vấn đề, Vì vậy, hắn liền bắt đầu luyện tập.

Dễ Lam cũng không có quấy rầy hắn, cũng ở một bên yên lặng đả tọa.

Hương Vân càng luyện càng cảm giác tiện tay, cái này bí tịch võ công vô cùng huyền diệu, nhất là trong đó có một loại gọi là làm "Thăng tới trời cao bước" thân pháp, càng là quý dị, nếu như có thể phối hợp linh lực cùng nhau thi triển, nhất định có thể ở đấu pháp trung xuất quỷ nhập thần, hương Vân cũng chỉ có thể cảm thán "Hắn núi chi thạch, có thể công ngọc" rồi.

Một đêm không ngủ, hương Vân đã đem quyển công pháp này luyện được lô hỏa thuần thanh, xuất thần nhập hóa, thậm chí còn đôi khi không hợp lý địa phương, ước đoán lúc này coi như sáng lập bộ công pháp kia người tới hương Vân trước mặt, cũng sẽ cảm thấy theo không kịp a !. Mà hương Vân đang luyện một cái đêm sau, trong cơ thể dĩ nhiên cũng xuất hiện thế tục giới hay là nội gia chân khí, trong lúc này năng lượng cũng là cùng linh lực có khác biệt .

Bất kể nói thế nào, hương Vân linh lực vẫn không có khôi phục lại, lưỡng người vẫn còn có chút lo lắng.

"Tiểu Vân, nếu như thực sự không được, ngươi liền chịu thua, thông thường chỉ cần chịu thua, cũng sẽ không hạ sát thủ . "

"Tốt, ta không quan hệ, ta hôm nay xem trước ngươi tỷ thí, luyện khí kỳ tỷ thí còn có thể chờ một chút. "

"Đi, qua ngày hôm nay lại nói, chúng ta hãy đi trước. "

...

Hai người tới Trúc cơ kỳ tỷ thí địa phương, dễ Lam bang hướng Vân mở ra ngọc bội, cho nên cũng không lo lắng sẽ bị người nhìn ra hướng Vân dị trạng

Ngày hôm nay dễ Lam là muốn bắt đầu Trúc cơ kỳ tỷ thí, Trúc cơ kỳ tỷ thí so sánh với luyện khí kỳ mà nói muốn càng thêm kịch liệt cùng khẩn trương

Tuy là dễ Lam ngoài miệng nói cùng với chính mình không có lòng tin a, nhưng hướng Vân biết, làm yển vân cửa đệ tử nòng cốt, yển vân cửa đám kia lão già kia khẳng định cho hắn không ít thứ tốt, chỉ sợ hắn thua mất mặt, cho nên không phải là rất lo lắng cho hắn.

Rất nhanh, hai người liền đi tới Trúc cơ kỳ sân tỷ thí, cùng luyện khí kỳ sân tỷ thí là bất đồng, mà hôm nay, người nhiều hơn lựa chọn tới quan sát Trúc cơ kỳ tỷ thí, lúc này, khán đài đã kín người hết chỗ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương: Thí kiểm đại hội (bốn)

Dịch Lam quan vọng trong chốc lát, cũng chuẩn bị ra sân. Hắn cố ý lưu một cái phi hành linh khí cho hướng Vân, thả mấy khối linh thạch cung cấp linh lực, hoàn hảo chu vi cũng không có thiếu người cũng là như vậy, cho nên không có gây nên rất nhiều người chú ý của.

Dịch Lam lên sân khấu, đối mặt là một vị ngự linh tông tu sĩ, ngự linh Tông, danh như ý nghĩa, cái này tông môn tu luyện pháp thuật rất là đặc biệt, này đây khu động linh thú cho mình sử dụng làm cơ sở. Cái này nhân loại đã thắng lên tiếp hai người, dựa theo quy định chỉ cần hắn thắng nữa dưới Dịch Lam, sẽ thu được tư cách.

Dịch Lam vừa vào sân, liền đưa tới rất nhiều người quan tâm, dù sao Dịch Lam hôm nay là Yên Vân môn mới nhất đệ tử nòng cốt, khó tránh khỏi sẽ tương đối dễ người chú ý.

"Ồi chào, ngươi biết không, nghe nói cái này nhân loại chính là Yên Vân cửa mới đệ tử nòng cốt. "

"Ah? Phải? Hắn tên gì, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua người như vậy a. "

"Hình như là gọi là Dịch Lam, cái này nhân loại trước ngận đề điều, bất hiển sơn bất lậu thủy , không nghĩ tới một lần hành động trở thành tông môn đệ tử nòng cốt..."

...

Tiếng nghị luận không ngừng, nhưng Dịch Lam cũng không để ý tới.

Ngự linh tông đệ tử lúc đầu cầm cùng nơi linh thạch hạ phẩm đang hấp thu linh lực, bổ sung trước hao tổn linh lực, lúc này sai ai ra trình diện Dịch Lam đã lên sân khấu, thu hồi linh thạch, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Chứng kiến Dịch Lam chậm chạp không có động thủ, ngự linh tông tên đệ tử kia không khỏi có chút nóng nảy, Vì vậy hắn lấy ra một cái linh thú túi —— linh thú túi là chuyên môn dùng để an trí linh thú, vậy túi đựng đồ là không thể thả vật sống , nhưng là linh thú túi bất đồng, bên trong có thể tồn trữ linh lực, tự nhiên cũng có thể an trí linh thú, chỉ bất quá linh thú túi dường như khó lấy chế tác, hiện nay Thanh Châu cũng liền ngự linh Tông có thể chế tác được.

Chỉ thấy hắn từ linh thú trong túi thả ra một đầu lớn sư tử trạng mãnh thú, Dịch Lam tập trung nhìn vào, dĩ nhiên là nhất phẩm trung cấp "Sư tử hổ báo thú", đối với linh thú mà nói, phẩm cấp tổng cộng có vừa đến cửu phẩm. Nhất phẩm trung cấp linh thú đại để tương đương với trúc cơ sơ kỳ tu sĩ, nhất là "Sư tử hổ báo thú", phi thường khó dây vào.

Dịch Lam nhíu mày một cái, lúc đầu muốn thừa dịp cái này nhân loại phía trước linh lực cùng linh thú đều tiêu hao thất thất bát bát lên sân khấu trùng trị hần, không nghĩ tới hần còn có hậu thủ. Việc đã đến nước này, Dịch Lam không thể làm gì khác hơn là đối phó với địch rồi.

Dịch Lam trước lấy ra một tấm thổ hoàng sắc Phù, vãng thân thượng võ, trên người liền xuất hiện một cái thổ long ánh sáng màu vàng, đây chính là đem thổ tường thuật ghi vào phù trận trung, đạt được thuận phát hiệu quả. Sau đó hần lấy ra một thanh thoát nhìn phẩm chất tốt phi kiếm, lợi dụng chính mình nhanh nhẹn thân pháp cùng sư tử hổ báo thú chu toàn, muốn chậm rãi tiêu hao đối thủ không nhiều linh lực.

Rất nhanh, Dịch Lam liền phát hiện mình sai rồi, thao túng linh thú cùng thao túng linh khí bất đồng, không cần tiêu hao quá nhiều linh lực, Dịch Lam trong lòng thầm mắng mình sơ sẩy, thậm chí ngay cả tối thiểu thường thức đều quên, không công để cho người khác lại khôi phục lâu như vậy linh lực.

Vì vậy, hần thân hình dừng lại, vừa tiếp tục khống chế được phi kiếm quấy rầy sư tử hổ báo thú, một bên lại kích phát rồi một đồng phù trận. Nhất thời, Dịch Lam trên người các loại long bảo hộ quang hoa lưu chuyển, bất quá hần không có ngừng bỗng nhiên, từ trong cơ thể tế xuất một cái chiết phiến.

Thanh sơn lục thủy, chính là sơn hà phiến!

Vật ấy vừa ra, bên ngoài sân khán giả nhần tình sáng lên, dĩ nhiên là nhất kiện cực phẩm linh khí!

Ngay cả một ít kết đan kỳ tu sĩ cũng có chút đồ mất, cực phẩm linh khí nếu như gia nhập vào một ít thiên tài địa bảo luyện chế lần nữa, cũng sẽ trở thành nhất kiện tốt vô cùng pháp bảo. Ngay cả Yên Vân môn trong bản môn, cũng không có thiếu người có chút mơ ước Dịch Lam, trong đó đương nhiên cũng bao quát thạch nguyên.

Thạch nguyên mới tiến cấp kết đan kỳ còn không lâu, còn không có thu được đầy đủ tài liệu luyện khí tới luyện chế bốn mạng của mình pháp bảo.

Chú ý tới những thứ này nóng bỏng ánh mắt, hướng Vân thầm hô một tiếng không tốt, trước bởi vì nhất kiện cực phẩm linh khí, ở trước quý môn quan đi một lượt từng trải hướng Vân đương nhiên còn nhớ rõ. Dịch Lam đương nhiên cũng không phải người ngu, tự tiểu phi tiểu nhìn một chút đài liếc mắt, tùy ý lộ ra bên hông một tấm gỗ bài, nhất thời thạch nguyên nhìn về phía hần lửa nóng nhần thân từng bước phai nhạt đi.

"Dù sao hần là Lý hỏi ông trời đệ tử, không thể di chuyển!" thạch nguyên khắc chế tham niệm của mình.

Từ Dịch Lam lấy ra sơn hà phiến đến lộ ra tấm bảng gỗ, đây hết thảy đều là ở trong điện quang hóa thạch hoàn thành, bất quá chỉ chớp mắt thời gian, Dịch Lam lần nữa chuyên chú đến chiến đấu, chuỗi phi kiếm hiển nhiên không địch lại sư tử hổ báo thú, nhưng đừng lo, ngược lại Dịch Lam mục đích là chủ nhân của hần, chỉ muốn thu thập được thao túng người của hần, tự nhiên đơn giản.

Dịch Lam lặng lẽ thao túng linh lực đưa vào sơn hà phiến, sơn hà phiến linh quang lớn hiện tại, chỉ lát nữa là phải súc ra cường lực một kích. Lúc này, sư tử hổ báo thú rốt cục cũng thoát khỏi phi kiếm quấy rầy, tựa hồ bởi vì bị phi kiếm làm tức giận, sư tử hổ báo thú có vẻ so với vừa rồi càng thêm tàn bạo, sư tử hổ báo thú dĩ nhiên phóng ra nổi lên Hóa Cầu thuật, một cái hỏa cầu bị nó nhỏ ra, thẳng đến hướng Dịch Lam.

Lúc này Dịch Lam đã tới không kịp làm ra càng nhiều hơn ứng đối, không kịp biến chiêu, không thể làm gì khác hơn là kỳ vọng mình long bảo hộ có thể ngăn cản hỏa cầu công kích.

Ở hỏa cầu đến chi tế, Dịch Lam sơn sông phiến rốt cục cũng biến ảo rồi hai tòa núi to, xuất hiện ở ngự linh Tông đệ tử trên đầu, hung hăng xuống phía dưới đè một cái, trong đó mơ hồ còn nghe được rồi nước chảy thanh âm.

Ngự linh tông đệ tử vội vàng sử dụng một mặt cái khiên, đáng tiếc vậy linh khí lại có thể nào cùng cực phẩm linh khí đối kháng đâu, không huyền niệm chút nào cái khiên trong nháy mắt bị xé nứt, sơn hà phiến hóa thành núi uy thế không giảm, tiếp tục hướng xuống áp.

Ngự linh tông đệ tử không thể làm gì khác hơn là liều mạng khởi động hộ thể linh quang, ước ao ngăn trở khoảng khắc, tranh thủ nhiều thời gian hơn.

Cùng lúc đó, nhìn nữa Dịch Lam bên này, sư tử hổ báo thú phun ra hỏa cầu đã tới Dịch Lam trước mặt, thẳng tắp đánh tới Dịch Lam phù trận long bảo hộ. Dịch Lam bởi vì lực va đập bị đánh bay, hỏa cầu tiếp tục tiêu hao, phù trận cũng có chút không đỡ được Hóa Cầu thuật uy lực, nhưng may mắn Dịch Lam một cái bày ra hơn mười tầng long bảo hộ, cho nên hỏa cầu cũng chỉ là miễn cưỡng phá vỡ tất cả long bảo hộ đã bị tiêu hao hầu như không còn.

Trên khán đài hướng Vân trông coi trên đài Dịch Lam, bắt đầu dĩ cười khổ một cái, Dịch Lam quả thực cùng ăn gian thông thường, không cần nghĩ cũng biết những phù trận này đều là từ đâu tới, dù sao phù trận luyện chế cũng là rất phiền toái, giống như là đi mua hoặc là đổi, nhưng nghĩ đến Dịch Lam cũng đều là trong môn cho, tu sĩ bình thường, cho dù là Trúc cơ kỳ, cũng không có như thế rộng rãi thân gia, vừa ra tay chính là mười mấy tấm phù trận.

Bất luận như thế nào, tỷ thí còn phải tiếp tục, sư tử hổ báo thú tựa hồ cũng có chút nóng nảy, mắt thấy chủ nhân đang khổ cực chống đỡ, mình Hóa Cầu thuật không có lập công. Dĩ nhiên lần nữa phun ra một cái so với vừa rồi lớn hơn hỏa cầu, vạn hạnh chính là, ỏi xong cái này hỏa cầu sau, sư tử hổ báo thú tựa hồ cũng đã lực kiệt, không đợi ngự linh tông đệ tử triệu hoán liền tự hành về tới linh thú trong túi.

Dịch Lam thấy thế, không biết nên cười hay là nên khóc, nhưng vẫn là phải đối mặt. Hạnh tốt mình đã có thể như thường hành động, tránh thoát cái này hỏa cầu chắc là không thành vấn đề, hiện tại sư tử hổ báo thú đã mất đi sức chiến đấu, chỉ muốn thu thập được cái này ngự linh tông đệ tử thì tốt rồi, Dịch Lam nghĩ thầm.

Nhìn nữa ngự linh Tông đệ tử, bây giờ cũng chỉ là nỗ hết đà.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thí kiểm đại hội (ngũ)

Dịch Lam thấy thế, tiếp tục thôi động son hà phiến, son hà phiến tái khởi biến hóa.

Nguyên bản biến thành hai tòa trên núi đột nhiên truyền ra "Ào ào" tiếng nước, sau đó, dĩ nhiên đột nhiên xuất hiện rồi lưỡng con rồng nước, nay đã gian nan chống đỡ ngự linh Tông đệ tử, lúc này hộ thể linh quang lúc này trong nháy mắt bằng dung tiêu mất, cũng không còn cách nào ngăn cản son hà phiến công kích. Chỉ mảnh treo chuông phương pháp chi tế, ngự linh tông tên đệ tử kia mặt không có chút máu, đầu đầy mồ hôi, vội vàng nói, "Đạo hữu, ta chịu thua! "

Lúc này, con rồng nước vẫn như cũ cách hấn bắt quá một quyền không đến. Dựa theo quy tắc, nếu như nhất phương chủ động chịu thua, bên kia phải không được hạ sát thủ, mà là trực tiếp xử thắng, trên thực tế, Trúc cơ kỳ cũng quả thật rất ít xuất hiện liều chết tình huống, dù sao tu luyện đến Trúc cơ, đại gia người nào cũng không muốn đơn giản tử chiến, cho nên trận đấu xem như là Dịch Lam thắng.

Dịch Lam thu son hà phiến, nhịn không được thổ một búng máu, muốn là bởi vì một chiêu cuối cùng mạnh mẽ dẫn động tinh khí, bị thương nhẹ. Bất quá, Dịch Lam đối với kết quả này vẫn là tương đối hài lòng, hướng về hướng Vân quảng một cái an tâm nhãn thần, ý bảo chính hấn không có việc gì.

Thế nhưng hướng Vân nhưng lại thật đúng là không lo lắng hấn, bây giờ son hà phiến trải qua Dịch Lam những năm này bồi dưỡng cùng luyện tập, uy lực sớm đã xưa đâu bằng nay, huống Dịch Lam chắc chắn thủ đoạn khác vô ích, cho nên hấn chỉ là lẳng lặng trông coi trên đài, đồng thời lưu ý linh lực của mình có hay không khôi phục.

Dịch Lam lấy ra một viên Trúc cơ kỳ dùng để khôi phục linh lực đan dược, phối hợp linh thạch cùng nhau, bên luyện hóa đan dược, bên hấp thu linh thạch bên trong linh lực, mà rất nhiều môn phái đệ tử dĩ nhiên trong chốc lát không người nào dám tiến lên đây khiêu chiến, có lẽ là bởi vì Dịch Lam biểu hiện vô cùng xuất sắc, có lẽ là bởi vì Dịch Lam ván đầu tiên còn chưa bại lộ nhiều lắm con bài chưa lật...

Nói chung, trong khoảng thời gian ngắn, tràng thượng dĩ nhiên lạnh xuống.

Một lát sau, Dịch Lam sai ai ra trình diện vẫn không có ai trên tới khiêu chiến, sắc mặt cổ quái hỏi hướng phụ trách phán xét trưởng lão: "Các trưởng lão, nếu như không có người lên đài, vậy vẫn bởi có hay không coi như thông qua đâu? "

"Cái này, tự nhiên." một vị phụ trách lần này Trúc cơ kỳ tỷ thí phán xét kết đan kỳ trưởng lão mở miệng nói, "Nếu không ai khiêu chiến, như vậy danh ngạch này là thuộc về Yên Vân môn, Dịch Lam "

Nói xong hấn lấy ra một khối ngọc bội, "Dịch Lam, cái này là ngọc bội, bằng này, đến lúc đó có thể vào thử kiểm son! "

"Đa tạ trưởng lão!" Dịch Lam tiếp nhận ngọc bội, rất nhanh xuống đài, bay trở về hướng Vân bên cạnh.

"Không nghĩ tới chỉ dùng đánh một trận tỷ thí thì tốt rồi, thật đúng là có điểm ung dung a, vốn đang cho là có một hồi ác chiến đâu!" Dịch Lam nói rằng bởi vì luyện khí kỳ tỷ thí ngày thứ ba còn có, cho nên hướng Vân không gấp đi tỷ thí, mà là ôn hoà Lam cùng nhau về tới động phủ, muốn lại quan sát quan sát.

Rất đáng tiếc là, lại qua cả ngày, hướng Vân linh lực vẫn không có khôi phục, ngược lại là đang tu luyện < lẳng ba công pháp > lúc, trong cơ thể thuần chánh nội gia chân khí lại tăng trưởng không ít.

"Tiểu Vân a, như ngươi vậy ngày mai sợ rằng không được a, muốn không tính là? Không muốn đem sinh mạng nói đùa a! "

"Không quan hệ, ta thử một lần, không được ta liền chịu thua! Liền từ bỏ như vậy, ta không cam lòng! "

...

Ngày kế, hướng Vân linh lực vẫn là chưa từng khôi phục lại, chính hấn cũng có chút bận tâm, nếu như linh lực vẫn không phải khôi phục nói, vậy hấn há lại không phải là một người phàm? Hướng Vân trong lòng một hồi phiền táo, cường chế những thứ này không tốt ý niệm trong đầu.

"Tiểu Dịch, ta lần này linh lực có điểm cổ quái, lại vẫn không có khôi phục, chờ một hồi ngươi dùng cái này xanh Liên tiễn ta lên đài, sau đó cho ta thêm khinh thân thuật các loại tính chất phụ trợ pháp thuật, còn ngươi nữa này phù trận cũng không cần cất, cho nhiều ta thiếp mấy tờ a..." "

Rốt cục, hướng Vân không thể không ra sân, bởi vì kế tiếp là luyện khí kỳ người cuối cùng danh ngạch tranh đoạt.

Cái này một chỗ tranh đoạt dĩ thường kịch liệt, một vị cường giả sau khi lên đài, kinh sợ toàn trường, lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai quát ngang hai gã đối thủ, lúc này chính nhất biên độ khí định thần nhân đáng vẻ, cùng đợi vị kế tiếp người khiêu chiến.

Hướng Vân mặc dù không muốn đối mặt cái này nhân loại, thế nhưng bất đắc dĩ, trong chốc lát dĩ nhiên không người nào dám tiến lên. Chỉ lựa chọn tốt nhắm mắt lại đài, nhưng kỳ thật, hướng Vân đối thủ cũng không có nhìn bề ngoài đi lên bình tĩnh như vậy.

Mới vừa giải quyết xong đối thủ thứ hai lúc, hắn cũng đã có chút lực tắn rồi, mới vừa phong khinh vân đậm bắt quá là giả ra tới dọa người, hắn muốn dùng cái này tới lấy xảo, chưa nói xong cố gắng có hiệu quả.

Bắt quá hết lần này tới lần khác chạy đến một tên như vậy, hơn nữa cái này nhân loại tạo hình cũng là đặc biệt liệt, cái này nhân loại trong lòng âm thầm nghĩ lấy, cái này nhân loại không biết là môn phái kia kỳ lạ: Không có mắt chạy tới còn chưa tỉnh, cái này tạo hình cũng là có đủ kỳ quái —— lúc này hướng Vân tay trái cảm thuần, tay phải mang dùng súng, trên người ngũ sắc kỳ hiệu lưu chuyển...

Nam tử tự nhận không may, nhanh chóng xuất ra một khối linh thạch trung phẩm hấp thu bên trong linh khí, trước bộ kia phong khinh vân đậm đáng đáp sạch sành sanh không.

Không sai, ra sân người chính là hướng Vân, bắt quá hướng Vân cho tới bây giờ mới hiểu được nguyên trước khi tới người kia khí định thần nhân đều là giả bộ. Hắn cái này một thân tạo hình tuy là kỳ quái, lại cũng không có cách nào, dù sao mình không có linh lực, tự nhiên được trước giờ làm nhiều điểm chuẩn bị.

Nam tử vừa nhìn giữa hai người cách xa nhau khá xa, hơn nữa hướng Vân cũng không còn vội vã xuất thủ, đang liều mạng hấp thụ trong linh thạch linh khí, thế nhưng hướng Vân cũng sẽ không cho hắn cơ hội này.

Hướng Vân tay phải khẽ động, sau đó, thân pháp dĩ nhiên quỷ dị xuất hiện ở tên nam tử kia trước người.

Nam tử đột nhiên thức dậy, "Người, người..." vạn phần giật mình, phải biết rằng giữa hai người cách xa nhau có vài chục trượng, ngay cả luyện khí kỳ tu sĩ tốc độ phi hành chưa từng nhanh như vậy, huống trong không khí cũng không có linh lực vết tích, nói cách khác người này băng vào thân thể liền hoành khóa khoảng cách xa như vậy!

Nam tử khuôn mặt soạt một cái trắng, "Ghe tởm! Đây là cái gì tốc độ!" lúc này, hắn vẫn cảm linh thạch, không kịp tế xuất linh khí, dự định mạnh mẽ tiếp được hướng Vân một chiêu này thức.

Hướng Vân bao nhiêu cũng có chút đầu cơ trục lợi nhân tố, phải biết rằng giữa các tu sĩ đụng nhau, thông thường rất ít gặp phải gần gũi đánh giáp lá cà, dù sao mọi người đều là biết pháp thuật nhân, đều cũng có linh lực, cho nên thông thường đều sẽ chọn ở phía xa, hoặc là lấy pháp thuật lẫn nhau oanh, hoặc là tuyển trạch linh khí quyết đấu...

Cho nên nam tử trong chốc lát không có phòng bị hướng Vân lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mình, mà hướng Vân sở dĩ nhanh như vậy thì là bởi vì dùng lăng ba công pháp trong nhất chiêu thân pháp, là "Thẳng tới trời cao bước"! Đương nhiên, đơn thuần thẳng tới trời cao bước cũng là không có khả năng đạt được cái tốc độ này, còn may mà Dịch Lam cho hướng Vân trên người thi các loại phụ trợ tính pháp thuật, tỷ như, khinh thân thuật, Phong Linh Phù...

Nói chung, kết quả cuối cùng chính là, nam tử bị hướng Vân gần người rồi, nam tử vội vàng tế xuất hộ thể linh quang, đồng thời thuận tay vung ra một đạo kiếm khí, tới công kích về phía Vân, bởi vì khoảng cách quá gần, hướng Vân né tránh không kịp, bị nam tử một cái kiếm khí đánh cho toàn thân run rẩy.

Cũng may chỉ là thuận tay huy ra một đạo kiếm khí, cũng không có đột phá hướng Vân con rùa vậy lòng bảo hộ. Thế nhưng kiếm khí kinh đạo cũng là làm cho hướng Vân bị thất thế, dù sao hắn hiện tại bất quá là người phạm khu.

Nhưng hắn vẫn chưa sợ, hình như có hậu chiêu chưa ra!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19: Thí kiếm đại hội (sáu)

Kỳ thực hường Vân mình cũng là rất bất đắc dĩ , dù sao hần là không có linh lực, chỉ có gần người mới có thể thắng lợi, ở phía xa cũng chỉ có thể bị đối thủ linh lực tiêu hao chỉ từ.

Bất quá hần cũng không lo lắng, trường thương thể tiến công không giảm, một thuẫn chánh nội gia chân khí đưa vào trường thương trong, về phía trước đâm tới.

Hường Vân đối mặt đối thủ là thiên đạo phái Luyện khí kỳ trong hàng đệ tử tương đối trác tuyệt một vị rồi, tên là Chương anh, lúc này, còn đến không kịp lấy ra đao của mình, không thể làm gì khác hơn là toàn lực khởi động hộ thể linh quang, ước ao có thể ngăn cản lần này. Thế nhưng hần phát hiện, hướng Vân trường thương dĩ nhiên không có có một tia linh lực! Bất kể nói thế nào, hần cũng không dám thả lỏng cảnh giác.

Hường Vân chứng kiến hần chưa kịp sử xuất cái khác phòng hộ thủ đoạn, trong lòng nhưng lại tương đối an tâm, trước hần để Dịch Lam hỗ trợ thí nghiệm qua, luyện khí kỳ hộ thể linh quang thì không cách nào ngăn cản một kích này.

Quả nhiên, vốn có chân khí trường thương phía dưới, Chương anh hộ thể linh quang dễ dàng bị đâm mở, trường thương mũi thương đứng ở hần mi tâm một tắc chỗ.

Hường Vân thu hồi trường thương, Chương anh cũng rất biết điều được xuống đài, hần không khỏi đang suy nghĩ, lẽ nào hướng Vân có lòng tin không cần linh lực liền có thể đánh bại hần? Nếu như hần thực sự dùng linh lực, sợ rằng mình đã không phải có thể đứng ở chỗ này. Nghĩ tới đây, hần không khỏi giật mình một thân mồ hôi lạnh. Không biết hần nếu như biết hướng Vân là thật không có linh lực có thể dùng, lại sẽ có cảm tưởng thế nào.

Từ hướng Vân lên sân khấu đến Chương anh rời sân, bất quá là thời gian mấy hơi thở, mau làm cho dưới đài chứng đệ tử một hồi thần thức.

Lúc này không biết là người nào nói một câu "Chờ đã... Hần, hần vừa rồi.. Không có sử dụng linh lực! "

"Cái gì? Người nói là sự thật sao? "

"Không sai, ta cũng chú ý tới, hần đích xác không có sử dụng linh lực... "

"Không thể nào đâu, không cần linh lực dựa vào cái gì nhanh như vậy liền đánh bại đối thủ? "

"Trừ phi... "

"Trừ phi hần không phải luyện khí kỳ tu sĩ! "

...

Dưới đài sôi trào khắp chốn, mọi người lúc này mới nhao nhao lộ ra thần thức, muốn điều tra hướng Vân tu vi, nhưng mà, chút nào không ngoài suy đoán bị hướng Vân ngọc bội ngăn trở ngăn cản, không có có một đạo thần thức có thể phản hồi, trong đó đủ kết đan kỳ tu sĩ.

Mất thấy tình cảm quần chúng xúc động phấn nộ, phụ trách kết đan kỳ tu sĩ không thể không đứng dậy.

"Nơi này sân tỷ thí là mỗi bên môn phái nguyên anh tu sĩ đã từng bố trí, mấy ngàn năm nay chưa từng xảy ra vấn đề, chẳng lẽ các người muốn hoài nghi nó không có kiểm tra đo lường ra tu vi của người này? "

Hoàn toàn chính xác, bọn họ cũng không sợ hướng Vân ở giả heo ăn thịt hổ, trên đài có pháp trận biết kiểm tra đo lường nhân tu vi, nếu như hướng Vân tu vi ở Luyện khí kỳ trên, pháp trận biết phát ra cảnh báo.

Đương nhiên, còn có một loại tình huống, chính là hướng Vân tu vi xa xa vượt qua người bố trận, thế nhưng điều này hiển nhiên là không có khả năng .

Lời này vừa nói ra, tuy là như trước có tiếng nghị luận, nhưng cũng đã đã khá nhiều, xem ra mỗi bên người đệ tử đối với pháp trận này vẫn tương đối tin đảm nhiệm.

Lại nhìn về phía Vân tuy là thắng được ván này, vẫn như cũ cau mày trối chặt, dù sao ván này ít nhiều có chút vận khí nhân tố, kế tiếp ra sân người nhất định sẽ đề phòng mình đánh lên, lại làm như thế nào đi ứng đối đây?

Hường Vân ở đây trên khổ sở suy nghĩ lấy, trong chốc lát dưới đài cũng không có ai dám lên đài, Súng bắn chim đầu đàn, lúc này, chúng đệ tử đều giữ vững trầm mặc, hy vọng có thể có những người khác đi lên trước tham thăm dò hư thực.

Tràng diện an tĩnh dị thường, mắt thấy người cuối cùng danh ngạch sẽ rơi vào hướng Vân chi tay, đột nhiên một tia sáng tím nhảy vào bên trong sân, đội thân hình rõ ràng, dưới đài mỗi bên môn phái trong hàng đệ tử gian lại là một hồi mới sôi trào!

Có không biết tên tu sĩ kia đệ tử đặt câu hỏi "Làm sao vậy? Người này là ai vậy a? Thoạt nhìn rất nổi danh bộ dạng a! "

"Cái gì, người không biết? Người là có bao nhiêu cô lậu quả văn a! "

"Ta xem a, hơn phân nửa là tu luyện tu sỏa, thậm chí ngay cả Lý sư huynh cũng không nhận ra... "

"Sư huynh? Nói rất hay giống như là các người môn phái giống nhau, rõ ràng là chúng ta thiên đạo phái! "

...

Hơn nữa ngày, cái này nhân loại rốt cục làm rõ ràng trên đài chi thân phận của người rồi, cái này nhân loại chính là thiên đạo phái Luyện khí kỳ đệ tử kiệt xuất nhất, tên là lý nhân, cái này nhân loại tuy là tu vi tốc độ tu luyện không vui, nhưng là đối với thiên đạo phái công pháp linh ngộ rất là thông thấu, ngay cả rất nhiều trong phái Trúc cơ kỳ đệ tử đều mặc cảm.

Cường cường quyết đấu, thường thường làm người ta chú ý nhất.

Hương Vân nhìn không thấy lý nhân tu vi, nhưng quang dưới khán đài phản ứng, liền đoán được người này tu vi nhất định thân phận cao sâu, danh khí rất lớn. Hương Vân chân mày lại là nhíu một cái, thật là làm việc tốt thường gian nan, sợ rằng rất khó thủ thắng, bất quá vẫn là được thử một lần!

Hương Vân, thẳng tới trời cao bước triển khai, thân hình bắt đầu lui lại, dự định tiên hạ thủ vi cường. Đứng vững thân hình, thôi động chân khí trong cơ thể, thả ra kinh thiên một kích, có thể so với tu sĩ nhất chiêu —— bay trên trời kiếm. Chỉ thấy vô số kiếm ảnh xuất hiện, đều chỉ hướng lý nhân!

Hương Vân biết những thứ này thế tục công pháp huyền hóa ra tới kiếm ảnh thì không cách nào đối với lý nhân tạo thành uy hiếp, Vì vậy hắn lại triển khai một chiêu khác, là phi tiên kiếm, hương Vân thân hình dĩ nhiên quỷ dị tiêu thất, dung vào tay phải trường thương trong!

Phi tiên kiếm, kỳ thực chính là người kiếm hợp nhất, chỉ bất quá, hương Vân ở chỗ này dùng là thương mà thôi.

"Người này nhưng lại đặc biệt, lại còn là không cần linh lực, bất quá đây là cái gì chiêu số, ngược lại có chút ý tứ." lý nhân có chút kỳ quái, "Tiểu tử, người không khỏi quá thác đại a !! "

Nói xong, lý nhân lại cảm nhận được hương Vân thi triển trong tuyệt kỹ tích chứa lực lượng khổng lồ, trong lòng biết không thể khinh thường. Vì vậy, hắn đơn giản thả vài cái tiểu pháp thuật, dùng cái này đến xem xét hương Vân tuyệt chiêu rốt cuộc có bao nhiêu cường!

Rất nhanh kiếm ảnh đầy trời đến, lý nhân toàn bộ tiếp thu, lại không bị thương cùng hắn một cọng tóc gáy! Trường thương trung hương Vân kinh hãi, thôi động càng nhiều hơn nội lực, ký thần trường thương đập về phía lý nhân.

Thổ tường thuật, phá hỏng!

Hỏa Tường Thuật, phá hỏng!

Tường băng thuật, lại phá!

...

Lý nhân thi triển pháp thuật từng cái bị phá ngoại trừ, mắt thấy hương Vân trường thương sẽ đâm về lý nhân, lý nhân cũng định chỉ thăm dò chi tâm. Chỉ thấy hấn sắc mặt không thay đổi, một mặt không biết chất liệu cái khiên xuất hiện, đưa hấn bảo vệ.

Hương Vân tuy là dung nhập trường thương trong, vẫn như cũ có thể thấy rõ phía ngoài tất cả, lúc này một loại cảm giác thật kỳ diệu, thế tục trong chốn võ lâm, công pháp cũng là phi thường đặc biệt! Chứng kiến lý nhân lấy ra cái khiên, hương Vân trong lòng cả kinh, lúc này gần người, hương Vân hầu như có thể xác định, bề mặt này cái khiên chắc là một món pháp bảo!

Dù sao hương Vân mình là có một món đồ như vậy tám thuấn, mà hấn cái khiên cũng là pháp bảo, hai người chất liệu cũng giống nhau y hệt.

Hương Vân lại nghĩ đến lấy bọn họ tu vi trước mắt mà nói, là căn bản là không có cách thôi động pháp bảo, linh lực hoàn toàn không đủ dùng. Cho nên lý nhân cái khiên ước đoán cũng rất khó phát uy, hương Vân thoáng an an tâm.

Bất quá, pháp bảo dù sao cũng là pháp bảo, coi như không thể khu động, cũng không phải hương Vân bằng vào võ công thế tục có thể đột phá.

Quả nhiên, trường thương một kích đánh vào cái khiên hình thành trên vòng bảo vệ mặt, bất quá là ở toàn bộ lồng bảo hộ trên khơi dậy một tia rung động, giống như là hương trong nước quăng một cục đá nhỏ, đồng thời, hương Vân có một loại rơi vào bùn sinh cảm giác, động tác trở nên vô cùng được thông thả, khó có thể hành động.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Thí kiểm đại hội (bảy)

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Mắt thấy tình huống trước mắt, hướng Vân không chút nghĩ ngợi trở lại thân người, đồng thời lấy thẳng tới trời cao bước vội vàng kéo dài khoảng cách, hướng Vân thân ảnh trên không trung lưu lại vô số tàn ảnh, xuất hiện ở trên đài bên kia hướng.

Hướng Vân cảm giác lần này khả năng thực sự rất khó làm, đối phương phòng ngự quá kinh người, bây giờ bị vội vã kéo dài khoảng cách, ngược lại đem chính mình lâm vào trong nguy cơ.

Quả nhiên, hướng Vân xoay người nhìn lại, lý nhân không gấp xuất thủ, ngược lại nhàn nhạt nói: "Tại hạ thiên đạo phái lý nhân, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào? "

Hướng Vân lúc này mới tỉ mỉ quan sát một chút lý nhân, hần thoát nhìn cùng hướng Vân tuổi tác tựa hồ cũng xấp xỉ, tướng mạo đường đường, nghiễm nhiên bất phàm, một thân từ y nhưng lại cùng hướng Vân không mưu mà hợp.

Hướng Vân đối với hần ẩn tượng ngược lại không tệ, Vì vậy liền mở miệng hỏi đáp: "Lý huynh, ngưỡng mộ đã lâu! Yên Vân môn, hướng Vân! "

"Hướng huynh có thể không nên nương tay a, đây chính là người cuối cùng số người. "

Hướng Vân cười xấu hổ cười, mình ngược lại là không muốn để lại tay, hơi có chút bất đắc dĩ.

"Hướng huynh cẩn thận rồi!" lý nhân đột nhiên mở miệng, không muốn cùng hướng Vân tiếp tục hao tổn nữa.

Chỉ thấy một thanh lượng sắc ngân đao bay ra, chắc là lý nhân tỉ mỉ tu luyện bồi dưỡng qua một thanh đao, đao phong lộ ra một lợi hại khí độ. Mắt thấy ngân đao bay tới, hướng Vân tự nhiên không dám ngạnh bính, lựa chọn thi triển thẳng tới trời cao bước né tránh, chỉ thấy tràng thượng lý nhân toàn tâm điều khiển ngân đao đuổi theo hướng Vân, mà hướng Vân bằng vào quý dị thẳng tới trời cao bước đông trốn tây vọt, mặc dù có chút chật vật, nhưng trong chớp lát ngân đao dĩ nhiên cũng vô pháp đuổi theo.

Lý nhân trong lòng không khỏi có chút kinh dị, đây chính là hần hoa vô số tâm huyết bồi dưỡng một thanh đao, lần đầu tiên ra hiện tại đang lúc đối địch đuổi không kịp tình huống của người khác, đồng thời trong lòng cũng đối với hướng Vân thực lực ước đoán cũng rất lớn đề cao.

Bất quá hướng Vân cũng không phải toàn bộ có thể né tránh, thỉnh thoảng bị lau đi, trên người lồng bảo hộ thì sẽ một trận lóc ra. Hơn nữa, thẳng tới trời cao bước đối với thể lực yêu cầu là rất cao, hơn nữa theo thời gian trôi qua, lồng bảo hộ linh lực cũng đang không ngừng xói mòn, hướng Vân tình cảnh càng ngày càng bất lợi.

Vốn tưởng rằng sẽ có một hồi trò hay nhìn khán giả, lúc này cũng hoàn toàn thất vọng, cái này nhân loại đến cùng đang làm gì? Lại vẫn không cần linh lực, chớ không phải là điên rồi? Ngay cả lý nhân đều cảm thấy có chút kỳ quái.

Kỳ thực, hướng Vân làm sao không muốn dùng linh lực a, mấu chốt là không dùng được a, hần cảm giác mình muốn điên, hần có thể cảm nhận được đại gia đang dùng xem kẻ ngu si ánh mắt nhìn hần.

"Xem cái này nhân loại thân pháp cũng không tệ lắm, đáng tiếc là kẻ ngu... "

"Ai, thực sự là đáng tiếc... "

...

Dưới đài, Dịch Lam trong lòng cũng rất quán quýt, một bên hy vọng hướng Vân thắng, một bên vừa hy vọng hần mau đánh hết, không muốn chịu quá lớn tổn thương.

Hướng Vân có chút cảm giác khóc không ra nước mắt, phiền muộn không gì sánh được.

Rốt cục, ép vỡ lạc đà cuối cùng một cọng cỏ rơi xuống, hướng Vân trên người người cuối cùng phù triện hóa thành tro tàn.

Hướng Vân khăn trương, đang ở hần muốn buông tha lúc, đột nhiên một giọng nói xuất hiện trong tâm thần.

"Người tiểu tử này, có phải bị bệnh hay không a, hết lần này tới lần khác ở vào thời điểm này tìm người đầu pháp... "

Hướng Vân trong lòng vui vẻ, chủ nhân của thanh âm là cái kia ngu say rất lâu tiên anh.

"Hoàn hảo ta tỉnh đúng lúc, nếu không... Sẽ bị người hại chết! Cái này sáu đạo linh lực người dùng trước, giải quyết đối diện người kia lại nói. "

Cảm thụ được trong cơ thể sáu đạo linh lực, hướng Vân có loại lệ nóng doanh trùng cảm giác, thực sự... Có một loại... Kiếp sau phùng sinh cảm giác.

Hướng Vân nguyên bản trốn đông trốn tây bước chân của đột nhiên ngừng lại, trực diện lý nhân, hiện tại linh lực khôi phục, hần bao nhiêu vẫn có chút lòng tin đối phó lý nhân.

Mới vừa rồi bị ngân đao truy kích lâu như vậy, hướng Vân nín tức cảnh hông, cuối cùng cũng có thể phát ra ngoài.

Mà lý nhân chứng kiến hướng Vân ngừng lại, trong lòng dĩ nhiên cũng có chút thở phào nhẹ nhõm.

"Lý huynh, người truy đuổi chưa? "

"Hướng huynh, người rốt cục không chạy... "

Lý nhân lần nữa té khỏi ngân đao, phiến muộn vẽ quét sạch, ngân đao nổi lên xinh đẹp ngân sắc, đao còn chưa tới, hướng Vân cũng đã có thể cảm thụ được đao khí thế.

Nhưng, lý nhân thủ đoạn còn không chỉ chừng này, lập tức, lý nhân lập tức ném ra một xấp phù triện cũng kích hoạt, hướng Vân chỉ có thể nhìn thấy pho thiên cái địa hòa cầu, băng trụ...

Hướng Vân có chút tê cả da đầu, một chiêu này cùng trước hắc phòng thủ hiệu quả như nhau, chính là liều mạng ai hơn có linh thạch, dù sao nhiều như vậy phù triện cũng là muốn dùng linh thạch đổi lấy.

Hướng Vân chuẩn bị xong muốn tiếp được những chiêu thức này rồi, đầu tiên mở ra túi đựng đồ, từ đó lại là một xấp phòng vệ phù triện, hướng Vân một hồi nhức nhối, kỳ thực xanh Hạc để lại cho hắc phù triện cũng không tính nhiều lắm, hoàn toàn không đủ tiêu xài.

Hướng Vân đoán chừng những thứ này hẳn là còn chưa đủ, coi là hộ thể linh quang cùng nhau ước đoán cũng rất khó ngăn cản, bất quá hẳn cũng không hoảng sợ.

Tay trái cầm khiên, giờ khắc này ở linh lực rót vào dưới, rốt cục có phản ứng, khởi động một mảnh phòng vệ màn sáng, hướng Vân cái này mới yên tâm. Lúc này lý nhân thể tiến công cũng đã đến.

Đầu tiên đến ngược lại là đi sau phù triện, những phù triện này hóa thành pháp thuật trước sau lần lượt mà đánh lên thủ hộ hướng Vân phù triện, hướng Vân cũng không có gì thực tế tổn thương, bất quá là bị đụng phải một mực lui lại.

Rốt cục hai người trung hoà, hướng Vân nghiêng đón lý nhân ngân đao, ngân đao mũi đao nổi lên quang mang, hướng về phía hướng Vân bổ xuống, hộ thể linh quang không hề chống lại mà bị xé nứt, hoàn hảo hướng Vân trước giờ liền chuẩn bị xong cái khiên.

Dù sao cũng là pháp bảo, coi như hướng Vân tu vi không đủ, thế nhưng có thể phát huy uy lực cũng đã đủ ngăn cản một kích này. Mà xa xa lý nhân thấy như vậy một màn, lúc này mới phát hiện, thì ra hướng Vân tay trái vẫn cầm này mặt cái khiên dĩ nhiên cùng tâm chấn của mình giống nhau đều là pháp bảo, sai ai ra trình diện một kích không phải hiệu, lý nhân nhanh lên thu hồi ngân đao.

Hướng Vân nhìn như phong khinh vân đạm mà ngăn cản qua một kích này, thế nhưng... Tay trái lại truyền đến "Két" một tiếng, cổ tay trái bởi vì ngân đao cùng tâm thuần lực va đập vượt qua lớn, chỉ một cái từ trật khớp!

Hướng Vân lấy linh lực nối lại trên tay trái, định bắt ở đây cái trục bánh xe biến tốc tiến hành phản kích.

Hắn bắt đầu bấm tay niệm thần chú, trong cơ thể linh lực chọt đi bốn đạo, sau đó chính là đầy trời kiếm ảnh!

Vạn kiếm bí quyết!

Lý nhân nhú mày một cái, không nghĩ tới hướng Vân dĩ nhiên sử xuất vạn kiếm bí quyết, bất quá, hắn vẫn có lòng tin tiếp được một kích này.

Cũng là đầy trời kiếm ảnh, lần này nhưng là thứ thiệt kiếm, không giống phía trước bay trên trời kiếm, hơn phân nửa chỉ là hư ảo.

Vạn kiếm bí quyết xem như là hướng Vân tương đối ẩn giấu pháp thuật, nói thật ra, Luyện khí kỳ là có thể học được vạn kiếm quyết kỳ thực cũng không nhiều, hướng Vân mặc dù có thể nắm giữ, là bởi vì hắn có nghị lực, mặc dù thất bại rất nhiều lần, hắn cũng có thể kiên trì một lần một lần ném thử.

Còn nữa, hướng Vân quả thực ở phương diện tu luyện mặt có thiên phú, hắn tự mở ra một con đường, mỗi lần dùng linh lực thử trước, đều phải ở trong lòng một lần một lần thôi diễn, loại bỏ rất nhiều lệch lạc, lúc này mới có hi vọng luyện thành.

Thế nhưng hướng Vân biết, đối diện có pháp bảo cái khiên hộ thân, chỉ bằng vào một cái vạn kiếm bí quyết sợ rằng vẫn là không giải quyết được. Vì vậy, hắn sinh lòng nhất kế.

Hướng Vân đột nhiên nghĩ đến tự học võ công thế tục bên trong bay trên trời kiếm cùng phi tiên kiếm, bây giờ vạn kiếm bí quyết không tựa như là bay trên trời kiếm sao? Như vậy phi tiên kiếm nếu như có thể dùng linh lực sử xuất ra, uy lực nhất định sẽ so với vạn kiếm bí quyết lớn hơn nữa!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Thí kiếm đại hội (cuối cùng)

Hương Vân quyết định thử một chút, kỳ thực phương thức cũng vô cùng đơn giản, chỉ cần đem trước sử dụng chân khí thay thành linh khí là được rồi.

Quả nhiên, có trước học tập phi tiên kiếm trụ cột, hương Vân dĩ nhiên thực sự dùng linh lực thi triển ra một chiêu này. Bất đồng chính là, lần này kiếm tựa hồ là vô hình, vô hình kiếm trên không trung kích thích tổ đi tới, theo sát vạn kiếm sau đó!

Trong khoảng thời gian ngắn, tiếng xé gió đại tác phẩm, thanh thể mệnh mông cuộn cuộn.

Lý nhân mặc dù có chút mộng, cái này hương Vân không ra tay thì thôi, không nghĩ tới vừa ra tay đã vậy còn quá lợi hại, lại muốn ở hai chiều bên trong sai ai ra trình diện thắng bại!

Lý nhân không khỏi sắc mặt có chút khó coi, nhưng cũng chỉ đành đối phó với địch rồi.

Vạn kiếm quyết rất nhanh thì đánh tới, từng chuỗi kiếm ánh ám sát trên cái khiến hình thành trên màn sáng, sau đó tiêu tán. Thế nhưng tương đối với kiếm ảnh đầy trời mà nói, chút tiêu hao này không coi vào đâu. Mà lý nhân bên kia cũng là sắc mặt từng bước trở nên tái nhợt, đau khổ chống đỡ, toàn lực đem linh lực đưa vào pháp bảo ở giữa, trong chớp lát, ngược lại cũng tạo thành giăng co tư thế.

Bất quá, rất nhanh, hương Vân dung thân vô hình kiếm cũng đến, phá vỡ cái bế tắc này, như đê chết lạc đà cuối cùng một cọng cỏ thông thường, hung hăng đâm về phía màn sáng.

Nhìn như không dùng sức đâm một cái, nhưng ở cái khiến hình thành phòng hộ mặt trên khơi dậy từng vòng sóng gọn, như là hương trong nước đầu một tảng đá, sóng gọn bắt đầu hướng ra phía ngoài khuếch tán, rất nhanh thì hiện đầy toàn bộ lồng bảo hộ.

Lúc này, lý nhân đột nhiên nghe được một tiếng rất nhỏ thanh âm, "Răng rắc", trong lòng chợt lạnh, biết mình cái khiến đã không chịu nổi! Quả nhiên, phi tiên kiếm đâm trúng địa phương xuất hiện một đạo nho nhỏ khe hở.

Sau đó, cái này khe hở lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được mở rộng, chỉ chớp lát sau, toàn bộ trên màn sáng hiện đầy giống như mạng nhện vết rạn, tan vỡ sắp tới.

Lý nhân trong lòng biết cũng không còn cách nào vấn hồi rồi, xem ra cái này hương Vân thực lực ngược lại là phải so với hắn dự đoán mạnh hơn vài phần, bất quá cũng không quan hệ, ngược lại tiến nhập thử kiếm đỉnh danh ngạch, hắn đã sớm có, lần này bất quá là muốn luyện tay một chút mà thôi. Làm cho lý nhân hết ý là, chính mình dĩ nhiên sẽ thua bởi một cái như vậy tầm thường, trước kia cũng chưa từng nghe nói qua đệ tử, Yên Vân môn từ lúc nào xuất hiện người như vậy. Xem ra chính mình vẫn là quá tự đại rồi, thậm chí ngay cả hương Vân nhất chiêu chưa từng kể tiếp.

Trong điện quang hỏa thạch, lý nhân đã đi xuống phán đoán.

"Hương huynh, ngừng tay, ta nguyện ý chịu thua! "

Chính mình duy nhất thủ đoạn phòng ngự, gần bị phá rơi, mà căn cứ hương Vân phía trước biểu hiện đến xem, chính mình tốc độ lại không bằng đối phương, lại tiếp tục kiên trì đánh tiếp cũng không có ý nghĩa gì, không bằng tặng cho hương Vân.

Trong nháy mắt, lý nhân cũng đã đem trong đó lợi hại quan hệ phân tích rất thấu triệt.

Hương Vân nhìn thấu lý nhân có lòng nhường đường, mặc dù chẳng biết tại sao, nhưng là triệt hồi rồi pháp thuật.

"Đa tạ đa tạ!" hương Vân lạnh nhạt nói.

"Đạo hữu hà tất mở ta vui đùa, là Lý mỗ tài nghệ không bằng người mới đúng, đa tạ Hương huynh thủ hạ lưu tình, chúng ta thử kiếm son tạm biệt!" lý nhân về mặt chân thành nói, nói xong, liền vội vã xuống đài.

Dưới đài, Dịch Lam sớm đã bị hương Vân biểu hiện ra thực lực khiếp sợ rồi, xem ra, hương Vân linh lực chắc là khôi phục, bởi vì hắn cuối cùng vẫn là sử dụng linh lực. Cứ như vậy, người cuối cùng luyện khí kỳ danh ngạch sẽ phải rơi vào trong tay của hắn, không sai, Vì vậy Dịch Lam trước lòng thấp thòm bất an rốt cục định xuống dưới.

"Hương mỗ ở chỗ này, ai dám đánh một trận!" hương Vân đứng ở tròng thượng, nương mới vừa chém xuống lý nhân dư uy rống lên một tiếng.

Dưới trận này nguyên bản xuân xuân dục động đệ tử lúc này nhưng cũng đánh mất tranh đoạt dũng khí và quyết tâm, bị hương Vân liên tục luồng tràng biểu hiện chiết phục, trong chớp lát dĩ nhiên không người nào dám tới ứng chiến.

Ngược lại là này vô sở sự đệ tử lại bắt đầu xi xào bàn tán đứng lên, nhưng thanh âm càng lúc càng lớn.

"Người này là ai vậy a, thậm chí ngay cả thiên đạo phái lý nhân Lý sư huynh đều không phải là đối thủ của hắn..."

"Đúng vậy, cảm giác lần này Yên Vân môn uy phong không nhỏ a, nghe nói bọn họ đệ tử nòng cốt ở Trúc cơ kỳ thi đấu cũng đại xuất danh tiếng."

"Xem ra Yên Vân môn còn không dễ chọc a."

"Xuyt... Loại chuyện như vậy không phải là chúng ta nên thảo luận rồi, tiểu tâm rước lấy phiền phức."

Đương nhiên trong đó cũng không có thiếu phản đối tiếng.

"Ta xem a, lý nhân sư huynh hơn phân nửa không có xuất toàn lực."

"Ta cảm thấy được có đạo lý, dù sao nghe nói Lý sư huynh đã có xuất hành tư cách, không cần liều mạng."

"

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy cái này Yên Vân cửa tu sĩ nhất định lấy phương thức gì che giấu tu vi của mình, hơn phân nửa đã trúc cơ..."

...

Nhưng rất nhanh, hướng Vân thân phận đã bị hữu tâm nhân nghe được rồi.

"Các ngươi không biết a!, ta nghe nói người này trước vẫn là Yên Vân cửa đệ tử nòng cốt, không biết vì nguyên nhân gì, bị giáng chức vì đệ tử cấp thấp, từng một lần im hơi lặng tiếng đã nhiều năm."

Tin tức rất nhanh thì truyền ra, đại gia mới chợt hiểu ra, đối với hướng Vân thực lực cũng sẽ không lại có cái gì hoài nghi, dù sao làm qua đệ tử nòng cốt, tự nhiên có chỗ hơn người.

Ở hướng Vân chiến tích phía dưới, nhưng lại không người nào dám tới khiêu chiến, Vì vậy, người cuối cùng danh ngạch thuận lợi rơi vào hướng Vân chi tay, hướng Vân từ phụ trách trưởng lão trong tay tiếp nhận ngọc bội, về tới Yên Vân môn vị trí.

Hướng Vân cảm giác Yên Vân môn dẫn đội trưởng lão —— thạch nguyên, nhìn nhiều chính mình vài lần, còn chưa kịp ngẫm nghĩ, lực chú ý liền bị tràng thượng một lần nữa hấp dẫn.

Tràng thượng đi lên một vị hòa ái lão giả, lớn tiếng tuyên bố: "Tiến nhập thử kiếm đỉnh danh ngạch đã phân phối hoàn tất, mỗi bên môn phái đệ tử có thể hiện hành đi về nghỉ một đoạn thời gian, chậm đợi ba tháng sau thử kiếm sơn mở ra!"

Người này chính là Thanh Châu vì số không nhiều vài cái nguyên anh lão quái một trong! Chính là do hắn cùng mấy vị khác nguyên anh tu sĩ cùng nhau mở ra thử kiếm đỉnh cấm chế.

Lời vừa nói ra, tự nhiên không người phản đối. Các môn phái đệ tử lục tục rời đi, Yên Vân cửa đệ tử cũng đều ngồi lên thạch nguyên một chiếc thuyền, chiếc thuyền này là trong môn nhất kiện dùng để phi hành linh khí, chỉ cần ở đặc định vị trí an trí trên linh thạch, liền có thể bắt đầu dùng, có thể chứa mấy trăm người.

Lần này Thí kiếm đại hội, tứ đại môn phái dĩ nhiên tương xứng, ở danh ngạch tranh đoạt mặt trên, không có có bất kỳ môn phái nào chiếm thượng phong, đây đối với Yên Vân cửa nói ngược lại là một chuyện tốt, chỉ ít tạm thời dừng lại những môn phái khác lòng mơ ước, để cho bọn họ có nơi kiên ky.

Lúc này, hướng Vân cùng Dịch Lam tọa ở trên thuyền trên boong thuyền, dùng thần thức truyền âm.

"Tiểu Vân, linh lực của ngươi khôi phục sao?"

Hướng Vân cười khổ, lắc đầu, không có giải thích nhiều.

Một lúc lâu sau, đoàn người chạy về Yên Vân cửa sơn môn, chúng đệ tử oanh một cái tức tán, nhao nhao trở lại chỗ ở của mình.

Hướng Vân trong động phủ.

Hướng Vân nhưng ra một đạo cách âm Phù, "Tiểu Dịch, lần này bên trong cơ thể của ta có chút cổ quái, linh lực chậm chạp không có khôi phục dấu hiệu."

"Vậy ngươi mới vừa linh lực là..."

"Vừa rồi ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, trong cơ thể đột nhiên thì có sáu đạo linh lực có thể sử dụng, bây giờ còn có lưỡng đạo."

Hương Vân lựa chọn giấu giếm tiền anh việc.

"Cái này... Cái này nên làm thế nào cho phải... "

"Ai, chỉ có đi được tới đâu hay tới đó rồi! "

Mặc dù có chút bất đắc dĩ, thế nhưng hai người chung quy không còn cách nào giải quyết cái vấn đề khó khăn này, cuối cùng bởi vì hương Vân liên tục sử dụng thăng tới trời cao bước, thể lực tổn hao quá lớn, cần nghỉ ngơi, cho nên Dịch Lam vẫn là lỵ khai.

Thăng đến cuối cùng, hương Vân linh lực vẫn không có khôi phục bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Lại lấy được linh lực

Cứ như vậy, thời gian ở hương Vân mỗi một ngày chờ đợi trung quá khứ, nhưng tu vi của hắn lại chậm chạp không có khôi phục.

Lúc này khoảng cách Thí kiếm đại hội kết thúc đã thời gian gần một tháng rồi, lần này linh lực biến mất thời gian dài độ vượt qua xa hương Vân dự liệu, cũng may tiền anh có trấn an qua hắn, nói cho hắn biết kiên trì các loại có thể, nếu không... Ước đoán hắn đều muốn điên mất rồi, chỉ bất quá tiền anh nhưng vẫn không chịu nói cho hắn biết vì sao linh lực biến mất.

Hương Vân trong lòng có chút bất đắc dĩ, khoảng cách thử kiếm son mờ ra thời gian đã không đủ hai tháng, nếu như tu vi nếu không khôi phục, chính mình liền không còn cách nào chuẩn bị càng nhiều hơn thủ đoạn, đến lúc đó thì phiền toái. Hương Vân sợ hơn chính là, nếu như đến thử kiếm son mờ ra lúc, linh lực còn không khôi phục...

Hương Vân đều không dám nghĩ tiếp, vậy mình ước đoán cũng chỉ có thể bỏ qua.

Đột nhiên, đang ở hương Vân miên man suy nghĩ chi tiết, hắn cảm giác được thân thể trở nên nhẹ nhàng, nhãn tình sáng lên, hắn dĩ nhiên cảm nhận được trong không khí linh lực!

Giờ khắc này, hương Vân đột nhiên có một loại muốn khóc xung động.

Không sai, tiêu thất đã lâu linh lực rốt cục đã trở về!

Hương Vân thi triển nội thị thuật, trong cơ thể vùng đan điền, vẫn là bộ kia quen thuộc dáng dấp —— một gốc cây xanh Liên cắm rễ ở hỗn độn trên, chìm chìm nổi nổi, xanh Liên muốn mở chưa mở, triển khai một mảnh hoa nhỏ cánh hoa, mà ở vào xanh Liên trong, có thể chứng kiến một vùng xanh Hồ, chính là linh lực vị trí, giữa hồ trên, xanh Liên nâng là viên kia thân bí hạt châu.

Ở xanh Liên xa xa, tiền anh vị trí, lúc này biến thành một thanh kiếm.

Hương Vân ném thử lấy thần thức truyền âm câu thông, hồi lâu, trong kiếm truyền ra một thanh âm mệt mỏi, ở hương Vân tâm thần trong quanh quẩn.

"Nhưng là thời giờ của ta không nhiều lắm, ngươi chọn lựa vấn đề khẩn yếu nhất hỏi trước..." "

Tiền anh thanh âm nghe vẫn là hết sức vô lực, nghĩ đến cái này mấy lần bởi vì hương Vân đại phí linh lực đưa đến nguyên bản là bị thương thân thể càng thêm suy yếu a !.

"Tiền bối, vân bối có mấy vấn đề muốn xin nghỉ một cái, đệ nhất, không biết tiền bối là người phương nào, đến từ căn gì phái giới; đệ nhị, tiền bối sống nhờ ở trong cơ thể ta không biết để làm gì ý; đệ tam, về ta linh lực biến mất nguyên nhân..." mặc dù có chút xấu hổ, nhưng hương Vân vẫn là muốn đem mấy vấn đề này biết rõ ràng, nhất là tiền anh thân phận.

"Được rồi, ta gọi ngô linh, về sau ngươi cũng không cần gọi tiền bối, trực tiếp kêu tên được rồi," tiền anh dừng một chút, tựa hồ đang suy nghĩ kế tiếp nên như thế nào đi nói, lúc này mới tiếp tục nói: "Còn như thân phận của ta, cái này ngươi không cần phải xen vào, ngươi hiện nay chỉ cần biết ta đối với ngươi không có ác ý gì, tạm thời sống nhờ bên trong cơ thể ngươi cũng là bất đắc dĩ, còn như nguyên nhân, nói vậy ngươi cũng có thể có thể đoán được, lúc đó ta thân chịu trọng thương, miễn cưỡng trốn xuống tới đã đúng là không dễ, cho nên chỉ có thể ở bên trong cơ thể ngươi một bên tránh né nhân giới

quy luật, một bên chữa thương... "

"Mặt khác, ta ngươi hai người bây giờ đã là tính mệnh tương liên, cho nên ta chẳng những sẽ không hại ngươi, càng biết đem hết toàn lực trợ giúp ngươi phi thăng." tiên anh nói một hơi đoạn văn này, tựa hồ có hơi lực kiệt, nghỉ ngơi một lúc lâu, chỉ có trả lời hướng Vân vấn đề thứ ba.

"Còn như linh lực của ngươi biết tiêu thất vấn đề này, nói thật, tự ta cũng không rõ lắm, nếu không phải là lần này ở trên thân thể ngươi chứng kiến, ta còn không biết có cái chủng này cổ quái linh căn. "

Nghe xong đoạn văn này, hướng Vân như bị tình thiên phích lịch, trong khoảng thời gian ngắn, trong lòng lo lắng vạn phần.

", ngô... Ngô linh, nếu như ta linh căn vẫn như vậy không còn cách nào ổn định, ta đây không phải thời khắc sẽ có linh lực biến mất tại hạ ngầm sao? Phải làm sao mới ổn đây! "

"Ngươi cũng không cần quá lo lắng, tuy là ta chưa nghe nói qua, nhưng bao nhiêu ta có biện pháp chậm rãi giúp ngươi vững chắc, bất quá việc này không gấp được..." ngô linh an ủi hướng Vân, "Nếu như ngươi giống như lần này thông thường tao ngộ nguy cơ sinh tử, ta cũng sẽ không ngồi xem mặc kệ, nhất định sẽ xuất thủ giúp ngươi, thế nhưng ta hiện tại đã vô cùng hư nhược rồi, cho nên ngươi chính là được bản thân tiểu tâm, Khái khái... "

Hướng Vân có chút buồn bực, vì sao chính mình sẽ phát sinh nhiều như vậy kỳ kỳ quái quái sự tình a, lúc này hần đột nhiên nghĩ đến cái gì.

"Được rồi, ngô linh," lần này hướng Vân nhưng lại gọi cố gắng thuận miệng, "Ngươi biết ta xanh Liên lên hạt châu kia là lai lịch gì sao? "

Sau đó liền một thời gian dài trăm năm, tuy là nhìn không thấy ngô linh biểu tình, nhưng hướng Vân có thể tưởng tượng đến hần hiện tại nhất định nhũn nhẽo, đang ở hướng Vân cho là hần lại đã ngủ say thời điểm, ngô linh đột nhiên mở miệng, "Ta cũng không biết nó là vật gì, dĩ nhiên cường đại đến ngay cả ta đều không thể tới gần, trong cơ thể ta tiên linh lực đối kỳ có một loại sợ cùng thần phục cảm giác," ngô linh dường như lại nghĩ tới điều gì, "Được rồi, ta đã thấy vật này! "

Hướng Vân nhãn tình sáng lên, đang mong đợi hần tiếp tục nói đi xuống.

"Ở tiên giới thời điểm, có một ngày, đột nhiên có một viên thần bí hạt châu phá khai rồi tiên giới vách ngăn, phủ xuống đến rồi tiên giới ở giữa, chính là nó! Một lần dẫn phát rồi tiên giới đại loạn, cuối cùng không biết tung tích, làm sao đến tới ngươi nơi này? "

"Trong lúc vô ý nhặt được..." hướng Vân không có nói thật.

"Vật ấy không biết để làm gì đường, nhưng nếu có thể phá ra tiên giới vách ngăn, chắc là thập phần cường đại mới đúng. Ah, ngươi xanh Liên dưới khí chính là hỗn độn khí độ, hỗn độn khí là do tiên thiên cương khí phân đi ra, Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa sau đó, đem nguyên bản nằm ở trong thiên địa hỗn độn khí độ cô đọng thành vì tiên thiên cương khí, dùng để cách trở các giao diện lẫn nhau công phạt, cũng liền tạo thành 'Giao diện vách ngăn', chắc là hạt châu này bảo vệ ngươi, cho nên ngươi mới không có bởi vì hỗn độn khí mà bạo thể mà chết. "

"Lần trước truyền cho ngươi tiên văn tâm quyết, bọn ngươi đến trúc cơ sau đó mới tu luyện, ngươi bây giờ cần đem luyện khí mỗi bên tăng công pháp tu luyện một lần, bằng không ngươi Luyện khí kỳ thi không phải là viên mãn, tự nhiên không còn cách nào trúc cơ! "

"Lần trước giúp ngươi luyện hóa sáu đạo linh lực, thật đang tiêu hao rồi ta nhiều lắm tinh lực, ta muốn nghỉ ngơi thật khỏe một chút..." ngô linh thanh âm càng ngày càng nhỏ, cuối cùng biến mất, xem ra là thực sự lần nữa lâm vào trong giấc ngủ say.

Hướng Vân bắt đầu tiêu hóa ngô linh nói, có người nói, ngô linh không có lý do gì lừa gạt mình, chính như hần nói, hướng Vân có thể cảm nhận được hai người hôm nay là tính mệnh tương liên, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. Nhưng cái này tu tiên giới, vốn là ngươi lừa ta gạt, người nào lại có thể nói rõ chứ? Chính mình nếu không cẩn thận mệnh thuộc về hoàng tuyền, hối hận cũng không kịp rồi. Cho nên nhưng nên có tâm phòng bị người, hướng Vân cũng không có nói cho ngô Linh Châu từ lai lịch.

Bất quá, hướng Vân sở dĩ không có áp dụng bất kỳ thủ đoạn nào tới phòng bị ngô linh, chủ yếu còn là bởi vì mình chỉ là chính là một cái Luyện khí kỳ đệ tử, muốn giấu diếm được ngô linh tay máy chân sợ rằng vẫn là rất khó, ngược lại biết biến khéo thành vụng, cho nên hướng Vân cũng chỉ là ở trong lòng đề cao cảnh giác mà thôi.

Việc cấp bách, là phải tiếp tục tăng cao tu vi mới được, dựa theo ngô linh thuyết pháp, chính mình cần đem Luyện khí kỳ ngũ đến chín tầng võ thuật một lần nữa tu luyện một lần, chỉ có có thể chân chánh đạt được viên mãn cảnh.

Mặt khác, trước hần bề quan nghiên cứu linh dực Thời đã xem qua tiên văn tâm quyết, bộ này tâm quyết là trúc cơ công pháp, Trúc cơ kỳ mới có thể tu luyện, thế nhưng hướng Vân lúc này đã có bên ngoài ý nghĩ của hần...

Chương 23: Kinh thiên bí văn

Tuy là, hướng Vân hiện tại không còn cách nào tu luyện thiên văn tâm quyết công pháp, thế nhưng thiên văn tâm quyết trung ghi lại không ít bí thuật ngược lại là có thể trước giờ tu luyện, hơn nữa, linh lực còn rất nhiều đồ đặc cần phải đi lĩnh ngộ...

Hướng Vân lại cảm nhận được cảm giác áp bách, phát một đạo truyền âm phù thông tri Dịch Lam chính mình linh lực sau khi khôi phục liền lập tức bắt đầu rồi bế quan, bắt đầu rồi dài dằng dặc thêm khổ khan đã tọa quả trình tu luyện.

Hướng Vân hai chân ngồi xếp bằng, xoay tay phải lại, một chai Định Linh Đan xuất hiện ở trong tay. Hướng Vân còn dư lại Định Linh Đan còn rất nhiều, xanh Hạc vì hắn chuẩn bị toàn bộ Luyện khí kỳ tu luyện cần linh đan, lúc này, tuy là hiệu quả đã không lớn, nhưng có chút ít còn hơn không.

Nghĩ đến xanh Hạc, hướng Vân không khỏi có chút sầu não, nghĩ đến xanh Hạc khai báo, lại cảm thụ được áp lực trọng đại. Tạm thời đem những ý nghĩ này đều không hề để tâm, hướng Vân bắt đầu rồi lần này tu luyện.

...

Một tháng sau, hướng Vân đi ra động phủ. Lần bế quan này thời gian tuy là ngắn, thế nhưng hướng Vân thu hoạch vẫn là vô cùng lớn, tuy là biểu hiện ra tu vi không có biến hóa, nhưng trên thực tế nội bộ biến hóa vẫn rất lớn, nghĩ đến lần bế quan này kết quả, hướng Vân không khỏi có chút tự đắc, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, nhìn ra, hướng Vân tâm tình phi thường tốt.

Hướng Vân đã đem tu vi một lần nữa tu luyện tới Luyện khí kỳ đại khái tầng bảy đáng vẻ chừng, kết quả, linh lực trong cơ thể mặc dù không có tăng nhiều, thế nhưng phẩm chất tựa hồ trên rồi một cấp bậc, nhan sắc trở nên càng thêm thâm thúy. Số lượng không có đôi, chất đã xảy ra bay vọt! Có thể nói bây giờ hướng Vân một tia linh lực có thể để qua người khác tốt vài tia. Mặt khác, linh lực một ít những thứ khác tiểu pháp thuật, hắn cũng tu tập một cái, bao quát thiên văn tâm quyết trong pháp thuật...

Nói chung, lần bế quan này kết quả làm cho hướng Vân hết sức hài lòng, vì vậy cũng trước giờ xuất quan, khoảng cách Thí kiếm đại hội kết thúc đã hai tháng, nói cách khác còn một tháng tả hữu, thử kiếm son nên mở ra! Hướng Vân muốn ra ngoài một chuyến, một mặt là muốn đem trên người một bộ phận Định Linh Đan cùng với linh khí hồi đoái thành linh thạch; về phương diện khác, trong khoảng thời gian này bởi vì Thí kiếm đại hội, linh lực vẫn đề cùng với tu luyện, hơi quá đáng khẩn trương, muốn giải sầu một chút.

Hướng Vân lưu lại truyền âm phù cho Dịch Lam, phải đi quản sự địa phương lãnh được một khối xuất sơn lệnh bài. Vì để tránh cho Luyện khí kỳ đệ tử xuống núi gây chuyện, luyện khí kỳ đệ tử xuống núi số lần là bị hạn chế.

Hướng Vân ngoại trừ môn phái, ra Yên Vân môn phạm vi thế lực hiện thời, thay đổi một bộ trường sam màu xanh, đem Yên Vân cửa quần áo đệ tử đồ trang sức đổi xuống dưới.

Hướng Vân một đường hướng bắc, độn tốc độ toàn bộ khai hóa, mặc dù không có sử dụng bất kỳ linh khí bao quát linh lực, thế nhưng độn quang cũng đã hết sức nhanh! Một đạo thanh sắc cầu vòng hướng về Thanh Châu phương bắc bỏ chạy, hắn đã có muốn địa phương muốn đi rồi.

Phi hành đã hơn nửa ngày, hướng Vân rốt cục đi tới đích đến của chuyến này —— bắc định quốc.

Bắc định quốc, khoảng cách Yên Vân môn đã có mấy chục triệu dặm xa, đã đến Thanh Châu biên giới, lại tiếp tục hướng bắc chính là cực bắc đất, là một đại cấm khu. Bắc định quốc bởi vì khoảng cách bên cạnh Ký Châu cũng vô cùng gần, bình thường sẽ có tu sĩ vắng lai, cho nên nơi này thương nghiệp xem như là tương đối phồn vinh, bắc định quốc kỳ thực chính là một cái nho nhỏ thành trì, một thành tức là một quốc gia!

Lúc này bắc định quốc trước, một gã nam tử áo xanh độn quang rút xuống, vỗ vỗ bụi đất trên người. Nam tử đang muốn đi vào cái thành trì này, đột nhiên lại nghĩ tới điều gì, chỉ thấy nam tử không biết dùng loại nào pháp thuật, thân hình đại biến, dĩ nhiên hóa thành một cái nho sinh đáng dấp, trong tay còn nhiều hơn một thanh chiết phiến, trên người phảng phất còn có nho sinh vẻ này đáng về thư sinh.

Không cần phải nói, người tới tự nhiên là hướng Vân rồi, mà hắn sử dụng pháp thuật, là thiên văn tâm quyết một người trong phi thường thực dụng pháp thuật, đổi thành "Dễ thiên thuật", đây bất quá là pháp thuật này da lông mà thôi, hướng Vân nhìn bầu trời Văn tâm quyết trung đối kỳ cực kỳ tôn sùng, truyền thuyết một ngày tu luyện tới đỉnh tiêm, như vậy thậm chí có thể đổi mệnh thiên địa này.

Tuy là không phải lần thứ nhất sử dụng dễ thiên thuật rồi, thế nhưng hướng Vân vẫn bị dễ thiên thuật hiệu quả thần kỳ rung động. Đem so với những thứ khác đổi khuôn mặt phương pháp, dễ thiên thuật dĩ nhiên có thể hoàn toàn thay đổi một người khí tức.

Bất quá dễ thiên thuật cũng có chỗ thiếu hụt, hướng Vân hiện nay thi triển dễ thiên thuật chỉ có thể duy trì liên tục khoảng bốn canh giờ, hơn nữa trong khoảng thời gian ngắn không thể lần nữa sử dụng.

Hướng Vân suy nghĩ một chút, nơi đây tóm lại là thuộc về ngự linh tông địa bàn, chính mình vẫn phải là cẩn thận một chút.

Hướng Vân cứ như vậy thay đổi nhất thân hành đầu, nghênh ngang vào thành. Kỳ thực lại nói tiếp, cái này nên tính là hướng Vân lần đầu tiên vào thành a

!! Từ nhỏ đến lớn, hướng Vân còn thật không có trải qua thành.

Hướng Vân thấy được một gian quán trà, liền đi vào, trong quán trà có rất nhiều tu sĩ, xem ra cũng có bên ngoài bất phàm.

Hướng Vân một bên thưởng thức trà, một bên vô ý thức thả ra thần thức, không biết tại sao thần thức của hắn cũng ở lần bế quan này trung tăng trưởng không ít, một cái luyện khí kỳ tu sĩ bây giờ thần thức lại nhưng đã có thể bề bầy trúc cơ sơ kỳ tu sĩ!

Đột nhiên hướng Vân thần sắc khẽ động, tựa hồ là phát hiện gì rồi, lập tức bất động thanh sắc đem thần thức điều hướng quán trà một chỗ.

Xem bên ngoài phương hướng, là một căn phòng riêng, thế nhưng phòng cách âm tráo tựa hồ không có tác dụng chút nào, hướng Vân không có áp lực chút nào mà xâm nhập đi vào. Hướng Vân sờ đi làm như vậy, là bởi vì, vừa rồi hắn thần thức vô ý nghe được mơ hồ có "Phường thị" hai chữ. Mà hướng Vân cũng đang muốn tìm được một chỗ tương đối khá phường thị tiến hành giao dịch, cho nên đã nghĩ nghe trộm.

Lúc này lại phát hiện hai người lại tựa như có lẽ đã nhảy qua cái đề tài này, đang muốn đem thần thức rút về, hai người lời kế tiếp lại làm cho hắn thất kinh!

"Kim đạo hữu, chúng ta Thánh giới tới sứ giả, đã phủ xuống đến rồi Ký Châu, thế nhưng phá giới lúc hơi chút bị thương điểm nguyên khí, cho nên cần một ít thời gian điều trị... Cho nên tạm thời vẫn không thể tới Thanh Châu!" một gã hắc bào nam tử nói mà không có biểu cảm gì nói.

"Đây là tự nhiên, các loại đại nhân thương thế dưỡng hảo trở lại cũng không trễ, chỉ là..." vị kia họ Kim tu sĩ lại là một nữ, "Chỉ là, Ma giới bằng lòng ta ngự linh Tông sự tình cũng không nên quên rồi. "

"Đây là tự nhiên, chỉ cần các ngươi ngự linh Tông dựa theo ta Thánh giới yêu cầu, Thánh giới đương nhiên sẽ không nuốt lời, không thể thiếu chỗ tốt của các ngươi." hắc bào nam tử mặt ngoài bằng lòng, nhưng trong mắt lại rõ ràng hiện lên ánh mắt khinh thường.

Hướng Vân trong chốc lát khiếp sợ, dĩ nhiên quên mất thu hồi thần thức, hắc bào nam tử đột nhiên biến sắc, khóe miệng khẽ động, một tiếng hừ lạnh.

Hướng Vân cảm thấy óc một hồi đau đớn, lúc này mới phát hiện chính mình vừa rồi tập trung đi qua thần thức đã bị cắt đứt, hướng Vân sắc mặt tái nhợt, chỉ cảm thấy một hồi long trời lở đất đau đớn, thần thức công kích!

Hướng Vân trầm nghĩ không tốt, xem ra bên trong người tu vi hơn xa chính mình, chính mình nghe lén được trọng yếu như vậy tin tức, tất nhiên sẽ không dễ dàng buông tha chính mình, hướng Vân hốt hoảng tông cửa xông ra, cước bộ có chút phù phiếm.

Hắc bào nam tử lúc này chỉ có bình tĩnh mà đi ra, "Muốn chạy? "

Hướng Vân thật không ngờ thần thức thu được thương tổn thật không ngờ nghiêm trọng, kỳ thực, đây cũng là bởi vì hướng Vân là lần đầu tiên chịu đến thần thức công kích, lúc này mới trong chốc lát không thể chịu đựng được to lớn đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Được cứu vớt cùng tự cứu

Tốt ở trong thành là hạn chế phi hành, hướng Vân tuy là tiến độ thất tha thất thểu, nhưng tốt xấu bởi vì nhiều người, cho nên hắc bào nam tử trong chốc lát không có đuổi theo.

Hướng Vân có chút nóng nảy, lúc này, trong cơ thể yên lặng thật lâu thần bí hạt châu lóe lên một cái, hướng độn mây nào đột nhiên một mảnh thanh minh, đau đớn tiêu thất, hướng Vân hướng về cửa thành chạy tới, chỉ cần đi tới có thể sử dụng độn thuật địa phương, hắn liền có biện pháp thoát thân.

Có thể vấn đề bây giờ là hắn căn bản là không có cách an toàn rút lui khỏi, bên trong thành sắp đặt cấm chế, cho nên không thể phi hành. Chỉ có thể dựa vào sức của đôi bàn chân tới chạy, tuy là bên trong thành cấm ầu đã, thế nhưng hướng Vân tin tưởng đối phương nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào giết chết chính mình.

Hướng Vân thi triển thăng tới trời cao bước, tuy là như trước không đáng chú ý, thế nhưng có chút ít còn hơn không.

Hắc bào nam tử tu vi vượt qua xa chính mình dự liệu, ngay lúc sắp đuổi theo, hướng Vân lòng nóng như lửa đốt.

"Thân pháp nhưng lại cố gắng quý đi, thế nhưng nghe lên trọng yếu như vậy cơ mật, người cho rằng người chạy thoát sao? "

Phía sau cách đó không xa, truyền đến hắc bào giọng nam, đang ở hướng Vân cho là mình không chạy khỏi thời điểm, đột nhiên, hắc cảm thụ được phía sau hắc bào nam tử bước chân dừng lại, sử dụng một cây lá cờ nhỏ, che ở chính hắc, sau đó, một ánh kiếm ám sát đi qua.

Hướng Vân có chút mộng, nhưng đầu óc vẫn là rất thanh tỉnh, mặc dù không biết là ai ra tay giúp hắc, nhưng vẫn là bắt được cơ hội này, mắt một lúc đã chạy trốn tới cửa thành rồi.

...

Cách đó không xa, trong đám người vây xem, một vị lục y nữ tử đứng ở một vị thoạt nhìn rất là hưng phấn, thần tình kích động cô nương phía sau, nhẹ nhàng mà nói một câu: "Tiểu thư, không phải nói tốt không cách dùng thuật sao? Làm sao đột nhiên loạn cứu người a! "

Phía trước vị cô nương kia vĩnh quyết miệng, "Bởi vì ta thích a, người xem phía sau người kia vừa nhìn liền không phải là cái gì người tốt, đường đường Trúc cơ kỳ tu sĩ dĩ nhiên khi dễ một cái Luyện khí kỳ tiểu tu sĩ, hanh, ta chính là nhìn không được! Giáo huấn hắc một chút mà thôi! "

Lục y nữ tử bắt đắc dĩ cười cười, "Có thể là tiểu thư, chúng ta lần này trộm chạy ra ngoài chơi, nếu như bị môn chủ phát hiện... "

"Sợ cái gì, cha ta trong chốc lát nửa khắc tìm không được ta." nói đến đây, cái kia thoạt nhìn vô cùng hoạt bát cô nương không biết nghĩ tới điều gì, cười vui vẻ, hoàn toàn không để ý người chung quanh ánh mắt khác thường.

"Tiểu huynh đệ, ta đã giúp người đến nơi đây a... Ha ha ha! "

Lại nói hướng Vân, tuy là thân pháp nhanh chóng, thế nhưng thần thức nhìn chăm chăm vào phía sau, lại từ đầu đến cuối không có phát hiện là ai ra tay giúp hắc. Bất quá, đừng nói hướng Vân rồi, ngay cả hắc bào nam tử, lúc này cũng là vừa sợ vừa giận! Giận là lại có người dám ở trong thành xuất thủ đánh lên mình, sợ chính là mình dĩ nhiên không có phát hiện rốt cuộc người phương nào!

Lúc này cũng không kịp mảnh nhỏ tìm, vội vàng đuổi theo rồi ngoài thành! Lúc này ngự linh tông tên kia họ Kim nữ đệ tử cũng đuổi tới!

Hướng Vân có chút nhúc nhích, tuy là ra khỏi thành, nhưng là đối phương đuổi tiến độ để cho mình đột thuật không còn cách nào thi triển, không được, tiếp tục như vậy vẫn phải là chết! Một khi bị đuổi theo, hướng Vân cũng không nhận ra đối phương sẽ bỏ qua chính mình!

Trúc cơ kỳ tu sĩ quả nhiên không dễ chọc, nhất là đối phương là từ thượng vị giao diện mà đến!

Ngoại trừ cửa thành, hướng Vân cảm giác được thân sức ép lên buông lỏng, đã là có thể bay được rồi, hướng Vân sau lưng linh lực ngay đầu tiên triển khai, đột tốc độ cực nhanh. Hướng Vân còn ngại không đủ, lấy linh lực triển khai thẳng tới trời cao bước, phối hợp linh lực thi triển, bỗng nhiên tốc độ lại trở nên nhanh hơn!

Sau đó hướng Vân ném ra một xấp dây phù triện, lập tức kích hoạt, đồng thời về phía sau ném đi, không cầu có Công, chỉ cầu không có lỗi! Nhất thời đầy trời hỏa cầu, băng châm... Xuất hiện, nỗ lực ngăn cản hắc bào chân của nam tử bước.

Đồng thời, hướng Vân phun ra một ngụm tinh khí, linh lực sau khi hấp thu, tốc độ lại là tăng vọt! Vọt tới xa xa, hướng Vân trong lòng biết này phù triện căn bản ngăn cản không được quá nhiều thời gian, Vì vậy ngừng lại.

Đừng hiểu lầm, hướng Vân cũng không phải là muốn quyết nhất tử chiến, mà là muốn thi triển một loại đột thuật.

Hướng Vân trong miệng nói lầm bầm, hai tay thật nhanh kết ấn, một loại tối nghĩa khó hiểu chú ngữ từ hướng Vân trong miệng truyền ra, linh lực đột nhiên phát hiện ra hình dạng, rộng lớn cánh đem hướng Vân gắt gao bao vây, một giây kế tiếp, hắc bào nam tử đến, chỉ thiếu một chút điểm, hướng Vân liền không còn cách nào chạy trốn, nhưng mà, đột thuật có hiệu lực, chỉ để lại nhất thiên lông vũ, hướng Vân từ hắc bào nam tử không coi vào đâu tiêu thất!

Hắc bào nam tử nhắm mắt, tản ra thần thức, tìm kiếm hướng Vân tung tích, đột nhiên, khoe miệng hắc nhất câu, "Muốn chạy?" làm như đã phát hiện hướng Vân hình bóng, đang định thi triển pháp thuật đuổi theo, đột nhiên biến sắc, phương viên trăm trượng vẫn như cũ mất đi hướng Vân thân ảnh!

Khoảng cách bắc định quốc không biết bao xa một nơi, lúc này, hướng Vân đang khoanh chân ngồi dưới đất, sắc mặt tái nhợt, không có chút huyết sắc nào.

"Hoàn hảo lần bế quan này trong lúc, linh ngộ 'Mộng vũ độn', nếu không... Thật là chạy trời không khỏi nắng rồi!" hướng Vân lầm bầm nói. Lập tức, hắc ném ra một mặt trận kỳ, một cái đơn sơ phòng hộ trận pháp lấy hắc làm trung tâm, tạm thời tạo dựng lên.

Mộng vũ độn linh lực ẩn dục bên trong ghi lại một cái tiểu pháp thuật, có thể bỏ chạy vô cùng xa, nhưng là đối với thân thể tiêu hao cũng là phi thường lớn.

Liên tiếp sử dụng ba lần mộng vũ độn, đối với hướng Vân mà nói vẫn là ăn không tiêu, lần này hắc tiêu hao đại lượng bản mạng tinh khí, mới từ hắc bào trong tay nam tử tìm được đường sống trong chỗ chết, bất quá may mắn bảo vệ tính mệnh.

Mộng vũ độn không còn cách nào phân rõ phương hướng, cho nên hướng Vân cũng không biết mình tới chỗ nào, hắc mơ hồ cảm thấy một lần cuối cùng sử dụng mộng vũ độn lúc dường như xảy ra ngoài ý muốn!

Bất quá, hiện nay quan trọng nhất là đem tổn thương nhanh lên đường hảo!

Hương Vân lấy ra một ít đan dược chữa thương, không nhiều lắm, chỉ có một chai không đến, dù sao đan dược chữa thương ở Thanh Châu nhưng là có tiền mà không mua được tồn tại, đặc biệt rất thưa thớt.

Hương Vân dùng một viên thuốc, chuyên tâm luyện hóa dược lực, hẳn cũng không lo lắng biết bị đuổi kịp tới, tới thiếu trong một thời gian ngắn, thì không cách nào tìm kiếm đến khoảng cách xa như vậy.

...

Hương Vân lần ngồi xuống này chính là ba ngày, trọn ba ngày, hương Vân thương thể mới có hơi chuyển biến tốt đẹp, dù sao thương là bốn nguyên, hương Vân tốc độ khôi phục có thể có nhanh như vậy liền phải cảm tạ cái viên này đan dược chữa thương rồi.

Đứng lên, thu trận pháp, hương Vân bắt đầu suy nghĩ hẳn nghe lên được tin tức.

Đầu tiên, cùng Ma giới khẳng định thoát không khỏi liên quan, thế nhưng ngự linh Tông lại là chuyện gì xảy ra? Sao lại thế liên lụy vào, hương Vân loáng thoáng còn nghe được rồi Ma giới sứ giả sự tình, Ma giới sứ giả đi tới Ký Châu, chỉ nhưng chắc là bị tổn thương còn không dám cùng ngự linh tông người chạm mặt, như vậy hai người đến tốt cùng có gì âm mưu đâu?

Nghĩ đến Ma giới, hương Vân lại nghĩ đến xanh Hạc từng nói tiên đoán, Ma giới xâm lấn, xem ra là sự thật, nhưng là thế nào sẽ như vậy sớm?

Còn có, cái kia âm thầm trợ giúp chính mình ngăn cản hắc bào nam tử người là ai đâu?

Hương Vân trong lòng tràn đầy nghi hoặc, lúc này thầm nghĩ trở lại trong môn phái đi, nói cho chương môn nhóm chuyện này, ngự linh Tông đầu nhập vào Ma giới thế lực, lần này bị hẳn phát hiện, sợ rằng biết chỗ cùng rút gậy, làm ra chuyện gì.

Hương Vân đột nhiên nhớ ra rồi, ngự linh Tông là có một cái đệ tử trẻ tuổi gọi là "Kim tuyết dung", nàng là ngự linh tông một đời thiên kiều, lần trước đang thử kiếm trong đại hội, hương Vân thấy qua nàng xuất thủ, không nghĩ tới nàng cũng tham dự vào, nghe bọn hắn đang lúc nói chuyện, sợ rằng ngự linh Tông thật sự có vấn đề!

Hương Vân lại nghĩ đến một chi tiết, lúc đó thu được thần thức lúc công kích, mình dễ thiên thuật trong lúc vô ý bị phá đi! Lộ ra hình dáng, bây giờ, muốn rời khỏi mảnh này thuộc về ngự linh tông địa bàn, chỉ sợ là không dễ!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Ngoài ý muốn

Hương Vân dễ thiên thuật bởi vì không quá quen luyện, chỉ là người mới học, cho nên ở thu được thần thức lúc công kích, trong chớp lát mất đi không chế. Ước đoán hiện tại ngự linh tông trong phạm vi khẳng định đang toàn lực bắt chính mình, cái này nên làm thế nào cho phải?

Hương Vân triệt hồi trận pháp, quyết định trước dạo quanh một lượt, đầu gì hương Vân vẫn là có thể lợi dụng dễ thiên thuật hơi chút che đậy một cái.

Bất quá tốt vào lúc này, hương Vân thương thể bên trong cơ thể cũng trên cơ bản khôi phục, ngược lại cũng không trở ngại sự tình. Cho nên hương Vân muốn trước đi dò thám hư thực, không biết mình loạn xạ đến tới chỗ nào.

Hương Vân lần nữa thi triển dễ thiên thuật, cái biến bề ngoài, triệt hồi rồi trận pháp.

Phóng tầm mắt nhìn tới, bốn phía đều là một mảnh vô tận cánh đồng hoang vu, hương Vân trong chớp lát không còn cách nào phán đoán nơi này là nơi nào, hẳn đại khái phán đoán phương hướng một chút, hướng về phía nam bắt đầu phi độ, đương nhiên không có sử dụng linh khí phụ trợ chính mình đi, bất quá độ tốc độ đã thật nhanh rồi.

Bay gần một canh giờ, hương Vân đột nhiên cảm giác được có cái gì không đúng, vì sao phi lâu như vậy đều không có bóng người đâu? Hơn nữa địa hình trước sau như một chính là một mảnh bình nguyên...

Hương Vân có chút hoang mang, Thanh Châu dường như cũng không có chỗ như vậy a! Hương Vân tiếp tục bay, lại qua nửa canh giờ, hương Vân rốt cục ý thức được như vậy bay xuống đi chỉ biết không có kết quả gì, hoàn toàn là đang lãng phí thời gian của mình, hương Vân trong lòng rất là lo lắng, đột nhiên nghĩ đến nhất chiêu.

Vì vậy hấn ngừng lại, lẩm bầm nói, "Làm sao đã quên một chiêu này?" hương Vân đột nhiên nghĩ tới chính là linh dịch! Hương Vân thần thức kỳ thực cũng không nhiều, không thể bao trùm rất phạm vi lớn địa khu, cho nên dùng thần thức thăm dò không thể làm, thế nhưng nó có thể lợi dụng linh dịch.

Hương Vân đem thần thức phân bố tại thân thể bốn phía, sau đó liều mạng vũ linh dịch, từng vòng sóng gọn tán ra, linh dịch mặt trên rơi đại lượng lông vũ, rải tại thân thể bốn phía thần thức lúc này bám vào ở vũ trên lông, đi theo sóng gọn tán ra.

Đây chính là hương Vân nghĩ ra đích phương pháp xử lý, lợi dụng linh dịch mềm mại, linh dịch lông vũ là có thể bay đến rất xa, đem thần thức bám vào ở lông vũ trên, là có thể thăm dò đến chỗ xa hơn rồi!

Hương Vân yên lặng cảm thụ được lông vũ truyền về tin tức, thời gian từng giờ từng phút đi qua, rốt cục, hương Vân cảm nhận được một cái lông chim phát hiện tu sĩ tồn tại!

Hương Vân có chút kích động, thế nhưng cảm thụ được là ở phương bắc, hương Vân trong lòng càng thêm kỳ quái...

Theo lý thuyết hướng bắc chắc là hướng cực bắc nơi đi a? Bất kể nói thế nào, hương Vân vẫn là động thân, lần này vận dụng linh dịch, tốc độ phi hành nhanh hơn, so với trước nhanh hơn rất nhiều.

Lại như vậy phi hành tiếp cận một canh giờ, hương Vân rốt cục thấy được một tòa thành trì!

Lúc này địa hình hoàn cảnh cũng phát sinh biến hóa, không còn là phía trước cánh đồng hoang vu rồi, mà là biến thành thảo nguyên. Ở trên thảo nguyên có một khu cỏ xưa thành trì, còn chưa tới gần, hương Vân liền cảm nhận được một khí tức cổ xưa xông tới mặt. Trên thành trì trên tấm bảng viết hai chữ to —— thành hoang!

Thành hoang, thành hoang... Hương Vân nói thầm hai chữ này, luôn cảm giác có chút quen thuộc, luôn cảm giác đã gặp qua ở nơi nào.

Đột nhiên hương Vân linh quang lóe lên, được rồi, thành hoang, hoang vực!

Không sai, chính là hoang vực! Hương Vân rốt cuộc biết mình tới chỗ nào! Thế nhưng sau khi biết, hương Vân chân mày ngược lại nhíu càng chặt hơn, sao lại thế đi tới nơi này?

Chẳng lẽ là lần thứ ba sử dụng mộng vũ động thời điểm xuất hiện cái ngoài ý muốn?

Hoang vực, là một nơi thần bí, có người nói ở thời kỳ thượng cổ đã từng là một vị đại năng mở ra một cái hang Phủ, tương truyền vị này đại năng cuối cùng thành công phi thăng tiên giới, thế nhưng chẳng biết tại sao, hấn mở ra động phủ làm một chỗ không gian độc lập, lại bắt đầu ở Thanh Châu di động tứ xứ, vị trí không phải cố định.

Bởi vì là lớn có thể phi thăng trước động phủ, cho nên trong lúc nhất thời hấp dẫn rất nhiều người muốn đi tìm bảo, thế nhưng dĩ nhiên không người có thể dự đoán cùng phát hiện nó vị trí cụ thể, hơn nữa, một ngày lâm vào động phủ, đi ra ngoài là phi thường khó khăn.

Rất nhiều năm tới, tiến nhập động phủ rất ít đi ra, chỉ có bên trong động phủ này đã tạo thành nhất định thế lực môn phái thế gia mới có đi ra phương pháp.

Thành hoang là mảnh này không gian độc lập bên trong trung tâm thành thị, hoang vực trung phân bố có đại lượng trước đây đại năng dùng tới bảo vệ động phủ linh thú, cùng với đại lượng trận pháp cấm chế, cho nên người ở tương đối rất thưa thớt, chỉ có không nhiều thành trì, thành hoang chính là trong đó một tòa.

Mà hoang vực tuy là cùng bên ngoài giao lưu rất ít, nhưng là vẫn thỉnh thoảng sẽ có thế gia đại phái tu sĩ đi ra ngoài trao đổi vật tư cùng giao lưu tin tức.

Đương nhiên bây giờ hương Vân chẳng qua là cảm thấy chính mình tựa hồ có hơi phiền toái, tình huống cụ thể hấn cũng còn không rõ lắm.

Nếu đến nơi này, cũng chỉ có thể đi được tới đâu hay tới đó rồi, chỉ ít hiện tại không cần lo lắng sẽ bị ngự linh Tông Chop được, hương Vân cười khỏ.

Vẫn như cũ vẫn là lấy dễ thiên thuật che giấu diện mạo như cũ, sau đó hương Vân cứ như vậy đi vào thành hoang.

Hương Vân vừa đi vào cửa thành, liền thấy một người dáng dấp đầu bóng đầu não nhân —— đúng là người phạm, mà không phải tu sĩ! Cái này nhân loại chứng kiến hương Vân vào thành, lập tức thí diên thí diên chạy tới, xem bộ dáng là cô ý ở cửa các loại, hương Vân có chút mặc danh kỳ diệu, nhưng vẫn là bất động thanh sắc trông coi người kia chạy tới.

"Đại tiên, xin hỏi ngài là lần đầu tiên tới thành hoang sao? Cần một cái hướng đạo sao?"

...

Thì ra chỉ là muốn làm một gã hướng đạo, hương Vân mặc dù không còn như bị một gã người phạm hù được, nhưng vẫn là trong lòng thờ dài một hơi.

"Tốt, thế nhưng ta cần cho ngươi cái gì thù lao đây? "

Hương Vân cảm thấy phi thường thú vị, trong thành hoang, người phạm lại có như đảm thức này, cùng tu sĩ đều có thể sống chung hòa bình, xem ra, cái chỗ này quả thật có nó chỗ không tầm thường, bất quá hương Vân hiện tại cũng không có cái gì bên ngoài ý nghĩ của hấn, mặc dù thật tò mò, thế nhưng hấn bây giờ không có thời gian suy nghĩ những thứ này, hấn hiện tại phải nghĩ biện pháp ly khai hoang vực.

"Không cần không cần, đại tiên, ngươi chỉ cần thưởng cho ta một viên linh đan thì tốt rồi. "

"Linh đan?" lập tức hương Vân liền hiểu hấn là nói cái gì, "Tốt, không thành vấn đề, nếu như ngươi có thể để cho ta thoả mãn, cho ngươi hai khóa cũng là có khả năng. "

Ngươi kia nói đơn giản chính là ngón tay Luyện khí kỳ quần áo đệ tử dùng Định Linh Đan, những đan dược này đối với phạm nhân mà nói là có kéo dài tuổi thọ tác dụng.

"Tốt, đại tiên, tiểu nhân nhất định khiến đại tiên thoả mãn. "

"Ân, từ giờ trở đi, ta liền thuê làm ngươi, ngươi biết cái này trong thành hoang nơi đó có thể ở lại sao? "

"Đương nhiên biết, đại tiên đi theo ta là được. "

...

Hương Vân tự nhiên là chút nào không ý kiến phản đối, đi theo hấn đi, dù sao cường long không phải áp địa đầu xà đạo lý, hấn vẫn hiểu, mà sở dĩ đồng ý làm cho hấn làm hướng đạo, cũng là nguyên nhân này.

Hấn hiện tại cần chút hiểu biết thành hoang, lý giải hoang vực nhân!

Biết rất rõ ràng ngự linh Tông cùng Ma giới âm mưu, lại không thể trở về ngăn cản, vạch trần, hơn nữa thử kiếm son lập tức sẽ mở ra, chỉ còn lại không tới thời gian một tháng rồi, tuy là trong lòng rất gấp, thế nhưng đường hay là muốn chậm rãi đi xuống, dục tốc bất đạt.

Đi tới hoang vực cái này địa phương xa lạ, hương Vân hành sự vẫn phải là cẩn thận một chút, đã trải qua quán trà sự tình sau, hương Vân âm thầm nhắc nhở sau này mình hành sự tuyệt đối không thể lấy mạo hiểm, nhất định phải cẩn thận.

Hương Vân theo tên kia người phạm đi về phía thành hoang phía Đông...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Vạn bảo các

Hương Vân mặc dù gấp, muốn phải nhanh chóng ly khai hoang vực, nhưng hay là chuẩn bị trước biết rõ ràng tình huống nơi này.

Hương Vân theo tên kia Phạm người tới thành hoang phía Đông một chỗ cùng loại khách sạn tồn tại, nộ nhất định linh thạch, hương Vân liền vào ở nơi đây.

"Nơi này là vạn bảo các mở khách sạn, là chuyên môn cho thuê này không có động phủ tu sĩ lâm thời ở." phương nguyên đối với hương Vân giải thích, trước ở trên đường, hương Vân biết là hấn gọi phương nguyên rồi.

"Ân, ta biết. "

Vì vậy hương Vân ở nơi này nghỉ ngơi cả đêm, ở phương nguyên nơi đó nghe được không ít tin tức. Hương Vân đi qua nói xa nói gần phương thức cũng hơi có hiểu chút ít, thế nhưng làm phạm nhân góc độ, đối với mấy cái này nhưng lại không quá hiểu, cho nên hương Vân cũng chỉ là đưa hấn nói làm tham khảo.

Đương nhiên, phương nguyên đối với thành hoang sự tình vẫn rất hiểu, cho nên hương Vân dựa vào sự giúp đỡ của hấn, trong lòng cũng sáng tỏ không ít, trong lòng cũng biết mình nên biết đi nơi nào có thể biết cách đi ra ngoài, hơn nữa chỗ đó mình cũng vừa lúc cần phải đi một chuyến. Chính là vạn bảo

các!

Vạn bảo các, là một cái cường đại thương hội, ở trong thành hoang thế lực rất lớn, thực lực kinh tế rất cường đại, bán ra vật phẩm cũng chưa từng có khiến người ta thất vọng qua!

Ngày hôm sau, hướng Vân liền làm cho phương nguyên mang cùng với chính mình đi đến vạn bảo các cửa hàng địa phương sở tại.

Vạn bảo các ở vào thành hoang tây bộ khu vực, mang theo phương nguyên, có thể dùng hướng Vân tốc độ chậm không ít, hai người tìm thật lâu mới vừa tới mục đích.

Vạn bảo các mặt tiền cửa hàng phi thường xa hoa, là một tòa rất lớn, rất khí phái lầu các, trên lầu các trên bảng hiệu viết vài cái rồng bay phượng múa đại tự ——"Vạn bảo các"!

"Đại tiên, nơi này chính là trong thành hoang nổi danh nhất thương hội rồi..." phương nguyên một bức muốn nói lại thôi đáng vẻ.

Hướng Vân biết trong lòng hẳn suy nghĩ, cười cười, thuận tay cho hẳn hai khóa Định Linh Đan làm làm thủ lao.

"Đa tạ đại tiên!" phương nguyên trong lòng suy nghĩ vị tiền bối này xuất thủ thực sự là hào sảng.

Lúc này hướng Vân đã bước vào vạn bảo các đại môn, vạn bảo các người rất nhiều, hướng Vân đi tới quầy hàng, trước đây hẳn đã dùng dễ thiên thuật cải biến bề ngoài, đồng thời mở ra ngọc bội cấm chế che giấu chân thật tu vi.

Lúc này, quầy hàng nơi đó một cái luyện khí hậu kỳ thiếu nữ hô: "Vị đạo hữu này, không biết muốn mua cái gì đâu? Bản điểm có linh khí, linh đan, linh sủng..."

Một cái luyện khí hậu kỳ đệ tử chẳng qua là quầy một cái nhân viên phục vụ, vạn bảo các thực lực có thể tưởng tượng được.

Hướng Vân âm thầm suy tư một chút, chính mình nhưng thật ra là muốn xem một cái nơi này có không có hoang vực bản đồ bán ra, nhưng là vừa sợ bị người hoài nghi thân phận, bị hữu tâm nhân dễ mất tới, cho nên suy nghĩ một chút, không có nói thẳng ra, mà là thăm dò mà hỏi một câu: "Xin hỏi có cách gian sao? Ta lượng giao dịch có thể sẽ khá lớn."

Cái kia luyện khí hậu kỳ thiếu nữ nghe được câu này, mừng rỡ, xem ra là có khách hàng lớn tới cửa. Nàng thử dò xét một cái hướng Vân tu vi, lại có phát hiện không bất cứ tác dụng gì, nhưng lại không có có phát hiện gì. Bởi vì ngọc bội nguyên nhân, che giấu hướng Vân tu vi thật sự, cho nên thần tình lúc này bắt đầu trở nên cung kính.

"Đạo hữu, xin mời đi theo ta." nói xong thiếu nữ liền hướng thang lầu đi tới, hướng Vân khoe miệng hơi hơi nhếch lên, tự nhiên cũng là theo chân nàng lên lầu.

Hướng Vân theo thiếu nữ đi tới vạn bảo các lầu hai, lúc này lầu hai đã có một gã cô gái áo tím đang chờ đợi.

"Tỷ tỷ, có khách hàng lớn tới, người tốt nhất chiêu đãi, ta đi xuống trước." thiếu nữ lại đi xuống lầu.

Mà trên lầu tên kia mới vừa rồi bị gọi là tỷ tỷ cô gái áo tím, lúc này cũng hướng hướng Vân cười cười, quyến rũ nói một câu, "Đạo hữu tốt! "

Hướng Vân quan sát một chút tên nữ tử này, dáng dấp nhưng lại thật không tệ, hướng Vân trong chớp lát lại có chút tâm viên ý mã, bất quá chỉ là trong nháy mắt, hướng Vân liền ý thức được chính mình trúng đối phương mị hoặc thuật, hướng Vân cắn cắn đầu lưỡi, cảm giác đau đớn cùng máu tươi mùi có thể dùng hướng Vân thanh tỉnh lại, trong mắt cũng khôi phục lại sự trong sáng.

Hướng Vân có bất mãn mà nhìn chằm chằm cô gái áo tím, mà hậu giả lúc này có chút kinh ngạc, tựa hồ là không ngờ rằng hướng Vân đã vậy còn quá nhanh khôi phục lại, hướng Vân mở miệng nói: "Đạo hữu, đất Các đạo đãi khách lễ nào chính là như vậy sao? "

Cô gái áo tím lúc này mới phục hồi tinh thần lại, "Cái này, ngưng ngưng, chúng ta chỉ là muốn nhìn đạo hữu có hay không có tới lầu hai tư cách, cũng không ác ý..."

"Ah? Phải? Kết quả kia như thế nào đây? Đã thỏa mãn?" nói đến phần sau, hướng Vân về bất mãn đã dặt vu ngôn biểu rồi.

"Đạo hữu thần thông thật là giỏi, ngoài thiếp dự liệu, đạo hữu, mời tới bên này."

Hướng Vân cùng nàng vào lầu hai tiếp khách địa phương, lúc đầu cảm thấy lầu một trang sức đã quá khí phái, không nghĩ tới lầu hai trang sức càng thêm tinh xảo. Bất quá, lầu hai dĩ nhiên không có một người, chỉ có giữa một căn phòng mà thôi, lúc này, hướng Vân cùng cô gái áo tím đang ngồi ở trong đó.

"Đạo hữu không tính cho ta cái giải thích sao?" hướng Vân ngồi bên cạnh bàn, nhìn như lơ đãng nói ra những lời này.

Cô gái áo tím có chút xấu hổ, "Thật ngại quá, đây là vạn bảo các quy củ, thiếp cũng là không có cách nào..."

Hướng Vân trong lòng cười nhạt, trên mặt tự tiểu phi tiểu nói rằng, "Phải? Hắc hắc..."

"Đạo hữu, yên tâm, chúng ta vạn bảo các nhất định sẽ bồi tội." nói xong, nữ tử lấy ra một đạo truyền âm phù, không biết hướng về phía nó nói gì đó, sau

đó, truyền âm phù liên bay ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, hướng Vân liền thấy một vị thị nữ phục sức nữ tử bụng hai chén trà đã đi tới, hướng Vân không khách khí chút nào cầm một ly, hướng trong miệng ực một hớp, nhất thời cảm giác được miệng đầy thơm, còn có thể cảm giác được một linh lực tinh thuần theo linh lực cửa vào, vào vào trong bụng.

Hướng Vân không khỏi cảm thán: "Trà ngon! "

Cô gái áo tím nói: "Đây là bản điểm tử mi nghiên chế linh trà, chẳng những vị vô cùng tốt, hơn nữa có trợ giúp tu luyện. "

Hướng Vân uống xong linh trà, nuốt nuốt chén trà, nói mà không có biểu cảm gì, "Xem ra, đất Các sẽ không để cho ta thất vọng rồi. "

"Đó là tự nhiên, còn chưa thỉnh giáo hữu tôn tính đại danh đây? Thiếp họ Lục. "

"Tại hạ họ Lâm, tên một chữ một cái son chữ." hướng Vân đương nhiên sẽ không nói ra tên thật, "Thật không dám đầu điểm, ta lần này là muốn mua một ít linh khí, đương nhiên, phẩm cấp phế vật ta sẽ không muốn, không biết đất Các có ta hay không mong muốn đâu? "

"Lâm đạo hữu yên tâm, chỉ cần ngươi có đầy đủ linh thạch, bản Các đương nhiên sẽ không làm cho đạo hữu thất vọng. "

"Hanh, ta nếu tới rồi, linh thạch là đương nhiên sẽ không thiếu. "

"Đã như vậy, đạo hữu chờ chốc lát, ta lập tức sai người đi đem bản điểm mới nhất vài món linh khí với tay cầm." nói xong, vị kia họ Lục nữ tử lại truyền ra một đạo truyền âm phù, sau đó cô gái áo tím bắt đầu vô tình hay cố ý tìm hiểu bắt đầu hướng Vân lại lịch.

"Xem đạo hữu lạ mặt chặt, không biết là từ đâu tới đâu? "

"Ah, trước ta vẫn theo sư phụ ở động phủ chuyên tâm tu luyện, Lục đạo hữu chưa nghe nói qua cũng rất bình thường. "

...

Cô gái áo tím lại bắt đầu không ngừng mà thăm dò hướng Vân, đương nhiên, hướng Vân đương nhiên sẽ không lộ ra kẽ hở, chỉ là cùng cô gái áo tím nhất ngôn nhất ngữ mà trò chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Ba cái linh khí

Thời gian chờ đợi rất dài, trong lúc, họ Lục nữ tử không ngừng mà nỗ lực tìm hiểu hướng Vân thân phận. Bất quá, hướng Vân cũng là một cái cáo già, vài cái qua lại xuống tới, họ Lục nữ tử chẳng những không có từ hướng Vân đạt được đến tin tức hữu dụng, ngược lại bị hướng Vân từ trong miệng của nàng moi ra không ít vụn vặt các cùng nàng tin tức của mình. Phát phát hiện điểm này sau, họ Lục nữ tử ngược lại không hề cùng hướng Vân nói chuyện với nhau, chỉ là tự nhiên uống trà, hướng Vân chén trà cũng lần nữa bị rót đầy.

Hướng Vân cũng không có nói thêm nữa, cũng bắt đầu chậm rãi thưởng thức linh trà rồi.

Không lâu sau, đang ở hướng Vân chờ hơi không kiên nhẫn thời điểm, cô gái áo tím rốt cục sắc mặt rung lên. Không cần phải nói, tự nhiên là có thị nữ đem vụn vặt các hàng đưa tới.

Lúc này có ba cái thị nữ đứng ở hướng Vân trước mặt, trong tay phân biệt bụng một cái khay, trong mâm phân biệt đang đắp một tấm màu hồng mặt tử. Hướng Vân không khỏi cũng lộ ra cảm giác hứng thú biểu tình.

Chứng kiến hướng Vân biểu tình, cô gái áo tím hài lòng nở nụ cười, "Cái này ba cái là vụn vặt các trân tàng ba cái linh khí, là bản Các tìm giá thật lớn chỉ có thu thập được, mời đạo hữu nhìn kỹ một chút có hài lòng hay không. "

Nói xong, nàng nhẹ nhàng mà vỗ tay một cái, người thứ nhất thị nữ vạch trần mặt tử, mở ra bên trong hộp, một thanh lộ ra hàn băng hơi thờ kiếm hiển lộ ở hướng Vân trước mặt, hướng Vân trong lòng cảm thán một câu, dĩ nhiên là cực phẩm linh khí! Thế nhưng mặt ngoài lại bất động thanh sắc chờ đầy cô

gái đoạn dưới.

"Tin tưởng đạo hữu là đó có thể thấy được vật này phẩm cấp rồi," nhìn thấy hướng Vân không kinh ngạc chút nào, nữ tử cũng có chút không phải quá chắc chắn.

"Thanh kiếm này, tên là hàn băng tiễn, không khỏi cực kỳ sắc bén, hơn nữa còn có cực kỳ mạnh mẽ hàn băng lực, đạo hữu mời xem..." nữ tử lấy ra một khối kim tinh, "Cái này là một khối tam giai kim tinh, trình độ chắc chắn đạo hữu cũng hẳn biết chứ, thế nhưng..."

Chỉ thấy nặng nề nhàng mà dùng kiếm này rạch một cái, kim tinh lập tức như là đậu hũ bị cắt mở rồi, đồng thời bị cắt mở hai khối kim tinh lúc này cũng tất cả đều bị khối băng đông lại rồi. Sau đó nặng nề nhàng mà gõ một cái còn dư lại hai cái khối vụn, hai khối khối vụn dĩ nhiên phân băng tan rã!

Xem ra là băng hàn lực đã thấm thấu kim tinh nội bộ kết cấu, cho nên kim tinh chỉ có biết dễ dàng như vậy bị gõ bể.

Hướng Vân tự tay nhận lấy thanh kiếm này, một băng hàn hơi lạnh thấu xương theo hướng Vân tay truyền vào thân thể, cảm thụ được vẻ này hơi lạnh thấu xương, thường thức chỉ chốc lát, hẳn đã đem kiếm trả lại cho cô gái áo tím, nói mà không có biểu cảm gì, "Nhìn cái tiếp theo a !."

Người thứ hai hộp mở ra, một mặt cái khiên vô căn cứ nổi lên.

"Vật ấy tên là Giáp Long khiên, lực phòng ngự kinh người, chế tác tài liệu của nó vô cùng quý trọng, sử dụng là ba cấp yêu thú Giáp long thú đầu khớp xương cùng kinh lạc chế thành..."

Ngoài nữ tử dự liệu, nàng lời còn chưa dứt, đã bị hướng Vân hứng thú đàn độn mà cắt đứt. Hướng Vân lắc đầu, ý bảo nàng trực tiếp xem cái tiếp theo linh khí, phảng phất đối với bề mặt này Giáp Long khiên không cảm giác hứng thú chút nào.

Quả thực, dù sao hướng Vân còn có một cái pháp bảo, tuy là hiện nay lấy linh lực của hắn căn bản là không có cách khu động, thế nhưng hơi chút sử dụng ngăn cản công kích trí mạng vẫn là không có vấn đề, cho nên hướng Vân đối với bề mặt này tám thuần nhu cầu ngược lại không phải là lớn như vậy, tự nhiên không có hứng thú gì.

Nhân thấy phía trước hai kiện linh khí cũng không có gây nên hướng Vân hứng thú, cô gái áo tím không thể làm gì khác hơn là mở ra người thứ ba hộp, chỉ thấy từng cây một châm nhỏ chỉnh tề mà bài phóng ở bên trong hộp.

"Cuối cùng một bộ này linh khí, mặc dù không là cực phẩm linh khí, thế nhưng uy lực kinh người, không hỏi tới đề là, bộ này linh khí đối với người điều khiển thần thức yêu cầu là vô cùng cao..."

Hướng Vân đáp: "Tại hạ bất tài, ở thần thức phương diện vẫn là rất có lòng tin, khu sử chính là mười ba cây phi châm vẫn là không có áp lực chút nào..." sau khi nói xong, một thần thức lực từ hướng Vân trong óc tách ra, bám vào rồi phi châm trên, mười ba cây phi châm tất cả đều bay múa, làm người ta ngạc nhiên là, dưới ánh mặt trời, mười ba cây châm nhỏ chỉ nhạt như ngân tuyến, hầu như bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy, vật ấy dùng làm âm thầm là lại không quá thích hợp, hướng Vân bây giờ đang thiếu công kích như vậy tính linh khí, cho nên đối với bộ này linh khí vẫn là cảm thấy rất hứng thú.

"Vật ấy tên là một đường châm, tổng cộng có mười ba cây, châm thể vô cùng sắc bén, ở cùng nhân đầu pháp thời điểm, thường thường có thể sát nhân ở vô hình, coi như không thể tiêu diệt đối thủ, cũng có thể xuất kỳ bất ý bị thương nặng đối thủ." chứng kiến hướng Vân tựa hồ có hơi hứng thú, nữ tử bắt đầu chủ động giới thiệu.

Sau một lát, hướng Vân bỗng nhiên mở miệng nói: "Không biết đất Các có thu hay không mua sắm cao giai linh khí đâu?"

"Cao giai linh khí? Vậy phải xem là dạng gì phẩm chất." mặc dù có chút kỳ quái hướng Vân tại sao phải hỏi vấn đề này, thế nhưng nữ tử hay là trở về đáp hướng Vân.

Hướng Vân nói, "Vậy là tốt rồi." tiếp lấy, hắn từ trong túi đựng đồ lấy ra mười mấy món cao giai linh khí, đao, thương, kiếm, Kích, Cung... Tất cả đều có.

Cô gái áo tím ánh mắt biến đổi, thất thanh nói, "Nguy cực phẩm linh khí... Nhiều như vậy! Cái này..." nhưng ngay lúc đó, cô gái áo tím lập tức ý thức được thất thố, hướng Vân tự tiểu phi tiểu trông coi cô gái áo tím, "Nói cái giá đi..."

Cô gái áo tím mặc dù có ý che giấu, nhưng nội tâm kích động tình nhưng không cách nào đè nén xuống, thanh âm hơi có run rẩy nói: "Không phải... Không biết, đạo hữu còn có bao nhiêu như vậy linh khí?"

Hướng Vân mặt không chút thay đổi, túi đựng đồ run lên, lại là mười cái linh khí rớt ra, phẩm chất dĩ nhiên hoàn toàn cùng trước kia mười mấy món giống nhau như đúc, những linh khí này kỳ thực đều là xanh Hạc lưu lại, thế nhưng hướng Vân cảm thấy có chút không dùng được, hắn mong muốn là càng thêm vốn có uy lực linh khí.

Cô gái áo tím đã hơi choáng rồi, trong lòng lặng lẽ nghĩ lấy, "Người này thân gia thật không ngờ phong phú, sợ là một cái lợi hại thế gia hoặc là môn phái đệ tử nòng cốt, cứ như vậy, liền không thể có ý đồ với hắn rồi, ngược lại muốn cùng hắn giao hảo mới được..."

Nghĩ tới đây, nàng vội vã nói rằng, "Thiếp muốn lấy mỗi món một vạn linh thạch giá cả thu mua đạo hữu linh khí, không biết đạo hữu ý như thế nào?"

Hướng Vân nhàn nhạt nhìn nữ tử liếc mắt, "Đạo hữu giỏi tính toán, chính là hai trăm mấy chục ngàn linh thạch đã nghĩ mua tại hạ những thứ này nguy cực phẩm linh khí..."

Cô gái áo tím cắn răng, đây đúng là một món làm ăn lớn, nàng không muốn bỏ qua.

"Như vậy đi, thiếp làm chủ, bản Các nguyên ý trả bốn mươi vạn linh thạch mua những linh khí này, đạo hữu cảm thấy hài lòng không? "

"Lại thêm năm chục ngàn!" hướng vân phong tình gió nhạt nói.

"Không thành vấn đề, thành giao! Tiểu thúy, lấy linh thạch. "

Không bao lâu, một vị thị nữ mang tới một cái túi đựng đồ, cô gái áo tím đem túi đựng đồ cách không dùng linh lực một trảo, đưa cho hướng Vân, hướng Vân cái này mới cảm nhận được, cô gái áo tím tu vi lại có Trúc cơ kỳ, bất quá hẳn cũng không lo lắng, dù sao đối phương là nhìn không ra mình cụ thể tu vi, hơn nữa chính mình triển hiện lực lượng thần thức chỉ sợ cũng đã chấn nhiếp đối phương.

Hướng Vân thần niệm tìm tòi, quả nhiên, trong túi đựng đồ có chừng bốn trăm năm mươi ngàn linh thạch, lúc này cô gái áo tím cũng đã lấy ra một cái túi đựng đồ thu xong hướng Vân lấy ra linh khí.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Giao dịch hoàn thành

Cô gái áo tím đem túi đựng đồ đưa cho thị nữ, ý bảo nàng bắt đi, sau đó đối với hướng Vân biểu thị áy náy, "Lâm đạo hữu, thật ngại quá, xin ngài chờ thêm chút nữa, chúng ta cần giám định một cái những linh khí này phẩm chất. "

Hướng Vân tự nhiên là không có ý kiến phản đối, ước chừng một thời gian uống cạn chun trà sau đó, rốt cục có kết quả. Giám định hoàn tất sau đó, hướng Vân linh khí quả nhiên đều là ngụy cực phẩm linh khí.

"Phía dưới, chúng ta có thể nói chuyện ta muốn mua linh khí giá cả sao?" hướng Vân mở miệng nói, "Không biết đất Các bộ này phi châm bán thế nào? "

Cô gái áo tím nghĩ thầm quả nhiên là bộ này phi châm, ngoài miệng cố ý nâng cao một điểm giá cả.

"Lâm đạo hữu nhìn trúng bộ này phi châm, đáng cái giá này." cô gái áo tím bí hoa bầy ngón tay.

"Cái gì? Đạo hữu chẳng lẽ là làm Lâm mỗ dễ khi dễ, cố ý trêu đùa Lâm mỗ hay sao." hướng Vân nhử nhử mày, cái giá tiền này hẳn quả thực cảm thấy có điểm quá cao.

"Lâm đạo hữu chớ vội, tuy là bộ này phi châm không phải cực phẩm linh khí, thế nhưng đạo hữu cũng nên biết bộ này linh khí bất phàm, cho nên chính là bảy chục ngàn linh thạch, ta muốn đạo hữu chắc là không có vấn đề a !. "

Hướng Vân cau mày, trong chốc lát cũng khó mà hạ quyết tâm, y theo bản ý của hắn chỉ là muốn đem trên người vô dụng linh khí đổi thành linh thạch, sau đó nhìn một chút có hay không bán đồ bán ra, cũng không định mua linh khí, thế nhưng bộ này phi châm quả thật không tệ, hẳn cũng thật có hứng thú.

Cô gái áo tím nhìn về phía Vân trong chốc lát do dự, lại mở miệng nói: "Như vậy đi, nếu như Lâm đạo hữu đem món đó hàn băng tiền cũng cùng nhau mua, một trăm hai chục ngàn linh thạch, cùng nhau bán cho đạo hữu, đây rất có lời a !. "

Hướng Vân trầm ngâm, "Hơn nữa hoang vực bản đồ, khoản giao dịch này, Lâm mỗ làm. "

Hướng Vân đã không muốn lại tiếp tục cùng cô gái này dây dưa, hẳn đã tại vạn bảo các dừng quá lâu, mơ hồ cảm thấy có chút bất an. Huống, hắn mới vừa giao dịch bại lộ tài sản của mình, hẳn luôn cảm giác nhiều năm trước một màn kia biết tái diễn, vẫn phải là mau sớm nghĩ biện pháp chạy về Yên Vân môn mới được.

Cô gái áo tím nghe được hướng Vân cuối cùng hạ nhất yêu cầu, ngần ra, lập tức lập tức mở miệng, "Không thành vấn đề, ta đây liền phái người lấy bản đồ tới, đạo hữu lại chờ chốc lát. "

Lần này hướng Vân nhưng lại không có các loại lâu lăm, rất nhanh đồ liền được đưa tới.

"Không biết Lâm đạo hữu có còn có cái khác muốn mua đồ đặc sao?" cô gái áo tím trong mắt có dị sắc chớp động, trong lòng mỗi bên loại ý nghĩ bắt đầu hoạt động, trong lòng âm thầm nghĩ lấy, người này lại muốn hoang vực bản đồ, xem ra cũng không phải là một cái danh môn người, nói như vậy...

Hoang vực bản đồ bị khắc chế ở một phần trong chiếc thẻ ngọc, hướng Vân cầm ngọc giản lên, thô sơ giản lược mà xem một cái, chấp tay.

"Đa tạ đạo hữu, Lâm mỗ còn có chuyện quan trọng trong người, sẽ không phụng bồi. "

Nói xong, hướng Vân thu lại hàn băng tiễn cùng một bộ kia một đường châm, đồng thời, từ nữ tử vừa rồi trả cho mình trong linh thạch lấy ra một trăm hai chục ngàn đơn độc đặt ở khác một cái túi đựng đồ trung giao cho nữ tử.

"Cáo từ! "

"Đạo hữu đi thông thả, còn có nhu cầu nhớ kỹ thường tới. "

Hướng Vân cũng không quay đầu lại xuống lầu, hướng về phía quầy người thiếu nữ kia khẽ mỉm cười một cái, ly khai vạn bảo các.

Lúc này, vạn bảo các lầu hai, một người đàn ông đột nhiên xuất hiện, hướng về phía tên kia họ Lục nữ tử nói nhỏ vài câu. Nữ tử khước miệng vung lên, "Ah? Hôm qua mới đi tới thành hoang? Còn tìm một cái danh môn người phạm lâm hướng đạo? "

Trầm ngâm một lát, nữ tử bỗng nhiên ngừng đầu, "Bất kể, người này nhất định phải bắt trở lại, phái phong phạm lão ra tay đi!" cô gái áo tím ánh mắt lộ ra rồi vẻ hung ác, "Bản Các linh thạch không phải tốt như vậy thu, hanh..."

Mà hướng vân ly mở vạn bảo các sau đó, thẳng đến hướng cửa thành, trước ở khách sạn cũng không thể đi, cái kia cũng là vạn bảo các đất quân hạt, trong thành hoang, vạn bảo các thế lực quá, cho nên hẳn được rời khỏi nơi này trước, hy vọng mình dự cảm là sai.

Ngoại trừ cửa thành, hướng Vân lúc này mới thở dài một hơi, nhưng vẫn là không có buông lỏng, thẳng tới trời cao bước phối hợp linh lực thi triển, tốc độ đạt đến mức tận cùng.

Cứ như vậy hướng Vân lấy kinh thế hãi tục vậy tốc độ nhanh chóng thoát đi chỗ ngồi này thành hoang, đồng thời hẩn trừ đi dễ thiên thuật nguy trang, lộ ra hình dáng.

Hướng Vân đang phi động mà trong quá trình, phân ra một bộ phận thần thức kiểm tra vừa mới lấy được bản đồ, đem ngọc giản dán tại cái trán, hoang vực bản đồ hiển hiện trong đầu, trông coi bản đồ, hướng Vân chân mày tiệp mặt nhăn.

Bỗng nhiên, hướng Vân nhận thấy được phía trước có tu sĩ tồn tại, dĩ nhiên là trúc cơ tu sĩ, hướng Vân động tốc độ giảm một chút, muốn đi vòng qua, đột nhiên nghe được một tiếng, "Thật ngại quá, tiền bối, chúng ta không phải có ý cản đường, cái này liền tránh ra. "

Hướng Vân ngừng động quang, xem ra đối phương bị bản thân phi động tốc độ sở nói gạt, hơn nữa chính mình ngọc bội che phủ tu vi thật sự, cho nên bọn họ lấy vì tu vi của mình là trúc cơ trở lên.

Hướng Vân trong lòng đột nhiên có một cái ý nghĩ, Vì vậy im lặng không lên tiếng, xem như là thừa nhận hẳn một câu nói kia.

Lúc này mấy vị kia trúc cơ sơ kỳ tu sĩ sắc mặt cũng mười phần khẩn trương, hướng Vân nói, "Đừng sợ, chỉ muốn mỗi người các ngươi hiện tại cho ta vẽ một phần các ngươi biết đến hoang vực bản đồ, ta liền không so đo chuyện lần này. "

Hướng Vân làm bộ làm tịch, tiện tay đẩy thuyền cũng không có lộ ra kẽ hở.

"Là..."

Mấy người luống cuống tay chân lấy ra trống không ngọc giản, tới khắc chính mình biết bản đồ, có một người trực tiếp từ trong túi đựng đồ lấy ra một phần ngọc giản, chiến chiến nguy nguy giao cho hướng Vân trong tay, chắc là trước thì có bản đồ ngọc giản.

Rất nhanh, mấy người ngọc giản liền khắc hoàn tất, hướng Vân đem ngọc giản tất cả đều thu vào, tiếp tục phi động hướng xa xa.

Đang ở hướng Vân so với mấy phần bản đồ thời điểm, dị biến chợt nổi lên!

Một không lồ uy áp từ đằng xa phủ xuống qua đây, hướng Vân vội vàng triển khai cực hạn động tốc độ, điên cuồng chạy trốn.

Làm sao mỗi lần đều là chỉ có thể liều mạng trốn a! Hướng Vân trong lòng không khỏi nói thầm, tốt như chính mình luôn có thể chọc một ít không chọc nổi người. Hướng Vân cảm thụ được phía sau truy kích người uy áp vô cùng lớn, không khỏi âm thầm khổ não.

Rất cực ở phát hiện người sau lưng cùng mình khoảng cách càng ngày càng gần lúc, hướng Vân rất cực đã quyết định, bất kể, mặc dù sẽ tổn thương nguyên khí, thế nhưng không có biện pháp, chỉ có dùng một chiêu kia.

Hướng Vân ngừng lại, triển khai sau lưng linh lực, linh lực trước sau như một mà mềm mại, trắng nõn, thế nhưng dường như thiếu rất nhiều lông vũ, là bởi vì hướng Vân lần trước liên tục sử dụng "Mộng vũ động" ba lần, không chỉ có bị thương tự thân, ngay cả linh lực cũng nhận được rồi ảnh hưởng,

chưa có hoàn toàn khôi phục lại.

Hương Vân bắt đầu niệm bí quyết, linh lực bắt đầu từng bước thu nạp, chậm rãi đem hương Vân thu ở giữa, chỉ một cặp cánh lộ ở bên ngoài. Mà phía sau truy kích người tựa hồ còn không có đến kịp tới, hương Vân một hồi mừng rỡ, nhanh lên tiếp tục bấm tay niệm thần chú, một điểm cuối cùng, liền phải hoàn thành rồi!

Rốt cục hương Vân niệm xong rồi chú pháp, nhưng mà, chuyện gì cũng không có phát sinh, mộng vũ độn cư nhiên không có có hiệu lực!

Hương Vân hơi nghi hoặc một chút, nhưng rất nhanh, hần liền phát hiện là nguyên nhân gì rồi! Mảnh không gian này lại bị người dùng pháp bảo khóa lại, chỉ có như vậy, mộng vũ độn chỉ có không thể thi triển!

...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Khổ chiến

Là vạn bảo các! Nhất định là vạn bảo các, quả nhiên, linh khí của mình đối lấy vạn bảo các đại lượng linh thạch, bại lộ tài sản của mình, lúc đầu cũng không có gì, vạn bảo các cũng sẽ không ra tay với hần, xấu chính là ở chỗ chính mình còn muốn cầu vạn bảo các cho một phần hoang vực bản đồ.

Cứ như vậy, coi như vạn bảo các lúc đầu không có suy nghĩ gì, hiện tại cũng không nhin được.

Hương Vân có chút ảo não, bất quá việc đã đến nước này, cũng vô pháp vãn hồi rồi. Mảnh không gian này đã bị phong tỏa lại rồi, mà mình độn tốc độ hiển nhiên không có phía sau truy kích người nhanh như vậy, cho nên muốn trốn là hầu như không thể nào, không bằng ngấm lại phải làm thế nào ứng đối, với hần liều chết đánh một trận, đây mới là hiện tại tại chính mình chuyện nên làm nhất.

Thời gian không nhiều lắm! "Chết tiết, vạn bảo các đến cùng phải ra tu vi gì tu sĩ! Còn có cái này phong bế không gian pháp bảo, xem ra vạn bảo các là hạ quyết tâm phải bắt được ta." hương Vân cười một cái tự giễu.

Hương Vân thần thức cảm nhận được người sau lưng đã đến nhanh, mới từ vạn bảo các mua được hàn băng tiễn đã bị tể xuất, mà một đường châm cũng bị hương Vân lên lút giấu kín ở tại chu vi, hương Vân yên lặng chờ truy kích người đến.

Hương Vân phun ra một ngưng trọc khí, hàn băng kiếm vây quanh chính mình trên dưới rất có linh tính mà bay lượn, đồng thời, sau lưng của hần không khí đã ở nhỏ nhẹ chấn động.

Một đạo độn quang từ đằng xa bay tới, hương Vân cảm nhận được một cỗ cường đại uy áp, là trúc cơ trung kỳ uy áp!

Thật lớn thủ bút! Dĩ nhiên phái trúc cơ trung kỳ tu sĩ đi truy kích.

Bất quá cũng khó trách, dù sao hương Vân tu vi là không có có hiển lộ ra. Cho nên vạn bảo các để bảo đảm vạn vô nhất thất, liền phái ra vị này trúc cơ trung kỳ tu sĩ, đương nhiên, vị này trúc cơ trung kỳ tu sĩ trên thực tế tu vi đã có thể so sánh với trúc cơ hậu kỳ!

Độn quang hạ xuống, hương Vân rốt cục thấy rõ người truy kích đáng đáp.

Là một tên đại hán hình tượng, thoát nhìn tuyệt không chú trọng tỉ mỉ, lời thôi lếch thếch, kiếm thượng mang đầy râu ria.

Hương Vân nhú nhú mày, "Không biết đạo hữu có gì muốn làm? "

"Lâm đạo hữu, mình nhân bất thuyết ám thoại, ta cũng là chịu người nhờ vả, đạo hữu chớ trách. "

"Chờ một chút, đạo hữu là làm thế nào biết ta chính là Lâm đình? "

"Cái này hà, vạn bảo các linh thạch cũng không phải là tốt như vậy cảm..." đại hán ngoài ý liệu trả lời hương Vân.

Quả nhiên! Hương Vân kỳ thực đã đoán được, chỉ bất quá hần đã kiểm tra qua, không có phát hiện vấn đề, cái này chỉ là vì xác nhận một chút mà thôi.

"Còn có một cái vấn đề thỉnh giáo một chút đạo hữu, đạo hữu là như thế nào phong tỏa mảnh không gian này ..." hướng vân bị đại hán cắt đứt, "Người quá nhiều lời! "

Tuy là nói như vậy lấy, thế nhưng đại hán vẫn là lấy ra một cái chuông. Xem ra, chính là cái này chuông! Xem bên ngoài sóng pháp lực, chắc là pháp bảo không thể nghi ngờ, cái này khiến khó giải quyết, vạn bảo các thậm chí ngay cả pháp bảo đều dùng.

Hướng Vân hừ lạnh một tiếng, mặc dù lớn hán cho mình ấn tượng không sai, nhưng hai người đã định trước không thể làm bằng hữu, bởi vì hai người lập trường bất đồng, cho nên chỉ có thể sinh tử tương hướng, trận chiến này không thể tránh né.

Thần niệm khẽ động, hàn băng kiếm xung trận ngựa lên trước mà lao ra, sau đó hướng vân thủ trên nhanh chóng kết ấn, vân tay rất nhanh kết thành, kiếm ánh đầy trời theo sát hàn băng kiếm xuất hiện, mục tiêu thẳng đến hướng đại hán.

Đây hết thảy, nhìn như rất dài, cũng là ở trong điện quang hóa thạch hoàn thành, đang ở đại hán ngăn ra thời điểm, đã phát tác. Hướng Vân trong lòng biết không thể ham chiến, bằng không vạn bảo các viện binh rất nhanh thì có thể đến, cho nên trận chiến này phải tốc chiến tốc thắng!

Đột nhiên, hướng Vân cảm nhận được một hừng hực khí độ từ bên trái truyền đến. Hướng Vân nhanh chóng phản ứng, thân hình khẽ động sẽ mau tránh ra, đồng thời, hán triển khai hộ thể linh quang.

Quả nhiên, một cái toàn thân tỏa ra ánh lửa phi long trạng linh khí từ trong hư không biến ảo ra, tuy là hướng Vân đã làm tốt chuẩn bị trước giờ né tránh, nhưng mà, vẫn là chưa kịp. Phi long trạng linh khí chỉ bất quá hơi chút lau đi hán hộ thể linh quang. Thế nhưng hộ thể linh quang lại nhanh chóng chôn vùi, sau đó, một bức xạ nhiệt xuyên qua hướng Vân cánh tay trái.

Hướng Vân chỉ cảm thấy trên cánh tay trái truyền đến ray rức đau đớn, hướng Vân cấp tốc triệt thoái phía sau, dùng linh lực định trụ cái này phi long trạng linh khí, đem cầm cố. Các loại hướng Vân lần nữa quay đầu nhìn lên, tên đại hán kia tựa hồ là bởi vì linh khí cùng tự thân liên hệ bị chặt đứt, thân thể bị hao tổn, cho nên sắc mặt có chút tái nhợt.

Bất quá, cái này cùng hướng Vân tổn thương so với, nhưng lại không coi vào đâu. Hướng Vân thở dài một hơi, vốn là tái nhợt vô huyết sắc mặt trở nên càng thêm nghiêm trọng.

Lúc này, hàn băng kiếm công kích và vạn kiếm thuật công kích cũng đã bị đối phương tiếp thu xuống tới, không có bắt đầu đến bất kỳ hiệu quả nào. Hướng Vân không chút nào cảm thấy ngoài ý muốn, thần niệm khẽ động, hàn băng kiếm bay trở về bên người, hướng Vân nhất thời cảm thụ được nhiệt độ chung quanh giảm xuống không ít, hướng Vân lúc này sắc mặt có chút âm tình bất định.

Thế nhưng đại hán cũng sẽ không cho hướng Vân thời gian suy tính, đang ở hướng Vân sững sờ thời điểm, đại hán lại có hành động, đại hán lúc này đã một lần nữa đoạt lại linh khí quyền không ngừng, lúc này hán lần nữa không ngừng được linh khí hướng về hướng Vân đánh tới.

Hướng Vân trong lòng tâm niệm bách chuyển, bất kể như thế nào, vẫn phải là trước tiếp được một kích này mới được. Hướng Vân thần niệm khẽ động, trong túi đựng đồ bay ra một mặt cái khiên, chính là hướng Vân có một món pháp bảo!

Hướng Vân vén vén thấu nhập một chút linh lực, cái khiên rất có linh tính mà nhún nhảy, chủ động chặn một kích này. Thế nhưng, phi long linh khí còn xoay quanh ở hướng Vân bên người, tùy thời tìm cơ hội hạ thủ, chỉ cần hướng Vân hơi bất lưu thần, thì có thể sẽ bị cướp đi tính mệnh.

Tốt đang Phi Long linh khí chẳng qua là nhất kiện cao giai linh khí, phẩm cấp cũng không cao, sợ dĩ làm pháp bảo cái khiên dễ dàng chặn công kích của nó. Nhưng duy trì liên tục tiếp tục như vậy, hướng Vân linh lực cũng sẽ bị hao hết sạch, cho nên đại hán lúc này cũng có vẻ không nóng nảy, chỉ là lấy linh khí chậm rãi cùng hướng Vân chu toàn.

Hướng Vân cũng có chút bất đắc dĩ, chính mình mạnh nhất dựa không thể nghi ngờ chính là vạn kiếm thuật rồi, nhưng mà vạn kiếm thuật đối với đại hán hiển nhiên không có hiệu quả gì. Vạn kiếm thuật, vạn kiếm thuật, nên làm thế nào? Hướng Vân lòng nóng như lửa đốt, được rồi, còn có một chiêu, có thể thử một lần, thế nhưng linh lực còn có thể chịu nổi sao?

Bất kể! Trước giữ được tánh mạng quan trọng hơn, linh khí là vật ngoài thân.

Hướng Vân rốt cục hạ quyết tâm, chính là một chiêu kia!

Thế nhưng đầu tiên hán phải thoát khỏi chuỗi này chết tiệt linh khí, nhưng cái này đầu tiên chính là một cái nan đề, hướng Vân cánh tay trái huyết đã bị linh lực dừng lại, nhưng vừa rồi một kích kia đã xuyên thấu kinh mạch của hán, cho nên, hán đã không còn cách nào sử dụng tay trái của hán rồi.

Lúc này, hướng Vân làm ra một cái to gan quyết định. Hán bỏ qua tâm thuận ngăn cản, thế nhưng đang Phi Long linh khí tiến công trước, hán lại lần nữa té khỏi hàn băng kiếm, tuy là hướng Vân linh lực tu vi không bằng đại hán, thế nhưng băng vào hàn băng kiếm bản thân phẩm chất đã có thể làm sơ chống cự.

Hướng Vân chính mình lại gấp tốc độ rút lui, kéo dài khoảng cách, đại hán đương nhiên sẽ không mất thấy hướng mây di chuyển làm. Một mặt tiếp tục thao túng phi long linh khí, mặt khác hán nhanh chóng thi triển một cái đơn sơ tiểu pháp thuật, hướng về phía hướng Vân đi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30 chiến đấu cường địch, trăm cường địch

Hướng Vân thành công dùng hàn băng kiếm kéo lại phi long linh khí, mà lúc này, đại hán pháp thuật cũng đã đến, mặc dù chỉ là một cái nho nhỏ Hỏa Đạn Thuật, thế nhưng lấy đại hán Trúc cơ kỳ tu vi mà nói, đã đầy đủ đối với hướng Vân cấu thành uy hiếp.

Hướng Vân lần nữa té khỏi cái khiên, dự định gắng gượng chống đỡ dưới Hỏa Đạn Thuật công kích!

Một bức xạ nhiệt kéo tới, hướng Vân kêu lên một tiếng đau đớn, khó khăn ngăn cản một kích này, lúc này mới rảnh tay chuẩn bị sát chiêu của mình.

Linh lực hiển hiện trên không trung, vừa mới thi pháp xong đại hán, chứng kiến hướng Vân sau lưng linh lực, nhất thời hô hấp có chút gấp thốc.

Cực phẩm linh khí!

Xem ra tiểu tử này quả thực như bên trong các theo như lời, rất giàu có! Nghĩ đến giết hướng Vân liền có thể thu được cái này cực phẩm linh khí, đại hán không khỏi có chút tâm động. Nếu như nói bắt đầu bị phải tới giết hướng Vân lúc hán còn có chút không muốn, càng nhiều hơn chính là môn phái nhiệm vụ, như vậy hiện tại, hán là thật động sát tâm!

Hướng Vân sát chiêu rốt cục chuẩn bị hoàn tất, linh lực trên vốn cũng không nhiều cánh chim, lần nữa rơi xuống rất nhiều, từng mảnh một lúc đầu mềm mại lông vũ, nhất thời hóa thành từng chuỗi lóe bạch quang cương đao! Trong hô hấp, những thứ này cương đao dĩ nhiên hội tụ cùng nhau, hóa thành một thanh to lớn cương đao, linh lực cũng rút cục bởi vì không phụ trọng kham mà linh quang mất hết.

Cương đao trực bức hướng đại hán, đại hán lúc này mới cảm giác rồi một tia khí tức nguy hiểm.

Nhưng trên mặt đại hán không sợ hãi chút nào về, chỉ là trở nên có chút ngưng trọng, không hề dường như trước thông dong như vậy không bức bách. Hán lần nữa lấy ra nhất kiện linh khí, một mặt cái khiên xuất hiện ở hướng Vân trong mắt.

May là cách nhau rất xa, hướng Vân thần thức như trước có thể đem cái khiên nhìn nhất thanh nhị sở.

Cái khiên có khắc văn lộ phức tạp, tựa hồ là lấy cái gì linh thú xác luyện chế mà thành, mặt trên mơ hồ có thể thấy được có kinh lạc tồn tại, nghĩ đến luyện chế Thời đã dùng đến linh thú kinh mạch.

Vật ấy không phải Giáp Long khiên vậy là cái gì! Chính là hướng Vân không có mua món đó cực phẩm linh khí! Hướng Vân trong bụng mình bạch một kích này vẫn như cũ không thể có hiệu quả.

Hướng Vân cười khổ, mình làm thực sự là kiểm lư kỹ cùn, tu vi chênh lệch thật lớn, chính mình căn bản không có cơ hội có thể phản kích, mà vừa rồi liên tục sử dụng nhiều món cực phẩm linh khí cùng với pháp bảo, đưa tới hiện tại linh lực của hán vẫn như cũ còn dư lại không nhiều lắm.

Quả nhiên, chính như hướng Vân sở liệu, cương đao đụng chạm lấy Giáp Long khiên lồng bảo hộ, hai người đụng nhau, phát ra thanh âm chói tai, đáng tiếc, bởi vì đại hán tu vi càng cao, rót vào linh lực càng nhiều, cho nên Giáp Long khiên chống lên màn sáng cũng càng thêm ngưng thật, mắt thấy hướng Vân cương đao sẽ thua trận.

Mà gần hơn địa phương, hàn băng kiếm cũng bởi vì không có chủ nhân linh lực gia trì mà có chút không địch lại phi long linh khí, trong lúc mơ hồ tựa hồ cũng gần bị đánh lui.

Tình thế đã ngã về phía đại hán một bên, hướng Vân lúc này xem ra không có chút nào phản kháng.

Hướng Vân tâm niệm bách chuyển, trong lòng đã làm xong dự tính xấu nhất, nhưng vẫn nhưng không hề từ bỏ, hán còn rất nhiều sự tình không có làm! Không thể chết được!

Nhìn cục thế đã vô giải rồi, sinh tử cục!

Nên làm cái gì bây giờ? Làm sao bây giờ? Làm sao đối phó Giáp Long khiên! Hướng Vân trong lòng vạn phần lo lắng, đột nhiên, hán liếc thấy trước giấu kín trên không trung một bộ kia linh khí, không sai, là một đường châm!

Đại hán bên kia Giáp Long khiên tựa hồ phòng hộ giới hạn ở trước người, chỉ cần tự nghĩ biện pháp từ phía sau lưng đánh lên... Hướng Vân đã không có thời gian làm nhiều suy tính, đánh cuộc!

Mà đối diện, đại hán tựa hồ cũng hơi không kiên nhẫn rồi, dự định một lần hành động giải quyết hết hướng Vân, phi long linh khí đột nhiên phát uy, sẽ thoát khỏi bàn kiểm quỷ rầy, trong tay chuông cũng rục rịch.

Nhưng cùng lúc đó, hướng Vân cũng động, hướng Vân tâm niệm vừa động, nguyên bản cùng Giáp Long khiến giăng co cương đao lần nữa phân tán trở thành một chuỗi chuỗi nhỏ cương đao, đồng thời hướng Vân không nhiều linh lực cũng dùng để thi triển vạn kiểm thuật.

Nhất thời chung quanh linh lực một mảnh hỗn tạp, tràn đầy hướng Vân linh lực.

Đại hán hơi nghi hoặc một chút, một chiêu này không phải mới vừa dùng qua sao? Hoàn toàn không có hiệu quả a? Lập tức, hán châm chọc cười cười, xem ra là kiểm lư kỹ cũng, cũng tốt, cứ như vậy một lần hành động giết hán đi, có thể hoàn thành nhiệm vụ, trọng yếu hơn chính là, có thể thu được hướng Vân trên người linh khí!

Thi triển xong linh thuật, hướng Vân cũng có chút chi trì không nổi, ngay cả duy trì phi hành linh lực, đều đã rất miễn cưỡng, lưng lay sắp đổ. Cuối cùng cũng còn có thể khống chế ở thân hình, hướng Vân dùng một viên Định Linh Đan, hấp thu bên trong linh khí. Đồng thời, vạn kiểm thuật cùng linh lực hóa thành cương đao, đâm về phía đại hán. Đại hán mặc dù không lưu ý vạn kiểm thuật, thế nhưng linh lực hóa thành cương đao vẫn phải là tiêu tâm một ... hai ..., Vì vậy hán vẫn lần nữa tế khởi Giáp Long khiên, quả nhiên, Giáp Long khiên vẫn là vẫn ở chỗ cũ trước người hán chống lên một màn ánh sáng.

Đang ở đại hán hết sức chăm chú với khắp bầu trời đao quang kiếm ảnh lúc, căn bản không có phát hiện, một bộ phi châm, ở hướng Vân thần thức dưới thao túng, đã lặng lẽ đi theo đao kiếm sau đó, cũng thuận lợi vòng qua đại hán vị trí.

Cho dù hướng Vân lại bình tĩnh, lúc này cũng rốt cục thờ dài một cái, bất quá, hán cũng biết hiện nay còn không thể khinh thường, thành bại nhất cử ở chỗ này! Chỉ cần hán phi châm, thành công chọc trúng đại hán đan điền, như vậy hành động này mới tính thành công.

Nhất định phải nhất kích tất sát!

Chiến đấu đến bây giờ, mặc dù lớn hán linh lực thâm hậu, nhưng bởi vì sử dụng chuông khóa lại mảnh không gian này đã hao tổn hán rất nhiều linh lực, lúc này cũng cảm thấy linh lực có chút không xong, chỉ cần ngăn trở cái này dày đặc một kích, nói vậy cái họ kia Lâm tiểu tử chỉ có thể ngoan ngoãn chờ chết. Nghĩ đến đây, đại hán hướng Giáp Long khiên trung rót vào càng nhiều linh lực, Giáp Long khiên màn ánh sáng càng phát ra ngưng thật.

Mất thấy hướng Vân thuật pháp không hề có tác dụng, gần bị điều trung hoà. Hướng Vân không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Chứng kiến hướng Vân biểu tình, đại hán có chút bất minh sở dĩ, trong lòng không khỏi cả kinh, lẽ nào đối phương còn có hậu thủ?

Đại hán đang muốn tỉ mỉ kiểm tra, mà giờ khắc này đã chậm.

Mười ba cây châm nhỏ đột nhiên xuất hiện ở đại hán phía sau, hiện lên bạch quang, lúc này ở hướng Vân thần thức thao túng phía dưới, trong đó mười cái phi châm từ phía sau lưng quán xuyên đại hán đan điền.

Trên mặt đại hán kinh ngạc, không cam lòng, phẫn nộ... Các loại thần sắc, lúc này vĩnh viễn đọng lại ở trên mặt, một kích này là một kích trí mạng, đối với tu sĩ mà nói, đan điền không thể nghi ngờ là địa phương yếu ớt nhất, một ngày đan điền bị phá, đạo cơ bị hủy, không cần người khác động thủ, bên trong thân thể mình linh lực bạo ngược thì sẽ hoàn toàn phá hủy một người.

Thế nhưng hướng Vân không có thả lỏng cảnh giác, còn dư lại ba cái phi châm như trước toàn lực đề phòng, tựa hồ đang đợi cái gì.

Mất thấy sờ các loại vật còn chưa đi ra, hướng Vân lấy trong cơ thể Định Linh Đan khôi phục linh lực cũng thi triển một cái Hóa Đan Thuật, sẽ bị phá hủy người này thân thể. Đang ở Hóa Đan Thuật đột lúc thức dậy, đại hán mi tâm đột nhiên nhảy ra một đoàn màu vàng đỏ đặc, là đại hán thần thức!

Hướng Vân khòe miệng hơi hơi nhếch lên, "Các loại đúng là nguoi! "

Còn lại ba cái phi châm hầu như trong nháy mắt liền xuyên thủng đại hán thần thức, triệt để tiêu diệt đại hán.

Giải quyết hết cường địch, hướng Vân chỉ cảm thấy từng đợt ớn lạnh cùng cảm giác vô lực kéo tới, hướng Vân thần thức đảo qua, đại hán còn dư lại linh khí cùng với linh khí của mình đều bị thu được mình túi đựng đồ, còn thuận tiện thu hồi đại hán túi đựng đồ.

Hướng Vân lúc này mới nhận rõ phương hướng, thân hình hướng về xa xa lao đi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Trọng thương

Hương Vân chung quy không nhịn được phi độn, thân thể loạng choạng loạng choạng mà rớt rơi xuống đất, ngay sau đó, hương Vân cố nén nhấc tới một ngụm tinh khí, lần nữa duy trì phi hành, hương xa xa bay đi.

...

Đang ở hương Vân sau khi rời đi không lâu sau, chắc chắn ăn mặc hoa lệ tu sĩ đi tới hương Vân cùng đại hán đại chiến chỗ, nếu như hương Vân còn ở đây liền sẽ phát hiện, y phục của bọn họ trên thỉnh linh có vụn bảo các tiêu chí. Mà tu vị, mặc dù không cùng phía trước đại hán, nhưng cũng có Trúc cơ kỳ.

Chú ý tới không trung lưu lại sóng linh lực, mấy người liền biết nơi đây mới vừa trải qua một hồi đại chiến sinh tử, xem ra kết quả đã xảy ra rồi. Mấy người tự nhiên cho rằng là đại hán, đã giết chết hương Vân, hoàn thành nhiệm vụ.

"Xem ra, phong phạm lão đã đắc thủ..." một người mở miệng nói.

"Lẽ nào phong phạm lão đã đi trở về?" bởi vì không nhìn thấy bọn họ trong miệng phong phạm già hình bóng, có người cảm giác có chút nghi hoặc.

Mấy người cẩn thận lấy thần thức tìm tòi phụ cận, lại không có thu hoạch gì, đang định trở về bẩm báo, đột nhiên một đạo truyền âm phù cấp tốc bay tới.

Một người tu sĩ kích hoạt rồi truyền âm phù, truyền âm phù trung truyền ra một đạo diêm dúa lờ lờ thanh âm, nhưng cái này xinh đẹp trung lúc này lại mang theo một tia băng lãnh: "Phong phạm già bán mạng đèn đã tắt, các người tốc tốc về tới! "

Mấy sắc mặt người đột biến, phong phạm lão dĩ nhiên bỏ mạng! Lúc này mới có chút sợ rút lui nơi này. Cùng lúc đó, vụn bảo các trung, tên kia họ Lục nữ từ lúc này quỳ trên mặt đất, đứng ở trước mặt nàng là một vị đầu tóc bạc trắng nhân, thoát nhìn số tuổi cũng không nhỏ.

Lúc này, nữ tử phảng phất ở thừa nhận cái gì thống khổ to lớn, "Các chủ, thiếp... A... Ta biết sai rồi, ta chớ nên tự chủ trương..."

Tên kia bị gọi là "Các chủ" nam tử lạnh rên một tiếng, vung tay lên, một cái màu đen côn trùng từ tay cô gái leo lên ra, "Phong phạm luôn ta Các rất khí trọng đệ tử, người biết nên làm như thế nào a !! "

"Là, ta nhất định hảo hảo trấn an đệ đệ hần! "

Nam tử huy tụ ly khai, chỉ để lại họ Lục nữ tử cùng với trên mặt đất một chiếc tắt bán mạng đèn.

...

Đương nhiên, đây hết thảy đều cùng hương Vân không quan hệ, lúc này hương Vân bởi vì thụ thương quá mức nghiêm trọng, cho nên căn bản là không có cách bay khỏi quá xa, bắt buộc dĩ không thể làm gì khác hơn là ở một chỗ trong sơn động chữa thương.

Lúc này đây hần bị thương được thực sự là không nhẹ, trong cơ thể xanh Liên một số gần như khô cạn, thần thức cũng hầu như tiêu hao sạch sẽ, hơn nữa hiện tại cánh tay trái thương thể cũng có trở nên ác liệt xu thế. Hương Vân không dám khinh thường, điều tức khoảng khắc, đợi trong cơ thể linh lực có chút khôi phục mà bắt đầu chữa thương.

May mắn cũng không thiếu đan dược chữa thương phụ trợ, hương Vân lấy ra vài loại đan dược chữa thương. Nuốt vào đan dược sau, trong cơ thể linh lực bắt đầu có chút sống lại, uể oải xanh Liên cũng bắt đầu một lần nữa toả ra sự sống...

Nửa tháng sau, Yên Vân môn, chủ sự phòng khách.

Một gã ăn mặc kết đan kỳ trường lão phục sức tóc bạc tu sĩ, lúc này trước mặt bay một đạo truyền âm phù, bên trong không ngừng truyền lên tiếng, "Bẩm báo trưởng lão, đi qua Thí kiếm đại hội có tư cách tham gia thử kiếm đỉnh đệ tử đã toàn bộ tập hợp, chỉ là Luyện khí kỳ trung có một tên gọi 'Hương Vân' đệ tử, hần một tháng trước ly khai môn phái, vẫn không về..."

Lúc này, bên ngoài truyền đến một hồi khác khẩu tiếng, trưởng lão đi ra ngoài.

"Chuyện gì xảy ra?" hần rống giận một câu, bên ngoài nhất thời an tĩnh lại

"Thạch trưởng lão, ngài nhất định phải các loại tiểu Vân a, hần khẳng định sẽ trở lại!" thì ra đang ở bên ngoài nháo đàng chính là hương Vân hảo huynh đệ —— Dịch Lam, mà hần sở gọi Thạch trưởng lão, vẫn là thạch nguyên.

"Người như thế nào xác định?" thạch nguyên nhìn Dịch Lam liếc mắt, lạnh nhạt nói.

"Ta... Hần..." Dịch Lam phát hiện mình dường như cũng không có cái gì có thể thuyết phục hần, trong chốc lát nghẹn lời.

Thạch nguyên nhân thân đột nhiên trở nên sắc bén, "Được rồi, không nên quấy rối! Loại chuyện như vậy há lại có thể đợi một mình hần!" thạch nguyên bản là cùng Dịch Lam sư phụ phụ không hợp, càng là liên mang Dịch Lam cùng nhau không quá vui vẻ, cho nên lúc này đương nhiên sẽ không thuận Dịch Lam ý.

Nói xong, thạch nguyên phát ống tay áo một cái, không để ý tới nữa Dịch Lam, trực tiếp đi hướng phía ngoài, trông coi tụ họp đệ tử, thạch nguyên lớn tiếng nói: "Ngày mai, chúng ta liền khởi hành xuất phát đi thử kiếm sơn, vẫn là từ ta dẫn mọi người đi vào, ta hy vọng đại gia không muốn lâm trận lùi bước, ngày mai giờ Thìn giờ Thìn, với bên trong cánh cửa nghị sự sân rộng tập họp, đến lúc đó ta sẽ đứng giờ xuất phát, cho nên qua liền không chờ! "

Chúng đệ tử lục tục tán đi, Dịch Lam hai mắt vô thần, lẩm bẩm nói, "Tiểu Vân a, ngươi đi đâu! "

...

Yên Vân môn tạm thời không đề cập tới, hoang vực, nào đó tầm thường một ngọn núi trung, hướng Vân thương thể bên trong cơ thể mặc dù có chuyển biến tốt, thể nhưng trên cánh tay trái luôn luôn một hỏa linh lực khu không tản được, đưa tới cánh tay trái tổn thương đến nay chưa từng khôi phục.

Hướng Vân mở mắt, lẩm bẩm: "Không nghĩ tới lần này ra ngoài dĩ nhiên đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, mấy lần suýt chút nữa bỏ mạng, tính một chút thời gian, cũng nên đến rồi thử kiếm sơn mở ra cuộc sống..." hướng Vân nhũ nhũ mày, "Hon nữa, cái này hoang vực dĩ nhiên đi ra ngoài phương pháp phức tạp như vậy, cái này thì phiền toái. "

Hướng Vân thở dài, vẫn phải là trước chữa cho tốt tổn thương. Cảm thụ được trên cánh tay trái truyền tới cảm giác nóng rực, hướng Vân biết hơn phân nửa là phi long linh khí tạo thành thương thể lại tái phát rồi.

"Lần này nhất định phải một lần hành động khu trừ cái này hỏa linh lực vương vãi!" hướng Vân trong ánh mắt lóe lên một tia kiên định.

Trước đó, kỳ thực hướng Vân đã thử qua nhiều lần, thể nhưng mỗi một lần hướng Vân gần đem các loại lưu lại linh lực bị xua tan đi ra ngoài lúc, nó đều lại đột nhiên bộc phát ra lực lượng cường đại hơn, có thể dùng hướng Vân thất bại trong gang tấc, xem ra cần phải muốn những phương pháp khác rồi.

Hướng Vân đột nhiên nghĩ đến một vật có lẽ có thể trợ giúp chính mình, hần lấy ra hàn băng kiếm. Trong động nhiệt độ nhất thời giảm xuống, có thể rõ ràng được cảm giác được hàn băng kiếm tản mát ra băng thuộc tính linh lực.

Không sai, hướng Vân muốn lấy hàn băng kiếm băng thuộc tính linh lực lại trung hòa rơi cánh tay trái trong hỏa linh lực! Chỉ là quá trình này là hết sức thống khổ, muốn cho băng thuộc tính linh lực tiến vào cánh tay trái, một phần vận hướng Vân không có có thể khống chế tốt, cánh tay trái có thể sẽ nhờ đó mà triệt để hủy diệt!

Bất quá, hiện nay hướng Vân cũng không chiều cố được nhiều như vậy, hần quả thực không có lựa chọn khác.

Hướng Vân tiểu tâm dục dục khống chế được hàn băng kiếm tản mát ra băng linh lực, đồng thời khống chế được những linh lực này rót vào cánh tay trái của mình, nguyên bản nóng rực cánh tay trái cảm giác được từng tia thanh lương cảm giác, nhưng rất nhanh, băng hỏa linh lực xung đột có thể dùng hướng Vân cảm thấy thống khổ to lớn, cũng may còn có thể chịu được, hướng Vân cắn răng kiên trì, một tia trung hoà lấy hỏa linh lực.

Thời gian một chút trôi qua, sau hai canh giờ, theo cuối cùng một tia hỏa linh lực cũng bị trung hoà, hướng Vân rốt cục thở dài một hơi. Điều tức khoảng khắc, hướng Vân rốt cục cảm thụ được cánh tay trái khôi phục hành động, lúc này mới lộ ra vẻ vui mừng.

"Kế tiếp, chính là linh dục rồi! "

Tuy là mắt không thấy đường sau lưng linh dục, thể nhưng hướng Vân thần thức có thể rõ ràng phản ánh linh dục hiện trạng. Trước hơn nửa tháng, hướng Vân vẫn bận tự thân thương thể, nhưng lại không có chú ý tới linh dục tình huống, bây giờ từ quan sát kỹ, linh dục tình huống, cũng là làm cho hướng Vân thất kinh.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Lựa chọn

Linh dục trạng thái quả thật làm cho hướng Vân có chút giật mình, nửa tháng không có chú ý, lúc này linh dục tình huống so với hướng Vân trong tưởng tượng phải tốt hơn nhiều. Hướng Vân nhớ kỹ tại chính mình dùng linh dục sử xuất một chiêu kia "Vũ chi múa" sau đó, linh dục tình huống đã rất nát bét rồi, ánh sáng màu âm đạm vô quang, cánh chim hầu như bóc ra quang.

Mà bây giờ, linh dục mặc dù coi như vẫn là không có dường như ban đầu như vậy hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng đã khôi phục rất nhiều, lúc này ở

hướng Vân quan tâm phía dưới, linh dược vẫn còn ở tự hành mà hấp thu linh khí chung quanh, chậm rãi chữa trị tổn thương.

Chẳng lẽ nói đây chính là thông thiên linh bảo chỗ đặc thù? Quả nhiên rất có linh tính a! Hướng Vân không khỏi lú lười, xem ra chính mình thật vẫn kiểm được bảo. Bất quá cái tốc độ này vẫn hơi chậm rồi, còn được bản thân tới chủ động chữa trị.

Hướng Vân lại bắt đầu dả tọa, hấp thu không khí chung quanh trong linh khí, dần dần hần tiến nhập linh dược, linh dược nay đã khôi phục rất nhiều, bây giờ tốc độ nhanh hơn, thoát nhìn qua không được bao lâu là có thể hoàn toàn khôi phục thành trước vậy rồi. Hướng Vân không dám khinh thường, tiếp tục cướp đoạt lấy không khí chung quanh trung không nhiều linh khí.

Hướng Vân nhú nhú mày, chính mình cuống quýt trung, chứ không có cách nào khác không thể làm gì khác hơn là trốn ở nơi này, thế nhưng nơi này linh khí quả thực quá mỏng manh.

...

Hai canh giờ đi qua, hướng Vân tổng coi là hoàn thành đối với linh dược chữa trị công tác, đến tận đây, hần lần này bị tổn thương đã hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu. Lần này từng trải tuy là mạo hiểm vạn phần, thế nhưng thu hoạch cũng có chút phong phú.

Đầu tiên, thành công đem trên người vô dụng linh khí đổi đổi thành linh thạch. Đối với hướng Vân mà nói, linh khí cũng không phải thiếu, thế nhưng vẫn trên người linh thạch cũng không nhiều, cái này là rất mấu chốt. Thứ nhì, chuyến này trung, chính mình một lần hành động thu được hàn băng kiếm cùng với sau đó từ chết đi trên người đại hán lấy được Giáp Long khiên, cái này hai kiện cực phẩm linh khí, nhất Công nhất Thủ, có thể phối hợp lẫn nhau. Đương nhiên, còn có cái kia pháp bảo —— chuông.

Nghĩ tới đây, hướng Vân thẳng thần lấy ra chuông, trước đây hần đã dùng linh lực xóa đi ấn ký phía trên, đồng thời hần còn cẩn thận kiểm tra rồi mỗi một khối linh thạch, rốt cục ở một khối trong đó trên phát hiện vạn bảo các ra tay, đương nhiên cuối cùng cũng bị hướng Vân biến mất. Cho nên, hiện tại vạn bảo các thì không cách nào xác định hướng Vân bóng dáng, mà mình chân thực diện mạo cũng chỉ có tên kia đã chết đại hán mới biết được.

Hướng Vân tâm tình thật tốt, duy nhất buồn bực là hần hiện tại còn chưa phát hiện cái chuông này cách dùng, bằng vào hần bây giờ linh lực dường như căn bản là không có cách kích phát cái này chuông, nhìn một hồi, hướng Vân lại đem thu vào rồi túi đựng đồ.

Ngoài ra, hướng Vân còn từ đại hán trong túi đựng đồ chiếm được rất nhiều linh thạch, đan dược...

Những thứ này kỳ thực đều không trọng yếu, mấu chốt là chính mình mục đích của chuyến này đạt tới! Bao quát sau lại lấy được tứ phần bản đồ, hần hiện tại tổng cộng có năm phần bản đồ.

Bây giờ vấn đề chính là ở chỗ hướng Vân cẩn thận so với mấy phần bản đồ, phát hiện vạn bảo các bản đồ trên nguyên tắc không có vấn đề gì, chỉ bất quá có chút chi tiết địa phương không quá toàn diện, cho nên hướng Vân ngược lại là không cần quá lo lắng. Chân chính làm cho hướng Vân khổ não không phải là bản đồ vấn đề, mà là coi như hần hiện tại có bản đồ, hần vẫn không có cách đi ra ngoài.

Nguyên nhân rất đơn giản, hoang vực căn bản không giống như hần tưởng tượng như vậy, cách đi ra ngoài rất khó, khó trách hần rất ít thấy có người từ hoang vực đi ra.

Hiện nay, hần muốn ra hoang vực, phương pháp không phải là không có, chỉ bất quá với hần mà nói ít khả năng. Phương pháp không hai, loại thứ nhất chính là tu vi đủ cao, cũng đủ đánh bại thủ hộ động phủ này linh thú, sau đó thành công tìm được đi ra trận pháp.

Hoang vực không gian sát biên giới tất cả đều là hiểm ác núi lớn, mà đi ra trận pháp ở nơi này chút trong núi, thế nhưng những thứ này trong núi tồn tại rất nhiều hung mãnh linh thú, chỉ đánh bại những linh thú này, nói không chừng có thể tìm được trong truyền thuyết có thể đi ra truyện tổng trận.

Nghe rất tốt đẹp, thế nhưng cái này một loại căn bản thực hiện không được, bởi vì này linh thú kỳ thực vốn là rất thông thường linh thú, bất quá đi ngang qua thời gian lâu như vậy sau, những linh thú này đều đã lớn lên thành tu vi cao vô cùng rồi, chứ nói hướng Vân rồi, ngay cả rất nhiều Nguyên anh kỳ tu sĩ cũng không dám dễ dàng đi những thứ này khu vực thăm dò.

Cho nên, đối với hướng Vân mà nói, cũng chỉ có loại phương pháp thứ hai rồi. Thế nhưng loại phương pháp thứ hai cũng phi thường gian nan, kỳ thực nói trắng ra là, bởi vì hoang vực đã tồn tại năm tháng khá dài, bởi không phải hạn chế vào chỉ hạn chế được, thế nhưng hoang vực trong người tự nhiên không có khả năng ngồi chờ chết, cho nên bọn họ cũng kiến tạo một ít truyện tổng trận, nhưng là bởi vì là trận pháp nhỏ, không thể chịu tải quá nhiều người, vì vậy người thường là không cho phép sử dụng.

Mà hướng Vân mới đến, cũng không có thực lực gì bối cảnh, cho nên cũng không có tư cách sử dụng.

Bết bát nhất là, toàn bộ hoang vực hiện nay lớn nhất lưỡng cái thế lực —— Hoang thiên nguyên cùng vạn bảo các, chỉ có bọn họ chỉ có trong tay nắm giữ ra hoang vực trận pháp, mà hướng Vân đã đem vạn bảo các đặc tội, hiện tại hần cùng vạn bảo các quan hệ có thể nói là như nước với lửa. Tuy là vạn bảo các cũng không biết sự chân thật của hần diện mạo, thế nhưng hần đối với vạn bảo các cũng không có cảm tình gì.

Hướng Vân thở dài, chính mình chỉ còn lại có người cuối cùng lựa chọn —— Hoang thiên nguyên!

"Xem ra chính mình còn muốn ở hoang vực trong đợi rất lâu rồi... Thử kiểm son mình là không dự được..." hướng Vân tự lẩm bẩm. "Hy vọng tiểu Dịch sẽ không xảy ra chuyện gì."

Bất quá, hướng Vân cũng không rõ lắm tình huống bên ngoài, chỉ sợ ngự linh Tông có chút dị động.

Hiện tại cũng suy nghĩ không được nhiều như vậy, việc cấp bách, vẫn là phải nghĩ biện pháp gia nhập vào Hoang thiên nguyên, ở Hoang thiên nguyên tùy thời hành sự, nghĩ biện pháp có tư cách dùng Hoang thiên nguyên truyền tông trận.

Trước ở trong thành hoang hướng Vân cũng nghe ngóng, cũng biết về Hoang thiên nguyên tình huống. Hoang thiên nguyên xem như là hoang vực có uy tín cường thịnh môn phái, đáng tiếc mấy năm gần đây bởi vì vạn bảo các quật khởi mạnh mẽ, cho nên Hoang thiên nguyên thực lực có vẻ hơi trũng chội đá, liền ngay cả mình ở thành hoang thế lực đều không được đã rút ra. Bất quá, tốt xấu còn treo móc hoang vực đệ nhất đại môn phái xưng hào.

Hiện nay Hoang thiên nguyên tổng môn phái vị trí, là hoang vực một mảnh núi khu vực, tuy là hoàn cảnh có chút ác liệt, nhưng là linh khí nhưng lại rất sự dư thừa, có một cái phẩm chất phi thường ưu tú linh mạch ở nơi nào.

Bây giờ hướng Vân trước hết đến Hoang thiên nguyên phụ cận hỏi thăm một chút tin tức, hẳn mặc dù đối với Hoang thiên nguyên có sự hiểu biết nhất định, thế nhưng về Hoang thiên nguyên chiêu thu đệ tử sự tình, hẳn cũng không có rất rõ ràng.

Bất kể như thế nào, hay là trước đi qua hỏi thăm một chút, dù sao Hoang thiên nguyên đã thật lâu không có thu đệ tử, cho nên rất có thể sẽ không lâu sau thu đệ tử. Bằng vào mình bây giờ Luyện khí kỳ đại viên mãn tu vi, muốn muốn thành công mà gia nhập vào Hoang thiên nguyên, vẫn là không thành vấn đề.

Hắn hoàn toàn có thể che giấu mình linh căn, ngụy trang trở thành một thiên phú không tệ đệ tử, hẳn tin tưởng Hoang thiên nguyên chọn đệ tử Nhân tu là nhiều nhất sẽ không vượt lên trước Trúc cơ kỳ, cho nên cũng sẽ không phát hiện mình ngụy trang.

Hướng Vân khước miệng hơi hơi nhếch lên, tính toán thời gian, nửa tháng, tin tưởng vạn bảo các truy bắt hẳn không có nghiêm mật như vậy rồi, là thời điểm đi ra, hướng Vân mở ra động phủ cấm chế, đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Kinh hồng một mặt

Mặc dù là ở trên núi, thế nhưng vẫn như cũ có thể gặp được ánh mặt trời sáng rõ, trong khoảng thời gian ngắn, ngược lại là làm cho hồi lâu không thấy ánh mặt trời hướng Vân cảm giác được có chút không quá thích ứng.

Hướng Vân điều khiển bắt đầu độn quang, muốn phi xuống núi.

Núi không cao, hướng Vân rất nhanh xuống núi. Chu vi vẫn là hoang vực quen thuộc cảnh sắc: Một mảnh hoang vu bình nguyên, nhưng không có một ngọn cỏ, hơn nữa nhìn không thấy cuối, hầu như nhìn không thấy sinh mạng tồn tại, thế nhưng cả vùng đất lại làm cho một loại cổ xưa lại cảm giác tang thương.

Tuy là không phải lần thứ nhất nhìn thấy hoang vực hoàn cảnh, thế nhưng hướng Vân vẫn cảm thấy có chút chấn động, loại này điều linh đồ nát cảm giác, làm cho hướng Vân rất khó tiếp thu. Ngay cả hắn chữa thương lúc ở tạm ngọn núi kia, cũng là quang góc góc, chỉ là một ngọn núi đá.

"Xem ra, hoang vực chính là không bao giờ thiếu hòn đá..."

Nói thật ra, hướng Vân cảm thấy Thanh Châu hoàn cảnh, so với việc những thứ khác tám cái Châu mà nói, đã coi như là tương đối ác liệt rồi, vùng khi họ có gáy địa phương cũng không ít, nhưng cũng không có đến hoang vực loại tình trạng này.

Tuy là hoàn cảnh chung quanh gần như giống nhau, thế nhưng hướng Vân vẫn là rất mau đoán được phương hướng.

Hoang thiên nguyên môn phái sở tại là ở một mảnh núi khu vực trong lúc đó, Hoang thiên nguyên bên ngoài sơn môn mặt cũng có một tòa thành trì, tên là thạch thành. Mà hướng Vân mục đích của chuyến này chính là tòa thành trì này!

Hướng Vân hiện tại vị trí ước chừng là ở hoang vực khu vực trung tâm, mà thạch thành ở toàn bộ hoang vực đông nam bộ, lúc này hướng Vân đang dựa theo bản đồ, hướng về thạch thành phương hướng thẳng đến đi.

Mặc dù chỉ là một tòa động phủ, thế nhưng hoang vực trong năm tháng dài đằng đẵng, lại không hề ngừng mở rộng xu thế, vì vậy, hiện nay hoang vực không gian vẫn như cũ phi thường lớn rồi, cho nên đoạn đường này liền xài hướng Vân ước chừng suốt cả ngày. Trên đường, hướng Vân cũng bởi vì linh

lực không đồng đảo mà dừng lại nghỉ ngơi qua.

Nói đến linh lực, thì không khỏi không nói một chút, trải qua này nhất dịch, hướng Vân trong cơ thể tu vi dĩ nhiên cũng hoàn toàn đạt tới Luyện khí kỳ viên mãn, hẳn hôm nay chỉ cần tìm được một chỗ linh lực dư thừa địa phương, hảo hảo bế quan, phối hợp trúc cơ đan, tấn cấp Trúc cơ kỳ đối với hắn mà nói chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, cho nên hướng Vân hiện tại ngược lại cũng không lo lắng trúc cơ vấn đề. Hơn nữa, tuy là hắn bây giờ còn chưa trúc cơ, thế nhưng hắn linh lực trong cơ thể dĩ nhiên vô cùng hùng hồn sự dư thừa, sánh ngang một ít trúc cơ sơ kỳ tu sĩ ngược lại cũng không kém chút nào, điểm ấy thật ra khiến hướng Vân cảm thấy có chút kỳ quái.

Bất quá, nghĩ đến chính mình mặc danh kỳ diệu trước giờ xuất tuyến thần thức, hướng Vân cũng liền thích hoài, dù sao ở trên người hắn phát sinh kỳ quái sự tình nhiều hơn nhiều.

Dọc theo con đường này, nhưng lại không có phát sinh cái gì khúc chiết, hướng Vân thậm chí trên đường lúc nghỉ ngơi còn đi trên đường thấy trong thành trì đi dạo một vòng, cũng không nhìn thấy vạn bảo các đuổi bắt tin tức của mình, xem ra, hoặc là vạn bảo các đã bỏ đi rồi, hoặc là chính là vạn bảo các không muốn đem việc này bắt được thai diện thượng mà nói.

Bất kể nói thế nào, đối với hướng Vân mà nói, tóm lại là một chuyện tốt. Sau đó, hướng Vân an tâm thoải mái tiếp tục đi trước Hoang thiên nguyên sơn môn sở tại —— thạch thành rồi.

...

Lúc này, hướng Vân đứng ở thạch thành dưới cửa thành, trông coi thạch thành chỗ ngồi này hoang vực đệ nhị lớn thành trì. Thạch thành quả nhiên danh xứng với thực, toàn bộ thành trì từ tầng đá kiến thành, có thể nói tường thành chính là đơn giản lấy tầng đá xây thành. Thế nhưng, hướng Vân cũng không dám xem thường cái thành trì này, làm hoang vực đệ nhị thành trì lớn, Hoang thiên nguyên đại bản doanh nhập môn cửa, khẳng định thiết trí có cấm chế cực kỳ lợi hại, thạch thành tuyệt đối không có nó mặt ngoài đơn giản như vậy.

Hướng Vân nhận thần đồng lại một cái, liền muốn đi vào tòa thành trì này, đột nhiên thần thức khẽ động, ngừng lại.

Đang ở hướng Vân phía sau, lái tới rồi một chiếc xe ngựa, thoát nhìn phi thường được xa hoa, trên xe dùng để chở đồ trang sức điều trụ phẩm dĩ nhiên có là vô cùng hiếm thấy phi thú tinh chế thành phẩm, kéo xe ngựa là hai đầu hiếm thấy biến dị độc giác thú. Thân xe chuyển từ sắc, không chỉ có màu tím phi thú tinh, xe sừng còn vây quanh không ít trân quý bảo thạch. Biến dị độc giác thú bốn trảo cũng không chạm đất, dĩ nhiên là lôi kéo mã xa bay ở Liễu Không trung!

Mặc dù không biết là của ai khí phái lớn như vậy, mặc dù nhưng đã đến gần rồi thành trì, nhưng thoát nhìn chủ nhân của xe không có chút nào muốn dừng lại đi bộ ý tứ. Hướng Vân hãy để cho rồi làm cho, lui ở bên đường.

Mã xa gần chạy vào cửa thành một khắc kia, xe ngựa cửa sổ bỗng nhiên bị mở ra. Hướng Vân nhận nhậ nhìn thoáng qua, từ xe ngựa cửa sổ lộ ra một cái đầu, một đầu xinh đẹp tuyệt trần tóc dài bại lộ nàng thân phận của cô gái, mặc dù chỉ là nhìn thoáng qua, thế nhưng hướng Vân có thể cảm nhận được nữ tử này cơ linh cổ quái tính cách, nguyên do bởi vì cái này người thoát nhìn có chút hồ đầu hồ não, một đôi mắt chung quanh loạn ngấm, nhưng đường như lập tức hình như là bị người nào bắt trở về, hướng Vân chỉ thấy đầu của nàng chui vào trở về mã xa.

Hướng Vân thu hồi nhãn thần, liền mất đi hứng thú, các loại của bọn hắn mau sớm vào thành.

Lúc này, trong xe ngựa ngồi một cái thoát nhìn còn rất tương đối trẻ tuổi nhỏ sinh phục sức tu sĩ, cùng với lưỡng tên nữ tử, một người trong đó bất ngờ chính là vừa rồi lộ ra cửa sổ liếc trộm thiếu nữ, khác một nữ tử lúc này có chút bất an, xem bên ngoài phục sức, tựa hồ là mới vừa cô gái kia thị nữ.

Nhỏ sinh một đôi mày kiếm, lúc này biểu tình rất là thả lỏng, lãnh đạm nói: "Biểu muội a, ngươi cũng không cần di chuyển tâm tư khác rồi, hiện tại chúng ta đã đến thạch thành cảnh nội..."

"Được rồi, ta biết rồi..." tên kia bị đổi thành "Biểu muội" thiếu nữ tựa hồ nghĩ tới điều gì, có chút không phải quá đáng về cao hứng, lại lầu bầu vài câu.

"Biểu muội a, ta thật chỉ là vâng theo thúc phụ ý tứ đem ngươi tìm trở về mà thôi, dù sao ngươi một cô gái ở bên ngoài, thúc phụ cùng ta đều lo lắng a..."

"Đã biết, đã biết..." thiếu nữ chu miệng lên.

...

Bên trong xe trong chốc lát trầm mặc, tên kia thị nữ lúc này tiến đến thiếu nữ bên tai nói nhỏ vài câu, thiếu nữ tựa hồ rất là kinh ngạc, dĩ nhiên hô lên, "Phải?"

Nhỏ sinh mở mắt, hỏi: "Làm sao vậy? Có chuyện gì không?"

"Không có gì..."

Bỏ qua một bên này không nói chuyện, lúc này, hướng Vân đang các loại ở cửa thành bên cạnh đợi, ngược lại cũng không sốt ruột. Mã xa rất nhanh rất nhanh thì tiến vào, hướng Vân lúc này mới nhú mày một cái, cũng vào thạch thành.

Trong thành đã có thật nhiều người, thế nhưng hướng Vân bởi vì có quá khứ thành hoang từng trải, lúc này xem thạch thành cấu tạo cùng thành hoang kỳ thực cũng không có quá lớn khác biệt, cho nên hướng Vân lúc này không chút hoang mang mà đi trước thạch thành phía Đông địa khu, hẳn dự định

trước giải quyết chỗ ở vấn đề.

Trong thành đá người so với trong tưởng tượng phải nhiều, thậm chí có nhiều có chút ngoài hướng Vân dự liệu, hướng Vân cũng không biết rõ nguyên nhân, lúc này trong thành đá dòng người số lượng quả thực so với lúc đó hướng Vân ở trong thành hoang thấy phải nhiều.

"Không phải nói thành hoang mới là hoang vực đệ nhất thành trì sao? Làm sao bây giờ nhìn lại cái thành đá này so với thành hoang còn muốn phồn vinh." hướng Vân tự lẩm bầm.

Nghĩ như vậy, chân của hắn đã bước vào phía Đông một nhà sắp xếp chỗ cư trú lữ điểm.

"Lão bản, cho ta một gian linh khí trên căn phòng tốt, đây là tiền đặt cọc." hướng Vân móc ra một túi linh thạch giao cho phụ trách chiêu đãi người.

"Tốt, mời tới bên này. "

...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Hướng Vân khổ não

Lúc này, hướng Vân ngược lại có chút cảm giác được thạch thành quả thực chỉ có thể đành phải hoang vực đệ nhị thành trì lớn rồi. Mượn bây giờ nhà ở mà nói, ở thành hoang thời điểm, hắn ở chỗ đó so với hiện nay thạch thành cung cấp cái này sang trọng hơn nhiều.

Vô luận là từ trạng sức trên điều kiện mà nói, hay là từ linh khí mỏng manh trình độ mà nói, nơi đây cũng không bằng thành hoang.

Trầm tư gian, hướng Vân cũng đã bị dẫn đạo tới chính mình chuẩn bị gian phòng.

Hướng Vân nhìn không được vẫn là mở miệng hỏi rồi ở trước mặt hắn dẫn đường người, "Đạo hữu, nơi này linh khí hơi bị quá mức mỏng manh a !... "

Người kia, quay đầu lại kỳ quái nhìn hắn một cái, trong mắt mơ hồ có chút khinh thường, "Nói vậy đạo hữu là lần đầu tiên tới chúng ta nơi đây, đạo hữu chớ nóng vội, đi vào sẽ biết. "

Hướng Vân cười xấu hổ một cái, nếu người khác không muốn nhiều lời, hắn cũng liền không lên tiếng nữa hỏi thăm.

"Được rồi, khối này dù cho đạo hữu ở chỗ này ở tạm lệnh bài rồi, tấm lệnh bài này không chế được gian phòng này cấm chế, tại hạ cáo từ trước." nói xong, cũng không đợi hướng vân hỏi nói, lại tự nhiên đi ra ngoài.

Hướng Vân tiếp nhận lệnh bài, lệnh bài không biết là từ chất liệt gì chế thành, chính thể bày biện ra hắc sắc, mặt trên cũng không cái khác hoa văn, chỉ là vô cùng đơn giản mà khắc một cái "Hoang" chữ. Chăm chú nhìn lại, cái này "Hoang" chữ, khắc cứng cáp mạnh mẽ, trong đó tản ra linh lực kinh người.

Chính như thành hoang thông thường, trong thành đá sản nghiệp hầu như đều thuộc về Hoang thiên nguyên, cái này cũng không ngoại lệ, cho nên nơi này "Hoang" chắc là chỉ Hoang thiên nguyên.

Hướng Vân nhú nhú mày, chẳng biết tại sao, hắn luôn cảm giác Hoang thiên nguyên cùng hoang vực có cái gì không muốn người biết liên hệ.

Lệnh bài phương pháp sử dụng lại là vô cùng đơn giản, hướng Vân hướng trong đó truyền linh lực vào, một đạo hồng quang từ lệnh bài trung bay ra, gian phòng cấm chế cũng tạm thời bị tắt, hướng Vân bước chân vào gian phòng.

Một vào phòng, hướng Vân rốt cục cảm nhận được tên kia dẫn đường tu sĩ nói bất đồng. Bên trong căn phòng linh khí hết sức nồng hậu, cùng bên ngoài phòng đơn giản là cách biệt một trời! Hướng Vân cảm thấy trong căn phòng này linh khí nồng hậu trình độ là chính mình tu luyện đến nay đều rất hiếm thấy, hướng Vân tu luyện tới hiện tại, khoảng chừng hắn ban đầu ở Yên Vân môn làm đệ tử nồng cốt lúc, mới có thể được hưởng đãi ngộ.

Còn như đến tột cùng vì sao bên trong gian phòng biết có như thế nồng đậm linh khí đâu? Hướng Vân cũng cảm giác được hơi nghi hoặc một chút, hắn đi vào phòng, gian phòng cấm chế lại tự động mà mở ra. Hướng Vân không để ý đến, mà là tiếp tục mà quan sát đến gian phòng. Gian phòng bài biện hết sức đơn giản, bởi vì suy nghĩ đến tu sĩ thông thường không phải cần gì quá mức vật, cho nên chỉ có thật đơn giản một chiếc giường ngọc cùng...

Chờ đã... Giường ngọc? Hường Vân đi tới, cảm thụ được gian phòng này linh khí tựa hồ cũng là từ cái giường này nơi đây tản mát ra.

Lúc này hẳn nghiêm túc quan sát đến tờ này giường ngọc, nếu là giường ngọc, tự nhiên là từ ngọc làm thành, hướng Vân cẩn thận nhìn một chút. Xem ra vấn đề xuất hiện ở ngọc trên, hướng Vân đối với loại ngọc này tựa hồ là có chút ấn tượng, lúc này cố gắng hồi tưởng loại này phẩm chất của ngọc.

Một lúc lâu, hướng Vân rốt cục nhớ tới loại này phẩm chất của ngọc rồi, loại ngọc này là tụ linh ngọc! Bởi vì rất hi hữu, hơn nữa tác dụng rất đặc thù, cho nên hướng Vân lúc đó đang nhìn thời điểm, còn cố ý lưu ý một cái.

Loại này tụ linh ngọc, giống như là không biết dùng tới làm tài liệu luyện khí, bởi vì bản thân nó cũng không kiên cố, hơn nữa nó duy nhất công dụng chính là hội tụ linh khí, mấu chốt nhất là, tụ linh ngọc hiệu quả nhưng thật ra là không tốt lắm, trừ phi là giống như Hoang thiên nguyên cái chỗ này giống nhau dùng như thế một tảng lớn tụ linh ngọc, mới có thể sẽ đạt tới thứ hiệu quả này, mà tụ linh ngọc nhưng thật ra là vô cùng hiểm hoai, hầu như tìm không được mạch khoáng, đây cũng là hướng Vân lần đầu tiên chứng kiến tụ linh ngọc.

Bất quá, hướng Vân vẫn là có ý định trước hào hảo mà nghỉ ngơi một chút, từ ra Yên Vân môn đến bây giờ trong khoảng thời gian này, mình không phải là đang đuổi đường chính là ở bị người đuổi giết, tinh thần vẫn nằm ở buộc chặt trạng thái, cần muốn hảo hảo buông lỏng một chút.

Vừa lúc sắc trời đã sâu, hướng Vân liền ngủ rồi.

...

Giấc ngủ này chính là cả ngày, tỉnh dậy, đã là ngày hôm sau xế chiều, hướng Vân chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng.

Đơn giản thi triển pháp thuật rửa mặt một phen, hướng Vân tự ra rồi nơi ở, hôm nay, hướng Vân dự định ra đi dò thám tin tức.

...

Cứ như vậy, hướng Vân ở trong thành đá dừng lại gần thời gian nửa tháng, mỗi ngày đều xuất nhập ở thạch thành các đại trà Tứ, mỗi bên cửa hàng lớn, mỗi bên chủng loại hình giao lưu hội...

Cũng coi như có chút thu hoạch, tuy là tu vi không có gì tăng trưởng, thế nhưng ở phương diện tu luyện rất nhiều vấn đề đều hiểu ra. Đối với hoang vực rất nhiều chuyện, cũng có rất rõ ràng lý giải.

Thế nhưng có một việc làm cho hướng Vân cảm giác được rất kỳ quái, từ hướng Vân tiến nhập thạch thành đến bây giờ, thạch thành nhân vẫn đang gia tăng, hình như là nơi đây muốn phát sinh đại sự gì giống nhau, các loại người xuất nhập ở thạch thành mỗi bên địa phương. Hướng Vân trong lòng cũng có chút suy đoán, chỉ bất quá cũng không có tin tức xác thực, cho nên cũng thật không dám xác định.

Hướng Vân suy đoán, nơi đây có thể nói chính là Hoang thiên nguyên đại bản doanh, cho nên hướng Vân ước đoán rất có thể là Hoang thiên nguyên có chuyện gì muốn phát sinh, mà cụ thể có chuyện gì...

Cho tới bây giờ đến Hoang thiên nguyên nhân tu vi phán đoán, hướng Vân cảm thấy rất có thể là Hoang thiên nguyên muốn chiêu thu đệ tử rồi! Nửa tháng này tới nay, lục tục có tu sĩ tới rồi thạch thành, mà những tu sĩ này tu vi cũng chỉ có Luyện khí kỳ một hai tầng đáng vẻ, cho nên, hướng Vân cho rằng là Hoang thiên nguyên muốn thu đệ tử rồi.

Một ngày này, hướng Vân từ một cái giao lưu hội trở về, ngồi trụ sở tiếp khách phòng khách uống trà, vừa vận chuyển kiến lúc đó dẫn đạo mình tên tu sĩ kia. Hướng Vân gọi hẳn lại, "Đạo hữu dừng chân, xin hỏi một chút đạo hữu biết vì sao đá này thành gần đoạn thời gian có nhiều tu sĩ như vậy tụ tập sao?"

Tên tu sĩ kia lạnh rên một tiếng, "Ngươi chẳng lẽ không đứng vì thế mà đến?"

"Cũng xin đạo hữu chỉ giáo."

"Ngươi thật không biết?"

Hướng Vân đứng dậy cung kính làm một cái áp.

Chứng kiến hướng Vân nghiêm túc thái độ, tên tu sĩ kia rốt cục mở miệng nói, "Được rồi, là như vậy, trong khoảng thời gian này chỉ sở dĩ phải có nhiều như vậy tu sĩ đến, là bởi vì Hoang thiên nguyên muốn thu đệ tử rồi! Đạo hữu vậy cũng biết, Hoang thiên nguyên đã rất nhiều năm không có chiêu thu đệ tử rồi, cho nên một cơ hội này khó có được, rất nhiều người đều muốn nắm cơ hội này gia nhập vào Hoang thiên nguyên!"

Hướng Vân gật đầu, lại làm một cái áp, nghiêm mặt nói, "Đa tạ đạo hữu!"

Chứng kiến hướng Vân đáng vẻ như có điều suy nghĩ, tu sĩ cũng không có để ý tới, tự hành đi ra ngoài. Mà hướng Vân còn đắm chìm trong mình trong suy tính, không nghĩ tới lần này Hoang thiên nguyên chiêu thu đệ tử, dĩ nhiên biết hấp dẫn nhiều tu sĩ như vậy trước tới tham gia, hướng Vân không khỏi có chút bận tâm.

Nếu như lần này tham gia nhập môn thực tập đệ tử quá nhiều, hướng Vân cũng có chút khó làm. Một phần vận hướng Vân trong thực tập biểu hiện mà không đủ xuất sắc, liền không thể gia nhập Hoang thiên nguyên; nếu như hẳn biểu hiện vô cùng xuất sắc nói, như vậy ắt sẽ gây nên Hoang thiên nguyên

môn phái chú ý, liền không còn cách nào không đạt được mục đích của chính mình rồi.

Nói chung, nhiều tu sĩ như vậy đối với hán mà nói không phải là một chuyện tốt. Hường Vân nhú nhú mày.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Nhập môn khảo nghiệm trước bình tĩnh

Hường Vân mặc dù có chút nói thầm trong lòng lấy, lại cũng không thể tránh được, dù sao hán cũng không có những phương pháp khác có thể sử dụng đến đi ra truyện tổng trận, chỉ có thể nghĩ biện pháp gia nhập vào Hoang thiên nguyên, sau đó nghĩ biện pháp thám thính được Hoang thiên nguyên truyện tổng trận an trí ở nơi nào, sau đó, hán liền phải tiếp tục nghĩ cách trộm dùng Hoang thiên nguyên truyện tổng trận.

Lúc này, hướng Vân lại trở về gian phòng của mình, lấy lệnh bài thân phận mở ra gian phòng cấm chế, đi vào gian phòng của mình. Bên trong căn phòng linh khí vẫn như cũ rất sự dư thừa, bất quá, cùng này tương ứng, loại này gian phòng phí dụng tự nhiên xa xỉ. Hoàn hảo hướng Vân bởi vì trước đây ở thành hoang vạn bảo các trong đối lấy đại lượng linh thạch, hơn nữa sau lại lại giết chết rồi vạn bảo các phái tới truy lùng đại hán, từ đại hán trên người, hướng Vân cũng thu được đại lượng linh thạch, cho nên hiện nay trên người của hán chính là không bao giờ thiếu linh thạch.

Cho nên trong khoảng thời gian này tới nay, hướng Vân vẫn dùng tên giả vì Lâm dật phong ở nơi này, đồng thời cũng là để Lâm dật phong cái thân phận này xuất nhập ở trong thành đá các nơi nơi.

Hiện tại khi biết Hoang thiên nguyên đúng là muốn chiêu thu đệ tử, hướng Vân ngược lại không gấp rồi, nỗi lòng lo lắng cũng định xuống dưới, chỉ cần Hoang thiên nguyên chiêu thu đệ tử, tóm lại có biện pháp gia nhập. Hán lo lắng duy nhất chính là hôm nay tới đây thạch thành nhân thực sự nhiều lắm, nói vậy xét duyệt sẽ đặc biệt nghiêm ngặt, xem ra chính mình vẫn phải là chuẩn bị thật tốt, không biết Hoang thiên nguyên biết thu bao nhiêu người nhập môn.

Kỳ thực nói thật, hướng Vân trong lòng cũng có chút bồn chồn, dù sao hán cũng chưa từng có đã tham gia hay là "Nhập môn khảo nghiệm". Bất quá chưa ăn qua thịt heo, hán vẫn gấp qua heo chạy. Ở Yên Vân cửa mấy năm này, hán cũng không phải trắng tay, Yên Vân môn cũng thu mấy lần đệ tử. Yên Vân môn chiêu thu đệ tử lúc, hán vẫn đi thấy qua, đơn giản chính là khảo sát thiên phú, trong đó, chủ yếu nhất là linh căn thuộc tính trắc thí, nói như vậy, chỉ cần người linh căn tương đối ưu dị, cơ bản đều sẽ thu làm môn hạ.

Đương nhiên, ắt không thể thiếu hạng nhất là lai lịch thân phận kiểm tra. Muốn muốn gia nhập Hoang thiên nguyên, đầu tiên mình bây giờ tu vi khẳng định là không được, không có có môn phái nào biết tuyển nhận như hán như vậy, tu vi đã đến luyện khí đại viên mãn, thậm chí vô hạn tới gần Trúc cơ kỳ tu sĩ.

Nguyên nhân cũng rất đơn giản, đầu tiên là phòng ngừa môn phái khác gian tế lẫn vào, thứ nhì chính là nếu tu vi đã đến luyện khí viên mãn, như vậy, công pháp hán tu luyện rất có thể sẽ cùng chính mình môn phái không hợp. Căn cứ vào hai điểm này nguyên nhân, trên cơ bản đại bộ phận môn phái cũng sẽ không thu tu vi quá cao đệ tử.

Cho nên, hướng Vân đầu tiên phải nghĩ biện pháp ngụy trang bị mình một chút tu vi, bất quá vấn đề này cũng rất lớn. Dù sao Hoang thiên nguyên lớn như vậy một cái môn phái, nhất định sẽ từ tu vi tương đối cao tu sĩ tới tiến hành một lần này khảo nghiệm. Điều này cũng làm cho hướng Vân có chút đau đầu, không phải biết rõ làm sao xử lý. Hướng Vân nhưng lại có ẩn giấu tu vi phương thức, thế nhưng đều không thể dùng ở chỗ này, trước hán ẩn nấp tu vi linh lực, dựa vào là khối ngọc bội kia, nhưng là như thế này ẩn dấu liền không còn cách nào giải thích, đến lúc đó, Hoang thiên nguyên nhân nhất định sẽ hoài nghi.

Hướng Vân hiện tại có chút hết đường xoay xở, hiện nay hán có thể nghĩ tới phương thức xử lý, liền là dựa vào thiên văn công pháp trong dễ thiên thuật rồi. Hán nhớ kỹ, nếu như đem dễ thiên thuật tu luyện tới cao cấp hơn trình tự, đúng là có thể ngụy trang tu vi của mình, vì vậy hán phải mau sớm tu tập dễ thiên thuật.

Không thể không nói, dễ thiên thuật đúng là một cái thần kỹ, tu luyện tới hoàn toàn trạng thái, dễ người, dễ mã, dễ thiên những thứ này cũng có thể làm được! Hướng Vân cái này trong thời gian ngắn ở trong thành đá, ngoại trừ tìm hiểu tin tức bên ngoài, đã ở tìm hiểu dễ thiên thuật, hy vọng kỳ năng nâng cao một bước.

Hướng Vân khoanh chân ngồi tụ linh ngọc làm thành trên giường, tĩnh táo phân tích hiện trạng. Nếu như có thể giải quyết ẩn giấu tu vi vấn đề, những chuyện khác liền cũng không giải quyết. Hướng Vân trước mắt ý tưởng vẫn là một bên tìm hiểu tin tức, vừa muốn biện pháp tiến thêm một bước đề cao tu vi của mình, trong đó dễ thiên thuật là hướng Vân khoảng thời gian này một cái trọng điểm.

Còn như tu vi phương diện, hướng Vân ở đi tới hoang vực trước, trên mặt nổi tu vi đã là Luyện khí kỳ hậu kỳ, nhưng là bởi vì căn cơ không quá vững

chắc, tiến giai tốc độ quá nhanh, cho nên phải một lần nữa đem phía trước nhảy qua cảnh giới sửa một lần. Như vậy cũng tốt so với là một cái đưng thủy thủy hang, tuy là trong chum nước thủy trở nên nhiều rồi, thế nhưng chịu tải nước lộ lại rất thấp kém, đưa tới thủy hang tùy thời có thể biết nổ tung. Hướng Vân lĩnh lực trong cơ thể giống như là thủy, mà cảnh giới của hắn giống như là chịu tải thủy chính là cái kia lộ.

Hướng Vân hiện tại ở lĩnh lực trong cơ thể kỳ thực đã rất nhiều, then chốt là không thể hoàn toàn phát huy ra cùng với tương xứng thực lực.

Thế nhưng từ lần trước cùng đại hán sinh tử nhất chiến, hướng Vân cũng đã tu vi chậm rãi vững chắc xuống, ở thạch thành nửa tháng này, hắn lại chăm chỉ tu luyện, hiện tại cảnh giới của hắn đã triệt để cùng thực lực của hắn sở xứng đôi rồi, triệt để đạt tới Luyện khí kỳ đại viên mãn!

Hơn nữa, hướng Vân thực tế tu vi còn muốn so với cái này càng hiểu thấu một điểm, bởi vì hướng Vân chỉ trước là có đã nếm thử trùng kích Trúc cơ kỳ, đương nhiên chưa thành công, thế nhưng một lần kia mặc dù không có thành công, lại làm cho hướng Vân xanh Liên thành công triển khai một cánh hoa, cũng để cho thực lực của hắn cường thịnh hơn.

Lúc này, hướng Vân cũng không có vội vã tiếp tục đi tu luyện tu vi cảnh giới, phản mà là tiếp tục tìm hiểu dễ thiên thuật.

"Muốn biến thiên, trước thay đổi kỳ đạo." đây là thiên văn công pháp trung ghi lại về dễ thiên thuật câu nói đầu tiên. Hướng Vân trước đây đối diện mạo pháp thuật chính là từ đó lĩnh ngộ ra.

"Muốn biến thiên, trước thay đổi kỳ đạo!" hướng Vân tự lẩm bẩm, lời này đến tột cùng nên như thế nào lý giải đâu? Hướng Vân rơi vào trầm tư.

...

Cứ như vậy, ở hướng Vân khô khan trong tham ngộ, bất tri bất giác liền lại qua nửa tháng, hướng Vân toàn tâm đầu nhập ở pháp thuật tu luyện, ngoại giới cũng đã xảy ra biến hóa lớn. Đầu tiên là là, bởi vì trong thành đá nhân thực sự nhiều lắm, trong thành đá đã không chứa nổi rồi, cho nên thạch thành đã tạ tuyệt người ngoại lai viên tiến nhập; sau đó chính là Hoang thiên nguyên chính thức tuyên bố thông báo, Hoang thiên nguyên phát sinh tin tức, tiếp qua bảy ngày, Hoang thiên nguyên đem chính thức bắt đầu chiêu thu đệ tử. Hai chuyện này ở thạch thành đưa tới oanh động, đi tới thạch thành những tu sĩ kia nhao nhao xoa tay, này muốn muốn gia nhập Hoang thiên nguyên nhân lúc này đang nghỉ ngơi như vậy làm sao Hoang thiên nguyên môn phái khảo nghiệm ở giữa đại triển quyền cước.

Mà hướng Vân bây giờ còn đang bên trong phòng của hắn bế quan ở giữa, hiện nay còn không biết chuyện này, quá chú tâm đầu nhập vào đối với pháp thuật tìm hiểu ở giữa. Hắn một mực nghĩ một câu nói kia, "Muốn biến thiên, trước thay đổi kỳ đạo. "

"Đến tột cùng cái gì là Đạo đâu?" hướng Vân trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc, bách tư bất đắc kỳ giải.

Tính toán thời gian, chính mình dường như đã bế quan rất lâu rồi, dường như lại qua nửa tháng.

"Không phải biết tình huống bên ngoài như thế nào?" hướng Vân sợ Hoang thiên nguyên nhập môn thí nghiệm đã bắt đầu rồi, vội vàng đóng quan, chuẩn bị đi ra tìm hiểu một cái tin tức.

Kết quả, hướng Vân vừa mới đi ra ngoài một thời gian uống cạn chun trà không đến, liền đã được đến rồi mong muốn tin tức. Đã biết Hoang thiên nguyên gần ở sau bảy ngày khai triển nhập môn thí nghiệm tin tức, đã truyền khắp nơi thành gian khổ rồi, hướng Vân có thể cảm thụ được toàn bộ trong thành trì cuộn cuộn sóng ngầm...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Đến từ Hoang thiên nguyên tin tức

Trong thành đá tu sĩ, cũng đều lục tục chiếm được Hoang thiên nguyên đem ở sau bảy ngày chiêu thu đệ tử tin tức. Mọi người cũng nhao nhao bắt đầu vì lần này khảo nghiệm làm chuẩn bị, chủ yếu là ở chung quanh thám thính tin tức, chờ Hoang thiên nguyên tiến một bước thông tri.

...

Cùng trong thành đá lo lắng, không khí khẩn trương bất đồng, hướng Vân khi biết tin tức này sau, lập tức về tới nơi ở.

Đối với hắn mà nói, phải ở bảy ngày bên trong, học được dễ thiên thuật cao cấp hơn cách dùng, cái này với hắn mà nói không thể không nói là một cái

kiêu chiến thật lớn. Bất quá, hấn cũng sẽ không dễ dàng buông tha.

Lúc này, hướng Vân vẫn là ngồi tràn ngập linh khí gian phòng trên giường, cẩn thận suy tư về dễ thiên thuật câu nói kia.

"Muốn biến thiên, trước thay đổi kỳ đạo. "

"Muốn biến thiên" đầu có, chính là muốn "Dễ thiên" nha. Xem ra then chốt chính là ở chỗ nửa câu sau rồi, "Trước thay đổi kỳ đạo" rồi, đến tột cùng làm như thế nào đi tìm hiểu đâu? Như thế nào mới có thể tìm hiểu cấp độ càng sâu đẳng cấp dễ thiên thuật đâu?

...

Nhưng mà, ba ngày trôi qua, hướng Vân như trước không thu hoạch được gì. Lúc này, hấn đang vẻ mặt buồn thiu mà tọa ở trong phòng, đối với những lời này vẫn như cũ vẫn là bách tư bất đắc kỳ giải.

Mà trong thành đá bầu không khí đã ngày càng khẩn trương, có một loại xuẩn xuẩn đục đục bầu không khí đang chuẩn bị.

Thế nhưng Hoang thiên nguyên nhưng thật giống như tuyết không sót ruột, tuy là thời gian càng ngày càng khẩn bách, thế nhưng Hoang thiên nguyên lại chậm chạp không có tin tức mới phóng xuất.

Cứ như vậy, lại qua ba ngày, Hoang thiên nguyên lại vẫn không có bất luận cái gì có quan hệ với nhập môn khảo nghiệm tin tức phóng xuất, với là rất nhiều người ngồi không yên.

Nhao nhao xuất động, chung quanh vận dụng quan hệ hỏi thăm.

"Ít nhất phải rõ ràng lần này Hoang thiên nguyên tổng cộng dự định muốn thu bao nhiêu đệ tử a. "

"Đúng vậy, làm sao ngay cả cái này cũng không nói sao? "

"Hoang thiên nguyên lần này đến tột cùng đang đùa thần bí gì? "

...

Trong khoảng thời gian ngắn, một khung hoảng ở trong đám người không ngừng lan tràn, thậm chí có không ít thiên phú tương đối kém tu sĩ ở nói thầm sau đó, lựa chọn rời khỏi, thế nhưng phần lớn tu sĩ vẫn là giữ lại, lựa chọn quan vọng.

Mà lúc này, hướng Vân đã không phải lo lắng cho mình như thế nào che giấu tu vi vấn đề.

Dễ thiên thuật vẫn không có tu luyện thành công, trên thực tế ở nơi này dạng khẩn cấp dưới tình huống, hướng Vân cũng biết mình là không có khả năng tìm hiểu một cái như vậy phức tạp pháp thuật.

Hướng Vân sở dĩ không phải lo lắng nữa, là bởi vì hai ngày trước hấn cũng đã giải quyết triệt để rồi vấn đề này, không cần lo lắng.

Bởi vì... Hấn lần nữa mất đi linh lực!

Hướng Vân đã vẻ mặt bất đắc dĩ, bất quá may mà trước suy nghĩ đến có thể sẽ xuất hiện cái vấn đề này, cho nên hấn đã sớm nghĩ một ít phương pháp đối phó, mặc dù không có thể hoàn toàn giải quyết vấn đề của hấn, nhưng là có thể khẩn cấp.

Hấn nghĩ tới phương pháp, nhưng thật ra là từ lần trước tiên anh nơi đó bị dẫn dắt.

Hấn trước giờ luyện hóa một ít linh lực, cung chính mình mất đi linh lực sau sử dụng.

Nhưng là bởi vì linh lực luyện hóa sau không còn cách nào tồn trữ lâu lắm, cho nên, hấn thường cách một đoạn thời gian đều phải luyện hóa mấy đạo linh lực tồn trữ đứng lên để phòng bất cứ tình huống nào.

Không nghĩ tới lúc này có đất dụng võ, hấn suýt chút nữa bởi vì không có linh lực mà không còn cách nào ra khỏi phòng rồi, bởi vì lệnh bài sử dụng là cần linh lực.

Bất quá, lần này hướng Vân tuy là mất đi linh lực, thế nhưng lần này hấn phát hiện, cùng trước kia có chút bất đồng.

Trước hấn không có thần thức, nhưng là bây giờ hấn đã có thần thức, mà lần này hấn tuy là mất đi linh lực, thế nhưng thần thức vẫn như cũ vẫn tồn tại, coi như là may mắn trong bất hạnh rồi.

Hướng Vân không khỏi hơi xúc động, vạn vạn không nghĩ tới mỗi khi đến loại này thời khắc mấu chốt, chính mình sẽ xảy ra vấn đề.

Lần đầu tiên là tại chính mình trùng kích cảnh giới thời điểm, bởi vì linh lực đột nhiên tiêu thất thất bại.

Lần thứ hai là ở hấn gần tham gia Thí kiếm đại hội tỷ thí trước, bởi vì mất đi linh lực, không thể không đi học võ công thế tục, thiếu chút nữa bị người giết rồi.

Lần thứ ba, chính là chỗ này một lần muốn tham gia Hoang thiên nguyên nhập môn khảo nghiệm.

Bất quá, hiện tại xem ra, lần này mất đi linh lực cũng không hoàn toàn là chuyện xấu, dù sao trước mắt hắn còn không có bất kỳ phương pháp có thể che giấu tu vi của hắn, cái này chính là một cái tuyệt diệu cơ hội, hơn nữa không cần lo lắng bị phát hiện.

"Họa này phúc sở ỷ, phúc hề Họa sở phục." hướng Vân tự lẩm bẩm, cho dù có nguy hiểm, mình cũng có dự bị linh lực có thể dùng đến bảo mệnh.

Quan trọng nhất là —— hướng Vân thần thức vẫn còn ở, cho nên không đến mức không hề sức chống cự, vẫn là có thể né qua rất nhiều nguy hiểm.

Vì vậy, hướng Vân hữu kinh vô hiểm vượt qua cuối cùng này một ngày.

Sáng sớm ngày thứ tám, rốt cục có Hoang thiên nguyên tu sĩ xuất hiện, thông tri các vị trước tới tham gia khảo nghiệm người, cũng tuyên bố lần này tham gia khảo nghiệm điều kiện.

Đệ nhất, nhất định phải là tu vi không cao hơn luyện khí ba tầng, vượt lên trước luyện khí tầng ba tu sĩ nếu như muốn tham gia, nhất định phải cung cấp tu tập công pháp, nếu như không có vấn đề, đương nhiên liền không thành vấn đề.

Đệ nhị, tu vi không có qua tầng ba đương nhiên không sao cả, bất luận là có tu luyện qua, vẫn là thông thường, không có bất kỳ tu luyện trải qua phạm nhân cũng có thể tham gia lần này nhập môn khảo nghiệm.

Lần này nhập môn khảo nghiệm mấy trong cổ dung cũng rất đơn giản, quy tắc cũng không khó hiểu.

Đầu tiên, có tu luyện qua tu sĩ cùng thông thường phạm nhân khảo nghiệm là tách ra.

Thứ nhì, khảo nghiệm phân làm căn bản tư chất trắc thí, năng lực cơ bản trắc thí, cùng với thiên phú trắc thí.

Cuối cùng, chính là về quy tắc. Quy tắc quả thực đơn giản, không có bất kỳ quy định, một ngày tham gia lần thi này nghiệm, sinh tử có luận.

Đương nhiên, nếu có người bị điều tra ra là những môn phái khác phái qua đây làm nằm vùng, một khi phát hiện, lập tức xử tử, không chút lưu tình! Đây là đảm bảo giữ quy tắc, nhiều lần đều sẽ có.

Hoang thiên nguyên lại người tuyên bố xong những thứ này sau, liền hai tay để sau lưng ở sau người, rất có kiên nhẫn im lặng không lên tiếng chờ, chờ đầy mọi người chậm rãi suy nghĩ.

...

Tại chỗ trong tu sĩ gian, nhắc lên kịch liệt tiếng thảo luận.

"Xem ra lần này Hoang thiên nguyên đích xác rất coi trọng lần này chiêu thu đệ tử rồi. "

"Đúng vậy, nghe, còn giống như biết gặp nguy hiểm a! "

"Tính toán một chút, ta hay là không đi, một phần vận tiểu mạng mất sẽ không tốt... "

...

Hoang thiên nguyên lại tên tu sĩ kia, lúc này mở miệng lần nữa, "Nếu như chuẩn bị xong, nhất định phải người tham gia mời ở buổi trưa đến thạch thành trung tâm sân rộng tập hợp. "

Nói xong, liền cũng không quay đầu lại xoay người rời khỏi nơi này, để lại một đám trở mắt nhìn nhau tu sĩ.

Một lần này sau khi giải thích, lại có không ít sợ chết tu sĩ lên rầm thú, dự định rời khỏi lần này nhập môn khảo nghiệm.

Suy nghĩ kỹ một chút, bởi Hoang thiên nguyên thật lâu không có thu đệ tử rồi, hơn nữa hiện tại Hoang thiên chỗ cũ với đặc thù thời kì, cho nên lúc này đây nhất định sẽ đặc biệt để ý một lần này chiêu thu đệ tử rồi.

Vì sao nói Hoang thiên nguyên hiện tại nằm ở đặc thù thời kì đâu? Hoang thiên nguyên cho tới nay đều là hoang vực tên đứng đầu bảng cường phái, thế nhưng từ vạn bảo các lực lượng mới xuất hiện sau, Hoang thiên nguyên địa vị liền bị uy hiếp.

Hoang thiên nguyên lần này thu đệ tử ước đoán cũng là cảm nhận được áp lực, nhất định phải thu một ít có thiên phú, thực lực đệ tử.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Hắc bạch

Đã đến trình độ này, tự nhiên cũng không lui lại đạo lý, hướng chi hướng Vân đã không có đường lui, cho nên chút nào không ngoài suy đoán, hướng Vân vẫn là quyết định đi tham gia khảo nghiệm lần này.

Dù sao hướng Vân lần này trên người cũng không có linh lực, vừa có thể lấy che giấu trên người tu vi cảnh giới. Cũng có thể cùng người phạm cùng nhau khảo nghiệm, cho nên ngược lại sẽ tương đối buông lỏng.

Tương đối với này thông thường phạm nhân mà nói, ưu thế của hắn rất rõ ràng, thân thể hắn bởi vì trải qua linh lực rèn luyện, còn tu tập qua võ công thể tục, gân mạch, xương cốt đều không phải là thông thường người phạm có thể so, cho nên hắn là đủ để ứng đối khảo nghiệm lần này rồi.

Vì vậy, còn chưa tới buổi trưa, hướng Vân liền đi tới thạch thành sân rộng, cùng đội Hoang thiên nguyên tu sĩ đến.

Tuy là không tới buổi trưa, thế nhưng trên quảng trường sớm đã là người ta tấp nập, nguyên bản vô cùng rộng rãi sân rộng lúc này lại hơi có vẻ chen chúc. Trong đó tuyệt đại đa số đều là luyện khí một hai tầng tu sĩ, nhưng giống như hướng Vân như vậy "Người phạm" cũng không ít.

...

Không lâu sau, từ đằng xa điều khiển tới một đạo kim sắc độn quang. Theo lý, thạch thành cũng là cấm bên trong thành phi hành, đồng thời thiết trí cấm chế, nhưng là người này dĩ nhiên có thể ở trong thành phi hành.

"Đây là người nào a? Thật là lợi hại a! "

"Đúng vậy, dĩ nhiên có thể ở trong thành phi hành... "

"Hắn... Hắn... Cui nhiên có thể không nhìn cấm chế tồn tại, cái này... Cái này... "

Trong đám người sôi trào khắp chốn.

Rất nhanh, độn quang tới gần, có lạnh mắt người đã có thể thấy bộ phận.

"Ta thấy được, là Hoang thiên nguyên ! "

"Không sai, là một con thuyền lớn thuyền, mặt trên có Hoang thiên nguyên tiêu chí! "

...

Mọi người hô hấp lập tức động lại.

Hướng Vân đứng ở trong đám người, không tầm thường chút nào, lúc này không khỏi cười lạnh một tiếng.

Kỳ thực Hoang thiên nguyên làm ra lớn như vậy thanh thế, không phải là vì kinh sợ! Một mặt là vì kinh sợ những thứ này gần tham gia nhập môn khảo nghiệm đệ tử, về phương diện khác trọng yếu hơn chính là vì biểu hiện thực lực.

Thạch thành mặc dù là từ Hoang thiên nguyên khổng chế, thế nhưng trong đó khẳng định cũng có vạn bảo các cơ sở ngầm.

Cho nên, Hoang thiên nguyên làm như vậy, cũng là vì cho những thứ này người xem, để cho bọn họ biết Hoang thiên nguyên thực lực hay là không thể khinh thường.

Hướng Vân dù sao đã xem qua mấy lần Yên Vân môn nhập môn Đệ tử tuyển nhận, kiến thức phương diện cũng không phải bên người những thứ này những tu sĩ khác có thể so với. Cho nên, hướng Vân rất rõ ràng những môn phái này vì biểu diễn thực lực sử dụng những thủ đoạn này.

Đạo kia độn quang thoạt nhìn tuy là rất gần, thật là bởi vì muốn chống lại cấm chế nguyên nhân, cũng hao tổn một chút thời gian mới chính thức đi tới hướng Vân nơi đây.

Lớn thuyền cuối cùng dừng ở quảng trường bầu trời, mọi người lúc này mới nhìn thấy hình dạng của nó.

Lớn thuyền không biết là lấy làm bằng vật liệu gì chế thành, màu vàng quang dưới ánh mặt trời rạng ngời rực rỡ.

Sở dĩ xưng là lớn thuyền, là bởi vì của nó thật sự phi thường lớn, liếc mắt trông không đến nó vỹ. Lúc này, toàn bộ lớn thuyền đều bị một cái so với lớn thuyền còn lớn hơn màn sáng bao phủ, là một cái khổng lồ cấm chế, lúc này cấm chế này đang tại đối kháng lấy trong thành đá cấm chế.

Một con thuyền lớn thuyền cấm chế, lại có thể đối kháng toàn bộ thạch thành cấm chế! Đây quả thực là cái kỳ tích!

Mặc dù hướng Vân đối với loại thủ đoạn này không quá cảm thấy hứng thú, thế nhưng hắn cũng không khỏi không bội phục chiếc này lớn thuyền.

Hoang thiên nguyên thủ bút quả thực rất lớn, một con thuyền đã có thể dùng đến làm chiến tranh hạm to lớn thuyền, lại bị Hoang thiên nguyên dùng để tiếp những thứ này sẽ phải tham gia nhập môn khảo nghiệm đệ tử.

Hướng Vân tin tưởng, nếu như ở trong chiến tranh sử dụng loại này hạm to, uy lực nhất định phi thường to lớn. Thế nhưng nếu như Hoang thiên nguyên chỉ có như thế một con thuyền ngược lại cũng còn tốt, chân chính làm cho áp lực là, không có người biết Hoang thiên nguyên đến tốt cùng có mấy chiếc.

Bất quá, muốn tới lợi hại như vậy chiến hạm, cho dù là Hoang thiên nguyên cũng sẽ không có quá nhiều.

Khí phái lớn thuyền nằm ngang giữa không trung, trước tới tuyên bố thông báo tên kia Hoang thiên nguyên tu sĩ từ đó đi ra.

"Lại gặp mặt, các vị! Ta chính là lần này phụ trách Hoang thiên nguyên chiêu thu đệ tử sự vụ tu sĩ, các ngươi có thể gọi Lục sư thúc. "

"Sư thúc? Xem hắn tuổi còn trẻ, lẽ nào đã trúc cơ? "

"Không thể nào... "

Vị này họ Lục sư thúc quả thực tuổi rất trẻ, đều cùng "Sư thúc" cái danh hiệu này có điểm không tương xứng rồi, ở đây có nữ đệ tử không khỏi có chút tâm tư hoạt phiếm...

Bất kể nói thế nào, chiến hạm còn đứng ở trên thành đá không.

Tựa hồ là suy nghĩ đến chiến hạm cấm chế còn tại đối kháng lấy thạch thành cấm chế, họ Lục tu sĩ vẫn là mở miệng cắt đứt mọi người tiếng thảo luận.

"Được rồi, chúng ta nhanh lên xuất phát! "

Sau đó, cũng không để ý có người phản đối hay không, bàn tay vung lên, linh lực chuyển động.

Trên quảng trường, mọi người chỉ cảm thấy một hồi thiên toàn địa chấn, lại chớp mắt một cái, bọn họ liền một lần nữa xuất hiện ở tại sở vàng chói lọi trên chiến hạm rồi!

Có chút người phàm hoặc là không có trải qua dưới loại tình huống này tu sĩ không khỏi có chút nôn mửa cảm giác, hoàn hảo tới tham gia khảo nghiệm người đều không phải là tục nhân, đè ép xuống.

Mặc dù là trên chiến hạm, có thể gần gũi mà quan sát, thế nhưng hướng Vân phát bây giờ chỗ này, thần thức phảng phất sẽ phải chịu áp chế, cho nên cũng không có hành động thiếu suy nghĩ.

Đang ở hướng Vân Trầm tâm tư tầm kế tiếp an bài lúc, bên người đột nhiên truyền tới thanh âm của một cô gái.

Hướng Vân nghiêng đầu nhìn một cái, một gã mặc nhạet xiêm y màu xanh lục nữ tử không biết từ lúc nào đến gần rồi hắn.

Nữ tử dung nhan, lúc này trên má mang theo mỉm cười nhàn nhạt, xiêm y màu xanh lục làm nổi bật lên rồi vóc người hoàn mỹ. Hướng Vân sai ai ra trình diện không ít nữ tử, nhưng dường như nữ tử này như vậy khí chất, vẫn là hiếm thấy.

Bất quá, hướng Vân cũng không có bởi vì của nàng bề ngoài mà buông cảnh giác đối với nàng. Trực giác nói cho hắn biết, nữ tử này không đơn giản.

Hướng Vân mặc dù bây giờ mất đi linh lực, thế nhưng thần thức vẫn còn ở, nữ tử này dĩ nhiên có thể không di chuyển thêm rục rỏ mà xuất hiện ở bên cạnh mình, thực lực khẳng định không thể khinh thường!

Chứng kiến hướng Vân chú ý tới tới, nữ tử nháy nhẹ môi, cười cười. Ánh mặt trời hình ngay mặt qua đây, trong nháy mắt, cô gái khuôn mặt cười yếm như hoa...

Hướng Vân trong chớp lát xem si, bất quá rất nhanh thì khôi phục lại, biết mình trúng đối phương pháp thuật.

"Đạo hữu, không biết ngươi đối với lần này thi vào môn nghiệm có tính toán gì không vậy? "

Hướng Vân nhẹ rên một tiếng, không khỏi nhú, "Đây cũng cùng đạo hữu có gì can hệ? "

Nữ tử cười gượng hai tiếng, "Đạo hữu quả nhiên không có nhìn bề ngoài đơn giản như vậy a. "

"Đạo hữu lúc đó chẳng phải? Còn chưa biết tên đạo hữu phương danh." hướng Vân hỏi.

"Hắc trắng!" nữ tử thẳng thắn hỏi đáp.

"Hắc trắng? Tên này nhưng lại rất có ý tứ... Ở đâu có trắng hắc..." hướng Vân cười nói, "Ta gọi hướng Vân! "

Hắc trắng không khỏi mỉm cười, "Hướng đạo hữu đây là muốn giả heo ăn thịt hổ? "

"Mặc đạo hữu không phải là không đâu? "

Hai người nhìn nhau cười, hướng Vân trong con ngươi hiện lên một tia lãnh mang.

Cái này gọi hắc trắng nữ tử dĩ nhiên có thể nhận thấy được tự có tu vi? Không phải... Không có khả năng! Ngay cả chính hắn đều không thể kiểm tra cảnh giới của mình, đan điền đen kịt một màu, không thể nào biết bị nhìn đi ra.

Xem ra nữ tử này không đơn giản, nghĩ tới đây, hướng Vân trên mặt tiểu ý không giảm, cùng hắc trắng tiếp tục hàn huyên.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Hoang thiên nguyên

Trên quảng trường tu sĩ cùng với người phạm toàn bộ bị mang lên chiến hạm sau, họ Lục tu sĩ lần nữa khởi động chiến hạm.

Chiến hạm tán ra ánh sáng màu vàng, lần nữa xuất động, bất quá lần này là hướng về thạch thành bên ngoài. Chiến hạm như trước chống cấm chế, đối kháng thạch thành cấm chế, lưỡng cấm chế trong lúc đó truyền ra tiếng cọt xát chói tai.

Hướng Vân cùng hắc trắng lúc này xen lẫn trong trong phạm nhân, không biết hắc trắng có phương pháp gì che giấu tu vi của mình, dĩ nhiên cũng lớn mật như thế mà xen lẫn trong người phạm tử.

Bất quá, cái này cùng hướng Vân nhưng lại không có gì quá lớn quan hệ, chỉ bất quá hướng Vân có chút lo lắng một phần vạn hắc trắng bị phát hiện, sẽ liên lụy đến chính mình.

Bất quá, hiện tại cũng chỉ có thể đi một bước xem từng bước, hắn cũng thực sự không thể nào đoán trước đến sẽ phát sinh cái gì.

Cứ như vậy, đoàn người hạo hạo đằng đằng xuất phát.

...

Dọc theo đường đi, hướng Vân nhưng lại không có tiếp tục để ý biết hắc trắng, tự mình nhắm mắt dưỡng thần, hắc trắng cũng tự cảm không thú vị, sai ai ra trình diện hướng Vân không để ý tới nàng, nàng liền rời đi, cũng không biết đi đâu.

Từ thạch thành đến Hoang thiên nguyên khoảng cách cũng không tính là quá lâu, hơn nữa chiến hạm ở thoát khỏi thạch thành sau, bởi vì không cần chống lại thạch thành cấm chế, cho nên tốc độ trong nháy mắt bạo tăng, nói vậy rất nhanh thì có thể tới mục đích.

...

Ước chừng hơn nửa canh giờ sau, chiến hạm lái vào một mảnh núi khu vực, tốc độ cũng chậm lại.

Hướng Vân mở hai mắt ra, nhìn thấy trước mắt cùng hắn trong ấn tượng hoang vực quả thực cách biệt một trời, hắn thậm chí có một loại vẻ tới Thanh Châu ảo giác, thế nhưng bên người đồng đạo người cùng với chiến hạm màu vàng óng nhấc nhờ hắn, nơi đây vẫn như cũ vẫn là hoang vực.

Làm cho hướng Vân thất kinh chính là, nơi này núi vực cảnh sắc dĩ nhiên vô cùng xinh đẹp tuyệt trần —— nói xác thực, nơi đây lại có cả phiến khắp rừng rậm!

Có cây đương nhiên cũng có thủy, mấy cái lớn sông vây quanh quần sơn lưu động.

Nước biếc núi xanh, đây thật là hoang vực ít có tình huống, trên chiến hạm đám tu sĩ cũng đều cùng hướng Vân thông thường, rất kỳ quái, đối với cảnh

sắc như vậy, bọn họ cũng rất ít sai ai ra trình diện.

Trên chiến hạm một mảnh tiếng cảm thán.

Lúc này, Hoang thiên nguyên phái tới tên kia họ Lục tu sĩ cũng từ trong khoang thuyền đi ra, rất là tự ngạo mà nói với mọi người.

"Thế nào? Nơi này chính là chúng ta môn phái sở tại! "

Không thể không nói, Hoang thiên nguyên tuyển trạch nơi đây làm môn phái sở tại là có đạo lý, nơi này có hết sức ưu tú linh mạch, nếu không thì sẽ không có nhiều như vậy cây a, thủy a...

"Được rồi, đại gia chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức thì sẽ đến đạt đến mục đích." họ Lục tu sĩ mở miệng lần nữa nhắc nhở.

Chúng người thần sắc rung lên, có người vui mừng có người buồn. Có người hoàn toàn không nóng nảy định liệu trước, thế nhưng cũng có người tin lòng có chút không đủ, lúc này khó tránh khỏi có điểm hoảng sợ.

...

Chiến hạm cuối cùng vẫn là ngừng lại, dường như trước thông thường, bọn họ vẫn là bị họ Lục nam tử lấy linh lực đưa xuống rồi chiến hạm.

Đội mọi người đứng vững thân chân, lúc này mới quan sát hoàn cảnh chung quanh, bọn hắn bây giờ chính vị với trên một ngọn núi, thoát nhìn là trên núi một cái rất lớn ngôi cao.

Bất quá hoàn hảo, không có chờ bao lâu thì có Hoang thiên nguyên nhân đến.

"Các vị, đầu tiên hoan nghênh đại gia đi tới chúng ta Hoang thiên nguyên, bất quá cũng không nên cao hứng quá sớm, cách cách các người chính thức trở thành Hoang thiên nguyên đệ tử chỉ còn cách một bước rồi. "

Đoàn người nhất thời an tĩnh lại, tất cả mọi người rất rõ ràng hắn nói "Cách một bước" là chỉ cái gì —— vào trước cửa khảo nghiệm.

"Được rồi, kế tiếp chúng ta phải căn cứ tu vi cùng cảnh giới, phân một cái tổ, được rồi, nếu là có người bị phát hiện muốn nguy trang cảnh giới của mình lời nói... "

Hướng Vân không khỏi chột dạ nhìn thoáng qua đứng ở đằng xa. Từ dưới thuyền đến bây giờ không nói một lời hắc trắng, phát hiện đối phương lúc này lại vô cùng bình tĩnh đứng tại chỗ.

Hướng Vân thu hồi ánh mắt, chính mình chỉ cần không phải xảy ra vấn đề, nhất định là không còn cách nào bị phát hiện, dù nói thế nào trong cơ thể hắn hiện tại thật không có linh lực tồn tại!

...

Trộn hao tốn một canh giờ, tham gia khảo nghiệm các đệ tử tài trí tốt tổ cũng thông qua kiểm tra đo lường, hướng Vân cũng không ngoại lệ.

Quá trình rất thuận lợi, hướng Vân quả nhiên bị phân đến rồi phạm nhân một tổ tham gia khảo nghiệm, kiểm tra người cũng không có phát hiện vấn đề của hắn.

Rốt cục, mọi người chia xong tổ.

Mà cùng lúc đó, Hoang thiên nguyên lại nữa rồi mấy vị tu sĩ, vài tên Hoang thiên nguyên tu sĩ phân biệt mang theo các tổ rời khỏi nơi này, đi trước mỗi người thí nghiệm địa phương.

...

Hướng Vân chỗ ở người phạm tổ người không nhiều lắm, ước chừng có mấy chục người bộ dạng, là do một gã Hoang thiên nguyên phụ trách tu sĩ mang rời khỏi, bọn họ bị dẫn tới đỉnh núi.

Hướng Vân phát hiện hắc trắng cũng ở trong đó, cũng không có bị phát hiện. Đoàn người đi tới đỉnh núi, cùng đội kế tiếp khảo nghiệm.

Cũng không có chờ bao lâu, Hoang thiên nguyên tên tu sĩ kia liền cùng hướng Vân đám người tuyên bố lần này khảo nghiệm quy củ.

Lại nói tiếp, kỳ thực vô cùng đơn giản, chỉ cần mọi người đang trong thời gian quy định đi tới quy định địa điểm là được rồi. Hướng Vân cái này liền yên tâm sinh ra, khí định thần nhàn chờ đợi khảo nghiệm bắt đầu.

Bên cạnh người phạm thoát nhìn đều có chút lo nghĩ, dù sao bọn họ chưa từng có trải qua ngày hôm nay nhiều như vậy sự tình, hơn nữa chỉ cần thông qua lần thi này nghiệm, bọn họ về sau cũng sẽ trở thành hô phong hoán vũ người tu tiên!

Không bao lâu, khảo nghiệm của bọn hắn liền chính thức bắt đầu rồi, yêu cầu là ở trong vòng một ngày từ bên này đỉnh núi đến đối diện ngọn núi kia đỉnh núi.

Một ngày, nghe quả thực rất dài, nhưng là đối với một phạm nhân mà nói, bò tồa tiếp theo núi lại bò lên trên mặt khác một ngọn núi cũng là phi thường khó khăn, huống chi cái này hai tòa núi cũng không phải bình thường núi, toàn bộ đều cao vút trong mây, liếc mắt không nhìn thấy đáy.

Hương Vân có chút lẩm bẩm, luôn cảm thấy cũng sẽ không đơn giản như vậy. Bất quá, bình tới tướng đồ, nước tới đất ngăn. Bất quá là một phạm nhân nhập môn khảo nghiệm, chắc chắn sẽ không có vấn đề, hương Vân vẫn là rất tin tưởng thực lực của mình .

...

Mười mấy cái người phạm, bước đầu tiên là xuống núi.

Hương Vân không nhanh không chậm dọc theo son đạo hướng chân núi đi, son đạo còn rất dài, không thể gấp.

Tuy là hương Vân người mang võ lâm thần công, thể nhưng hần tạm thời còn không tính thi triển, dù sao đến rồi phía sau biết càng thêm cần.

Trái lại người khác, đều hết sức gấp gấp xuống phía dưới chạy đi, chỉ có hắc trắng cũng giống hương Vân thông thường chậm rãi khoan thai mà ở phía sau lặc, theo sát mà hương Vân.

"Hương đạo hữu ngươi làm sao tuyệt không sót ruột a? "

Nghe được hắc trắng chủ động đến gần, hương Vân cũng không tiện từ chối, không thể làm gì khác hơn là trả lời.

"Mặc đạo hữu lúc đó chẳng phải sao? "

"Đạo hữu liền một điểm không lo lắng phía trước trên đường khảo nghiệm sao? "

"Ta có gì phải lo lắng? Đạo hữu vẫn lo lắng mình một chút a !!" nói xong, hương Vân bước nhanh hơn, không muốn sẽ cùng nữ tử này vướng víu, hần luôn cảm giác nữ tử này không phải dễ trêu, ngược lại hần là nhìn không thấu .

Bỗng nhiên, nhìn thấy hương Vân tốc độ nhanh hơn, hắc trắng cũng gia tăng cước bộ theo sau.

Hương Vân có chút bất đắc dĩ, hần không biết hắc trắng tiếp cận chính mình có mục đích gì, nhưng luôn cảm giác đối phương không có hảo ý —— tối thiểu không phải thiện ý.

Đường xuống núi cũng không tốt đi, ven đường cũng thấy có người bơi vì không kiên trì nổi mà tuyền trạch trước nghỉ ngơi một hồi . Ngược lại là hương Vân cùng hắc trắng cái sau vượt cái trước, vượt qua trước đi ở phía trước rất nhiều người.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Thí nghiệm bắt đầu

Lúc bắt đầu, hương Vân phát hiện vẫn có lối đường có thể đi , nhưng dần dần, hương Vân phát hiện đại lộ tiêu thất.

Ở vốn phải là đường địa phương, lúc này lại trở thành đen kịt một màu rừng rậm, bất quá đây đối với hương Vân mà nói, vẫn là một bữa ăn sáng.

Hương Vân không sợ hãi đi vào rừng rậm, đi vào mới phát hiện cũng không như trong tưởng tượng đen như vậy, vẫn có chỉ từ cây cối trong khe hở xuyên thấu vào.

Bất quá, ở bên trong này, phạm vi nhìn ít nhiều có chút gây trở ngại. Hoàn hảo hương Vân thần thức vẫn còn ở, cho nên hoàn cảnh đối với hần ảnh hưởng không lớn. Thần thức tản ra mờ, hết thảy chung quanh rõ ràng xuất hiện ở hương Vân trong đầu.

Trong rừng rậm an tĩnh dị thường, nghe không được một tia âm thanh, hương Vân không khỏi nổi lên lòng cảnh giác.

Quả nhiên, hương Vân đi chưa được mấy bước, liền phát hiện không thích hợp. Tại hần thần thức cảm ứng trung, xuất hiện một con cạp!

Nguyên lai đây chính là cái này trong rừng cây giấu giếm khảo nghiệm, cứ như vậy, hướng Vân không khỏi yên tâm sinh ra. Đối phó một con cộp, đối với vậy phạm nhân mà nói, quả thật có chút độ khó, bất quá, chỉ cần hơi chút luyện võ qua người, đối phó một con hổ vẫn là không thành vấn đề, hướng chi là hướng Vân.

Chỉ dùng mấy chiêu thì ung dung mà giải quyết cái này con cộp, hướng Vân vẫn chưa tổn hao nhiều lắm thể lực, liền tiếp tục tiến lên rồi.

Rừng rậm diện tích rất lớn, hướng Vân bởi vì sợ bị phát hiện, cho nên thần thức cũng không dám tán được quá mở, lúc này cũng không biết rừng rậm rốt cuộc có bao nhiêu lớn.

Hướng Vân tiểu tâm dục dục tiếp tục hướng phía trước thăm dò, cẩn thận đem thần thức không chế ở mấy dặm bên trong, đang bảo đảm không phải bị phát hiện đồng thời, làm hết sức bảo vệ mình.

Nhưng con đường sau đó trên đường, lại khác thường không có bất kỳ nguy hiểm xuất hiện. Cứ như vậy, hướng Vân lên đường bình an mà ra cánh rừng rậm này.

Hướng Vân có điểm không thể tin tưởng, dĩ nhiên không có bên ngoài khảo nghiệm của hắn xuất hiện.

Mà lúc này, sớm đã đi qua cánh rừng rậm này hắc trắng có vẻ hơi chật vật, trên người xiêm y màu xanh lục cũng có chút bị cào nát rồi, nàng đứng ở bờ sông nói nhỏ, "Không phải là một phạm nhân khảo nghiệm, làm sao khó như vậy? "

Thì ra, hắc trắng ở hướng Vân chỉ trước đó không lâu bước vào rừng rậm, trước mặt khảo nghiệm cơ hồ bị nàng phá hư quang, cho nên theo sát phía sau hướng Vân lại không phát hiện chút tổn hao nào mà thông qua.

Bất kể nói thế nào, hướng Vân đã thông qua cánh rừng rậm này, bất quá khoảng cách xuống núi còn cách một đoạn.

Lúc này, ở hướng Vân năm trước là một cái rộng lớn sông, hơn nữa đây tựa hồ là duy nhất... Đường! Ra rừng rậm chính là chỗ này mảnh nhỏ "Sông" rồi.

Hướng Vân bước đi thông thả trong chốc lát bước, đột nhiên vỗ đầu một cái, động linh cơ một cái, có!

Nghĩ đến vừa mới thông qua rừng rậm, hướng Vân đột nhiên nghĩ đến có thể dùng cây làm một cái thuyền nhỏ đi ra.

Nghĩ vậy, hướng Vân lại nhanh lên quay đầu lại, dùng trong cơ thể võ công nội lực thôi động chưởng phong, chặt bỏ một mảnh cây...

Không bao lâu, một cái bè gỗ nhỏ liền làm xong, hướng Vân cũng mang theo cái bè gỗ này đi tới bờ nước, thủy thế cũng không lớn, tốc độ chảy cũng tương đối chậm, cho nên hướng Vân bè gỗ vẫn là có thể phát huy được tác dụng .

Hướng Vân đem bè gỗ đặt ở thủy thượng, sau đó nhảy nhảy lên, theo nước chảy phương hướng xuống phía dưới giặt rừ giúp đi.

Bỗng nhiên, bè gỗ nhỏ ở trôi một đoạn đường sau đó xuất hiện ngoài ý muốn...

Đầu tiên là thủy thế xuất hiện biến hóa, thủy tốc độ đột nhiên trở nên chảy xiết, đồng thời bởi vì trong nước tảng đá bè gỗ cũng va và chạm chạm.

Cái này còn không là hết nhất, hướng Vân phát hiện trong nước tựa hồ còn có "Dị vật" tồn tại. Hướng Vân thần thức dưới sự điều tra, phát hiện này "Dị vật" là từng con từng con cá sấu! Bất quá, những thứ này cá sấu lúc này nằm vùng ở trong nước, Ẩn mà không phát.

Hướng Vân bè gỗ chỉ là giản dị mà chế thành, cho nên ở nước chảy trùng kích cùng đá va chạm dưới, có chút không chịu nổi.

Rốt cục, bè gỗ ở một lần va chạm sau, phân băng tan rã, hướng Vân không thể không đứng ở một khúc gỗ trên, miễn cưỡng không chế được thân hình, một đường loạn choa loạn choạng mà đi về phía trước.

Nhưng còn cũng không có đơn giản như vậy, nằm vùng ở đáy nước này cá sấu lúc này cũng nổi lên mặt nước, tùy thời mà phát động.

Hướng Vân mặc dù có võ công hộ thể, thể nhưng nếu như cá sấu hô nhau mà lên lời nói, hắn vẫn còn cần tiêu tốn một phen công phu .

Đang ở hướng Vân sững sờ thời điểm, duy nhất đặt chân cái này khúc gỗ đụng phải một cá sấu! Hướng Vân cũng bị đụng bay ra ngoài, bất quá hoàn hảo hướng Vân phản ứng nhanh, nhanh chóng điều chỉnh dáng người, lợi dụng khinh công ở thủy thượng nhanh chóng đi về phía trước.

Lợi dụng những thứ này thò đầu ra cá sấu mượn lực, hướng Vân trong chốc lát ngược lại cũng đi tới không ít.

Bất quá, rất nhanh trong nước cá sấu tựa hồ là không cam lòng, rốt cục quyết định phải phản kích, hướng Vân trong chốc lát không có phòng bị, suýt chút nữa bị ném đi.

Đối mặt cá sấu tập kích, hướng Vân không hoảng hốt bất loạn ứng đối, một thân thể tục giới võ lâm công pháp < lã ba công pháp > thi triển xuất thần nhập hóa.

Hướng Vân vô tâm cùng những thứ này cá sấu vướng víu, cho nên bên ứng với đối với bọn nó tập kích, một bên thi triển thẳng tới trời cao bộ pháp ở cá sấu gian gọi tới gọi lui, hướng về nước chảy hạ du phương hướng chạy đi.

...

Bất quá, hoàn hảo đường phía sau trình sẽ không có cá sấu rồi, chỉ bất quá, hướng Vân liền không có gì mượn lực địa phương, chỉ có thể ở trong nước du ngoạn rồi.

Liền chặt vật như vậy mà đi qua đoạn đường này, mà màn đêm cũng phủ xuống, hướng Vân ra sông sau, phát hiện đã đến chân núi.

Cho nên, hướng Vân cũng dự định trước nghỉ ngơi một hồi, không vội mà chạy đi, buổi tối đi đường, cùng lúc hướng Vân sợ gặp phải cái gì ngoài ý muốn; về phương diện khác, hướng Vân cũng muốn các loại thần thức hơi chút khôi phục một chút, trước hấn cũng tổn hao không ít thần thức lực.

Cho nên vẫn là đang quyết định ở chân núi trước nghỉ ngơi một hồi, dù sao hấn hiện tại cũng còn là nằm ở vượt lên đầu địa vị.

Bất quá, hướng Vân nhưng lại quên một cái người —— hắc trắng! Hắc trắng mặc dù đang ải thứ nhất thời điểm giành trước hướng Vân, thế nhưng ở ải thứ hai thời điểm liền rơi vào hướng sau mây mù, hơn nữa tựa hồ là cùng hướng Vân chọn đường đi bất đồng, cho nên hướng Vân cũng không có thấy năng.

Hắc trắng cũng là không may, ở ải thứ hai thời điểm bởi vì trong chốc lát không có chú ý, dĩ nhiên kinh động cá sấu Vương thú, hao tổn tốt mắt một lúc, chỉ có bái thác con này hung mãnh dị thú.

Lúc này, hắc trắng còn ở trong sông, không tới đạt đến chân núi.

"Thực sự là gặp vận đen tám đời, chết tiết cá sấu, nếu không phải là bản cô nương không thể dùng linh lực, chỉ bằng ngơoi cũng dám khiêu khích ta... "

Hắc trắng hận đến nha dương dương, bất quá cũng chỉ có thể tiếp tục chạy đi, dù sao đã làm lỡ thời gian quá dài.

...

Một đêm vô sự, ngày thứ hai thái dương còn chưa mọc lên, hướng Vân cũng đã xuất động.

Hôm nay, hấn muốn leo lên đối diện ngọn núi kia! Hiện tại, hấn liền đứng ở nơi này tòa sơn chân núi, nói vậy trên ngọn núi này khẳng định tồn tại so với hôm qua lợi hại hơn khảo nghiệm.

Hướng Vân không phải dám xem thường, bất quá, hấn cũng không có vô cùng khẩn trương, dầu gì, hấn còn giấu giếm mấy đạo linh lực, thời khắc mấu chốt dùng để tự bảo vệ vẫn là không có vấn đề.

Thế nhưng, đệ nhị tòa sơn không khỏi cũng quá cao, ngẩng đầu nhìn lại, hướng Vân lại nhìn không thấy đỉnh.

Hấn bắt đầu leo núi, phổ thông hôm qua thông thường, ngay từ đầu sơn đạo phi thường tốt đi, cũng không có gì đặc biệt, cũng không có cái gì bầy rập.

Bất quá, ở trên ngọn núi này, hướng Vân hay là muốn phá lệ tiểu tâm, đặc biệt đang động dùng thần thức thời điểm, nhất định không thể bị phát hiện, bằng không mạng nhỏ khẳng định không giữ được.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Khóc lóc thảm thiết

Thiên Vi lượng, thế nhưng dựa vào liếc trông mắt vẫn là miễn cưỡng có thể thấy được đường.

Hướng Vân không nhanh không chậm đi tới, ngày hôm qua lộ trình tuy là hơi chút tiêu hao một ít thể lực, nhất là cá sấu một đoạn kia đường, bất quá tốt đang nghỉ ngơi rồi một buổi tối, hao tổn thể lực và nội lực cũng đều khôi phục thất thất bát bát, lúc này trạng thái thật tốt.

Đi tới đi tới, hướng Vân chậm rãi phát hiện bên người cảnh sắc xuất hiện một ít biến hóa.

Lúc đầu hoàn cảnh chung quanh đều là cây, từng cây thanh thúy cây cối, thế nhưng chậm rãi xuất hiện một ít hoa cỏ.

Hương Vân cảm giác có chút kỳ quái, theo thói quen nhủ lòng mình, không biết phương diện này rốt cuộc có gì cổ quái.

Vì vậy, hắn đang trầm ngâm một hồi sau, lại chung quanh thăm dò một lần, cũng không có phát hiện bên ngoài con đường của hắn, cho nên hương Vân không thể không tuyến trách này thoát nhìn có chút quỷ dị đường.

Đi một đoạn, hương Vân cũng không có phát hiện cổ quái gì. Thậm chí còn cảm thấy trên con đường này có chút nhàn nhạt mùi thơm ngát... Chờ đã, hương khí...

Hương Vân thâm nghĩ không tốt, có thể đã không còn kịp rồi...

Hương Vân chỉ cảm thấy một hồi thiên toàn địa chuyển, lần nữa thanh tỉnh, đã không phải là mới vừa cái địa phương kia.

Ra hiện tại trước mắt hắn là một thôn trang, hương Vân đến gần, cảm giác có chút quen thuộc, dường như ở đâu gặp qua.

Hương Vân đi vào thôn trang, lúc này là buổi sáng, Thôn người trong trang lớn cũng không có xuất môn, hoàn toàn yên tĩnh.

Đột nhiên, hương Vân trong đầu linh quang lóe lên, hắn nghĩ tới, hắn biết nơi này là nơi nào rồi, cái này... Cái này là quê quán của hắn!

Hương Vân lúc này mới nhớ tới đã vài chục năm chưa từng thấy qua nhà! Năm đó trận kia hỏa hoạn thiêu hủy toàn bộ thôn trang, hắn đã từng trông coi thân nhân bằng hữu bị khiêu động hỏa diễm đoạt đi sinh mệnh...

Hương Vân đột nhiên cảm thấy khỏe miệng mặn mặn, hai hàng dịch thể từ trên mặt chảy xuống, thì ra bất tri bất giác đã đã nhiều năm như vậy.

Hương Vân đột nhiên có chút sợ, hắn dựa vào ký ức, tìm tới chính mình năm đó gia.

Hương Vân hiện tại tại cửa nhà, tay run nhẹ, màu đỏ cửa gỗ phảng phất đầy liền mờ, thế nhưng hắn lại tựa như không có cái này khí lực, hắn sợ đầy mờ lại phát hiện cảnh còn người mất.

Ở hương Vân do dự trong lúc đó, hắn chứng kiến một đứa bé trai đẩy cửa ra, chạy ra, phía sau truyền đến thanh âm một nữ nhân.

"Vân nhi, chạy chậm chút, tiểu tâm chớ làm rớt..."

Nghe được cái này thanh âm, hương Vân cũng không nhịn được nữa, nước mắt không ngừng được đi xuống đất rơi.

"Đông" một tiếng, hương Vân quỳ trên đất, là hắn! Thăng bé kia chính là hắn, phía sau người nữ nhân kia thanh âm là mẹ của hắn!

Hương Vân giống như một cái bị thương hài tử, co ro, gào khóc.

Hồi lâu, hắn ngẩng đầu lên. Chính là chỗ này một ngày! Chính là chỗ này một ngày!

Ở nơi này một ngày, cuộc đời của hắn hoàn toàn thay đổi.

Bất quá, ở trong lòng hắn còn có một chút nghi hoặc, trận này hỏa hoạn rốt cuộc làm sao bắt đầu?

Hương Vân nhìn xuống bị thống, đứng lên, nếu đã trở về, hắn nhất định phải điều tra rõ tất cả, sau đó ngăn cản!

Hương Vân lau khô nước mắt, quay đầu nhìn thoáng qua, mẹ của hắn chưa ra, chỉ là ở bên trong dặn dò một tiếng sau sẽ không có xía vào.

Mà hắn mình lúc này hắn là chuẩn bị đi tìm hắn phát tiểu —— thần hi, mà sau đó hắn cùng với thần hi bắt đầu chơi cút bắt, thần hi núp vào, đang ở hắn tìm kiếm thời điểm, bị kịch liền đã xảy ra.

Trong lúc này đại khái là hơn một canh giờ, nói cách khác, hương Vân hắn hiện tại có hơn một canh giờ tả hữu thời gian đến điều tra đây hết thảy.

Hương Vân bay đến thôn trang đang bầu trời, hắn không biết trận này hỏa hoạn là thế nào phát sinh, cũng không biết là từ đâu nổi lên, lúc này cũng không có bất kỳ manh mối.

Hắn dự định trước kiểm tra một lần toàn bộ thôn trang, Vì vậy hắn tản ra thần thức cùng linh lực, một tác một tác mà tìm kiếm mảnh này thôn trang.

Thời gian từng giờ từng phút đi qua, thôn trang không lớn, hương Vân rất nhanh thì kiểm tra xong rồi, nhưng là lại phát hiện trong thôn trang cũng không có bất kỳ có thể gây nên hỏa hoạn đồ đạc.

Hương Vân càng thêm nghi ngờ, hắn bắt đầu đem thăm dò phạm vi mở rộng đến thôn trang bên ngoài, thế nhưng như trước không thu hoạch được gì.

Thời gian đi qua rất nhanh, hương Vân mặc dù gấp, lại nhưng sẽ không có phát hiện bất luận cái gì người kỳ quái hoặc vật.

"Chết tiệt, đến tột cùng là nguyên nhân gì?"

Hương Vân không thể không đem thần thức thăm dò phạm vi lân cận mở rộng, hấn trong lòng bây giờ rất loạn, rất sợ, hấn sợ chính mình không ngăn cản được đây hết thầy phát sinh.

Rất cực, mãi cho tới cái điểm kia.

Hương Vân mắt đục đỏ ngầu, nhìn chăm chăm toàn bộ thôn trang, chỉ cảm thấy trái tim "Bang bang" mà nhảy, sắp xảy ra, sắp xảy ra!

Đột nhiên, không có dấu hiệu nào một hồi vô danh hỏa hoạn xuất hiện! Toàn bộ thôn trang bị ngọn lửa thôn phệ, yên tĩnh thôn trang đột nhiên quẩn vào to lớn sợ hãi ở giữa.

Hương Vân vô ý thức liền muốn xông vào đi cứu người, đột nhiên cảm thụ được trong thiên địa tứ ngược hóa linh lực, thân thể hấn đều bị đã thương.

Đó là một trận pháp!

Tại sao có thể như vậy, cái này... Tại sao có thể có trận pháp!

Hương Vân mù quáng, phát như điên mà vọt vào, chỉ thấy được người trong thôn đã từng cái toàn thân bốc cháy rồi, thống khổ ở trong hỏa hoạn hô hoán.

Hương Vân đột nhiên chứng kiến một người đàn ông trung niên, bị ngọn lửa dần vật mà chết đi sống lại, hương Vân trong lòng khóc lóc thảm thiết, kêu khóc kêu to.

"Đại thúc! "

Quay đầu lại, hương Vân lại phát hiện khác một hỏa nhân.

"Nhị thúc! "

"Cha! "

"Nương! "

...

Hương Vân muốn muốn cứu bọn hấn, lại phát hiện bất kể như thế nào, hấn cũng không có cách nào tắt những thứ này hỏa!

Hương Vân đột nhiên có một loại rơi vào vực sâu cảm giác, vẫn là cái loại này vực sâu không đáy, bóng tối vô tận, hấn có thể cảm nhận được —— chỉ có sâu đậm tuyệt vọng.

Hấn muốn khóc lại khóc không được, nét mặt chỉ có tuyệt vọng, hấn chán chường mà than ngồi dưới đất, hai mắt vô thần mà nhìn tiền phương.

Hấn làm không được, hấn làm không được! Hấn không thể tìm ra nguyên nhân, hấn cũng không thể cứu thân nhân!

"Không phải! "

Hương Vân khàn cả giọng mà kêu khóc, lại không có bất kỳ ý nghĩa gì, hấn chỉ có thể trở mắt nhìn quen thuộc các thân nhân lại một lần ngã vào trước mắt hấn.

"Vì sao? Vì sao! "

Đang ở thôn trang sắp bị đốt thành phế tích, trong thôn phơi thây vô số lúc, hỏa thế nhỏ dần, xa xa một đạo độn quang bay tới.

Độn quang rơi ở trong thôn bên giếng nước, là một vị lão nhân, mà ở giếng nước nơi đó còn có một đứa bé! Hấn mở to một đôi mắt to, trông coi cái này người từ trên trời hạ xuống.

"Gia gia, ngươi là thần tiên sao? "

Người tới thờ dài, bãi liễu bãi đầu, trong miệng còn nói, "Thực sự là nghiệp chương a! "

"Gia gia, ta thấy thật nhiều hỏa, ta cha mẹ ta, còn có đại thúc, Nhị thúc bọn họ đều bốc cháy rồi, gia gia ngươi cứu cứu bọn họ!" nói nói, tiểu hài tử khóc lên.

Người đến vỗ vỗ đứa trẻ búi, thay hấn lau khô nước mắt.

"Hài tử, đi theo ta đi! "

"Không phải, ta muốn cha, ta muốn nương!" tiểu hài tử tựa hồ ý thức được cái gì, kêu khóc đại náo.

Đột nhiên, hấn phun ra một ngụm tiên huyết, dĩ nhiên là bị thống quá mức, trong chốc lát ngất đi.

Lão nhân ôm lấy tiểu hài tử, bay, quay đầu nhìn thoáng qua thôn trang, thở dài ly khai.

Xa xa hướng Vân, lần nữa mất thấy cái này quen thuộc tràng cảnh, trong chốc lát cũng cảm thấy ngực đau xót, một ngụm máu tươi dâng lên, lại cũng ngất đi...

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Thoát ly ảo cảnh

Hướng Vân té xỉu ở lớn trong lửa, không biết qua bao lâu, hướng Vân tỉnh lại.

Thế nhưng bên người hấn tràng cảnh cũng lần nữa phát sanh biến hóa, bị hòa hoãn thiêu hủy thôn trang đã biến thành quần sơn.

Hướng Vân hai mắt vô thần, ngơ ngác than ngồi dưới đất, con mắt không hề mục tiêu nhìn tiền phương.

Hấn cảm giác rất khó chịu, muốn khóc, lại phát hiện đã khóc không được rồi, muốn kêu, thế nhưng thanh âm sớm đã khàn khàn.

Không biết lại qua bao lâu, hướng Vân rốt cục lại lên một điểm tinh thần, gắng gượng đứng lên, cũng là giống như một con rối thông thường lung tung không có mục đích đi tới.

Hấn không biết mình tới nơi nào rồi, hấn cũng không muốn biết. Đi tới đi tới, hướng Vân đột nhiên thấy được một thân ảnh, là một thiếu niên!

Hướng Vân đột nhiên tỉnh táo lại, cái này là —— hấn! Là chính bản thân hấn! Nơi đây đâu? Nơi này là chỗ nào?

Hướng Vân trông coi cái kia "Chính mình" lúc này đang đang sử dụng khinh thân thuật đang duỗi đường, hấn đi theo.

Đọc theo đường đi, hấn luôn cảm thấy có chút quen thuộc hoàn cảnh chung quanh, nhưng tổng nghĩ không ra.

Không bao lâu, hấn chứng kiến cái kia "Chính mình" đi vào một cái hang Phủ, còn là giống nhau quen thuộc, là nơi nào đâu?

Động phủ cấm chế đối với hấn giống như không có ích gì, hấn cũng đi vào theo.

Vừa vào động phủ, hướng Vân thấy được một người! Hướng Vân toàn bộ đại não "Oanh" một tiếng, lúc đầu cảm thấy khô rồi mắt trung lần nữa chảy ra hai hàng mặn mặn dịch thể.

Hướng Vân ôm lấy đầu, thống khổ ngồi xồm xuống.

Hấn thấy là một vị tóc bạc lão nhân, hiền lành ôn hoà mà nhìn tên thiếu niên kia, trên mặt nhưng có chút khuôn mặt u sầu.

Hai người không biết đang nói chuyện gì, thiếu niên trên mặt dĩ nhiên cũng treo hai hàng nước mắt.

Hướng Vân tổng coi là đã biết, là ngày đó, là xanh Hạc, là hấn rơi xuống ngày đó! Nơi này là Yên Vân cửa tông môn sở tại, là xanh hạc động phủ.

Vô tận thống khổ, vô hạn cảm giác cô độc hướng về hướng Vân cuốn tới, cái loại này rơi vào vực sâu cảm giác lần nữa hiện lên.

Kế tiếp, hướng Vân thấy được "Chính mình" về mặt bị thống cùng không nổi rồi đi xanh hạc động phủ, hướng Vân biết sau đó phải phát sinh cái gì, hấn không có rời đi, hấn muốn gặp xanh Hạc một lần cuối, chỉ ít biết hấn đến tột cùng chuyện gì xảy ra.

Hướng Vân nghiêm túc nhìn chằm chằm xanh Hạc, ở "Chính mình" sau khi rời đi, xanh Hạc vẫn nhắm mắt đã tọa, tựa hồ đang đợi cái gì.

Rốt cục, sau một hồi xuất hiện một tia biến hóa, hướng Vân đột nhiên chứng kiến xanh Hạc mở hai mắt ra, miệng lẩm bẩm, tựa hồ đang cùng người nào giao lưu, sau đó hấn dường như có chút hỗn hển, đứng lên, nhưng lại từng bước gần như bình tĩnh.

Hương Vân nghe không được xanh Hạc đang nói cái gì, cũng không biết hắn đang cùng người nào giao lưu, càng không biết bọn họ ở dùng phương pháp gì...

Không bao lâu, hai người tựa hồ đạt thành nhất trí, xanh Hạc không thềm nói (nhắc) lại, hắn lẳng lặng mà ngồi ở nơi nào, sau nửa canh giờ, đột nhiên hiện tượng thiên văn dị động, nguyên bản vạn dặm không mây bầu trời sấm chớp rền vang.

Xanh Hạc lúc này cũng xuất hiện biến hóa, thân thể hắn chậm rãi mọc cánh thành tiên, cuối cùng biến mất.

"Tại sao có thể như vậy?" hương Vân tự lẩm bầm.

Hương Vân đột nhiên cảm thấy chính mình phía trước từng trải, khó bề phân biệt, tràn đầy nghi vấn.

Đầu tiên là thôn trang không rõ hóa hoạn, bạo ngược hóa linh lực, sau đó là xanh Hạc hướng đi của, đến tột cùng xanh Hạc còn ở đó hay không...

Hương Vân đại não hồng bết, bên người thể giới lại bắt đầu sụp đổ, hoàn cảnh chung quanh từng mảnh một nghiền nát. Lập tức, hương Vân lại đi tới một cái địa phương mới.

Không có gì cả, chỉ có bóng tối vô tận, hương Vân thất kinh, bên tai không ngừng truyền đến các loại các dạng thanh âm.

"Vân nhi, chạy chậm chút..."

"Tiểu Vân a, gia gia phải rời đi..."

"Vân nhi, Vân nhi..."

Hương Vân cảm giác toàn bộ đại não giống như là muốn nổ banh, thống khổ dị thường.

"Cha, nương..." hương Vân từng bước lộ ra ánh mắt mê mang, lại dường như muốn mê thất!

Không biết qua bao lâu, hương Vân phảng phất thật muốn mê thất ở mảnh không gian này rồi, hắn lung tung không có mục đích mà chạy, nhảy, tựa hồ đang đuổi theo cái gì, trên mặt còn mơ hồ có tiểu ý.

Đang ở hương Vân trong mắt cuối cùng một tia thanh minh muốn tán đi lúc, trong cơ thể hắn đột nhiên truyền đến từng đợt ba động, phảng phất có vật gì đang thức tỉnh.

Hương Vân mi tâm cũng phát sinh kim quang, bảo vệ cuối cùng một tia thanh minh, không cho ý thức của hắn bị cắn nuốt.

Mà đồng thời, trong cơ thể hắn vùng đan điền đột nhiên chiếu sáng. Bắt đầu là xuất hiện một mảnh hỗn độn, ở hỗn độn trên, nổi lên rất nhiều thứ.

Ở trong hỗn độn trung tâm, là một gốc cây to lớn xanh Liên, xanh Liên nụ hoa chớm nở, bộ rễ phát triển, cắm rễ với hỗn độn trên.

Ở xanh Liên chỗ xa xa, có một thanh kiếm, lúc này có chút uest oải, chính là tiên anh ký thân thanh kiếm kia! Chỗ xa hơn, là hương Vân linh khí, trong đan điền tâm bồ.

Mà lúc này, hương Vân trong cơ thể phát sinh ba động, là xanh Liên lên viên kia hương Vân thủy chung không biết lai lịch thần bí hạt châu.

Hạt châu còn đang kéo dài tản mát ra ba động, nỗ lực tỉnh lại hương Vân, hương Vân mi tâm, thần thức cũng đang cực lực địa bảo hộ lấy óc không bị uy hiếp.

Hồi lâu, nằm ở mê thất ranh giới hương Vân, tựa hồ trong bóng đêm thấy được một tia sáng. Hương Vân dừng bước, trên mặt xuất hiện một tia giãy giụa thần tình.

Hạt châu ba động còn đang kéo dài, trong cơ thể mất đi linh lực cũng khôi phục như lúc ban đầu, mi tâm thần thức cũng bắt đầu tiến hành phản kích...

Đột nhiên, hương Vân đại não một mảnh nhẹ nhàng, triệt để tỉnh táo lại, lại nhoáng lên thần, hắn đã về tới cánh hoa từng trên đường.

Phảng phất mới vừa tắt cả chỉ là hoàng lương nhất mộng, bất quá, là một ác mộng.

Mà trong mộng qua thật lâu, nhưng thực tế trong thế giới lại cũng không lâu lắm. Hơn nữa hương Vân linh lực trong cơ thể cũng không có khôi phục, mọi thứ đều chỉ là ảo cảnh trung phát sinh.

Hương Vân lắc đầu, lập tức thoát ly ảo cảnh làm cho hắn tâm tình có chút khó có thể bình phục. Hơi chút bình tĩnh trong chốc lát, hương Vân ngẩng nhìn bốn phía, rốt cục phát hiện những hoa cỏ này tản ra hương khí có chuyện!

Những mùi thơm này trong bao hàm khiến người ta rơi vào ảo cảnh đồ đặc, cho nên, vừa rồi mọi thứ đều là hương Vân tâm ma! Nếu như không phải cuối cùng thần bí hạt châu trợ giúp, hương Vân rất có thể không ra được, sẽ bị vẫn vậy ở ảo cảnh ở giữa.

Hương Vân lần nữa thuyết phục với hạt châu kỳ dị, hạt châu này vừa cứu hắn một mạng. Không có thời gian lo lắng hạt châu vấn đề, hương Vân không

thể không tiếp tục lên đường, hấn bịt lại miệng mũi, lấy nội lực thôi động thẳng tới trời cao bộ pháp, cực nhanh mà chạy về phía đường phía trước.

Đường không dài, hơn nữa hướng Vân võ công cũng vượt qua thử thách, cho nên rất nhanh thì đến đường điểm kết thúc, ra đoạn đường này, hướng Vân lại tới bằng phẳng đại lộ.

Bất quá, may mắn con đường sau đó đường rất thuận thân, không có hoa phí quá nhiều tinh lực, hướng Vân liền thuận lợi đạt tới đỉnh núi.

Đỉnh núi không có bất kỳ người nào, lại không thấy cái khác tham gia khảo nghiệm người, cũng không có Hoang thiên nguyên tu sĩ.

Bất quá hướng Vân cũng không nóng nảy, Hoang thiên nguyên tu sĩ đến thời gian ước định nhất định sẽ tới.

"Bất quá, hắc trắng làm sao cũng không còn tới? "

Lắc đầu, hướng Vân hảo chính dĩ hạ tọa ở trên đỉnh núi, kiên nhẫn chờ, hấn mới không có thời gian rồi đi quản người khác.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Thiên phú linh căn

Hướng Vân bên này tạm thời không đề cập tới, tham gia khảo nghiệm những người khác, cũng lục tục thông qua con đường phía trước đoạn.

Hắc trắng cũng là một thành viên trong đó, lúc này, hắc trắng cũng rơi vào ảo cảnh trung, chính là lúc trước hướng Vân đoạn đường kia trong. Hắc mặt trắng màu tóc trắng. Bất quá cùng hướng Vân bất đồng, hắc trắng mơ hồ có giả dựa ý, dĩ nhiên từ đầu đến cuối không có thất thủ ý tứ.

Mà phía sau những thử khác người phạm, cũng đều chậm rãi thông qua trước mặt khảo nghiệm, từng bước một chạy tới. Thậm chí có người đã tới ảo cảnh đoạn đường kia, bất quá, bọn họ tựa hồ so với hướng Vân cùng hắc muốn không dễ dàng nhiều.

Ở hắc trắng vẫn như cũ giả dựa trung, đến tiếp sau tới người cũng đã thoát khỏi ảo cảnh, tuy là trong ánh mắt mang theo mê man, nhưng vẫn là kiên định về phía trước tiếp tục du sơn.

Không bao lâu, hắc trắng không biết dùng phương pháp nào, dĩ nhiên cũng từ ảo cảnh trung tỉnh táo lại. Bất quá, nàng cũng là đầu đầy mồ hôi, sắc mặt tái nhợt. Nghĩ đến, ở ảo cảnh trung hắc trắng khẳng định cũng không nhẹ nhõm. Thành công thoát ly ảo cảnh sau, hắc trắng cũng giùng giàng tiếp tục tiến lên rồi.

Kỳ thực, so với hướng Vân, hắc đến không nói, những người phạm kia đúng là cửa ải này muốn còn có ưu thế, bọn họ tương đối mà nói muốn thiếu rất nhiều tâm ma, trong lòng muốn càng thuần chân một ít, không có nhiều lăm tạp niệm, cũng sẽ không bị ảo cảnh quấy nhiễu.

Rốt cục, ở gần sát thời gian tiết điểm lúc, những người này đều thành công mà đăng lâm đỉnh núi.

Hắc đến không đến đỉnh núi, chứng kiến hướng Vân đám người sớm đã chờ đã lâu, cũng tự nhiên ngồi xuống một bên đi.

Hướng Vân mở mắt ra nhìn thoáng qua, chứng kiến hắc trắng đến, lại hứng thú dần dần mà tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần rồi.

Lục tục lại nữa rồi mấy người sau, trước tên kia phụ trách Hoang thiên nguyên tu sĩ rốt cuộc đã tới đỉnh núi, mà lúc này khoảng cách quy định thời gian cũng không xa.

Theo thời gian trôi qua, thời khắc cuối cùng cũng rốt cục đến, Hoang thiên nguyên tu sĩ kia liếc nhìn chân núi, quyết định không hề chờ.

Tu sĩ mở miệng nói, ho nhẹ một tiếng, thành công dẫn kinh động sự chú ý của mọi người, mọi người mừng rỡ, chờ tu sĩ dưới nói.

Tu sĩ mặc áo lam, mà trước hướng Vân chú ý tới tựa hồ còn có tử y tu sĩ, xem ra Hoang thiên nguyên quân áo nhan sắc phương diện rất có chú trọng.

Áo lam tu sĩ không chút hoang mang nói, "Đầu tiên, chúc mừng các vị đi qua vòng thử nhất khảo nghiệm..." tựa hồ là dự liệu được đám người sẽ có gây rối, tu sĩ dừng một chút.

Mọi người quả nhiên sôi sùng sục.

"Vòng thứ nhất? "

"Chẳng lẽ còn có bên ngoài khảo nghiệm của hấn sao? "

"Vòng thứ nhất đều khó như vậy rồi, phía sau... "

...

Chỉ có hướng Vân cùng hắc trắng còn có thể bảo trì bình tĩnh, áo lam tu sĩ không khỏi nhìn nhiều hai người vài lần.

Áo lam tu sĩ không nhanh không chậm mở miệng lần nữa, "Hôm nay các vị đều khổ cực, nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai còn có phía sau khảo nghiệm đang chờ đại gia. "

Áo lam tu sĩ đem đoàn người dẫn tới một chỗ lâm thời xây dựng trong kiến trúc, thay mỗi người đều phân phối gian phòng ở lại, mãi cho đến áo lam tu sĩ ly khai, đều có người đang nghị luận ngày mai khảo nghiệm.

Hướng Vân tuy có lo lắng, lại sớm đã chuẩn bị xong ứng đối phương pháp, cho nên cũng nhàn nhả đi vào gian phòng của mình.

Làm cho hướng Vân kỳ quái là, vẫn thích kỳ kỳ tra tra hắc trắng, tựa hồ đang đi tới đỉnh núi sau vẫn không có ngôn ngữ gì, ngược lại dọc theo đường đi sắc mặt đều không được tự nhiên.

Đem những ý nghĩ này không hề để tâm, hướng Vân dự định nghỉ ngơi thật khỏe một chút, trong ảo cảnh từng trải làm cho hướng Vân trong lòng đến bây giờ đều khó hoàn toàn bình phục.

Cái loại này đau tê tâm liệt phế, cơ hồ khiến hướng Vân không thở nổi.

Hướng Vân nằm dài trên giường, chạy xe không đại não, chẳng mấy chốc, liền để cho mình lâm vào ngủ say.

Cái này vừa cảm giác, hướng Vân cảm giác đặc biệt dài đằng đặc, hướng Vân trong giấc mộng, trong mộng lại chỉ có một trăng cảnh, một con con mắt màu đỏ nhìn chằm chằm hấn...

Lần nữa tỉnh lại, đã là sáng sớm ngày thứ hai rồi. Mặc dù có chút kỳ quái giấc mộng kia kỳ, nhưng tại sao phải làm loại này mộng, hướng Vân cũng là bách tư bất đắc kỳ giải.

Đẩy cửa ra, đi ra ngoài, bên ngoài cũng đã tụ tập vài cái dậy sớm người, hôm nay khảo nghiệm vậy cũng muốn bắt đầu, sẽ chờ Hoang thiên nguyên người phụ trách tới trước.

Phía ngoài mấy người trung, thỉnh linh có hắc trắng. Hắc trắng sắc mặt so với hôm qua nhưng lại khá hơn nhiều, khí sắc thoát nhìn không sai, xem ra là khôi phục không sai biệt lắm.

Đang ở hướng Vân trầm tư lúc, người còn lại cơ bản cũng đều đến đông đủ, mà hôm qua vị kia áo lam tu sĩ cũng rốt cục đến.

Lần này áo lam tu sĩ cũng không có lưu quá nhiều lo lắng, thẳng vào chủ đề.

"Tin tưởng các vị hôm qua đêm đã nghỉ khỏe, như vậy, hôm nay chúng ta muốn khảo nghiệm là —— thiên phú linh căn! "

Hướng Vân khoe miệng vì vi vung lên, quả nhiên, hấn không có đoán sai, quả nhiên muốn trắc thí thiên phú linh căn! Bất quá, đây quả thật là thuộc về tất tặc hạng mục, cho nên hấn sớm có chuẩn bị.

Kiểm tra thiên phú linh căn địa điểm không ở nơi này tòa sơn, áo lam tu sĩ lấy ra nhất kiện phi hành linh khí, mang theo trước mọi người hướng lần khảo nghiệm này địa phương.

Linh khí phi hành rất nhanh, hướng Vân đám người chẳng mấy chốc liền thấy mục đích.

Linh khí đáp xuống một tòa cung điện phía trước, hướng Vân đám người quan sát nơi đây, cung điện có rõ ràng quét dọn vết tích, xem ra chắc là chuyên môn dùng để đang thu đệ tử lúc kiểm tra thiên phú linh căn.

Bởi vì Hoang thiên nguyên lâu lắm không có chiêu thu đệ tử, cho nên cung điện thoát nhìn có chút lâu năm thiếu tu sửa.

Rất nhanh, áo lam tu sĩ để mọi người lập đội, lần lượt chuẩn bị tiến lên kiểm tra.

Hướng Vân là người thứ ba, bởi vì trong cơ thể linh lực không có khôi phục, cho nên không lo lắng bị phát hiện, nhưng hấn cần lấy thần thức bắt chước linh căn, nếu không... Biết bởi vì không có linh căn mà lọt vào đầu loại, mà bằng vào sức mạnh thần thức của hấn hấn là đủ để lừa dối qua cửa.

Hướng Vân tiểu tâm dục dục lấy thần thức lực, ở trong người nguy trang một cái đơn độc một thuộc tính linh căn, sau đó chặt đứt bộ phận này thần thức, mi tâm thần thức cũng thật sâu ẩn núp.

Rốt cục, đến phiên hướng Vân.

Hướng Vân có chút khản trương đi vào đại điện, trong đại điện, cơ hồ không có bất luận cái gì dư thừa bài biện, phía trước tiến vào hai người cũng chẳng biết đi đâu, chỉ có một vị mặc áo xanh tu sĩ đứng ở đại điện ở giữa.

Hướng Vân bất động thanh sắc bước vào đại điện, thanh y tu sĩ lập tức xuất hiện ở bên người của hắn, đưa tay trái ra giữ lại hướng Vân.

Hướng Vân cả kinh, định phản kháng, lại lập tức ý thức được đối phương dụng ý, Vì vậy biểu hiện ra một bộ thất kinh đáng đáp.

Trên thực tế, thanh y tu sĩ quả thực không có có mục đích gì, chỉ là vì kiểm tra hướng Vân linh căn!

Theo tu sĩ tay trái, một tia linh lực đi vào hướng Vân thân thể trong cơ thể, cẩn thận du tẩu hai vòng.

Thanh y tu sĩ tựa hồ chiếm được kết quả mong muốn, lúc này mới buông tay trái ra, thả hướng Vân. Sau đó, hắn ngón tay một cái thiên điện phương hướng, ý bảo hướng Vân đi qua.

Hướng Vân hơi nghi hoặc một chút, cái này coi như mình thông qua thiên phú linh căn trắc thí?

Xem ra, chắc là a !. Hướng Vân trong lòng cũng có chút bồn chồn, thất thượng bát hạ.

Bất quá, hắn vẫn dựa theo thanh y tu sĩ nói, đi về phía bên cạnh thiên điện, trong Thiên điện chẳng lẽ còn có bên ngoài khảo nghiệm của hắn đang chờ sao?

Đột nhiên, hướng Vân trong đầu linh quang lóe lên.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Nhập môn đệ tử

Hướng Vân đột nhiên nghĩ đến cái gì, bên hướng phía thiên điện tẩu biên ở trong lòng suy tư một phen, trước giờ nghĩ xong đối sách, âm thầm bắt chước một đoạn hư nghĩ ký ức ở trong óc, mà hắn chân chính ký ức lại bị thần thức của hắn gắt gao bảo hộ ở óc khu vực nòng cốt.

Nếu như, hắn đoán không lầm, lúc này đây chắc là đối với lai lịch thân phận thanh tra rồi.

Bất quá chỉ cần hắn có đề phòng, nghĩ như vậy tất Hoang thiên nguyên tu sĩ vì cam đoan an toàn của bọn họ, là không dám đem thần thức xâm nhập quá sâu bọn họ óc. Vì vậy, lúc này, hắn định liệu trước mà đi vào thiên điện.

Quả nhiên, ở hướng Vân chỉ trước tiến vào hai người lúc này cũng đang thiên điện ở giữa, xem ra hắn là đã hoàn tất thi kiểm tra rồi.

Trong Thiên điện cũng là chỉ có một vị thanh y tu sĩ, chắc là phụ trách người. Nhìn thấy hướng Vân tiến đến, chút nào không có cảm giác được ngoài ý muốn.

Thanh y tu sĩ ngồi đá phiến trên, chỉ một cái trước người hắn một khối khác đá phiến, ý bảo hướng Vân ngồi ở chỗ kia.

Hướng Vân thuận theo đi tới, ngồi xếp bằng ở trên phiến đá.

Nhìn thấy hướng Vân ngồi xếp bằng xuống, thanh y tu sĩ đột nhiên mở mắt! Hướng Vân lúc này mới chú ý tới, thì ra trước đó, thanh y tu sĩ đều là bằng vào thần thức đang cảm giác hết thảy chung quanh!

Có chút cảm thán thanh y tu sĩ thần thức lực, hướng Vân không khỏi có chút lo lắng.

Thanh y tu sĩ quả nhiên lộ ra sức mạnh thần thức mạnh mẽ, trong nháy mắt va chạm vào hướng Vân đại não, đồng thời nhanh chóng tiến nhập hướng Vân trong óc!

Hương Vân bản năng thân thể co rút lại, sẽ làm ra chống lại, thanh y tu sĩ cách không vỏ một chương, hương Vân liền cảm giác toàn thân mềm nhũn, một chút sức lực cũng không có, chớ đừng nhắc tới phản kháng.

Bất quá, vậy cũng là gián tiếp cứu hấn một mạng. Vừa rồi thiếu chút nữa hương Vân liền bại lộ, sử dụng chính mình giấu giếm mấy đạo linh lực!

Thanh y tu sĩ thần thức lực ở hương Vân trong óc cẩn thận kiểm tra, phản phản phục phục nhiều lần, rốt cục vẫn phải lui ra.

Thanh y tu sĩ lần nữa nhắm hai mắt lại, hương Vân thở dài một hơi, lại đột nhiên cảm giác ý thức có chút mờ nhạt, hương Vân biết hơn phân nửa khảo nghiệm còn không có kết thúc.

Hương Vân không dám khinh thường, trong cơ thể thần thức bảo vệ óc, trong nháy mắt thanh tỉnh rất nhiều, trên mặt vẫn như cũ biểu hiện ra một bộ mơ màng màng, phảng phất bị không chế bộ dạng.

"Ta có mấy vấn đề hỏi ngươi, ngươi muốn thành thật trả lời." thanh y tu sĩ đột nhiên mở miệng nói.

"Là..." tại hấn tận lực che giấu, thanh âm cũng có vẻ hơi hữu khí vô lực.

"Ngươi tên là gì? "

"Ta, ta gọi hương Vân..."

"Ngươi tại sao muốn gia nhập vào Hoang thiên nguyên? "

"Ta... Muốn trở thành tiên nhân." hương Vân bất động thanh sắc hồi đáp.

...

Sau đó, thanh y tu sĩ lại hỏi thêm mấy vấn đề, hương Vân đều giọt nước không lọt tiến hành rồi trả lời.

Thanh y tu sĩ lúc này mới vỗ tay một cái, hương Vân cảm giác vẻ này để cho mình buồn ngủ cảm giác thối lui, cái này mới chậm rãi mà mờ mắt, vẻ mặt mờ mờ nhìn quanh bốn phía một cái.

Chứng kiến hương Vân không hề sơ hở biểu hiện, thanh y tu sĩ tựa hồ tiêu trừ cuối cùng chút hoài nghi, phát phát tay, ý bảo hương Vân một bên chờ.

Vì vậy, hương Vân liền đứng dậy, đi tới phía trước hai người chỗ cùng nhau chờ.

Hơn một canh giờ sau, rốt cục tất cả mọi người hoàn tất thi kiểm tra. Trên cơ bản không có vấn đề gì, có thể đi qua vòng thứ nhất khảo nghiệm, ở thiên phủ linh căn phương diện chắc chắn sẽ không quá kém.

Cho nên không huyền niệm chút nào, hương Vân đám người thành công đi qua hai đợt khảo nghiệm, chính thức trở thành Hoang thiên nguyên đệ tử.

Mọi người sau khi nghe được tin tức này, tự nhiên là vui vẻ ra mặt, mấy ngày này nhập môn khảo nghiệm, đối với có người mà nói vượt qua được cũng không nhẹ nhõm như vậy.

Ngay cả là hương Vân, lúc này cũng khó yếm vẻ mừng rỡ, tâm tình không khỏi có chút kích động. Bất quá, cũng có chút nghĩ mà sợ, lần này vẫn là quá mức mạo hiểm, một ngày khâu nào phạm sai lầm, liền nguy hiểm.

Mọi người hiện tại coi như là Hoang thiên nguyên chính thức nhập môn đệ tử, tự nhiên cũng có Hoang thiên nguyên tu sĩ dẫn dắt bọn họ đi trước riêng mình nơi ở, đồng thời cho mỗi một người phát nhất kiện đệ tử nhập môn y phục, là màu đen.

Xem ra, ở Hoang thiên nguyên, đệ tử quần áo nhan sắc là có thể phản ánh ra địa vị của bọn họ, tu vi.

Hương Vân đám người nhận lấy đệ tử phục sức, công pháp tu luyện các loại, đã bị dẫn tới riêng mình nơi ở.

Cùng Yên Vân môn bất đồng, Hoang thiên nguyên tựa hồ là bởi vì môn phái nơi dùng chân khá lớn, cho nên, bọn họ đệ tử cũng không phải là giống như Yên Vân môn giống nhau ở chung một chỗ.

Đơn giản mà nói, mỗi người đều có mình một cái hang Phủ, chỉ bất quá, ở ngọn núi bất đồng.

Bởi vì bất đồng ngọn núi, linh lực mức độ đậm đặc cũng là bất đồng.

Hoang thiên nguyên tông môn tổng cộng có cửu tòa núi, từ trong ra ngoài, linh lực lần lượt biến yếu. Vì vậy, giống như hương Vân bọn họ mới vừa mới nhập môn, ở chính là phía ngoài nhất ngọn núi kia, cũng chính là linh lực kém nhất một tòa.

Đương nhiên, nếu như thân phận của ngươi địa vị thấp, cũng chính là tấn thăng lời nói, ngươi cũng có thể tự hành xin đổi một ngọn núi tu luyện.

Bất quá, đây đối với hương Vân mà nói, ngược lại không phải là trọng điểm, trọng điểm là, hấn có thể tự mình một người ở lại một cái hang Phủ, đây là rất tốt.

Bởi vì suy nghĩ đến đệ tử mới tu vì vấn đề, cho nên động phủ hầu như đều là có sẵn, hướng Vân tùy ý ở sườn núi chọn lựa một cái hang Phủ làm vì mình ở Hoang thiên nguyên trụ sở.

Một đám sự tình làm sạch sau, Hoang thiên nguyên phụ trách dẫn dắt tân nhân đệ tử tu sĩ khai báo mọi người chú ý chăm chỉ tu luyện, đồng thời định kỳ đi tham gia dạy và học là được rồi.

Hơn nữa, ở phương diện tu luyện có cái gì chỗ không hiểu cũng có thể đang dạy và học nộp lên lưu, hơn nữa thông thường biết từ luyện khí hậu kỳ tu sĩ hoặc là Trúc cơ kỳ tu sĩ tiến hành dạy và học.

Đây cũng là cùng Yên Vân môn nuôi thả phương thức không quá giống nhau, Hoang thiên nguyên không hồ là đại môn phái, đối với đệ tử bồi dưỡng hiển nhiên so với Yên Vân môn muốn coi trọng nhiều.

Hướng Vân nếu như không phải là bởi vì hấn lo lắng tình huống bên ngoài, hấn đều có chút nhớ đợi ở Hoang thiên nguyên không đi.

Nghĩ đến ly khai, hướng Vân không khỏi lại bắt đầu suy nghĩ phải làm thế nào mới có thể sử dụng Hoang thiên nguyên truyện tổng trận.

Lúc này, hướng Vân đã trở lại hấn động phủ của mình rồi.

Bất quá, việc này cũng không gấp được, cần phải từ từ hỏi thăm, đợi thời cơ mới có thể thực hiện.

Cứ như vậy, hướng Vân bình yên vô sự ở Hoang thiên nguyên trong qua một cái tháng, ở trong một tháng này, hướng Vân không có hành động thiếu suy nghĩ, ngược lại không một tiếng vang đợi ở trong động phủ chuyên tâm tu luyện.

Thế nhưng hấn cũng không phải không thu hoạch được gì, vẫn phải là đến rất nhiều tin tức.

Nói thí dụ như Hoang thiên nguyên là từ một gia tộc quản lý, gia tộc này họ trả, hiện nay Hoang thiên nguyên chương môn nhân tức là Phó gia gia chủ trả danh tiếng.

Lại nói thí dụ như, trả danh tiếng có một vô cùng thương yêu nữ nhi, là trả hồ.

...

Kỳ thực trên, lấy được đại thể đều là chút vô dụng tin tức.

Một tháng sau, hướng Vân đột nhiên đạt được môn phái truyền âm, biết được nên vì đệ tử mới nhập môn tổ chức một lần nhập môn nghi thức, yêu cầu hết thầy lẫn này nhập môn đệ tử toàn bộ tham gia.

Cái này thông tri thật ra khiến hướng Vân cảm giác có chút mặc danh kỳ diệu, bất quá, nếu là môn phái yêu cầu, hấn cũng không có biện pháp cự tuyệt, vừa lúc nhân cơ hội này, hảo hảo hỏi thăm tin tức một chút.

Nghĩ tới đây, hướng Vân rốt cục có chút thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Nghi thức nhập môn

Nghi thức nhập môn quyết định bảy ngày sau đó cử hành, phàm là lần này nhập môn đệ tử mới đều phải tham gia, có người nói, chương môn cũng sẽ trình diện tuyên bố một chuyện trọng yếu tình.

Hướng Vân linh lực vẫn không có khôi phục, bất quá có lần trước trước giám, lần này hấn cũng không nóng nảy. Chỉ bất quá, cứ như vậy, coi như đã biết truyện tổng trận vị trí chỗ, hấn cũng phải đến khi chính mình linh lực khôi phục mới có thể triển khai hành động.

Một tháng này, hướng Vân khoảng chừng không ngừng rèn luyện thần trí của mình, hiện nay dù chưa trúc cơ, có thể là sức mạnh thần thức của hấn đã không thua với rất nhiều trúc cơ tu sĩ.

Đây cũng chính là hướng Vân, những người khác cũng sẽ không tốn hao nhiều thời gian như vậy tu luyện thần trí của mình, hơn nữa những người khác ở Luyện khí kỳ cũng không có thần thức loại vật này.

Hiện tại, hướng Vân trong mi tâm óc đã thập phần to lớn, thần thức giống như một Tôn màu vàng Thần Linh, rạng ngời rực rỡ.

Bây giờ rất nhanh thì đi qua, hướng Vân mặc dù có chút bất đắc dĩ, nhưng cũng không khỏi không đi tham gia cái này "Nghỉ thức".

Suy nghĩ đến đệ tử mới nhập môn đều ở tại thứ chín núi, cho nên cử hành địa phương liền định ở thứ chín núi, vì vậy tuy là hướng Vân còn không có khôi phục linh lực, nhưng là vẫn rất dễ dàng đến rồi thứ chín sơn nghị sự sân rộng.

Đệ tử mới nhập môn ước chừng có khoảng một trăm người, dù sao lúc đó liền hướng Vân một tổ thì có mười mấy, coi là khác tổ, đại khái cũng không kém số người này rồi.

Không bao lâu, nghỉ thức nhập môn liền chính thức bắt đầu rồi. Hướng Vân bởi vì tới không tính là sớm, cho nên đứng ở đoàn người phía sau.

Lúc này, chỉ thấy một vị mặc bạch y, râu tóc cũng hầu như trắng phao lão giả, bay đến sân rộng xây dựng trên đài.

Hắn hắng giọng một cái, vì vì tăng hắng một cái, nói rằng, "Đầu tiên, chúc mừng các vị thành công thành cho chúng ta Hoang thiên nguyên đệ tử! Hoan nghênh mọi người đến" lão giả dừng một chút, không biết người nào nổi lên đầu, dưới đài một mảnh tiếng vỗ tay.

Rất hài lòng mọi người phối hợp, lão giả tiếp tục nói, "Nếu trở thành Hoang thiên nguyên đệ tử, ta hy vọng đại gia có thể chăm chỉ tu luyện, đa số tông môn làm công hiến! "

"Sau đó, hy vọng đại gia có thể tuân thủ môn quy, trái với môn quy, nói vậy hậu quả tất cả mọi người rõ ràng! "

Lúc này, đột nhiên lại có một vị bạch y trung niên bộ dáng tu sĩ đi lên đài.

Lão giả vội vàng hành lễ, trung niên tu sĩ cũng nhanh lên đỡ dậy lão giả, lão giả lui sang một bên.

Trung niên tu sĩ mở miệng nói, "Các vị, khả năng các người rất nhiều người còn không biết ta, ta trước giới thiệu một chút, ta họ trả, tên một chữ danh tiếng... "

Hướng Vân lâm bầm một câu, "Trả danh tiếng? Tên này thật quen tai... "

Ngẩng đầu nhìn lên, lúc này mới phát hiện người phía dưới đều đã sôi sùng sục.

"Trả danh tiếng? Ta nhớ được đây là môn chủ tên a! "

"Cái gì? Người nhớ không lầm chứ! "

"Đúng là môn chủ, hần không sai! "

"Cái này... "

Cũng không biết là ai nổi lên đầu, những thứ này đệ tử mới nhập môn dĩ nhiên bá lạp lạp mà quỳ xuống, "Gặp qua chương môn! "

Rất nhanh, trên quảng trường cũng chỉ còn lại có hướng Vân vẻ mặt mòng bức mà nhìn chung quanh quỳ xuống những người này.

Hướng Vân bên người không biết là người nào, lời hướng Vân một bả, hướng Vân lúc này mới phục hồi tinh thần lại, quỳ xuống, toát ra mồ hôi lạnh.

Hướng Vân trong lòng thất thượng bát hạ, không biết môn chủ này tính khí thế nào.

"Chủ a, ta không phải cố ý a, người nói người, cũng không nói rõ ràng..." hướng Vân trong lòng lên lút tự nhủ.

Bất quá, cũng may chương môn chỉ là nhìn nhiều hần vài lần, cũng không nói nhiều.

"Được rồi, đại gia đều đứng lên đi, ta mặc dù là chương môn, thế nhưng cũng không chú trọng những thứ này mặt ngoài võ thuật cho nên về sau các vị cũng không cần hành lễ. "

Chúng đệ tử lúc này mới dám đứng lên, hướng Vân cũng thở ra một cái.

"Chư vị, Phó mỗ lần này tới, là muốn mượn cơ hội hướng chư vị tuyên bố một việc, chuyện này không lâu sau ta cũng sẽ ở cái khác dãy núi tuyên bố..." trả danh tiếng cố ý dừng một chút, tựa hồ là vì biểu hiện chuyện này tầm quan trọng.

"Phó mỗ muốn vì tiểu nữ chọn một vị hôn phu! "

Lần này, đoàn người xem như là triệt để sôi sùng sục.

"Cái gì? Muốn chọn tể? "

"Ta biết, trà chương môn chỉ có một nữ nhi, dường như gọi... Ôi chao, người tên gì... "

Hương Vân lúc này đây phản ứng rất nhanh, nói nhỏ một câu, "Trà hồ... "

"Đúng đúng đúng, chính là chỗ này danh! "

"Nếu như thật bị chọn, ... "

"Chớ hòng mơ tưởng, cái nào có cơ hội của chúng ta! "

"Điều này cũng đúng, ai... "

...

Nhìn thấy đoàn người một mảnh tiếng thảo luận, trà danh tiếng không thể không ho nhẹ một tiếng cắt đứt chúng đệ tử thảo luận, "Các vị, yên tâm, lần này chọn đệ tử vì nhưng lại thứ nhì, chủ yếu là có thể khiến cho tiểu nữ thích là được! Nói chung, chuyện này rất nhanh sẽ có an bài cụ thể xuống tới, chư vị mời kiên trì chờ! "

Nói xong trà danh tiếng liền chủ động thối lui, làm cho phía trước lão giả tiếp tục chủ trì lần này "Nghỉ thức nhập môn".

Lão giả không chút hoang mang nói, "Vừa rồi chương môn nói, nói vậy tất cả mọi người nghe hiểu, nghe cẩn thận đi, cho nên chào các vị tốt nỗ lực a! Nói không chừng là được chúng ta môn chủ đệ tử rồi. "

Nói xong câu đó, lão giả đột nhiên chứng kiến trà danh tiếng sắc mặt không tốt lắm, lập tức ý thức được mình nói sai. Lúc này cười khan nói, "Bất quá, đại gia hay là muốn chú trọng tu luyện, bình thường phải nhiều tìm chút thời giờ. "

"Cái này nghỉ thức nhập môn đâu, người cuối cùng phân đoạn, ta muốn mời một vị đệ tử lên đài, cần hẩn phối hợp một chút." lão giả ánh mắt đảo qua dưới đài, đột nhiên thấy được hương Vân.

Cái cũng khó trách, hương Vân đang ở hẩn đối diện mặt, hơn nữa đầu lại cao...

Lão giả lại nghĩ đến vừa rồi hương Vân không có quý sự tình, cảm thấy tên đệ tử này có chút ý tứ, Vì vậy mở miệng nói, "Chỉ người rồi! "

Hương Vân đang ở trong lòng mặc niệm, "Đừng tìm ta à, đừng tìm ta à! "

Nghe đến lão giả nói, ngẩng đầu nhìn lên, tay của lão giả ngón tay công bằng vừa lúc ngón tay hướng mình, nhãn thần cũng nhìn mình chăm chăm, hương Vân cảm thấy bất đắc dĩ, thực sự là không may a, không thể làm gì khác hơn là kiên trì hướng trên đài đi tới.

Chứng kiến hương Vân động tác, lão giả như có mảy, "Người này còn chưa mở linh? "

Cái gọi là "Mở linh", là chỉ tu sĩ đến luyện khí một tầng, có thể cảm thụ được linh khí trong trời đất, cũng sử dụng linh lực.

Lão giả cũng không có động tác dư thừa, hương Vân cũng cảm giác thân thể không tự chủ được bay, trong nháy mắt liền đi tới trên đài, hương Vân không chút hoang mang mà đứng ngay ngắn, trông coi lão giả.

Tựa hồ là đối với hương Vân trấn định rất kinh dị, lão giả không khỏi nhiều quan sát vài lần.

"Không biết trưởng lão có gì phân phó?" hương Vân không mở miệng không được.

Lão giả đột nhiên nghiêm túc, nghiêm trang mở miệng nói, "Ân, ta hiện tại muốn mọi người lấy tâm ma thê, phát nói thê, tuyệt không phản bội Hoang thiên nguyên! "

Hương Vân có chút mộng, "Nói thê? "

"Các người chỉ cần ở lấy tinh huyết về ra cái này ký hiệu, sau đó ở trong lòng mặc niệm cái này lời thê mới có thể." lão giả đem ký hiệu chậm rãi vẽ cho hương Vân.

Ký hiệu không khó, hương Vân liếc mắt liền học xong, lúc này lấy nội lực cứng rắn ép mình phun ra một ngụm tinh huyết, sau đó, nhanh chóng lấy ngón tay trên không trung phác họa một cái to lớn huyết phù văn, để cho dưới đệ tử đều có thể nhìn đến.

Hay là "Nói thê", kỳ thực nói trắng ra là chính là lấy tâm ma của mình thê, một ngày trái với lời thê, sẽ phải chịu tâm ma phản phệ, hơn nữa đạo cơ biết thu được ảnh hưởng, cho nên bình thường sẽ không có người đơn giản phát nói thê!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Trả hồ

Hương Vân dựa theo lão giả vẽ ký hiệu, xem mèo vẽ hồ, thế nhưng học tượng mô tượng dạng, rất nhanh, một cái to lớn, màu máu đỏ, phức tạp ký hiệu liền xuất hiện ở hắc ngay phía trước.

Hương Vân dĩ nhiên một lần thành công!

Lão giả trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười hài lòng, "Tiểu tử, ngộ tính không sai a, dĩ nhiên một lần thành công! "

"Ngay tại lúc này, trong lòng mặc niệm không phải sẽ phản bội Hoang thiên nguyên lời thề!" lão giả thần tình nghiêm túc, hướng về phía hương Vân nói rằng.

Đây cũng là hương Vân lần đầu tiên sử dụng nói thề, cho nên bao nhiêu vẫn còn có chút khẩn trương, bất quá hoàn hảo, khó khăn nhất bộ phận chính là vẽ bùa, Vì vậy hương Vân ở trong lòng mặc niệm "Tuyệt không phản bội Hoang thiên nguyên! "

Lập tức, lúc đầu ở hương Vân trước người phức tạp ký hiệu đột nhiên biến hóa thành một đoàn hồng vụ, sau đó chui vào hương Vân thân thể, hương Vân theo bản năng muốn né tránh, nhưng không có hồng vụ tốc độ nhanh.

Hồng vụ chui vào hương Vân thân thể, hương Vân sờ sờ hồng vụ chui vào địa phương, không có cảm giác nào, cái này chỉ có yên tâm lại.

Dưới đáy đệ tử có người đã thành công làm xong rồi, nhưng cũng không có thiếu người lần đầu tiên chưa thành công, đang tiến hành lần thứ hai ném thử.

Hương Vân thăm dò hỏi, "Trưởng lão, ta đây coi là thành công không? "

Ông lão mặc áo trắng lúc này mới chú ý tới hương Vân còn ở trên đài, "Àn... Không thành vấn đề, ngươi đi xuống đi. "

Hương Vân xoay người đang muốn xuống đài đi, đột nhiên nghe phía sau vẫn không lên tiếng trả danh tiếng đột nhiên mở miệng, "Tiểu tử, ngươi tên gì? "

Hương Vân trong lòng cả kinh, quay đầu lại, cung cung kính kính thờ dài đáp, "Trả môn chủ, tại hạ hương Vân. "

"Được rồi, ngươi đi xuống đi... "

Hương Vân lúc này mới ngẩng đầu, xoay người lần nữa bước nhanh ly khai.

Lần này nhưng lại không có có gì ngoài ý muốn, hương Vân về tới trong đám người đi, bất quá hương Vân trong lòng vẫn thất thượng bát hạ, không biết trả danh tiếng là có ý gì.

Nghi thức nhập môn phía sau nước chảy đã xảy ra chút gì, hương Vân vẫn đang suy nghĩ chuyện này biết sẽ không trở thành mình một cái cơ hội —— một cái để cho mình ly khai hoang vực cơ hội.

Nếu như mình thật có thể bị chọn trúng, bằng vào trả danh tiếng con rể đầu thân phận, thế nào cũng cũng có thể sử dụng truyện tổng trận a !!

Đây cũng là một biện pháp không tệ, nhưng vấn đề là trả hồ sẽ chọn chính mình sao?

Thẳng đến nghi thức kết thúc, đoàn người tán đi, hương Vân còn đang suy nghĩ rốt cuộc có gì biện pháp có thể sử dụng đến Hoang thiên nguyên truyện tổng trận.

Đột nhiên từ sau lưng của hắc truyền đến linh lực ba động, hương Vân trong chớp lát xuất thần, dĩ nhiên không có nhận thấy được có người ở phía sau, bất quá may mắn đúng lúc phát hiện, nhanh lên lấy thẳng tới trời cao bước kéo ra thân hình, chặt vật đứng ở cách đó không xa.

Bất quá, đối phương cũng không phải dưới sát chiêu, hương Vân xem như là miễn cưỡng tránh thoát lần này đánh lên.

Hương Vân đứng vững, lúc này mới nhìn thấy nguyên lai là hắc trắng chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước kia vị trí của hắc phía sau.

Xem ra, là hắc trắng xuất thủ!

Hương Vân sắc mặt lạnh lẽo, trong khoảng thời gian ngắn đoán không ra hắc trắng là có ý gì.

"Mặc đạo hữu, không biết ngươi đây là ý gì a? "

Hắc trắng tựa hồ cũng không còn muốn giấu giếm, trực tiếp mở miệng nói, "Không có gì, chính là muốn nhìn một chút đạo hữu chân thực tu sĩ mà thôi. "

"Mà thôi?" hương Vân sầm mặt lại, "Mặc đạo hữu chính là một cái 'Mà thôi', thiếu chút nữa muốn Hương mỗ tính mệnh. "

"Cái này, Mặc mỗ cũng không nghĩ tới hương đạo hữu thật không ngờ không yên lòng, chẳng lẽ là đang suy nghĩ trả môn chủ nữ nhi? Ta nghe nói nàng nhưng là xinh đẹp rất đâu?" hắc trắng che miệng cười.

Hương Vân đang muốn phản bác, tâm tư vừa chuyển, khóe miệng vì vì vung lên, "Ồi chào, không biết Mặc đạo hữu vì sao đối với tại hạ như vậy quan tâm? Chẳng lẽ, Mặc đạo hữu là ưa thích Hương mỗ hay sao? "

Nghe được lời này, dù là hắc trắng cũng có chút mặt không nén giận được rồi.

"Hương Vân! Ngươi!" hắc trắng giậm chân một cái, khí cấp bại phôi đi ra ngoài.

Rất xa còn có thể nghe được hương Vân thanh âm, "Mặc đạo hữu đi thông thả, đừng chọc tức thân thể. "

Đội hắc ủng công xa, hương Vân lần nữa mặt âm trầm, cái này hắc trắng làm sao mỗi lần tìm khắp chuyện của mình? Lại lịch người này không rõ, hơn nữa có thể nhìn ra ta là có tu vi, tất nhiên không đơn giản, vẫn là ít cùng nàng tiếp xúc tốt nhất, hương Vân trong lòng thầm nghĩ.

Trầm ngâm cho phép một chút, cũng lên đường phản hồi động phủ của mình đi.

Bất quá, hiện nay hương Vân quả thực không có gì tốt làm. Thần thức lực tựa hồ đến rồi một cái bình cảnh, mặc kệ hương Vân như thế nào rèn luyện đều không thể tiến thêm một bước, hương Vân đoán chừng là chịu đến tu vi của mình hạn chế.

Hơn nữa linh lực lại chậm chạp không phải khôi phục, lại không thể tu luyện, cho nên, hương Vân thật đúng là rảnh rỗi. Trước trước giờ luyện hóa linh lực cũng sớm cũng bởi vì thời gian dài tiêu tán, hương Vân trong chốc lát còn thật không biết nên.

Vì vậy, hương Vân bắt đầu bắt đầu tìm hiểu chính mình trước ghi tạc trong thần thức này pháp thuật, công pháp a...

Thời gian trôi qua từng ngày, Hoang thiên nguyên thủy cuối cùng một mảnh yên tĩnh, nhưng ở mặt ngoài bình tĩnh phía dưới, tựa hồ có một hồi đại phong bạo đang chuẩn bị.

Bởi vì, chương môn trà danh tiếng ở thứ chín núi nói, bị thứ chín sơn những đệ tử này trong lúc vô tình truyền ra, như thế kính bạo tin tức, tự nhiên là một truyền mười, mười truyền một trăm rồi.

Không có mấy ngày nữa, hầu như, ngoại trừ này ở bế sinh tử quan đệ tử, người khác đều biết chuyện này.

Trong môn tùy ý có thể nghe được tiếng nghị luận.

"Chúng ta chương môn có thể cũng chỉ có cái này một đứa con gái. "

"Ngươi đây không phải là lời nói nhảm nha! "

"Ý của ta là, chọn trúng con rể có phải hay không chính là nhiệm kỳ kế chương môn người thừa kế đâu? "

"Nói như vậy, cũng có đạo lý a. "

"Các ngươi đừng suy nghĩ, ta nghe nói a, lần này Phó gia chính là cái kia trả Lâm đối phó danh tiếng nữ nhi nhất định phải được... "

"Ngươi là nói, cái kia trúc cơ hậu kỳ trả Lâm, ta nhớ được hắc hình như là trả chương môn cháu trai. "

...

Hương Vân thỉnh thoảng đi ra đi một chút, nghe được nhiều nhất chính là cái này là "Trả Lâm" nhân rồi, dường như cái này nhân loại ở Hoang thiên nguyên rất nổi danh thông thường, hương Vân không khỏi sinh ra nồng đậm lòng hiếu kỳ.

Tuy là vẫn không có chính thức thông tri một chút tới, nhưng là tất cả người hầu như đều tâm lý nắm chắc, việc này sợ là đã thành định cục rồi.

Đang ở Hoang thiên nguyên lời đồn đãi nổi lên bốn phía lúc, Hoang thiên nguyên đệ nhất trên núi, một tòa mỹ luân mỹ hoá trong kiến trúc, lưỡng tên nữ tử lúc này một trước một sau quy ở đại sảnh bên trong

Một vị trong đó thiếu nữ tựa hồ có tâm sự, ngay cả tóc cũng chỉ là tùy ý môm vài cái, bất quá ăn mặc ngược lại là vô cùng xinh đẹp, váy dài la quần.

Thiếu nữ bên cạnh còn quỳ một gã khác tuổi tác xấp xỉ nữ tử, xem bên ngoài vật trang sức, chắc là thiếu nữ thị nữ.

Đứng ở hai nàng trước người là một vị bạch y tu sĩ, nếu như hướng Vân ở đây nhất định có thể liếc mắt nhận ra vị này bạch y tu sĩ lộ vẻ lại chính là trả danh tiếng.

"Cha, nữ nhi không phải muốn gả cho như vậy chọn người đi ra ngoài!" trên mặt thiếu nữ tuy là nước mắt chưa khô, nhưng mang theo kiên quyết.

Nếu xưng hô trả khen là "Cha", cô gái này thân phận tự nhiên hô chi dục xuất —— trả hồ!

"Cháo, người phải nghe lời, lần này người phải nghe cha! "

"Cha, ta biết lỗi rồi, về sau ta lại cũng không lên đi ra ngoài rồi, nhưng là vì sao cha muốn gả như vậy đem ta gả cho người khác đâu? "

Trả danh tiếng không lên tiếng nữa, chỉ là thật sâu thở dài một hơi, không lên tiếng nữa. Không biết đang suy tư điều gì.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Thiên tháp

Trả hồ cũng không có chú ý tới phụ thân trên mặt đồng dạng bi thống cùng vẻ không đành lòng, nghe được phụ thân ngôn ngữ, chỉ biết mình hơn phân nửa không còn cách nào khuyên bảo phụ thân cải biến tâm ý.

Trả hồ đứng lên, lôi kéo thị nữ của hấn, lau khô nước mắt, lạnh lùng đối phó danh tiếng nói rằng, "Ta biết rồi, đã như vậy, ta đây cũng không thể nói gì hơn. "

Lau khô nước mắt, xoay người rời đi, bên cạnh thị nữ cũng mau bước đi theo.

Trả danh tiếng đứng ở đại sảnh trong, hồi lâu không có động một cái, rốt cục, hấn lần nữa thở dài một hơi, "Xin lỗi, cháo... Xin lỗi... "

...

Không lâu sau, từ đệ nhất núi rốt cục truyền ra chính thức tin tức —— ngay hôm đó bắt đầu, chính thức vì trả hồ tiểu thư chọn vị hôn phu, điều kiện như sau:

Đầu tiên là vấn đề tuổi tác, tuổi tác ít nhất phải cùng trả hồ xấp xỉ, cứ như vậy, phần lớn kết đàn kỳ tu sĩ tất cả đều bị loại bỏ ra ngoài.

Thứ nhì tự nhiên là tướng mạo phương diện, thân cao tự nhiên không thể quá ải, diện mạo không nói phong lưu phóng khoáng,... ít nhất ... Cũng phải ngọc thụ lâm phong.

Lần nữa, tu vi cao không nói, tu vi không cao, thiên phú linh căn phải ưu tú.

Cuối cùng, trả hồ luôn luôn quyết định sau cùng quyền.

Cửu tòa trên núi đệ tử nhất thời sôi trào, trong lúc nhất thời tin tức như là mọc ra cánh chung quanh truyền bá, ngay cả cho phép bế quan nhiều đã lâu đệ tử đều được tin tức, nhao nhao xuất quan!

Toàn bộ Hoang thiên nguyên trong khoảng thời gian ngắn phi thường náo nhiệt, bất quá tin tức này là thả ra rồi, thế nhưng không có phương án cụ thể, ai cũng không biết nên.

Cửu tòa sơn các đệ tử không khỏi nghị luận ầm ỹ, người cuối cùng cái sinh ra một ít ý nghĩ kỳ lạ ý tưởng, cũng không thiếu người phó chú vu hành động.

Vì vậy, trong khoảng thời gian này đệ nhất sơn tu sĩ bình thường có thể chứng kiến như vậy một bộ tràng cảnh —— vô số đệ tử bởi vì không phải có thể tùy ý vào đệ nhất núi, cho nên ở đệ nhất núi dưới chân núi, lớn tiếng mở to kêu thích trả hồ tiểu thư...

Cảnh tượng như vậy vẫn giằng co chừng mấy ngày, không biết có phải hay không là đệ nhất sơn các tu sĩ không nhìn nổi, từ đệ nhất núi lần nữa truyền ra

một đạo thanh âm uy nghiêm,

"Các đệ tử, muốn trở thành trà hồ tiểu thư chồng, đi xông thiên tháp! "

Vì vậy, chúng đệ tử giải tán lập tức, đem mục tiêu chăm chú vào thiên tháp lên.

Mà hướng Vân lúc này lại cái gì cũng làm không được, chỉ có thể trong động phủ trơ mắt nhìn mỗi bên son mạch các đệ tử đi xông thiên tháp.

Bởi vì linh lực không có khôi phục, cho nên hướng Vân hiện tại mặc dù có chút sốt ruột, nhưng là trừ các loại, hẳn chứ không có cách nào khác.

Bất quá, trong khoảng thời gian này, hẳn nhưng lại học rất nhiều lấy thần thức công kích thủ đoạn, đem thần thức bên ngoài biến hóa xuất kỳ bất ý công kích đối phương thần thức.

Hướng Vân nhân rồi có chút buồn chán, dự định ra đi vòng vòng. Hướng Vân đi tới đi tới, bất tri bất giác đã đến đệ thất núi cùng thứ sáu núi trong lúc đó.

Thứ sáu núi cùng đệ thất núi trong lúc đó, có một rất lớn bình nguyên, mà cái kia "Thiên tháp" đang ở phía trên vùng bình nguyên này.

Trên bình nguyên, hiện tại tụ tập rất nhiều đệ tử. Hướng Vân lúc tới, đã có rất nhiều người đi tới ở chỗ này, rất là náo nhiệt.

Trải qua khoảng thời gian này lý giải, hướng Vân đã biết rồi về "Thiên tháp" sự tình.

"Thiên tháp", ở Hoang thiên nguyên bên trong, trên thực tế là đối với đệ tử thực lực khảo nghiệm, Hoang thiên nguyên các son mạch đệ tử vô luận tu vi cao thấp đều có thể đi thiên bên trong tháp tiến hành kiểm nghiệm.

Xông qua thiên tháp tầng số, chính là tu sĩ thực lực thể hiện! Tầng số càng cao, đại biểu tu sĩ này thực lực tổng hợp càng mạnh!

Hơn nữa thiên tháp tầng số là có một bảng xếp hạng, là "Thiên bảng", trên Thiên bảng mặt sẽ có vượt lên đầu hai mươi người đứng đầu đệ tử xông qua được tầng số, tất cả mọi người biết thấy.

Hơn nữa căn cứ xông qua được tầng số, là có thể tiến hành tông môn công hiến đổi, tông môn công hiến lại có thể dùng đến hồi đoái rất nhiều thứ.

Tỷ như, thăng cấp đệ tử của mình thân phận. Nếu như hướng Vân có thể xông qua thứ hai mươi tầng, lấy được điểm công hiến có thể hẳn từ đệ tử áo đen tấn thăng làm tu sĩ áo tím, mà một khi hẳn xông qua năm mươi tầng có thể tấn thăng làm, áo lam tu sĩ...

Trừ cái đó ra, tông môn điểm công hiến còn có thể dùng đến hồi đoái các loại tu luyện cần tài nguyên, bất kể là linh thạch, công pháp, linh thuật... Đều có thể đi qua tông môn điểm công hiến tới thu được.

Nhưng mặc dù là như vậy, thiên tháp tình cảnh như trước rất xấu hổ, càng ngày càng ít có đệ tử nguyện ý tới xông thiên tháp. Tu vi thấp sợ không xông qua, tu vi cao đệ tử lại không muốn lãng phí thời gian.

Điều này sẽ đưa đến thiên tháp nơi đây người ở thưa thớt, có rất ít đệ tử đặt chân.

Bất quá, tự từ ngày đó, đệ nhất trên núi truyền xuống tin tức, muốn kết hôn trà hồ, phải trước xông thiên tháp sau, nơi đây liền nổi lên không dứt, mỗi ngày qua đây xông thiên tháp nhân, vô số kể.

Hướng Vân chút bất tri bất giác dĩ nhiên đi đến nơi này, bây giờ thấy được chính là thiên tháp nơi đây người ta tấp nập tràn diện.

Không ngừng có người hướng thiên bên trong tháp vào, cũng không có thiếu người từ bên trong đi ra, có người ở bên ngoài khổ sở suy nghĩ, cũng có người vẻ mặt vui sướng ly khai...

Hướng Vân nhìn trời tháp có chút ngạc nhiên, cũng sinh ra thử một lần ý tưởng. Bất quá, trước mắt hẳn trên người linh lực vẫn là không có khôi phục, lúc này không phải lúc, đến khi linh lực khôi phục, hẳn thì sẽ tới thử một lần cái này thiên tháp.

Chứng kiến thiên tháp nơi đây kín người hết chỗ, hướng Vân vẫn là ly khai, trước khi rời đi hướng Vân cố ý đi nhìn thoáng qua "Thiên bảng".

Hiện nay, nằm ở "Thiên bảng" trước mặt của đệ nhất danh là "Trắng tiềm" tu sĩ, tên thứ hai gọi "Vương mưa", tựa hồ là một vị nữ tu, theo sát phía sau là "Trà Lân", tên này hướng Vân ngược lại có chút quen tai.

Lập tức, hẳn liền nghĩ tới, cái này "Trà Lân" dường như chính là lần trước nghe người khác cái kia trà danh tiếng cháu trai.

Xem ra thực lực không tệ, hướng Vân nghĩ thầm

Người phía sau, hẳn chỉ thiếu thiếu hứng thú, xoay người trực tiếp rời đi nơi đây, phản hồi động phủ của mình đi.

Tính toán thời gian, nếu như vô lần trước mà nói, vậy cũng sắp khôi phục mới đúng.

Trở lại động phủ của mình, không có chuyện gì là tốt lắm, Vì vậy hướng Vân lại bắt đầu rèn luyện thần trí của mình.

Chỉ thấy hướng Vân trong động phủ xuất hiện một đạo kim sắc ánh sáng, chính là hướng Vân thần thức! Lúc này chỉ thấy một vết kim quang biến ảo trở thành các loại hình dạng, một hồi làm như một thanh cương đao, một hồi lại thích giống như biến thành một cây trường thương, lại nháy mắt lại biến thành một tòa tiểu tháp...

Hướng Vân thần thức không ngừng mà biến ảo, ở biến ảo trung bị hướng Vân điều khiển không ngừng bay lượn, chỉ một thoáng, toàn bộ bên trong động phủ vàng chói lọi, thẳng tắp mắt người.

Từ từ, hướng Vân đầu đầy mồ hôi, mà nguyên bản vàng lóng lánh thần thức cũng có vẻ hơi uể oải không phấn chấn, hẳn lúc này mới ngừng tay.

Loại này rèn luyện, đối với thần thức áp lực là rất lớn, tiêu hao cũng là rất nhanh, cho nên hướng Vân mỗi lần không thể tu luyện thời gian quá dài, sẽ dừng lại khôi phục.

Hướng Vân vừa chờ thần thức khôi phục, bên suy tính, chính mình đến tột cùng nên như thế nào mới có thể trở lại Thanh Châu bình thường không gian.

Không bao lâu, hướng Vân thần thức lực lần nữa khôi phục, hướng Vân không khỏi mừng rỡ, mà cùng lúc đó, linh lực của hắn dĩ nhiên cũng không có dấu hiệu nào khôi phục.

Hướng Vân không khỏi đại hỉ, linh lực khôi phục làm cho rất nhiều chuyện đều dễ làm rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

"Gặp qua a, đang ở..." tựa hồ lại nghĩ tới điều gì, trả hồ lại thật ngại quá gãi đầu một cái, "Đã quên, người lúc đó chuyên tâm chạy trốn chết, ước đoán không thấy được chúng ta..."

Cái này vừa nói, hướng Vân càng thêm cảm thấy kỳ quái rồi, "Đạo hữu không ngại nói rõ a !, Hướng mỡ quả thực không nhớ rõ. "

Trả hồ chu miệng lên, "Hanh, nếu không phải là bản tiểu thư cứu người, người đã sớm mất mạng! "

Nghe lời nói này, hướng Vân đột nhiên nghĩ đến một việc, ban đầu ở bắc định quốc lúc, hình như là có người ra tay giúp chính mình, chẳng lẽ chính là trước mắt người này.

Hướng Vân trong chốc lát lâm vào hồi ức, nhưng lại tự động bỏ quên trả hồ trong lời nói "Bản tiểu thư" ba chữ.

Xem ra cái này nhân loại liền là đương thời cứu mình người kia, hướng Vân lập tức ôm quyền, "Đa tạ đạo hữu lúc đó xuất thủ tình, ân cứu mạng không lời nào cảm tạ hết được! Vừa rồi thật không phải với, Hướng mỡ quả thực không biết là đạo hữu..."

"Được rồi được rồi, không nói... Được rồi người họ hướng? "

"Không sai, tại hạ hướng Vân! Còn chưa biết tên đạo hữu tôn tính đại danh đây! "

"Ta? Ta đương nhiên gọi là trả... "

"Ân? "

"Ta là nói, đồ hồ. "

"Đa tạ Hồ đạo hữu ân cứu mạng, không biết Hồ đạo hữu đây là? "

Trả hồ trong chốc lát suy nghĩ chút nữa nói lời miệng, suy tư phía dưới không có đem thân phận chân thật của mình nói ra, động linh cơ một cái đổi thành rồi "Đồ hồ".

Hướng Vân trong lòng cũng có chút bận tâm, nếu ban đầu ở bắc định quốc bị người này đã cứu, người này cũng là biết mình không phải hoang vực tu sĩ.

"Nói rất dài dòng, mới vừa có chút phiền phức, bắt đắc dĩ liền tiềm nhập hướng đạo hữu động phủ tránh né, là ta mạo muội! "

"Hò đạo hữu, hiện tại có tính toán gì không vậy? Phía ngoài phiền phức có thể giải quyết rồi? "

"Cái này..." trả hồ có chút chần chờ, nàng cũng không biết trả Lâm đã đi chưa, "Không có chuyện gì, chờ một hồi thì tốt rồi! "

Bất quá, trả hồ đột nhiên nghĩ đến một việc, nếu trả Lâm đi mà quay lại, nghĩ như vậy tất thảng thiếu cũng bị bắt trở về, "Không xong! "

"Làm sao vậy? Đồ hồ?" hướng Vân luôn cảm thấy tên này tốt lượn quanh cửa.

"Không có việc gì, đột nhiên nghĩ đến bên trong động phủ còn có một lô đan dược tịch thu, ta sẽ không quấy rầy đạo hữu, đi trước một bước. "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Đan dược có độc

Trả hồ nói xong, cũng không đợi hướng vân hồi đáp, trực tiếp thẳng ly khai. Hướng Vân vốn muốn mở ra cấm chế, lại nghĩ đến hấn vô thanh vô tức liền vào được, khẳng định cũng có thể đi ra ngoài, sẽ không có nhiều lời.

Đang ở trả hồ xoay người rồi đi trong nháy mắt, chứng kiến trả hồ mặt của, hướng Vân trong đầu lại hiện lên gương mặt —— ở hướng Vân vừa xong thạch thành lúc, ở thạch thành gặp ở ngoài đến một chiếc xe cái, bên trong tham đi ra tám kia cô gái khuôn mặt tựa hồ cùng cái này "Đồ hồ" giống nhau đến mấy phần.

Chứng kiến trả hồ ly khai, hướng Vân lẩm bầm, "Đồ hồ, tên này thật là kỳ quái, bất quá, hấn làm sao đã ở Hoang thiên nguyên trung? Cũng không biết hấn là đệ mấy sơn đệ tử, cũng sẽ không bại lộ thân phận của ta a !... "

"Mặt khác, cái này động phủ cấm chế cũng phải đổi, quá yếu! "

Trầm ngâm chốc lát, hướng Vân lại lần nữa bắt đầu rồi đã tọa tu luyện, đối với hấn mà nói, bây giờ thời gian có thể nói là vô cùng gấp gáp.

Tu luyện không năm tháng, hướng Vân bằng vào tự có lượng lớn đan dược, không chút kiêng kỵ dùng.

Lại không nghĩ rằng này chưa có hoàn toàn hấp thu thuốc cận bã số lớn tồn tại ở hướng Vân trong cơ thể, không còn cách nào tổng ra.

Hướng Vân cũng không có chú ý tới điểm này, chỉ cảm thấy tu luyện được không quá thông thuận, lại nhất thời không còn cách nào tìm được căn nguyên.

Hướng Vân nhú nhú mày, không để ý tới nữa, mà là tiếp tục tiến hành tu luyện.

Ba ngày sau, đang tu luyện chính giữa hướng Vân đột nhiên mở hai mắt ra, đồng thời, một tia máu tươi từ khóe miệng của hấn rỉ ra.

Hướng Vân lau vết máu, "Không nghĩ tới, cái này tích lũy ở trong người đan dược cận bã đã vậy còn quá phiền phức." chỉ nghe hấn lẩm bầm.

Một canh giờ trước, hấn liền phát giác không thích hợp, kiểm tra cẩn thận hạ phát hiện giờ là đan dược thuốc mảnh vụn vấn đề, Vì vậy hấn thử lấy linh lực hóa đi những thứ này lưu lại dược lực, nhưng mà lại thất bại, ngược lại đưa đến thuốc cận bã dược lực càng thêm mãnh liệt!

Kỳ thực, nhắc tới cũng là, hướng Vân cho tới nay đều là lấy đan dược tu hành, đồng thời trước trọng thương Thời đã là phục dụng lượng lớn đan dược tới chữa thương.

Cho nên trong cơ thể hấn tích lũy lượng lớn đan dược cận bã, lúc này thuốc mảnh vụn dược lực toàn bộ bộc phát ra, lực lượng vô cùng vĩ đại.

Loại tình huống này, thông thường được xưng là "Đan dược trúng độc" .

Ngay từ đầu, hướng Vân còn không có phát hiện, bất quá rất nhanh hấn liền ý thức được thân thể của chính mình quả thực xảy ra vấn đề, đồng thời cũng tìm được chỗ mấu chốt.

Bất quá, cho dù biết mình là "Đan dược trúng độc", hấn cũng không có biện pháp gì, bởi vì hấn cũng không có phương pháp giải độc.

Phương pháp giải độc hướng Vân nhưng lại biết, kỳ thực nói đến rất đơn giản, có một bộ công pháp chính là chuyên môn dùng để khắc chế cái này.

Nhưng mấu chốt của vấn đề là, hướng Vân căn bản không có bộ công pháp kia!

Xem ra, hẳn cần phải đi tầng thư các một chuyến, Hoang thiên nguyên tầng thư các hơn phân nửa có hẳn muốn bộ công pháp kia.

Hoang thiên nguyên tầng thư các ở đệ tam trên núi, hướng Vân tin tưởng Hoang thiên nguyên trong Tầng Thư các sẽ phải có môn công pháp này.

Hướng Vân mở ra động phủ cấm chế, triển khai độn quang, sắp tới đạt đệ tam sơn tầng thư các.

Tầng thư các trước ngồi một vị chanh y tu sĩ, nhận thấy được hướng Vân đến, nhãn cũng không trợn, trong miệng thốt ra hai chữ, "Lệnh bài! "

Hướng Vân sững sốt, lập tức phản ứng kịp, biết hẳn là nói cái gì rồi, lúc này mới ở trên người tìm nửa ngày, rốt cuộc tìm được đệ tử của hẳn lệnh bài thân phận.

"Cho, tiền bối, cái này là thân phận của ta lệnh bài!" hướng Vân cung kính đưa lên lệnh bài của chính mình.

Lão giả cũng không còn tiếp, thần thức đảo qua liền mở ra tầng thư các cấm chế.

"Tầng thứ nhất! "

Hướng Vân nghĩ thầm vị tiền bối này thật đúng là lời ít mà ý nhiều a, nhanh lên thu hồi lệnh bài, đi vào tầng thư các tầng thứ nhất.

Nghĩ đến là bởi vì hẳn cống hiến không đủ, cho nên chỉ có thể lật xem tầng thư các tầng thứ nhất điển tịch.

"Không biết có ta hay không muốn bộ công pháp kia..." bất quá, hướng Vân ước đoán, hơn phân nửa sẽ không ở tầng thứ nhất.

Hướng Vân vẫn là ôm may miễn tâm lý đem trợn cái tầng thứ nhất điển tịch tỉ mỉ lật xem một lần, quả nhiên không có tìm được!

Hướng Vân không khỏi có chút đau đầu, bởi vậy, hẳn liền phải nghĩ biện pháp đi kiểm lấy tông môn điển cống hiến.

Hướng Vân ra tầng thư các, cung kính hướng phía vị kia chanh y tu sĩ nói rằng, "Thỉnh giáo một chút tiền bối, ta muốn biết rõ ràng trong cơ thể đan dược mảnh vụn công pháp ở tầng thứ mấy đâu? "

Chanh y tu sĩ nhìn hẳn một cái, "Tầng thứ hai! "

"Tầng thứ hai..." hướng Vân tính một chút, nói như vậy, nếu như chính mình muốn đi qua xông thiên tháp phương thức lời nói, nói như thế nào cũng phải xông qua thứ ba mươi tầng mới được.

"Đa tạ tiền bối! Văn bối cáo từ!" hướng Vân lần nữa thờ dài, muốn rời khỏi.

"Nửa tháng." chanh y tu sĩ khó phải chủ động mở miệng, bất quá lại nói một câu không đầu không đuôi.

Hướng Vân tuy là trong khoảng thời gian ngắn không để ý tới giải khai, nhưng vẫn là ôm quyền biểu thị kính ý, cái này mới rời khỏi rồi đệ tam núi.

Trở lại động phủ, cảm thụ được thương thể bên trong cơ thể, hướng Vân rốt cuộc biết chanh y tu sĩ câu nói kia ý gì.

Cái này biểu thị thương thể của hẳn tối đa có thể chống đỡ nửa tháng!

Nói cách khác, hẳn phải ở trong vòng nửa tháng đi qua thiên tháp thứ ba mươi tầng! Lúc này mới có thể bắt được bộ phận mong muốn công pháp, giải quyết vấn đề của hẳn.

Bất quá, ở đi xông thiên tháp trước, hẳn nhất định phải trước tạm thời nghĩ biện pháp ngăn chặn thương thể của mình, ít nhất có thể tha trụ một hồi là một hồi.

Một lúc lâu sau, hướng Vân trên đầu toát ra nhè nhẹ hơi, hẳn không khỏi thờ dài một hơi, rốt cục tạm thời ổn định lại thương thể bên trong cơ thể.

Bất quá, bằng vào hiện nay tu vi, hẳn ước đoán vẫn là không có biện pháp đi qua thứ ba mươi tầng.

"Không có biện pháp, liều mạng, ngược lại nếu như tu vi không thể tiến thêm một bước, cũng là phải chết. Dù sao đều là chết, không bằng đụng một cái!" hướng Vân trong mắt có tinh quang hiện lên, trong nháy mắt liền hạ quyết tâm.

Hướng Vân trên tay lại xuất hiện mấy viên thuốc, xem ra, hẳn là định nghĩ biện pháp trước hết để cho tu vi tiến hơn một bước, sau đó mới có thể có cơ hội đi qua đáng chết này thiên tháp!

Ở nguy cơ phía dưới, hướng Vân rốt cục cũng bạo phát trước nay chưa có tốc độ tu luyện, trong cơ thể xanh Liên chậm rãi lớn mạnh, ở đan dược dưới sự kích thích, cùng với Hoang thiên nguyên dư thừa linh lực bao vây rồi, hướng Vân tu vi có bước tiến dài.

Xanh Liên dĩ nhiên liên tiếp mở ra! Cái này cũng đại xuất hướng Vân dự liệu, chịu nhện thương thể trong cơ thể tạo thành vĩ đại thống khổ đồng thời, đã ở vì tu vi tăng trưởng mà may mắn lấy!

Không đến ba ngày, ở hướng Vân không ngủ không nghỉ mà tu luyện một chút, coi là phía trước cởi mở, hắc xanh Liên thì đã mở ra bảy cánh hoa!

Hướng Vân rất cực quyết định xuất quan đi xông vào này cái thiên tháp! Còn như sẽ nhờ đó mà bại lộ tu vi của mình cùng thân phận, hắc đã không để ý tới những thứ này, trước bảo mệnh quan trọng hơn!

Hướng Vân đi ra động phủ, điều khiển bắt đầu độn quang lên đường đi trước thiên tháp!

Không tốn bao lâu, hướng Vân đã đến thiên tháp sở tại địa khu, thiên tháp nơi đây như trước chật ních, chen đầy tu sĩ.

Đáng giá chú ý là, thiên tháp Thiên bảng cũng nhận được đổi mới, tuy là đầu bảng vẫn là "Trắng tiềm". Thế nhưng nguyên bản còn ở trước đó mười "Trà Lân" dường như đã bị những người khác chen rút, thậm chí toàn bộ Thiên bảng đều chưa từng xuất hiện trà Lân tên này, nói cách khác hắc diệt xuất rồi hai mươi người đứng đầu!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Kỳ lạ xông tháp giả

Hoàn hảo thiên bên trong tháp không gian là độc lập, cho nên tuy là rất nhiều người, nhưng là vẫn có thể cho càng nhiều hơn đệ tử tiến nhập xông tháp.

Hướng Vân đang muốn lên đường đi xông tháp, đột phá chứng kiến một đạo độn quang từ đằng xa mà đến, độn quang trực tiếp rơi vào tháp trước, tựa hồ cũng phải cần xông tháp.

Độn quang hạ xuống, lộ ra bên trong thanh tú một cái nhỏ sĩ bộ dáng tu sĩ, người chung quanh cũng rất cực nhận ra Hắc là ai vậy.

"Người này chẳng lẽ... Chẳng lẽ là trà Lân! "

"Không sai, đúng là trà Lân! "

"Hắc lần này rơi ra Thiên bảng, nói vậy lần này tới là có nắm chắc lần nữa vọt vào Thiên bảng rồi! "

"Cái này có trò hay để nhìn! "

...

Hướng Vân khước miệng giương lên, mỉm cười, "Có ý tứ, trà Lân?" hắc dừng bước, dự định xem trước một chút trà Lân tình huống của bên này.

Quả nhiên, trà Lân không chút do dự bước chân vào thiên trong tháp. Bất quá, thiên bên trong tháp khảo nghiệm mọi người là không thấy được, chỉ có thể chờ đợi trà Lân đi ra nhìn nữa Thiên bảng Hữu Vô biến hóa.

Chúng đệ tử đều rất có kiên nhẫn chờ đợi, thời gian chậm rãi đi qua, bất tri bất giác, khoảng cách trà Lân bước vào thiên tháp đã qua mấy giờ rồi!

"Xem ra, cái này trà Lân lần này là rất có hi vọng có thể trở lại Thiên bảng rồi." hướng Vân thôi trầm, bất quá, cái này với hắc mà nói, cũng không có quan hệ gì.

Nghĩ tới đây, hướng Vân cũng liền không chờ đợi thêm, trực tiếp bước chân vào thiên tháp.

Đương nhiên cùng trà Lân bất đồng, hướng Vân cũng không có gây nên bất luận kẻ nào chú ý của, hắc liền âm thầm như vậy mà tiến nhập thiên tháp ở giữa.

Một hồi cảm giác hôn mê sau, hướng Vân rất cực có thể đánh số lượng hoàn cảnh chung quanh, nói vậy nơi này chính là thiên tháp tầng thứ nhất rồi.

Thiên tháp trong tầng thứ nhất, là một mảnh hỗn độn hoàn cảnh, căn bản cũng không cần cái gì quan sát, cũng đã vô cùng đơn giản sáng tỏ.

Cả vùng không gian ở giữa cũng chỉ có một con linh thú cùng hướng Vân mà thôi. Xem ra, đi qua tầng thứ nhất chính là muốn đánh bại cái này con linh thú rồi, hướng Vân nghĩ thầm.

Bất quá là một con rất thông thường đệ giai linh thú mà thôi, hướng Vân tự nhiên không có hoa phí khí lực gì liền giết chết rồi cái này con linh thú.

Hướng Vân phát giác, ở bên trong vùng không gian này, linh lực khôi phục tựa hồ muốn nhanh hơn không ít. Hơn nữa ở hần giết chết linh thú lúc, trong góc phòng liền xuất hiện một cái tiểu truyện tổng trận, chắc là đi thông tầng thứ hai truyện tổng trận rồi.

Hướng Vân không gấp đi trước tầng thứ hai, mà là đang tầng thứ nhất ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, bắt đầu khôi phục linh lực của mình.

Đội linh lực khôi phục thất thất bát bát sau, hướng Vân lúc này mới bước chân vào tầng thứ hai truyện tổng trận.

...

Cứ như vậy, tầng thứ hai, tầng thứ ba, tầng thứ tư... Tầng thứ tám, hướng Vân từng cái đi qua, cũng không có dây dưa lâu lắm thời gian.

Vì vậy, ở đi qua tầng thứ tám sau, hướng Vân bước lên tầng thứ chín truyện tổng trận!

Vẫn như cũ cảm giác được choáng váng ngẩn ngui sau, hướng Vân liền tỉnh táo lại, còn chưa kịp quan sát bốn phía, hướng Vân liền cảm ứng được một đạo hắc ảnh từ bên cạnh thân xẹt qua, sau đó hần liền cảm nhận đến cánh tay trái cánh tay bị vật gì vậy cho quào trầy rồi.

Không để ý tới trên tay bị bắt chỗ đau cảm giác nóng rực, hướng Vân triển khai thần thức muốn bắt được đánh lên mình đạo hắc ảnh kia tung tích.

Nhưng là, hướng Vân còn chưa bắt được đạo hắc ảnh kia, nó lại lần nữa kéo tới lần này nhắm chính xác là hướng Vân mặt của, hướng Vân trên mặt của lập tức sinh ra bốn đạo vết trảo, đau rất đau nhức truyền đến.

Hướng Vân không dám khinh thường, kinh hãi đồng thời cũng sử xuất càng nhiều hơn thần thức, vẫn như cũ không thu hoạch được gì. Trong khoảng thời gian ngắn, trên người lại thêm mấy chỗ vết trảo.

Hướng Vân có chút tức giận, "Tốt, nếu thần thức tróc nã không đến tung tích của ngươi, ta đây cũng không cần thần thức! "

Hướng Vân thu hồi thần thức, muốn bằng vào tốc độ, đuổi kịp bóng đen tung tích!

Tuy là vẫn sẽ bị bóng đen bắt hơn mấy lần, nhưng từng bước, hần phát hiện tốc độ của hần cũng có chút nhanh, từ từ có thể tránh né một ít công kích!

Hướng Vân phát hiện tại tốc độ của mình có tăng trưởng sau, hần cũng không gấp rồi, đơn giản cho rằng là một hồi tu luyện.

Chủ yếu là hần phát hiện đạo hắc ảnh kia ngoại trừ biết bắt vài cái, cũng không có bên ngoài chiêu số của hần, hơn nữa bắt tổn thương không nghiêm trọng lắm!

Cho nên, hần lại càng phát lớn mật nương bóng đen này tu luyện, tốc độ của hần cũng nhanh chóng tăng trưởng, đồng thời hần cũng từ từ cũng có thể khống chế loại tốc độ này rồi.

Cũng không lâu lắm, hướng Vân tốc độ cũng đã có thể sánh vai vậy không biết ra sao linh thú, hơn nữa hần tựa hồ có hơi không thỏa mãn với cái tốc độ này rồi.

Hần triển khai linh lực cùng thẳng tới trời cao bộ pháp, trong nháy mắt tốc độ thì đạt đến một cái đỉnh phong, đã vượt qua rồi đạo hắc ảnh kia rồi, lúc này mới phát hiện thì ra một mực quấy rầy hần bóng đen dĩ nhiên là một con to lớn điều!

Thảo nào hướng Vân cảm giác được mỗi lần kéo tới lúc, đều sẽ có một to lớn gió thổi qua tới!

Cái này điều tốc độ cũng không tệ lắm, hướng Vân đột nhiên nghĩ muốn thu phục con này điều rồi, bất quá cũng không biết cũng không thể được...

Cũng liền hướng Vân như thế khí định thần nhàn rồi, những đệ tử khác đi qua cửa này lúc, đều đối với cái này điều rất là đau đầu, miễn bàn nói muốn thu phục.

Mà lúc này, con kia điều dường như cũng có chút không cam lòng, tên đệ tử này tu vi không cao, nhưng tốc độ dĩ nhiên có thể so sánh với chính mình!

Hướng vân từ quan sát kỹ một cái dưới con này điều, là một con toàn thân màu nâu điều, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống lóe ra kim loại ánh sáng màu.

Trước còn vẫn cho là là một con màu đen điều, không nghĩ tới là màu nâu.

Con này điều lúc này cũng đang liều mạng gia tốc, muốn vượt lên trước hướng Vân, nhưng thủy chung làm không được, rốt cục con này điều tựa hồ là cảm giác được có chút mệt mỏi, ngừng lại rơi trên mặt đất.

Thấy thế, hướng Vân cũng từ từ giảm tốc độ, ngừng lại.

Một người một điều mắt to trừng mắt đôi mắt nhỏ, đôi diện nửa ngày. Hường Vân mở miệng, "Ta nói, Điều huynh a, nếu không ngươi liền theo ta hỗn a !.... "

Con này điều nhìn hướng Vân liếc mắt, hướng Vân ngẫm hiểu, lấy ra một cái linh thú túi.

Cái này chỉ không biết tên điều hóa thành một đạo màu nâu quang liền bay vào hướng Vân linh thú túi, xem ra, con này điều dường như cũng có chút chán ghét ở chỗ này ngày qua ngày khảo nghiệm đệ tử sinh sống.

Bất quá, cứ như vậy, phía sau trở lại đệ tử, ở nơi này tầng thứ chín có thể liền không có bất kỳ ngăn trở.

Bất quá, hướng Vân có thể không cần quan tâm nhiều, lúc này thông hướng tầng thứ mười truyện tổng trận cũng xuất hiện ở tầng thứ chín trung.

Hường Vân đang muốn bước vào, đột nhiên một giọng nói Ở trên Thiên trong tháp

-----

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Cấm chế

Trải qua sự tình lần trước sau, lần này thiên tháp nơi này đệ tử rõ ràng thay đổi ít đi không ít.

"Hôm nay tháp sẽ không nhớ thù a !.... "

Hường Vân có chút chột dạ, tiểu tâm dục dục đến gần rồi thiên tháp, chứng kiến thiên tháp không có có dị động, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vỗ ngực một cái, "Xem ra là ta nghĩ nhiều rồi... "

Hường Vân lúc này mới tráng trứ can đảm bay vào thiên tháp, lần này vào thiên tháp, hướng Vân là không cần từ tầng thứ nhất xông bắt đầu , cho nên hắn liền đi thẳng tới tầng thứ chín...

Hường Vân thân ảnh xuất hiện ở thiên tháp tầng thứ chín trung.

Vừa tới nơi này, hắn liền cảm giác được mình linh thú trong túi một hồi dị động.

Sau đó, hắn con kia điều đang không có chịu đến hắn điều khiển dưới, tự chủ trương mà chạy ra, ở trong tầng thứ chín lần quần bay vài vòng, cuối cùng đình ở trên mặt đất.

Hường Vân có chút bất mãn, con này điều thực sự là khó hầu hạ, trước trong động phủ mặc kệ hắn làm sao hô hoán, đều không để ý, hiện tại tại chính mình không có gọi nó, ngược lại chạy ra ngoài, cái này còn có thể coi là mình linh thú sao...

"Ta nói, tiểu điều a, ngươi có thể hay không nghe nghe lời của ta a, ta... "

Hường Vân câu nói kế tiếp, bị một trận gió Trần nganh sinh sinh chặn trở về, chỉ thấy con kia điều trắng hướng Vân liếc mắt, vừa rồi trận gió kia chính là nó làm ra.

Hường Vân ăn đầy miệng bụi, lúc này có chút hôi đầu thổ kiềm.

"Được rồi, lần này ta là tới xông thiên tháp , ngươi đừng làm rộn! "

Nói xong cũng không để ý nó có đồng ý hay không, dùng linh thú túi đem lại thu về.

Hường Vân lúc này mới bước lên đi đến tầng thứ mười truyện tổng trận, tầng thứ mười cùng trước kia bất đồng, hướng Vân ở chỗ này cũng không có phát hiện bất kỳ linh thú, xem ra quá quan phương thức cũng và cùng với trước bất đồng.

Hường Vân đang muốn đi lại, đột nhiên lại nghĩ tới điều gì, thu hồi bước ra một nửa chân trái, sau đó tiểu tâm dục dục ném ra trong túi đựng đồ một thanh linh kiếm dò đường.

Chỉ nghe "Oanh" một tiếng, hướng Vân liền thấy trời quang một đạo thiên lôi hạ xuống, hướng Vân thanh kiếm kia liền hóa thành bột phấn...

Hướng Vân có chút nghĩ mà sợ, "Hoàn hảo không có ra chân, làm ta sợ muốn chết, cái này... Nơi đây lại có cấm chế! "

Cái này có thể gặp phiền toái, hướng Vân đối với cấm chế có thể nói là hoàn toàn đã không có giải khai, nếu không... Hẳn động phủ của mình cũng sẽ không chỉ dùng Hoang thiên nguyên môn phái thiết trí cấm chế, cho nên hẳn hiện tại rất đau đầu, đến cùng làm như thế nào qua cửa ải này...

"Xem ra, chỉ có bạo lực phá giải! "

Hướng Vân nhân thân đồng lại một cái, nhắc lên hộ thể linh quang, sau đó lại lấy ra một đồng phòng hộ phù triện, tất cả đều đeo vào trên người.

Cẩn rằng một cái, hướng Vân lấy ra Giáp Long khiên, lấy hắc tu vi trước mắt, như trước không phải có thể dài lâu địa chỉ chống đỡ Giáp Long khiên tiêu hao, chỗ dừng nhắc tới hoàn toàn phát huy uy lực của nó rồi.

Bất quá vạn hạnh chính là, hướng Vân thấy được cái kia thông hướng tầng kế tiếp truyền tống trận đang ở chỗ không xa, xem ra cấm chế này phạm vi cũng không lớn, mới có thể chịu đựng được.

Hướng Vân cẩn rằng một cái, bước ra bước đầu tiên, trong nháy mắt tiếng sấm vang rền, một đạo thiên lôi rơi vào hướng Vân tầng tầng phòng hộ trên, đã xảy ra "Tí tách" tiếng va chạm.

Thanh âm rất là chói tai, bất quá cũng may bị hướng Vân bày ra lồng bảo hộ giữ được, không có tạo thành bất luận cái gì trên thực tế thương tổn.

Cứ như vậy, hướng Vân dĩ nhiên thực sự gắng gượng tha tới, không nghĩ tới hẳn thực sự băng vào mấy thứ này thông qua cửa ải này, đi tới truyền tống trận vị trí.

Hướng Vân thở dài một hơi, "Hoàn hảo thông qua, hy vọng cửa ải kế tiếp không muốn biến thái như vậy... "

Lối còn chưa dứt, hướng Vân liền khởi động truyền tống trận, đi tới tầng thứ mười một.

Tuy là hướng Vân rất không muốn thừa nhận, nhưng, tầng thứ mười một, vẫn là cấm chế!

Hắn có chút bối rối, "Trở lại xông vào một lần? "

Dường như cũng không có những biện pháp khác, hướng Vân không thể làm gì khác hơn là kiên trì lần nữa lên.

Chờ hẳn thông qua thời điểm, trên người của hắn này phù triện cũng đều bị phá hư thất thất bát bát, ngay cả trên người của hắn cũng có một ít bị còn sót lại thiên lôi đánh tới sau tạo thành đốt cháy vết tích.

Hướng Vân nghe nghe trên tay bị sét đánh được địa phương, một vị khét truyền đến, hướng Vân muốn khóc.

"Cái này... Đây là người có thể qua sao... "

Lần nữa đầy bụng hy vọng bước lên tầng kế tiếp truyền tống trận, kết quả...

Hướng Vân phát hiện tầng thứ mười hai vẫn là cấm chế!

Hắn cuối cùng cũng hiểu rõ, xem ra cái này thiên tháp là có quy luật nhất định, giống như trước hướng Vân thông qua chín vị trí đầu tầng, toàn bộ đều là linh thú.

Cho nên, phỏng đoán cẩn thận tới thiếu kế tiếp đến tầng mười tám cũng sẽ là cấm chế!

Ý thức được điểm này, hướng Vân cũng cảm giác được cả người cũng không tốt, hôm nay tháp sẽ không thật là ở nhắm vào mình a !...

Hướng Vân trong lòng lên lút tự nhủ.

"Xem ra không thể xông vào! "

Hướng Vân nghĩ thầm nhất định phải dùng trí rồi, cái này chết tiệt cấm chế!

"Có!" hướng Vân đột nhiên nhớ lại lúc trước cái kia vạn bảo các đại hán trong túi đựng đồ tựa hồ có một quyển chuyên môn giới thiệu cấm chế điển tịch.

Hướng Vân cũng không gấp xông tháp, ở trong túi đựng đồ sôi trào tìm nửa ngày, rốt cuộc tìm được khối kia ghi lại ngọc giản.

< cấm chế bách khoa toàn thư >, hẳn nhìn một chút, khối ngọc này Giản bên trong cận kề giới thiệu cấm chế, từ cấm chế nhập môn bắt đầu đến phức tạp cấm chế đều có giảng giải.

Rất nhanh, hướng Vân liền rơi vào trầm tư ở giữa, chậm rãi đã cùng cấm chế có rồi hiểu một chút.

Cắm chế, chính là do từng cái ký hiệu tạo thành một cái trận pháp! Bởi phù văn tổ hợp phương thức bất đồng, cho nên cắm chế cũng là nhiều mặt, hơi chút cải biến một cái ký hiệu, cả cắm chế cũng sẽ có bất đồng.

Nói chung, cắm chế một môn rất là thâm ảo, hướng Vân một chốc cũng rất khó nắm giữ.

Hắn lấy thần thức lật xem ngọc giản, từng chữ từng câu lý giải lấy cái này < cắm chế bách khoa toàn thư > nội dung, khi thì nhíu mày, khi thì lại thư triển ra.

Lúc đầu hướng Vân năng lực lĩnh ngộ cũng không tệ, hơn nữa lúc này nguy cơ áp bách phía dưới, hắn ở cắm chế phương diện tạo nghệ cũng rất nhanh được tăng lên.

Tuy là hiểu đi một tí, nhưng tương đối với phong phú cả quyển sách mà nói, đây chẳng qua là lông trâu.

Hướng Vân không dám khinh thường, thiên biết phía sau sẽ có hay không có càng biến thái cắm chế chờ đẩy hắn. Bất quá, hắn dự định thử trước một chút vừa rồi hiểu rõ nội dung.

Hướng Vân từ quan sát kỹ chỗ ngồi này cắm chế, ném ra một bả linh khí thăm dò, vẫn là thiên lôi đánh xuống.

Thiên lôi rơi xuống trong nháy mắt, hướng Vân khòe miệng vì vì vùng lên, "Ngay tại lúc này!"

Chỉ thấy hai tay hắn nhanh chóng kết ấn, đánh ra từng đạo lỗ ống kính, từng cái phức tạp ký hiệu xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó những phù văn này dĩ nhiên chính mình đánh về phía trên mặt đất các nơi.

Mà hướng Vân bản thân lúc này khí định thần nhàn đã đi tới, như đối mặt chỗ không người, không chút nào chịu đến cắm chế quấy rầy.

"Xem ra, quyển sách này còn rất hữu dụng." vừa mới, hướng Vân sử dụng chính là trong sách ghi lại một loại bài trừ cắm chế phương thức, bất quá, hướng Vân dù sao lần đầu tiên thi triển, hơn nữa cũng mới học không lâu sau, không phải có thể chân chánh mà làm được phá hư, chỉ có thể tạm thời làm cho cắm chế không nhảy mà thôi.

Bất quá, cái này không nhảy thời gian cũng đủ hướng Vân thông qua, hắn lo lắng chính là phía sau cắm chế chỉ càng ngày sẽ càng khó, hắn nên như thế nào đi qua đâu?

Nhìn lại, tầng này cắm chế đã lần nữa khôi phục vận chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Một ba vị bình, một ba lại khởi

Hướng Vân không khỏi nhíu nhíu mày, tiến nhập tầng kế tiếp.

Quả nhiên vẫn là cắm chế, hướng Vân nghĩ thầm chỉ dựa vào phía trước phá cấm phương pháp, chỉ sợ lấy hắn tu vi bây giờ cũng rất khó phá vỡ còn dư lại cấm chế.

Vì vậy, hắn hạ quyết tâm muốn đem những cắm chế này nguyên lý đều biết rõ ràng, ít nhất phải thăm dò quy luật của nó mới được.

Hướng Vân xuất ra ngọc giản, cười khò lắc đầu, như chính mình như vậy không hề chuẩn bị liền tới xông thiên tháp ước đoán cũng ít sai ai ra trình diện a !.

Trên thực tế, cũng đúng như hướng Vân suy nghĩ, thông thường ở xông thiên tháp trước, đều biết kíp chuẩn bị. Tỷ như cắm chế này, thông thường đệ tử đều sẽ chuẩn bị một ít phá cấm dùng linh khí a, phù trận các loại...

Bất quá, việc này cũng không trách được hướng Vân, dù sao hắn lúc đầu cũng không có ý định nhanh như vậy liền tới xông thiên tháp, nếu không phải là vết thương trên người, hắn sẽ không mạo hiểm tu vi bại lộ phiêu lưu tới nơi này.

Việc đã đến nước này, hướng Vân không thể làm gì khác hơn là nghĩ hết tất cả biện pháp tới phá quan rồi, hắn trong lúc vô tình liếc sai ai ra trình diện thân phận của mình lệnh bài, đem thần thức tham tiền vào, lúc này mới phát hiện tông môn của mình cống hiến đã phòng không ít rồi, bất quá, muốn đổi lấy cứu mạng bộ công pháp kia còn là còn thiếu rất nhiều .

Hướng Vân lần nữa đem lực chú ý tập trung ở trong ngọc giản, đắm chìm trong trong ngọc giản giới thiệu cấm chế ở giữa.

"Cấm chế chi đạo, biến hóa hàng vạn hàng nghìn... "

"Vừa là bản, hoá sinh hai, đề cao ba... "

"Thủ một ... mà ... Biến hóa vạn vật... "

Hướng Vân tự lẩm bẩm, trong mắt dĩ nhiên dần dần có hiểu ra về, đang không ngừng trong suy tính, đối với cấm chế hắn cũng dần dần có chút lĩnh ngộ.

Lúc này, hắn trong ánh mắt có ánh sáng màu vàng đang nhấp nháy, làm như một đạo thiên lôi xẹt qua.

Hướng Vân nhắm hai mắt lại, thế nhưng vẫn như cũ có thể chứng kiến hắn hai mắt chỗ màu vàng thần thức đang đang điên cuồng thôi diễn, thiên lôi biến hóa hàng vạn hàng nghìn.

Đầu tiên là chỉ có một đạo, mà hậu sinh ra đạo thứ hai, đạo thứ ba...

Lần nữa mở hai mắt ra lúc, hướng Vân trong mắt kim quang rút đi, đã hiện ra hiểu ra về, hôm nay sét cấm chế, hướng Vân đã minh bạch thấu triệt.

Lúc này khoe miệng hắn hơi hơi nhếch lên, khí định thần nhân tùy ý bóp ra vài cái ký hiệu, vài cái ký hiệu một khi hướng Vân đánh ra cũng rất có linh tính chui vào hướng Vân nơi đây cấm chế các nơi địa phương.

Lấy hướng Vân làm tâm điểm, cả vùng không gian kim quang lóe lên, mà chính hắn cũng động, bước ra một bước, kết quả nguyên bản ứng với nên xuất hiện thiên lôi lại chậm chạp không có rơi xuống.

Hướng Vân không có cảm thấy kinh ngạc, cái này ở dự liệu của hắn ở giữa. Hắn đã hoàn toàn mò thấy rồi loại cấm chế này, vừa rồi cũng đã phá khai rồi, lúc này hắn có thể nghênh ngang đi qua nơi này.

...

Cứ như vậy, hướng Vân một đường thông suốt, hắn hiểu trụ cột nhất thiên lôi cấm chế, lại tại tâm thần bên trong thôi diễn vô số lần, vô luận cỡ nào phức tạp, chỉ cần nó vẫn là lấy thiên lôi cấm chế làm gốc, hắn đều có thể không cần tốn nhiều sức phá vỡ.

Ngay cả tầng thứ mười tám cấm chế cũng chỉ bất quá hơi chút phiền phức một ít, thế nhưng về căn bản vẫn như cũ thiên lôi cấm chế, cho nên hướng Vân cũng không có áp lực chút nào mà thông qua.

Tầng mười tám sau đó, ngược lại tương đối khá làm, không còn là phía trước cấm chế, mà là lại trở về khiêu chiến linh thú hình thức.

Tuy là những linh thú này tương đối mà nói thực lực phải mạnh hơn một chút, thế nhưng hướng Vân ngược lại cũng không sợ hãi, dễ dàng một đường trăm quan, rất nhanh là đến hần mục tiêu của chuyến này —— thứ ba mươi tầng!

Thứ ba mươi tầng cũng không có đặc thù gì, chẳng qua là hai biến dị giao long mà thôi, chỉ bất quá, ở thủy thượng chiến đấu, làm cho hướng Vân cũng luống cuống tay chân một hồi lâu.

Bất quá, cũng may hắn cuối cùng vẫn lấy xuống giao long tính mệnh.

Sau đó, hướng Vân mừng rỡ phát hiện tại hần lệnh bài thân phận trung điểm cống hiến đã đủ rồi, quả nhiên không ra hần sở đoán chừng, chỉ cần có thể đi qua thứ ba mươi tầng, như vậy điểm cống hiến như vậy đủ rồi.

Tính toán thời gian, trước bởi vì hần mang đi thiên tháp con kia điều, đưa tới thiên tháp phong bế, vốn là lãng phí thời gian mấy ngày.

Mà sau đó hắn lần nữa xông tháp lại dùng không phải thiếu thời gian, cho nên hần hiện tại còn dư lại thời gian đã không nhiều lắm, phải mau sớm đi trước tầng thư các rồi.

Hắn mơ hồ cảm giác trong cơ thể bị chế trụ thương thể đang không ngừng sử dụng linh lực dưới, đã có chút xuẩn xuẩn dục động.

Hướng vân ly khai thiên tháp, lập tức khắc lên đường đi trước tầng thư các rồi, trên đường hắn cũng cảm giác được thương thể trong cơ thể tựa hồ muốn phát tác, cuối cùng cũng cố nén đi tới tầng thư các.

Tầng thư các trước như trước ngồi vị kia chanh y lão giả, nhìn thấy hướng Vân, như trước nhãn cũng không trợn, "Lệnh bài! "

Hướng Vân vội vàng xuất ra lệnh bài thân phận, chanh y tu sĩ lúc này mới nói, "Tầng hai! "

Nghe được hai chữ này, hướng Vân đại hỉ, đang muốn bước vào tầng thư các, đột nhiên hần cảm giác thương thể trong cơ thể tái phát, dĩ nhiên khoảng

khắc cũng tha không được!

Hương Vân mắt tối sầm lại, suýt chút nữa thì hôn mê bất tỉnh, hoàn hảo hấn lực ý chí kiên định, lúc này mới đau khổ chống cuối cùng một tia thanh minh, miễn cưỡng ngay tại chỗ ngồi xếp bằng xuống.

Dẫn đạo linh lực trong cơ thể, muốn lần nữa ngăn chặn thương thế, thế nhưng lần này những đan dược kia trúng độc tính tựa hồ so với trước kia còn muốn mãnh liệt nhiều lắm, lại làm cho hương Vân trong khoảng thời gian ngắn không còn cách nào chống lại.

Hương Vân lòng nóng như lửa đốt, trầm nghĩ nhiều như vậy sống to gió lớn hấn đều tới đỉnh, chẳng lẽ muốn thua ở đan dược này họa mặt trên hay sao?

Hắn không hề từ bỏ, còn đang khổ cực chống cự lại, tuy nhiên lại không có bất kỳ biện pháp nào, những độc tố này vốn là quanh năm suốt tháng theo đan dược tích lũy ở trong cơ thể hắn, cho nên trong chốc lát cũng khó mà toàn bộ bức ra ngoài thân thể.

Mấu chốt hơn là, những đan dược này bên trong độc tố vốn là ở đan dược trung có thể cùng linh lực trộn chung, cho nên linh lực đối với nó mà nói căn bản không được tác dụng.

Coi như hương Vân lại trấn định, lúc này cũng hơi sợ, lần này hắn là thật vô kế khả thi.

Mà lúc này, bên cạnh vị kia chứng kiến hương Vân đáng dấp, lại thêm chi hương Vân đòi công pháp, trên cơ bản đoán được hương Vân vẫn đề.

Hắn dường như đối với hương Vân có chút hứng thú, lúc này xuất thủ, chỉ thấy hắn cũng không còn làm động tác dư thừa, chỉ là vung tay lên, một đạo linh lực tổng xuất, tiến nhập hương Vân trong cơ thể.

Hương Vân liền cảm giác nguyên bản hung mãnh thương thế lúc này lại muốn hóa giải không ít, xem ra, là vị này chanh y tu sĩ cứu mình một mạng.

Hương Vân đứng dậy, cung kính làm vài chào, "Đa tạ tiền bối xuất thủ, văn bối vô cùng cảm kích! "

"Được rồi, không cần đa lễ, ta cũng có chuyện muốn hỏi ngươi..." chanh y tu sĩ mờ hai mắt ra, nhãn thần đột nhiên trở nên sắc bén.

Hương Vân đang hoảng đáp, "Tiền bối cứ hỏi, văn bối nhất định tri vô bất ngôn! "

"Tiến nhập Hoang thiên nguyên trước ngươi cũng không phải là một gã người phạm, ngươi tu luyện qua! "

"Là, tiền bối! "

"Ngươi cũng biết chỉ bằng điểm này ta có thể lập tức đem ngươi giao cho chương môn? "

Hương Vân không nói.

"Ngươi có mục đích gì? "

"Tiền bối, văn bối cũng không có bất kỳ mục đích, chỉ là muốn gia nhập vào Hoang thiên nguyên bất đắc dĩ mà thôi! "

Tuy là sự tình bại lộ, thế nhưng hương Vân vẫn không có hoàn toàn nói thật.

"Tốt, đã như vậy, việc này ta cũng không làm chủ được, về thân phận của ngươi, liền giao cho chương môn đi định đoạt a !! "

"Là, tiền bối!" hương Vân một mặt đáp lời, một bên ở trong lòng khổ sở suy nghĩ lấy đối sách, làm như thế nào giấu điểm được vị kia chương môn đâu?

Chẳng lẽ mình thật vất vả lại tránh được một kiếp, nhưng kỳ thật chỉ là chết sớm chết chậm phân biệt?

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 52: Xoay ngược lại

Hương Vân không dám nhiều lời, đứng ở một bên, trông coi chanh y tu sĩ phong ấn tu vi của mình, sau đó không biết cho ai phát một đạo truyền âm phù.

Hương Vân cảm thấy bất đắc dĩ, không nghĩ tới, nhưng là bị tên tu sĩ này phát hiện trước nhất thân phận của mình, bây giờ không thể làm gì khác hơn là đi một bước xem từng bước.

"Tiểu huynh đệ, ngươi cũng chớ có trách ta, nếu như đổi ở trước đây ta là tất nhiên sẽ không quản loại việc vớ vẩn này, nhưng tình huống bây giờ bất đồng..."

Chanh y tu sĩ đối với hương Vân ấn tượng cũng không tệ lắm, lấy hần bình thường ít nói tính cách, lúc này nói nhiều như vậy, cũng thực sự là làm khó được.

"Không quan hệ, đa tạ tiền bối chiếu cố!" hương Vân tự nhiên không dám nói thêm cái gì.

Không bao lâu, thì có hai gã tu sĩ đến nơi này.

Hai người mặc bạch y, là đệ nhất sơn tu sĩ!

Nguyên bản bắt lại hương Vân vị lão giả kia, nói như thế nào coi như là chanh y rồi, hơn nữa tuổi tác cũng thoát nhìn muốn lớn hơn nữa, lúc này lại cung kính kính hướng về phía hai người thờ dài.

Hai người hoàn lễ nói, "Là người nói phát hiện có đệ tử lai lịch dị thường, cần điều tra?"

"Chính là..."

"Chúng ta là đệ nhất núi chấp pháp đường, người này liền do chúng ta mang đi!"

Nói xong, hai người nhìn thoáng qua một bên hương Vân, "Chính là người này?"

"Không sai, chính là người này."

"Đi thôi!"

Hiển nhiên câu nói sau cùng, hẳn là cùng hương Vân nói.

Hương Vân rất thức thời không có phản kháng, tùy ý hai người đem chính mình mang đi.

Hắn đoán chừng chính mình hơn phân nửa là cũng bị mang đi sai ai ra trình diện Hoang thiên nguyên chương môn —— cũng chính là vị kia "Trả danh tiếng" rồi, dù sao hẳn có thể "Lấn vào" Hoang thiên nguyên, đây cũng không phải là một chuyện nhỏ.

Quả nhiên, hương vân bị dẫn tới đệ nhất núi.

Cùng với khác núi bất đồng, đệ nhất trên núi xây dựng rất nhiều cung điện, phần cũng không có gì động phủ. Hơn nữa tuy là hương Vân hiện tại tu vi bị phong ấn, thế nhưng hẳn vẫn có thể cảm giác được toàn bộ đệ nhất núi linh khí nồng nặc.

Hương vân bị một đường dẫn tới đệ nhất núi lớn nhất một tòa cung điện bên ngoài, mang theo hẳn hai người dọc theo đường đi không có nói một câu, lúc này hai người làm cho cửa cung điện nhìn đằng trước thủ người đi vào thông báo.

Ba người cùng nhau ở ngoài điện chờ, không bao lâu, cuối cùng cũng có truyền âm làm cho ba người tiến nhập đại điện.

Ba người lúc này mới bước chân vào đại điện, đại điện tu kiến được vô cùng xa hoa, thế nhưng ngược lại cũng không di chuyển xa.

Hương Vân từ tàng thư các đến bây giờ, dọc theo đường đi một mực suy nghĩ cục này làm như thế nào giải khai, kết quả, hẳn muốn lâu như vậy, phát hiện đây thật là cái tử cục, căn bản không biện pháp cởi ra.

Lúc này tâm thần hẳn có chút phiền táo, không có chú ý tới lúc này đã bước chân vào chính điện ở giữa.

Trong đại điện lúc này ngược lại là vô cùng náo nhiệt, có rất nhiều tu sĩ, giống như là mới vừa thương nghị đại sự gì thông thường.

Hương Vân chính là dưới tình huống như vậy bước chân vào đại điện, đại điện ở giữa, ngồi tôn vị vị trí tự nhiên là chương môn "Trả danh tiếng", mà người khác còn có mấy vị hơi lớn tuổi trưởng lão.

Xuống chút nữa, còn lại là một ít tiểu bối, trong đó có trả danh tiếng nữ nhi —— trả hồ, cùng với trả hồ thị nữ, đương nhiên trả danh tiếng cháu trai trả Lân cũng ở trong đó.

Xem tới nơi này đang ngồi đều là Phó gia nhân rồi, bất quá hương Vân tự nhiên không phải biết những chuyện này, lúc này hẳn còn có chút mờ mịt được vẫn nhìn trong đại điện các vị tu sĩ, mà trước dẫn hẳn tới hai người cũng không biết lúc nào đã ly khai.

Lúc này chứng kiến hương Vân, trả danh tiếng ngược lại thì mở miệng trước.

"Là người?" hần tựa hồ có hơi giật mình.

Trả danh tiếng mang theo giọng nghi vấn, làm cho trong đại điện mọi người lập tức ánh mắt đều tập trung ở hướng Vân trên người.

"Hồi bẩm chương môn, chính là văn bối, hướng Vân!" hướng Vân không thể làm gì khác hơn là kiên trì hồi đáp.

Trong đám người, trả hồ đột nhiên ngẩng đầu lên, thấy được trong điện đứng hướng Vân, trong bụng hơi nghi hoặc một chút, nhưng nàng lại bất động thanh sắc tiếp tục quan sát đến tình thế phát triển.

"Không sai, người quả thật có vấn đề, ta xem người tu vì đã đến luyện khí viên mãn cảnh! Cái này là vì sao? "

Kỷ thực, trả danh tiếng trong lòng cũng phi thường nghi hoặc, hần nhớ lần trước ở nghi thức nhập môn nhìn lên đến hướng Vân lúc, đối với hần ấn tượng cũng rất sâu sắc, lúc đó rõ ràng xem hần không có tu vì a, tại sao có thể như vậy?

"Cái này..." hướng Vân trong chốc lát nghẹn lời, không biết nên nói cái gì.

"Xem ra, trước người là che giấu tu vì rồi? Nói, người là như thế nào tránh thoát khảo nghiệm lúc kiểm tra !" trả danh tiếng lại cũng không lưu tình chút nào.

Phát giác trả danh tiếng trong giọng nói sắc bén, hướng Vân quýnh lên, đã nghĩ nói ra chuyện của mình, lúc này hần khước mắt liếc qua đột nhiên thấy được bên cạnh trả hồ.

Chỉ cảm thấy vị nữ tử này rất là nhìn quen mắt, giống như đã gặp, bất quá trong nháy mắt hần liền nhớ tới ở đâu gặp qua, cô gái này chính là hướng Vân ở thạch thành bên ngoài nhìn thoáng qua thấy người kia.

Nữ tử này quả thực cùng vị kia đã từng đã cứu hướng Vân "Đồ hồ" đặc biệt giống như.

Hướng Vân trong chốc lát xuất thần, chưa có trở về trả danh tiếng lời nói.

Trả danh tiếng lạnh rên một tiếng, cũng nhìn thấu hướng Vân đang thất thần, "Xem ra người là hoàn toàn không có ta đây chương môn để ở trong mắt, người đã không chịu nói, vậy cũng được, ta hiện tại sẽ thanh toán người! "

Trả danh tiếng trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm, lúc này vung hạ một đạo khuôn mặt mang thẳng đến hướng Vân.

Hướng Vân trong bụng tâm tư trăm vòng, thế nhưng thế nhưng linh lực bị phong ở, phản kháng không được.

Đột nhiên, một đạo thân ảnh bay ra, thay hướng Vân thì pháp chặn lại một kích này.

Hướng Vân nhìn nhưng lại rất tỉ mỉ, người này bất ngờ chính là vừa rồi tự xem đến vị nữ tử kia.

Chứng kiến nữ tử xuất thủ, trả danh tiếng cũng có chút ngoài ý muốn.

"Cháo, người làm cái gì vậy? "

Hướng Vân cũng khá cảm thấy ngoài ý muốn, "Đạo hữu đây là? "

Nữ tử không để ý đến hướng Vân, trở về lấy trả danh tiếng lời nói, "Cha, hần không phải gian tế, ta biết hần! "

"Ah? Phải?" trả danh tiếng cảm thấy đau đầu, nữ nhi này làm sao một điểm không phải đều không để cho mình bớt lo...

"Ân, là như vậy, trước nữ nhi trộm đi ra lúc chơi đùa..." nói đến chính mình trộm chạy ra ngoài, trả hồ có chút chột dạ nhìn trả danh tiếng liếc mắt, sai ai ra trình diện người sau không có gì biểu thị, lúc này mới tiếp tục nói.

"Ta lên đi ra ngoài thời điểm, lúc đó... Lúc đó ta không cẩn thận gặp một đám tán tu bằng môn tả đạo, là hần đi ngang qua chỉ có đã cứu ta... "

"Thì ra là vậy..." trả danh tiếng trong lòng biết hơn phân nửa sự tình không phải như vậy, thế nhưng nếu trả hồ nhận thức, hần cũng không dám nói thêm cái gì.

"Ân, sau lại ta xem hần chính là tán tu, liền đề cử hần tới Hoang thiên nguyên rồi. "

Xem đến đại điện trung một đám tu sĩ đều lộ ra thì ra là thế thần tình, trả danh tiếng cũng liền theo dưới bậc thang rồi, "Tốt, nếu là như vậy, việc này đến đây thì thôi, cháo người cũng thật là, loại sự tình này không sớm một chút nói với ta... "

Trả hồ cười xấu hổ cười, nàng nào biết đâu rằng hướng Vân xảy ra cái này việc sự tình.

Mà sau đó hướng Vân lúc này cũng là vô cùng ngạc nhiên, còn đang suy nghĩ chính mình từ lúc nào nhận thức vị này "Trả hồ" Đại tiểu thư rồi.

Chờ đã, "Đồ hồ" ? "Trà hồ" ? Hường Vân đột nhiên liền hiểu, khó trách hần vẫn cảm thấy hai người giống nhau y hệt, không nghĩ tới hần biết vị kia "Đồ hồ" lại chính là vị này "Trà hồ" tiểu thư, cái này thật đúng là là trời xui đất khiến.

"Ta nói hướng lão đệ, nếu không còn chuyện gì rồi, ngươi đi ra ngoài trước a !, chúng ta còn có chuyện muốn thương nghị đâu!" trà hồ quay đầu lại liếc mắt hướng về phía hướng Vân nháy mắt, hướng Vân ngẫm hiểu.

Lập tức, không chút do dự mở miệng nói, "Đã như vậy, , chương môn, các vị trưởng lão, hướng Vân cáo từ trước! "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Phong tuyết linh

"Chờ một chút." trà danh tiếng đột nhiên mở miệng.

Hường Vân trong lòng cả kinh, trả lời, "Không biết chương môn còn có gì phân phó? "

"Cháo, tu vi của hần còn bị phong ấn lấy, ngươi giúp hần cởi ra a !!" cảm thấy được hướng Vân khẩn trương, trà danh tiếng mở miệng lần nữa.

Hường Vân lúc này mới nhớ tới tu vi của mình còn bị phong ấn lấy, trà hồ cũng ý thức được điểm này, phát tay liền giải khai hướng Vân phong ấn.

"Đa tạ chương môn! "

Hường Vân vừa cảm kích nhìn trà hồ liếc mắt, không nói thêm nữa, xoay người bước nhanh ly khai đại điện.

"Thực sự là núi đường về chuyển, hi vọng, vốn đang cho là mình lúc này đây chắc chắn phải chết rồi, không nghĩ tới trà hồ chính là "Đồ hồ", lần này nàng lại cứu mình một mạng! Bất quá, về sau loại này mạo hiểm sự tình vẫn phải là bớt làm." hướng Vân nghĩ thầm.

Hường Vân ra đại điện, ở cung điện ngoại trạm lấy, cũng không gấp ly khai, hần mới vừa mới rời khỏi đại điện lúc, trà hồ đột nhiên cho hần truyền âm làm cho hần ở bên ngoài đại điện đợi nàng một hồi.

Hường Vân không thể làm gì khác hơn là ở bên ngoài đại điện cùng đợi, bất quá cũng không có chờ bao lâu, liền thấy cả đám người đi ra, trà hồ liền ở trong đó, bất quá, trà hồ phía sau còn giống như có một cái đuôi nhỏ.

Trà hồ phía sau đi theo người chính là trà Lân, lúc này trà Lân đang ở trà hồ bên tai điệp điệp bất hủ không biết đang nói cái gì, mà trà hồ vẻ mặt lo lắng, tựa hồ căn bản không muốn để ý biết cái này biểu ca.

Chứng kiến hướng Vân, trà hồ rốt cục thờ dài một hơi, lập tức bước nhanh bỏ qua rồi trà Lân, chạy đến hướng Vân nơi đây, lưu lại vô cùng ngạc nhiên trà Lân.

"Ta nói, tiểu Vân a, ngươi làm sao không cẩn thận như vậy... "

"... "

"Dạ, lần này ta vừa cứu ngươi một mạng. "

"Đồ... Trà hồ, lần này thực sự phải cảm tạ ngươi rồi. "

"Không cần khách khí, ngươi kêu ta cháo thì tốt rồi, nói ngươi chuyện gì xảy ra... "

"Việc này nói rất dài dòng, bất quá hoàn hảo đã coi như là giải quyết rồi. "

"Vậy cũng nói, ta ghét phiền toái nhất rồi." trà hồ nói rằng.

"Thế nhưng ngươi thật giống như có chút phiền phức... "

"Đừng nói nữa, nói việc này liền tức lên, cũng không biết vì sao cha ta không phải phải cho ta chọn một vị hôn phu. "

Hương Vân không khỏi xi bật cười, "Lại nói tiếp, ta trước còn dự định nghĩ biện pháp trở thành cái 'Vị hôn phu', sau đó lợi dụng Hoang thiên nguyên truyền tống trận xanh trở lại Châu châu." ngược lại trả hồ biết mình không phải hoang vực nhân, hương Vân cũng liền nói thẳng.

"Ngươi phải về Thanh Châu? Ah, được rồi, trên lần gặp gỡ quá vội vàng rồi rồi đi, còn chưa kịp hỏi ngươi, ngươi là thế nào đi tới hoang vực ? "

...

Hương Vân đem chính mình không cần thận dụng trên không gian liệt phùng đi tới hoang vực, lại là vì sao đi tới nơi này Hoang thiên nguyên chuyện trao hồ nói một lần, trả hồ nghe được nhưng lại nồng nhiệt.

Hai người không có bất chuyện bao lâu, hương Vân cũng chỉ phải cáo từ ly khai, dù sao vết thương trên người hắn cũng không có tốt, chỉ là tạm thời lại bị chế trụ, muốn triệt để chữa cho tốt còn lấy quyền kia công pháp, trả hồ tự nhiên cũng không có ngăn trở đạo lý.

Việc này không nên chậm trễ, hương vân ly mở đệ nhất phía sau núi, liền vội vàng vội vàng lại, hương Vân động tốc độ ngược lại là vô cùng nhanh, không bao lâu.

Trước vẫn là vị kia chanh y tu sĩ đang cố thủ, hương Vân động trước, lão giả thần thức cũng cảm nhận được hương Vân đến.

Lão giả đứng dậy, "Là ngươi! "

"Tiền bối, chúng ta lại gặp mặt." hương Vân khoe miệng hiện lên mỉm cười.

Lão giả cũng không phải thường nhân, trải qua ngay từ đầu kinh ngạc, hiện tại đã khôi phục bình thường.

"Ân, đúng vậy, không nghĩ tới nhanh như vậy chúng ta lại thấy rồi, lần này tới chắc là tìm đến 'Trừ độc thuật' , đang ở tầng thứ hai, đi thôi! "

"Đa tạ tiền bối!" hương Vân biết trước hắn tóm lấy mình cũng chẳng qua là tấn hắn thuộc bốn phần chi trách.

Hương Vân lại làm trung, một tầng trung có một đạo thang lầu là thông hướng tầng hai , hắn lần trước lúc tới liền phát hiện.

Lần này ngược lại cũng không cần hỏi, thẳng đến một tầng thang lầu, bước trên tầng hai!

So sánh với một tầng tầng hai muốn lớn hơn nữa, hơn nữa bên trong ngọc giản càng là bất tận kỳ sở, bất quá hương Vân hiện tại cũng không có lúc rảnh rồi gian đi lật xem.

Hắn triển khai chính mình không lồ thần thức, từng mảnh từng mảnh khu vực thăm dò, hy vọng có thể mau sớm tìm được hắn mong muốn môn thuật pháp.

Hương Vân thần thức lực rất là khổng lồ, lúc này không cần cầu hoàn toàn xem lướt qua mỗi một khối ngọc giản, chỉ là thô sơ giản lược mà nhìn một chút ngọc giản nội dung.

Rất nhanh, dù là hương Vân thần thức cũng bị tiêu hao sạch sẽ, hắn không thể làm gì khác hơn là chậm rãi cùng đợi thần thức khôi phục.

Đến khi thần thức của hắn lần nữa sau khi khôi phục, hắn lại bắt đầu một vòng mới lật xem.

Cứ như vậy, đến lần thứ ba thời điểm, hương Vân rốt cuộc tìm được hắn mong muốn "Trừ độc thuật" !

Hương Vân lập tức xuất ra một khối trống rỗng ngọc giản, lấy thần thức nhanh chóng in dấu xuống cái này "Trừ độc thuật", sau đó cũng không dừng lại lâu, .

Trước khi rời đi, tên kia chanh y lão giả trước đã tọa, hương Vân cũng không có làm nhiều quấy rối, tự rời đi rồi, lần này là hương động phủ của mình chỗ ở thứ chín núi phương hướng bay đi.

Trở lại động phủ, hương Vân lập tức lấy ra vừa mới thác ấn mà đến trừ độc thuật ngọc giản, bắt đầu bắt đầu tìm hiểu tới, cái này trừ độc thuật cũng không coi là quá khó khăn, cùng trước kia hương Vân tìm hiểu này tới tầm công pháp so sánh với muốn dễ dàng hơn nhiều, lấy hương Vân thiên phú, rất nhanh thì đem lĩnh ngộ thấu triệt.

Như là đã tìm hiểu, hương Vân dĩ nhiên là không có không đi tu luyện đạo lý. Hắn không có khoảng khắc nghỉ ngơi, tìm hiểu thấu đáo sau đó, liền nhanh chóng bắt đầu rồi trừ độc thuật tu tập.

Cái này thuật pháp quả thật có hiệu quả, trước ở hương Vân trong cơ thể làm sao đều không thể khu trừ độc tố lại bị từng luồng phân giải, sau đó bị đứng hàng ra ngoài thân thể.

Hương Vân vui mừng quá đổi, gia tăng trừ độc thuật tu luyện, ước ao sớm ngày thoát khỏi cái này độc tố dần vất.

Bất tri bất giác, hương Vân đã tu luyện tốt mấy ngày quang âm rồi, mà hiệu quả cũng là rõ ràng , độc tố trong cơ thể của hắn hiện tại cũng trên cơ bản bị

thanh trừ, còn dư lại không có mấy. Còn lại không nhiều độc tố, chỉ cần dựa vào tự thân linh lực, có thể chậm rãi bài trừ.

Vì vậy, hướng Vân liền định xuất quan.

Vừa xuất quan liền phát hiện bên trong động phủ nhiều hơn một cái khách không mời mà đến đến.

Mà cái khách không mời mà đến lúc này đang chiếm cứ hướng Vân động phủ phòng khách, không chút khách khí tọa ở trong đại sảnh trên bàn, đang ở ăn không biết từ đâu tới trái cây.

Hướng Vân về mặt bất đắc dĩ, từ lúc nào động phủ của mình biến thành người nào đều có thể vô thanh vô tức xông vào địa phương, bất quá người này thoát nhìn tựa hồ cũng không có cái gì ác ý, nếu không... Tại chính mình bề quan thời điểm hoàn toàn liền có thể ra tay rồi.

Hướng Vân đi ra bản thân bề quan thạch thất, ho nhẹ một tiếng, "Xem ra động phủ của ta là thời điểm đổi một cái cấm chế. "

"Àn, quả thực, ta cũng hiểu được người cái này động phủ cấm chế hơi quá với đơn giản!" người sau bình luận nói.

Hướng Vân cười khổ, "Không biết đạo hữu là người phương nào? Tìm đến tại hạ lại có chuyện gì không? "

"Ah, thiếu chút nữa đã quên rồi chính sự." nữ tử tự nhiên cười nói.

"Người là hướng Vân đúng vậy, ta gọi phong tuyết linh! "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Người có giúp hay không?

Hướng Vân lúc này mới quan sát tỉ mỉ bắt đầu tên này không biết từ đâu tới nữ tử tới.

Nữ tử tóc dài phiêu phiêu, cũng không có buộc, chỉ là tùy ý cắm một chi bạch ngọc làm cây trâm, lại cũng thoát nhìn xinh đẹp tuyệt trần dị thường.

Nàng da trắng mạo mỹ, bất chước như hoa sen mới hé nở. Lòng mi tiếp theo đôi ánh mắt như nước trong veo rất là sinh động, mặt mày trong lúc đó lại có một tia không nói ra được linh động. Trên gương mặt còn có một đôi với nhàn nhạt má lúm đồng tiền, như ẩn như hiện.

Hướng Vân trong chớp lát nhìn có chút si mê, trong miệng lâm bảm nói, "Phong tuyết linh... "

Nữ tử sai ai ra trình diện hướng Vân hoàn toàn không có ở nghe mình nói chuyện, còn một bộ tay ăn chơi đáng đáp rất là lỗ mãng, không khỏi có chút tức giận, bất quá, tức giận với còn có một chút mừng thầm.

"Hanh! Ta tưởng là ai, cháo làm sao sẽ để cho ta tìm loại người như người đăng đồ từ hỗ trợ!" phong tuyết linh trong thần sắc lộ ra một bất đắc dĩ.

Hướng Vân cái này chỉ có tỉnh ngộ lại, gấp gấp mang bồi lễ nói, "Là Hướng mỗ không phải, cũng xin cô nương bao dung. "

"Được rồi, không cùng người lời nói nhảm, ta là trả hồ bằng hữu, vừa rồi đã nói qua ta gọi phong tuyết linh. Sau đó ta trước chuyện này tới là bởi vì trả hồ nàng gặp đại phiền toái," phong tuyết linh dừng một chút, sai ai ra trình diện hướng Vân ở chăm chú nghe, chỉ có tiếp tục nói, "Người cũng biết trả thúc thúc hần cố ý nên vì cháo chọn rể, hơn nữa xem ra lần này là nghiêm túc, cháo hiện tại đã bị hần mạnh mẽ trừ lưu lại... "

Hướng Vân thất kinh, lúc này mới không có qua mấy ngày, không nghĩ tới trả danh tiếng đã đem trả hồ giam.

"Vậy phải làm thế nào cho phải? "

"Đừng hỏi ta, chuyện này muốn xem người rồi! "

"Ta? "

Hướng Vân có chút mờ mịt, bất quá, lập tức hần liền hiểu phong tuyết linh ý tứ, không phải là muốn làm cho tự nghĩ biện pháp trở thành cái kia "Vị hôn

phu", kể từ đó, việc này liền nghênh nhận nhĩ giải.

Cái này ngược lại không mất làm một ý kiến hay, hướng Vân nghĩ thầm.

"Là nàng làm cho nguoi tới? "

"Lời nói nhảm! Một câu nói, giúp hay là không giúp? "

"Bang! Nhất định phải bang!" lại không nói trả hồ nàng hai lần cứu on cứu mệnh mình, coi như là xem ở giao tình của hai người trên, hấn cũng muốn thử một lần.

"Bất quá, chỉ bằng tu vi của ta bây giờ, sợ là rất khó thành công a..."

"Không sao cả, cách chính thức xác định chọn người còn có thời gian một tháng, ta chỗ này có trúc cơ đan, ta xem nguoi tu vi cũng nên trúc cơ..." phong tuyết linh suy tính rất là chu đáo, "Như vậy vừa vặn? "

"Đã như vậy, ta liền quyết tâm thử một lần!" hướng Vân trong mắt cũng lộ ra vẻ kiên định.

Phong tuyết linh nhân trung tiểu ý hiện lên, "Tốt lắm, một tháng sau, trả thúc thúc tất nhiên sẽ ở đệ nhất trên núi quyết định cuối cùng chọn người, ta hy vọng nguoi có thể tới! "

Nói xong, phong tuyết linh thật sâu nhìn hướng Vân liếc mắt, sau đó mang theo một chuỗi tiếng cười như chuông bạc, nhẹ lướt đi.

Mà nàng trước khi rời đi, ở hướng Vân động phủ trên bàn đá buông một chai đan dược, nghĩ đến phải là trúc cơ đan rồi. Bất quá, hướng Vân cũng không phải thiếu cái này trúc cơ đan.

Chính hấn cũng không có thiếu trúc cơ đan, tuy là trước lúc tục cũng dùng hết một ít, nhưng là của hấn trong túi đựng đồ, vẫn vẫn là lưu có rất nhiều.

Hướng Vân thu hồi chai này trúc cơ đan, đang muốn lần nữa đi bế quan tu luyện, đột nhiên nghĩ tới một việc.

Chỉ thấy hấn cười cười, đi tới bên ngoài động phủ, hai tay bắt đầu nhanh chóng bấm tay niệm thần chú, từng cái phức tạp ký hiệu từ trong tay hấn đánh ra, sắp hàng ở động phủ bốn phía.

Hướng Vân không ngừng sắp hàng ký hiệu, rốt cục ở linh lực dùng hết trước đánh ra người cuối cùng ký hiệu, theo người cuối cùng phủ văn trở về vị trí cũ, toàn bộ động phủ đột nhiên kim quang lóe lên.

Hướng Vân thiên lôi cảm chế vậy liền coi là bố trí thành công! Đây là hấn trước Ở trên Thiên bên trong tháp học được cảm chế, trải qua hấn linh ngộ sau, đã bị hấn hoàn toàn thông hiểu đạo lý.

Lần này thì không cần lo lắng có người có thể bắt động thanh sắc xông vào! Bằng vào hấn nhìn trời sét cảm chế lý giải, bày ra chỗ ngồi này cảm chế ngay cả là Trúc cơ kỳ tu sĩ tới xông, cũng có thể tha trụ một chút.

Hấn lúc này mới hài lòng vào động phủ, về tới chính mình tu luyện thạch thất, giải quyết rồi đan dược chi độc, hấn cuối cùng cũng có thể tiếp tục suy nghĩ biện pháp đề cao tu vi của mình.

Kỳ thực, liên tục trải qua đan dược chi độc cùng với xông thiên tháp việc, hướng Vân mơ hồ cảm giác mình đã có dấu hiệu muốn đột phá.

Tính toán thời gian, thời gian một tháng khẳng định vậy là đủ rồi.

Hướng Vân lấy ra trúc cơ đan, đem cái này trúc cơ đan cho rằng đồ ăn vặt thông thường dùng lấy, dù sao hấn hiện tại đã không cần lại vì đan dược chi độc mà lo lắng.

Trọng yếu hơn chính là, hấn hiện tại cũng không thiếu trúc cơ đan, có thể tùy ý dùng.

Hướng Vân cũng không cần từ thiên địa trung hấp thu linh khí, vẹn vẹn là trúc cơ đan trung ẩn chứa to lớn linh khí, liền cũng đủ hấn chậm rãi luyện hóa.

Đan dược vào miệng, hấn liền điều động trong cơ thể linh lực đi luyện hóa, sau đó đem đan dược bên trong tích chứa linh lực luyện hóa, sau đó thuộc về vì linh lực của mình, dẫn đạo tới vùng đan điền, trùng kích trong cơ thể xanh Liên.

Xanh Liên cửu cánh hoa, bây giờ mặc dù nhưng đã nở rộ rồi bảy mảnh, nhưng còn dư lại hai mảnh lại chậm chạp không còn cách nào mở ra.

Hướng Vân cũng không nóng nảy, đơn giản còn có thời gian một tháng, hấn còn có nhiều thời gian có thể đi trùng kích, chỉ cần còn dư lại lưỡng cánh hoa cũng có thể mở ra, như vậy hướng Vân coi như bước vào Trúc cơ kỳ rồi!

Hướng Vân lần ngồi xuống này chính là bảy ngày, xanh Liên cuối cùng hai mảnh cởi mở độ khó so với hấn tưởng tượng trung lớn hơn nhiều lắm, bảy ngày cũng chỉ bất quá hơi chút rung chuyển một tia.

Bất quá, hấn cũng không có nổi giận, mà là tiếp tục ở dùng cùng luyện hóa đan dược, chút bất tri bất giác trong cơ thể hấn đã dành dụm rồi đại lượng linh

khí.

Mà đây cũng chính là hướng Vân hy vọng, đây chính là hấn nghĩ tới một cái biện pháp đột phá, đi qua dành dụm đại lượng linh khí tới trùng kích xanh Liên!

Tuy nói làm như vậy có nguy hiểm tương đối, nhưng gió này hiểm đáng giá hướng Vân đi mạo!

Mất thấy trong cơ thể linh lực tích tụ không sai biệt lắm, hướng Vân không chút hoang mang mà dẫn đạo những linh lực này hướng phía vùng đan điền hội tụ, quả nhiên có chút hiệu quả, so với trước kia phải tốt hơn nhiều.

Lúc này liên tục không ngừng linh lực đang từ hướng Vân kỳ kinh bát mạch, tứ chi bách hải chảy về phía trong cơ thể đan điền, hấn bên trong đan điền linh lực đạt tới trước nay chưa có nồng hậu trình độ.

Mà những linh lực này chảy về phía đan điền sau, lại không chỗ có thể, duy nhất nơi đi cũng chỉ có cây sen xanh kia.

Linh lực liền theo xanh rể sen hành, đảo lưu đến xanh Liên trên, xanh cánh sen làm thành linh lực Hồ đã ở cực nhanh mà mờ rộng, hướng Vân không khỏi có chút kích động, thành bại ở một cử này!

Hấn muốn một lần hành động sử dụng còn dư lại lưỡng cánh hoa cùng nhau nổ rộ! Như vậy, xanh Liên coi như triệt để nổ rộ rồi, hấn cũng liền thuận lợi bước vào Trúc cơ kỳ rồi.

Mà Trúc cơ kỳ còn lại là một cái ngược lại quá trình, xanh liên hoa từng bước điều tàn, cuối cùng kết xuất hạt sen coi như kết đan rồi!

Cho nên, hướng Vân bây giờ cách làm tựu giống với là muốn thúc dục mở cái này đoá sen xanh!

Chỉ bất quá, hướng Vân buổi cây này xanh Liên tựa hồ còn chưa tới muốn coi mở thời kì, trước hấn mơ hồ có muốn đột phá cảm giác, không nghĩ tới còn chưa tới thời cơ.

Bất quá bây giờ tên đã trên đây, hấn không phát không được, lúc này hối hận cũng không kịp rồi, hấn đã không còn cách nào dừng tay, lúc này ngừng tay không chỉ có lần này trùng kích trúc cơ thất bại, hơn nữa biết tạo thành rất nghiêm trọng sẹo.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Trùng kích trúc cơ!

Không có biện pháp, đến bây giờ tình trạng này, hướng Vân cũng chỉ đành cắn răng kiên trì, hấn đã có thể cảm thụ được xanh Liên Hồ thừa nhận áp lực thật lớn rồi.

Bởi linh lực quá nhiều, xanh Liên Hồ không còn cách nào dung nạp nhiều như vậy linh lực, mà giờ khắc này hướng Vân mạnh mẽ đem linh lực đẩy vào, sử dụng xanh Liên Hồ có chút không quá ổn định, hướng Vân có chút sợ cái này xanh Liên Hồ biết nổ tung.

Bất quá tên đã trên đây, cũng không phát không được.

"Vốn là hy vọng, có thể tạo ra còn dư lại lưỡng cánh hoa rồi, không nghĩ tới cái này khiến cho suýt chút nữa thì đem mình xanh Liên xanh bạo..." hướng Vân nói thâm trong lòng lấy.

Vốn là trạng thái khí linh khí, lúc này bởi vì hướng Vân trong cơ thể linh khí vô cùng nồng nặc, dĩ nhiên tạo thành dịch thể vậy tồn tại, dọc theo xanh Liên đảo lưu vào xanh Liên trong hồ.

Theo nhạt linh lực màu xanh lục không ngừng rót vào, hướng Vân cũng có chút luống cuống, không hề dùng trúc cơ đan, mà là chuyên tâm đặt ở luyện hóa cùng dẫn đạo trong cơ thể vốn là tồn tại linh lực trên.

Một ít không kịp bị dẫn đạo tiến nhập hướng Vân đan điền linh lực, lúc này cũng không ngừng mà bị đứng hàng ra ngoài thân thể, lấy trống đi càng nhiều hơn không gian tới dung nạp cùng hấp thu linh lực trong cơ thể.

Vì vậy, hướng Vân tu luyện cái này gian thạch thất trong rất nhanh thì tràn đầy nồng đậm linh khí, bởi vì có cấm chế tồn tại, những linh khí này trong chốc lát cũng tìm không được đi ra địa phương, không còn cách nào phát tiết, cho nên tất cả đều bị khóa ở tại thạch thất ở giữa.

Linh lực ở thạch thất trung không ngừng dành dụm, từ từ, linh lực dĩ nhiên bởi quá mức nồng hậu, sương mù hóa nước tiểu tích! Toàn bộ trong thạch thất cũng giống là đang ở trong sương mù thông thường, tràn đầy linh lực!

Lúc này, hướng Vân bên hông treo nào đó cái túi trung truyền ra một hồi dị động, làm như có vật gì phải ra khỏi túi. Hướng Vân đang tu luyện tới thời khắc mấu chốt, cũng không có để ý tới.

Sau đó, một cái túi từ cái hông của hắn rơi xuống, từ đó bay ra một đạo độn quang, sau đó rơi vào trong thạch thất trên mặt đất.

Dĩ nhiên là một con phiến bản thu nhỏ kim điều! Cái này bức tượng vàng điêu đầu hoàng nào quan sát một phen, sau đó hít sâu một hơi, dĩ nhiên phảng phất có chút say sưa.

Sau đó cái này Kim điều phảng phất phảng phất thực sự giống như uống rượu say thông thường, bẹp lấy miệng.

Con này bị hướng Vân từ thiên trong tháp mang ra điều, dĩ nhiên cũng nương cái này trong thạch thất nồng đậm linh lực, lấy nó phương thức đặc biệt bắt đầu rồi tu luyện!

Thời gian chậm rãi qua đi, lại là bảy ngày, hướng Vân vẫn như cũ ở cái kia bình cảnh, thủy chung không còn cách nào đột phá, ngược lại thì xanh Liên Hồ đường như đã thích ứng nhiều như vậy linh lực mang tới áp lực, đã không còn bắt đầu cái loại này dường như muốn nổ cảm giác.

Hướng Vân linh lực cũng có vẻ càng phát ra thâm hậu, lúc đầu màu xanh nhạt xanh Liên Hồ, lúc này cũng biến thành màu đậm, nhìn không ra sâu cạn.

Vì vậy, hướng Vân không thể làm gì khác hơn là lần nữa bắt đầu dùng cái này trúc cơ đan, trúc cơ đan cung cấp khổng lồ linh lực lần nữa làm cho hướng Vân đối với Trúc cơ kỳ phát khởi trùng kích.

Bất quá, lần này vẫn tính là có chút hiệu quả, xanh Liên còn dư lại lưỡng cánh hoa, ở hướng Vân dưới sự nỗ lực, rốt cục có đi một tí động tĩnh.

Trong đó một cánh hoa giờ khắc này ở linh lực duy trì liên tục dưới sự xung kích, rốt cục không chịu nổi gánh nặng, đang chậm rãi triển khai, mặc dù coi như rất là gian nan, bất quá coi như là ở mở ra.

Hướng Vân thật vất vả thấy được một chút hy vọng, đương nhiên sẽ không buông tha, hắn lúc này điều động toàn thân linh lực toàn lực trùng kích cái này một cánh hoa!

Không biết qua bao lâu, hướng Vân toàn thân mồ hôi đầm đìa, mà cánh hoa cũng rốt cục như nguyện mà mở ra.

Hướng Vân thở dài một hơi, cứ như vậy, cũng chỉ còn lại có cuối cùng một cánh hoa rồi!

Hắn không có nghi ngại, dự định một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm làm cho còn dư lại cánh hoa kia cũng có thể mở ra! Một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm mà vọt vào Trúc cơ kỳ!

Hướng Vân lần nữa dùng mấy viên trúc cơ đan, bắt đầu rồi một bước cuối cùng tu luyện.

Mà trên mặt đất bức tượng vàng đang không ngừng dưới tu hành, cũng đã xảy ra rất nhiều biến hóa. Đầu tiên, dù cho nó lỏng vũ, dĩ nhiên có một bộ phận chậm rãi chuyển thành kim sắc, mà nếu như xem trong cơ thể của nó, huyết mạch của nó cùng xương cốt cũng đang phát sinh biến hóa, nó kinh mạch trong cơ thể trở nên óng ánh trong suốt, phảng phất đang không ngừng rèn luyện.

Một người một điều cứ như vậy tu luyện, cùng thời gian tương bình!

Hướng Vân lại tu luyện quên mình rồi mấy ngày sau, hắn cuối cùng cũng cảm thấy lần ranh kia! Đạo kia bước vào Trúc cơ kỳ khóa cửa!

Hướng Vân toàn tâm thả ở trong người xanh Liên trên, đột nhiên hắn cảm giác được thần trí của mình không bị khống chế bay ra, phảng phất một cái màu vàng mặt trời nhỏ chiếu sáng toàn bộ thạch thất!

Kim điều cũng nhận được rồi ảnh hưởng, lúc này không phải tu luyện nữa, lựa chọn trốn vào linh thú trong túi, tạm thời tránh mũi nhọn!

Màu vàng thần thức, lúc này cực nhanh mở rộng, trọn so với ban đầu lớn hơn một vòng! Sau đó lại chui trở về hướng Vân mi tâm!

Hướng Vân cảm giác mi tâm một hồi đau đớn, thần thức trở về vị trí cũ, về tới óc của hắn, làm cho hắn trong chốc lát không còn cách nào thích ứng cái này lực lượng khổng lồ, cảm giác óc có chút đau cảm nhận sâu sắc.

Bất quá, hướng Vân lập tức khôi phục bình thường, óc khôi phục như lúc ban đầu.

Xem ra, thần thức của hắn đã bước vào Trúc cơ kỳ, bất quá tu sĩ bình thường ở Luyện khí kỳ đều là không có thần thức, đến rồi tiến giai Trúc cơ kỳ lúc gặp phải thần thức.

Hướng Vân ở Luyện khí kỳ thì có thần thức, cho nên lúc này thần thức cũng chỉ là trắng lớn hơn rất nhiều, cũng không biến hóa khác.

Bất quá, cùng lúc đó, ở thần thức biến hóa xong sau, hướng Vân trong cơ thể linh lực cũng có biến hóa!

Hướng Vân trong cơ thể xanh Liên lúc này không ngừng run rẩy, tựa hồ bởi vì mi tâm thần thức tiến giai, cũng muốn phát sinh biến hóa!

Linh lực vẫn như cũ đang không ngừng tụ vào xanh Liên trong, lúc này hướng Vân cũng có thể cảm giác được, cuối cùng này một cánh hoa sẽ mở ra, cái này xanh Liên sẽ nở rộ!

Hướng Vân không khỏi có chút kích động, không chế tốt tâm tình, hấn lại lấy ra Trúc cơ đan dùng.

Hướng Vân không ngừng luyện hóa linh lực, hấp thu trong thuốc viên linh lực, mà cuối cùng một cánh hoa cũng giống như nước chảy thành sông vậy nở rộ rồi.

Chỉ thấy hướng Vân chỗ ở trong thạch thất huyền hóa ra một đóa to lớn xanh Liên, cái này xanh Liên cửu diệp, cắm rễ ở một mảnh hỗn độn trên! Cái này bất ngờ chính là hướng Vân vùng đan điền tràn cảnh!

Lúc này xanh Liên chín mảnh lá sen đang từng mảnh một mà từng cái nở rộ, toàn bộ xanh Liên cũng triệt để nở rộ, hướng Vân được như nguyện bước chân vào Trúc cơ kỳ!

Hơn nữa xanh Liên mở ra sau, hướng Vân chịu tải linh lực xanh Liên tìm sen chính là cái kia Hồ rõ ràng cũng trắng lớn hơn rất nhiều, sền sệt linh lực ở bên trong chậm chậm lưu động.

"Vậy liền coi là tiến giai Trúc cơ kỳ rồi?" hướng Vân nói nhỏ, "Bất quá cũng liền linh lực nhiều một chút, thần thức cường một chút thôi..."

Bất quá, theo hấn cẩn thận quan sát, lại đổi lời nói chuyện, "Ngạch, dường như không ngừng nhiều hơn một điểm..."

Hướng Vân có chút tự ngạo, khoe miệng vì vi vùng lên. Bất quá không thể không nói hấn quả thật có vốn để kiêu ngạo, dù sao hấn tu đạo thời gian cũng không tính trường, mà bây giờ lại đã đến Trúc cơ kỳ.

Hướng Vân không dám khinh thường, tính toán thời gian, khoảng cách một tháng kỳ hạn còn có mấy ngày, hấn liền muốn trước củng cố một cái tu vi, dù sao mới tiến cấp Trúc cơ kỳ, đạo cơ hay là muốn vững chắc một cái.

Tương đối với tiến giai mà nói, vững chắc cảnh giới tự nhiên không có độ khó gì, cũng không có gì mỉm cười, đối với hướng Vân mà nói, tự nhiên là vô cùng đơn giản chuyện, chẳng qua là đơn giản đã tọa tu luyện mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Trúc cơ công pháp

Vì vậy, hướng Vân lại hao tốn mấy ngày triệt để củng cố mới tiến cấp Trúc cơ kỳ tu vi, xanh Liên nở rộ trong đan điền, đẹp vô cùng, tản mát ra ánh sáng màu xanh, đem trọn cái đan điền rọi sáng.

Tiến giai đến Trúc cơ kỳ sau, hướng Vân tuy là nhìn bề ngoài chỉ là linh lực so với trước đây nhiều hơn chút, thần thức cũng làm lớn ra một ít, thể nhưng trên thực tế các phương diện hạn mức cao nhất đều có đề cao.

Chỉ bất quá, trước mắt hấn còn không có tu luyện công pháp tương ứng, một ngày hấn tu luyện công pháp, tựa giống với người tập võ thu được võ công, một thân võ nghệ mới có thể phát huy đi ra.

Còn như nói công pháp này nha, cũng là bất đồng. Trúc cơ kỳ công pháp tu luyện, cũng là có bất đồng phẩm giai cấp, có người không chiếm được cao cấp công pháp, không thể làm gì khác hơn là lùi lại mà cầu việc khác, lựa chọn một ít cấp thấp công pháp.

Cái này cũng đưa tới những người này phía sau bất kể là linh lực bao nhiêu, vẫn là pháp thuật uy lực đều không thể cùng người khác so sánh với, ở tu tiên trên đường cùng người khác chênh lệch cũng sẽ càng kéo càng lớn, hơn nữa đột phá kết đan kỳ tỷ lệ cũng biết chịu ảnh hưởng.

Không giống Luyện khí kỳ, hầu như các đệ tử đều chỉ có thể từ trụ cột nhất tụ tập thiên địa linh khí công pháp bắt đầu tu luyện, cho nên luyện khí kỳ

công pháp đều nghìn bài một điệu, Trúc cơ kỳ công pháp thiên kì bách quái, các loại các dạng đều có.

Mà thu được công pháp cách cũng có rất nhiều, tỷ như đi qua tông môn điểm cống hiến đem đổi lấy, tỷ như giết người cướp của, lại tỷ như đi qua linh thạch đi mua...

Chỉ bất quá như vậy có được công pháp đều không phải là cao cấp công pháp, dù sao thông thường tu sĩ thu được công pháp đỉnh cấp, cũng sẽ không muốn chia sẻ đi ra ngoài.

Đối với hướng Vân mà nói, những thứ này cũng không cần suy tính. Hắn hiện tại đã có sẵn công pháp, hơn nữa tuyệt đối là cao cấp.

Trước ở trong cơ thể hắn tiên anh —— ngô linh, đạt được đến một cái bộ phận công pháp, là "Thiên vân tâm pháp", mà ngô linh vừa mới phủ xuống nhân giới đã đem bộ công pháp kia truyền thụ cho hắn, nói vậy công pháp này lai lịch tất nhiên bất phàm.

Cho nên, hướng Vân liền dự định đem bộ công pháp kia làm vì mình Trúc cơ kỳ tu luyện công pháp. Hơn nữa tu luyện bộ công pháp kia lời nói, nói vậy ngô linh nơi đó cũng sẽ có phía sau công pháp.

Hướng Vân đã làm xong dự định, chuẩn bị tu luyện cái này "Thiên vân tâm pháp", hắn cũng có phía trước một ít bộ phận công pháp, chỉ bất quá bởi vì chậm chạp không có đột phá đến Trúc cơ kỳ, cho nên vẫn không còn cách nào tìm hiểu.

Thế nhưng hướng Vân cũng không gấp ở nơi này trong chốc lát nữa khác phải đi lĩnh ngộ công pháp này, ngược lại hắn hiện tại cũng không có thời gian đi tu luyện, còn không bằng để trước lấy.

Đột nhiên, hướng Vân cảm ứng được có người ở xung động phủ của mình cảm chế, hắn trong mắt tinh quang lóe lên, thả ra thần thức, phát hiện người tới là gió kia tuyệt linh.

Hắn liền mở ra cảm chế, thả gió này tuyệt linh tiến nhập động phủ.

Phong tuyết linh lúc này thay đổi một thân làm quần áo màu trắng, tóc như trước chỉ là dùng một cây bạch ngọc cây trầm tùy ý cắm đứng lên, vẫn chưa làm những thứ khác hoá trang.

Nàng từ cảm chế trung thoát thân, lúc này hơi có vẻ chật vật, xem ra ở hướng Vân trong cảm chế cũng ăn hơi có chút vị đắng.

"Ta nói hướng Vân, lúc này mới qua một cái tháng, ngươi cảm chế này làm sao lại đổi thành lợi hại như vậy rồi! Khí chết ta rồi, cũng không nói sớm! "

"..." hướng Vân nghĩ thầm ai cho ngươi nhóm lão là ưa thích chuồn êm vào động phủ của ta, trên mặt lại không lộ ra chút nào kẻ hở, bất động thanh sắc không có đón nàng nói.

"Bất quá, ngươi cảm chế này cũng không tệ lắm! "

Hướng Vân lại ở trong lòng lật rồi một cái lờm nguýt, lời nói nhảm, chính mình tổn bao nhiêu tâm huyết, có thể không lợi hại sao!

"Không biết tuyệt linh cô nương lần này tới là hay không là có cái gì muốn giao phó đâu? "

"Ân! Không sai! Lần trước cùng ngươi ước định một tháng kỳ hạn phải đến, ta chỉ muốn lấy trước tới xem một chút," phong tuyết linh dùng một chút, "Bất quá, gặp lại ngươi đã thành công trúc cơ, ta cũng yên lòng! "

"Lúc đầu dự định là để cho ngươi trực tiếp ở ba ngày sau, trực tiếp đi đệ nhất sơn, bất quá..." phong tuyết linh không có tiếp tục nói đi xuống.

"Tuy nhiên làm sao?" hướng Vân hỏi.

"Bất quá, ta suy nghĩ một chút, trước đó ngươi còn phải đi tranh thiên tháp! "

"Thiên tháp? "

"Đối với, bởi vì ngươi ở trong tông môn lực ảnh hưởng còn chưa đủ, nhất định phải đi qua thiên tháp tới làm cho đại gia biết, bằng không mặc dù có trợ giúp của chúng ta, ngươi cũng rất khó bị đồng ý. "

Hướng Vân trầm ngâm, đi qua đi lại, "Đi là đi, khẳng định không thành vấn đề, thời khắc mấu chốt đủ? "

Phong tuyết linh có chút xấu hổ, ngượng ngùng cười cười, "Ta đúng là đang lo lắng vấn đề này, ngươi chỉ có bốn ngày đi xông thiên tháp! "

"Không thể nào!" hướng Vân vẻ mặt cầu xin, "Ta nói đại tỷ a, ngươi không còn sớm nói với ta... "

Phong tuyết linh trừng mắt liếc hắn một cái, "Có thể xông đến mấy tầng là mấy tầng, ta xem trọng ngươi! "

Sau đó tựa hồ quả thực cảm thấy rất lúng túng, phong tuyết linh liền rời đi hướng Vân động phủ.

Hướng Vân sờ lỗ mũi một cái, cười khổ bãi liễu bãi đầu, cảm thấy bất đắc dĩ cùng đau đầu.

Lần trước ra thiên tháp đã nói về sau quyết không nơi đó, không nghĩ tới nhanh như vậy, lại phải đi tìm ngược...

Bất quá, hướng Vân cũng không lo lắng, chỉ bằng hấn hiện tại Trúc cơ kỳ thực lực, khẳng định cũng không có vấn đề lớn lao gì. Mấu chốt là, không nên đụng đến cái gì biến thái trạm kiểm soát là được.

Việc này không nên chậm trễ, nếu chỉ có bốn ngày, hướng Vân phải nhanh lên hành động, nếu không.. Hấn thật sự có chút không còn kịp rồi!

Ra động phủ, hướng Vân nhắc lên độn quang, hấn lúc này độn tốc độ của ánh sáng nếu so với trúc cơ trước nhanh hơn không ít, dùng không đến trước một nửa thời gian, hấn liền đi tới thiên tháp nơi đây, đem độn quang hạ xuống.

Thiên tháp nơi đây tựa hồ đang trải qua ngay từ đầu chật ních sau, hiện tại tới xông tháp tu sĩ cũng càng ngày càng ít. Có thể là ý thức được liền coi như bọn họ cố gắng nữa, cũng là không sánh bằng đứng hàng ở phía trước người.

Hướng Vân chính là dưới tình huống như vậy đi tới thiên tháp, nếu đã tới, hướng Vân cũng liền thuận tiện nhìn lướt qua Thiên bảng. Trên Thiên bảng trả Lân tên xuất hiện lần nữa ở tại thứ ba vị trí, xem ra, hấn là lần nữa qua tới khiêu chiến qua.

Mà đệ nhất, vẫn là vị kia "Trắng tiềm", mà vị thứ hai cũng vẫn là "Ngọc mưa".

Xem ra hai người này thực lực cũng rất mạnh tinh thần, hướng Vân nghĩ thầm, hai người đều đã đến hơn hai trăm tầng tầng số.

Chứng kiến mấy cái chữ này, hướng Vân ngẩng đầu nhìn một cái thiên tháp, nuốt xuống một ngụm nước miếng, đáng sợ...

Hai người này quả thực quá yêu nghiệt a !, làm sao như thế có kiên trì, xông đến cao như vậy tầng số rồi, hơn nữa hôm nay tháp cũng thật là, cư nhiên có nhiều như vậy tầng.

Hướng Vân đột nhiên hiểu kỳ hôm nay tháp rốt cuộc có bao nhiêu thiếu tầng, một tầng cuối cùng trung vậy là cái gì.

Hấn không lãng phí thời gian nữa xem hôm nay bảng, lần này qua đi về sau, hôm nay bảng sẽ đổi người rồi, hướng Vân đắc ý nghĩ.

Hấn trực tiếp mà bước chân vào thiên trong tháp, muốn bắt đầu hấn lần này Ở trên Thiên tháp lịch luyện!

Bất quá, cũng may hấn vẫn không cần lại tới một lần, mà là trực tiếp từ thứ ba mươi một tầng bắt đầu, hướng Vân bức tượng vàng lúc này đây cũng không có gây sự nữa nhỉ.

Hấn cũng cảm thấy thật kỳ quái, tìm người hấn tiến giai Trúc cơ kỳ sau, hấn cái này bức tượng vàng liền có điểm là lạ, vẫn trốn linh thú trong túi, không chút phản ứng nào có, bất quá cũng may hướng Vân còn có thể cảm nhận được sinh mạng của nó khí tức vẫn còn ở!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Lại xông thiên tháp

Bởi vì có thể cảm nhận được kim điều cũng không lo ngại, cho nên hướng Vân cũng không phải rất lo lắng.

Đi thẳng tới thứ ba mươi một tầng, từ tầng này bắt đầu tiếp tục khiêu chiến.

...

Nếu như người khiêu chiến tầng số có thể lấy hiện ra nói, liền sẽ phát hiện có một người gọi là làm hướng Vân tên thứ tự ở cực nhanh tăng lên, hấn xông qua được tầng số cũng đang nhanh chóng tăng trưởng.

Ở trước trúc cơ, hướng Vân cũng đã có thể đơn giản xông qua trước 30 tầng còn thành thạo, lúc này tu vi đã trúc cơ, tự nhiên có thể xông đến tầng thứ cao hơn.

Tầng ba mươi một!

Ba mươi lăm tầng!

Tầng bốn mươi!

Năm mươi tầng!

...

99 tầng!

Mặc dù nói hần xông thiên tháp hần là tương đối buồn lòng, có thể ngay cả chính hần cũng thật không ngờ sẽ như vậy nhanh chóng, dĩ nhiên tại trong vòng hai ngày liền xông qua 100 tầng!

Cái này ở toàn bộ Hoang thiên nguyên nhưng là trước đó chưa từng có việc, bất quá hướng Vân cũng không biết chuyện này, cũng không có cảm thấy chính mình tốc độ thật là nhanh.

Xông qua được cái này 70 tầng trong, không phải là khảo sát tu vi cùng cảm chế, không biết vì sao hôm nay tháp tựa hồ đối với cảm chế khảo sát rất là dễ bụng.

Hướng Vân cảm thấy, nếu không phải là chính mình tại tìm hiểu cảm chế lúc, hao tổn không phải thiếu thời gian, hần dùng thời gian có thể so với đây càng thiếu.

Hần đi tới tầng thứ 100, còn dư lại lưỡng ngày, hần dự định lại một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, vọt tới Thiên bảng dựa vào trước mặt vì thứ!

Tầng thứ 100, tựa hồ xuất hiện một ít biến hóa, hướng Vân không có ở nơi này phát hiện có cảm chế ba động, cũng không có linh thú tồn tại.

Hướng Vân không khỏi nhú nhú mày, cũng không biết tầng này đến tột cùng đang khảo sát cái gì.

Hần theo thói quen thả ra thần thức, muốn kiểm tra một chút tình huống chung quanh, lại phát hiện thần thức một khi phóng xuất phảng phất vào vùng bùn, nửa bước khó đi, bị rất lớn hạn chế.

Chẳng lẽ là khảo sát thần thức? Hướng Vân nghĩ thầm.

Nghĩ như vậy, hần lại gia tăng thần thức độ mạnh yếu, lấy hần thần thức cường độ, mặc dù đang nơi đây bị áp chế, thế nhưng vấn đề cũng không lớn, tối đa thêm mau một chút thần thức tổn hao.

Hướng Vân có ở đây không tiếc thần thức tiêu hao dưới, rất nhanh có phát hiện.

Hướng Vân nhếch miệng lên vẻ mỉm cười, quả nhiên...

Hần ở một chỗ tầm thường trong góc phòng, thần thức phát hiện một chỗ kẽ hở, là một chỗ cảm chế!

Bất quá cũng không phải là cái gì phức tạp cảm chế, mà chỉ là thật đơn giản một cái dùng để ẩn dấu gì đó cảm chế, hướng Vân đến gần, trên tay chẳng biết lúc nào đã lấy ra hàn băng kiếm, lúc này thuận tay vung ra một ánh kiếm.

Vì ẩn núp hiệu quả, cảm chế không phải rất mạnh, tản ra linh lực cũng rất yếu, hơn nữa nơi đây đối với thần thức áp chế lợi hại, rất khó phát hiện.

May mắn hướng Vân thần thức lực kinh người, cho dù bị áp chế, cũng như trước phi thường cường đại, cho nên phát hiện cảm chế này.

Giờ phút này cảm chế ở hướng Vân kiếm quang dưới, không chịu nổi một kích, trực tiếp bị bạo lực phá giải, lộ ra đồ vật bên trong.

Bị cảm chế tầng tầng vây lại, là một cái truyện tổng trận!

"Cửa ải này chính là muốn phát hiện chỗ này cảm chế?" hướng Vân có chút không quá tin tưởng cư nhiên biết đơn giản như vậy.

Cuối cùng hần chính là về mặt mộng bức mà bước chân vào truyện tổng trận, đi trước cửa ải kế tiếp.

Hướng Vân không biết là, đổi lại người khác, thần thức căn bản không có mạnh mẽ như vậy, sẽ không dễ dàng như vậy liền phát hiện cảm chế này, ngược lại phải ở chỗ này bỏ phí thời gian rất lâu, cũng chỉ có hướng Vân cho rằng cửa ải này rất đơn giản.

Hần đi tới tầng kế tiếp sau, phát hiện hầu như cùng trên một cửa nói hùa, chỉ bất quá thần thức cảm nhận được áp lực so sánh với một cửa lớn hơn!

Bất quá, đối với hướng Vân mà nói còn chưa đủ, cứ như vậy hần một đường ung dung vượt qua chém tướng, những thứ này tầng số ngược lại là qua nhanh hơn.

...

Lại là lưỡng ngày trôi qua, hướng Vân chút bất tri bất giác đã xông qua thiên tháp đệ 150 tầng! Hơn nữa đã tới Thiên bảng hạng năm rồi! Khoảng cách trước mặt mấy vị người, cũng không xa!

Bất quá, hướng Vân cũng không thể lại xông, hấn được nhanh đi ra ngoài rồi!

Hướng Vân ra thiên tháp, thiên ngoài tháp đã không có người nào rồi, chứng kiến tên của mình xuất hiện ở Thiên bảng tên thứ năm vị trí, hướng Vân cũng lộ ra vẻ hài lòng.

Bất quá ngay cả tiếp theo bốn ngày không ngủ không nghỉ, làm cho hấn cũng cảm thấy có chút mệt mỏi rồi, lúc này cực nhanh chạy tới đệ nhất núi, nói vậy đệ nhất núi hiện tại khẳng định nào nhiệt rất.

Hướng Vân trên mặt lộ ra tự tin, độn quang cũng gia tăng vài phần.

Rất nhanh, hấn đã đến đệ nhất núi.

Đệ nhất trên núi quả nhiên là phi thường nào nhiệt, cũng coi như là lần đầu tiên cho phép hấn xông đệ tứ tiến nhập đệ nhất núi, bất quá, tuy nói như thế, cũng yêu cầu là Trúc cơ kỳ tu vi, hơn nữa thực lực tu vi cũng muốn có yêu cầu tương đối, tông môn điểm cống hiến cũng có yêu cầu, bằng không đệ nhất trên núi thật đúng là đứng không dưới nhiều đệ tứ như vậy.

Hướng Vân xuất ra lệnh bài thân phận, bằng vào hấn xông qua thiên tháp cao như vậy tầng số, lệnh bài thân phận trong điểm cống hiến sớm đã đột phá phía chân trời, đem phụ trách trần nhân cũng lại càng hoảng sợ, không thể làm gì khác hơn là cho đi.

Hướng Vân liền nghênh ngang đi vào, lần này cũng là tại lần trước hướng vân bị thăm vấn cung điện kia, hướng Vân khinh xa thực lộ đi trước đại điện.

Rất nhanh thì đến đại điện, đại điện lúc này đã tới không ít người, tụ tập không ít đệ tứ, hướng Vân cũng không có danh tiếng gì, cho nên lúc này đi tới cũng không có chịu đến quá nhiều quan tâm.

Hướng Vân cũng không quá để ý, chính mình tùy tiện tìm một chỗ bỏ đoàn ngồi xuống, âm thầm dựa vào thần thức cường đại không chút kiêng kỵ một bên nghe trộm mọi người truyền âm, một bên tìm kiếm phong tuyết linh cùng với trả hồ.

Lúc này, đột nhiên trong đám người truyền đến một tràng thốt lên, chúng đệ tứ ánh mắt một cái đều tập trung vào cửa đại điện.

Hướng Vân cũng tò mò mà nhìn về phía mọi người ánh mắt phương hướng, trong đi ra một vị thoát nhìn rất là bất phàm tu sĩ.

Một thân đạo bào màu xanh biếc, thanh nhã thoát tục, hơn nữa nhân thần vô cùng trong suốt, không mang theo một tia tạp niệm, khiến người ta nhìn trực cảm tự ti mặc cảm.

Trên tay người này cầm một cây sáo ngọc, rất là ái ngại thiếp thân cầm, tiến độ cũng không nhanh không chậm, tao nhã, tự nhiên phóng khoáng.

Lúc này hấn đem tiếng kinh hô của mọi người thu vào trong tai, lại đạm nhiên xử chí, phảng phất đã thành thói quen trường hợp như vậy, vô cùng thân nhiên.

Hướng Vân không khỏi cũng có chút ngạc nhiên thân phận của người này rồi, trong lòng hấn mơ hồ có một đáp án, như vậy ưu tú hơn nữa danh khí lại cao, cũng không phải trả Lân, trẻ tuổi như vậy trong hàng đệ tứ đời thứ nhất, nói vậy chỉ có vị kia thời gian dài chiếm giữ Thiên bảng đầu bảng "Trắng tiềm" chỉ có phù hợp.

Quả nhiên, trải qua ngay từ đầu kinh hô sau, chúng đệ tứ tiếng nghị luận cũng nổi lên bốn phía.

"Cái này... Bạch sư huynh làm sao cũng tới... "

"Đúng vậy, có Bạch sư huynh ở, chúng ta ở đâu có cơ hội. "

"Cũng không nhất định a !, ta đã cảm thấy Bạch sư huynh không phải sẽ tham gia cạnh tranh, lần này hơn phân nửa chỉ là tới xem một chút mà thôi. "

"Ta biết... Ta biết, nghe nói hấn là đặc biệt bị mời mời tới, hấn còn có Thiên bảng đệ nhị 'Ngọc mưa', nàng vậy cũng trở về! "

"Ngọc mưa? Một vị nữ đệ tứ cũng tới... "

"Hấn là chỉ là mời mời bọn họ đi tới dự lễ.

...

"Được rồi, nói đến Thiên bảng, ta có một việc không rõ, hôm nay ta đi ngang qua thiên tháp, phát hiện Thiên bảng hạng năm đột nhiên biến thành một người tên là 'Hướng Vân' đệ tứ... "

"Phải? Người này là ai, làm sao chưa nghe nói qua? "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Ta có thể!

"Đoán chừng là thừa dịp người khác trong khoảng thời gian này chưa từng xông thiên tháp, mới lên bảng. "

"Hanh, nghĩ đến cũng đúng, trước đây cho tới bây giờ đều chưa từng nghe qua cái này nhân loại. "

"Hảo thủ đoạn, thật là biết lợi dụng sơ hở! "

...

Bằng vào hướng Vân thần thức cường đại, những thứ này xì xào bàn tán tự nhiên chạy không khỏi bên tai của hắn, bất quá hắn cũng không ở ý những thứ này chuyện linh tinh giết thời gian, những người này làm sao biết thực lực của hắn.

Trắng tiềm một đường đi tới, mang theo nhàn nhạt mỉm cười, khi thì gật đầu đáp lại chung quanh tiếng hô, rất có lễ phép, thoạt nhìn cũng tao nhã, người khiêm tốn hình tượng.

Lúc này, trong đại điện không chỉ có nam đệ tử, cũng tới không ít tới tham gia náo nhiệt nữ đệ tử. Chứng kiến trắng tiềm bộ dáng này, con người đều phải nhớ ra, tất cả đều tâm hoa nộ phóng, bị cái này trắng tiềm hấp dẫn.

Trắng tiềm tùy ý chọn một vị trí, dĩ nhiên ngồi ở hướng Vân bên người. Hướng Vân từ chối cho ý kiến, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Cái này không thêm đề ý đáng đáp, thật ra khiến trắng tiềm thêm mấy phần chú ý, nhìn nhiều mấy lần hướng Vân.

Cũng không lâu lắm, chúng đệ tử ánh mắt lại bị một cái khác vào điện người hấp dẫn lấy rồi, người tới chính là Hoang thiên nguyên một vị khác thiên kiều, là một vị nho sinh đáng đáp ăn mặc tu sĩ trẻ tuổi.

Người này chính là vị kia "Trà Lân"! Cùng trắng tiềm bất đồng, trà Lân tựa hồ rất là ngạo nghễ, đối với đệ tử chung quanh khen tặng cũng rất là hưởng thụ.

Mà hắn toàn thân cũng tản mát ra một cực mạnh tự tin, lúc này mặc dù đối với người bên ngoài lạnh như băng, nhưng vẫn nhưng có thật nhiều người lấy nhiệt khuôn mặt đi tiếp cận hắn mong lạnh.

Hơn nữa tựa hồ cũng là bởi vì như vậy, cũng trêu chọc càng nhiều hơn nữ đệ tử thích.

Trà Lân ánh mắt đảo qua toàn bộ đại điện, cuối cùng rơi vào hướng Vân bên cạnh trắng tiềm trên người.

Chỉ thấy nguyên bản vẫn mặt không thay đổi hắn lúc này dĩ nhiên trên mặt lộ ra mỉm cười, sau đó cũng đã đi tới.

"Bạch huynh gần đây vừa vặn?" trà Lân chủ động mở miệng, cũng không khách khí ngồi ở trắng tiềm bên cạnh.

Trắng tiềm cũng mở miệng lạnh nhạt nói, "Rất tốt." sau đó cũng không lên tiếng nữa, nhưng lại phù hợp tính tình của hắn.

Phía sau cũng không có cái gì trọng yếu đệ tử đến, mà hướng Vân tuy là cũng vẫn đang tìm phong tuyết linh hình bóng, lại không thu hoạch được gì.

Phó gia cũng không có người nào trình diện, cái khác mỗi bên sơn đệ tử cũng lục tục đến đông đủ, trong đó cũng không thiếu đẳng lâm hóm khác bảng cao thủ.

Hướng Vân cũng không thêm đề ý, tiếp tục nhàn nhã ngồi ở đó đợi.

Bởi vì người cũng đến không sai biệt lắm, cho nên cũng không còn chờ bao lâu, Phó gia nhân cũng hiện ra.

Đầu tiên dù cho Phó gia gia chủ, Hoang thiên nguyên chương môn —— trà danh tiếng, sau đó là Phó gia liên can trưởng lão, tiếp lấy dĩ nhiên hiện ra ba vị nữ tử.

Mọi người dựa theo Tôn lần ngồi xuống, trà danh tiếng nhìn trình diện đệ tử liếc mắt, trong bụng cũng có một ít suy nghĩ, lúc này rốt cục cũng lên tiếng.

"Chúng đệ tử, hôm nay cảm tạ chư vị đến, các người đều là trẻ tuổi bên trong người nổi bật, cho nên có thể đến nơi đây để cho ta rất là vui mừng..."

"Tin tưởng các vị cũng biết lần này là vì nữ nhi của ta việc, như vậy kế tiếp, hy vọng đại gia có thể dựa theo ta nói để làm."

"Đầu tiên, có ý định lần này cạnh tranh mời đem thân phận của các người lệnh bài giao cho vị trưởng lão này." một ông lão lên tiếng trả lời ra.

Vì vậy, dưới đáy những đệ tử này cũng nhao nhao giao ra rồi thân phận của mình lệnh bài.

Mà hướng Vân cũng rất cục trong bụng tảng đá lớn lạc định, vừa rồi theo Phó gia người đi ra ba tên nữ tử, một người trong đó là trả hồ, một người là phong tuyết linh, người thứ 3 hẳn cũng không biết, bất quá cũng không quan hệ, biết phong tuyết linh cùng trả hồ chỗ là được.

Mà ở phía trước phong tuyết linh cùng trả hồ lúc này cũng len lén dùng thần thức ở trong đám người tìm hướng Vân, rất nhanh cũng phát hiện ở trắng tiềm bên người hướng Vân, cũng rất cục cục yên lòng.

Trả hồ trên mặt tuy có lo lắng, vừa vận ngạt cũng không có phát tác, lúc này có chút âm tình bất định.

Rất cục, đám tu sĩ nhóm cũng đều làm ra quyết định kỷ cương, muốn cạnh tranh một cái trở thành trả danh tiếng con rể đều nộp lên thân phận của mình lệnh bài.

Mà quả nhiên, trắng tiềm là không có có giao, xem ra chuyển này hẳn có mục đích khác, hướng Vân có thể không tin hẳn sẽ là tới tham gia náo nhiệt.

Bất quá, chỉ cần hẳn không phải cùng chính mình cạnh tranh, liền còn dễ nói, liền giống bây giờ hai người ngồi chung một chỗ, cũng không có xuất thủ, chỉ là rất tự nhiên tản mát ra tu vi uy áp, hướng Vân cũng đã có thể cảm thụ được người này rất khó đối phó rồi, hơn nữa thần thức của hẳn cũng cần bản không dò ra người này tu vi cụ thể.

Ở một đám tu sĩ giao hoàn lệnh bài thân phận sau, trả danh tiếng liền dẫn hết thầy tới trước đệ tử cùng nhau ly khai đại điện, xem ra, là sẽ có một hồi khảo nghiệm.

Trả danh tiếng dẫn theo mọi người đi tới một chỗ rộng rãi sân rộng, mà ở trong đó đã từ lâu thiết trí tốt một cái to lớn cấm chế, đem trọn cái sân rộng bọc lại.

Trả danh tiếng đầu tiên căn cứ vừa rồi chứng thân phận của người lệnh bài bên trong tin tức, sàng chọn rút một nhóm người, đem lệnh bài thân phận lui về rồi.

Sau đó hẳn liền làm cho những tu sĩ khác ném thử suy nghĩ phá giải cấm chế này phương pháp, hướng Vân nhìn thoáng qua cấm chế, tựa hồ là một cái phòng hộ tính cấm chế, hẳn tùy ý đánh ra một ánh kiếm, cấm chế lóe lên dĩ nhiên đem bản ngược trở về, hướng Vân nhấn tạt chân nhanh, nhanh chóng né tránh, thế nhưng đứng ở hướng Vân người bên cạnh nhưng là không còn vận tốt như vậy.

Bất quá, cũng may hướng Vân kiếm này mang cũng chỉ là dùng đến xò xét, uy lực cũng không lớn, cho nên cũng không có tạo thành rất lớn tổn thương.

Nhưng đã có người sinh ra bất mãn, đang muốn mở miệng chất vấn hướng Vân, lại chứng kiến hướng vân thủ trên sáng ngời, rốt cuộc lại muốn tung một ánh kiếm, hơn nữa nhìn đi tới nếu so với vừa rồi đạo kia đáng sợ hơn có uy lực! Mọi người nhanh lên né tránh, cũng sẽ không muốn tìm hướng Vân phiền phức, xa xa tránh khỏi hẳn.

Hướng Vân nhếch miệng lên, thu hồi trên tay còn chưa vung ra ngoài kiếm quang. Kỳ thực mới vừa kích thử nhất cũng đã cho hẳn biết nên như thế nào đi phá giải trận pháp này rồi.

Hẳn đang muốn xuất thủ, chợt nghe một giọng nói dẫn đầu làm khó dễ, chính là từ trả Lâm phát sinh.

"Trả bá phụ, trả Lâm nguyện ý thử một lần!"

Nhìn nữa những người khác, lúc này đều là hết đường xoay sở, nghe được trả danh tiếng lời nói, không khỏi có chút kinh ngạc, không hổ là thiên kiêu, nhanh như vậy liền nghĩ đến phương pháp phá giải!

Trả Lâm cũng không nói nhiều, lấy ra một mặt thổ hoàng sắc lá cờ nhỏ, là một kiện chuyên môn dùng để bài trừ cấm chế pháp bảo, hướng Vân cũng nhận được, loại này lá cờ nhỏ rất là khó có được.

Hơn nữa nhìn trả Lâm trong tay cái này, tựa hồ phẩm chất cũng không tệ lắm, hẳn là hiệu quả cũng không tệ lắm, bất quá... Hướng Vân khóe miệng không khỏi lộ ra mỉm cười.

Quả nhiên, trả Lâm tuy là toàn lực ở khu động bề mặt này phá cấm Kỳ, thế nhưng hiệu quả lại có vẻ thông thường.

Mà hướng Vân cũng đã sớm đoán được điểm này, hướng Vân ở cấm chế phương diện tạo nghệ viễn siêu mọi người, dù sao bọn họ đi qua thiên tháp đại thể dựa vào phá cấm pháp khí, mà hướng Vân còn lại là gắng gượng tìm hiểu!

Lúc này, lập tức phân cao thấp!

Bởi vì cội lâu lăm, trả Lân bất kể là linh lực vẫn là mặt mũi đều có chút không chịu nổi, không thể làm gì khác hơn là sán sán mà lui xuống dưới, tiếp tục suy nghĩ hần phương pháp phá giải đi.

Trả danh tiếng thất vọng lắc đầu, "Còn có người có thể phá giải cấm chế này sao? "

Từ trong đám người truyền ra một đạo đáp lại thanh âm, "Ta có thể! "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Phá cấm!

"Ta có thể! "

Không cần phải nói, phát sinh tiếng này tự nhiên là hướng Vân rồi, tuy là hần không quá vui vẻ làm nao động, thế nhưng giờ này khắc này, vì thu được trả danh tiếng khẳng định hần cũng không khỏi không như thế, bất quá hần cũng có lòng tin có thể phá giải này cấm chế.

Lúc đầu trải qua một ánh kiếm thăm dò, hần cũng đã đối với cấm chế này có hiểu biết rồi, ngay sau đó, trả Lân xuất thủ lại để cho hiểu biết của hần càng khắc sâu, mà hần hiện tại đã hoàn toàn chắc chắn có thể phá giải cấm chế này.

Hướng Vân bước về phía trước một bước, lại nói một câu, "Hồi bẩm chương môn, tại hạ hướng Vân nguyện ý thử một lần! "

Chứng kiến hướng Vân, trả danh tiếng trong mắt có một chút ánh sáng hiện lên, "Tốt! Vậy ngươi liền thử xem. "

Hướng Vân cũng không nói nhiều, lúc này không có lập tức xuất thủ, mà là vây quanh cấm chế từ quan sát kỹ, vừa rồi có một chỗ hần còn không là rất rõ ràng.

Mà còn lại đệ tử, lúc này nghe được hướng Vân tên này, đều cảm giác có chút xa lạ, chứng kiến người của hần, càng cảm thấy xa lạ.

"Hướng... Vân? Người kia là ai? "

"Đường như chưa từng nghe qua cái này nhân loại, hần... Hần là Hoang thiên nguyên đệ tử? "

Không biết là người nào kinh hô lên nhất thanh, "Ta biết rồi, là hần, là cái kia hôm nay leo lên Thiên bảng đệ ngũ tu sĩ! "

"Cái gì? "

"Vậy hần là có chút tài năng. "

Cũng không thiếu tu sĩ cảm bất đồng ý kiến, không coi trọng hướng Vân.

"Hanh, hơn phân nửa lại là một cái lừa đời lấy tiếng đồ! "

"Nhất định là nghĩ ra được ra làm nao động! "

"Chính là, ngay cả trả Lân công tử đều không thể bài trừ cấm chế, cái này vô danh tiểu bối làm sao có thể có biện pháp. "

...

Hướng Vân cũng không để bụng những người này quan điểm, ở từ quan sát kỹ rồi cuối cùng cái này một cái không hiểu nhiều địa phương sau, hần đã đem cấm chế này nắm giữ ở tay, cũng nghĩ ra phương pháp phá giải.

Bởi vì hướng Vân hoa đi một tí võ thuật đang quan sát trên, đưa tới có người đã không quá bình tĩnh rồi, giờ khắc này ở phía sau la hét.

"Được chưa a, không được thì trở về, đừng mất mặt xấu hổ. "

"Đúng vậy, lãng phí thời gian! "

Ngay cả ngay từ đầu đối với hắn có chút kỳ vọng một nhóm người, cũng không quá tin tưởng hắn rồi, cho là hắn hơn phân nửa đang cố ý kéo dài thời gian.

Hương Vân nghe nói, cũng không tức giận, bay đến giữa không trung từ tốn nói một câu, "Chư vị xin hơi lui mở một ít. "

Sau đó, hai tay hắn không ngừng biến hóa các loại thủ thế, đánh ra vô số ký hiệu, sau đó những phù văn này trên không trung không có chương pháp gì mà sắp hàng, thế nhưng trong đó dĩ nhiên cũng giống như nổi lên lực lượng khổng lồ, gần bạo phát.

Mọi người lúc này mới lên tinh thần, có một tia cảm giác hứng thú thần tình, thẳng nhìn chăm chăm hương Vân ký hiệu xem.

Hương Vân ở ước chừng đánh ra gần một trăm đạo phù văn lúc, rốt cục cũng ngừng lại, một trăm đạo ký hiệu thoạt nhìn không sai biệt lắm, nhưng trên thực tế mỗi cái ký hiệu đều không có cùng văn lạc, hoàn toàn bất đồng!

Hương Vân dùng thần thức thao túng những phù văn này dựa theo vị trí nhất định sắp hàng hợp lại, cũng chỉ có hương Vân thần thức mới có thể nhận cùng thao túng từng cái cụ thể ký hiệu!

Chỉ thấy những thứ này lúc đầu lộn xộn bừa bãi ký hiệu giờ khắc này ở hương Vân dưới sự khống chế, dĩ nhiên lần này kêu gọi kết nối với nhau, trên không trung liền thành ngay ngắn một cái mảnh nhỏ cấm chế!

Hương Vân cấm chế này cùng muốn phá giải cấm chế kia bất đồng, muốn phá giải cấm chế kia nhìn từ bề ngoài bình thường không có gì lạ, không có bất kỳ công kích tính, thế nhưng hương Vân cấm chế này chỉ là thoạt nhìn liền khiến người ta cảm thấy vô cùng công kích tính, vô cùng nguy hiểm!

Hương Vân đem này cấm chế dung nhập vào muốn phá giải cấm chế trung, muốn dùng cái này cấm bài trừ nguyên bản cấm chế!

Một bên hiểu sơ cấm chế trắng tiềm lúc này cũng hiểu ra tới rồi, cảm thán nói, "Hay a! Thật sự là hay a! "

Ngoại trừ trắng tiềm, trong đám người cũng còn có những tu sĩ khác cũng đều có một chút suy đoán, xem ra cái này hương Vân là muốn lấy cấm phá cấm rồi!

Ở cấm chế trung có nhất pháp có thể bài trừ một ít đặc định cấm chế! Chỉ bất quá phương pháp này cần phá cấm người có thể đầy đủ giải khai lưỡng chủng cấm chế mới được!

Thiết trí ở chỗ này cấm chế rất hiển nhiên là dùng để phòng vệ, mà hương Vân dùng để phá cấm cấm chế thì hoàn toàn là tiến công tính cấm chế, hai người tương sinh tương khắc, chỉ nên nắm chắc thật mạnh độ, hai người tất nhiên sẽ triệt tiêu lẫn nhau, hương Vân chính là mượn phương pháp này.

Chỉ thấy lưỡng cấm chế một khi tiếp xúc, liền triển khai một hồi lẫn nhau công phạt tranh đấu, mà bởi lưỡng cấm chế thực lực cũng sà sà với nhau, bất phân cao thấp, trong chớp lát người này cũng không thể làm gì được người kia, lưỡng cấm chế liền vẫn giằng co.

Hương Vân cũng không nóng nảy, nhàn nhã đứng lập chờ ở một bên, chỉ chớp lát sau, lưỡng cấm chế cũng cơ bản lẫn nhau tiêu hao không sai biệt lắm.

Hương Vân lúc này xuất thủ, không cần tốn nhiều sức đã đem lưỡng cấm chế tất cả đều bị phá hủy, Vì vậy, hắn rồi mới hương trả danh tiếng cùng mọi người nói, "Hương mỡ bêu xấu. "

Trước vẫn trào phúng hương Vân những người đó lúc này phảng phất bị đánh khuôn mặt thông thường, cảm thấy trên mặt đau rất đau nhức.

Chứng kiến hương Vân thành công phá trừ cấm chế, trả danh tiếng cũng tán thưởng gật gật đầu.

"Ân, không sai! "

"Đa tạ chưông môn khích lệ! "

Hương Vân trộm liếc một cái trả danh tiếng bên cạnh trả hồ đám người, trả hồ bởi vì cố kỵ trả danh tiếng, cũng không nhìn thêm hương Vân, nhưng lại phong tuyết linh trong ánh mắt mang theo sắc mặt vui mừng.

Hương Vân thức thời thối lui đến trong đám người, trả danh tiếng đánh vùng tay lên, cấm chế lần nữa khôi phục thành nguyên dạng, xem ra muốn tới chính thức phân đoạn rồi.

Quả nhiên, trả danh tiếng tại khôi phục cấm chế sau, cùng mọi người nói, "Tốt, vừa rồi chỉ là một khảo nghiệm nho nhỏ, hiện tại mời các vị đi vào đến cấm chế trung đi! "

Hương Vân xung trận ngựa lên trước dẫn đầu đi vào cấm chế, trả danh tiếng thanh âm cũng lần nữa truyền đến, "Hiện tại, ta cần các người phải ở cấm chế trung tìm được ta giấu ở bên trong một thứ vật phẩm —— bản mạng của ta pháp bảo! "

"Cái gì? Bản mệnh pháp bảo? "

Chúng đệ tử tất cả giật mình, không nghĩ tới cái này trả danh tiếng dĩ nhiên đem bản mạng của mình pháp bảo đặt ở cấm chế trung, muốn bọn họ đến tìm

kiếm.

"Không sai! Các ngươi không chỉ có phải tìm được nó, đồng thời muốn kiếm giữ nó vượt lên trước một thời gian uống cạn chun trà! "

Nghe được câu này, không ít người cũng đã cảm giác được có chút tuyệt vọng.

Phải biết rằng, trả danh tiếng nhưng là Nguyên anh kỳ đại năng, đầu tiên bản mạng của hắc pháp bảo, uy lực tất nhiên là to lớn, muốn cầm ở trong tay một thời gian uống cạn chun trà, tất nhiên là hết sức khó khăn.

Huống chi, còn có bên cạnh những người này đều là một cái mục đích, một ngày bắt được cái này năng thủ son dụ, tất nhiên sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích!

Sợ rằng đến lúc đó, tất cả mọi người biết luyện tập công kích một người này, vì vậy cái này căn bản là cái vô giải vấn đề. Ngươi cầm cũng không phải, không phải cầm cũng không phải.

Trả danh tiếng cũng sẽ không quản nhiều như vậy, lúc này không có vị đệ tử trong đầu, đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm! Nguyên lai đây chính là trả danh tiếng bản mệnh pháp bảo đáng đáp, là một bả trường kiếm màu xanh.

Mặc dù biết rất nguy hiểm, bất quá mọi người cũng không có lùi bước! Dụng tâm nhớ kỹ bộ dáng của nó.

Trả danh tiếng lại bổ sung, "Bất quá, điểm đến thì ngưng, tuyệt đối không thể đã thương người, bằng không trực tiếp thủ tiêu tư cách! Ta sẽ một mực cấm chế bên ngoài trông coi các ngươi! "

Chúng đệ tử đồng thanh ứng với "Là", trả danh tiếng cười.

"Bất quá, các vị cũng mời buông tay chân ra, dù sao ta đây kiếm cũng không phải là tốt chơi đùa chủ! "

Dứt lời, trả danh tiếng mở ra cấm chế!

Bạn đang đọc truyện *Ngịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Thanh Đồng cổ kiếm

Không biết người khác là như thế nào, ở trả danh tiếng mở ra cấm chế trong nháy mắt, hướng Vân liền phát hiện mình hắc đã đặt mình trong ở một mảnh nhỏ trong hỗn độn, cùng vừa rồi bất đồng.

Muốn tới nơi này chính là trong cấm chế rồi, thế nhưng hướng Vân phát hiện ở cái này trong cấm chế, thần thức dĩ nhiên hoàn toàn không thể ly khai óc, lúc này chỉ có thể bằng vào nhãn lực đến xem.

Loại này không có thần thức cảm giác, phảng phất tự đoạn một tay, hướng Vân trong chốc lát không quá thích ứng, bất quá cũng không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là càn cân thận một chút.

Bất quá, ở mảnh hỗn độn này trong, hướng Vân bằng vào con mắt cũng hầu như xem không được thứ gì, hướng Vân cảm thấy lúc này mặc dù là chuỗi này cái gì kiếm ở trước mặt hắc, hắc hơn phân nửa cũng không nhìn thấy.

Đột nhiên, hướng Vân đầu phiên diện, một đạo kiếm quang từ hắc trước mặt xẹt qua, may mắn hắc tránh né đúng lúc, lúc này chỉ tìm một đạo rất nhỏ vết thương, nếu không... Cả phiên khuôn mặt đều nếu không có.

Hướng Vân sắc mặt có chút khó coi, cũng không biết là kiếm của người nào, sao như thế chẳng tiểu tâm! May mắn hắc tính cảnh giác tương đối cao, cho nên mới không có chịu thương rất nặng.

Hắc đang muốn tiếp tục hướng phía trước thăm dò, đột nhiên dừng bước, "Chờ đã... Màu xanh kiếm!" hắc đột nhiên tát bắt đầu chân, đuổi theo vừa mới thanh kiếm kia bay qua phương hướng cùng đi.

Nếu như hắc không có đoán sai, vừa rồi thanh kiếm kia phải là trả danh tiếng nói hắc chính là cái kia bản mệnh pháp bảo!

Hương Vân không muốn chính mình lại bị thanh kiếm này cho đùa bỡn, lúc này hấn cũng không nóng nảy, tuy là muốn phải nhanh một chút bắt được kiếm, thế nhưng nghĩ kỹ lại, bắt được kiếm cũng không phải là chuyện dễ dàng gì, ngược lại sẽ gây nên mọi người vây công, đơn giản trước để cho người khác cạnh tranh cái người chết ta sống.

Hương Vân không nhanh không chậm hướng về cái hướng kia đuổi theo, chỉ cần có thể truy tung đến kiếm vị trí liền dễ nói.

Cùng lúc đó, cảm chế trung đã có không ít đệ tử lục tục bị thương, đại bộ phận là bị cái này mặc danh kỳ diệu đi ra kiếm cho quệt làm bị thương, còn có một bộ phận là một lời không hợp liền đầu vỡ tạo thành.

Trong cảm chế có thể dùng hỗn loạn tung bùng để hình dung.

Hương Vân lúc này đang ở bay về phía trước lấy, đột nhiên từ phía trước không thấy được trong bóng tối trước mặt đánh lên tới một người, hai người động tốc độ đều rất nhanh, trong chớp lát không có đúng lúc dừng lại.

"Phanh!" hai người dừng không nhẹ, hoàn hảo hương Vân đứng lúc mờ hồ thể linh quang, lúc này chính là lui về phía sau mấy bước mà thôi, thế nhưng một người khác nhưng là không còn may mắn như vậy, thẳng đón một người ngưỡng mã phiên rơi xuống đất đi.

"Ai vậy? Bước đi không có mắt à!" người kia ngược lại dẫn đầu chất vấn, lúc này hấn đã một lần nữa đứng lên, bay đến không trung.

Hương Vân từ chối cho ý kiến, trên tay sáng lên một điểm linh quang, sử dụng đối phương có thể thấy rõ chính mình, sau đó cũng không giải thích nhiều, liền nghe được đối phương hoảng hoảng trương trương đáp, "Nguyên lai là hướng đạo hữu, là tại hạ thất kính, thông cảm nhiều hơn! "

"Không sao cả!" hương Vân không tính làm nhiều vướng víu, muốn tiếp tục hướng phía trước truy.

"Hướng đạo hữu là muốn đi truy vừa rồi thanh kiếm kia? "

"Không sai. "

"Ah, thanh kiếm kia vừa rồi vòng vo cái phương hướng, phía bên trái bên bay đi, ta cũng đang truy tầm.. "

Hương Vân vội vàng điều chỉnh phương hướng, hướng về bên trái tiếp tục phi động.

Không bao lâu, cuối cùng cũng chứng kiến một chỗ nhiều người địa phương, rất nhiều người đều tụ tập ở nơi đây, mà ở trong đó so với việc địa phương khác, tựa hồ cũng càng sáng ngời một ít.

Lúc này, mọi người đang vây xem giữa sân một gã không biết tên đệ tử, mà hậu giả đang đem hết toàn lực muốn vào tay giữa sân bay múa màu đồng xanh kiếm.

Mà chuôi này màu đồng xanh kiếm chính là mọi người sở tìm một cái, kiếm này rất có linh tính, dĩ nhiên tại tự hành cùng đệ tử này đang dây dưa, tránh né đệ tử này các loại thuật pháp, đồng thời phảng phất còn thành thạo bộ dạng.

Không thể không nói, trả danh tiếng thanh kiếm này ngược lại không tệ, hương Vân nghĩ thầm, bất quá, hấn cũng vô ý đi vô giúp vui, các loại ở một bên, lẳng lặng quan vọng.

Đang ở một người một kiếm ở đây trên đùa bỡn túi bụi lúc, đột nhiên trong đám người nhảy ra một người, thoắt bắt đầu Thước roi, lấy tốc độ cực nhanh đột nhiên bạo phát, xuất kỳ bất ý bắt được Thanh Đồng kiếm chuôi kiếm!

Sau đó, hấn cũng không quay đầu lại xem, bắt được Thanh Đồng kiếm sau, lập tức quay đầu bỏ chạy, động Tốc chi nhanh cũng để cho người thần phục!

Hương Vân là phản ứng đầu tiên, lúc này không để ý tới những người khác, xung trận ngựa lên trước đuổi theo, người khác không có chú ý, hấn lại trước giờ liền phát hiện người này mờ ám, lúc này hấn vừa được tay, hương Vân liền lập tức theo dõi hấn, trực tiếp truy hấn đi.

Mà người nọ là ai, hương Vân cũng nhìn thấy, chính là trả Lân! Trả Lân cũng không biết dùng loại phương pháp nào, động tốc độ thật nhanh, hương Vân động tốc độ cũng chỉ có thể đuổi kịp không thể tiếp cận.

Bất quá cũng không quan hệ, các loại phần lớn người đều tới, trả Lân tự nhiên là muốn giao ra đây, bằng trước mắt hấn nhất định là thủ không xuống thanh kiếm này.

Hơn nữa hương Vân phát hiện, trả Lân tựa hồ có hơi thao túng không được cái này Thanh Đồng kiếm, Thanh Đồng kiếm không ngừng run rẩy, liền mang trả Lân động quang cũng là lung lay, trả Lân tựa hồ nếu không không chế được kiếm này rồi!

Đây đối với phía sau những đệ tử này có thể là một chuyện tốt, hương Vân cũng không gấp rồi, trông coi đám người kia lại hô nhau mà lên mà đoạt thanh kiếm kia, không khỏi cảm giác có chút buồn cười.

Bởi vì trả Lân hiện nay nhất định là không giữ được, cho nên tuy là rất không tình nguyện, thế nhưng bất đắc dĩ, trả Lân không thể làm gì khác hơn là đầu khỉ cái củ khoai nóng bỏng tay này, cũng không biết bị người nào đoạt đi, mọi người lại đem mục tiêu chuyển dời đến khác trên người một người.

Hương Vân ẩn vào trong bóng tối, bí mật quan sát lấy thể cục hướng đi, tuy là trả Lân giao ra rồi kiếm này, nhưng là vừa bắt đắc dĩ tặng ra ngoài, lúc này đoàn người hỗn loạn tung bùng, loạn đả một mạch. Bộ ngựa bắt ve, hoảng tước tại hậu,

Tuy là trong đám người quá mức hỗn loạn, ngay cả kiếm chỗ đều không thấy được, hương Vân nhưng lại nhìn thật cẩn thận, lúc này nhìn thấy có một tên đệ tử dĩ nhiên cẩn thận từng li từng tí quý quý túy túy hướng phía ngoài đoàn người lưu, hương Vân khóa được mục tiêu, lúc này cũng sẽ không ngại trang, triển khai linh lực, trong nháy mắt sẽ đến nam tử bên cạnh, từ trong tay hắn đoạt lại thanh kiếm này, sau đó bảo trì cao tốc tiếp tục phi điện, tốc độ của hắn lại không ai bằng.

Hương Vân nghĩ thầm chỉ cần mình lại tiếp tục như vậy bảo trì một thời gian uống cạn chun trà là được rồi! Bất quá cái này Thanh Đồng kiếm thật đúng là trọng a, chỉ có thể thả ở cầm trong tay, có chút không tiện lắm, hơn nữa nó dường như không cam lòng bị hương Vân khống chế được, đang liều mạng giãy dụa, muốn trốn khỏi đi ra ngoài, bất quá hương Vân cũng không phải là dễ dàng đối phó như thế .

Đến miệng con vịt, còn có thể khiến nó bay hay sao! Hương Vân lấy linh lực áp chế cái này Thanh Đồng kiếm đồng thời, lại hướng linh lực gia tăng linh lực đưa vào, linh lực quang mang đại tác phẩm, đột tốc độ lại thêm nhanh thêm mấy phần!

Mất thấy đã bỏ rơi phần lớn đệ tử, hương Vân cũng tương đối yên tâm, bất quá, hắn vẫn là không có phút lơ, hắn cảm giác cảm chế này dường như không quá hữu hảo, không giống bắt đầu vậy không có công kích tính, giờ phút này cảm chế cũng đang cho hắn chế tạo phiền phức, trở ngại một cái tốc độ của hắn.

Hương Vân trầm nghĩ, tiếp tục như vậy, sớm muộn biết bị đuổi kịp, nên làm thế nào cho phải! Hương Vân trong lòng rất lo lắng, tốc độ nhưng không có chịu ảnh hưởng!

Trong đầu hắn linh quang lóe lên, đột nhiên sinh lòng nhất kế, hơn nữa cảm giác phương pháp này áp dụng cũng dễ dàng, nên!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Kim điều, hương Vân, dễ thiên thuật

Hương Vân đột nhiên nghĩ đến phương pháp, cũng là được trước Ở trên Thiên trong tháp gặp phải một cảm chế dẫn dắt.

Trước Ở trên Thiên trong tháp, hắn từng gặp phải một cái dùng để che dấu hơi thở cảm chế, lúc đó cảm chế kia dùng để ẩn dấu truyện tổng trận, suýt chút nữa giấu diếm được hương Vân.

Vì vậy, hắn liền tỉ mỉ nghiên cứu một cái cảm chế này, hơn nữa đã thuận thực nắm giữ cảm chế này. Đồng thời hắn vẫn còn ở nguyên lai trên căn bản tiến hành rồi thay đổi, cho nên, hiện nay hắn liền là muốn lấy cảm chế này để che dấu hơi thở của mình, ẩn núp, tha qua cái này một thời gian uống cạn chun trà.

Đương nhiên chỉ dựa vào một cảm chế, muốn đã lừa gạt nhiều người như vậy truy tung, khẳng định là không được, sách lược vẹn toàn là tìm một vật tới thay thế "Chính mình", tiếp tục đi hấp dẫn hòa lực, mà hương Vân có thể nghĩ tới người thích hợp nhất không ai bằng hắn linh thú bên trong túi bức tượng vàng rồi.

Hương Vân khước miệng khẽ nhếch, cảm thấy phương pháp này cũng có thể giấu diếm được những người khác, không nói đến hắn cảm chế, hắn đối với mình thuật dịch dung cũng là tin tưởng vô cùng.

Hắn chỉ cần lấy dễ thiên thuật đem kim điều biến thành hình dạng của mình, làm cho đám tu sĩ đuổi theo, chính hắn có thể nhàn nhã đợi ở cảm chế ở giữa, ngược lại kim điều là không quá có thể biết bị bắt , ngoại trừ hương Vân, nói vậy không có tu sĩ có thể đuổi theo kịp cái này bức tượng vàng tốc độ.

Bất quá, còn phải cùng kim điều câu thông một chút, dù sao hắn cái này Kim điều có thể là có chút tỷ khí, không nhất định biết giúp hắn chuyện này.

Huống hồ lúc trước hắn đột phá Trúc cơ kỳ lúc, kim điều dường như cũng lâm vào ngủ say, không biết lúc này có không tỉnh lại nữa.

Hương Vân bên duy trì đột quang, bên dùng thần thức điều tra linh thú trong túi kim điều tình huống.

May mắn, thoát nhìn, kim điều là đã tỉnh, giờ khắc này ở linh thú trong túi tự mình tu luyện lấy.

Kim điều tu vi nhưng lại tăng trưởng không ít, khí tức mạnh rất nhiều, hơn nữa lông trên người nó lúc đầu chỉ là phức tạp lấy kim mao, nhưng bây giờ trở nên càng thêm thuần, màu vàng tóc càng ngày càng nhiều, thoát nhìn càng uy vũ rồi.

Ở hướng Vân cùng hấn câu thông sau, kim điều lần này nhưng lại ngoài dự đoán mọi người, rất sáng khoái mà đáp ứng rồi hướng Vân.

Hướng Vân vui mừng trong bụng, lúc này tăng nhanh đột tốc độ, muốn phải nhanh một chút thoát khỏi phía sau truy kích những người này, sau đó thì triển ra thủ đoạn của mình, nhưng phía sau những tu sĩ này vẫn như cũ theo đuổi không bỏ. Hướng Vân bất đắc dĩ, không để ý trải qua tổn hao, mạnh mẽ thôi động linh lực liên tục cao tốc phi hành.

Đồng thời trên tay của hấn cũng không còn nhàn rỗi, đem che dấu hơi thở cảm chế kia cần ký hiệu mỗi một người đều đánh tới, đồng thời lấy linh lực thu nạp lấy, khiến chúng nó tạm thời vờn quanh bên người.

Sau đó làm đám tu sĩ tạm thời đã nhìn không thấy thân ảnh sau, hướng Vân bên này ngừng lại, hấn đầu tiên đem vừa rồi đánh ra những phù văn kia hoàn toàn sắp hàng tốt, hợp thành cảm chế.

Lúc này, kim điều cũng bị hướng Vân từ linh thú trong túi phóng ra, may mắn hướng Vân học cửa này dễ thiên thuật là có thể đối với những khác người sử dụng, đồng thời hiệu quả cũng tìm không thấy kém.

Lúc này, hướng Vân thi triển ra dễ thiên thuật, kim điều thành linh huyền hóa ra hướng Vân hình tượng, tỉ mỉ quan sát một chút, nhú nhú mày lại, hướng Vân dường như nơi nào không đứng lắm.

Đột nhiên, hấn thấy được trên tay vẫn như cũ siết Thanh Đồng cổ kiếm, mới chợt hiểu ra, lại từ trong cơ thể lấy ra mình hàn băng kiếm, lấy dễ thiên thuật che giấu, giao cho huyền hóa ra "Chính mình".

Lúc này mới thoả mãn gật gật đầu, lúc này thần thức của hấn cũng cảm ứng được phía sau tu sĩ cũng đuổi theo, vội vàng thu lại thân hình, kim điều hóa thành mình cũng tiếp tục hướng phía trước bay đi.

P phía sau tới tu sĩ, cũng không chút nào phát hiện dị dạng, vẫn tốc độ không giảm mà về phía trước "Thanh Đồng cổ kiếm" đuổi theo.

Hướng Vân tự thân còn lại là nhìn tận mắt những người này từ chính mình sở bày ra cảm chế trước mặt bay qua, không có chút nào phát hiện...

Có thể, cũng không phải là không có chút nào phát hiện... Hướng Vân cảm giác có tu sĩ đi ngang qua nơi này lúc, vẫn là hơi có dừng lại, bất quá khả năng cũng không còn nghĩ quá nhiều, dù sao cảm chế này một ngày bố trí xong, liền chỉ biết có hơi yếu ba động phát sinh, nghĩ đến vẫn chưa gây nên hoài nghi.

Mà nay, hướng Vân chỉ cần phải ở chỗ này mặt nghỉ ngơi một thời gian uống cạn chun trà là được.

Cùng lúc đó, ở cảm chế bên ngoài không có tham dự lần này cạnh tranh tu sĩ, cũng đang đều về mặt giặt mình trông coi không trung truyền tới hình ảnh, trong hình vừa lúc chính là hướng Vân một người ngồi chính hấn thiết trí trong cảm chế, chán đến chết mà đánh giá Thanh Đồng cổ kiếm.

Mà cái khác tham dự tu sĩ, lúc này lại đang nhận nhận chân chân ở truy một con... Kim điều.

Nói thật ra, vẫn có không ít tu sĩ đối với hướng Vân loại này đùa giỡn thủ đoạn nhỏ hành vi xì mũi coi thường, rất không cho là đúng, dù sao hướng Vân tu vi kỳ thực thoát nhìn cũng không có giống như cái khác rất nhiều người cao như vậy.

Thế nhưng hiển nhiên, Phó gia gia chủ trả danh tiếng ngược lại cũng không phải cảm thấy như vậy, lúc này xem thần sắc hấn trung tựa hồ lộ ra vẻ hài lòng, xem ra là có chính hấn một ít ý nghĩ.

Một bên len lén rình trả danh tiếng trả hồ, chứng kiến thần sắc của phụ thân, trong bụng cũng yên tâm rất nhiều, thông thường chứng kiến phụ thân vẻ mặt như thế, đều là tâm tình không tệ, xem ra hấn cũng rất coi trọng hướng Vân. Tuy là tâm tình có chút thả lỏng, bất quá bởi vì ... này dính đến đại sự của nàng, trong lòng khó tránh khỏi vẫn là rất khẩn trương, hết thảy đều phải nhìn về phía Vân biểu hiện.

Bất quá, phong tuyết linh thoát nhìn nhưng lại có vẻ phong khinh vân đạm, tựa hồ cũng không thèm để ý. Nhưng kỳ thật, nàng như thế nào lại không thèm để ý chính mình hảo bằng hữu chuyện đâu, chỉ bất quá nàng nơi đây ngược lại tương đối tin qua được hướng Vân mà thôi, dù sao hướng Vân trưởng thành nàng là thể nghiệm qua, chính là thời gian một tháng, động phủ của hấn cảm chế cũng đã không thua động phủ mình bố trí rồi, cho nên so với hấn so với tin tưởng hướng Vân thực lực.

Mọi người ở đây theo đuổi tâm tư của mình lúc, hướng Vân quả thực đang chán đến chết mà ngồi xếp bằng ở chính mình bày trong cảm chế, bên tính thời điểm, vừa đánh số lượng cái chuỗi này Thanh Đồng kiếm.

Một thời gian uống cạn chun trà nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn, cũng may kim điều bên kia cũng không có truyền đến bị bắt tin tức, cho nên hướng Vân cũng vui vẻ tự tại.

Bất quá, chỉ chốc lát sau hướng Vân liền đứng dậy, tính toán thời gian, cùng kim điều thời gian ước định liền sắp tới,

Quả thực, đã sắp đến một thời gian uống cạn chun trà yêu cầu, hấn cùng với MF nói qua, chúng ta phải cường sơ kỳ, hơn nữa người nào mang tuyến sẽ tương đối tốc độ nhanh.

Hắn triệt hồi cấm chế, đạp đi ra ngoài, cảm ứng kim điều vị trí chỗ, sau đó hắn nhỏ bé nhỏ bé nhủ mảy một hồi, đợi tiếp tục trao đổi một cái sau.

Sau đó thoát nhìn có chút phần nộ, phảng phất nhìn thấy gì làm cho hắn tức giận sự tình, lúc này hắn mang theo cảm giận ngút trời, thẳng đến Hường mở một cái phương hướng cực nhanh bay trốn đi.

Mà cái hướng kia, cũng chính là kim điều sở tại phương phương hướng, kim điều tựa hồ gặp chút phiền phức không còn cách nào giải quyết, Vì vậy, ở hướng Vân hầu như đến tốc độ toàn bộ khai hỏa dưới tình huống, không bao lâu, hắn liền đi tới cảm ứng được kim điều địa phương sở tại, kim điều quả nhiên ở chỗ này, bất quá tựa hồ gặp chút phiền phức.

Hường Vân xa xa thấy được kim điều chỗ ở tình cảnh, lúc này đã tới không kịp tới rồi, hướng Vân tròn tròn đôi mắt, rống giận một tiếng, "Người dám! "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Trả Lân!

Bởi vì hướng Vân bản thân là mặc đệ thất sơn màu đen đệ tử y, cho nên kim điều huyền hóa ra tới hướng Vân tự nhiên cũng là toàn thân áo đen, vì vậy từ mặt ngoài xem vẫn chưa thấy cái gì vết thương, bất quá, trong không khí ngửi được nhân nhật mùi máu tươi lại rõ ràng nói cho hướng Vân, kim điều bị thương!

Còn như tổn thương người của nó, còn lại là lúc này đứng ở nó đối diện một vị nho sinh bộ dáng bạch y tu sĩ, người này hướng Vân cũng nhận thức, chính là Phó gia vị kia kỳ lân tử —— trả Lân! Thoạt nhìn chắc là cái này trả Lân không biết dùng loại phương pháp nào dĩ nhiên đuổi kịp kim điều, mà tu vi của hắn lại đã ở kim điều trên, hơn nữa kim điều hiện tại muốn duy trì hướng Vân đáng đáp, công pháp của mình không thi triển được, cho nên đang cùng trả Lân đụng nhau trong rơi xuống hạ phong, còn dẫn theo tổn thương!

Cảm thụ được hướng Vân đến, kim điều nét mặt lộ ra vẻ vui mừng, đang muốn biến trở về nguyên thân trở lại hướng Vân nơi đây, không ngờ dĩ nhiên trong chớp lát không bắt bẻ lộ ra một sơ hở cho trả Lân.

Trả Lân tuy là nhận thấy được có người tới gần, nhưng bởi vì toàn bộ tâm thần đặt ở kim điều trên người, liền không có quá mức lưu ý.

Mà bây giờ thật vất vả phát hiện kim điều lộ ra cái này một sơ hở, đương nhiên sẽ không bỏ lỡ lần này cơ hội, lại là một bộ pháp thuật đánh lên tới, kim điều không thể làm gì khác hơn là lần nữa nghĩ biện pháp ứng đối.

Trong hốt hoảng, nhưng không ngờ kim điều trong chớp lát không kém, lại bị trả Lân lấn người đi lên! Kim điều vội vàng lui lại, trả Lân cũng không cho cơ hội này, một thanh trường kiếm đã để ở đan điền của hắn chỗ, triệt để phong tỏa ngăn cản rồi kim điều hành động.

Kim điều không dám hành động thiếu suy nghĩ, ngừng lại, chỉ thấy trả Lân bấm tay niệm thần chú phong ấn kim điều hành động.

Trả Lân lấy được kim điều trong tay cầm "Thanh Đồng cổ kiếm", bất quá, hắn nhủ nhủ mảy, rất nhanh liền phát hiện kiếm này cũng không phải thật sự là Thanh Đồng cổ kiếm.

Trả Lân tay trái cầm kiếm, tay phải linh lực vung lên, nguyên lai Thanh Đồng cổ kiếm chỉ một cái từ biến thành một thanh màu xanh lộ ra khí tức băng hàn kiếm.

Hường Vân khoan thai tới chậm, lúc này muốn rách cả mí mắt, cuối cùng đã tới nơi đây, đang muốn động thủ, nhưng lúc này trả Lân cũng phát hiện kiếm này không phải hắn mong muốn Thanh Đồng cổ kiếm, thất kinh đồng thời thấy được chân chính hướng Vân, chỉ có bình tĩnh đại ngộ, hiểu chính mình bị lừa.

Bất quá, chứng kiến hướng Vân hiện tại vẻ mặt đáng vẻ phần nộ, hắn trong lòng ít nhiều cũng có chút hiểu, đoán chừng cái này giả "Hường Vân", đối với cái này thực sự cũng rất trọng yếu.

Trả Lân sinh lòng nhất kế, vậy chân chính chính là cái kia "Hường Vân" trên tay khẳng định có chuỗi này Thanh Đồng cổ kiếm! Chỉ cần hắn lấy cái này giả làm nhược điểm tới uy hiếp một cái, nói không chừng còn có cơ hội, hơn nữa tính toán thời gian, cách hắn bắt được cái này Thanh Đồng cổ kiếm vẫn chưa tới một thời gian uống cạn chun trà, còn có cơ hội, đề xuống nội tâm bất an, trả Lân ép buộc chính mình tỉnh táo lại, lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai mạnh mẽ hướng kim điều trong miệng tắc hạ một cái viên thuốc.

Hương Vân bên này cũng không gấp vội, điều chỉnh xong tâm tình của mình, xem ra cái này trả Lân là muốn cùng chính mình bàn điều kiện rồi!

Hai người đối lập trong chốc lát, hương Vân không có mở miệng, trả Lân rốt cục đợi không nổi, hẳn không có bao nhiêu thời gian cùng hương Vân lại tiếp tục hao tổn nữa.

"Được rồi, người tên là hương Vân đúng vậy. "

"Đang là tại hạ!" hương Vân cười gượng nói.

"Tốt, tốt, tốt! Minh nhân bất thuyết ám thoại, ta tin tưởng người rành mạch từng câu ta muốn cái gì, chúng ta trao đổi a !, người cũng không mất mát gì, như thế nào? "

Hương Vân cười nhạt, "Người đã quên trả chương môn nói qua điểm đến thì ngưng sao? Người làm như vậy không sợ chịu trách phạt? "

"Cái này không cần hương đạo hữu quan tâm, ta lại hỏi hữu một câu, đổi, còn không đổi? "

Hương Vân cắn răng, trông coi bị chính mình từ thiên trong tháp mang ra ngoài cái này bức tượng vàng, cuối cùng là không đành lòng, xem trả Lân thái độ này, nhất định là tình thế bất buộc, hương Vân không dám mạo hiểm.

Hương Vân thăm nghĩ xin lỗi trả hồ, cũng rốt cục làm ra quyết định, "Tốt! Ta cùng người đổi! "

Trả Lân cười to, hương Vân không thể làm gì khác hơn là giao ra vẫn bị hắn chớp trong tay Thanh Đồng cổ kiếm, lúc này hơi có chút không cam lòng, lại cảm trả Lân không làm sao được.

Trả Lân lấy linh lực huyền hóa ra bàn tay to, lấy đi hương Vân trên tay Thanh Đồng cổ kiếm, đồng thời đem kim điều đẩy tới, kể cả hương Vân kiếm cũng nhất tịnh ném trở về.

Hương Vân giải dưới ở kim điều cầm chế trên người, đem đưa về linh thú túi, không một tiếng vang trông coi trả Lân.

"Hương đạo hữu yên tâm, người cái này Kim điều trùng độc không phải là cái gì trí mạng độc, một chén trà sau, đợi ta thành công cầm Thanh Đồng cổ kiếm đi ra cầm chế này, tự nhiên sẽ cho người giải được! "

Không thể không nói, cái này trả Lân tâm tư nhưng lại rất mịn, sợ hương Vân ở cứu kim điều sau lại trái lại cùng hắn đoạt cái này cổ kiếm, liền muốn rồi một chiêu như vậy.

Hương Vân cũng không lên tiếng, quay đầu rồi đi, nơi này chờ lâu cũng là vô ích, chỉ đợi cầm chế này mở ra lúc, hương trả Lân muốn giải được thì tốt rồi.

Hương Vân cùng trả Lân không biết là, ở bên ngoài những người này sớm đã thấy được đây hết thảy phát sinh, nhất thời nghị luận ầm ĩ.

Bất quá đại thể đều là đang nói không nghĩ tới cái này bình thường thoát nhìn một cái người khiêm tốn nhân, dĩ nhiên biết làm loại sự tình này, bất quá cũng không có thiếu người đang thay trả Lân giữ gìn...

Mà trả hồ chứng kiến cái này hương Vân thực sự đem Thanh Đồng cổ kiếm giao cho trả Lân, trong lòng không biết là nên thay hắn cứu trở về kim điều vui vẻ, vẫn là vì mình cảm thấy bất đắc dĩ, trong chốc lát ngũ vị tạp trần, sắc mặt có chút tái nhợt.

Một bên phong tuyết linh khoác ở trả hồ cánh tay, không nói thêm gì. Bất quá cái này hương Vân cũng xem như trọng nghĩa khí, dĩ nhiên không có tuyện trạch buông tha hắn cái này con linh thú, bất quá, trái lại muốn, hẳn dĩ nhiên bởi vì một con linh thú mà đem trả hồ trí chi không để ý, thực sự là quá ghê tởm.

Mà cha nàng trả danh tiếng bên này, trong mắt quang mang chớp đi chuyển, nhưng không biết cái này quang mang là ở xem ai...

Mà cầm chế trung, hương Vân khác tìm một chỗ địa phương không người, lần nữa từ linh thú trong túi đem kim điều dời đi ra, kim điều bị thương không nhẹ, còn trùng độc, lúc này cũng khôi phục bộ dáng lúc trước.

Hương Vân không dám dây dưa, vội vàng lấy tự thân linh lực tới khai thông kim điều trong cơ thể ứ huyết cùng với ám thương, lần này là hắn sợ suất quá, làm cho kim điều mạo hiểm, cuối cùng cái được không bù đắp đủ cái mất.

Bất quá, tốt vào thời khắc này kim điều không có ra vấn đề lớn lao gì, bằng không quán hắn trả Lân cái gì thân phận và địa vị, hương Vân cũng muốn cùng hắn sinh tử giao nhau!

Tuy là kim điều không có gì đáng ngại, nhưng thiếu không được hảo hảo tu dưỡng một đoạn thời gian, hơn nữa kim điều trong cơ thể quả thực trùng độc, chất độc này rất là quý dị, hương Vân cũng vô pháp coi ra, xem ra chỉ có thể chờ đợi một chén trà sau, cầm chế mở ra lúc sẽ tìm trả Lân muốn giải được.

Lần nữa đem kim điều thu nhập linh thú trong túi tự hành điều dưỡng thời điểm, một thời gian uống cạn chun trà cũng sắp đến rồi, hương Vân lẳng lẳng đợi cầm chế mở ra.

Liên tục không ngừng mà vài cảm chế, cùng với chạy đi làm cho hấn cũng có chút chịu không nổi.

Không bao lâu, cảm chế liên tục hành mở ra, hết thầy tham gia đệ tử xuất hiện ở nguyên lai trên quảng trường.

Trả danh tiếng nhàn nhạt hỏi, "Không biết Phó mỗ Thanh Đồng cổ kiếm rơi vào trong tay ai rồi? "

Hương Vân hồ thẹn mà nhìn một cái trả hồ cùng phong tuyết linh, không dám cùng các nàng đối diện, dù sao chưa hoàn thành đối với lời hứa của các nàng, hương Vân tự cảm không khuôn mặt đối mặt các nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Được tuyển con rể

Bất quá, hương Vân cũng là chó không có cách nào khác, hấn không có khả năng cảm kim điều tính mệnh để làm trao đổi, cho nên hấn chỉ có thể tuyển trạch buồng tha Thanh Đồng cổ kiếm, dù cho hấn cảm thấy trả Lân không dám động thủ thật, hấn cũng không thể mạo hiểm như vậy.

"Nhu thế này còn phải cùng trả hồ các nàng giải thích một chút, hi nhìn các nàng có thể hiểu được ta đi." hương Vân nghĩ thầm, cũng không nhìn nữa trả hồ các nàng, mà là sau đó liền nhắm hai mắt lại.

Hương Vân không biết là, các nàng hai người đã sớm biết hấn ở bên trong cảm chế phát sinh tất cả, hiện tại chỉ có đối phó Lân sở tác sở vi phi nhỏ, cũng không có đối với hương Vân ý trách cứ, chỉ có thể cảm thán thế sự khó liệu, mắt thấy hương Vân liền muốn thành công, chưa từng nghĩ lại ra một trả Lân tới quấy rối, điều này cũng tại không được hấn, chỉ có thể mong mỗi phụ thân biết hồi tâm chuyển ý.

Lại nói đến hương Vân đám người, liên can đệ tử trên mặt đều khó khăn miễn lộ ra vẻ mặt thất vọng, mà trả Lân lúc này mặc dù kiềm giữ cái này Thanh Đồng cổ kiếm, thế nhưng trên người cũng có không ít thương thế, xem ra ở phía sau tới cũng lọt vào người khác tranh đoạt.

Lúc này, trả Lân tiến lên, quỳ lạy trả danh tiếng, trong tay nâng chính là trả danh tiếng Thanh Đồng cổ kiếm.

Trả danh tiếng không nói gì, chỉ là trông coi trả Lân, trả Lân mở miệng nói, "Thúc phụ, cháu trả Lân lấy được cái này Thanh Đồng cổ kiếm! "

Trả danh tiếng thờ dài, vẫn không có trở về trả Lân lời nói, ngược lại là nhắm hai mắt lại.

Trả Lân trong lòng hơi hồi hộp một chút, đoán không ra trả danh tiếng tâm tư, không biết cái này trả khen là cần gì phải làm ra lần này động tác cùng thần tình.

"Thúc phụ, cháu lấy được ngài Thanh Đồng kiếm! Dựa theo quy tắc, ta có phải là cuối cùng nhân tuyển?" trả Lân tiểu tâm dục dục hỏi, nhưng trong lời nói lại khó nén sắc mặt vui mừng.

Trả danh tiếng mở hai mắt ra, "Lân nhi, thúc phụ đối với ngươi rất thất vọng... "

Trả Lân thân thể chấn động, vừa rồi nụ cười trên mặt trong nháy mắt động lại, chỉ còn lại có gương mặt khổ sấp, hấn là người thông minh bậc nào, ở trả danh tiếng nói ra lời này thời điểm liền đã hiểu.

Trả Lân nhưng ôm có một tia hy vọng, chưa từ bỏ ý định gắng gượng hỏi, "Cháu không biết thúc phụ ý gì, còn mong thúc phụ nói thẳng. "

"Ngươi trở về đi, nhớ kỹ thúc phụ nói, ngồi ngay ngắn, được đoan, đạt được mục đích tuy trọng yếu, thế nhưng loại phương pháp này, cũng không phải cách làm người của ngươi rồi! "

Trả Lân có chút khó có thể tiếp thu loại kết quả này, lung la lung lay đứng lên, đúng là một búng máu phun tới, sẽ hôn mê bất tỉnh.

Trả danh tiếng lần nữa thờ dài, một đạo linh lực kéo lại sẽ ngã xuống trả Lân, trực tiếp kéo đi qua, phản phò bên người một người đem mang đi, dĩ nhiên, hấn kiếm của mình nhất định là thu hồi lại.

Trả hồ từng một hộp lớn khí, đến nơi đây, nàng tự nhiên nhìn thấu phụ thân trả danh tiếng ý tứ, bất quá, bây giờ nàng cũng không biết trả danh tiếng đến cùng muốn nên xử lý như thế nào chuyện này.

Mà hướng Vân nhìn đến đây, làm sao không biết chuyện gì xảy ra, quyết định thật nhanh, cũng bước ra một bước nói, "Khởi bẩm chương môn, đệ tử có một chuyện muốn mời chương môn định đoạt! "

Trả danh tiếng tự tiểu phi tiểu nhìn hướng Vân liếc mắt, cũng không nói nhiều, không biết từ nơi này xuất ra một cái bình ném cho hướng Vân.

Hướng Vân cũng không nói nhiều, trong lòng rành mạch từng câu, tiếp nhận cái bình này, sau đó, cũng không hỏi nhiều, trực tiếp từ linh thú trong túi gọi ra rồi kim điều, đem trong bình một viên thuốc đỏ ra, làm cho kim điều dừng.

Hướng Vân chấp tay, "Đa tạ chương môn!" nói xong, định lui.

Trả danh tiếng lại mở miệng lần nữa, "Chư vị, như vậy kế tiếp Phó mỗ liền tuyên bố lần này chân chính luôn luôn cái này Thanh Đồng kiểm vượt lên trước thời gian một chun trà nhân rồi, hân sẽ trở thành ta trả danh tiếng sắp là con rể, hân dù cho, đệ thất núi, hướng Vân! "

Hướng Vân đang muốn lui về phía sau chân, lúc này gắng gượng bỗng nhiên trên không trung, kỳ thực, hân bao nhiêu cũng có thể đoán được trả danh tiếng quyết định, đang nghe trả danh tiếng đối phó Lân lời nói kia lại cho mình giải được sau, đã biết rồi.

"Đa tạ chương môn!" hướng Vân vội vàng quỳ xuống, lạy bái trả danh tiếng.

"Rất cảm tạ mỗi bên vị đệ tử lần này có thể tham gia, trải qua ta thận trọng suy tính, ta quyết định làm cho hướng Vân trở thành con rể của ta! Phàm là tham gia lần này tuyển chọn đệ tử đều có thể lĩnh một vạn điểm tông môn điểm công hiến!" trả danh tiếng hào khí nói.

Nếu sự tình đã có kết quả, chúng đệ tử tự nhiên không có lại tiếp tục đợi ở đệ nhất núi đạo lý, nhao nhao rời đi.

Mà hướng Vân còn lại là lưu tại nơi này, lẳng lặng chờ ở một bên.

Bụi bậm lắng xuống, bất kể là hướng Vân nơi đây, vẫn là trả hồ, phong tuyết linh cũng rốt cục thờ hân hân, cứ như vậy chuyện kế tiếp có thể hoàn toàn nắm giữ ở bọn họ nhịp điệu trong.

Lúc này, hướng Vân nhìn thoáng qua trả hồ, hai người trao đổi một cái thần sắc, sau đó lại làm bộ bình an vô sự bộ dạng.

Kỳ thực, trả danh tiếng cũng có lo nghĩ của mình, chọn hướng Vân từ các phương diện mà nói, đều là thượng sách.

Đầu tiên, quả thực không có những thứ khác chọn người thích hợp rồi, so với tu vi nói, hướng Vân tu vi không kém, hơn nữa ở cấm chế phương diện biểu hiện ra nghĩ đến thực lực cũng không yếu, hướng hồ lúc trước hân còn có một tay ẩn giấu tu vi phương pháp, thậm chí ngay cả hân đều chút nào nhìn không ra kẻ hở, còn có cái kia bức tượng vàng rất rõ ràng là từ thiên trong tháp mang ra ngoài, tổng hợp lại cái này mấy giờ mà nói, hướng Vân thực lực chân thật sợ rằng sẽ rất cường.

Sau đó vừa mới ở bên trong cấm chế, hân tình nguyện bỏ qua đã tới tay Thanh Đồng kiểm, cũng muốn bảo trụ kim điều tính mệnh, cũng là một trọng tình cảm người.

Cuối cùng, cũng là mấu chốt nhất một điểm, chính là —— cái này hướng Vân cũng không phải hoang vực nhân, mà chắc là hoang vực bên ngoài Thanh Châu nhân. Tuy là trả sống đậm bạc đã nói hân là hoang vực người, nhưng trả danh tiếng làm sao có thể biết không đi tra đâu? Tra một cái phát hiện cái này nhân loại đúng là Thanh Châu người, đoán chừng là lâm xông vào, như vậy trả danh tiếng cái kế hoạch kia có thể hoàn mỹ áp dụng.

Vì vậy, trả danh tiếng cuối cùng lựa chọn cái này nhập môn không bao lâu hướng Vân, mà không phải những tu sĩ khác, bây giờ hướng Vân đối với trả danh tiếng mà nói trọng yếu phi thường...

Chính xuất thân trả danh tiếng đột nhiên bị trả hồ giật mình tỉnh lại, lúc này mới phát hiện mọi người đã ly khai, trả danh tiếng rồi mới hướng hướng Vân nhiệt tình nói rằng, "Không sai a, hướng Vân đúng vậy! Lần này biểu hiện của ngươi quả thực hoàn mỹ, không có bất kỳ có thể kén chọn. "

"Chương môn khen thật rồi! Là chương môn quá tin tưởng tại hạ! "

Trả danh tiếng xòe bàn tay ra, lắc đầu, ý bảo nhảy qua những lời khách sáo này.

Sau đó hân dĩ nhiên trực tiếp mang theo hướng Vân, hướng vân bị dẫn tới đệ nhất núi một sơn động ẩn núp, trả danh tiếng lúc này mới lên tiếng, muốn nói cái gì đó, rồi lại đánh rắm thúi, muốn nói lại thôi, tựa hồ có lời gì muốn nói.

Bất quá hân lại như trước không có nói ra, ngược lại ở trong sơn động bày ra một cái cách âm cấm chế. Xem ra chuyện lần này chắc chắn sẽ không nhỏ, hướng Vân mơ hồ cảm thấy có đại sự sắp xảy ra.

Quả nhiên, trả danh tiếng không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, vừa mở miệng để hướng Vân chấn động đến rồi.

Trả danh tiếng nói là, "Hướng Vân, ta bất kể ngươi có mục đích gì, ta hy vọng ngươi có thể đem trả hồ mang rời khỏi ra hoang vực, nói cách khác, hy vọng ngươi có thể để cho nàng đến trong thế giới bên ngoài đi, không muốn đợi ở chỗ này nữa!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Hoang mang cõi ra

Hương Vân hơi nghi hoặc một chút, không biết trả danh tiếng vì sao phải đối với hắn như vậy nói, hắn cũng không giấu giếm, trực tiếp đem sự nghi ngờ của mình hỏi lên.

"Chương môn đây là ý gì?" hương Vân hỏi.

"Ta làm như vậy, tự nhiên ta có đạo lý của ta, ngươi... Nghe theo là được," trả danh tiếng lại nói tiếp, "Kỳ thực, trả hồ len len làm cho tuyệt linh nàng tới tìm ngươi hỗ trợ ta đã biết rồi. "

Hương Vân trầm mặc không nói.

Trả danh tiếng lại nói tiếp, "Thế nhưng ta vẫn như cũ muốn đem cháo nàng giao cho ngươi," nói rằng nơi này, hắn thờ dài, "Ta tự nhiên sẽ an bài xong một cái thời gian tiễn các ngươi đi ra, làm đề cho ngươi chiếu cố nữ nhi của ta, ta có thể bằng lòng ngươi một cái điều kiện! "

Hương Vân nhú nhú mày, "Ta có thể bằng lòng, thế nhưng ta nghĩ ta phải có quyền lợi biết chân tướng của chuyện! "

Trả danh tiếng trong mắt âm tình bất định, trầm mặc hồi lâu, rốt cục hạ quyết tâm, "Tốt, việc này ta có thể nói cho ngươi biết! Kỳ thực, từ lúc mấy tháng trước, chúng ta chiếm được tin tức —— vạn bảo các đang âm thầm trừ bị chiến sự! Bọn họ tích trữ đại lượng chiến đấu vật tư, hơn nữa căn cứ thám tử báo lại, mục tiêu của bọn họ là ta Hoang thiên nguyên... "

"Hoang thiên nguyên ngươi cũng thấy đấy, thế hệ trẻ đệ tử tu vi, thực lực còn thiếu rất nhiều. Những năm gần đây, Hoang thiên nguyên biểu hiện ra duy trì cùng vạn bảo các cân sức ngang tài quan hệ, kì thực muốn đánh thắng trận chiến tranh này, cũng không phải chuyện đơn giản... "

"Cho nên, chương môn làm như vậy cũng là vì bảo hộ cháo? "

"Không sai... "

", cháo nàng biết việc này sao? "

Trả danh tiếng lắc đầu, "Ta không có nói cho nàng biết, để cho nàng an tâm rồi đi hoang vực a !, đây cũng là ta duy nhất có thể vì nàng làm rồi. "

Trả danh tiếng thần sắc tối sầm lại, lẩm bầm nói, "Nếu cuối cùng ta Hoang thiên nguyên thắng, ta tự nhiên sẽ phái người đi ra ngoài tản tin tức, ngươi trước không muốn đem việc này nói cho cháo, nàng nếu đã biết, tất nhiên phải không bằng lòng rồi đi! "

"Tốt!" hương Vân trịnh trọng gật đầu, làm ra hứa hẹn.

Trả danh tiếng lúc này mới triệt hồi rồi cách âm cấm chế, mang theo hương Vân lại trở về sân rộng, vừa đi một hồi, bởi vì khoảng cách không xa, hơn nữa hai người vẫn chưa nói chuyện với nhau lâu lắm, cho nên thời gian không bao lâu.

Bất quá, trả hồ các nàng chứng kiến trả danh tiếng đem hương Vân lôi đi, bao nhiêu trong lòng còn có sợ hãi, rất sợ trả danh tiếng đối với hương Vân hạ thủ, lúc này, chứng kiến hai người đi mà quay lại, còn vừa nói vừa cười, lúc này mới yên lòng lại.

Nếu trả danh tiếng đều đã tự mình quyết định là hương Vân rồi, những trưởng lão cũng không có lời gì nói.

Lúc này, chứng kiến hương Vân trở về, vẫn ở một bên trắng tiềm đột nhiên đã đi tới, lạnh nhạt nói, "Chúc mừng hương đạo hữu! "

Hương vân hơi lấy mỉm cười, cũng không có nói thêm cái gì, cái này trắng tiềm lúc này còn chưa đi, khả năng còn có chuyện khác a !, không biết vì sao, hương Vân tự nhiên liền nghĩ đến Hoang thiên nguyên cùng vạn bảo các tức sắp đến một cuộc chiến tranh.

Hương Vân khe khẽ thờ dài, một bên phong tuyết linh đột nhiên mở miệng hỏi, "Hương Vân a, ngươi thân cái gì khí a? "

Bị gió tuyết linh vừa hỏi thức dậy, hương Vân nói, "Không có gì, chỉ là cảm thán a cái này trả Đại tiểu thư xinh đẹp như vậy, kết quả cùng ta có rồi hôn ước, thực sự là thể sự khó liệu a! "

Phong tuyết linh không có tiếp hướng Vân lời nói, yên lặng không nói, bằng nàng nhạy cảm tâm tư, nàng đã có thể nhận thấy được hướng Vân nơi này có chút không đúng lắm, nhưng nếu hướng Vân không muốn nói ra, nàng cũng không tiện theo đuổi không bỏ.

"Được rồi, cái kia kế tiếp cũng không sao chuyện, ngoại trừ ta tìm mấy vị người bên ngoài, người khác đều mời đi ra ngoài!" trà danh tiếng bá đạo nói rằng, cường hành yếu thể thanh tràng rồi!

Hướng Vân trong lòng mặc dù có chút lo sợ bất an, nhưng là quả thực không có cách nào, nếu trà danh tiếng cũng không nói gì làm cho hấn lưu lại, vậy chính hấn khẳng định bất loạn nhúng tay, hấn làm tốt chính mình bổn phận sự tình thì tốt rồi.

So với như bây giờ trà danh tiếng rõ ràng hạ lệnh trực khách, hướng Vân cũng không có tự đại đến công nhiên phản kháng tình trạng, cho nên còn có thể cứu vãn được.

Hướng Vân nhìn thoáng qua trà hồ, không biết trong lòng đang suy nghĩ gì, trà hồ liền biến thành một cái ngay mặt nhân vật phản diện

-----

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Nhiệm vụ bí mật

Đại điện khoảng cách sân rộng cũng không xa, hướng Vân đám người rất nhanh thì đến, mọi người mỗi người tìm một khối bồ đoàn ngồi xuống.

Bởi vì cùng những người khác cũng không phải rất thuộc, hướng Vân trực tiếp liền ngồi ở trắng tiềm bên người, cùng trước giống nhau.

Mà trước đây bị trà danh tiếng khiến người ta mang đi trả Lân, hiện tại cũng thanh tỉnh, tọa ở trong đại điện.

Còn dư lại cũng không thiếu là hướng Vân không nhận biết, nhưng hấn có thể cảm thụ được đám tu sĩ tu vi đều có chút thâm bất khả trắc, bất quá, những đệ tử này đều có một đặc điểm, đều là thể hệ trẻ đệ tử.

Xem ra, hiện tại đến tràng trên cơ bản có thể nói là Hoang thiên nguyên thể hệ trẻ tinh anh.

Đương nhiên, đệ nhất núi cũng không thiếu tu sĩ trình diện, trong đó đại bộ phận đều là một ít tương đối thể hệ trước tu sĩ, hấn là đại bộ phận đều là Phó gia nhân.

Đợi một đám tu sĩ sau khi ngồi vào chỗ của mình, trà danh tiếng cũng sẽ không lại thừa nước đục thả câu, nhẹ nhàng ho khan gây nên chú ý của mọi người, lúc này mới lên tiếng.

"Thật không dám đầu điểm hôm nay thừa dịp cho tiểu nữ chọn rể cơ hội, đem chư vị mời đến nơi đây, là có một đại sự muốn cùng chư vị cộng đồng thương nghị."

Hướng Vân giật mình, biết trà danh tiếng muốn nói sự tình kỳ thực chính là cùng vạn bảo các trận chiến tranh này, xem ra trận chiến này đã không thể tránh được rồi.

Cho nên nghe đến lời này, hấn mặt không đổi sắc trầm tĩnh ngồi, không nhìn ra bất kỳ khác thường gì, mà một bên trắng tiềm cũng là mặt không chút thay đổi, khiến người ta đoán không ra ý nghĩ của hấn.

Còn như những tu sĩ khác, mặc dù coi như không có gì dị dạng, nhưng trên mặt thỉnh thoảng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc cũng là bại lộ bọn họ đang ở mượn dùng thần thức truyền âm chuyện thật.

Trà danh tiếng mở miệng lần nữa, "Đại sự này liên quan đến ta Hoang thiên nguyên, quan hồ Hoang thiên nguyên mấy ngàn đệ tử sống còn, quan hồ Hoang thiên nguyên vinh quang!"

Trà danh tiếng vẻ mặt hùng hồn vẻ, giọng nói cũng đều tràn đầy sục sôi tình, khiến người ta nhin không được đi theo.

Trong đại điện bỗng hoàn toàn yên tĩnh không tiếng động, trong đám đệ tử ngay cả thần thức truyền âm cũng đều ngừng, lâm vào một mảnh trong trầm tư.

Chỉ có hướng Vân từ đầu đến cuối, vẫn luôn là một bộ nhân nhật biểu tình, một điểm biến hóa cũng không có.

Một bên trắng tiềm trong lúc vô ý thoáng nhìn hướng Vân như trước vẫn duy trì bình tĩnh thản tình, không khỏi có chút kính phục, bất kể nói thế nào, cái này hướng Vân còn tuổi nhỏ là có thể như vậy trầm trụ khí, quả nhiên có bên ngoài phi phạm chỗ, ngay cả trắng tiềm mình cũng có chút tò mò.

Trắng tiềm đứng dậy, hai tay nhún, hỏi, "Cũng xin chương môn nói rõ! "

Trả danh tiếng cũng không có trêu người mọi người ý tứ, bất quá là muốn chậm một chút. Rốt cục, hấn tựa hồ là nghĩ xong như thế nào nói với mọi người, giật giật môi, nói lần nữa,

"Như vậy mà nói a !, ta Hoang thiên nguyên có thể phải gần sát chiến sự rồi! Theo tin tức đáng tin, vạn bảo các đang ở trừ hàng đại lượng linh khí, pháp bảo chính mình cầm chế, rất có thể là sẽ đối Hoang thiên nguyên xuất thủ! "

Nói xong mấy câu nói đó, dưới trong đại điện mọi người đã triệt để ngồi không yên, sôi sùng sục, nhất thời nghị luận ầm ỉ.

Trả danh tiếng trông coi những thứ này hay là Hoang thiên nguyên "Tinh anh" biểu hiện, không khỏi có chút thất vọng, ở những tu sĩ khác hoảng loạn chi tể, trong đại điện, hiếm có vài cái giống như hướng như mây trấn định tự nhiên.

Một cái trắng tiềm, đang nghe trả danh tiếng lời nói sau, hấn liền rơi vào trầm tư ở giữa, một người khác là ngọc mưa, nàng cũng không có bất kỳ biểu thị, tựa hồ mọi thứ đều ở suy đoán của nàng ở giữa.

Cái khác còn có thể bảo trì trấn định chính là dường như trả danh tiếng, hướng Vân sớm như vậy liền người biết rồi.

Trả danh tiếng thờ dài, một đạo thuật pháp có thể dùng toàn bộ đại điện đều yên tĩnh lại, chỉ có hấn một thanh âm của người đang vang vọng. "Đều yên tĩnh, gấp cái gì, không phải là một vạn bảo các sao! Hoang thiên nguyên từ xưa đến nay, chưa từng sợ qua người nào? Như là đã trước giờ biết được kế hoạch của bọn họ cùng mục đích, chúng ta cũng sẽ không không hề chuẩn bị, hôm nay mời các vị tới, nói cho các vị chuyện này, là không hy vọng chư vị trong khoảng thời gian này quá mức thường xuyên ly khai chúng ta môn phái vị trí chỗ ở, tránh cho xảy ra bất trắc! "

"Như vậy, ta còn có một ít chuyện cần chư vị tới làm được: Đầu tiên nhớ kỹ, việc này tuyệt đối không thể đường hoàng! Bây giờ biết chuyện này, hiện nay chỉ có chúng ta trong đại điện những người này, không có người nào nữa, cho nên chư vị cần phải cẩn thận! "

"Sau đó, hy vọng chư vị có thể nhận nhận chân chân chuẩn bị lần này chiến tranh, chiến trường hung hiểm vạn phần, nhất định phải trước giờ chuẩn bị sẵn sàng! "

"Như vậy, trận chiến này chỉ có thể thắng không thể lui! "

"Như vậy, an bài cụ thể còn cần các loại bước kế tiếp, lần này chỉ là cho chư vị đề tỉnh, hy vọng đại gia có lòng phòng bị! Ngoại trừ trả Lân, trắng tiềm, ngọc mưa còn có —— hướng Vân bên ngoài, những đệ tử khác đều có thể rời đi! "

"Nhớ kỹ, tạm thời phải giữ bí mật việc này! "

Mọi người rời sân, đại điện lập tức lại trống rỗng, hướng Vân đoán chừng trả danh tiếng ước đoán có nhiệm vụ gì cần bọn họ đi hoàn thành, cho nên lưu bọn họ xuống.

Quả nhiên, trả danh tiếng mở miệng câu nói đầu tiên dù cho, "Bốn vị không nên hiểu lầm, Phó mỗ đơn độc lưu lại bốn vị, là bởi vì có hạng nhất nhiệm vụ cần bốn vị đi hoàn thành! "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Hàn cốc, Hàn thao

Trả danh tiếng cùng bốn người giao phó xong sau, lập tức lại bắt đầu triệu tập đệ nhất sơn các trưởng lão.

Hướng Vân đám người không thể làm gì khác hơn là ly khai, bốn người cùng nhau đi ra đại điện, thần sắc đều có chút bàng hoàng, dù sao người nào cũng chưa từng nghĩ đến cái này gió êm sóng lặng hoang vực, ngầm lại nhưng đã gió nổi mây phun rồi.

Lại nói tiếp, bất kể là hướng Vân vẫn là những thứ khác ba vị, bọn họ cũng không có trải qua chiến tranh, chưa từng có phương diện này thể nghiệm.

Bất quá cũng là, tu tiên tu tiên, vì chính là trường sinh, quả thực cũng không có bao nhiêu người nguyện ý đi tiến hành chiến tranh. Quả thật một cuộc chiến tranh, lấy được phe thắng nhất định sẽ đạt được rất nhiều chỗ tốt, tỷ như tu luyện cần linh thạch, đan dược chờ đã.

Đây cũng chính là vì sao mặc dù mọi người cũng là vì trường sinh, thế nhưng tranh đấu nhưng thủy chung chưa từng dừng lại nguyên nhân.

Chiếm giữ tài nguyên thiếu môn phái bởi vì không thể cung cấp rất tốt điều kiện tu luyện, cho nên đệ tử trong môn phái thực lực so ra kém môn phái cường đại, từ từ, cũng sẽ không có tư chất tốt đệ tử nguyện ý gia nhập vào những môn phái này, cái này cũng đưa đến những môn phái này tiến thêm một bước suy sụp...

Cho nên, giữa các môn phái bởi vì lẫn nhau cướp đoạt tài nguyên, cũng không ngừng có tiểu ma sát phát sinh, chỉ bất quá mỗi bên môn phái đều tận lực tránh cho lớn phát sinh xung đột, đối với một ít tiểu ma sát cũng là nhắm một mắt mờ một mắt.

Nhưng như là đã không thể tránh khỏi, nói không chừng sẽ đánh một trận, trận chiến này không thối lui! Một ngày thất bại, như vậy sợ rằng rất khó có ngày vượn mình rồi!

Trà danh tiếng mới vừa ở trong đại điện khai báo mọi người nhiệm vụ, chính là lên vào thành hoang, âm thầm tìm cơ hội, bắt trở về vạn bảo các Các chủ con trai duy nhất, Hàn cốc.

Nhắc tới vạn bảo các Các chủ thế thiếp thành đàn, nhưng cũng chỉ có một đứa con trai như vậy, đây là mọi người đều biết một việc.

Cũng chính bởi vì hắn chỉ có một đứa con trai như vậy, cho nên quý báu rất, Hàn thảo rất là coi trọng đứa con trai này, hơn nữa đặc biệt bao che khuyết điểm, hơn nữa vạn bảo các thực lực bày ở nơi đó, cho nên không người nào dám đi gây phiền toái.

Nghe nói mười năm trước có một lần, một vị kết đan kỳ tu sĩ bởi vì cảm thấy Hàn cốc chứng kiến chính mình không hành lễ mà hung hăng dạy dỗ hắn một trận, sau đó, cái này nhân loại liền chung phát rồi, tục truyền, có người chứng kiến ngày đó Hàn thảo về mặt sát khí, tự mình xuất động đuổi theo giết người kia.

Bởi vậy có thể thấy được, Hàn thảo là thật rất che chở đứa con trai này! Có thể nói Hàn cốc chính là Hàn thảo người này uy hiếp, là mệnh căn của hắn.

Hàn thảo như thế bao che khuyết điểm, nhưng mà hắn đứa con trai này lại không thể nào thành dụng cụ, ý vào Hàn thảo cùng với vạn bảo các thực lực hoành hành ngang ngược, chung quanh gây sự, nhưng là hắn tu vi của mình nhưng lại thông thường, quá miễn cưỡng xem như là giả đan cảnh giới, căn bản không tính là cao.

Có người nói đây còn là bởi vì Hàn thảo dùng lượng lớn đan dược tích tụ ra tới cảnh giới, Hàn cốc bản thân tổng trong tu luyện thời gian vô cùng ngắn ngủi, đại bộ phận thời điểm, hắn đều là không có việc gì, chung quanh du ngoạn, gây chuyện thị phi.

Lần này trả danh tiếng khai báo cho bí mật của bọn họ nhiệm vụ mục tiêu chính là cái này "Hàn cốc" .

Đây nhất định không phải là một kiện dễ dàng sự tình, dù sao nếu như Hàn thảo thực sự giống như trong tin đồn đề ý như vậy đứa con trai này, tất nhiên sẽ phái ra đại lượng cao thủ âm thầm bảo hộ hắn, hơn nữa khẳng định cũng sẽ cho hắn rất nhiều biện pháp bảo toàn tánh mạng. Cho nên, muốn bắt giữ hắn, nhất định là không nhỏ khó khăn, bất quá, nói đi nói lại, nếu không có độ khó lớn, trả danh tiếng cũng sẽ không phái ra bốn người bọn họ toàn bộ điều động rồi.

Mặc dù như vậy, hướng Vân trong lòng vẫn là không có chắc, đối với chuyện này không báo hy vọng quá lớn, bất quá, lần này đi ra ngoài coi như là mình tiến giai trúc cơ sau một lần thí luyện a !, hướng Vân trong lòng âm thầm nghĩ.

Kỳ thực hắn còn có một ... khác tầng ý tưởng, nếu như hắn vẫn đợi ở Hoang thiên nguyên, vẫn bị trả hồ truy vấn, không chừng ngày nào đó liền bại lộ chân tướng, còn không bằng ở mạng nàng trước khi rời đi, trước ân núp nàng một hồi.

Hướng Vân đã hảo liễu mình tính toán nhỏ nhất, cho nên không có cự tuyệt trả danh tiếng nhiệm vụ này.

Còn như những thứ khác ba người, hướng Vân hoặc nhiều hoặc ít cũng đoán được một ít.

Đầu tiên trắng tiềm, cái này nhân loại một thân quang minh lẫm liệt, có thể là thực sự muốn vì môn phái ra một phần lực.

Sau đó là ngọc mưa, cái này cũng liền rất rõ ràng. Nàng thủy chung theo trắng tiềm bước chân của, tự nhiên là muốn cùng trắng tiềm cùng đi, hơn phân nửa là đối với hắn gieo tình cây.

Còn như người cuối cùng —— trả Lâm, hắn bởi vì lúc trước ở trong cấm chế hành vi đã mất đi trả danh tiếng tín nhiệm, lúc này không thể không nghĩ biện pháp khác một lần nữa làm cho trả danh tiếng coi trọng chính mình, cho nên nhiệm vụ này đối với hắn mà nói, chính là ngàn năm một thuở thời cơ tốt.

Mọi người các hoài quý thai, tâm tư đều ẩn giấu rất thâm, ra đệ nhất núi, mấy người điều khiển bắt đầu độn quang mỗi người bay trở về động phủ của mình.

Trước khi chia tay, trắng tiêm truyền âm cùng ba người ước định đi ra ngoài thời gian, theo Hoang thiên nguyên nằm vùng ở vạn bảo các đệ tử truyền âm mà nói, cái này Hân cốc ngày gần đây sẽ rời đi thành hoang tương đối xa địa phương.

Hương Vân đám người liền về tới động phủ của mình ở giữa đi, nên tu luyện tu luyện, nên tĩnh tọa đả tọa...

Còn như hương Vân nha! Hân bắt đầu tìm hiểu thiên vân tâm pháp, tìm hiểu đoạn này cần ở Trúc cơ kỳ mới có thể công pháp tu luyện! Trước đó, bởi vì không có tiến giai trúc cơ, cho nên hân liền không còn cách nào tìm hiểu tâm pháp này, bây giờ ngược lại là một thật tốt cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Phiên phức

Hương Vân vòng qua hắc trắng, trực tiếp phi hướng động phủ của mình chỗ, tuy là hân không biết hắc trắng tìm tự có chuyện gì, nhưng nghĩ đến hơn phân nửa không phải là cái gì chuyện đơn giản, dù sao hắc trắng thân phận đến bây giờ hân cũng không còn biết rõ ràng.

Bất quá, nhìn nàng muốn nói lại thôi đáng về, hơn phân nửa là có việc yêu cầu mình, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, hân cũng không muốn gặp phiền phức.

Hương Vân dừng lại độn quang, thu hồi tâm tư, nguyên lai là đã đến động phủ rồi, mở ra cấm chế, hương Vân giẫm chặn tại chỗ đi vào.

Trước tạm bất luận mục đích của nàng, nghĩ biện pháp đề cao tu vi mới là trước mắt hân chuyện gấp gáp nhất.

Hương Vân không chút nào lãng phí thời gian, trực tiếp chạy về phía buồng luyện công, bắt đầu tìm hiểu thiên vân tâm pháp!

"Nói! Nói! Nói! "

"Đạo trời, quan tâm Địa chi nói; Địa chi nói, quan tâm nhóm người nói; nhân đạo vạn biến, thiên đạo vĩnh hằng... "

"Thiên đạo vĩnh hằng mà vạn vật sinh, thiên đạo bất diệt cố vạn vật sinh sôi không ngừng... "

...

Thiên vân tâm pháp quả nhiên không hổ là tiên gia công pháp, hương Vân dĩ nhiên chậm chạp không còn cách nào lĩnh ngộ trong đó huyền diệu, chỉ có thể vừa tìm thấy đường, miễn cưỡng nhập môn mà thôi.

Thiên vân tâm pháp bộ phận thứ nhất, là liên quan đến với đạo, liên quan đến với đạo cơ, cũng chính là trúc cơ phía sau đạo cơ. Đạo cơ là thiên đạo trụ cột, thiên đạo tồn tại ở mỗi vị tu sĩ đạo cơ bên trong, cho nên tu sĩ có thể mượn mảnh thiên địa này tu hành.

Hơn nữa cũng chính là bởi vì thiên đạo vĩnh hằng, cho nên từ cổ chí kim xuất hiện vô số người tài ba dị sĩ, mà mảnh thiên địa này linh lực lại không thấy chút nào giảm thiểu.

Nhưng là chính là bởi vì thiên đạo sinh sôi bất diệt, tồn tại ở mỗi người đạo cơ trung, cho nên cũng gián tiếp thao túng mỗi tu vi cá nhân cùng vận mệnh.

Điểm này, hương Vân đã từng nghe nói qua, truyền thuyết ở vào thời viễn cổ, còn có thật nhiều giao diện tồn tại, bất quá sau lại những thứ này giao diện thiên đạo bởi quá mức nhỏ yếu, hơn nữa bốn giới mặt chưa từng xuất hiện cường giả, cuối cùng mấy ngày này nói bị cái khác thiên đạo cắn nuốt, đưa tới những thứ này giao diện tu sĩ trong cơ thể tu vi cũng tiêu tán không còn!

Thiên vân tâm pháp chương 1: Bộ phận liên mạng cho hương Vân thu hoạch khổng lồ, mặc dù có rất nhiều nơi không hiểu nhiều, nhưng thế giới của hân xem đã vô cùng to và rộng rãi, đã dính đến thiên đạo cùng giao diện.

Mặc dù bây giờ còn nhìn không ra cùng những tu sĩ khác phân biệt, nhưng ở phía sau trong tu luyện, hân cùng với tu sĩ tầm thường sự chênh lệch biết càng kéo càng lớn.

Hương Vân lúc này mới phát giác, chính mình tìm hiểu một chương này đã hao tổn hai ngày lâu, hương Vân không khỏi lú lười.

Hương Vân đang muốn lần nữa bế quan, đem chính mình hiểu một bộ phận đi đầu tu luyện một phen, đột nhiên thần sắc khẽ động.

Chỉ thấy hân đưa tay trái ra, nhẹ nhàng mà vẽ một vòng tròn, một cái dường như thủy kính vậy gì đó xuất hiện ở không trung, trong đó dĩ nhiên xuất hiện một bức tranh mặt.

Lúc bắt đầu, hình ảnh nội dung còn không rõ lắm, phảng phất là trên mặt nước nổi lên tầng tầng rung động, nhưng rất nhanh thì bình tĩnh trở lại, nội dung của nó cũng hiển lộ ra.

Xem bộ dáng, là hương Vân bên ngoài động phủ tràng cảnh. Lúc này, đứng trước lấy một vị nữ tử.

Nhìn kỹ sạch cô gái đáng đáp sau, hương Vân khoe miệng giương lên, lắm bầm, "Có ý tứ." bất quá, tiếng nói vừa dứt, hân liền vung tay gạt đi thủy kính, sau đó nhắm hai mắt lại, lần nữa bắt đầu rồi đã tọa, cũng không có muốn để ý tới phía ngoài cô gái ý tứ.

Thiên văn tâm pháp vô cùng cường đại, tuy là hương Vân chỉ lĩnh ngộ một ít da lông, lại vào lúc này trong tu luyện, chậm rãi đem cái này một bộ phận tâm pháp hiểu càng thêm khắc sâu, đồng thời hân cũng có thể cảm giác được trong cơ thể mình xanh Liên đang ở rạn ngời rực rỡ, liên tục không ngừng lĩnh lực từ đan điền chảy về phía tứ chi bách hải, một cỗ khí tức cường đại từ hương Vân trên người phát ra.

Một ngày sau, đang trong tu luyện hương Vân đột nhiên nhướng mày, ở hơi chút điều tức sau, hân mở hai mắt ra, thả ra thần thức ám tự cảm ứng, phát hiện quả nhiên là có người ở xông động phủ của hân, hơn nữa, người này hân còn vô cùng được quen thuộc.

Hương Vân cảm thấy bất đắc dĩ, mở ra cảm chế, đi ra buồng luyện công.

Một đến đại sảnh liền nghe được một hồi đồ ập xuống chất vấn, "Người đem cảm chế thiết trí phức tạp như vậy làm cái gì? Khí chết ta rồi, hân!"

Hương Vân cười khò, trong lòng thầm nghĩ, "Nhờ có thiết trí phức tạp một điểm, nếu không... Ai cũng giống như nàng như vậy xông loạn, còn muốn hay không tu luyện."

"Nói đi, lần này tới lại có chuyện gì?" hương Vân hỏi.

Tự ý xông hương Vân động phủ chính là phong tuyết linh.

"Người biết ta có việc tìm người?"

"Nếu không..., người ăn no không có chuyện gì tới xông ta động phủ?"

"Đối với, ta chính là không có chuyện gì mới tới."

"..." hương Vân trong lòng một hồi oán thâm, không biết phong tuyết linh trong hồ lô muốn làm cái gì.

Đồng thời, trong lòng cũng đối với những nữ nhân này có chút không nói, hoàn toàn không biết các nàng đang suy nghĩ gì... Ban đầu là hắc trắng, hiện tại lại nữa rồi một cái phong tuyết linh.

Hai người không còn gì để nói, phong tuyết linh rút cục nhịn không được, ho nhẹ một tiếng, "Khái khái, được rồi người ngoài động phủ cô gái kia là ai a, ta xem nàng dường như một mực chỗ."

Hương Vân nhướng mày, "Còn chưa đi? Cũng được, đi ra xem một chút nàng đến tốt cùng có chuyện gì tìm ta, tuyết linh cô nương cùng nhau?"

"Có náo nhiệt xem, ta đương nhiên sẽ không bỏ qua rồi." phong tuyết linh mừng rỡ, rất có một bộ xem kịch vui dáng vẻ.

Hương Vân cũng không để ý, đi ở phía trước ra động phủ.

Quả nhiên, tên kia "Nữ tử" vẫn không có rời đi, xem ra, là đã tại nơi đây đợi bốn ngày rồi.

Hương Vân đứng ở cùng nàng khoảng cách đại khái thập bộ chi địa phương xa.

Nữ tử một thân lục y, vốn là đưa lưng về phía hương Vân, lúc này nhận thấy được hương Vân đến, liền quay người lại tới, bất quá vẫn là một bộ muốn nói lại thôi dáng vẻ.

Hương Vân thờ dài, lạnh nhạt nói, "Mặc đạo hữu có chuyện xin nói thẳng a!, nếu vẫn bộ dáng như vậy, liền mời ly khai a!!"

Thân phận của cô gái đã rõ ràng ràng rồi, chính là hắc trắng!

Hắc trắng cắn môi, tựa hồ là quyết định cái gì quyết tâm, bất quá nàng tựa hồ có hơi lo lắng đến cũng đứng ở ở một bên phong tuyết linh, nháy mắt ra hiệu cho hương Vân.

Hương Vân theo ánh mắt của nàng, chứng kiến phong tuyết linh, sau đó mở miệng nói, "Không quan hệ, không cần cố kỵ nàng, người nói đi."

Tựa hồ đang quyết định sau, hắc trắng liền an định rất nhiều, lúc này nàng thần sắc không thay đổi, môi khẽ nhúc nhích, bất động thanh sắc cùng hương

Vân bắt đầu truyền âm

Vốn là còn chút tùy ý hướng Vân, dĩ nhiên thần sắc dần dần cũng ngưng trọng, lắng nghe hắc trắng truyền âm

Cách đó không xa phong tuyết linh thấy thế, mặc dù có chút hiếu kỳ hai người nội dung nói chuyện, lại cũng không có mạnh mẽ đi nghe trộm hai người thần thức truyền âm, bất quá căn cứ hướng Vân thần sắc biến hóa, nàng cũng biết hai người chắc là đang thảo luận chuyện trọng yếu gì.

Nhưng nàng cũng không biết cái này bị hướng Vân là "Mặc đạo hữu" nữ tử, cho nên không biết hai người có cái gì ân oán gút mắt, nàng lúc này cũng đang suy tư mình nên đi nơi nào.

Không bao lâu, hắc trắng đình chỉ truyền âm, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, không hề đi quấy rối hướng Vân.

Mà hướng Vân bên này còn lại là sắc mặt lúc trắng lúc xanh, tựa hồ đang làm cái gì lựa chọn, trong chốc lát rất khó làm ra phán đoán.

Một lúc lâu, hắc trắng mở mắt, "Không biết hướng đạo hữu suy tính như thế nào? "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Một vụ giao dịch

Hắc trắng trong ánh mắt có ánh sáng đang lóe lên, thoạt nhìn rất là lưu ý hướng Vân tuyển trạch.

Hướng Vân còn lại là cảm thấy hắc nói vô ích sự tình liên lụy quá lớn, hẳn trong chốc lát làm không được tuyển trạch, cho nên cũng không cho nàng hồi phục, hẳn không tự chủ đi tới đi lui, ở cẩn thận cân nhắc hắc trắng nói chuyện này lợi và hại.

Hắc trắng mặc dù không quá gấp, nhưng vẫn là thúc dục thúc dục hướng Vân, "Không biết hướng đạo hữu nhưng có suy nghĩ kỹ càng? "

Hướng Vân dừng lại không có ý nghĩa đi qua đi lại, ngược lại đối với hắc nói vô ích nói, "Mặc đạo hữu, việc này liên lụy quá nhiều, ta không còn cách nào lập tức quyết định... "

"Tốt! Chúng ta đây lợi dụng hai ngày trong khi, hai ngày sau, ta sẽ đến đúng giờ nơi đây, tình hậu đạo hữu tin tức! "

Nói xong, hắc trắng liền phiêu tán rồi đi, cũng sẽ không nơi đây dừng lại lâu.

Mà hướng Vân bên này vẫn là không có gì manh mối, không biết nên chờ nên đồng ý hắc trắng điều kiện, hắc vút đi cho hẳn đúng là một cái đại phiền toái.

Căn cứ hắc trắng thuyết pháp, lần này hai phái chiến tranh vạn bảo các là tất thắng, Hoang thiên nguyên chắc là không còn cách nào chống cự, mà hắc trắng chính cô ta nhưng thật ra là vạn bảo các nằm vùng.

Cho nên hắc trắng trên người tu vi ở Hoang thiên nguyên nhập môn trước, bị vạn bảo các một vị Nguyên anh kỳ trường lão tạm thời phong ấn lại rồi tu vi, hơn nữa vì phòng ngừa nàng phản bội, trên người của nàng bị hạ cực mạnh cấm chế.

Hắc trắng ước đoán chỉ sợ một ngày hai phái đại chiến, khác tạm không nói đến, chính cô ta nhất định là sống không được, nàng cũng biết một ngày khai chiến, nếu như nàng không được tác dụng rất lớn, tất nhiên sẽ bị diệt khẩu.

Hiện nay kế sách, nàng chỉ có tìm cầu người khác trợ giúp, mà nàng tìm được cái này nhân loại chính là hướng Vân!

Đương nhiên, nàng cũng biết hướng Vân không có khả năng không có đền bù trợ giúp nàng, cho nên hẳn cũng đưa ra điều kiện của mình, muốn cùng hướng Vân trao đổi.

Dù sao nàng làm vạn bảo các người, đa đa thiếu thiếu đối với vạn bảo các bên này có sự hiểu biết nhất định, cho nên, nàng liền muốn coi đây là điều kiện tới cùng hướng Vân trao đổi.

Bất quá, hướng Vân bên này cũng có lo nghĩ của mình, đầu tiên lại không luận hắc trắng trong lời nói có mấy phần tin được độ, hơn nữa coi như lùi một

bước mà nói, hướng Vân cũng không dám đơn giản bằng lòng hắc trắng.

Tuy là nhìn trước mắt tôi, hắc trắng chỉ là muốn lợi dụng hướng Vân, làm cho hướng Vân làm hết sức có thể mang nàng ly khai hoang vực.

Bất quá, vì sao hắc trắng sẽ nghĩ tới tìm đến hướng Vân đâu? Hướng Vân trong lòng ít nhiều cũng có chút suy đoán, không phải là lưỡng nguyên nhân: Một là bởi vì hắc trắng ở chỗ này quả thực không có nhận thức người nào; thứ hai, hướng Vân muốn kết hôn Hoang thiên nguyên chương môn nữ nhi tin tức mấy có lẽ đã truyền khắp toàn bộ Hoang thiên nguyên rồi.

Vì vậy, hắc trắng cũng chỉ có thể tới tìm cầu hướng Vân trợ giúp, mà nàng cũng phải tin tưởng hướng Vân có năng lực giải quyết cái vấn đề này.

Thế nhưng, đối với hướng Vân mà nói, hắc cũng không phải là nhất định phải tuyền trạch bang hắc trắng, tuy là hắc quả thực có thể mang hắc trắng cùng nhau mang ra khỏi hoang vực. Thế nhưng hắc không có nghĩa vụ đi giúp nàng. Hướng chỉ hiện nay hắc vẫn không thể xác định hắc trắng nói là thật hay không, cho nên không có lập tức đồng ý, hắc cho không hắc lưỡng ngày, hai ngày đã đầy đủ hắc tới tra rõ một ít chuyện.

Hướng Vân trong lòng mơ hồ đã quyết định, nếu như hắc trắng nói là thật, như vậy tiếp thu lần này trao đổi với hắc mà nói cũng không thua thiệt, hắc hiện tại cần phải làm là tra một chút hắc trắng thân phận.

Tuy nói hắc trắng không cần phải ... Lừa hắc, hơn nữa còn là cầm tánh mạng của mình làm tiền đặt cược, nhưng hướng Vân hay là muốn càng thêm ổn thỏa một ít.

Có chủ ý, hướng Vân cũng liền định hạ tâm lai, lúc này mới nhớ tới bên cạnh còn có một người ở.

Chúng kiến hướng Vân rút cục chú ý tới mình, phong tuyết linh làm bộ có vẻ tức giận, hừ một tiếng.

Hướng Vân không khỏi cảm thấy có chút xấu hổ, sờ lỗ mũi một cái, nói rằng, "Nhưng lại đem ngươi quên..."

"Các ngươi mới vừa nói gì? Ta xem ngươi tựa hồ rất đáng về nhưc đầu..."

"Nàng ở nói với ta..." hướng Vân đột nhiên dừng lại, đổi lời nói chuyện, "Ai, nói ngươi cũng không biết, việc nhỏ việc nhỏ..."

"Tốt, ngươi đã không chịu nói, ta cũng liền không hỏi nhiều."

Hướng Vân bảo ôm quyền, xem như là cảm tạ phong tuyết linh giới đoán ý người, đồng thời tay trái làm ra mời động tác, hai người lại đi vào hướng Vân động phủ ở giữa.

Hướng Vân tạm thời ép buộc chính mình quên mất hắc trắng sự tình, lại bắt đầu hỏi gió tuyết linh lần này tới đến tột cùng là vì cái gì.

Bất quá, phong tuyết linh như trước nói năng thận trọng, như trước không chịu nói ra mục đích của nàng, đối với lần này hướng Vân tuy là cảm thấy bất đắc dĩ, nhưng cũng không thể làm gì nàng.

Phong tuyết linh tu vi ở trên hắc, hắc đánh không lại nàng, hơn nữa nhìn ở trả hồ mặt mũi của, hắc cũng không thể đối với nàng động thủ, đuổi lại đuổi không đi, để cho nàng nói nàng lại không nói.

Hướng Vân thực sự đau cả đầu, quả nhiên nữ nhân đều là phiền phức, mới vừa tiến đi một cái hắc trắng, sự tình còn chưa có giải quyết, hiện tại lại nữa rồi cái phong tuyết linh...

Một lúc lâu, hướng Vân khước miệng giường lên, cười nói, "Sắc trời tiệm vãn, tuyết linh cô nương đây là dự định vẫn ở lại hướng người khác động phủ hay sao?"

"Làm sao vậy? Ngươi có ý kiến gì không?" phong tuyết linh vẻ mặt chuyện đương nhiên đáng đáp, hỏi ngược lại hướng Vân một câu.

Hướng Vân sững sốt, trong chớp lát dĩ nhiên nghẹn lời, không biết nên làm sao đón gió tuyết linh lời nói.

Hắc tiểu tâm dục dục hỏi một câu, "Tuyết linh cô nương, cái này là động phủ của ta..."

"Ân? Ta biết a! Làm sao vậy?"

Chương 69: Bị lừa dối

"Chuyện gì? Người trước nói nghe một chút. "

"Ta muốn để cho người giúp ta tra một người kẻ tiếp thân phận. "

"Là... Vừa rồi vị kia họ Mặc cô nương? "

"Không sai! Người có thể tra được sao? "

"Có thể là có thể, bất quá..." phong tuyết linh ngữ âm vừa chuyển, "Bất quá ta tại sao phải giúp người nì? "

Hướng Vân sững sốt, hẳn có nghĩ qua phong tuyết linh biết cự tuyệt hẳn, lại không nghĩ rằng phong tuyết linh biết là trả lời như vậy, giúp mình còn đòi lý do sao? Vậy lần trước hẳn bang trả hồ tính thế nào...

", người nghĩ muốn cái gì?" hướng Vân vừa cười vừa nói.

Phong tuyết linh mỉm cười, "Cái này há, ta còn chưa nghĩ ra, chờ ta nghĩ xong, lại tới tìm người đòi đi. "

"... "

"Yên tâm, không phải là hai ngày sao? Ta nhất định ở người và nàng thời gian ước định trước, giúp người đưa đến, bất quá..." "

"Tuy nhiên làm sao?" hướng Vân hỏi.

"Bất quá... Chuyện người đáp ứng ta cũng đừng hỏi hận. "

"Một lời đã định! Bất quá, ta tương đối nghèo, người cũng công phu từ ngoại." hướng Vân nói rằng.

Phong tuyết linh cười nhạt, mỉm cười, lộ ra răng nanh, "Vậy người liền lấy thân báo đáp a !... "

Hướng Vân sững sốt, phong tuyết linh cũng là sững sờ, hai người đều ngẩn ra, phong tuyết linh cũng ý thức được chính mình không nghĩ qua là nói sai.

Lúc này nhưng lại trước so với hướng Vân phản ứng kịp, phong tuyết linh đâm lao phải theo lao, đơn giản đã đi tới, đưa tay phải ra đưa lên một chút hướng Vân cằm, sau đó khiêu khích cười cười.

Cái này, hướng Vân triệt để hóa đá, nội tâm đang suy nghĩ hẳn đây coi như là bị lừa dối sao? Đây coi như là lần đầu tiên cùng nữ nhân có như thế thân mật cử động, bất quá tựa hồ cảm giác... Cũng không tệ lắm.

Chứng kiến hướng Vân khờ ngốc bộ dạng, phong tuyết linh cũng không nhịn được nữa, bật cười, cười đến cười run rẩy hết cả người, trong nháy mắt hướng Vân phảng phất có thể chứng kiến hoa dung thất sắc cảnh tượng.

Phong tuyết linh đã thu hồi tay của mình, trong miệng còn không ngừng nói, "Ai nha, không được, không được, cười chết ta rồi, người như thế không chịu nổi lừa a! "

Hướng Vân mặt không đổi sắc, đã từ mới vừa xuất thần trung tỉnh táo lại, thế nhưng trên mặt hẳn như trước một mảnh đỏ bừng, đồng thời hẳn cũng có thể cảm giác được tim mình quả thực đập nhanh, Vì vậy hẳn bất động thanh sắc điều chỉnh tốt hô hấp, điều chỉnh xong.

Phát hiện phong tuyết linh vẫn ở chỗ cũ cười không ngừng, hướng Vân mình cũng cảm giác có chút muốn cười rồi, "Tuyết linh, có tốt như vậy cười sao? "

Phong tuyết linh chính sắc, thật vất vả ngưng tiếng cười lại, trả lời, "Dường như cũng không có buồn cười như vậy, bất quá chỉ là muốn cười a!" nói xong, phảng phất có chút nhịn không được, vẫn là muốn cười, bất quá cuối cùng cũng không có cười đi ra.

Hướng Vân một hồi bất đắc dĩ, bất quá nghĩ đến mới vừa rồi bị phong tuyết linh lừa dối, tựa hồ cảm thấy loại cảm giác này... Dường như cũng không tệ? Vậy vậy đây, chính mình ở muốn lộn xộn cái gì đồ đạc, việc cấp bách, hãy để cho nàng mau sớm giúp chính mình đi hỏi thăm một chút hắc trắng sự tình.

"Khái khái," hướng Vân vì vi ho khan, kéo phong tuyết linh chú ý của lực, ", tuyết linh, người có thể giúp ta đi tìm hiểu sao? "

"Gấp cái gì, ta lập tức đi... Được rồi, người..." "

"Ta? Làm sao vậy? "

"Không có việc gì không có việc gì, ta đi trước, các loại tin tức tới tay, ta sẽ trước tiên đưa cho người." phong tuyết linh tự cảm bầu không khí có chút

xấu hổ, vội vàng thoát đi hướng Vân động phủ, bay trốn đi rồi.

Hướng Vân sờ lỗ mũi một cái, cảm khái nói, "Tâm tư của nữ nhân thật khó đoán... Vừa rồi đuổi đều đuổi không đi, hiện tại ngược lại là mình ly khai..."

Đương nhiên, nằng tậm thời ly khai đối với hướng Vân mà nói cũng là một chuyện tốt, hướng Vân có thể yên tâm tu luyện rồi.

Đầu tiên là dễ thiên thuật!

Trước đó, hắn đã từng vì đang tiến hành Hoàng thiên nguyên nhập môn thí luyện lúc không bị tra ra tu vi, muốn làm cho dễ thiên thuật tu luyện tiến hơn một bước, chỉ bất quá ngại vì hắn chỉ có Luyện khí kỳ, cho nên thủy chung không còn cách nào tu luyện thành công.

Nếu như bây giờ tới tu luyện, tất nhiên có thể làm ít công to, hơn nữa chính hắn đánh giá trước sở dĩ thủy chung không còn cách nào thành công còn có một cái nguyên nhân trọng yếu chính là, không có trời Vân tâm pháp linh lực chống đỡ!

Phải biết rằng, bất đồng công pháp, tu luyện ra được linh lực là bất đồng, đây cũng là vì sao bằng vào linh lực có thể nhận người bất đồng nguyên nhân.

Mà có chút pháp thuật cũng là như vậy, phải phối hợp cùng nó đồng bộ công pháp mới có thể tu luyện thành công, dễ thiên thuật cao như vậy cấp pháp thuật, càng phải như vậy, nhất định phải phối hợp thiên vân tâm pháp tới sử dụng.

Hướng Vân trong lòng cũng minh bạch điểm này, cũng không dây dưa, phong tuyết linh bên kia hắn cũng không cần quan tâm, Vì vậy hắn an tâm mà bắt đầu tu luyện cái này dễ thiên thuật.

Mà lúc này, hắn cũng có thể lý giải một câu kia khẩu quyết, "Muốn biến thiên, trước thay đổi kỳ đạo!" nói không phải là muốn cái biến trong cơ thể đạo cơ, do đó sử dụng cả người phát sinh biến hóa sao?

Có tảng này giác ngộ, hướng Vân tu luyện tự nhiên là hết sức nhanh chóng, chỉ có ngắn ngủi thời gian một ngày, hắn dễ thiên thuật đã có tiến bộ không ít rồi, ngoại trừ còn không quá quen luyện, không thể linh hoạt tự nhiên vận dụng, cùng với vẫn tồn tại một ít tỷ vết nào bên ngoài, cũng không những vấn đề khác rồi.

Vì vậy, hướng Vân liền không phải lại tốn thời gian ở dễ thiên thuật phía trên, ngược lại thì bây giờ tấn cấp trúc cơ sau, trên người linh khí có vẻ hơi không đáng chú ý rồi, nguyên bản cực phẩm linh khí hiện tại cũng có thể thấu hoạt dùng, nhưng đã đến trúc cơ trung hậu kỳ ước đoán cũng sẽ không có tác dụng quá lớn, phải nghĩ biện pháp trở nên sau quyết định.

Mặt khác, tu luyện cần đan dược cũng là một vấn đề, mặc dù nói hắn bên này như trước còn có xanh Hạc lưu lại không ít đan dược, thế nhưng dù sao xanh hạc đan dược cũng có không đủ thời điểm, nhất là Trúc cơ kỳ, cần linh lực biết càng nhiều, một ngày dùng nhiều lắm cùng một loại đan dược, lại sẽ sản sinh kháng tính, cho nên đan dược vấn đề cũng cần giải quyết.

Còn bao gồm trên người của hắn phù triện kỳ thực cũng là không đủ, phía trước phù triện phong ấn đều là cấp thấp pháp thuật, nhất định phải mua thêm một ít chuẩn bị sẵn sàng, hoặc là cũng có thể thử chính mình đi chế tác một ít phù triện đi ra.

Ngược lại hắn bây giờ đang ở cấm chế lên tạo nghệ đã rất cao, nếu như có thể tiếp tục nghiên cứu một chút đi, cấm chế đại thành cũng không phải không có khả năng.

Tuy là tiến giai đến Trúc cơ kỳ, thế nhưng hướng Vân cảm giác được chính mình ngược lại có càng nhiều chuyện hơn muốn lo lắng rồi, rất là đau đầu.

Bất quá, đem cơm cho muốn từng miếng từng miếng một mà ăn, đường cũng muốn từng bước một đi về phía trước, có thể còn trẻ như vậy liền trúc cơ, đã rất có thể khiến cho hắn cảm thấy tự hào. Nhưng chỉ cần vừa nghĩ tới xanh Hạc cùng hắn nói, Ma giới biết xâm lấn nhân giới, hơn nữa là ở năm trăm năm bên trong, hắn liền cảm thấy tiền đồ như trước xa vời.

Cái này giống như là một cây đao lơ lửng trên đầu, chẳng biết lúc nào biết hạ xuống, hơn nữa căn cứ hắn ở bắc định quốc lúc trong lúc vô tình nghe được tin tức xem, Ma giới lại tựa như có lẽ đã có hành động rồi.

Thông thường, hướng Vân đều sẽ ép buộc chính mình không phải suy nghĩ những chuyện này. Bởi vì vừa nghĩ tới hắn ở bắc định nước tao ngộ, hắn cũng rất vì Thanh Châu ngoại giới lo lắng, tuy nói hắn ở Thanh Châu đưa mắt không quen, vừa vận ngạt còn có một cái Dịch Lam, hy vọng hắn không nên xảy ra chuyện a !!

"Đã qua lâu như vậy, cũng không biết Thanh Châu thế nào, không được! Phải mau sớm giải quyết chuyện bên này!"

Chương 71: Phục yêu âm

Chứng kiến hướng Vân phản ứng, hắc trắng lộ vẻ sâu thâm cười, bởi vì mạnh mẽ phản kháng cấm chế mà đưa tới trên mặt có vẻ hơi tái nhợt, đang ở gặp cấm chế phản phệ! Gân xanh nổi lên, ở nhìn thấy da địa phương, lộ ra màu đỏ sậm văn lạc.

"Cái này..." hướng Vân vẫn như cũ gương mặt bất khả tư nghị, "Sao lại thể cho ngươi dưới ác độc như vậy cấm chế..."

Hắc trắng đầu đầy mồ hôi, lúc này đang toàn lực áp chế cấm chế, không trả lời hướng Vân lời nói, hướng Vân thấy thế, tay trái cách không hướng về phía hắc trắng, đem linh lực của mình truyền cho hắc trắng, tới dọa chế trong cơ thể nàng cấm chế.

Rốt cục, hắc trắng thờ dài một hơi, miễn cưỡng gượng chống cự nói rằng, "Đa tạ đạo hữu!"

Nghi trong chớp lát, hắc phe trắng chỉ có tiếp tục nói, "Năm năm trước, ta ở thành hoang một lần hành động thành danh, lúc đó tâm cao khí ngạo, cự tuyệt vạn bảo các mời, nhưng không ngờ nghĩ bọn họ dĩ nhiên biết thừa dịp ta chưa chuẩn bị lúc đem ta bắt đi, mà khi đó, bọn họ cũng đã ở trù bị cùng Hoang thiên nguyên quyết chiến!"

Hắc trắng nhìn thoáng qua hướng Vân, sai ai ra trình diện bên ngoài không chút biểu tình, lại tiếp tục nói, "Ta tự nhiên là không chịu cảm tánh mạng của mình làm trò đùa rồi, dù sao bọn họ muốn là để cho ta tới nằm vùng. Vì vậy trong vòng năm năm ta tao thụ vô số dẫn vật, ta không biết vì sao bọn họ đối với ta như thế chấp nhất..."

"Vì vậy, bọn họ không biết từ đâu tìm đến cái này cổ trùng, đặt ở trên người ta, để cho ta sống không bằng chết, hơn nữa cái này cổ trùng sinh mệnh lực vô cùng ngoan cường, ta căn bản là không có cách chống lại, rốt cục ta khuất phục, liền đi tới nơi này... Sự tình phía sau, đạo hữu đều biết."

Hướng Vân đã không hề kinh ngạc, mà là lần nữa khôi phục lại mặt không thay đổi sắc mặt, trong lòng tâm tư trăm vòng, không nghĩ tới vạn bảo các cư nhiên ở trên người nàng hạ cái này Cổ, xem ra, bọn họ ngoại trừ việc này ở ngoài, tất nhiên còn đối với nàng có mưu đồ! Hướng Vân trong lòng mơ hồ có đi một tí suy đoán, nhưng mặt ngoài lại chưa lộ ra chút nào kể hồ.

Hắc trắng tiếp tục nói, "Còn như đạo hữu nói điều kiện thứ hai, liền càng không là vấn đề rồi. Theo của ta giải khai, cái này vạn bảo các Các chủ Hàn thao quan tâm nhất chính là là con trai độc nhất của hắn —— Hàn cốc, chỉ cần các ngươi bắt được hắn, thì tương đương với bắt được mạng của hắn môn! Cứ như vậy, có thể dùng cái này tới áp chế Hàn thao rồi!"

Hướng Vân lạnh rên một tiếng, "Tiếp tục!"

Chứng kiến hướng Vân thần sắc không tốt lắm, hắc trắng cũng sẽ không nhiều lời nhiều lời, cắn răng nói rằng, "Ta biết Hàn cốc hạ lạc!"

Nghe được câu này, hướng Vân liền không thể coi thường, trong mắt hắn có sự nổi bật hiện lên, "Ngươi mới vừa nói ngươi biết Hàn cốc hạ lạc?"

"Cái này..." hắc trắng có chút ấp a ấp úng.

"Ngươi dám gạt ta?" hướng Vân có chút hơi giận.

"Không phải không phải không phải, đạo hữu đừng hiểu lầm, ta quả thật có biện pháp tìm được Hàn cốc ở đâu, thậm chí có thể giúp các ngươi dẫn hắn rút lui, bất quá..."

Hướng Vân không nhìn được nhất người nói chuyện ấp a ấp úng rồi, lúc này không khỏi có chút nóng nảy, nhưng vẫn là trấn định cùng đợi hắc trắng đoạn dưới.

"Tốt, cũng được! Đạo hữu chỉ phải đáp ứng giúp ta, ta liền nói cho đạo hữu cái này Hàn cốc hạ lạc, như thế nào?"

Hướng Vân lần này nhưng lại không do dự, "Đi, bất quá, ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi đâu?"

"Đạo hữu nếu không tin ta, ta cũng không có cách nào, ta không có gì có thể nói, đạo hữu mặc dù đem ta giao cho Phó gia a!, dù sao đều là chết."

"Đã như vậy, sự hợp tác của chúng ta liền tạm thời đạt thành! Đạo hữu, mời đến!"

Hắc trắng theo hướng Vân cùng nhau vào động phủ, mà phong tuyết linh lúc này cũng ngồi động phủ trong đại sảnh, không biết ăn đến từ đâu trái cây, chứng kiến hai người đến, không ngừng đầu một cái.

Hắc trắng cảm giác có chút xấu hổ, nhìn hướng Vân liếc mắt, hướng Vân mình cũng chỉ có đột nhiên phát hiện mình dĩ nhiên quên phong tuyết linh còn ở nơi này, xem ra là không gạt được nàng!

Hắc trắng có chút chần chờ, nghi ngờ nhìn hướng Vân, "Hướng đạo hữu, nếu không... Chúng ta chuyển sang nơi khác nói chuyện?"

Hương Vân lúng túng sờ lỗ mũi một cái, đang muốn nói xong, phong tuyết linh bất thành linh mở miệng, "Ta ngược lại là rất tốt kỳ, các ngươi có chuyện gì nhất định phải tách ra ta đâu! "

"Bên ngoài... Kỳ thực cũng không có chuyện gì, chúng ta ở nơi này nói đi!" hương Vân kiên trì nói rằng.

"Cái này... Được rồi, nếu nói như ngươi vậy rồi, chúng ta liền ở nơi này nói đi! "

"Tốt, lời nói nhảm cũng không muốn nói nhiều, ngươi nói cho ta biết trước, ngươi biết Hàn cốc tung tích? "

"Ta có chín mươi phần trăm chắc chắn, hẳn biết ra bây giờ chỗ đó!" hắc trắng tự tin nói.

"Tốt! Ngươi nói đi! "

Hắc trắng nhưng không có nói thẳng, mà là chuyển mà nói tới rồi phục yêu âm, "Ngươi còn nhớ rõ, ta trước có đề cập với ngươi đến phục yêu âm sao? Vạn bảo các đã biết chỗ ở của nó rồi! Bọn họ suy đoán cái này phục yêu âm đang ở hoang vực đông phương trong núi lớn! "

"Ý của ngươi là, cái này Hàn cốc cũng sẽ đi cái này đông phương núi lớn? "

"Không sai, Hàn cốc nhất định trở về! "

"Nhưng là, nghe đồn đều nói cái này Hàn cốc tâm cao khí ngạo, hết lần này tới lần khác thực lực tu vi không đủ, cho nên rất sợ chết, hơn nữa Hàn thao đối với hắn đề ý như vậy cẩn thận, làm sao sẽ đề cho hắn đi đông phương núi lớn? "

Hắc trắng lắc đầu, "Không phải, ngươi cũng biết là nghe đồn, cái này Hàn cốc tu vi tuyệt đối không kém gì ngươi ta! Hơn nữa lần này trọng yếu như vậy sự tình, Hàn thao tất nhiên không phải biết giao cho người khác! Cho nên, ta liệu định hắn sẽ đi! "

Hương Vân không có nói tiếp, đang suy nghĩ hắc trắng trong lời nói có mấy phần tin được độ.

Hắc trắng còn nói thêm, "Hơn nữa, nếu các ngươi có thể cướp được phục yêu âm cái này một thần khí, như vậy lần này đại chiến tất nhiên sẽ hoàn toàn ngã về phía các ngươi bên này! "

Hương Vân nhú nhú mày, luôn cảm giác hắc trắng có chút không đúng lắm, nhưng là vừa nói không nên lời. Một bên phong tuyết linh nghe xong đoạn đối thoại này, cũng sắp chỉnh sự kiện đoán thất thất bát bát, cơ bản rõ ràng.

Hương Vân hỏi, "Tốt, đã như vậy, ta làm sao tin tưởng lời của ngươi nói đâu? "

"Đạo hữu không cần phải lo lắng, nói vậy qua không được bao lâu, việc này tất nhiên sẽ truyền ra, đến lúc đó, hương đạo hữu thì biết rõ tiểu nữ tử trong lời nói chân giả rồi. "

"Ah? Xem ra phục yêu âm xuất hiện ắt sẽ gây nên một hồi tình phong huyết vũ, có ý tứ." hương Vân khoe miệng khê nhếch, bất quá có một chút hẳn còn không rõ lắm, như thế chuyện trọng đại lẽ nào Hoang thiên nguyên thực sự liền một điểm tiếng gió thổi cũng không biết?

Phong tuyết linh đột nhiên chen miệng nói, "Việc này ta ngược lại thật ra hơi có nghe thấy, tựa hồ là có một vị tinh thông với bói toán thuật đại năng thôi tính ra, hơn nữa mạnh mẽ suy tính, nói phá thiên cơ mà bị phản phệ, trước khi chết chỉ để lại một câu nói, 'Phục yêu âm, đông phương tìm!' bất quá cái này đông phương núi lớn hết sức hung hiểm, hơn nữa nhiều năm bị độc chương bao phủ, căn bản là không có cách tiến nhập!" nói đến nơi đây, phong tuyết linh nhãn trung có linh quang xuất hiện, như muốn đem người hút vào đến linh quang đi vào!

Hương Vân có trong nháy mắt mê muội, nhưng rất nhanh tỉnh táo lại, ngược lại thì hắc trắng tựa hồ có hơi giãy dụa, bất quá vẫn chưa tỉnh lại.

Hương Vân minh bạch phong tuyết linh dụng ý, không cắt đứt nòng, cảm thấy làm như vậy cũng vẫn có cần phải.

"Được rồi, nói đi, vừa rồi lời ngươi nói có hay không là thật?" phong tuyết linh mở miệng hỏi, chính là mới vừa rồi thừa dịp hắc trắng nhìn chăm chăm nàng lúc, thì triển mê hồn thuật!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Mục tiêu, phục yêu ám!

"Không sai..." hắc trắng thanh âm có vẻ hơi hữu khí vô lực, mềm nhũn, "Vạn bảo các đã mưu hoa việc này rất lâu rồi, theo ta được biết, bọn họ lại tựa như từ đã tìm được ứng đối độc chưởng phương pháp..."

Phong tuyết linh không vội vã, hỏi lần nữa, "Tốt, ta đây hỏi lại ngươi, bọn họ chuẩn bị từ lúc nào động thủ?"

"Không biết thời gian cụ thể, ta chỉ biết là đại khái là ở một tháng sau, khi đó đông phương núi lớn độc chưởng đem gặp phải một cái ngăn ngại suy nhược kỳ..."

Đạt được tin tức mình muốn, phong tuyết linh hoạt triệt hồi rồi mê hồn thuật, hắc trắng có chút mê man mà mờ vừa rồi nhắm lại hai mắt, trên mặt cũng thêm mấy phần thanh minh vẻ.

Lúc này, nàng cũng biết vừa mới xảy ra cái gì, cho nên cũng không có biểu hiện ra bối rối, mà là nói rằng, "Đến lúc đó, ta hy vọng có thể mang ta đi chung đi! Ta có thể giúp các ngươi mê hoặc cái này Hàn cốc, dù sao trong mắt hắc ta vẫn là người của bọn họ!"

Hương Vân nhàn nhạt nhìn hắc một cái, nói rằng, "Đến lúc đó lại nói!"

"Tốt! Tiểu nữ tử kia liền đi đâu đi trở về, không quấy rầy đạo hữu!"

Hương Vân không trả lời, tất cả đều là thăm chấp nhận, mở ra động phủ cấm chế, hắc trắng cũng đi ra ngoài, nhắc lên độn quang ly khai hương Vân động phủ.

Đến khi hắc Bạch Ly mở, hương Vân lần nữa kích phát động phủ cấm chế, ngược lại nhìn về phía phong tuyết linh, muốn nghe một cái ý kiến của nàng, dù sao phong tuyết linh có thể sẽ đối với Hoang thiên nguyên tình huống càng hiểu hơn một ít.

Phong tuyết linh nhưng chỉ là lạnh nhạt nói, "Việc này ta cần cùng trả Thúc thương lượng một chút."

Hương Vân đột nhiên nghĩ đến một việc, hỏi: "Được rồi, ta tựa hồ vẫn không có hỏi ngươi, ngươi cùng Phó gia là quan hệ như thế nào đâu?"

"Ta nha, cha ta cùng trả Thúc là thế giao," phong tuyết linh nhàn thần có chút ảm đạm, tựa hồ nghĩ tới chuyện cũ gì, ngừng một hồi lâu, chỉ có tiếp tục nói, "Mười năm trước, phụ thân bởi vì trùng kích nguyên thần kỳ thất bại, sau đó..."

Nghĩ đến thương tâm chuyện cũ, phong tuyết linh minh lộ vẻ rất khó chịu.

Hương Vân vội vàng nói, "Thật ngại quá, ta không phải có ý định gây nên ngươi thương tâm hồi ức..."

"Không quan hệ, đều đi qua..." phong tuyết linh từ trong bi thống khôi phục lại, "Ta đây đi trước cùng trả Thúc bên kia nói một chút, làm cho hắc phái người đi tra một chút."

"Đi!" hương Vân cũng không có cái gì biện pháp tốt hơn, phải dựa vào Phó gia lực lượng mới được.

Lần nữa đưa mắt nhìn phong tuyết linh rời đi, hương Vân cũng có chút lo lắng, nếu như hắc trắng nói là thật, lần này đi đông phương núi lớn đoán chừng là không thể tránh được rồi, nói không chừng muốn đi một chuyến rồi.

Hiện nay vẫn là lẳng lặng đợi tin tức xấu đi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Đông phương núi lớn

Một nhóm bốn người, đứng lúc là hương Vân, trắng tiềm, ngọc mưa cùng với trả Lân, lúc này bọn họ mới từ trả danh tiếng nơi đó trở về, trả danh tiếng vội vàng vàng triệu tập bốn người đi qua, là bởi vì chiếm được có quan hệ phục yêu ám cùng đông phương núi lớn tin tức xác thật, cho nên bốn người liền được an bài nhanh chóng đi trước đông phương núi lớn, tranh đoạt phục yêu ám, nếu phát hiện Hàn cốc tung tích, lập tức bắt được!

Vì vậy, mới có vừa rồi một màn kia, mà bây giờ hướng Vân còn lại là đang đợi một người. Vừa rồi ở trên đường hắn đã đưa cho người kia truyền âm qua, nói vậy sẽ tới rất nhanh.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, hắn liền thấy hắc trắng đến, "Hướng đạo hữu cuối cùng cũng xuất quan, bây giờ có thể đi trước đông phương núi lớn rồi, vạn bảo các người lại tựa như từ đã đến! Đang đợi đông phương núi lớn mở ra đâu! "

"Hướng huynh, người này là ai?" tương đối trầm ổn trắng tiềm hỏi.

"Người này... Việc này nói rất dài dòng, chúng ta trên đường từ từ nói! "

"Hanh, thực sự là phiền phức!" trả Lân không nhịn được nói rằng, lập tức tự mình tiếp tục hướng phía trước bay đi, đoàn người chỉ phải đuổi kịp.

...

Trải qua một phen giải thích, trắng tiềm ba người chỉ có một cuộc minh bạch hắc trắng thân phận cùng từng trải, trắng tiềm thoát nhìn chỉ là có chút nhũ, cảm thấy hướng Vân làm như vậy có chút không ổn lắm.

Mà tính tình tương đối thẳng, tính khí lại có chút sôi động trả Lân còn lại là trực tiếp mở miệng, "Họ Hướng, việc này ngươi không có nói cho trả Thúc a!, cái này sợ rằng có chút không quá thỏa đáng a!?"

Hướng Vân nhũ nhũ mày, cảm giác cái này trả Lân từ lần trước thua cho mình sau đó trở nên là lạ, ở trong ấn tượng của hắn, trả Lân là một ôn văn nhã nhĩ nho sĩ hình tượng, làm sao bây giờ biến thành bộ dáng như vậy rồi.

"Trả đạo hữu không cần phải lo lắng, người này còn có chút tác dụng, trước giữ đi. "

"Hanh! "

Tuy là trắng tiềm có chút không quá tán thành hướng Vân ý tưởng, hơn nữa một bên ngọc mư tựa hồ cũng đang lo lắng cái gì, chau mày, ngược lại thì hướng Vân một bộ không phải quá quan tâm bộ dạng.

Bất kể nói thế nào, tuy là năm người các hoài quý thai, cuối cùng là lấy rất nhanh tốc độ ở hướng phương Bắc bay đi, đông phương núi lớn chính là ở Hoàng thiên nguyên môn phái phương Bắc!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

hương 74: Cường giả tập hợp

Lão giả vẻ mặt đáng tiếc, không có tiếp tục nhìn tiếp nữa, lặng yên không một tiếng động tại chỗ biến mất.

Hướng Vân bên này một cái tay phách cũng sinh ra hiệu quả, âm thầm ấn núp người bị ép đi ra, hướng bên cạnh chạy trốn, mà thân hình của nàng cũng hiển lộ ra, dĩ nhiên là một cô gái!

Hướng Vân không có tiếp tục ép sát, mà là không nhanh không chậm mở miệng, "Tại sao là ngươi?" trong khẩu khí rất có bất đắc dĩ cảm giác.

Đây hết thảy lại nói tiếp trường, kì thực cũng bất quá trong nháy mắt, từ hướng Vân tiêu thất rồi đến bức ra bóng người, bất quá thời gian mấy hơi thở mà thôi, mà lúc này trắng tiềm mấy người cũng rốt cục đi tới nơi này, phát hiện bị hướng Vân bức ra nữ tử.

"Ta... Ta cũng là tới chấp hành nhiệm vụ!" nữ tử nhũ miệng, bất mãn nói, "Không được sao? "

Hướng Vân trở nên đau đầu, hắn cũng không tin nàng là bị phái tới được, đoán chừng là gạt trả chương môn bọn họ len lén chạy tới, "Hành hành hành..."

Trả Lân lại cắt đứt hướng Vân lời nói, "Tiểu tuyết, ngươi cũng quá hồ nháo, chúng ta không phải tới chơi! Nếu để cho trả Thúc đã biết, có ngươi hào hảo mà chịu đựng! "

Hương Vân khoát khoát tay, ngăn lại trả Lâm, tiếp lấy trả Lâm lời nói, "Trà đạo hữu nói rất đúng, người quả thực không nên tới... "

Lời còn chưa dứt, chứng kiến phong tuyết linh hơi hơi có chút tức giận khuôn mặt, hương Vân thoại phong nhất chuyển, "Bất quá, người đến cũng đến rồi, nói vậy cũng không chịu đi, đã như vậy, nhiều người cũng liền nhiều một phần lực, chúng ta liền cùng nhau hoàn thành nhiệm vụ lần này. "

Nghe đến lời này, phong tuyết linh vui mừng nói, "Thật vậy chăng? "

"Tự nhiên là thật, thế nhưng người phải nhớ kỹ, bất cứ lúc nào, bảo vệ mình là khẩn yếu nhất! "

"Người! Người! Người..." trả Lâm "Người" rồi nửa ngày cũng không còn "Người" ra một nguyên cố, về mặt tức giận quay đầu đi chỗ khác.

Phong tuyết linh buồn cười, lại cảm thấy bật cười không tốt lắm ý tứ, không thể làm gì khác hơn là cố nén, chứng kiến trả Lâm kinh ngạc, vẫn còn có chút vui vẻ.

Mấy người làm sơ chỉnh lý, lần nữa hướng về hộ thành đi vào trong đi, mới vừa mới đi nửa ngày, mấy người cũng bất quá là ở cách hộ thành cửa thành cách đó không xa mà thôi, còn chưa đi sâu vào.

Lúc này sáu người chỉ có cùng nhau đi vào bên trong đi, hộ thành mặc dù không có người, nhưng là từ những thứ này để lại kiến trúc đến xem, có thể biết trước kia hộ thành là có bao nhiêu phồn hoa.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Gió nổi mây phun

"Bất quá, ta khuyên đạo hữu cũng không cần có ý đồ với nó tương đối khá, cái này uông thanh tuyên là không thể bị dò đi, thiếu gia nhà ta phí hết đại kính đều không thể bài trừ cấm chế này..." "

Hương Vân nâng tay trái lên, ngăn lại Tôn mạch Lâm lời nói, "Không có việc gì, ta nhất định, tiếp tục đi thôi. "

Lời tuy như vậy, thế nhưng hương Vân trong lòng vẫn là đối với cái này thanh tuyên hứng thú rất cao, bất quá không có nói ra mà thôi, có thể nghĩ đến một ngày hần thực sự phá trừ cái này uông thanh tuyên cấm chế, như vậy cái này thanh tuyên hần cũng không nhất định giữ được, hần không tin Tôn gia người sẽ nhịn ở không phải ra tay với hần.

Vì vậy, hương Vân liền cùng mọi người cùng nhau tiếp tục đi về phía trước, xuyên qua đình viện, chính là phòng khách, Tôn mạch dài rừng lấy mọi người đi qua trước mặt gian phòng, đi thẳng tới lót đáy sương phòng, nơi này gian phòng thoát nhìn nếu so với trước mặt lớn, xem ra cái này Tôn gia cậu ấm cũng rất hiểu được hương chịu a.

Đang ở hương Vân miễn man suy nghĩ chi tiết, Tôn mạch Lâm mở miệng nói, "Mấy vị đạo hữu, đây chính là ta gia thiếu gia trụ sở, xin chờ một chút. "

Gian phòng tựa hồ bao quanh cường đại cấm chế, tản mát ra linh lực cực lớn ba động, bất quá đây đối với Tôn mạch Lâm dường như không có ảnh hưởng gì, Tôn mạch Lâm đi thẳng vào. Chỉ chốc lát sau, hần lại đi ra, hướng về phía mọi người nói, "Các vị đạo hữu, cho các người đợi lâu, mời đến. "

"Không cần khách khí," trắng tiềm nói rằng, "Chúng ta vào đi thôi." một câu tiếp theo là nói với mọi người, Vì vậy mấy người liền bước chân vào căn phòng này.

Tôn mạch Lâm cùng trước hần mang theo này hạ thủ còn lại là đứng ở ngoài cửa, ở hương Vân đám người trở ra, khép cửa phòng lại.

Bên trong phòng cũng không có người nào khác, chỉ có một người lúc này ngồi một cái bàn bên cạnh, chứng kiến hương Vân đám người tiến đến, cũng không quay đầu lại tự nhiên thường thức trà, "Các đạo hữu, mời liền làm a !. "

Cái bàn rất lớn, ngược lại cũng đủ cả đám người ngồi xuống, hương Vân mấy người cũng không cần khách khí, trắng tiềm ôm quyền nói một câu, "Cung kính không bằng tuần mệnh, đa tạ Tôn thiếu gia rồi. "

Tôn gia cậu ấm uống xong trong tay trà, vuốt vuốt chén trà, hỏi, "Các vị đạo hữu là hôm nay mới đến hộ thành đúng không, mong rằng đối với cái này hộ thành bây giờ tình thế vẫn không tính là hiểu quá rõ, xuất môn trước khi đi, gia phụ đặc biệt dặn dò, nếu như gặp Hoang thiên nguyên đệ tử, cần phải

muốn cùng bọn họ chiếu ứng lẫn nhau. "

"Kỳ thực, bản phái trả môn chủ đã từng đã thông báo chúng ta, kiếm thành người nhà họ Tôn là minh hữu của chúng ta, lần này còn phải đa tạ đạo hữu thu lưu. "

"Người là trắng tiềm? "

"Chính là Bạch mỗ! "

"Nộ ta trí nhớ tồi, không biết mấy vị này là ai đâu? "

"Tại hạ trả Lân! "

"Tôn đạo hữu, tại hạ Hoang thiên nguyên ngọc mura! "

"Tại hạ hướng Vân! "

"Hắc trắng," hắc trắng nhàn nhạt hồi đáp.

"Nói vậy cái này vị cuối cùng chính là trả dấn..." lời còn chưa dứt, chứng kiến trắng tiềm lắc đầu, Tôn gia cậu ám khá cảm thấy ngoài ý muốn.

"Tôn đạo hữu, tiểu nữ tử là phong tuyết linh, không phải trả hồ! "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Biến cố chợt phát sinh

"Người chiếu cố tốt chính mình là được," phong tuyết linh tự nhiên cười nói, hướng Vân dựa vào đình lầu trên lan can, chợt thất thần, phong tuyết linh cũng đã đi tới cùng hướng Vân kẻ vai đứng ở lan can chỗ, lẳng lặng trông coi phương xa đông phương núi lớn.

Từ nơi này, nhìn đông phương núi lớn, nhưng lại rất rõ ràng. Nói đến, đây cũng là phong tuyết linh lần đầu tiên nhìn thấy chỗ ngồi này quần sơn.

Lường người đứng sóng vai, người nào cũng không có mở miệng nói chuyện nữa, thẳng đến nắng chiều hồng quang chiếu xạ qua tới, hai người cái bóng phản chiếu trên mặt đất, ở trong lúc lơ đãng, lén lút hợp thành một cái.

Hướng Vân phục hồi tinh thần lại, "Tuyết linh, người đi về trước đi, ta lại chung quanh đi một vòng. "

"Cũng tốt, chính người nhiều tiểu tâm! "

"Yên tâm đi." hướng Vân trong ánh mắt vẫn không che giấu được lo lắng, phong tuyết linh xoay người đi trở lại gian phòng của mình.

Hướng Vân đang muốn lên đường, phía sau lại lại truyền tới hắc trắng thanh âm, "Hướng đạo hữu, không biết có từng có phát hiện gì không? "

Hướng Vân nhíu, "Không có, Mặc đạo hữu đây là muốn nói cho ta biết cái gì không? "

Hắc trắng môi khẽ nhúc nhích, cuối cùng cũng không nói ra cái gì, hồi lâu nói một câu, "Nói chung, đạo hữu cẩn thận một chút." sau đó lại thờ dài một hơi, thật sâu nhìn hướng Vân liếc mắt, cũng cáo từ ly khai.

Hướng Vân luôn cảm giác hắc trắng có chút kỳ quái, tựa hồ có chuyện gì lừa gạt cùng với chính mình, luôn là một bộ muốn nói lại thôi dáng vẻ.

Cảm giác trong não tư duy hỗn loạn tung bùng, hướng Vân không suy nghĩ thêm nữa những thứ này việc vật, đơn giản từ từ sẽ đến, đi một bước là một bước.

Thời gian đã là buổi tối, bởi vì là ngày rằm nguyên nhân, ánh trăng cũng đặc biệt viên mãn, hơn nữa không có gì Vân cho nên cũng có vẻ ánh trăng rất là nắng.

Hương Vân không khỏi đi ra đình lầu, đi đến khách sạn lớn đình viện, dưới ánh trăng, một vũng thanh tuyến hết sức trong suốt, giàu có linh tính, mắt trần có thể thấy ánh sáng nhạt ở thanh tuyến trên dựng dục.

Hương Vân cảm thụ được đại não một mảnh thanh minh, cảm giác được cái này uông thanh tuyến chỗ thần kỳ, không khỏi lại trở nên nghi chân.

Thanh tuyến như trước cùng bên cạnh đại thụ gần bó tương sinh, hai người ai cũng không thể rời bỏ người nào, đại thụ cần thanh tuyến linh lực chống đỡ, thanh tuyến cần đại thụ bộ rễ cố định.

Mẫu chốt là bảo hộ thanh tuyến cấm chế, hương Vân tự hỏi mình trong thời gian ngắn rất khó cơi ra, Vì vậy hẳn rồi hương cấm chế này sinh ra hứng thú nồng hậu.

Ở từ quan sát kỹ rồi cấm chế sau, hương Vân trong đầu bắt chước lấy cấm chế này vận hành, đồng tiến đi ném thử tính nhằm vào, muốn suy nghĩ ra phá giải cấm chế này đích phương pháp xử lý, nhưng mà chung quy là không có thu hoạch gì.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Tôn gia âm mưu

Hương Vân thấy thế, nói rằng, "Đi! "

Trắng tiềm liền lần nữa lên đường, cùng hương Vân cùng nhau biến mất ở trong tầm mắt, Tôn mạch Lâm thật cũng không cảm đi thần thức truy tung, chỉ thấy hẳn không biết bí mật truyền âm cho ai, mỗi kẻ nhúc nhích, lộ ra một tia âm trầm tiểu ý.

Hộ thành quy tắc của nơi này cực kỳ hỗn loạn, hạn chế phi hành, hương Vân cùng trắng trốn khỏi hộ thành sau, chỉ có hương về đông phương núi lớn phương hướng phi độn.

Độn quang trung, hương Vân mơ hồ có một chút bất an, rồi lại không thể nói rõ nơi nào, hẳn tí mỉ hồi tưởng vừa rồi Tôn mạch Lâm ngôn ngữ, cũng không còn phát hiện cái gì chỗ không ổn.

Đơn giản, hương Vân cũng không để ý nữa, đều đã tới hai ngày rồi, cũng sẽ không xảy ra chuyện gì mới đúng.

Đông phương núi lớn thoát nhìn khoảng cách hộ thành không xa, nhưng trên thực tế vẫn có khoảng cách nhất định , ở độn quang trung, từ xa nhìn lại, nhìn không thấy đông phương núi lớn cụ thể hình dạng, bởi vì ở tại bên ngoài có một tầng màu trắng sương mù - đặc thủy chung bao quanh, khiến người ta căn bản là không có cách chứng kiến kỳ chân chính đáng đáp.

Hương Vân đột nhiên tâm đầu nhất khiêu, ngừng lại, trắng tiềm cũng đúng lúc dừng lại độn quang, nghi ngờ nhìn về phía hương Vân.

"Hương huynh, làm sao vậy? "

Hương Vân không nói gì, trên đầu chảy ra mồ hôi lớn như hạt đậu, đã nhiều ngày ở hộ thành nhất mạc mạc bắt đầu ở trong lòng hẳn thả về.

Đầu tiên là Tôn gia thiếu gia thái độ, cũng đã rất kỳ quái rồi, hơn nữa ở trong đình viện cảm thụ được tựa hồ có cao thủ đang âm thầm nhìn mình chăm chăm..

Đột nhiên hẳn nghĩ tới một việc, thốt ra, "Không tốt!" lập tức hẳn cơ hồ là trong nháy mắt gọi về linh dục, sử xuất thẳng tới trời cao bộ pháp, hương phía hộ thành phương hướng cực nhanh bay đi, thậm chí cũng không kịp cùng trắng tiềm giải thích.

Trắng tiềm sững sốt, lập tức cũng phản ứng kịp, biết chắc là hương Vân phát hiện gì rồi, nhanh lên cũng thi triển thủ đoạn, đuổi theo hương Vân đi.

Hương Vân cực nhanh mà phi độn, lòng nóng như lửa đốt, bọn họ đã ly khai hộ thành nhanh một giờ, sợ rằng..

Hương Vân không dám tiếp tục tiếp tục nghĩ, hy vọng là chính mình đã đoán sai, hẳn vừa mới cẩn thận hồi tưởng lúc, rốt cục nhớ lại một cái sơ sót tí mỉ: Tôn mạch Lâm đang bị hẳn răn dạy lúc, lộ ra một tia lo lắng cùng với khi nhìn đến bọn họ lúc rồi đi, trong mắt tựa hồ cũng có một tia vui vẻ...

Mau hơn chút nữa, phải nhanh lên một chút! Cái này Tôn gia tuyệt đối có chuyện! Vẫn là sơ suất quá, rõ ràng đã phát hiện một ít đầu mối, lưỡng ngày qua lại buông lỏng cảnh giác, cứ nhiên cùng trắng tiêm hai người cùng nhau ly khai!

Nghĩ tới đây, hướng Vân chỉ phải cầu khẩn mọi người không nên xảy ra chuyện, khoảng khắc cũng không chịu thả chậm tốc độ, không tiếc linh lực tiêu hao cũng muốn duy trì độ nhanh.

Rốt cục, hộ thành đồ nát tường thành xuất hiện ở hướng Vân trước mắt, hướng Vân lúc này mới thu hồi độ nhanh, tỉnh táo lại, vừa rồi tâm tình quá mức kích động, cây bản không có suy nghĩ qua coi như hấn đến, chỉ sợ cũng không còn cách nào chống lại Tôn gia người.

Cũng may trắng tiêm tốc độ cũng không chậm, cơ hồ là hướng Vân chân trước vừa dưới, liền đi theo qua, cũng rơi vào hướng Vân bên cạnh, hướng Vân truyền âm nói cho trắng tiêm đây hết thấy.

Theo hướng Vân tự thuật, trắng tiêm thần sắc cũng dần dần ngưng trọng, hiểu hướng Vân ý tứ.

Trắng tiêm vỗ vỗ hướng Vân vai, cùng hướng Vân trao đổi một ánh mắt, hướng Vân ngầm hiểu, mi tâm tuy là không che giấu được lo lắng, nhưng đã không hề dường như trước vậy hốt hoảng.

Hướng Vân cùng trắng tiêm cứ như vậy nghênh ngang vào hộ thành, không có bất kỳ nguy trang, tuyến trách đơn giản nhất cũng là thô bạo nhất phương thức, trở lại hộ thành.

Bọn họ làm sao không biết lúc này có thể khách sạn, thậm chí hộ thành bên trong đều đã bày thiên la địa võng các loại lấy đến của bọn họ, nhưng là bọn họ lại có thể thế nào đâu?

Phong tuyết linh, ngọc mưa các nàng còn ở bên trong, hai người bọn họ lại có thể nào một mình bỏ chạy đâu?

Cho nên, trận chiến này có thể thua, lại không thể trốn!

Cùng lúc đó, bên trong khách sạn, Tôn gia cậu ấm, Tôn mạch Lâm cùng với một già một trẻ bốn người đang ngồi ở trong đại sảnh, vị kia thoát nhìn già nhất một vị mập mạp ngồi tôn vị trên, mà vị thiếu niên kia an vị ở bên cạnh hắn, ngược lại là Tôn gia cậu ấm cùng Tôn mạch Lâm ngồi bên cạnh chỗ ngồi, mơ hồ lấy lão già vì tôn đáng về.

Tôn mạch Lâm mở miệng nói, "Khởi bẩm tiền bối, người của chúng ta báo lại, trắng tiêm đã đã trở về, đang ở hướng bên này đuôi! "

"Lão phu đã biết, các người xuống phía dưới chuẩn bị đi, nhất định phải một lần hành động bắt cảm hai người bọn họ! "

"Là!" Tôn mạch Lâm ôm quyền xin cáo lui, thôi lui ra khỏi phòng khách, trong đại sảnh liền chỉ còn lại có lão già, thiếu niên cùng với Tôn gia vị thiếu gia này.

"Tôn cảnh... "

"Là, văn bối ở, xin hỏi tiền bối có gì phân phó? "

"Không có gì, lần này các người Tôn gia biểu hiện rất tốt!" lão già tùy ý khen một câu.

"Đây là Tôn gia phải làm!" thì ra vị này vẫn không có để lộ tên thân bí Tôn thiếu gia gọi là Tôn cảnh, còn như thân phận của ông lão, cũng không biết được.

Sai ai ra trình diện lão già không lên tiếng nữa, Tôn cảnh lại tiểu tâm dục dục hỏi, "Không biết tiền bối dự định xử trí như thế nào trước bắt được tam nữ một nam đâu?" trong miệng hắn tam nữ một nam hiển nhiên là chỉ phong tuyết linh, ngọc mưa cùng với trả Lân rồi.

Lão già nhăn nhó lại một cái, "Đây là người nên hỏi sao? "

Tôn cảnh chỉ cảm thấy một bàn tay vô hình đang bóp lấy cổ của mình, làm cho hắn không thở nổi.

Tôn cảnh bị nhắc tới giữa không trung, sau đó hắn cảm giác được cái cổ buông lỏng, lại bị quăng mạnh xuống đất, "Nhiều... Đa tạ tiền bối khai ân, là... Là văn bối tiêm vết." Tôn cảnh tuy là khó chịu, nhưng vẫn là cố nén nói một câu nói như vậy, cũng đưa đến cổ họng của hắn đau hơn rồi, không ngừng ho khan.

"Hanh! Lần sau không được viện dẫn lễ này nữa!" lão già lại cũng không nhìn hắn cái nào, không nhận được khoát tay áo, Tôn cảnh như trút được gánh nặng lui xuống.

Từ đầu đến cuối, phía trước chưa từng làm sao mở miệng nói.

...

Cùng lúc đó, hướng Vân cùng trắng tiêm cũng rốt cuộc đã tới bên trong thành, cũng may Tôn gia hoặc có lẽ là Tôn gia người sau lưng tựa hồ là không có ở bên trong thành đặt mai phục.

Cho nên hai người liền một đường chạy đi, rất nhẹ nhàng liền đến gần rồi khách sạn, hướng Vân nhủ nhủ mảy, cảm giác có cái gì không đúng, tuyến trách triển khai chính mình thần thức cường đại, muốn trước thăm dò một chút khách điểm hư thực.

Thấy thế, trắng tiềm cũng không quá rầy, mà là đang một bên bảo vệ hần.

Trải qua lần trước hướng Vân ở tất cả mọi người không có phát hiện phong tuyết linh sự tình sau, là hần biết hướng Vân thần thức lực mạnh bao nhiêu, cho nên lúc này tuy là bên trong tâm có chút nóng nảy, lại cũng không nói gì nhiều, mà là đang mong đợi hướng Vân bên này có thể có thu hoạch.

Bất quá, chứng kiến hướng Vân trên mặt từng bước lộ ra vẻ mặt thất vọng, trắng tiềm bao nhiêu trong lòng cũng đều biết, dù sao Tôn gia không phải có thể sẽ không bày cảm chế.

Hướng Vân mở hai mắt ra, thở dài, "Không cách nào, xông vào a !! "

Trắng tiềm vẻ mặt nghiêm túc, không nói gì, gạt đầu, dù sao bên trong cũng có hần thích nhất người a, hần làm sao có thể đi!

Hướng Vân không nói thêm nữa, "Đi thôi!" đúng vậy, chính như trắng tiềm không thể buông tha các nàng chính mình rời khỏi, hần làm sao không phải là đâu? Bất kể nói thế nào, lúc này đã không có đường lui, về công về tư, hần cũng không thể bỏ mọi người với không để ý.

Nguyên bản vạn dặm không mây thiên, đột nhiên Âm xuống dưới, đen thui lù, một trận mưa lớn sẽ tới!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Mặc kệ ngàn vạn người Ta vẫn hướng tới

Đen thui lù bầu trời, giống như là muốn đè xuống, phối hợp hộ thành đồ nát phế tích, làm cho hướng Vân cùng trắng tiềm trong lòng đều mông mông thượng một tầng bóng ma.

Hướng Vân đột nhiên nghĩ tới trước đây ở trong một quyển sách thấy qua một câu nói, "Mặc kệ ngàn vạn người Ta vẫn hướng tới! "

Hướng Vân không tự chủ nói ra, "Mặc kệ ngàn vạn người Ta vẫn hướng tới!" thanh âm cực lớn như thiên lôi ầm vang!

Mà hần một câu rống giận cũng giống như làm cho cái này nguyên bản là vạn sức chờ phát động trời cũng thu lại không được thế đầu, một hồi mưa to cứ như vậy rơi xuống.

Trắng tiềm cũng nhận được cảm hoá, cũng giận dữ hét, "Tâm chi sở hướng, mặc kệ ngàn vạn người Ta vẫn hướng tới! "

Hai người tiếp tục chạy đi, vừa rồi bởi vì đen thui lù bầu trời mà sinh ra lo lắng cũng quét một cái sạch.

Tâm chi sở hướng, mặc kệ ngàn vạn người Ta vẫn hướng tới!

Câu nói đầu tiên được rồi, đây cũng là quyết tâm của bọn họ, vô luận phía trước long đàm hổ huyệt, núi đao biển lửa, tóm lại là muốn xông vào một lần, dù cho vì vậy nói tiêu tan bỏ mình, lại ngại gì!

Có chút đạo nghĩa, vẫn phải kiên trì !

Khách sạn cũng không xa, hai người rất nhanh thì đến, trông coi khách sạn đại môn, hướng Vân tỉnh táo lại, kéo lại muốn xuất thủ trắng tiềm, ý bảo hần không nên khinh cử vọng động.

Ngược lại là trấn định bình thường đi vào khách sạn, khách sạn thoạt nhìn thế nhưng một mảnh an tường, cũng không có chỗ nào không đúng, thế nhưng hướng Vân cũng đã có thể cảm thụ được bên trong giấu giếm sát khí rồi.

Đang ở hướng Vân cùng trắng tiềm bước vào trong nháy mắt, đột nhiên một đạo thổ hoàng sắc quang phong kín môn lối vào.

Sát ý hiện lên!

Hương Vân không có chút nào ngoài ý muốn, ở ai này của ngược lại nở nụ cười, "Ra đi!" hần phong khinh vân đậm nói, phảng phất đang thảo luận cái gì chuyện bình thường.

Mà một giây kế tiếp, hàn băng kiếm đã bị hần ở trong tay, hần ma sa một cái thân kiếm, khoe miệng kéo ra một cái độ cung, "Bằng hữu, thật lâu không có uống máu đâu! "

Trắng tiềm bên này, còn lại là đột nhiên xuất hiện một cái chỉ xura cũ sáo ngọc, bị bên ngoài nắm trong tay, xem ra đây cũng là hần sử dụng linh khí.

Bất quá, hương Vân nhưng lại không có tinh lực làm nhiều quan tâm, chỉ là đại khái cảm thụ được nó tán mát ra sóng linh lực, chắc là một bả phẩm chất cực cao linh khí, chắc cũng là cực phẩm linh khí rồi.

Hương Vân vừa dứt lời, quả nhiên có năm người từ chỗ tối không kịp chờ đợi nhảy ra ngoài, thành phiến trạng vây quanh tứ thế đem trắng tiềm cùng hương Vân vây lại.

Hương Vân thần thức ở chỗ này bị hạn chế, không còn cách nào khuếch trương triển khai, cho nên vẫn không có phát hiện sự tồn tại của những người này.

Năm người tu vi đều có Trúc cơ kỳ, từ trúc cơ trung kỳ đến hậu kỳ đều có, hương Vân giễu cợt nói, "Cũng chỉ có một chút như vậy thực lực sao? Còn không gọi Tôn mạch Lâm cái kia cầu vật còn có các người cái gì đó chó má cậu âm lẫn ra đây cho ta! "

Năm người biến sắc, không còn cách nào dễ dàng tha thứ hương Vân tiếp tục mắng nữa, liền muốn ra tay, hương Vân lại tốc độ so với nhanh hơn, nhắm ngay ở bên tay phải của hần, cũng là bên cạnh nhất một cái thoát nhìn tu vi khí thể tương đối nhược tiểu chính là tu sĩ xuất thủ.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Lão nhân thần bí

Mới vừa rồi hương Vân bán ra bản thân kẻ hồ lức, không nghĩ qua là bị hai người pháp thuật oanh đến, bị thương nhẹ, bất quá lúc này cũng không chiếu cố được nhiều như vậy, dù sao chỉ là chút thương nhỏ.

Hương Vân khẽ cắn môi, lấy linh lực ngăn lại vẫn còn ở chảy huyết.

Không dám khinh thường, nhìn về phía bên kia dừng lại ba người.

Bởi vì hương Vân đã giết quan hệ của hai người, bọn hần bây giờ cũng không giống trước khinh thị như vậy hai người rồi, ở nơi này trúc cơ hậu kỳ người đã chết sau đó, còn dư lại ba người liên tụ với nhau, cũng không có tuyến trạch tiếp tục xuất thủ.

Ngược lại là hương Vân cùng trắng tiềm đúng lý không tha người rồi, thừa dịp hần bệnh, đòi mạng hần!

Hương Vân bắt đầu bấm tay niệm thần chú, vạn kiếm thuật!

Chính là hương Vân hiện nay nắm giữ uy lực to lớn nhất một môn pháp thuật —— vạn kiếm thuật!

Trắng tiềm cũng không cam chịu tỏ ra yếu kém, sáo ngọc hoành thối, nhưng chưa có thanh âm truyền ra, phảng phất đang nổi lên một cái đại sát chiêu!

Mà Tôn gia ba người đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, mà là cũng mỗi người thi triển bắt đầu pháp thuật, sẽ cùng hương Vân hai người đối oanh.

Quả nhiên, hai phe pháp thuật vừa tiếp xúc, sản sinh linh lực cực lớn ba động, cuối cùng lưỡng bại câu thương, người nào cũng không thể thế nhưng người nào.

Trắng tiềm môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ là ở hướng hương Vân truyền lại cái gì, hương Vân gật đầu.

Không hề bấm tay niệm thần chú, mà là đứng dậy, ngăn khuất trắng tiềm trước người, sau lưng linh lực mở, một đôi trắng tinh cánh xuất hiện ở hương Vân phía sau, hương Vân tâm niệm vừa động, cánh sau lưng lên lông vũ lại nhao nhao bay xuống, ở trước mặt hần gây dựng lại thành một mặt cái khiên.

Ở nơi này sau đó, hướng Vân lại lấy ra rất nhiều phù triện, lấy linh lực kích hoạt, hầu như tất cả đều là lồng bảo hộ, các loại thuộc tính đều có.

Cuối cùng, hần tế xuất Giáp Long khiên, tại hần toàn lực truyền linh lực vào dưới, Giáp Long khiên nhanh chóng ngăn cản ở trước mặt của hần.

Hướng Vân cả người chuyển phòng thủ phong thái, bảo vệ ở sau thân thể hần trắng tiềm, mà trắng tiềm cũng không còn nhàn rỗi, nhắm mắt lại, hần sáo ngọc đưa ngang trước người, cũng không dùng tay cầm, mà là đang bấm tay niệm thần chú, hai tay phức tạp hoa nào đó huyền diệu kỳ diệu.

Tôn gia ba người thấy thế cũng đều biết mục đích của hai người, chắc là trắng tiềm có cái gì đặc biệt công pháp, Vì vậy cũng không giấu diếm, ra tay toàn lực sẽ lấy hai người tính mệnh, bất quá lần này nhưng lại cẩn thận rất nhiều, hộ thể linh khí không ít, không để cho hướng Vân bất cứ cơ hội nào.

Hướng Vân cũng không có phản kích ý tứ, ý vào bày ra tầng tầng phòng ngự, ngăn cản mọi người công kích, trắng tiềm cũng đang từ từ chuẩn bị pháp thuật này.

Không bao lâu, trắng tiềm đột nhiên hét lớn một tiếng, "Có thể! "

Hướng Vân tâm linh thần hội rút lui hết hết thấy phòng ngự, nhanh chóng tránh ra, chỉ thấy trắng tiềm bên này đột nhiên huyền hóa ra một mảnh rừng trúc, mà hần nguyên lai sáo ngọc tuy không người thổi ngấm, lại phát sinh tức sát tiếng địch!

Toàn bộ trong rừng trúc, tiếng địch không ngừng, hướng Vân đột nhiên không - cảm giác tự sự tồn tại của ta, ý thức cũng một chút từ trong não mất đi.

Đột nhiên, một con vô lực tay khoắc lên trên vai của hần, một đạo linh lực nhiệt lưu theo cái tay này tỉnh lại hướng Vân.

Hướng Vân tỉnh táo lại, lại chứng kiến trắng tiềm lúc này sắc mặt trắng bệch, đang muốn đi vào giết chết mới vừa ba người, lại phát hiện ba người đã biến thành ba bộ từ thi.

Thuấn sát ba người, trong đó hai gã trúc cơ hậu kỳ, một gã trúc cơ trung kỳ!

Quả nhiên lợi hại, hướng Vân thầm nghĩ, bất quá liếc tiềm bộ dạng, pháp thuật này tiêu hao cũng không nhỏ.

Hướng Vân nâng dậy trắng tiềm, từ trong túi đựng đồ lấy ra một viên thuốc, nhét vào trong miệng của hần, một đạo linh lực đánh tới, có thể dùng sức thuốc nhanh chóng tan ra.

Trắng tiềm từ hôn mê tỉnh lại, tự hành bắt đầu đã tọa khôi phục, hướng Vân liền ở một bên vì đó hộ pháp, giảng đạo lý hần đã không tin Tôn gia chỉ biết phái cái này5 cá nhân tới vây giết bọn hần hai, hơn nữa bọn hần bây giờ đã giết Tôn gia năm vị trúc cơ hậu kỳ cùng trung kỳ tu sĩ, Tôn gia vị thiếu gia kia không có khả năng vẫn ngồi yên!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Núi lớn mở ra

Trắng tiềm lúc này cũng phát hiện hướng Vân trạng thái, cũng làm ra rồi cùng hướng Vân một dạng ý tưởng, đốt chính mình bản nguyên, muốn làm liều chết đánh một trận!

Tôn cảnh trong lòng cả kinh, quát, "Các người muốn chết! "

"Không phải ta không muốn sống, mà là chúng ta sợ dục có quá mức với sinh!" hướng Vân cũng cả giận nói.

Thấy thế, Tôn cảnh cũng biết không thể khinh thường, đem mục tiêu đặt ở vừa rồi biểu hiện mất sáng hướng Vân trên người, muốn cùng hướng Vân tiến hành quyết đấu. Mà Tôn mạch Lâm còn lại là lựa chọn cùng trắng tiềm phân cao thấp.

Mấy người nhanh chóng so chiêu, tuy là hướng Vân cùng trắng tiềm lúc trước bị trọng thương, bất quá bây giờ mạnh mẽ châm lửa bản nguyên, có thể miễn cưỡng đánh một trận!

Mà Tôn cảnh bên kia lúc này cũng là cười hồ khó xuông, trước hần vốn là dự định thừa dịp hướng Vân cùng trắng tiềm lực kiệt lúc dễ dàng bắt hai người, không từng nghĩ đến hướng Vân bên này thật không ngờ kiên quyết, muốn cùng hần vật lộn sống mái!

Hơn nữa, hấn dĩ nhiên mơ hồ có chút không địch lại ý! Trong lòng cũng có chút luống cuống, bất quá coi như trấn định, dù sao hấn biết hai người hiện tại đã là nỏ mạnh hết đà, mạnh mẽ châm lửa bốn nguyên đánh một trận, chỉ cần lại tha một hồi, không đợi hấn xuất thủ, sẽ gặp tự hành hồi phi yên diệt.

Nhưng mà, hấn biết điểm này, hướng Vân cùng trắng tiềm lại làm sao không biết, hai người xuất thủ dù cho toàn lực, căn bản không suy nghĩ đường lui, lấy mệnh tướng đối, không tiếc bất kỳ giá nào!

Hướng Vân bên này, linh lực, hàn băng kiếm cùng với một đường châm điên cuồng mà tiến công lấy, hết thấy có thể sử dụng thủ đoạn đều bị hấn sử xuất ra.

Hai người đều không phải tu sĩ bình thường, lẫn nhau đấu pháp, chỉ bất quá bởi vì hướng Vân cường thế lối đánh liều mạng chiếm cứ một chút phía mà thôi, chỉ chớp mắt, hai người cũng đã giao thủ qua rất nhiều cái hiệp.

Hướng Vân đột nhiên nghĩ đến mình còn có một đòn sát thủ, Vì vậy ở loạn chiến trung chậm rãi đến gần rồi Tôn cảnh, Tôn an toàn nhưng không có phát hiện hướng Vân ý đồ, bị hấn dễ dàng gần người.

Chờ hấn ý thức được khoảng cách của hai người hơi có chút gần thời điểm, đã muộn! Hướng Vân khoe miệng xẹt qua mỉm cười, thoáng qua rồi biến mất, lập tức hấn không chút do dự té ra bản thân giấu giếm sát chiêu!

Một đoàn màu vàng, chiếu lấp lánh đồ đặc từ nội tâm của hấn chui ra, thẳng đến Tôn cảnh đi.

Màu vàng đồ đặc, dĩ nhiên chính là hướng Vân thần thức rồi, thần thức của hấn nếu so với cùng cảnh giới tu sĩ cường đại hơn nhiều, hơn nữa hấn cố ý rèn đúc, đã vô cùng lớn mạnh.

Lúc này vừa ra tới, liền giống như một màu vàng mặt trời nhỏ, vô cùng mất sáng, Tôn cảnh bởi vì chút nào không phòng bị, con mắt bởi vì đau đớn không thể không nhắm lại, khoe mắt chảy ra hai hàng nước mắt.

Cứ như vậy sừng sốt một chút thời gian, hướng Vân thần thức, trực tiếp hóa thành một thanh đoản kiếm, xuyên qua mi tâm của hấn, trở lại óc của mình.

Hướng Vân còn lại là tay mất lạnh lẽ, nhanh chóng đánh ra cầm chế, cầm cố lại muốn chạy trốn ra ngoài Tôn cảnh thần thức, Tôn cảnh thần thức rõ ràng so với hướng Vân nhỏ yếu hơn không ít, chỉ là một đoàn nho nhỏ.

Hướng Vân đem thần thức của hấn bỏ vào trở về bên trong thân thể của hấn, lại dùng cầm chế ngăn lại tu vi của hấn, phát hiện tình huống của bên này sau, Tôn mạch Lâm cũng không tiện hành động thiếu suy nghĩ rồi, sẽ không tiếp tục cùng trắng tiềm giao thủ.

Hướng Vân uy hiếp Tôn cảnh mạch Lâm, làm cho hấn giao ra phong tuyết linh cùng ngọc mưa, nếu không thì giết Tôn cảnh, Tôn mạch lâm nhất sợ, vội vàng quỳ xuống, hấn nơi nào giao ra hai người.

Trắng tiềm có chút tức giận, hấn cùng hướng Vân bây giờ chỉ có thể coi là nỏ mạnh hết đà, sợ rằng còn như vậy mang xuống, hai người đều sẽ chết ở chỗ này, ngay cả phong tuyết linh cùng ngọc mưa mặt đều sai ai ra trình diện không hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Tìm được đường sống trong chỗ chết

Lúc đầu đã bầu trời trong xanh, đột nhiên rơi hạ một đạo sấm sét, đập hướng Đông Phương núi lớn phương hướng, sấm sét vô cùng kinh người, rơi vào đông phương trong núi lớn, cho người cảm giác chính là đập xuống.

Đông phương núi lớn nguyên bản bởi vì vụ khí bị che đậy, nhưng ở cái này sấm sét hạ xuống sau đó, phảng phất cũng sợ tản thời gian dài quay chung quanh ở núi lớn bốn phía vụ khí, có thể dùng núi lớn lộ ra bản dung!

Nguy nga cao ngất, cao vút trong mây, phía ngoài quần sơn vây quanh ở giữa một tòa dị thường vượt trội núi, mặc dù là cách nhau rất xa, cũng có thể thấy rõ dáng dấp.

Tôn cảnh kinh hô, "Là đông phương núi lớn! Nó... Nó mở ra! "

Hàn thao nhìn từ bề ngoài rất bình tĩnh, kì thực nội tâm cũng cũng có chút kích động cùng chờ mong.

"Rốt cục, mở ra..." không biết nghĩ tới điều gì, khóe miệng của hắn xẹt qua một tia âm trầm tiếu ý.

Lập tức hắn lặc hướng hắc trắng, "Hắc trắng, ra tay giết rồi người này! "

Hắc mặt trắng sắc trắng bạch, Hàn thao ngón tay phương hướng, chính là hướng Vân! Nàng đùa cợt không phải chịu ra tay, có chút chán chờ.

Hàn thao lạnh rên một tiếng, trong lòng đã phi thường không vui, hắc trắng bị buộc bắt đắc dĩ, đã đi tới, "Hướng đạo hữu... Đối với... Xin lỗi... "

Hướng Vân sắc mặt trắng bạch, không nói gì, chỉ là hai mắt chăm chú nhìn phía trước, nơi đó là phong tuyết linh cùng ngọc mưa bị đặt địa phương, không biết Hàn thao dùng loại thủ đoạn nào, hai người đều không tỉnh lại nữa.

Hướng Vân không hề từ bỏ hy vọng, một mực nắm giữ cùng trong cơ thể tiên anh câu thông, chỉ cần tiên anh tỉnh lại, nhất định có biện pháp cứu bọn họ! Đây có lẽ là hắn biện pháp duy nhất!

Nhưng mà, hắn sờ khao khát vẫn chưa xuất hiện, tiên anh chậm chạp không tỉnh lại nữa, chẳng lẽ là thiên vong ta cũng? Hướng Vân tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Hắc trắng cũng ở do dự bất định sau, hạ quyết tâm, nàng đã không thể quay đầu rồi, nàng nhất định cùng hướng Vân bọn họ là địch.

Hướng Vân cười khò, nhìn trời rỗng giậm, "Ta không cam lòng! "

Hắc trắng đứng là vẫn còn do dự, Hàn thao cũng hơi không kiên nhẫn rồi, trong mắt tinh mang xẹt qua, cho rằng có cần phải cho cái này hắc trắng một chút giáo huấn nắm giữ rồi! Bất quá, hiện nay còn hữu dụng nàng thời điểm, hạnh!

Hàn thao quyết định tự mình động thủ, một ánh kiếm vung ra, thẳng đến hướng hướng Vân, hướng Vân né tránh không kịp, chỉ lát nữa là phải bị đánh trúng, mà kiếm quang mặc dù là tùy ý vung xuất thủ, nhưng dù sao Hàn thao tu vi gì? Nguyên Anh kỳ, há là hướng Vân chính là một cái Trúc cơ kỳ tu sĩ có thể chống cự.

Lúc này kiếm quang chưa tới, hướng Vân cũng đã bị linh lực của nó sở chấn thương, trong miệng đã không có tiên huyết có thể ới ra.

Bạch y đã biến thành quần áo dính máu, bị nhuộm thành rồi màu đỏ.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, bỗng, một đạo màu vàng quang cuốn sạch qua hướng Vân, từ trong đình viện đảo qua một cái.

Hầu như trong nháy mắt, trong đình viện, khôi phục nguyên dạng, lúc này Hàn thao phương mới phản ứng được, cả đám người đã không thấy, hướng Vân, trắng tiêm còn có lưỡng tên nữ tử! Dĩ nhiên đều biến mất hết, Hàn thao khóe miệng cười nhạt, không chút nào hoảng loạn, "Trốn? Ta gặp các ngươi có thể trốn đi nơi nào! "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Lão giả lai lịch

Phong tuyết linh cẩn thận hỏi, "Không biết tiên bối là... "

Ông lão tóc xám không nói gì, phảng phất chuyên tâm đều chỉ đang ngồi trên.

Cảm giác được có chút xấu hổ, phong tuyết linh cũng không có quấy rầy nữa ông lão tóc xám, mà là chuyển hướng về phía hướng Vân cùng trắng tiêm, chứng kiến hai người như trước không tỉnh lại nữa, cùng với trên người bọn họ bị nhuộm đỏ quần áo dính máu.

Ký ức cũng từ từ trở lại trong đầu của nàng, ở hôn mê trước nàng sau cùng ký ức là nàng nhìn thấy trả Lâm cùng một danh hắc y nhân ở tại bọn hắn trong đình viện tranh đấu, nàng đang muốn trước đi hỗ trợ, đột nhiên mất đi ý thức, theo sau chuyện phát sinh nàng liền không nhớ rõ.

Mà ngọc mura bên kia kỳ thực cũng không kém, về phần tại sao mấy người biết xuất hiện ở nơi này...

Lại nói hướng Vân, trước hấn là có cùng với các nàng nói qua, biết đi tìm hiểu một cái núi lớn tình huống, sao lại thể chịu thương nặng như vậy đâu?

Phong tuyết linh đầy bụng nghi hoặc, hết lần này tới lần khác không giải được, không thể làm gì khác hơn là nhìn về phía ngọc mura, phát hiện đối phương cũng là vẻ mặt mờ mịt mà nhìn mình...

Chứng kiến hướng Vân cùng trắng tiềm tuy là bị trọng thương, thể nhưng lại tựa như tử đã không có sinh mệnh chi buồn, đồng thời mình và ngọc mura tu vi cũng không còn bị phong tỏa lại, phong tuyết linh đại khái cũng có thể đoán được một sự tình.

Nàng kỳ thực không có bị thương gì, lúc này cũng vận khôi khí tới, đem linh lực của mình cùng với trong thủy tinh linh lực chậm rãi dẫn đạo tới hướng Vân cùng trắng tiềm trong cơ thể, chữa trị thương thể của bọn họ, ngọc mura cũng làm nhanh lên ra đồng dạng hành vi.

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua, trong thủy tinh mấy người đều ở đây chữa thương, mà hộ thành trong, vạn bảo các người cùng với Tôn gia người cũng nhanh chóng đứng vững vàng chân, đồng thời hai nhà hình thành liên thủ tư thế, liên tục không ngừng mà phái người thời khắc giám sát lấy núi lớn biến hóa, chỉ đợi núi lớn triệt để có thể đi vào, liền một lần hành động xuất động!

Không biết qua bao lâu, ở phong tuyết linh cùng ngọc mura không lưu dư lực thay hướng Vân hai người chữa thương dưới tình huống, hai người rốt cục cũng tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Mặc cho thiên phàm

Hướng Vân mấy người đang thủy tinh trung rất nhanh liền khôi phục hành động lực, không biết thủy tinh này có cái gì huyền diệu, linh lực dĩ nhiên có chút nồng hậu, hơn nữa cuộn cuộn không dứt, rất là đặc biệt.

Ông lão tóc xám cũng từ đầu đến cuối không có mở miệng nữa nói hơn một câu, đối với hướng Vân mấy người mà nói, lai lịch của hấn thân phận mặc dù không rõ, nhưng cũng trên cơ bản biết hấn không có ác ý, cái này là đủ rồi.

Cũng không biết ở thủy tinh này trong đợi bao lâu, hướng Vân là biết núi lớn vụ khí tản đi chuyện, rất lo lắng lúc này vụ khí đã tán đi, có vẻ hơi lo lắng.

Biết được việc này sau, mấy người sau khi thương lượng, quyết định là thời điểm ly khai, không đi nữa núi lớn, bọn họ sợ sẽ bị vạn bảo các đoạt lấy trước được rồi phục yêu ám.

Bất quá, bọn họ cũng biết rõ chỉ bằng bọn họ, là không có khả năng cùng Hàn thao tranh đoạt phục yêu ám, cho nên còn muốn phái một người thông tri trả danh tiếng, để cho bọn họ mau sớm tới rồi.

Thế nhưng, bởi vì đoán không ra ông lão tóc xám ý tưởng, hướng Vân cũng không quyết định chắc chắn được.

Hướng Vân yên lặng tính thời điểm, ước chừng lại qua sáu canh giờ, hấn rốt cục không nhịn được, "Tiền bối, thật không dám đầu điểm, lần này các văn bối đến đây là vì đồng phương núi lớn phục yêu ám! "

Lão giả từ chối cho ý kiến, con mắt chưa từng mở, nhìn cũng không nhìn hướng Vân liếc mắt.

Hướng Vân cắn răng, tiếp tục nói, "Văn bối không thể để cho phục yêu ám rơi vào vạn bảo các trong tay! "

"Ah? Rơi vào trong tay hấn sẽ như thế nào? "

"Cái này..." hướng Vân đột nhiên không biết nên như thế nào tới tiếp lời rồi, quả thực, cái này phục yêu ám bất kể là rơi vào vạn bảo các trong tay vẫn là Hoang thiên nguyên trong tay, đều là một hồi tai hoạ, hấn lại làm sao không biết đâu? Bất quá hấn cũng không có lựa chọn khác rồi, coi như hấn lấy không được, cũng không thể nhượng Hàn thao bắt được!

Hướng Vân không nói, lão giả mở hai mắt ra, thở dài, "Hài tử, buông tha đi... Phục yêu ám, không phải là các ngươi có thể bắt được. "

"Tiền bối, ngài có phải hay không biết cái gì?" hướng Vân nhin không được hỏi.

Lão già hai mắt đưa ngang một cái, đột nhiên nhìn thẳng hướng Vân, thành đến hướng Vân trong lòng có chút sợ hãi, không biết chuyện gì xảy ra.

Lão già rốt cục dời mở rộng tầm mắt, hai mắt vô thần nhìn về phía trước, tựa hồ lâm vào rất sâu hồi ức trung.

Hướng Vân cũng không cắt đứt, không biết nên nói cái gì, bầu không khí có như vậy một tia cương.

Rốt cục, ông lão tóc xám lấy lại tinh thần, trên mặt xuất hiện một chút khổ sáp cùng bất đắc dĩ, không biết đang suy nghĩ gì. Hướng Vân hỏi, "Vân bối bất tài, xin hỏi tiền bối tục danh! "

"Tục danh? Nhưng lại thật lâu không có ai gọi rồi," lão già tự giễu nói, tựa hồ lại nghĩ tới điều gì, nói rằng, "Nhìn hết thiên phạm, xem vạn thủy. Ta tên gì? Ta là ai? "

Có thể lão già đã quên mất mình tên họ, hướng Vân thầm nghĩ, bỗng trong óc của hắn đột nhiên nghĩ đến hắn ở hộ thành đồ nát trên tường thành thấy qua một tòa đồ nát tượng đắp, bây giờ nghĩ lại, cùng hắn khuôn mặt nhưng lại giống nhau đến mấy phần, chẳng lẽ...

Xem ra, chỉ có một khả năng này rồi, lão già là năm đó hộ thành để lại người!

Lão già rốt cục nhớ ra rồi, "Ta là ai? Ta là... Mặc cho thiên phạm!" lão già sắc mặt đột nhiên có chút thê lương, chắc là nghĩ tới từ trước hộ thành, từ trước cùng hắn kẻ vai mà chiến đồng bạn.

Nghe được "Mặc cho thiên phạm" tên này, hướng Vân bởi vì không phải Hoang thiên nguyên nhân, còn không có cảm giác gì, không nghĩ tới trắng tiềm đám người dĩ nhiên thẳng tấp quỳ xuống!

"Tiền bối, ngài còn sống!" trắng tiềm thanh âm có vẻ run rẩy, tràn đầy kích động cùng không thể tin được.

"Năm đó, truyện Văn tiền bối hầu như bằng vào sức một mình, cứu vãn toàn bộ hộ thành, cũng cứu vớt vô số Hoang thiên nguyên nhân, đem đông phương núi lớn lần nữa phong ấn... Có thể, cũng là dùng hi sinh mình làm giá... "

Mặc cho thiên phạm lắc đầu, "Điều là quá khứ rồi, hộ thành không hề, cố nhân không hề, ngay cả ta cũng không trở về được năm đó bộ dáng... "

Hướng Vân trầm mặc không nói, hắn kính nể mặc cho thiên phạm, nhưng là đang suy tư, sinh tồn ý nghĩa. Có thể tưởng tượng ra được, năm đó mặc cho thiên phạm nhất định là vô cùng phong cảnh, hăng hái, mà bây giờ, tu vi không lớn bằng lúc trước, đầu đầy tóc bạc, sớm đã mất đi rồi binh bác tâm..

Năm tháng a!

Hướng Vân không khỏi nghĩ đến tuổi thọ của con người tóm lại hữu hạn, ngay cả tiền cũng đều không phải là vĩnh hằng bất diệt, chính mình chẳng lẽ có một ngày cũng sẽ biến thành cái dạng này sao? Hắn nhắm hai mắt lại, không thêm nghĩ vấn đề này nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Dũn vào núi lớn

"Còn có một cái biện pháp!" hướng Vân nhàn châu - xoay động, "Chỉ cần chúng ta đạt được phục yêu âm, nhất định có thể xoay thế cục! "

"Phục yêu âm.." mặc cho thiên phạm không biết nghĩ tới điều gì, nhắm hai mắt lại.

"Đã như vậy, chẳng cùng các ngươi đi xông vào một lần!" mặc cho thiên phạm lần nữa mở hai mắt ra, lộ ra sáng ngời quang, hắn tự biết bởi vì sử dụng cấm kỵ pháp thuật, tu vi rơi đến nguyên anh sơ kỳ, hắn hiện tại thọ nguyên còn dư lại không nhiều lắm, còn không bằng vì nhân tộc lại đụng một cái!

Tuy là hắn đã từng oán giận qua nhân tộc vô tình, từ bỏ bọn họ, bỏ qua hộ thành, là đây hết thấy đầu sỏ gây nên!

Bây giờ, vì một cái phục yêu âm, vì tranh đoạt lực lượng, thậm chí ngay cả toàn bộ Hoang thiên nguyên sinh tồn đều không thêm để ý! Hắn không tin những môn phái này không biết đông phương núi lớn vụ khí tàn ra hậu quả!

Mặc dù những người này vì tư lợi, hấn cũng muốn thủ vững đạo của mình nghĩa! Thủ vững chính mình làm hộ thành người thủ vệ nghĩa vụ cùng trách nhiệm!

Có thể, đây chính là hấn thủ vững, đây chính là hấn làm một người thủ hộ nên tấn trách nhiệm!

"Người cuối cùng cũng có vừa chết, hoặc nhẹ tựa lông hồng, hoặc nặng với thái sơn. "

Nói, không phải là hấn người như thế sao?

Hướng Vân tức nhiên khỏi kính, "Đa tạ tiền bối! "

Chúng người vui mừng, nhao nhao đứng dậy, lạy bái. Không có chỗ nào mà không phải là thần sắc cung kính, mặc cho thiên phạm cũng không nói nhiều, hai tay chuyển động, mọi người nương thân lục sắc thủy tinh đột nhiên nổ tung, toàn bộ trong động tràn đầy màu xanh biếc mảnh nhỏ cùng linh lực bảo tấp.

Hướng Vân đám người tất cả giật mình, không biết mặc cho thiên phạm muốn làm cái gì, có chút bối rối, lập tức lại ổn định thân hình.

Mấy người một hoảng thần, lần nữa tỉnh táo lại lúc, đã là đứng ở khách sạn trong đình viện!

Trắng tiềm dẫn đầu khôi phục lại, "Cái này... Đây không phải là khách sạn đình viện sao? "

Nghe được trắng tiềm kinh ngạc thanh âm, hướng Vân cũng cảm giác được, đồng dạng cảm giác được hết sức kinh ngạc.

Mặc cho thiên phạm không có giải thích, bất quá, đợi cho hướng Vân lần nữa chú ý tới trong đình viện thanh tuyến lúc, hấn đột nhiên hiểu ra qua đây.

Thì ra, mới vừa thủy tinh động, dù cho ở nơi này sạch dưới suối vàng, xem ra mặc cho thiên phạm nhiều năm như vậy vẫn là nương thân ở này rồi!

"Tiền bối, vừa rồi chúng ta địa phương sở tại, nhưng là cái này thanh tuyến bên trong? "

Mặc cho thiên phạm cười không nói, hướng Vân trong đầu đột nhiên hiện lên cùng nhau linh quang, "Không đúng!" hấn nhíu nhíu mày, lập tức nhìn một cái thanh tuyến.

Thanh tuyến như trước trong suốt không gì sánh được, bên cạnh tư đường xanh miết cây... Hướng Vân cảm giác mình dường như bắt được cái gì, lại lại không cách nào xác thực biểu đạt ra ngoài, là cái gì chứ?

"Lục sắc, lục sắc! Ta biết rồi!" hướng Vân đột nhiên nói rằng, nhưng lại đem mấy người lại càng hoảng sợ.

"Là, là, là thủy tinh!" hướng Vân có chút kích động, phảng phất phát hiện gì rồi đại bí mật thông thường.

Mặc cho thiên phạm lộ ra cảm giác hứng thú thần sắc, hướng Vân thở một hơi thật dài, bình tĩnh trở lại, "Thủy tinh này nơi nào là thủy tinh? Rõ ràng là linh lực kết tinh! "

Nghe đến lời này, trắng tiềm có một loại cảm giác thông thoáng sáng sủa, chớ đừng nhắc tới phong tuyết linh cùng ngọc mưa, càng là khiếp sợ dị thường, tuyệt đối không ngờ rằng trong động linh lực đã nồng nặc đến kết tinh rồi, thảo nào trước cảm giác được bên trong động linh lực sự dư thừa! Thảo nào ở bên trong linh lực khôi phục tốc độ vô cùng nhanh.

Thế nhưng xem thường cái này uống thanh tuyến rồi, hướng Vân không khỏi thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 75: Mọi người chia là

Không thể không nói, đông phương núi lớn quả thực làm cho một loại to lớn cảm giác áp bách, một sức mạnh rất khủng bố ba động trong đó nổi lên, phảng phất một con hùng sư ngủ say, lúc nào cũng có thể sẽ tỉnh lại.

Hương Vân không thích loại cảm giác này, loại cảm giác này làm cho hắn cảm thấy rất kiềm nén.

Mắt đi màu trắng sương mù - đặc vây quanh, bây giờ đã hoàn toàn bại lộ ở trước mắt mọi người, quần sơn đứng vững, mà giữa hai bên lại là độc lập, không có hình thành liên miên chấp chùng đáng đáp.

Bởi vì là mùa thu, cho nên trên núi không có có rất nhiều vẻ xanh biếc, lá rụng nhao nhao, bày biện ra khô vàng vè. Núi cũng rất cao, thẳng vào mây trời, cho nên tuy là vòng ngoài vù khí đã tán đi, thế nhưng như trước thoát nhìn có chút khói mù lượn lờ.

Trong đó một ngọn núi dị thường cao, giống như là hàng dài đang ở hướng lên trời không rít gào, khí thế rộng rãi! Mà vài toà đối lập nhau không có cao như vậy, thế nhưng cũng phi thường hiểm trở núi còn lại là cùng ở chính giữa nhất núi lớn chu vi, hình thành vòn quanh tư thế.

Mấy người không khỏi có chút nóng nảy, nếu như nói đông phương núi lớn thật sự có phục yêu ám lời nói, nói vậy nhất định là ở chính giữa núi lớn, nhưng nhìn, trong lúc này núi lớn tựa hồ không phải là rất tốt đi vào đáng về, cũng không biết những môn phái khác người tới một bước kia rồi.

Rất cục, mấy người đi tới phía ngoài cùng núi lớn chân núi, ở trước mặt bọn họ, chính là đông phương núi lớn cửa vào rồi, chỉ cần nhiều hơn nữa đạp một bước, coi như tiến nhập đông phương núi lớn phạm vi.

Sai ai ra trình diện mấy người có chút do dự, không biết nên chớ nên bước ra đi, mặc cho thiên phạm đầu tiên động, một thanh thoát nhìn tương đối cũ nát phi kiếm từ trong túi đựng đồ bay ra, thẳng đến phía trước.

Kỳ dị là, tại phi kiếm bay qua nào đó một vị trí lúc, đột nhiên biến mất, mặc cho thiên phạm nhướng mày.

"Tiền bối, làm sao vậy?" hương Vân hỏi.

Mặc cho thiên phạm lắc đầu, hắn mất đi đối với phi kiếm cảm ứng, không biết phi kiếm đi nơi nào, phụ ở phía trên thần thức bị cắt đứt!

Hương Vân cũng không khỏi nhíu mày, "Cái này nên làm thế nào cho phải? "

Mặc cho thiên phạm suy nghĩ một chút, nói rằng, "Nơi đây phải có một cái ngẫu nhiên truyền tống trận, ở thông qua trong nháy mắt, sẽ đem người truyền tới chỗ bất đồng đi, cho nên phi kiếm của ta mới có thể cùng ta mất đi liên hệ! "

Mọi người bưng tỉnh đại ngộ, trắng tiêm hỏi, "Cứ như vậy, chúng ta chẳng phải là sẽ bị xa nhau? "

"Sợ rằng là như vậy." hương Vân cũng hiểu được có chút phiền phức rồi, dù sao lúc đầu thực lực bọn hắn sẽ không cường, sau khi tách ra nếu như gặp phải Hân thảo nhất định là chưa có trở về tay chỗ trống.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Trong sơn cốc

"Kỳ quái..." hương Vân tự lẩm bẩm, biết phong tuyết linh cùng hắn có cảm giác giống nhau sau, hắn càng phát giác nơi đây rất là quý dị, sơn cốc này không có mặt ngoài đơn giản như vậy.

Hương Vân theo thói quen tiếp tục hướng phía trước đi tới, đồng thời từ quan sát kỹ hoàn cảnh chung quanh, nỗ lực phát hiện chút đầu mối gì, nhưng mà lại không thu hoạch được gì.

Hắn lấy ra hàn băng kiếm, ở sơn cốc một bên trên vách núi đá trước mắt vết trầy.

Phong tuyết nay hỏi, "Ngươi hoài nghi ta nhóm vẫn đang vòng vo? "

Hương Vân không nói gì, xem như là thừa chấp nhận, hoàn toàn chính xác hắn cảm giác bọn họ tựa hồ một mực tại chỗ, căn bản không có đi tới!

Bất quá, cái này tựa hồ cũng không thực tế, tại hắn một đường bên vết khắc tích bên tiến lên trong quá trình, hắn phát hiện hắn lại cũng không có thấy trước hắn làm ký hiệu.

Phong tuyết linh cũng không khỏi nhũn mày, nếu như không phải mê cung cấm chế, lại sẽ là gì chứ?

"Xem ra, chúng ta không phải là bị cấm chế khó khăn rồi, hẳn còn có khác cổ quái." phong tuyết linh làm ra phán đoán của mình.

Hương Vân suy nghĩ sâu xa, hướng sau lưng của bọn họ phương hướng nhìn một cái, lắc đầu, bác bỏ phong tuyết linh cách nhìn, "Không phải, vừa vặn tương phản, chúng ta rơi vào rồi cấm chế ở giữa, chỉ bất quá cấm chế này, có thể giấu diếm được người ta, nhưng cũng là bất phàm! "

Hương Vân đối với cấm chế có loại đặc biệt thiên phú, vì vậy cũng sinh ra hứng thú nồng hậu, mà giờ khắc này cũng không phải học tập thời cơ tốt, nhất định phải mau sớm tìm cách nơi này.

Thế nhưng, làm sao thoát ly cũng không phải một chuyện dễ dàng, chỉ ít hiện nay hẳn vẫn hết đường xoay sở, hẳn còn như vậy, đối với cấm chế cũng chưa quen biết phong tuyết linh liền càng không cần nói, chỉ có thể lẳng lặng trông coi hương Vân suy tư.

Cũng may, rất ít bọn họ không cần lại lung tung không có mục đích mà đi về phía trước.

Hương Vân ở từ quan sát kỹ rồi chu vi sau, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, bắt đầu suy nghĩ phá cấm phương pháp, bất quá bất kể như thế nào phá cấm, hẳn đều phải trước phải tìm được cấm chế này. Hiện nay hẳn chỉ có thể suy đoán nơi này có một cấm chế, thế nhưng cụ thể cấm chế này ở đâu, hẳn cũng không biết, nếu như có thể tìm được cấm chế này, sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Đến tốt cùng ở chỗ nào? Hương Vân có chút khổ não, cảm thấy phiền táo, đột nhiên hẳn nghe được một hồi róc rách tiếng nước, hi lý hoa lạp chảy, ở nước chảy phần cuối, là —— thủy đàm! Cũng chính là vừa rồi hẳn lúc đi vào phát hiện thủy đàm.

"Đi, nước động Đàm chỗ!" hương Vân không do dự nữa, phong tuyết linh cũng không nói gì nhiều, cùng hương Vân lại một đường chạy trở về, chạy tới cạnh đầm nước bên.

Hương Vân trực giác nói cho hẳn biết, cái đầm nước này có gì đó quái lạ, hẳn đề nén thủy đàm mang cho sự cường đại của hẳn áp lực, vòng quanh thủy đàm dạo qua một vòng, vẫn như cũ không có phát hiện gì.

Hắn nhũn, ném thử thả ra một tia cực nhỏ thần thức, tham vào thủy đàm.

Màu vàng thần thức dây nhỏ tiểu tâm dục dục tiếp xúc đến mặt nước, giật mình từng vòng sóng lớn.

Hương Vân lần nữa phát lực, cái này sợi thần thức hướng dưới mặt nước áp đi, đột nhiên hương Vân biến sắc, lộ ra thần tình thống khổ, hẳn không chút do dự nhanh chóng cắt đứt cái này sợi thần thức, thân thể cũng không bị khống chế lui lại mấy bước, phun ra một ngụm máu tươi.

"Làm sao vậy?" phong tuyết linh một bên đề phòng, nhìn chăm chăm thủy đàm, vừa hỏi hương Vân tình huống của bên này.

Hương Vân lau đi vết máu ở khóe miệng, "Là giao long! "

"Giao long?" phong tuyết linh nhũn, lập tức tựa hồ là nghĩ tới điều gì, thở dài nói, "Chẳng lẽ là Con trai? "

Con trai Long là long một loại, đáng đáp lại tựa như Giao.

"Người không nhìn lầm chứ? "

"Đương nhiên không có khả năng nhìn lầm, trên đầu của nó có phần xiên sừng, hơn nữa thân thể lân phiến vì đậm hồng sắc..." dựa theo hương Vân miêu tả, hoàn toàn chính xác có thể là Con trai.

"Nếu như là Con trai long nói, sợ là chúng ta than thương đại phiền toái rồi." phong tuyết linh cười khổ.

"Bất quá..." hương Vân áp a áp ứng có chút do dự.

"Tuy nhiên làm sao? "

"Đầu tiên, cái này Con trai khẳng định huyết mạch không phải tinh khiết, thần long huyết dịch cũng đã ít vô cùng rồi, mặt khác trạng thái của nó dường như có chút không tốt lắm. "

Chương 77: Dắt tay đối địch

Đang ở hướng Vân muốn muốn cứu phong tuyết linh đồng thời, Con trai Long đã xảy ra rồi một nửa, một mùi xông tới mặt, Con trai Long trên đầu hai cái phân nhánh sừng ngạo nghễ đứng thẳng, trên người vậy màu đỏ rạng ngời rực rỡ, bất quá thấy thế nào, đều cảm thấy khí thế của nó đều có chút không đủ, làm cho một loại hư nhược cảm giác.

Xem ra, con này Con trai Long xác thực tồn tại một vài vấn đề.

Hướng Vân không khỏi mừng thầm, phong tuyết linh bên kia đã bị linh lực của hắn nâng, thông thả rơi trên mặt đất, chỉ là lập tức mất đi thần chí, cũng không có chịu những thứ khác tổn thương, cho nên cũng từ từ khôi phục lại.

Con trai Long một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm dự định toàn bộ lao tới, hướng Vân đã bắt đầu rồi cùng nó vật lộn, hàn băng kiếm nắm trong tay, búng vào hàn băng kiếm kiếm khí, không ngừng mà ở phía xa quấy rầy Con trai Long, không cho nó dễ dàng đi ra.

Con trai Long tựa hồ là bị chọc giận, lần nữa rống giận, cũng may hướng Vân cùng phong tuyết linh đã có đề phòng, trước giờ dùng linh lực ngăn lại thánh giác, mặc dù như vậy, vẫn là cảm giác được mảng nhĩ cảm giác đau đớn.

Con trai Long đang nộ hồng sau đó, đột nhiên gia tốc, muốn một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm lao ra cái này hạn chế thân thể hắn thủy đàm, nhưng mà hướng Vân như thế nào lại khiến nó đơn giản đắc thủ thì sao!

Hướng Vân chỉ trước bố trí cấm chế cũng không phải uống phí, lúc này cũng nên phát huy được tác dụng rồi, hướng Vân bấm tay niệm thần chú hét lớn một tiếng, "Mở! "

Hết thầy trước giờ bày ra cấm chế, trong nháy mắt toàn bộ mở ra, Con trai Long cũng bị giam ở trong đó, nhưng mà hướng Vân cấm chế cũng không phải là đơn giản đưa nó vậy khốn thì xong rồi, còn có sát chiêu ám núp ở bên trong.

Hướng Vân không chút do dự, thừa dịp Con trai long thân hình tạm thời bị nghẹt trực tiếp lấy thần thức thao túng hàn băng kiếm cùng Con trai Long đã đấu, mà mình thì là bắt đầu chuẩn bị bắt đầu pháp thuật, vạn kiếm thuật!

Bên kia, phong tuyết linh tại khôi phục sau, cũng không có nhàn rồi, tể khôi kiếm tiên bắt đầu công kích Con trai Long, từng chiêu đều là sát chiêu, từng chiêu trí mạng!

Con trai Long không còn cách nào né tránh, đem hai người công kích đều tiếp được, miễn cưỡng chống đỡ lấy, nhưng là bỏ ra giá không nhỏ. Mà trong lúc ở chỗ này, hướng Vân cấm chế đã ở phát chỉ huy tác dụng, cùng lúc áp chế Con trai long hành động, về phương diện khác, không cùng tầng xuất hiện thủ đoạn công kích ở trong đó như ẩn như hiện, ở Con trai trên thân rồng xẹt qua từng đạo vết thương, Con trai trên thân rồng lân phiến đều nhuốm máu, có thể dùng nguyên bản chính là vậy màu đỏ trở nên càng thêm dữ tợn.

Hướng Vân vạn kiếm thuật rốt cục cũng chuẩn bị xong rồi, ngón tay hắn vung lên, kiếm ảnh đầy trời phô thiên cái địa hướng Con trai Long cuộn sạch đi, Con trai Long né tránh không kịp, muốn phải tránh cái này một công thế, thế nhưng bị hướng Vân cấm chế chặt chẽ hạn chế lại.

Vạn kiếm thuật, ở bây giờ hướng Vân trong tay, đã không thể xem như là cường đại pháp thuật, thế nhưng cũng may vạn kiếm thuật hạn mức cao nhất là cao vô cùng, tu vi càng cao, uy lực cũng lại càng lớn, búng vào hôm nay tu vi, cái này vạn kiếm thuật uy lực tự nhiên không thể khinh thường!

Cảm thụ được uy hiếp, Con trai Long vừa vội vừa nộ, trong miệng phun ra một đoàn màu đỏ vụ khí, màu đỏ vụ khí chậm rãi khuếch tán ra, phía ngoài cấm chế không có chút nào ngăn trở tác dụng, vụ khí trực tiếp tràn tới, tốc độ cực nhanh, làm người ta lú lờ.

Hướng Vân trong chốc lát không có phòng bị đến, bị vụ khí cuốn vào. Phong tuyết linh mặc dù có sở chống lại, nhưng cuối cùng cũng không thể ngăn cản, hai người đều lâm vào vụ khí ở giữa.

Con trai Long thở nhẹ một hơi thở, bắt đầu xử lý vạn kiếm thuật cùng với vậy khốn hắn cấm chế.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Liễu mạng đánh một trận tử chiến

Hương Vân tự biết linh lực chống đỡ không được bao lâu, lúc này lớn tiếng la lên, muốn thừa dịp chính mình kéo Con trai Long trong khoảng thời gian này, phong tuyết linh có thể giải quyết rồi nó!

Phong tuyết linh khẽ cắn môi, mình bạch hương Vân ý tứ, đàn cổ dọn xong, phong tuyết linh trên không trung ngồi xếp bằng ở đàn cổ trước mặt, không có chút nào nổi lên, trực tiếp hai tay lại bắt đầu khảy đàn!

Lớn dây tiếng chói tai, tiểu dây nhất thiết!

Đàn cổ phát ra thanh âm, trên không trung tạo thành có thể thấy được sóng gợn, một đường truyền bá đến Con trai Long trong tai.

Con trai Long đột nhiên rùng giân, nhìn chăm chú phong tuyết linh phương hướng, liễu mạng giãy dụa, hương Vân không chế được còn sót lại cảm chế hợp lực tha trụ nó, là gió tuyết linh tranh thủ thời gian.

Phong tuyết linh cũng mình bạch hương Vân ý tứ, đàn cổ tiếng đàn thoát nhìn đối với Con trai long thương tổn rất lớn, hương Vân nghĩ lại liền hiểu, Con trai Long tuy là da dày thịt béo, thể nhưng tiếng đàn trực tiếp công kích thần thức, xem ra thần thức là nó điểm yếu!

Đã biết Con trai long nhược điểm liền dễ nói rồi, bất quá công kích thần thức hương Vân nhưng lại không có có thủ đoạn gì, hấn lại không thể cảm thần trí của mình trực tiếp đi công kích một con Con trai long thần thức, đó chẳng khác nào muốn chết, cho nên chỉ có dựa vào phong tuyết linh!

Đoạn này đàn cổ không có khúc nhạc dạo liền trực tiếp tiến nhập ngãng cao bộ phận, làn điệu xúc động, Con trai Long lộ vẻ được thông khổ dị thường, đột nhiên nó chợt chạy ra khỏi cảm chế, hướng phía bầu trời rùng giân một tiếng, cảm đầu liền hướng xa xa bay đi.

Lúc này, hương Vân mới nhìn đến con này Con trai Long bộ dạng, vậy màu đỏ thấy là làn da màu vàng sậm, toàn bộ Con trai long cách bên ngoài được trường, thoát nhìn tương đối đáng sợ. Hấn không chút do dự thôi động linh lực chạy lên, đuổi ở phía sau, phong tuyết linh tự nhiên cũng là theo sau, Con trai long tốc độ vô cùng cực nhanh, lúc này sơn cốc cảm chế hấn đã tiêu thất, hương Vân khá cảm thấy ngoài ý muốn, tại hấn thần thức cảm ứng được, con này Con trai long khí hơi thờ vô cùng yếu ớt, phảng phất đã không tồn tại tựa như.

Thoạt nhìn, cái này Con trai Long ước đoán cũng là nhanh đến cực hạn, bất quá tốc độ của nó nhưng không có rơi chậm lại, ngược lại nhanh hơn. Tuy là rất kỳ quái, thể nhưng hương Vân không có khả năng bỏ qua cơ hội này, toàn lực đuổi theo Con trai Long!

Không biết qua bao lâu, trước mặt Con trai Long tốc độ rốt cục thả chậm, đột nhiên ngừng lại, sau đó nằng dĩnh nhiên thẳng tắp xuống phía dưới rơi.

Cùng với nói rơi, không bằng nói là rơi, thích hợp hơn, hương Vân cảm thụ được thân thể của nó đã không có sinh mệnh dấu hiệu, thể nhưng vì sao nó biết mất đi sinh mệnh dấu hiệu, hương Vân cũng không biết được.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Trong hồ tiểu Con trai

Hai người cũng còn hôn mê, như trước không tỉnh lại nữa, vẫn luôn ở linh vực trong, không người nào có thể biết, một bên Con trai long thi (xác rõ ràng) thể cùng với trên mặt đất bị Con trai Long đập ra hố to chứng kiến nơi đây đã trải qua thể nào một hồi đại chiến kịch liệt.

Thời gian từng giờ từng phút đi qua, hương Vân cùng phong tuyết linh đã ở từng bước khôi phục, đương nhiên phong tuyết linh muốn mau hơn một chút, dù sao nằng chỉ là bởi vì linh lực tổn hao quá nhiều mà hôn mê, không giống hương Vân.

Phong tuyết linh đầu tiên tỉnh lại, linh che chờ chủ, từ đầu đến cuối không có trở lại hương Vân trong cơ thể, phát hiện hai người còn đang linh vực trung, mà hương Vân như trước không tỉnh lại nữa, nằng không khỏi lại cảm thấy tự trách.

Bởi vì linh lực không có khôi phục, nằng cũng không thể vì hương Vân tiếp tục trị thương, chỉ có thể nhìn hương Vân chính mình chậm rãi khôi phục, trên người mang theo linh vực cũng sớm đã đứt cho hương Vân dùng, cũng may linh vực linh lực cũng hữu hiệu quả, vì hương Vân thương thể khôi phục lại

không ít tác dụng.

Ước chừng đi qua hai canh giờ, hướng Vân rốt cục tỉnh táo lại, bình tĩnh mở hai mắt ra, liền nghe được phong tuyết linh thanh âm kinh ngạc vui mừng, "Người đã tỉnh? "

Hướng Vân hầu như giật giật, muốn nói, lại phát hiện tiếng nói đau đớn dị thường, căn bản là không có cách mở miệng, thân thể khắp nơi cảm giác đau đớn cũng cuộn tới.

Nhận thấy được hướng Vân thống khổ, phong tuyết linh muốn đem chính mình khôi phục như cũ linh lực lần nữa thua hướng hướng Vân trong cơ thể, hướng Vân khẽ lắc đầu, ngăn lại phong tuyết linh hành vi, phong tuyết linh cảm giác có chút nghi hoặc, hướng Vân không nói gì, hẳn phải muốn dựa vào lực lượng của chính mình tới chữa trị thân thể, một ngày hẳn cùng với phong tuyết linh cũng không có sức chiến đấu, như vậy kể tiếp bọn họ chỉ biết càng thêm khổ sở.

Hướng Vân cố nén không khòe, đứng lên, phong tuyết linh vội vàng đỡ hướng Vân.

Hướng Vân thu hồi linh lực, trải qua này nhất dịch, linh lực cũng nhận được hơi có chút hư hao, cần phải thật tốt điều dưỡng, thu hồi linh lực sau, hai người trực tiếp từ không trung rơi, hướng Vân chân mềm nhũn, suýt chút nữa không có đứng lại, may mà có gió tuyết linh ở đỡ hẳn.

Hai người rơi trên mặt đất, chứng kiến rơi trên mặt đất Giáp Long khiên, hướng Vân tiện tay đem nhặt lên, Giáp Long khiên thoát nhìn có chút tổn hại, tám thuẫn khiên trên mặt linh văn cũng có chút âm đậm rồi, hướng Vân khẽ thở dài một cái, "Này khiên sợ là không bao lâu rồi. "

Phong tuyết linh bật cười, "Đều lúc này, người còn đang suy nghĩ pháp bảo sự tình nha... "

Hướng Vân nhìn một chút phong tuyết linh, cũng không khỏi bật cười, kiếp sau phùng sinh, loại cảm giác này, thật tốt!

Chứng kiến hướng Vân cũng cười, phong tuyết linh ngược lại có chút nghi ngờ.

Hướng Vân hỏi, "Vì sao chúng ta vẫn còn ở ảo cảnh trung?" nói, hẳn liền đẩy ra phong tuyết linh tay, hướng về Con trai long thi (xác rồng) thể phương hướng đi tới.

Chẳng biết tại sao, phong tuyết linh cảm giác có chút thất lạc, lập tức lại đuổi theo đi.

Con trai long thi thể không có chân thân khổng lồ như vậy, đại khái chỉ có một tòa núi nhỏ lớn như vậy, hướng Vân cũng là gần gũi quan sát Con trai, tự nhiên không chịu thả qua một chi tiết.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Xuất cốc du sơn

Trông coi hai tiểu Con trai như vậy thích phong tuyết linh, hướng Vân đề nghị, "Tuyết linh, không bằng người thu chúng nó làm linh thú a !. "

Phong tuyết linh gật đầu, cũng có ý đó, hướng Vân bốn phía nhìn một chút, cũng không có gì cái khác đáng giá xem gì đó, chỉ bất quá hẳn tìm được một khối long cốt, xem ra là Con trai để lại, long cốt trên tản mát ra kinh người ba động.

Trừ cái đó ra, cũng không hẳn lấy được, phong tuyết linh đã mang theo hai tiểu Con trai về tới thủy đàm bên ngoài, nàng trên mặt đất khắc ra một cái trận pháp, đây là chuyên môn dùng để thu phục linh thú một cái trận pháp, hai tiểu Con trai ở trong trận pháp, phong tuyết linh cắt đứt cổ tay, một giọt máu tươi rơi vào trận pháp, bốn phía hồng quang lóe lên, phong tuyết linh vội vàng đánh ra cấm chế, đem đưa vào hai tiểu Con trai trong cơ thể, cảm thụ được mình đã có thể chưởng khống tiểu Con trai, phong tuyết linh cũng cao hứng vô cùng.

Còn dư lại liền là thể nào ra cái này ảo cảnh rồi, nguyên bản hướng Vân cho rằng chỉ cần giết chết Con trai Long là có thể ra ảo cảnh, hiện tại xem ra cũng không phải như vậy, bọn họ vẫn ở chỗ cũ trong sơn cốc này, cái này làm cho hướng Vân có chút hết đường xoay xở rồi, không biết nên như thế nào phá mở cái này ảo cảnh.

Phong tuyết linh cùng tiểu Con trai nhưng lại chung đụng được thật không tệ, chỉ bất quá chỉ cần hướng Vân dựa vào một chút gần, tiểu Con trai liền phi thường cảnh giác, đối với hướng Vân rất là đề phòng, cũng đề cho hướng Vân phi thường bất đắc dĩ.

Hương Vân tiếp tục tìm kiếm cách đi ra ngoài, phong tuyết linh muốn lấy thần niệm câu thông tiểu Con trai, theo hấn nhóm đạt được một ít tin tức, nhưng mà tiểu Con trai thần thức cũng là một mảnh hỗn độn, chỉ có cơ bản linh tính, còn không có sinh ra thần thức, càng không biết phá vỡ ảo cảnh phương pháp.

Phong tuyết linh ngoắc tay, hai tiểu Con trai bị bên ngoài thu ở linh thú trong túi, cũng bắt đầu tìm đầu mối.

Đột nhiên hương Vân cảm thụ được trong lòng phát nhiệt, là vừa chỉ có cái kia long cốt!

Hương Vân lấy ra long cốt, long cốt đang đang sáng lên phát nhiệt, đã không thể cầm trong tay rồi, hấn trực tiếp đem long cốt ném ở trên mặt đất.

Xem ra cái này long cốt hơn phân nửa cùng cái này ảo cảnh có quan hệ, hương Vân không nói hai lời, trực tiếp lấy linh lực muốn thôi động long cốt, long cốt hấp thu hương Vân linh lực, phiêu phù ở giữa không trung, sau đó đột nhiên rơi, quang mang cũng âm ảm xuống, mà cùng lúc đó, hương Vân quanh mình hoàn cảnh cũng phát sinh biến hóa.

Bên cạnh thủy đàm chậm rãi biến mất, thì ra nhìn không thấy cuối sơn cốc, lúc này vẫn là sơn cốc, thế nhưng phần cuối cũng có thể kỳ.

Hương Vân thở phào một hơi thở, "Xem ra, cái này đông phương núi lớn quả nhiên danh bất hư truyền! "

"Đúng vậy, lúc này mới mới vừa vào núi cũng đã nguy hiểm như vậy rồi! Sau đó muốn càng cẩn thận hơn mới được!" phong tuyết linh cũng lòng còn sợ hãi.

"Ân! Chúng ta bây giờ trên người còn có tổn thương, vạn sự đều được cẩn thận một chút, tạm thời vẫn là không nên ra tay thôi." hương Vân nhìn một chút trong tay long cốt, vừa rồi hấn lại nhặt lên cái này cây long cốt, cái này long cốt vô cùng huyền diệu, thoát nhìn không quá thu hút, nhưng trên thực tế nội hàm lấy lực lượng vô cùng, lúc nào cũng có thể bộc phát ra.

Thu hồi long cốt, phá trừ ảo cảnh, kế tiếp chính là muốn đi ra sơn cốc này, đuổi tiến về phía trước đạt tới người.

Phong tuyết linh lẩm bẩm nói, "Cũng không biết Nhân tiên bối như thế nào... Còn có ngọc mưa cùng trăng tiềm.. "

"Yên tâm đi, bọn họ tu vi không ở dưới chúng ta, nhất định sẽ không xảy ra chuyện." hương Vân ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng trong lòng cũng thật lo lắng, dù sao hấn cùng phong tuyết linh là hai người, đều chỉ có thể khó khăn lắm thoát hiểm, huống chi bọn họ cũng đều là xa nhau bị truyền tống.

Phong tuyết linh lại đột nhiên hỏi, "Hương Vân, ngươi vì sao phải tu đạo a? "

"Ta sao? Tự nhiên là bởi vì muốn trường sinh, muốn lực lượng cường đại hơn a... "

"... Trước, ngươi vì sao phải thay ta ngăn cản Con trai long sắp chết một kích đâu? "

"Cái này... "

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Trùng điệp bấy rập

"Gặp nguy hiểm! Thần trí của ta trong phát hiện không ít yêu thú, hơn phân nửa là bị trong thuốc linh khí hấp dẫn tới rồi." hương Vân giải thích.

Hoàn toàn chính xác, ở nơi này linh khí nồng mạnh địa phương, một chút xú linh lực xuất hiện đều sẽ đưa tới rất nhiều linh thú qua đây.

Đối với những yêu thú kia mà nói, hai người bọn họ chính là di động linh dược, hơn nữa linh lực còn rất nồng đậm, giống như là trong đêm tối lờ mờ ngọn đèn sáng, hấp dẫn các yêu thú đến đây.

Điểm này là hương Vân chỉ trước không có suy nghĩ đến, bọn hấn bây giờ hai cái hầu như trở thành hết thảy yêu thú mục tiêu.

Hương Vân vừa nói như vậy, phong tuyết linh cũng hiểu tính cách nghiêm trọng của vấn đề, ", chúng ta nên làm cái gì bây giờ." phong tuyết linh hỏi, có

một chút bối rối.

"Trước tiếp tục hướng thượng tầu a !, bây giờ cũng chớ không có cách nào khác rồi, chỉ có thể đi được tới đâu hay tới đó rồi. "

Nói xong, hai người tiếp tục bắt đầu trèo, lúc này tốc độ đã so với trước kia nhanh hơn nhiều lắm rồi, tuy là nơi đây vẫn như cũ hạn chế phi hành, nhưng là thân ảnh của bọn họ thật nhanh xẹt qua mặt đất, thỉnh thoảng cước bộ chia xuống đất, tốc độ vô cùng nhanh.

Đông phương núi lớn hoàn cảnh cũng không tệ, bất quá chẳng biết tại sao, đông phương núi lớn rõ ràng cùng hoang vực địa phương khác không sai biệt lắm, linh khí mỏng manh, thậm chí còn không bằng ngoại giới, thế nhưng nơi này cây cối cũng rất nhiều.

Hai người tiếp tục tiến lên, phía sau như trước có thật nhiều yêu thú ở nhìn chăm chăm, hướng Vân không dám dừng lại, thế nhưng chỉ cần bên trong cơ thể của bọn họ linh lực như trước sự dư thừa, liền không có cách nào thoát khỏi những yêu thú này tập trung!

Ở phát hiện phía sau đi theo yêu thú càng ngày càng nhiều sau, hướng Vân rốt cục phát hiện như vậy không phải biện pháp, phải nghĩ biện pháp tới triệt để thoát khỏi chúng nó!

Hướng Vân bỗng nhiên động linh cơ một cái, có, chỉ cần hấn lấy dễ thiên thuật biến mất hai người sóng linh lực, mới có thể thoát ly những thứ này yêu thú! Hơn nữa lúc trước, dễ thiên thuật tại hấn chăm chỉ tu luyện một chút, đã tiến bộ không ít, hơn nữa hấn tu vi tăng trưởng, bây giờ dễ thiên thuật cũng coi như có thành tựu nhỏ rồi.

Việc này không nên chậm trễ, hấn lập tức dừng bước lại, thuận tiện kéo lại phong tuyết linh. Không đợi phong tuyết linh phản ứng kịp, dễ thiên thuật đã thi triển ra, ở trên người hai người có hiệu lực.

Không có bất kỳ cuốn hút, ngược lại có một loại phản phác quy chân cảm giác.

Dễ thiên thuật không hổ là thiên văn tâm pháp bên trong bí pháp, hiệu quả quả nhiên không tầm thường, hướng Vân cùng phong tuyết linh sóng linh lực rất nhanh bị che đậy.

Phong tuyết linh cũng hiểu hướng Vân mục đích, tùy ý hướng Vân

Hướng Vân thần thức rõ ràng đem tình huống ở phía sau phản ánh qua đây, đang ở hai người sóng linh lực biến mất sát na, yêu thú phía sau như là đột nhiên mất đi mục tiêu công kích, trở nên có chút mờ mịt đứng lên, thậm chí bộ phận giữa yêu thú với nhau triển khai tranh đấu.

Nói chung, tràng diện hỗn loạn tung bùng..

Phát phát hiện điểm này sau, hai người cũng vội vàng dành thời gian tiếp tục tiến lên, mặc dù không có thể giống như trước nhanh chóng như vậy đi về phía trước, cũng may tốc độ cũng cũng không chậm, bất kể nói thế nào, so với trước kia an toàn hơn nhiều.

Cứ như vậy, hai người lên đường bình an vô sự đến rồi giữa sườn núi, đang ở hướng Vân cho là bọn họ biết vẫn như vậy đi lúc lên núi, biến cố lại nổi lên.

Nguyên nhân gây ra là phong tuyết linh đạp đi ra một chân đột nhiên đạp gãy một cây cỏ, sau đó, nguyên bản không gió bầu trời đột nhiên quất một thời gian gió, khiến người ta không khỏi rùng mình.

Theo sau chính là vô tận đao quang kiếm ảnh, từng buội trên cỏ, dĩ nhiên bạo phát ra mãnh liệt kiếm ý! Chỉ hướng hướng Vân, thẳng đến hướng Vân tính mệnh mà đến!

Hướng Vân hơi chút có một tia hoảng thần, mà người khỏi xưởng phong tuyết linh nhưng lại không có chịu đến tổn thương gì, rất rõ ràng, những cỏ này kiếm mục đích rất rõ ràng chính là hướng Vân!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Gặp địch

"Rốt cuộc người nào bày cấm chế?" hướng Vân có chút kinh hãi.

Đối với cảm chế, nghiên cứu của hấn có thể nói khác sâu, hấn ở cảm chế lên thiên phú rất mạnh, cũng hao tổn rất nhiều thời gian đang nghiên cứu cảm chế mặt trên, cho nên hoàn toàn có lý do tin tưởng mình cảm chế tạo nghệ.

Nhưng mà, cảm chế này quý dị trình độ phức tạp tại hấn đã gặp hết thấy cảm chế trung tuyệt đối có thể xếp vào ba vị trí đầu!

Không vì cái gì khác, chỉ bởi vì đây là một cái liên hoàn cảm!

Cái gọi là liên hoàn cảm, là cảm chế một loại, danh như ý nghĩa, chính là một cái cảm chế hợp với một cái khác cảm chế, rút giây động rừng, cho nên thường thường khó có thể phá giải.

Ngay cả hướng Vân cũng cần thời gian nhất định, lại vừa tổ phá trong đó nghĩa sâu xa, muốn trong thời gian ngắn, không phát hiện chút tổn hao nào mà đi qua, hướng Vân là không cách nào.

Sắc mặt của hấn không khỏi có chút tái nhợt, hấn có lý do tin tưởng, cảm chế này chắc là vạn bảo các vị kia bày ra, chỉ có hấn mới có thể ở cảm chế đạt thành tựu cao vượt lên trước hướng Vân chính mình!

Không sai, tất nhiên là hấn!

Hướng Vân cười khò, phong tuyết linh cũng đã hiểu ý tứ của hấn. Tiền tiền hậu hậu bất quá ngắn ngủi mấy hơi thở thời gian, lưỡng người đã nghỉ rất thấu triệt.

Lẫn nhau trao đổi nhãn thần, gật đầu.

Vì vậy linh lực bắt đầu vận chuyển, hai cỗ sức mạnh cực kỳ mạnh ở hai người trong tay ngưng tụ, tạo thành hai cái to lớn quang cầu, một đỏ một trắng, đỏ là phong tuyết linh, trắng cũng là hướng Vân.

Bất kể nói thế nào, tất cả cảm chế, đều có một hăng cổ không đổi phương pháp phá giải, đó chính là, xông vào!

Mất thấy yêu thú phía sau nhóm lớn đang đang chạy tới, ở chỗ này tạo thành một thú triều, hướng Vân phun ra một ngụm tiên thiên tinh huyết, bạch cầu cũng chuyển biến trở thành màu đỏ.

Lập tức, hai người quả cầu đỏ đều trực tiếp đụng tại không gian nào đó một nơi, hướng Vân nhất định phải trước khi chết nói cho hấn biết chuyện này!

"Các ngươi đang làm cái gì?" hướng Vân không khỏi đại môn.

Dốc hết toàn lực!

Đây là đơn giản nhất, đồng thời cũng là thô bạo nhất giải quyết bạo phát.

Chỉ cần lực lượng của ngươi rất mạnh mẽ, cũng không dám có người khi dễ ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Đối địch

Hướng Vân đáng tự hào nhất thần thức, dĩ nhiên cũng mơ hồ có xu thế không địch lại, người quần áo đen này chỉ sợ so với trong tưởng tượng hiệu thảng!

Thần thức cũng không dò ra tới tu vi của hấn, hướng Vân sắc mặt không khỏi có chút tái nhợt.

Không thể địch lại được, chỉ có thể dùng trí!

Như thế nào đối phó với địch?

Nhìn thấy phong tuyết linh không chút do dự lấy ra mình đàn cổ, hấn cũng không có bảo lưu, trực tiếp lấy ra hàn băng kiếm, phía sau một đôi linh dược

cũng rục rịch, nếu như từ quan sát kỹ, sẽ phát hiện trong không khí có chút như có như không tuyến.

Vừa ra tay liền là tất cả thủ đoạn, không có đường lui!

Nhưng hướng Vân rất rõ ràng, hắc thương thế trong cơ thể không có khối hắc, không còn cách nào phát huy hàn băng kiếm toàn bộ uy lực.

Mà người quần áo đen thần thức không kém gì hắc, một đường châm đánh lên cũng mất đi ý nghĩa.

Mấu chốt nhất còn lại là, linh dược lúc trước cùng Con trai Long trong một trận đánh bị hao tổn, trải qua mấy ngày nay, tuy là tự hành thông thả chữa trị một ít, có thể chung quy thời gian quá ngắn.

Hướng Vân đột nhiên lại nghĩ tới một vật, âm thầm lấy ra cầm trong tay.

Hắc y nhân rút cục động thủ, vừa ra tay chính là nhanh như điện chớp, tốc độ phi thường nhanh!

Hướng Vân con người co rút lại, mắt thường dĩ nhiên không phát hiện được bóng dáng của người áo đen rồi, bất quá hắc cũng không gấp, thân hình khẽ động.

Thăng tới trời cao bộ pháp!

Quả nhiên, ở hướng Vân thi triển thăng tới trời cao bộ pháp trong nháy mắt kế tiếp, hắc y nhân xuất hiện ở hắc đứng yên địa phương, một vệt ánh đao cũng theo đó xuất hiện.

Chỉ cần hướng Vân chậm một chút nữa, nhất định sẽ bị chém thành hai khúc!

Cùng lúc đó, phong tuyết linh tiếng đàn rút cục hạ xuống, tiếng đàn hóa thành từng đạo phi mang, chém về phía hắc y nhân!

Thế nhưng hắc y nhân như thế nào lại cho nàng cơ hội đâu?

Hắc y nhân lần nữa triển khai hắc quỷ dị bộ pháp, hướng Vân biến sắc, theo sát mà bán ra thăng tới trời cao bộ pháp.

Phong tuyết linh phi mang không thể nghi ngờ toàn bộ thất bại, trên mặt đất đánh ra một cái hố to.

Nhưng nàng mặt không đổi sắc, tiếng đàn lại biến, phi mang không hề, từng vòng sóng gọn như là sóng nước hướng ra phía ngoài khuếch tán.

Lúc này, hướng Vân thân ảnh rơi ở phía xa, nhưng hắc y nhân nhưng không có lậu mặt, hắc căng thẳng trong lòng, đột nhiên hiểu người quần áo đen ý tưởng!

Mục tiêu của hắc không phải hướng Vân, mà là phong tuyết linh!

Hắc cất bước bán ra, phải trở về đến phong tuyết linh thân bên, đúng lúc này, khoảng cách phong tuyết linh chỗ không xa, một cái xóc xếch thân ảnh có chút lảo đảo mà xuất hiện.

Chính là hắc y nhân, bị gió tuyết linh tiếng đàn phá đi bộ pháp, ép đi ra!

Mất thấy đánh lên phong tuyết linh hay sao, hắc y nhân đang muốn triệt thoái phía sau, hướng Vân lại hậu phát chế nhân, thăng tới trời cao bộ pháp phối hợp linh dược đã tới rồi.

Hắc đem hàn băng kiếm khươi một cái, một đạo thăng tới trời cao kiếm khí phóng lên cao.

Hắc y nhân biến sắc, không biết thi triển loại nào pháp thuật, hàn băng kiếm khí hạ xuống, chỉ nghe hắc kêu lên một tiếng đau đớn, nghĩ đến cũng đứng bị thương không nhẹ.

Nhưng hắc cũng mượn hàn băng kiếm lực chấn nhiếp, nhanh chóng rút lui kéo dài khoảng cách.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Lui địch cách

Hương Vân thăm nghĩ không tốt, Hắc y nhân kia rốt cuộc phải sử dụng ra sát chiêu của mình rồi không?

Lúc này phong tuyết linh đã thụ thương, tuy là kiên trì tiếp tục chiến đấu, nhưng hiển nhiên có chút lực bất tòng tâm, mà hắc y nhân đã như vậy yên tâm, không quan tâm sự tồn tại của bọn họ, nói rõ hắc mồi vừa cái kia tiểu cầu lực phòng ngự kinh người.

Hương Vân không kịp nghĩ nhiều, lúc này cũng không có biện pháp nào khác, hắc đột nhiên triệt thoái phía sau đến phong tuyết linh thân bên.

P phía sau một đôi rộng lớn trắng nõn cánh xòe ra, gắt gao bọc lại hai người, sau đó hương Vân cũng bắt đầu rồi bấm tay niệm thần chú, chỉ bất quá ngoại trừ phong tuyết linh không có người biết mà thôi.

Hắc y nhân tuy là hai mắt cảm đoán, thế nhưng hiển nhiên thần thức là có cảm ứng, có chút bất minh sở dĩ, không biết hương Vân đang đùa hoa dạng gì, tuy là hắc có lòng tin tuyệt đối, nhưng hắc không khỏi vẫn là gia tăng tốc độ.

Không lâu sau, trên người của hắc đột nhiên phát sinh bạch quang, bạch quang rất là sáng sủa, vô cùng chói mắt, căn bản là không có cách khiến người ta nhìn thẳng.

Bất quá, đây hết thấy hương Vân là không có có cảm giác được, vì tăng thêm tốc độ, hắc tất cả tâm thần đều dùng ở bấm tay niệm thần chú lên!

Hắc y nhân rút lui hết màu đen tiểu cầu, trên người bạch quang cũng nùng rúc thành một cái tiểu cầu, người quần áo đen con mắt từ đầu đến cuối không có mở, tha là như thế, khóe mắt của hắc như trước bị kích thích mà chảy ra hai hàng dịch thể.

Bạch cầu nhanh chóng thành hình, tốc độ vô cùng nhanh, đã nhắm ngay hương Vân, chỉ lát nữa là phải đụng chạm lấy hương Vân linh lực!

Đột nhiên, hương Vân cánh chim kể cả bản thân của hắc gió êm dịu tuyết linh cùng nhau tiêu thất, chỉ có một mảnh trắng tinh lông vũ chậm rãi bay xuống.

Lúc này, hắc y nhân cũng chịu không nổi nữa, khóe miệng tràn ra một luồng tơ máu, đem che mặt hắc sắc cái khăn che mặt nhuộm đỏ...

Mà khoảng cách nơi này không xa phía trước, không gian rất nhanh ba động, tựa hồ có hơi không chịu nổi áp lực gần bằng giải.

Sau đó, một đôi rộng lớn cánh xuất hiện, trắng tinh cánh chim có chút mất trật tự cùng tàn phá, từ từ mờ ra, bên trong là một nam một nữ, hai cái sắc mặt vô huyết nhân, chính là hương Vân cùng phong tuyết linh!

Hai người đều có chút lòng còn sợ hãi, tìm được đường sống trong chỗ chết! Người quần áo đen bạch cầu cho hai người rất lớn áp lực, trong lúc sinh tử, hương Vân làm một cái to gan quyết định!

Chính là sử dụng hồi lâu chưa dùng qua "Mộng vũ động", đây là linh lực trong ghi lại một loại pháp thuật, dùng để bỏ chạy không thể tốt hơn nữa, duy nhất khuyết điểm chính là dẫn dắt thời gian hơi có chút trường.

Hơn nữa, ở chỗ này thi triển "Mộng vũ động", cũng là phiêu lưu cực đại, đông phương trong núi lớn có cấm chế phi hành cấm chế, nói rõ nơi này không gian pháp tắc hơi không giống.

Mà mộng vũ động, đúng là vẫn còn muốn thu đến không gian pháp tắc ước thúc, cho nên hương Vân rất lo lắng ở chỗ này không dùng được, cũng may cuối cùng vẫn là thành công, tuy là phá vỡ khoảng cách không xa, ngược lại cũng đủ rồi, hắc tin tưởng hắc y nhân vậy cũng không có sức tái chiến rồi.

Bất quá, nghĩ đến vừa rồi tại không gian trong qua lại trảng cánh, hương Vân không khỏi nhũ nhũ mảy, mới vừa rồi còn thật sự rất tốt hung hiểm, nếu không có linh lực đủ cường đại, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ bị trong không gian cương phong cho giết chết.

Linh lực lần thứ hai ần núp, hương Vân cùng phong tuyết linh cũng không dám ở nơi này ở lâu, tuy nói hắc y nhân hắc là đoán thời gian không đuổi kịp, thế nhưng cũng nói không chính xác, dù sao bọn họ thực sự thoát được không xa.

Hai người lập tức lên đường, bất chấp trong cơ thể nặng thêm thương thế. Hoàn hảo ở phát hiện người quần áo đen thần thức phi thường cường đại sau, hương Vân thu lại một đường châm, nếu không... Khả năng liền mất đi cái này linh bảo.

Nghĩ đến mình linh bảo, hương Vân không khỏi nhũ nhũ mảy, bất kể là hàn băng kiếm, một đường châm vẫn là Giáp Long khiên, những thứ này linh bảo dù sao cũng là luyện khí kỳ linh bảo, bây giờ đối với hắc mà nói đã có chút không đủ.

Việc cấp bách, là mau sớm tìm được những người khác, hội hợp với bọn hắc.

Chương 85: Phục tùng đàn thú

Xem ra, bảy yêu thú này đã bị cái này con mãnh hổ không biết lấy cần gì phải biện pháp tạm thời liên hợp lại rồi, hướng Vân thần thức đã phát hiện, chuyện này với bọn họ mà nói, có thể không phải là cái gì chuyện tốt.

Hắn lặng lẽ từ bên trong túi trữ vật trực tiếp lấy ra ngay ngắn một cái bình trúc cơ đan, trong đan được linh lực nồng đậm thậm chí lẫn át hẳn tự thân linh lực!

Hắn hơi có chút đau lòng bóp nát những thứ này trúc cơ đan, đồng thời không biết đến từ đâu một luồng hắc khí chậm rãi ẩn nấp ở trong đó, sau đó tìm không thấy.

Làm đến nơi đây, hướng Vân tổng coi là thờ dài một hơi, đem trọn bình trúc cơ đan đều ném xuống đất, trúc cơ đan bởi vì bị bóp nát, linh khí rất nhanh khuếch tán ra.

Xa xa yêu thú đã không hề ẩn nấp thân hình, nghênh ngang đi theo hướng sau mây mặt, lúc này dĩ nhiên xuất hiện một tia xao động, nguyên bản bị con mãnh hổ áp chế lại bảy thú dĩ nhiên cũng có mất không chế dấu hiệu.

Mãnh hổ thấy tình hình không đúng, vọt tới bảy thú phía trước, rống giận vài tiếng, bởi vì e ngại mãnh hổ, những thứ này yêu thú đúng là vẫn còn thần phục.

Mãnh hổ mang theo đứng ở phía trước mấy vị yêu thú cùng nhau cộng đồng bắt đầu thu nạp không trung linh lực, những linh lực này từ trúc cơ đan vùng phát ra ngoài, vô cùng sự dư thừa.

Một ít không kịp bị chúng nó thổ nạp linh lực, khuếch tán đến bảy thú phương hướng, cũng bị những yêu thú kia hấp vào bên trong cơ thể.

Không bao lâu, trong không khí linh lực cơ hồ bị hấp thu không sai biệt lắm, đại bộ phận trúc cơ đan linh lực đều bị mãnh hổ các loại yêu thú cường đại thổ nạp vào đan điền, chỉ có một phần nhỏ bị những yêu thú khác thu được.

Mãnh hổ hai mắt lấp lánh hữu thần, gầm nhẹ một tiếng, bảy thú khản cập muốn đuổi kịp hướng Vân hai người!

Đi qua thần thức phát hiện đây hết thấy hướng Vân, lúc này cũng đang nhân nhĩ cùng phong tuyết linh đi tới, ân, không sai, chính là... Nhân nhĩ!

Thậm chí là cố ý chậm cước bộ, muốn các loại bảy thú...

Bảy thú cũng không còn để cho bọn họ thất vọng, rất nhanh đuổi tới, chứng kiến bảy thú tới gần, hướng Vân sắc mặt xẹt qua một luồng không dễ dàng phát giác mỉm cười.

Hắn bảo chế đúng cách vậy, lần nữa lấy ra một chai trúc cơ đan, đem bóp nát, trông coi các yêu thú giống như đói mà hấp thu nơi này linh lực, hắn cùng với phong tuyết linh phiêu tán đi.

...

Lập lại mấy lần sau, các yêu thú từ đầu đến cuối không có phát hiện mờ ám trong đó, cho rằng hướng Vân bắt quá là đang kéo dài thời gian, cũng vui vẻ với thấy loại tình huống này.

Nhưng mà, không có bất kỳ một con yêu thú phát hiện một ít như có như không dây nhỏ cũng theo linh lực bị hút vào trong cơ thể của bọn nó, bắt quá, những thứ này tuyến đều rất tiểu.

Chương 96: Lên đường

Tiểu Con trai bay đến phía trước sau, những thứ này yêu thú không khỏi lui về phía sau mấy bước, hướng Vân khoe miệng lộ ra mỉm cười, tâm tình tốt, hiện tại hẳn đã có nắm chặt phục tùng những yêu thú này.

Hắn không vội vã mà lấy thần thức truyền âm cho tiểu Con trai, "Ta biết ngươi có thể nghe hiểu lời của ta, hoặc là ngươi giúp ta phục tùng những thứ này yêu thú, hoặc là chúng ta liền cùng nhau táng thân ở chỗ này. "

Hai tiểu Con trai mặc dù là mới từ xác trung đi ra không lâu sau, thế nhưng chúng nó áp trứng kỳ vốn là trưởng, hơn nữa chúng nó phẩm cấp lại cao, cho nên trí lực tự nhiên không phải bình thường yêu thú có thể so sánh.

Đây cũng là chúng nó lúc này có thể kinh sợ những yêu thú khác nguyên nhân, mặc dù tiểu Con trai linh trí còn chưa hoàn toàn mở ra, cũng biết nên làm như thế nào.

Một cái nhỏ Con trai trong miệng đột nhiên truyền ra một tiếng thanh âm kỳ quái, mang theo một tia khàn khàn. Thanh âm vừa ra liền ngừng lại, phảng phất tiểu Con trai đang thử thăm dò lấy cái gì, cẩn thận từng li từng tí.

Mà một con khác tiểu Con trai cũng không nhẫn nại được theo sát phụ họa một tiếng. Sau đó chúng nó có vẻ hơi kích động, liền tiếp kêu vài tiếng.

Thoạt nhìn, tiểu Con trai trong thời gian thật ngắn đã kích phát rồi tiềm năng trung ngôn ngữ năng lực, tuy là lần đầu mở miệng, thanh âm còn có chút khàn giọng.

Cũng may chúng nó còn nhớ rõ hướng Vân lời nói, lúc này không ngừng lên tiếng, đây là giữa yêu thú với nhau trao đổi ngôn ngữ, hướng Vân cũng không thể nghe hiểu.

Mặc dù như vậy, hẳn vẫn có thể cảm giác được tiểu Con trai thanh âm trung mang theo một tia uy nghiêm.

Trước mặt yêu thú liền càng không cần phải nói, cảm thụ được tiểu Con trai trên người mang tới áp lực thật lớn, đó là huyết mạch thiên phú mang tới bẩm sinh áp lực!

Lúc này, ở tiểu Con trai thanh âm dưới, những yêu thú này ý chí hầu như muốn kể cận ranh giới hồng mắt.

Lúc đầu chúng nó cũng đã phi thường do dự, hiện tại dẫn đầu yêu thú lại bị hướng Vân độc chết, trong lòng của bọn nó thì càng thêm lay động.

Hướng Vân trong lòng nóng nảy, có thể cũng không có bất kỳ biện pháp nào, tiểu Con trai tuy là thiên phú huyết mạch làm cho các yêu thú sợ, thế nhưng chung quy tu vi không đủ, như thế nào mới có thể thao túng đám này kiêu căng khó thuần yêu thú đâu?

Đang ở hướng Vân miên man suy nghĩ chi tiết, giằng co tình thế bỗng nhiên sản sinh biến hóa, đột nhiên từ trong bầy thú chạy ra khỏi một con yêu thú.

Là một cái màu trắng lang, trên người không có bất kỳ tạp sắc, lúc này lang chân có chút run rẩy, chạy ra.

Hướng Vân trong lòng hơi hồi hộp một chút, trầm nghĩ không ổn.

Cũng may sự tình cũng không có như hướng Vân đoán tình huống phát triển tiếp, bạch lang cũng không phải là đi ra phản kháng.

Bạch lang đột nhiên cúi đầu, nằm xuống chân trước, đối với tiểu Con trai biểu lộ ra thần phục!

Hướng Vân rất nhanh phản ứng kịp, bạch lang hành vi là một cây diêm quẹt, trực tiếp đưa đến càng nhiều các yêu thú đến đây biểu thị khuất phục ý.

Trong nháy mắt, mới vừa bầy thú đã có thất thất bát bát đều quy thuận, chỉ có một hai phần mười còn đang do dự.

Hướng Vân cũng không muốn lại tiếp tục chờ tiếp rồi, làm cho tiểu Con trai đơn giản hạ rồi đi mệnh lệnh, xua tan một lũ yêu thú sau, liền cùng phong tuyết linh cùng rời đi rồi.

Lúc này, bọn họ mới chính thức mà thoát khỏi nguy hiểm, có thể tiếp tục đi về phía trước.

Bọn họ đã tại trên ngọn núi này làm trễ nãi hồi lâu, phải nhanh đi trước tòa tiếp theo núi.

Gần như cùng lúc đó, không biết đệ mấy tòa sơn trên, mặc cho thiên phạm lão đảo đi xuống núi.

Trắng tiem, ngọc mưa mấy người cũng trước khi đến trung ương núi lớn trên đường.

Hướng Vân cùng phong tuyết linh đang không có buồn phiền ở nhà sau, cũng triển khai linh lực, nhanh chóng hướng chân núi vội vã đi.

...

Vừa mới bước trên trung ương núi lớn, hướng Vân liền cảm nhận được áp lực cực lớn, áp lực này muốn hơn xa cho bọn hắn mới vừa đi xuống ngọn núi kia.

Hướng Vân vẻ mặt nghiêm túc, cũng nhắc nhở phong tuyết linh phải cẩn thận nhiều hơn.

Trung ương ngọn núi này, làm cho hướng Vân hơi có chút kiêng kỵ.

Lúc này, nói vậy Hàn cốc Hàn thao cùng với Tôn gia người cũng đã ở trên núi rồi, cho nên bọn họ đường lên núi sợ rằng không phải thái thái bình rồi.

Quả nhiên, dọc theo đường đi hiện đầy cấm chế. Cùng trước kia bố trí liên hoàn cấm tay pháp không có sai biệt, cũng đều là Hàn cốc bày ra.

Hướng Vân mặc dù gấp, lại cũng không thể buông lỏng cảnh giác, chỉ có thể chậm rãi đi tới, một bên lên núi, một bên bài trừ cấm chế.

Phong tuyết linh trong quá trình này, cũng chỉ là yên lặng phối hợp hướng Vân, bất quá cũng ít nhiều của nàng pháp thuật, hướng Vân mới có thể bài trừ rất nhiều cấm chế.

Hơn nữa, hướng Vân vốn là ở cấm chế trên rất có thiên phú, đang không ngừng bài trừ cấm chế trong quá trình, hắn cũng từ từ đang học.

Khoảng chừng đến rồi giữa sườn núi vị trí, hắn liền đã giải rồi Hàn cốc bố trí cấm chế đặc điểm. Kể từ đó, hắn phá cấm tốc độ cũng liên càng lúc càng nhanh.

Mà ở càng chỗ cao Hàn cốc trong lòng cũng càng ngày càng sợ, không biết là người nào ở trên núi, bài trừ hắn cấm chế tốc độ càng lúc càng nhanh, những cấm chế này đều không phải là đơn giản cấm chế.

Trong lòng hắn có chút bất an, "Không được, phải diệt trừ người này! "

"Tôn cảnh! "

"Là, Các chủ có gì phân phó? "

"Phía sau tới một ngang ngược tàn ác, người an bài một số người mai phục tại nơi này, chờ hắn đến, liền phối hợp ta cấm chế, đem chém giết ở chỗ này! "

"Là!" Tôn cảnh vội vàng an bài thủ hạ mấy người mai phục đứng lên.

Vì vậy, đoàn người lại tiếp tục hướng về trên núi đi về phía trước.

Trung ương ngọn núi lớn này dị thường cao, mặc dù bọn họ vượt lên đầu hướng Vân đám người tiến đến, thế nhưng vẫn không có lên đỉnh.

Cùng lúc đó, mặc cho thiên phạm, trắng tiềm, ngọc mưa mấy người cũng đều trước sau bước lên ngọn núi này.

Lại nói hướng Vân, bài trừ cấm chế tốc độ đang tăng nhanh, lên núi tốc độ cũng thật nhanh rồi, làm cho hắn kỳ quái là, ngoại trừ cấm chế bên ngoài, cũng không có bất kỳ yêu thú hoặc là những thứ khác nguy hiểm xuất hiện.

Biết hướng Vân nghi hoặc sau, phong tuyết linh nhưng lại thay hắn hỏi ra cái này mê hoặc, ở tại bọn hắn trước, vạn bảo các cùng Tôn gia người đã du sơn, hơn phân nửa là bọn họ đã thanh trừ trước mặt cản trở.

Hướng Vân bừng tỉnh đại ngộ, hai người hợp tác phía dưới, khoảng cách trước Hàn cốc đám người bày mai phục địa điểm cũng không xa.

Còn như những môn phái khác đệ tử, chẳng biết tại sao hướng Vân cho tới bây giờ còn không có gặp phải, phỏng đoán không có đi tới nơi này, nhưng hướng Vân biết bọn họ khẳng định đã tại cái này đông phương bên trong núi lớn rồi.

Trong này, không chỉ có dựa vào vạn bảo các, còn có dựa vào Hoang thiên nguyên , thậm chí một ít tán tu, mấy ngày nay đều hắn là lực tục chạy đến.

Vì vậy, thời gian của hắn thừa ra không nhiều lắm, phải nhanh tìm được những người khác, hội hợp với bọn hắn, mới có thể có cơ hội cùng vạn bảo các chu toàn.

Tuy là hiện nay không có yêu thú tập kích, thế nhưng hướng Vân cũng không dám đem thần thức phô tán quá mở, chỉ sợ trong lúc này bên trong núi lớn có càng càng cường lực yêu thú.

Quả thực, ngay cả vòng ngoài trên núi đều có Con trai sự hiện diện của rồng, chỗ ngồi này chủ sơn yêu thú tất nhiên không yếu đi nơi nào.

Đồng thời, hướng Vân cũng cảm thấy nghi hoặc, vì sao đông phương trong núi lớn có nhiều như vậy yêu thú đâu? Hết lần này tới lần khác những thứ này yêu thú thực lực còn không tục, hơn nữa nơi đây linh lực khan hiếm, căn bản không thể nào là yêu thú nhiều năm tu hành mà đến.

Hắn hỏi phong tuyết linh sau, phát hiện phong tuyết linh cũng là vẻ mặt nghi hoặc, điều này hiển nhiên cùng bọn chúng trước nghe được không quá giống nhau.

Bọn họ trước vẫn cho rằng, những thứ này yêu thú vốn là vị kia thượng cổ đại năng bên trong động phủ linh thú, bây giờ xem ra, truyền thuyết này hơn phân nửa không thể tin rồi.

Vậy những thứ này yêu thú là từ đâu tới đâu? Lại vì sao vẫn ở chỗ này đây? Đông phương núi lớn làm sao có thể vây khốn nhiều như vậy mạnh mẽ yêu thú đâu?

Hướng Vân đầy bụng nghi vấn.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Tìm hiểu Cổ cấm

Mặc dù đối với đông phương núi lớn tồn tại rất nhiều nghi vấn, nhưng không hề nghi ngờ hay là muốn tiếp tục tiến lên .

Việc cấp bách, là muốn hội hợp với những người khác, thảo luận nên như thế nào đối phó Hàn cốc.

Không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ cho Hoang thiên nguyên truyền âm vậy cũng đến rồi, trả danh tiếng bọn họ cũng đã nhận được tin tức.

Tính toán thời gian, lúc này cũng nên phải đến đông phương núi lớn, chỉ có kéo dài tới bọn họ tới, mới có cơ hội.

Hướng Vân cùng phong tuyết linh sau khi thương lượng, quyết định trước đứt đoạn tiếp theo du sơn rồi, tạm thời trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi, thuận tiện nghỉ biện pháp tìm được nặc cho thiên phạm bọn họ.

Vì vậy, hai người liền tìm một chỗ sơn động, xua đuổi đi ở giữa mặt lưỡng con yêu thú sau, bày cấm chế, liền chiếm cứ nơi đây.

Bởi vì ở vào núi trước, phong tuyết linh liền cho bọn hắn một người một cái trận nhỏ Kỳ, dùng để cảm ứng lẫn nhau vị trí, bây giờ đang dễ dàng phát huy được tác dụng, chỉ là cái này trận kỳ khoảng cách tương đối gần, cho nên còn phải đi tìm.

Bất quá phong tuyết linh nói nàng còn có mấy người trận kỳ, vốn là một bộ, cho nên hẳn nơi đây còn có mấy người nhiều, cũng có thể cảm ứng được cái khác trận kỳ.

Cứ như vậy, liền thiếu rất nhiều sự tình. Hướng Vân trực tiếp đi ra ngoài vòng quanh độ cao này, đem phong tuyết linh trận kỳ cảm vào.

Các loại nặc cho thiên phạm bọn họ đi tới tự nhiên sẽ cảm ứng được, mà bọn họ chỉ muốn chờ ở nơi này là được.

Vừa lúc, thừa dịp lúc này, hướng Vân cũng phải thật tốt tiêu hóa linh ngộ khoảng thời gian này tu hành, nhất là đã trải qua mấy trận đại chiến sinh tử, hẳn thu hoạch vẫn rất lớn.

Phong tuyết linh cũng không còn nhân rồi, của nàng đàn cổ tựa hồ có hơi tổn thương, lúc này cũng cần săn sóc ân cần cùng chữa trị.

Hướng Vân cảm giác được mình đã va chạm vào trúc cơ trung kỳ giới hạn, từ trúc cơ sơ kỳ đến trúc cơ trung kỳ, chủ yếu là linh lực tích góp từng tí một.

Hướng Vân trong cơ thể xanh Liên hiện tại đã vô cùng khỏe mạnh rồi, xanh hoa sen nở thật vừa lúc, đợi một thời gian định có thể bước vào cảnh giới cao hơn.

Đầu tiên muốn sửa sang một chút túi đựng đồ, bên trong túi đựng đồ đồ đạc có điểm quá nhiều, hướng Vân vẫn không có thời gian để chỉnh đề ý.

Lấy ra kiện vật phẩm thứ nhất, là ở Con trai Long đạt được đến long cốt, hắn vẫn không có tí mĩ nghiên cứu qua khối này long cốt, nhưng nếu bị Con trai Long lưu cho hai tiểu Con trai, tất nhiên có bên ngoài bất phạm.

Long cốt mặt ngoài nhìn qua bình thường không có gì lạ, đã có phức tạp văn lạc mơ hồ xuất hiện, phảng phất nhìn nhiều vài lần sẽ thật sâu rơi vào trong đó.

Ngay cả hướng Vân mạnh mẽ như vậy thần thức, cũng phải tập trung toàn bộ tinh thần mới có thể nhìn một ... hai ....

Bất quá tạm thời còn chưa phải là nghiên cứu nó thời điểm, trước đem bên ngoài thu vào, hướng Vân trước lấy ra chính mình mấy thứ linh khí.

Một đường châm, vẫn còn tương đối hoàn hảo, không có gì dị dạng. Giáp Long khiến nhưng có chút âm đạm, hướng Vân rót vào linh lực cũng không có tác dụng quá lớn, xem ra cái này linh khí xem như là bị hủy.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Sơn động gặp lại

Ở nơi này linh lực nồng đậm trong hoàn cảnh, linh lực không ngừng tiến hành mình chữa trị, phong tuyết linh đã ở chữa trị đàn cổ cùng trị liệu tự thân thương thế, mà hướng Vân Cổ cảm đã ở từ từ lĩnh ngộ trong..

Người thứ nhất tìm được bọn họ là trắng tiềm, hướng Vân cảm ứng được có người xúc động ngoài động cảm chế, phát hiện là trắng chuyên tâm dưới chi có an tâm.

Trắng tiềm biết được phong tuyết linh lại là cùng hướng Vân cùng nhau tiến đến, không có sau khi tách ra cũng không khỏi bội phục hai người vận khí. Hướng Vân cùng phong tuyết linh tuy là gặp phải nguy hiểm không ít, nhưng tốt xấu vẫn là hai người cùng nhau.

Dưới so sánh, trắng tiềm khả năng liền thâm nhiều, hẳn dọc theo đường đi trốn đông trốn tây, cũng không ít cường đại yêu ** qua tay, cũng may trắng tiềm thực lực không tầm thường, cho nên chỉ là có chút chật vật, tổn hao rất nhiều linh lực, cũng không lo ngại. Đi tới nơi này tòa sơn sau, phát hiện phong tuyết linh lưu lại trận kỳ, mới tìm được bọn họ.

Phát hiện hướng Vân linh tuyến tụ tập nhiều như vậy linh lực, hẳn cũng bắt đầu điều trị tự thân thương thế.

Đang ở trắng lặn xuống tới không lâu sau, một người khác cũng đến rồi nơi đây, là mặc cho thiên phạm.

Mặc cho thiên phạm không có bị thương gì, đến sau đó, phong khinh vân đạm mà liền phá trừ hướng Vân cảm chế, còn quả trách hướng Vân bố trí cảm chế như vậy kém.

Hướng Vân nghĩ thầm người một cái Nguyên anh kỳ tu sĩ, bài trừ ta một cái Trúc cơ kỳ bày ra cảm chế còn không dễ dàng, chỉ phải cười khổ lại lần nữa bố trí xong cảm chế.

Bắt quá, ngọc mưa lại chậm chạp chưa tới.

Mấy giờ sau khi đi qua, mấy người đều có chút bận tâm ngọc mưa an nguy. Nhất là trắng tiềm, cơ hồ là đứng ngồi không yên, linh lực của hắn cũng đã khôi phục, lúc này sai ai ra trình diện ngọc mưa vẫn tương lai, lòng nóng như lửa đốt.

Mặc cho thiên phạm có chút không quá muốn tiếp tục chờ tiếp, hắn sợ Hàn thao đã đoạt được phục yêu âm!

Hướng Vân nhìn thấu sự lo lắng của hắn, cũng không có nhiều lời, hắn cũng muốn chờ một chút ngọc mưa.

Thời gian từng giờ từng phút đi qua, trắng tiềm cuối cùng nhịn không được chủ động đưa ra muốn đi tìm ngọc mưa, thấy hắn như thế sốt ruột, hướng Vân cũng chỉ đành đáp ứng.

Trắng tiềm bài trừ mấy người đến phương hướng, lui phạm vi nhỏ sau liền rời đi sơn động, hướng Vân mấy người nhưng ở trong động đợi, một mặt là các loại trắng tiềm cùng ngọc mưa, về phương diện khác cũng là muốn đến khi Hoang thiên nguyên viện binh đến.

Nhưng mà bọn họ không biết là ở tại bọn hắn tiến nhập núi lớn sau đó, đông phương núi lớn vụ khí tái khởi, không người nào có thể tiếp cận, vì vậy không chỉ là Hoang thiên nguyên, rất nhiều chưa kịp tiến vào tán tu cùng với hoang vực những môn phái khác đều đã không vào được.

Cho nên hiện nay ở đông phương trong núi lớn thế lực, chỉ có mấy người bọn họ, còn có số ít đục nước béo cò tán tu cùng với Tôn gia cùng vạn bảo các người.

Trắng tiềm ly khai không bao lâu, liền đã trở về, hướng Vân đến ngoài động lúc, chỉ thấy lưỡng thân quần áo dính máu đã không phân được lẫn nhau rồi.

Trắng tiềm đứng ở ngoài động, trong tay ôm đại khái chính là ngọc mưa, chỉ bắt quá hai người bây giờ đã là huyết nhân rồi.

Nhìn thấy hướng Vân, trắng tiềm làm như không kiên trì nổi, thân thể có chút lay động, hướng Vân thấy thế vội vàng lấy linh lực ổn định thân hình của hắn, đi ra phía trước.

Trắng tiềm dùng hết tia khí lực cuối cùng nói rằng, "Cứu nàng! "

Dứt lời, hắn liền khép lại hai mắt, hướng Vân trong lòng căng thẳng, dùng linh lực dò thám biết sau, phát hiện hắn chỉ là trọng thương hôn mê, trong bụng thờ dài một hơi, vội vàng mang theo hai người vào sơn động.

Thấy tình hình này, phong tuyết linh cùng mặc cho thiên phạm cũng không khỏi không ngược lại hít một hơi khí lạnh, trắng lặn ra đi không bao lâu, không nghĩ tới bị nặng như thế tổn thương.

Xem ra chắc là hắn tìm được ngọc mưa thời điểm, gặp nguy hiểm gì.

Việc cấp bách là cho hai người trị thương, hoàn hảo phong tuyết linh ở Hoang thiên nguyên đi ra lúc cũng đã mang không ít chữa thương thuốc tiên, lúc này dùng vừa lúc thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Chỉ mảnh treo chuông

Hướng Vân thật không ngờ, trắng tiềm cái này một bộ mê, dù cho một ngày.

Trong lúc, mặc cho thiên phạm rốt cục các loại không đợi được, trước một bước đi, ly khai sơn động, trước giờ chạy tới đỉnh núi rồi. Hướng Vân cũng không có khuyên nhiều, quả thực bây giờ đã vội vàng ở trước mắt, mỗi tể một bước, phục yêu ám là hơn một phần rơi vào vạn bảo các trong tay khả năng, để cho bọn họ đi đầu một bước cũng không hoàn toàn là chuyện xấu.

Trước thức tỉnh ngược lại là thụ thương nặng hơn trắng tiềm, trắng tiềm mở mắt ra, câu nói đầu tiên dù cho hỏi ngọc mưa an nguy.

"Hướng Vân, ngọc mưa đâu? Nàng thế nào? "

Theo hướng Vân ánh mắt, hắn lúc này mới phát hiện ngọc mưa vẫn như cũ ở hôn mê, trắng tiềm dĩ nhiên hoàn toàn không để ý tự thân thương thế, giằng đứng lên chạy tới ngọc mưa bên người.

Hướng Vân chỉ trước nhưng lại không nhìn ra hai người cảm tình thâm hậu như thế, vội vàng nói, "Không có việc gì, không cần lo lắng, nàng cũng không lo ngại. "

Trắng tiềm lại có vẻ dị thường tự trách, lầm bầm, "Điều tại ta vô dụng, không bảo vệ được người, đều là của ta sai. "

Phong tuyết linh thấy thế, lôi kéo hướng Vân liền đi ra ngoài, lưu cho trắng tiềm bình phục tâm tình của mình.

Ngoài động.

Hướng Vân lo nghĩ vạn phần, "Bây giờ nên làm thế nào cho phải? "

"Không thể trì hoãn nữa rồi, phải lập tức động thân, tiền bối lực một người là kiên quyết ngăn cản không được vạn bảo các. "

"Có thể trắng tiềm bây giờ bản thân bị trọng thương, mà ngọc mưa hôn mê chưa tỉnh, chúng ta chẳng lẽ muốn lưu bọn họ ở chỗ này sao?" đây đúng là một vấn đề khó giải quyết.

"Bất kể nói thế nào, chúng ta trước thay trắng tiềm rõ ràng thể nội độc tố!" phong tuyết linh nhắc nhở hướng Vân, trắng tiềm thể nội độc tố vẫn không có giải quyết.

Độc này làm cũng để cho hướng Vân có chút nhức đầu, rất khó xử lý, hiện nay kế sách, chỉ có nhất pháp có thể thử một lần, bất quá phương pháp này cũng thật hung hiểm.

Hương Vân cùng phong tuyết linh liếc nhau, đều là hiểu đối phương suy nghĩ, gật đầu, hai người lại một cùng bước chân vào trong động.

Để cho bọn họ ngạc nhiên là ngọc mura đã tỉnh lại, mà trắng tiềm sắc mặt thoát nhìn lại hết sức thống khổ.

Ngọc mura tuy có chút suy yếu, nhưng thoát nhìn so với trắng tiềm khí sắc tốt hơn nhiều, nhìn thấy hai người tiến đến, ngọc mura có vẻ hơi sốt ruột, lo lắng hỏi, "Cái này... Đây là chuyện gì xảy ra, trong cơ thể hắc độc tố đã vậy còn quá bá đạo? Phải làm sao mới ổn đây? "

"Trong cơ thể hắc độc vô cùng quý dị, căn bản là không có cách phán đoán là loại độc chất nào, ta duyệt điển tịch vô số, lại nhưng hoàn toàn không biết gì cả." hương Vân giọng của cũng có chút trầm thấp.

Sai ai ra trình diện ngọc mura đem ánh mắt cầu cứu đầu hướng mình, phong tuyết linh cũng chỉ có thể lắc đầu bất đắc dĩ.

Ngọc mura chậm rãi cúi đầu, nói nhỏ, "'Ngay cả các ngươi cũng không có biện pháp sao...'" đột nhiên nàng lại ngẩng đầu lên, "Tiền bối, tiền bối đâu? Hắc kiến thức rộng rãi, tu vi lại cao, nhất định có biện pháp đúng không? "

Hương Vân thở dài, "Tiền bối cũng chưa từng thấy qua loại độc chất này... "

"Bất quá, còn có một pháp có thể thử một lần," phong tuyết linh nói rằng, "Thế nhưng không nhất định có thể thành công, hơn nữa phiêu lưu vĩ đại, nhất định phải trắng tiềm chính ngươi để làm quyết định." nói đến phần sau, phong tuyết linh giọng của cũng dần dần ngưng trọng.

Trắng tiềm không nói gì, lại kiên định gật gật đầu.

"Vậy liền bắt đầu a !. "

Hương Vân khoanh chân ngồi xuống, phong tuyết linh cũng đỡ trắng tiềm xếp bằng ngồi dưới đất.

Hay là phương pháp, dù cho Phá nhi hậu Lập, cố tìm đường sống trong chỗ chết, phương pháp này cực kỳ hung hiểm, một ngày thất bại, dù cho thân thể phá tán thân hồn câu diệt. Hương Vân cũng không có hoàn toàn chắc chắn, nhưng nếu trắng tiềm nguyện ý thử một lần, vậy thử một lần đi.

Hương Vân tiểu tâm dục dục đem linh lực của mình đưa vào trắng tiềm trong cơ thể, bởi vì sợ gặp phải trắng tiềm tự thân linh lực dẫn nổi lên va chạm, hương Vân linh lực chuyển vận cực kỳ thông thả, hơn nữa mỗi một lần bắt quá một luồng mà thôi.

Như vậy tinh tế thao túng linh lực, nhưng ngược lại ứng với chính là hương Vân thần thức rất nhanh tiêu hao, cũng chính là hương Vân thần thức lực rất mạnh mẽ, bằng không căn bản không nhịn được tiêu hao như thế.

Có thể ngay cả là hương Vân cũng có chút chịu không nổi, khổng chế phổ thông tinh tế thông thường lớn bằng linh lực đối với một cái Trúc cơ kỳ tu sĩ mà nói, vẫn còn có chút khó khăn.

Thời gian từng điểm từng điểm trôi qua, mồ hôi lớn như hạt đậu từ hương Vân trên người tích lại, mà hắc vẫn co rút nhanh chân mày cũng chưa từng mở ra hai mắt cũng đều nhắm hắt lúc này toàn bộ tinh thần đều tập trung ở trắng tiềm trên người.

Rất cực, hương Vân mở hai mắt ra, nói rằng "Ngay tại lúc này!" nói xong, hắc lần nữa tập trung tinh thần chuẩn bị một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đuổi ra trắng tiềm linh lực, chiếm lĩnh đan điền của hắc.

Độc tố ở trắng tiềm trong cơ thể cùng linh lực của hắc đan vào một chỗ, hương Vân căn bản tìm tìm không được độc tố đầu nguồn nấp trong nơi nào, chớ đừng nhắc tới khu trừ, vì vậy hắc chỉ có bình hành hiểm chiêu, tiên phong trực trắng tiềm linh lực, lại nghĩ biện pháp giải quyết độc tố.

Hương Vân bất ngờ là thần thức của hắc tiêu hao lại nhanh như vậy, liền vừa rồi chuyển vận linh lực đoạn thời gian đó, thần thức của hắc hầu như tiêu hao殆尽 không.

Hiện tại chỉ có thể kiên trì thử, dù sao phong tuyết linh thì không cách nào thao túng linh lực của hắc , chỉ có chính hắc có thể hoàn thành chuyện này.

Hương Vân mạnh mẽ tập trung mình tinh khí thần, đem đã tại trắng tiềm linh lực trong cơ thể hướng trắng tiềm vùng đan điền điều động.

Đan điền, ngọn nguồn linh lực, trở cách nơi đây, mới có cơ hội đem còn dư lại linh lực khu trục.

Cũng nhiều thua thiệt trắng tiềm lực ý chí đủ cường đại, tức đã là như thế suy yếu dưới tình huống, cũng thủy chung đang cực lực khổng chế linh lực của mình không cùng tiến nhập trong cơ thể hắc hương Vân linh lực phát sinh xung đột, đây cũng là vì hương Vân tính không ít sự tình.

Thế nhưng, hương Vân dù nói thế nào, cảnh giới bây ở nơi đó, Trúc cơ kỳ, thần thức có thể mạnh tới đâu đâu?

Quả nhiên, hương Vân thần thức xa xa theo không kịp, linh lực của hắc ở trắng tiềm trong cơ thể, mơ hồ có chút dấu hiệu mất khống chế, hắc đã vô lực thao túng những linh lực này rồi!

Hương Vân óc một hồi đau nhức, đó là thần thức gần hao hết dấu hiệu, một ngày thần thức triệt để hao hết, không chỉ là trắng tiềm linh lực trong cơ thể biết mất đi sự khống chế, chính hắc cũng sẽ phải chịu những linh lực này phản phệ, hai người đều sẽ táng thân ở chỗ này.

Mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu từ hần trên trán xuống phía dưới lưu, phong tuyết linh nhìn ở trong mắt, lập tức cũng đoán được tình hình vô cùng nguy hiểm, nhưng cũng vô kế khả thi, nhưng nàng tuyệt đối không thể mất mở trùng trùng trông coi hai người toi mạng.

Ở hướng Vân cực lực nghĩ cách chống đỡ lúc, nàng đã ở tính toán thời gian, một ngày nàng cảm thấy không thể cứu vãn, cũng chỉ có thể mạnh mẽ chặt đứt giữa hai người liên hệ, bảo vệ hướng Vân rồi.

Bất quá, nói đây hết thầy cũng còn quá sớm, hướng Vân vẫn không hề từ bỏ, trắng tiềm cũng thế.

Linh lực của hần từng bước tới gần trắng tiềm đan điền, thành vây quanh tư thế, cách trở bên trong linh lực tiếp tục dẫn ra ngoài, nhưng hướng Vân đã là ở mạnh mẽ chống đỡ.

Rốt cục, hần mãi cho tới cực hạn, thân thể cũng không bị khống chế ngã về đằng sau, phong tuyết linh xuất thủ, muốn chặt đứt hướng Vân linh lực, giảm thiểu phản phệ.

Gần như cùng lúc đó, hướng Vân khoe miệng một cái huyết tuyến phun ra, trắng tiềm càng là không ngừng chảy ra màu xanh biếc huyết.

Chỉ mảnh treo chuông, khác không cho phát!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Thần châu lại chuyển

Linh lực không khống chế được đã đạt đến mức không thể vãn hồi rồi, tiếp tục nữa, lưỡng người đều phải chết ở chỗ này, phong tuyết linh quyết định thật nhanh, sẽ xa nhau hai người.

Hướng Vân cũng đã đến cực hạn, không cách nào nữa chống đỡ tiếp rồi, chỉ lát nữa là phải gặp linh lực phản phệ, hướng Vân vùng đan điền đột nhiên truyền ra một cơn chấn động.

Linh lực đã phải ra tay phong tuyết linh đột nhiên ngã xuống đất, mà một bên ngọc mưa cũng là đã hôn mê.

Hướng Vân tuy là tâm thần đều đắm chìm ở trắng tiềm trong cơ thể, thế nhưng vẫn cảm giác được đây hết thầy, một cơn động ở sử dụng phong tuyết linh cùng ngọc mưa sau khi hôn mê, va chạm vào rồi trắng tiềm thân thể, trắng tiềm cũng theo đó hôn mê.

Tốc độ ánh sáng chỉ tề, trong cơn động mấy người đều hôn mê, mà hướng Vân cũng rốt cục bởi vì thân thức tiêu hao quá độ, ngã xuống đất bất tỉnh.

...

Mà mặc cho thiên phạm rồi đi cơn động sau, lập tức khác chạy tới đỉnh núi phương hướng, lúc đầu hần còn muốn dựa vào một cái hướng Vân lực lượng của bọn họ, bất quá nhìn trước mắt tới là không trông cậy nổi.

Bất quá không quan hệ, coi như chỉ có một mình hần, hần vẫn lấy được thử một lần, không vì cái gì khác, liền vì hần đã từng là hộ thành thủ vệ quân cái thân phận này, hần muốn không làm... thất vọng tim của mình.

Vì vậy hần liền không chút do dự bước lên lên đỉnh đường.

Kỳ quái là, không ai nói qua phục yêu âm gặp phải ở chính giữa núi lớn đỉnh núi, nhưng đại gia lại đều không hẹn mà cùng đến nơi này, có lẽ là trong chỗ u minh tự có thiên định a !.

Mặc cho thiên phạm tự biết lần này đi sinh tử khó liệu, nhưng lại chưa bao giờ quay đầu xem qua liếc mắt, mặc dù nghìn vạn lần ta tới rồi! Đây cũng là hần thưởng thức hướng Vân nguyên nhân, hần ở hướng Vân trên người thấy được loại tinh thần này, cùng hần đã từng cũng là như vậy giống nhau.

Ném đi trong lòng tạp niệm, mặc cho thiên phạm bắt đầu chú ý tới hoàn cảnh chung quanh đứng lên.

Càng đến gần đỉnh núi, cây cao độ càng ngày càng thấp, từ bắt đầu cây cối dần dần biến thành ải cỏ, tình huống chung quanh cũng có thể rõ ràng hơn mà quan sát rõ ràng.

Vì vậy hần mặc dù không có thả ra thần thức, vẫn là cẩn thận một chút chú ý lúc nào cũng có thể xuất hiện nguy hiểm.

Không lâu sau, mặc cho thiên phạm đột nhiên dừng bước, hướng về phía bên đường một bên bụi cỏ vừa nói, "Đạo hữu không cần nguy trang, ra đi."

Không dừng trên đường, không có có một tia tiếng động, ngay tại lúc mặc cho thiên phạm nói ra những lời này sau, bỗng dưng, một mảnh phi điệp từ mặc cho thiên phạm phía trước bay ra, nhắm thẳng vào hướng mặc cho thiên phạm.

Mặc cho thiên phạm sớm đã tập trung tinh thần, lúc này phản ứng hết sức nhanh chóng, một cái nghiêng người liền tránh thoát cái này một mảnh phi điệp.

Thế nhưng nguy hiểm cũng không có vì vậy giải trừ, phi điệp phảng phất là dài quá con mắt đột nhiên quay đầu thẳng đến mặc cho thiên phạm đi! Hiển nhiên là có người ở lấy linh lực thao túng.

Mặc cho thiên phạm liếc mắt nhìn chăm chăm vừa rồi hần phát hiện đầu mỗi cái vị trí kia, lúc này cũng không lo phi lá, ngược lại là tể ra kiếm của mình, vung hướng về phía cái vị trí kia.

Ý nghĩ của hần rất đơn giản cũng rất trực tiếp, bắn trúng thao túng người, cái này phi điệp tự nhiên bắt công mà phá.

Nhưng mà, làm chỗ tối nhân hiện thân tránh thoát một kích này, mà bay điệp cũng đồng thời đục lỗ thân thể hần lúc, hần chỉ có phát hiện mình sai rồi, đối phương cũng không phải chỉ có một người.

Quả nhiên, một kích thành công, một người người trong bóng tối cũng xuất hiện, cùng với đồng thời xuất hiện, còn có một người, tổng cộng ba người ở chỗ này mai phục.

Mặc cho thiên phạm nở nụ cười, "Chỉ bằng ba người các ngươi kết đàn tiêu oa nhi đã nghĩ giết ta?"

"Có thể ngươi bị thương." trong ba người cao nhất người kia lạnh nhạt nói.

"Coi như bị thương, thu thập các ngươi quả thực dễ như trở bàn tay."

"Ngươi là bị chúng ta gây thương tích." người nọ tiếp tục bổ sung.

Không hài lòng hơn nữa câu.

Mặc cho thiên phạm bị thương hoàn toàn chính xác cũng không nhẹ, bất quá hoàn hảo phi điệp xuyên qua địa phương cũng không phải yếu hại, vì vậy hần nhưng có lực đánh một trận.

...

Mà trong son động, người thứ nhất tỉnh lại, ngược lại là trắng tiềm. Trắng tiềm sau khi tỉnh dậy, ngạc nhiên phát hiện mình không chỉ có độc tố toàn bộ sạch, càng là thương thể hoàn toàn khôi phục! Đây quả thực là thần tích, hần cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ nhớ rõ trước khi hôn mê, hướng Vân linh lực ở trong cơ thể hần đã mất không chế.

Trắng tiềm đẩy một cái ngọc mưa, ngọc mưa cũng không có tỉnh lại, hướng Vân lại bị thức tỉnh.

"Bạch huynh, chúng ta còn sống?" hướng Vân hỏi.

"Đúng vậy, chúng ta còn sống." trắng tiềm nở nụ cười, "Hương huynh đối với ơn cứu mệnh của ta, Bạch mỗ phần thân toái cốt, không cần báo đáp."

"Nói quá lời, tin tưởng đối lại là ta, ngươi cũng sẽ như thế."

Trắng tiềm không nói thêm nữa, mà là đem phần ân tình này, thật sâu ghi tạc trong lòng.

Sai ai ra trình diện trắng tiềm không có hỏi tới, hướng Vân trong lòng cũng âm thầm thở dài một hơi, hần cũng vô pháp cùng trắng tiềm nói là bởi vì trong cơ thể viên này không rõ lai lịch hạt châu cứu hai người mệnh.

Coi như, hạt châu này đã nhiều lần cứu hướng Vân rồi, nhưng là hướng Vân vẫn không biết kỳ lai lịch.

Hướng Vân khẽ nhủ mảy, cảm giác giống như là một bó lúc nào cũng có thể sẽ tự cháy hóa điểm tại hần trong đàn điền, không bị hần khống chế.

Trước chính là hạt châu này vì vì chuyển động một vòng, trong nháy mắt, hết thấy cấu kinh linh lực đều tiêu tán, bao quát trắng tiềm độc trong người.

Hạt châu lai lịch càng phát ra thần bí, như vậy tồn tại ở trong cơ thể hần, cũng không biết là tốt hay xấu.

Nói chung, việc cấp bách là muốn đuổi kịp mặc cho thiên phạm, giúp hần một tay rồi.

Phong tuyết linh cũng tỉnh lại, một khắc trước còn vẫn duy trì trước khi hôn mê châu mảy nằng, chứng kiến hướng Vân cùng trắng tiềm bình an vô sự sau, rốt cục thoáng thư giãn chân mảy.

Mấy người bắt đầu điều tức, bảo trì trong cơ thể trạng thái tốt cùng. Bên trong son động linh lực vô cùng hồn hậu, cũng đủ mấy người thở nấp.

Cũng không có các loại lâu lăm, ngọc mưa cũng tỉnh lại, nước mắt trên mặt đã bị trắng tiềm lau đi, lúc này tỉnh lại, luôn luôn không quá nói chuyện nàng vẫn là không nhận được rơi lệ.

"Ta còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại ngươi..." ngọc mưa nức nở nói.

Trắng tiềm vươn một tay ôm lấy nàng, vỗ vỗ lưng của nàng, không nói gì thêm.

Ngọc mưa nếu tỉnh lại, lúc đầu nàng bị thương cũng sẽ không trọng, hướng Vân liền dự định xuất phát đi tiếp ứng mặc cho thiên phạm rồi, chẳng biết tại sao hẳn luôn là có một chút bất an.

"Tiền bối, ngươi có thể ngăn vạ lần chớ gặp chuyện không may a." hướng Vân trong lòng thầm nghĩ.

"Nếu đại gia đều không sao, không bằng lập tức liền lên đường đi." nhìn thấu hướng Vân lo nghĩ, phong tuyết linh mở miệng nói.

Hướng Vân nói tiếp, "Cũng tốt, ta đây liền triệt hồi trận pháp, trắng tiềm, ngọc mưa, thương thế của các ngươi như thế nào? "

"Không sao cả, hành động a !." trắng tiềm hồi đáp.

Hướng Vân không có nhiều lời, thu hồi linh tuyến cùng son động cấm chế. Triệt hồi cấm chế sau, bên trong son động linh khí nhanh chóng tản ra ngoài, mấy người biết nơi đây không thể ở lâu, không có lưu lại nữa, ly khai son động.

Son động vị trí cách mặc cho thiên phạm bị phục kích địa phương cũng không quá xa, bởi vì phía trước khả năng sẽ xuất hiện nguy hiểm, hướng Vân bắt chắp nhiều như vậy, sớm thả ra thần thức dò đường.

Không bao lâu, trong thần thức liền chứng kiến mặc cho thiên phạm cùng mấy người đầu hình ảnh, hướng Vân nói, "Nguy rồi, tiền bối tựa hồ gặp nguy hiểm! "

Trắng tiềm biết hướng Vân thần thức mạnh hơn nhiều bọn họ, cũng không lời nói nhảm, "Chúng ta tăng thêm tốc độ! "

Mặc cho thiên phạm nơi đây đồng thời đối mặt ba cái kết đan đại viên mãn tu sĩ vẫn là vô cùng cật lực, hơn nữa ngay từ đầu liền bị thương, lúc này bắt quá là miễn cưỡng ứng phó mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Sinh tử giao đấu

Đang cùng mấy người triền đầu lúc, mặc cho thiên phạm cũng đang không ngừng thụ thương, mấy người rất là giáo hoạt, tuy là đơn đã độc đấu trên thực lực không sánh bằng mặc cho thiên phạm, nhưng hiển nhiên kinh nghiệm thuần thực, phối hợp lại cực kỳ ăn ý, dĩ nhiên lấy kết đan tu vi cùng mặc cho thiên phạm chu toàn hồi lâu, muốn tươi sống tha chết hẳn.

Mặc cho thiên phạm tự nhiên cũng là nhìn thấu mấy người ý đồ, thế nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào ứng đối, bây giờ hẳn ngược lại có chút đã thấy ra.

Kỳ thực đối lại hẳn đã từng, hà chí vụ luân lạc tới bị vài cái kết đan tu sĩ khi dễ tình trạng. Mặc dù hẳn đã từng tu đến nguyên anh viên mãn, thì tính sao đâu? Chung quy đánh không lại thời gian a, thời gian mới là địch nhân đáng sợ nhất.

Mặc cho thiên phạm rống giận, "Nếu hướng thiên mượn nữa một trăm năm! Như thế nào lại bị các ngươi lấn? "

"Tiền bối mặc dù ngút trời anh tài, bây giờ cũng bất quá là một kẻ hấp hối sắp chết, hôm nay nhất định ngã xuống hơn thế. "

Mặc cho thiên phạm dùng sức siết chặt vũ khí, vũ khí của hẳn rất là đặc biệt, dĩ nhiên là tương đối ít thấy chiều rộng nhận kiếm.

Loại này kiếm thân kiếm tương đối rộng lớn, mũi kiếm cũng không tính là đặc biệt sắc bén, cho nên thông thường rất hiếm thấy đã có người sử dụng, hơn nữa bởi nó tự thân trọng lượng rất lớn, cho nên cái này cũng tiến thêm một bước đưa tới không có người nào tuyển trạch loại này kiếm.

Mặc cho thiên phạm cái chuôi này chiều rộng nhận kiếm, giản dị tự nhiên, không có bất kỳ xuất sắc địa phương, nhưng mỗi một lần đã kích, đều sẽ có lực lượng khổng lồ bạo phát, có thể thấy được bên ngoài bất phạm, tại nhiệm thiên phạm trong tay cũng vận dụng như thường.

Hắn lúc này cũng định liều chết nhất bác.

Mặc cho thiên phạm cổ tay vừa chuyển, chiều rộng nhận kiếm về phía trước quét ngang, một đạo kiếm khí gào thét ra, thẳng đến hướng ngay phía trước một cái người phục kích.

Lập tức, hắn chiều rộng nhận kiếm bị ném ra, lấy tốc độ cực nhanh đâm về phía người thứ hai, tiếp lấy hắn lấy ra một cây cờ lớn, mặt trên loáng thoáng có thể chứng kiến một cái "Hộ tổng" chữ.

Bề mặt này Kỳ thoát nhìn có chút cũ nát, mặt trên đã có thật nhiều lỗ thủng nhỏ, mặc cho thiên phạm lúc này lấy ra cũng không biết ý muốn như thế nào, bất quá rất mau trả lời án kiện liền hiểu.

Ba người thần sắc đại biến, lẫn nhau đối diện gian, đã xác nhận lần Kỳ lai lịch, mấy người không hẹn mà cùng lộ ra sợ hãi nhãn thần.

Mặc cho thiên phạm ở sống còn chỉ tế lấy ra vũ khí, uy lực tự nhiên bất phạm. Bề mặt này rách rưới Kỳ, thoát nhìn thanh danh không hiển hách, thế nhưng ở năm đó bề mặt này Kỳ lại làm cho đông phương núi lớn vô số yêu thú nghe tin đã sợ mất mật, táng thân ở cờ xí dưới yêu thú vô số kẻ, là hộ thành vô cùng dựa vào một món bảo vật.

Hộ thành xuống dốc sau, liền không còn có người thấy qua, tất cả mọi người cho rằng bề mặt này Kỳ đã hủy ở năm đó trong đại chiến, không nghĩ tới là có người sống sót đem thu hồi, hôm nay có thể gặp lại quang minh.

Mặc cho thiên phạm tay cầm cột cờ, trong lòng chợt phát sinh cảm khái, nhao lên chính là đã nhiều năm như vậy, cảnh xuân tươi đẹp không chờ a, "Lão hữu a, đã nhiều năm như vậy, rốt cục, chúng ta lại muốn kẻ vai chiến đấu rồi! "

Có thể thế cục đã không cho hắn tiếp tục thương cảm, đại kỳ vừa ra, phong vân biến sắc. Đông phương núi lớn bầu trời vẫn luôn âm trầm, có thể là bởi vì suốt năm sương mù - đặc vòng quanh nguyên nhân, vì vậy bầu trời có chút hơi mờ mờ, bầu trời nguyên bản nhan sắc bất chước nếu là bị che ở thông thường.

Đại kỳ không gió tự rung, cả trên trời tối tăm được biến hóa không ra sương mù cũng giống như bị thổi ra, lộ ra một góc bầu trời màu lam, càng là có thể long tiếng hô từ bên trong truyền ra, phảng phất vẫn còn ở tổ chúng nói chúng nó chết đi không cam lòng, thẳng khiếp người tâm hồn.

Nhất là về tới núi lớn, càng là thật sâu kích thích những thứ này thú hồn.

Mặc cho thiên phạm hơi ra đạo kiếm khí thứ nhất dẫn đầu tác dụng, kiếm khí mục tiêu là trong ba người nhỏ gầy nhất một người. Làm kiếm khí xuất thủ lúc, hắn liền làm xong phòng ngự, nhưng là bởi vì bị hộ tổng Kỳ rung động, kiếm khí lúc tới đã tới không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào rồi.

Không có bất kỳ trở ngại, hầu như trong nháy mắt, kiếm khí liền xẹt qua cánh tay của hắn, trong hốt hoảng, hắn gãy dựa thân thể, tránh khỏi chỗ yếu hại.

Đại giới chính là, nhỏ gầy tu sĩ toàn bộ tay phải, từ nơi bả vai nhất tề chặt đứt, to lớn cảm giác đau đớn truyền đến. Mất đi tay phải, nhỏ gầy tu sĩ rống giận, "A! Ta muốn giết ngươi! "

Cùng lúc đó, đến lúc này nhưng lại thức tỉnh bên cạnh hai người. Tên thứ hai thân cao dị thường cao tu sĩ, thấy chính là chiều rộng nhận kiếm hướng mình bay tới một màn. Chiều rộng nhận kiếm vô cùng trọng, vì vậy tốc độ phi hành vô cùng thông thả, thế nhưng cao người tu sĩ lại có thể cảm nhận được một cỗ cường đại khí tràng sẽ khoan hồng nhận trên thân kiếm truyền đến, nhắm thẳng vào chính hắn! Kiếm này dĩ nhiên có thể tự hành tập trung đối thủ khí tức!

Lại nói mặc cho thiên phạm, lấy ra hộ tổng Kỳ, không có khả năng gì cũng không làm. Linh lực rót vào hộ tổng Kỳ, hộ tổng Kỳ linh quang lớn chợt hiện, từng con từng con thú hồn từ đó bay ra, tất cả đều bay về phía người thứ ba tu sĩ. Trong ba người, liền thực lực của hắn tới cường, mới vừa triển đấu trung cho mặc cho thiên phạm rất lớn áp lực.

Vì vậy mặc cho thiên phạm cũng sắp thủ đoạn mạnh nhất dùng để đối phó hắn, hộ tổng Kỳ chỉ như vậy khủng bố khiến người ta nghe tin đã sợ mất mật, chính là ở chỗ nó trường thành tính.

Mỗi lần giết chết mục tiêu, nó biết hấp thu mục tiêu hồn, tới tăng cường thân mình. Ở trăm năm trước một hồi đại chiến kinh thiên động địa trung, không biết bao nhiêu yêu thú táng thân chiến trường, hộ tổng Kỳ uy lực sớm đã đến sâu không lường được tình trạng.

Tuy là trận chiến ấy cũng để cho hộ tổng Kỳ bị một ít hủy hoại, thế nhưng uy lực không giảm trước đây.

Hiển nhiên người nọ là biết hộ tổng Kỳ lợi hại, không dám cứng đối cứng, một mực bả vào thân pháp của mình tránh né thú hồn tập kích.

Hắn kết luận mặc cho thiên phạm trước mắt trạng thái không căng được lâu lắm, ba người bọn họ lấy liên thủ vì cường, bây giờ bị mặc cho thiên phạm nắm lấy cơ hội tạm thời ngăn ra bọn họ liên thủ, muốn từng cái đánh bại.

Chỉ chờ tới lúc hai người khác vượt qua mặc cho thiên phạm công kích, ba người lần nữa hình thành liên thủ tư thế, mặc cho thiên phạm dù cho kiểm soát kỹ càng.

Nhưng mà ý tưởng quả thực như vậy, thế nhưng mặc cho thiên phạm như thế nào lại không rõ ràng lắm ý nghĩ của bọn họ đâu? Tự nhiên là không giữ lại chút nào, thủ đoạn ra hết, tới bác nhất bác sống chết!

Đang ở mặc cho thiên phạm dục huyết phần chiến lúc, hướng Vân bốn người đã ở tốc độ cao nhất hướng nơi đây tới rồi, hướng Vân còn ném thủ làm cho phong tuyết linh hai tiểu Con trai cảm ứng được phụ cận yêu thú, thao túng bọn họ, cũng là một sự giúp đỡ lớn.

Thế nhưng, bất kể là tiểu Con trai cảm ứng, vẫn là hướng Vân thần thức, cũng không từng ở trên ngọn núi này phát hiện hướng mặt trước ngọn núi kia yêu thú nhiều như vậy.

Hướng Vân trong lòng không khỏi có chút lo lắng, nơi đây đến tột cùng là địa phương nào.

Có nhiều như vậy yêu thú, phức tạp như vậy hoàn cảnh, ngay cả Con trai Long loại này tồn tại đều có, thậm chí tổn thương trắng tiêm yêu thú liên nhiệm thiên phạm cũng không biết.

Đây hết thấy đều thật là quý dị, vì sao những thứ này yêu thú một mực sống ở nơi đây không đi ra đâu? Sớm biết ở hộ thành vẫn còn ở thời điểm, yêu thú nơi này bình thường biết tập kích hộ thành, mà kèm theo trăm năm trước đại chiến kết thúc, hộ thành tiêu vong ở bụi bậm của lịch sử, những thứ này yêu thú phảng phất cũng yên lặng đứng lên.

Chờ đã, phục yêu ám? Phục yêu ám lại tại sao lại là ở chỗ này đây? Chẳng lẽ là...

Hướng Vân trong lòng mơ hồ có một ít suy đoán, nếu như là như vậy, như vậy mọi thứ đều có thể giải thích rồi, chỉ bất quá cái ý nghĩ này cũng quá lớn mật rồi.

Việc cấp bách, là tiên cứu mặc cho thiên phạm.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch Tu Phong Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.